

शास्त्र संदेशमाला

संकलकः पू. मु. श्री विनयशिक्षितविजय म.शा.

२२

प्रकाशक

शास्त्रसंदेश, नवसारी

શાસ્ત્રસંદેશમાલા-૨૨

આચાર-પ્રારમ્ભિક-નામમાલા-વ્યાકરણશાસ્ત્રનિકર:

ભાગ-૨૨

સંકલન

પ.પૂ.આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્
વિજય રામચંદ્રસૂરીશ્વરજીના સામ્રાજ્યવર્તી
પૂ.પંચ્યાસશ્રી બોધિરત્નવિજયજી મ.સા.ના
શિષ્યરત્ન
પૂ.મુ.શ્રી વિનયરક્ષિતવિજયજી મ.સા.

પ્રકાશક

શાસ્ત્રસંદેશ

૩, મણિભદ્ર એપાર્ટમેન્ટ, સુભાષચોક,
આરાધના ભવન માર્ગ, ગોપીપુરા, સુરત-૧

શાસ્ત્રસંદેશમાલા-૨૨

આચાર-પ્રારભિક-નામમાલા-વ્યાકરણશાસ્ત્રનિકર :

પ્રથમ આવૃત્તિ : વૈશાખ સુદ-૬, વિ.સં. ૨૦૬૫

કિંમત : રૂ. ૭૦ (પડતર કિંમત)

પ્રમાર્જના-શુદ્ધિ :

પૂ.મુ.શ્રી હિતરક્ષિતવિજયજી મ.સા.

પૂ.મુ.શ્રી શ્રુતતિલકવિજયજી મ.સા.

પૂ.સા.શ્રી ભદ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.

પંડિતવર્ય શ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશી

ટાઈપ સેટીંગ :

શ્રી સાંઈ કોમ્પ્યુટર્સ, અમદાવાદ-૪૬

આવરણ ડિઝાઈન :

ખુશી ડિઝાઈન્સ, અમદાવાદ-૧

મુદ્રક :

શિવકૃપા ઓફસેટ પ્રીન્ટર્સ, અમદાવાદ-૪

વિશેષ નોંધ :

શાસ્ત્રસંદેશમાલાના ૧ થી ૨૪ ભાગનું સંપૂર્ણ પ્રકાશન જ્ઞાનદ્રવ્યમાંથી કરવામાં આવેલ છે. તેની નોંધ લેવા વિનંતી.

આભાર.... !

અનુમોદનીય.... !

અનુકરણીય.... !

શાસ્ત્રસંદેશમાલા ના

બાવીસમા ભાગના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાભ

શ્રી જૈન ધોતાંબર

મુ. પૂ. લપગચ્છ

સંઘ દ્રુષ્ટ

વર્ધમાનનગર, રાજકોટ

તરફથી શ્રી સંઘના જ્ઞાનદ્રવ્યની
નિધિમાંથી લેવામાં આવેલ છે. તેની
અમો હાર્દિક અનુમોદના કરીએ છીએ.. !

શ્રી સંઘ તથા દ્રુષ્ટીગણના

અમો આભારી છીએ.. !

-શાસ્ત્રસંદેશ

ચાર વર્ષ પૂર્વે પૂર્વના પૂર્વાચાર્ય -પુણ્યાત્માઓએ પદ્યમાં પ્રરૂપેલા ૪૦૦ થી વધારે પ્રકરણોના ૭૦,૦૦૦ હજાર શ્લોક પ્રમાણ સાહિત્ય શાસ્ત્રસંદેશમાલાના ભાગ ૧ થી ૨૦ રૂપે પ્રકાશિત કરેલ. તે પછી પણ પૂજ્યશ્રીએ આ સમયગાળા દરમ્યાન મળેલ બીજા ૧૩૭ પ્રકરણોના ૧૮,૦૦૦ હજાર શ્લોક પ્રમાણ સાહિત્ય સંકલન કરી આપેલ છે તે આજે ભાગ ૨૧ થી ૨૪ સ્વરૂપે પ્રકાશિત કરીએ છીએ.

આ ચાર ભાગમાં ૨૧ માં ભાગમાં શતક, કુલક, ભાવના અને ચર્યાને લગતા ગ્રંથો, ૨૨ માં ભાગમાં આચાર, પ્રારંભિક, નામમાલા અને વ્યાકરણના ગ્રંથો, ૨૩માં ભાગમાં કાર્મગ્રંથિક અને લોકપ્રકાશીય ગ્રંથો અને ૨૪માં ભાગમાં પૂ.આ.શ્રી હેમચન્દ્રસૂરીચરજી કૃત નામમાલાઓના ગ્રંથોનો સમાવેશ કરેલ છે.

આ ચાર ભાગની પણ પ્રમાર્જન - શુદ્ધિ પૂર્વની જેમ જ પૂજ્યશ્રીઓએ કરી આપેલ છે તે માટે અમો તેઓશ્રીના આભારી છીએ.

નાદુરસ્ત તબિયત અને આંખોની નબળાઈ સાથે દરરોજ ૫ થી ૬ કલાક અધ્યયન કાર્ય ચાલુ રાખી આ ચાર ભાગનું સંપૂર્ણ પરિમાર્જન પંડિતવર્ષ શ્રી રતીભાઈ ચીમનલાલ દોશીએ કરી આપેલ છે તે માટે અમો તેઓશ્રીના આભારી છીએ.

પૂર્વના ૨૦ ભાગની જેમ આ ચાર ભાગમાં પણ અલગ અલગ સંઘોએ પોતાના જ્ઞાનનિધિમાંથી લાભ લીધેલ છે તેની અમો ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના કરીએ છીએ.

-શાસ્ત્રસંદેશ

॥ अनुक्रमणिका ॥

अनु.	नाम	श्लोक	पाना नं.
१.	द्रव्यसप्ततिका	७१	१-६
२.	पाक्षिकसप्ततिका	७०	७-१२
३.	पाक्षिकपर्वसारविचारः	१८	१३-१४
४.	पाक्षिक गाथा विचार	१३	१४-१५
५.	बिम्बपरीक्षा	१५	१६-१७
६.	बिम्बपूजापरीक्षा	२७	१७-१९
७.	प्रतिमार्थ काष्ठपाषाणपरीक्षा	३	२०
८.	प्रतिष्ठासंग्रहकाव्यम्	७	२०-२१
९.	प्रतिष्ठाविधिः	५३	२१-२६
१०.	प्रतिष्ठाविधिः	१८	२६-२७
११.	जोगविहाणपयरणं	६८	२८-३३
१२.	योगोद्वाहिलक्षणावली	४	३३-३४
१३.	नवसूर्यपबुंहणाऽनुशास्ती	५५	३४-३८
१४.	पिंडालोयणाविहाणाओ पयरणं	७३	३९-४५
१५.	श्रावकविधिः	२४	४५-४७
१६.	पोषधविधि संग्रहणीगाथाः	१५	४७-४८
१७.	उपधानवाहिप्रशंसा प्रकरणम्	८	४९

अनु.	नाम	श्लोक	पाना नं.
१८.	उवहाणपइद्वापंचासग	५१	५०-५४
१९.	प्रतिक्रमण-समाचारी	३९	५४-५७
२०.	मालोपबृहंणा	९	५७-५८
२१.	नूतनगणिगच्छनुशास्तिः	१४	५८-६०
२२.	गणिगणिन्योर्लक्षणावली	८	६०
२३.	नव्यमहत्तराऽनुशास्तिः	२९	६१-६३
२४.	साधु स्थापनाधिकार	५९	६३-६८
२५.	रोहिणीज्ञातोपनयः	१६	६८-७०
२६.	आलोचनाविधान	३५	७०-७३
२७.	आलोचनाग्रहणविधिप्रकरणम्	६४	७३-७८
२८.	पञ्चकपरिहाणिः	६१	७८-८३
२९.	क्षपकस्याऽऽलोयनाऽन्ते भावना	१०	८४
३०.	आप्तमीमांसा	११५	८५-९४
३१.	सम्यक्त्व स्तव	२५	९४-९६
३२.	स्थापना पञ्चाशिका	५३	९७-१०१
३३.	सप्तपदी शास्त्रम्	२८७	१०१-१२५
३४.	आरात्रिक-वृत्तानि	१२	१२६-१२८
३५.	नवतत्त्वप्रकरणम्	३०	१२८-१३०

अनु.	नाम	श्लोक	पाना नं.
३६.	नवतत्त्वप्रकरणम्	१०७	१३१-१३९
३७.	जीवव्यवस्थापनाषट्त्रिंशतिका	३६	१४०-१४३
३८.	जीवाऽजीव कर्माष्टकप्रकरणम्	३७	१४३-१४६
३९.	दिक्चतुष्कजीवाल्पबहुत्वं	२	१४६
४०.	सर्वजीवशरीरावगाहनास्तवः	८	१४७
४१.	चैत्यवन्दनभाष्यम्	४२	१४७-१५१
४२.	गुरुवन्दनभाष्यम्	३१	१५१-१५४
४३.	प्रत्याख्यानभाष्यम्	४७	१५४-१५८
४४.	संयममंजरी	३५	१५८-१६१
४५.	जयन्तीप्रकरणम्	२८	१६१-१६३
४६.	पञ्चवर्गपरिहारनाममाला	१३४	१६४-१७५
४७.	शब्दरत्नाकरः	१०११	१७५-२६०
४८.	अभिधानचिन्तामणिशिलोञ्छः	१३९	२६०-२७२
४९.	एकाक्षरनाममाला	५०	२७२-२७६
५०.	एकाक्षरनाममालिका	२१	२७७-२७८
५१.	धनञ्जयनाममाला	२०५	२७९-२९६
५२.	अनेकार्थनाममाला	४६	२९६-३००
५३.	पाइअलच्छीनाममाला	२७९	३००-३२३
५४.	अनेकार्थ-निघण्टुः	१५४	३२३-३३६

अनु.	नाम	श्लोक	पाना नं.
५५.	शास्त्रीया नाममाला	४७४	३३७-३७७
५६.	विद्वच्चिन्तामणिः	१२६	३७८-३८८
५७.	विद्वत्प्रबोधशास्त्रम्	१४३	३८८-४०२
५८.	हैमविभ्रमः	२२	४०३-४०४
❖	परिशिष्ट-१		१-१२
❖	परिशिष्ट-२		१३-१४
❖	टोटल श्लोक संख्या -	४६३६	
❖	संपूर्ण पृष्ठ संख्या -	८+४०४+१४	

वाचकश्रीलावण्यविजयविरचिता

॥ द्रव्यसप्ततिका ॥

- सिरि-वीर-जिणं बंदिय, धम्म-गुरुं तत्त-बोहणं धीरं ।
देवा-ऽऽइ-दव्व-तत्तं, सुआ-ऽणु-सारे णिरूवेमि ॥ १ ॥
- ओहारण-बुद्धीए देवा-ऽऽईणं पकप्पिअं च जया ।
जं धण-धण-प्पमुहं, तं तद्-दव्वं इह णेयं ॥ २ ॥
- भेया-वुद्धी-णासो गुण-दोसा पायच्छित्त-दिट्ठन्ता ।
एएहि दुवारेहि, एअस्स परूवणा णेया ॥ ३ ॥
- तं णेयं पंच-विहं चेइय-दव्वं च गुरुअ-दव्वं च ।
णाणं साहारणं धम्मं, पत्तेयं तं ति-विहं ॥ ४ ॥
- अहिगारी य गिह-त्थो सुह-सयणो वित्तमं जुओ कुल-जो ।
अ-खुद्धो धिइ-बलिओ, मइमं तह धम्म-रगी य ॥ ५ ॥
- गुरु-पूआ-करण-ई, सुस्सूसा-ऽऽइ-गुण-संगओ चेव ।
णायाऽहिगय-विहाणस्स, धणियमाऽऽणा-पहाणो य ॥ ६ ॥
- मग्गा-ऽणुसारी पायं, सम्म-दिट्ठी तहेव अणु-विई ।
एएऽहिगारिणो इह विसेसओ धम्म-सत्थम्मि ॥ ७ ॥
- जिण-वर-आणा-रहियं, वड्डारंता वि के वि जिण-दव्वं ।
बुड्ढन्ति भव-समुद्धे, मूढा मोहेण अण्णाणी ॥ ८ ॥
- समये सड्ढो चित्तइ चेइयमाऽऽई, व दु-त्थियं अण्णं ।
उग्गाहिणी उ सययं, दव्वुव्वुद्धी ण अण्णहा ॥ ९ ॥
- णो माया, णो पिया, णो भज्जा, ण सरीरं, णेव बांधवा ।
पिच्छए तत्थ ठाणम्मि, जत्थ अत्थं तु पिच्छए ॥ १० ॥
- अ-गिद्धो जो उ दव्वम्मि, जिण-ऽत्थं णेइ वित्थरं ।
एएणं सो महा-सत्तो, वुच्चए जिण-सासणे ॥ ११ ॥

दुविहं च देव-दव्वं, भोगुवभोगेहिं तत्थ दु-विहं पि ।	
उचिएण वट्टिअव्वं, अण्णहा-भत्ति-भंगो य	॥ १२ ॥
भक्खेइ जो, उविक्खेइ, जिण-दव्वं तु सावओ ।	
पण्णा-हीणो भवे जो य, लिप्पइ पाव-कम्मणा	॥ १३ ॥
चेइय-दव्वं साहारणं च जो दूहइ मोहिय-मइओ ।	
धम्मं च सो न याणइ, अहवा, बद्धा-ऽऽउओ नरए	॥ १४ ॥
आयाणं जो भंजइ, पडिवण्ण-धणं ण देइ देवस्स ।	
गरहंतं चोविक्खइ, सो वि हु परिभमइ संसारे	॥ १५ ॥
चेइय-दव्व-विणासे, तद्-दव्व-विणासणे, दुविह भेए ।	
साहू उविक्खमाणो, अणं-ऽत-संसारिओ होइ	॥ १६ ॥
रागा-ऽऽइ-दोस-दुट्ठो, जिणेहिं भणिओ विणासगो दुविहो ।	
देवा-ऽऽइ-दव्व-पणगे, स-पक्ख-पर-पक्ख-भेएणं	॥ १७ ॥
चोएइ चेइयाणं, खित्त-हिरण्णे अ गाम-गोवा-ऽऽइ ।	
लगंतस्स य जइणो, ति-गरण-सोही कहं णु भवे ?	॥ १८ ॥
भण्णइ इत्थ विभासा, जो एआइं सयं वि मग्गिज्जा ।	
तस्स ण होइ विसोही, अह, कोइ हरिज्ज एआइं	॥ १९ ॥
तत्थ करेइ उवेहं जा, भणिया उ ति-गरण-विसोही ।	
सा य ण होइ, अ-भत्ती तस्स, तम्हा-णिवारिज्जा	॥ २० ॥
एवं णारुण, जे दव्व-वुड्ढिं णिति सुसावया ।	
ताणं रिद्धी पवड्ढेइ, कित्ती, सुक्खं, बलं, तहा	॥ २१ ॥
पुत्ता य हुंति भत्ता, सोंडीरा, बुद्धि-संजुआ ।	
सव्व-लक्खण-संपुण्णा, सु-सीला, जण-संमया	॥ २२ ॥
जिण-पवयण-वुड्ढि-करं, पभावगं णाण-दंसण-गुणाणं ।	
वड्ढन्तो जिण-दव्वं तित्थ-यरत्तं लहइ जीवो	॥ २३ ॥

जिण-पवयण-वुड्ढि-करं, पभावगं णाण-दंसण-गुणाणं ।
 खखन्तो जिण-दव्वं परित्त-संसारिओ होइ ॥ २४ ॥
 एवं णारुण, जे दव्वं वुड्ढि णिति सु-सावया ।
 जण-मरण-रोगाणं, अंतं काहिंति ते पुणो ॥ २५ ॥
 देवा-ऽऽइ-दव्व-णासे, दंसण-मोहं च बंधए मूढो ।
 उम्मग-देसगो वा, जिण-मुणि-संधा-ऽऽइ-सत्तु व्व ॥ २६ ॥
 चेइय-दव्व-विणासे, इसि-घाए, पवयणस्स उड्ढाहे ।
 संजई-चउत्थ-भंगे, मूल-ऽग्गी बोहि-लाभस्स ॥ २७ ॥
 तित्थ-यर-पवयण-सुअं आयरिय-गण-हरं मह-ऽड्ढिअं ।
 आसायंतो बहुसो अण-ऽत-संसारिओ होइ ॥ २८ ॥
 दारिद-कुलोप्पत्ति, दरिद-भावं च, कुट्ट-रोगा-ऽऽइ ।
 बहु-जण-धिक्कारं, तह अ-वण्ण-चायं च, दो-हगं ॥ २९ ॥
 तण्हा-छुहा-ऽभिभूई, घायण-वाहण-विचुण्णणत्ती य ।
 एआइ अ-सुह-फलाइं विसीअइ भुंजमाणो सो ॥ ३० ॥
 चेइय-दव्वं विभज्ज, करिज्ज कोई अ नरो सय-ट्ठाए ।
 समणं वा सोवहिअं विक्किज्ज संजय-ऽट्ठाए ॥ ३१ ॥
 एआ-रिसम्मि दव्वे समणाणं किं ण कप्पए घेतुं ? ।
 चेइय-दव्वेण कयं मुल्लेण व जं सु-विहिआणं ॥ ३२ ॥
 तेण-पडिच्छ लोए वि गरहिआ, उत्तरे किमंऽग ! पुणो ? ।
 चेइय-जइ-पडिणीए जो गिह्णइ, सो वि हु तहेव ॥ ३३ ॥
 चेइय-दव्वं गिह्णित्तु, भुंजए, जो उ देइ साहूणं ।
 सो आणा-अण-ऽवत्थं पावइ, लितो वि दितो वि ॥ ३४ ॥
 एकेण कयम-ऽ-कज्जं, पुणो वि तप्पच्चया कुणइ बीओ ।
 साया-बहुल-परंपर-वुच्छेओ संयम-तवाणं ॥ ३५ ॥

जो जह-वायं ण कुणइ, मिच्छ-दिट्ठी तओ (हु) वि को अण्णो ? ।
 वड्ढेइ अ मिच्छत्तं परस्स संकं जणेमाणो ॥ ३६ ॥
 संजम-अप्प-पवयण-विराहणा-संभवो विहं णेओ ।
 पवयण-हेला वि, तओ अवणेओ तस्स संसग्गो ॥ ३७ ॥
 ववहार-सुद्धी धम्मस्स मूलं साहूण संगया ।
 ववहारेणं तु सुद्धेणं अत्थ-सुद्धी जओ भवे ॥ ३८ ॥
 अत्थेणं चेव सुद्धेणं आहारे होइ सुद्धओ ।
 आहारेणं तु सुद्धेणं देह-सुद्धी जओ भवे ॥ ३९ ॥
 सुद्धेणं चिय देहेणं धम्म-जोगो य जायइ ।
 जं जं कुणइ किच्चं, तु तं तं से स-फलं भवे ॥ ४० ॥
 अण्णहा, अ-फलं होइ, जं जं किच्चं तु सो करे ।
 ववहार-सुद्धि-रहिओ य, धम्मं खिसावए सयं ॥ ४१ ॥
 धम्म-खिसं कुणंताणं, अप्पणो वा परस्स वा ।
 अ-बोही परमा होइ इइ सुत्ते वि भासिअं ॥ ४२ ॥
 जुआरि-वेस-तक्कर-भट्ठा-ऽऽयारा (-ऽऽइ) कु-कम्म-कारीणं ।
 पासंडि-णिह्णवाणं, संसग्गं धम्मिओ चयइ ॥ ४३ ॥
 तम्हा-सव्व-पयत्तेणं- तं तं कुज्जा विअक्खणो ।
 जेण-धम्मस्स खिसं तु, ण करेइ अ-बुहो जणो ॥ ४४ ॥
 पक्खिय-चाउम्मासिय, आलोयण णियमओ य दायव्वा ।
 गहणं अभिग्गहाण य, पुव्व-गाहिए णिवेएउं ॥ ४५ ॥
 एत्थं पुण एस विही, अरिहो, सु-गुरुम्मि, दलइ अ, कमेण, ।
 आ-सेवणा-ऽऽइणा खलु, सम्मं दव्वा-ऽऽइ-सुद्धस्स ॥ ४६ ॥
 संविग्गो उ, अ-माई मइमं, कप्प-ट्ठिओ, अणा-ऽऽसंसी ।
 पण्णवणिज्जो, सड्ढो, आणा-ऽऽयत्तो, दुक्कड-तावी ॥ ४७ ॥

तव्विहि-समुस्सुगो खलु, अभिग्गहा-ऽऽसेवणा-ऽऽइ-लिंग-जुओ ।
 आलोयणा-पयाणे जुग्गो, भणिओ जिणिदेहिं ॥ ४८ ॥
 आयाखमोहारव्वी, ववहारु व्वीलए, पकुव्वा य ।
 अ-परिस्सावी, णिज्जव, अ-वाय-दंसी गुरु भणिओ ॥ ४९ ॥
 आयरिया-ऽऽई स-गच्छे, संभोइअ, इअर, गीय-पासत्थे ।
 सा-रूवी, पच्छ-कड, देवय, पडिमा, अरिह, सिद्धो ॥ ५० ॥
 दुविहेण-ऽणुलोमेणं, आ-सेवण-वियडणा-ऽभिहाणेणं ।
 आ-सेवणा-ऽणुलोमं जं जह आ-सेविअं, विअडे ॥ ५१ ॥
 आलोयणा-ऽणुलोमं गुरुग-ऽवराहे उ पच्छओ विअडे ।
 पणगा-ऽऽइणा कमेणं जह जह पच्छित्त-वुड्डी उ ॥ ५२ ॥
 तह, आउट्टिअ, दप्प-प्पमाय, कप्पा, तहाय जयणाए ।
 कज्जे, संभम-हेउं, जह-ट्टिअं सव्वमा ऽऽलोए ॥ ५३ ॥
 दव्वा-ऽऽईसु सुहेसु देया आलोयणा, जओ तेसु ।
 हुंति सुह-भाव-वुड्डी, पाएण सु-सहाओ सुह-हेउं ॥ ५४ ॥
 दव्वे-खीर-दुमा-ऽऽई, जिण-भवणा-ऽऽई अ हुंति-खित्तम्मि ।
 पुण्ण-तिही-पभिई-काले, सुभोपयोगा-ऽऽइ-भावेसु ॥ ५५ ॥
 आलोयणं च दाउं सई वि अण्णे तहऽप्पणो दाउं ।
 जे वि हु करंति सोहिं, ते वि स-सल्ला विणिद्धिदु ॥ ५६ ॥
 लहुआ, -ल्हा-ऽऽदि-जणणं, अप्प-पर-णिवित्ति, तह अज्जवं ।
 सोही, दुक्कर-करणं, आणा, निस्सल्लतं च, सोहि-गुणा ॥ ५७ ॥
 मुह-पत्ति आ-ऽऽसणा-ऽऽईसु भिण्णं, जल-ऽण्णा-ऽऽईसु गुरु-लहुगा-ऽऽइ ।
 जइ-दव्व-भोगि इय पुण, वत्था-ऽऽइसु देव-दव्वं व ॥ ५८ ॥
 साहारण-जिण-दव्वं जं भुत्तं असण-वत्थ-कणगा-ऽऽई ।
 तत्थाऽण्णत्थ व दिण्णे चउ-लहु चउ-गुरुअ छ-ल्लहुगा ॥ ५९ ॥

पमाय-मित्त-दोसेण जिण-रित्था जहा दुहं ।
 पत्तं संग्गास-सङ्गेण, तहा अण्णो वि पाविही ॥ ६० ॥
 संकास, गंधिलावई, सक्का-ऽवयारम्मि चेइये, कह वि ।
 चेइय-दव्वुव्व योगी, पमायओ मरणं, संसारे ॥ ६१ ॥
 तगराए इब्भ-सुओ जाओ, तक्कम्म-सेसयाओ य ।
 दारिद्दमऽ-संपत्ती, पुणो पुणो चित्त-णिव्वेओ ॥ ६२ ॥
 केवलि-जोगे पुच्छा, कहणे बोही, तहेव संवेओ ।
 किं इत्थमुचिअमिहिं, चेइय-दव्वस्स वुड्डीत्ति ॥ ६३ ॥
 गास-च्छायण-मित्तं मुत्तुं, जं किंचि मज्झं, तं सव्वं ।
 चेइय-दव्वं णेयं, अभिग्गहो जाव-जीवाए ॥ ६४ ॥
 सुह-भाव-पवित्तीए संपत्ती, ऽभिग्गहम्मि णिच्चलया ।
 चेइय-हर-कारवण, तत्थ, सया-ऽऽभोग-परिसुद्धी ॥ ६५ ॥
 इय सो महा-ऽणुभावो, सव्वत्थ ऽवि अ-विहि-भाव-चाएणं ।
 चरिऊं विसुद्ध-धम्मं, अ-क्खलिआ-ऽऽराहगो जाओ ॥ ६६ ॥
 संकासो वि विभित्तूणं, कम्म-गंठिं सु-णिव्वुडो ।
 जाहिही सो उ णिव्वाणं महा-सत्तो, ण संसओ ॥ ६७ ॥
 जइ इच्छह णिव्वाणं, अह वा लोए सु-वित्थडं किंत्ति ।
 ता जिण-वर-णिदिट्ठे, विहि-मग्गे आयरं कुणह ॥ ६८ ॥
 तह-विह-भवि-बोहण-ऽत्थं भणियं जं च विवरीयं इह गंथे ।
 तं सोहंतु गीय-त्था, अण-ऽभिनिवेसी अ-मच्छरिणो ॥ ६९ ॥
 तव-गण-गयण-दिवा-यर-विजया-ऽऽइ-माण-सूरि-रज्जम्मि ।
 भाणु-विजय-बुह-सेवग-वायग-लावण्ण-विजयेण ॥ ७० ॥
 गंथं-ऽंतर-गाहार्हि, सम-ऽत्थिया दव्व-सित्तरी एसा ।
 भविअ-जण-बोहण-ऽत्थं, मंगल-मालं कुणउ णिच्चं ॥ ७१ ॥

पू.आ.श्रीमुनिसुन्दरसूरिविरचिता
॥ पाक्षिकसप्ततिका ॥

- देविदविदवन्दियपयपउमं वंदितं जिणं वीरं ।
आवस्सयस्स रूवं, समासओ किपि जंपेमि ॥ १ ॥
- सामाइयचउवीसत्थाइ जमवस्समेव करणिज्जं ।
समणाइणा तमावस्सयंति सुत्ते जओ भणियं ॥ २ ॥
- समणेण सावएण य अवस्सकायव्वयं हवइ जम्हा ।
अंतो अहो निस्सिसा तम्हा आवस्सयं बिति ॥ ३ ॥
- तं दव्व - खित्तकाले भावं च पडुच्च दव्वओ तत्थ ।
साहूसु साहुणीसु अ, सुस्सावयसावियासुं च ॥ ४ ॥
- खित्तम्मि गुरुसमीवे सिखिच्छलंकारमंडलीए य ।
तव्विहे ठवणाए तस्स च्चिय जं सुए भणियं ॥ ५ ॥
- आवस्सयं पि निच्चं गुरुपामूलम्मि देसियं होइ ।
वीसं पि हु संवसिओ कारणओ जदभिसिज्जाए ॥ ६ ॥
- ठवणा वि य नियगुरुणो सुत्ते भंतेति जेण गणहारी ।
आमंतइ तित्थयरं सेसा अप्पण्णो य गुरू ॥ ७ ॥
- काले पुण पंचविहं दिवसनिसापक्खियाइभेएण ।
आरयणिपढमपहय उ देसियं देसियं तत्थ ॥ ८ ॥
- उग्घाडपोरिसिं जा राईयमावस्सयस्स चुण्णीए ।
ववहारभिप्पाया भणंति पुण जाव पुरिमद्धं ॥ ९ ॥
- पक्खियपडिक्कमणं पुण चउद्दसीइ तिहीइ कायव्वं ।
तं जेण चउत्थेणं भत्तेणेवं सुआएसो ॥ १० ॥
- अट्टमल्लट्टचउत्थं संवच्छरचउम्मासपक्खेसु ।
न करेण सायबहुलत्तणेण जो तस्स पच्छितं ॥ ११ ॥

तं पक्खियचुण्णीए महानीसीहे दसासुयक्खंधे । भणियं चउदसीए समराइच्चे इ फुडमेव	॥ १२ ॥
संवच्छरियं जह अट्टमेण चउम्मासियं च छट्ठेण । तह पक्खियं चउत्थेण निव्वियारं सुआएसो	॥ १३ ॥
संवच्छरियं चउम्मासियं च सुत्तम्मि जह विणिदिट्ठं । चेईयजईण सव्वेसिं वंदणे पक्खियं पि तहा	॥ १४ ॥
आवस्सयचुण्णीए सव्वाणि वि चेईयाणि साहू अ । अट्टमीचउदसीसु जं भणियं वंदियव्वत्ति	॥ १५ ॥
चेइयजइवंदण तवदिणम्मि पडिक्कमणत्थओ एइ । न य पुण सुत्ते दीसइ जह पंचदसीइ पडिक्कमणं	॥ १६ ॥
पाओसियकालेणं अणागएसु च चउसु दिवसेसुं । पज्जोसवणाकप्पम्मि कड्डिए सव्वसाहूणं	॥ १७ ॥
कप्पइ पज्जोसवणा निसीहमाईसु जं फुडं भणियं । तं कह पंचदसीए जुज्जिज्जा पक्खपडिक्कमणे	॥ १८ ॥
पंचमीपज्जोसवणे पंचदसीए वि पक्खपडिक्कमणे । अह अज्जकालगाओ परओ जुज्जिज्ज एयं पि	॥ १९ ॥
एवं पि पज्जुसवणा चउत्थीदिवसम्मि तेण विहियत्ति । पत्ता जहा पमाणं किं नो तह पक्खपडिक्कमणं	॥ २० ॥
नूणं चउदसीए तमासि तस्सऽण्णहा कह घडिज्जा । पज्जोसवणाकप्पस्स कढणं दिणचउक्केण	॥ २१ ॥
चउम्मासगपडिक्कमणं सुत्ते अह पुण्णिमाइ निदिट्ठं । ता तयऽणुसाराओ पक्खियं जुज्जिज्ज पक्खंतं	॥ २२ ॥
छट्ठेण चउम्मासिगमओ य तं पुण्णिमाएव घडिज्जा । एयं पुणोववासेण वण्णिओ चउदसीए सो	॥ २३ ॥

चउम्मासगाणुसार जइ पंचदसीइ पक्खपडिक्कमणं ।	
ता कह न पंचमीए संवच्छरियाणुसारेणं	॥ २४ ॥
तह पज्जुसवण अट्ठम उत्तरपारणगनिमित्तभणणाओ ।	
भद्दवयसेयपडिवायादिवसम्मि निसीहचुण्णीए	॥ २५ ॥
नज्जइ पक्खुववासो पंचदसीए न अत्थि साहूणं ।	
कहमण्णहा घडिज्जा तहियं तम्मिन्नित्तेसो	॥ २६ ॥
अह ववहारे पक्खियदिणम्मि चेईयजईण वंदणयं ।	
भणिओ य अभत्तट्ठो इमीइ गाहाइ वक्खाणे	॥ २७ ॥
किइक्कम्मस्स अकरणे काउस्सगे तहा अपडिलेहा ।	
पोसहियतवे य तहा अवंदणे चेइसाहूणं	॥ २८ ॥
जीए वि पक्खियदिणे उववासाई तवो इहं सुत्ते ।	
निव्विगइयाइ पक्खिय पुरिसाइविभागओ नेयं	॥ २९ ॥
तो तत्थ संकिज्जइ पंचदसी सा न हुज्ज मा कह वि ।	
पक्खिअ ? (अत्रोत्तरम्) महानिसीहाइएहि तण्णो विरोहाउ ॥ ३० ॥	
अह सव्वप्पामण्णं पुढो पुढो तेण न विरोहो वि ।	
चउमासगं च एवं छट्ठेणं पक्खियं पि भवे	॥ ३१ ॥
अह होउ को विरोहो, अट्ठमछट्ठाइवयणओसण्णो ।	
अह चउदसीइ पढमो बीओ पुण पक्खियम्मि भवे	॥ ३२ ॥
चउमासिगे वि एवं पावइ छट्ठं न जुज्जइ तत्तो ।	
तं पुण सुत्ते भणियं छट्ठेणं पडिक्कमेयव्वं	॥ ३३ ॥
समणीणट्ठमीपक्खियवायणकाले सुसाहुवसहीए ।	
गमणे चउदसीवंदणत्थगमणं विरुज्झिज्जा	॥ ३४ ॥
अट्ठमीपक्खिए मुत्तुं वायणाकालमेव य ।	
सेसकालमइंतीओ नायव्वा अकालचारिओ	॥ ३५ ॥

पक्खियचाउम्मासे आलोयण नियमसो उ दायव्वा ।	
गहणं अभिगगाहणं पुव्वगहिण निवेएउं	॥ ३६ ॥
उत्तरकरणं एगगया य आलोइय चेइवंदणया ।	
मंगलधम्मकहा वि यं पव्वेसु तवो गुणा हुंति	॥ ३७ ॥
इच्चाइसु सुत्तेसु आलोअण पक्खिए धुवा भणिया ।	
तप्पडिसेहो अ अमावसाइ, कह जुज्जइ जहुत्तं ?	॥ ३८ ॥
मुत्तुं दड्ढतिहीउ अमावसीं अट्ठमीं च नवमीं च ।	
छट्ठीं च चउत्थीं बारसीं च आलोअणं दिज्जा	॥ ३९ ॥
तम्हा चउद्दसी पक्खियं च वीसं न पुव्व दुग्गेयं ।	
सामण्णओ य पक्खियमाइट्ठं पक्खसंधीए	॥ ४० ॥
जह गेहं पइदिवसं सोहियं तह वि पक्खसंधीसु ।	
सोहिज्जइ सविसेसं एवं इहयं पि नायव्वं	॥ ४१ ॥
चरमदुचरमतिहीणं रूढं जइ नाम पक्खसंधितं ।	
सविसेसकिच्चभणणा चउद्दसी चेव सो जुत्तो	॥ ४२ ॥
दिवसाइं अह पण्णरस चउम्मासाउ चउद्दसीदिवसे ।	
नो पुज्जंति तह कहमेईए पक्खपडिक्कमणं ?	॥ ४३ ॥
बाहुल्लवयणमेयं पक्खे जं हुंति पणरसदिणाइं ।	
अण्णह पज्जोसवणाउ पक्खियं कह णु युज्जिज्जा	॥ ४४ ॥
लोगे वि सिद्धिमेयं जह किल वरिसम्मि छप्पक्खा ।	
दिणचउदसगेण तहा समए वि फुडक्खरं भणियं	॥ ४५ ॥
आसाढबहुलपक्खे भद्दवए कत्तिए य पोसे य ।	
फग्गुणवइसाएसु अ बोधव्वा ओमरत्ताओ	॥ ४६ ॥
पक्खो अ चंदसिद्धो न धिप्पइ वच्छरुव्व इह सुत्ते ।	
किं पुण चउद्दसीओ तिहिओ सो चउद्दसीं जाव	॥ ४७ ॥

विज्जाणं परिवार्डि पव्वे पव्वे य दिति आयरिया ।	
मासद्धमासियाणं पव्वं पुण होइ मज्झं तु	॥ ४८ ॥
पक्खस्स अट्ठमी खलु मासस्स य पक्खियं मुणेयव्वं ।	
सुत्ते वि एयचुण्णीए पक्खियं चउद्दसी भणिया	॥ ४९ ॥
विज्जासाहणसुत्तम्मि पक्खियं चउद्दसी न सेसम्मि ।	
जं पुण भणंति केई उगमोहग्गहो एस	॥ ५० ॥
आवस्सयचुण्णीए पक्खियदिवसम्मि पक्खपडिक्कमणं ।	
भणियमह उ संसिज्जइ चउद्दसी पक्खपडिक्कमणं	॥ ५१ ॥
परिहारविहारीणं गीयत्थाणं च पुव्वसूरीणं ।	
एस च्चिय आयरणा अलंघणिज्जा जओ भणियं	॥ ५२ ॥
आयरिय परंपराए समागयं जो उ आणुपुव्वीए ।	
कोवेइ च्छेयवाइ जमालिनासं सनिस्सिहि ही	॥ ५३ ॥
जइ हुज्ज दुण्णि दिवसे चेइअजइवंदणोववासो अ ।	
कस्स न हुज्जा ण मयं परं न सुत्तेण संवयइ	॥ ५४ ॥
जम्मि दिणे साहूणं जुत्तो सो तम्मि सावयाणं पि ।	
पक्खपडिक्कमणविही न वाऽइतुल्लतभावाओ ?	॥ ५५ ॥
देवी पभावई जं पडिमाइ जियंतसामिणीइ पुरो ।	
अट्ठमीचउद्दसीसु निट्ठुवहारं सयमकासी	॥ ५६ ॥
पुत्थयवायणमुववासकरणमट्ठमीचउद्दसीदिवसे ।	
जिणदाससावओ कासी पोसहं पुण उदाइनिवो	॥ ५७ ॥
एयं पुण सविसेसं भणियं आवस्सयाइचुण्णीसु ।	
पक्खियविसेसकिच्चं भण्णंता चउद्दसीदिवसे	॥ ५८ ॥
जो पुण अमावसाए उववसो सायवाहणनिवस्स ।	
अंतैउरस्स सुव्वए संभवे नंदीसरस्सा वि	॥ ५९ ॥

अट्टमीपंचदसीसु कत्थइ अट्टमीचउदसीसुं पि ।	
कत्थइ तिसु वि तिहीसुं जो सावगपोसहो सुत्ते	॥ ६० ॥
कत्थइ देसगहणं कत्थइ घिप्पंति निरवसेसाइं ।	
उक्कमकमजुताइं सुत्ताण विवित्तभावाओ	॥ ६१ ॥
पंचदसीइ जइ नाम पोसहो कह णु पडिक्कमणं ।	
तमुवासेण चउदसीमुल्लंघेउं न सो जुत्तो	॥ ६२ ॥
अम्हाणमभिणिवेसो न कोइच्छइ परमण्णहासुत्तं ।	
अघडंतं पिव पुव्वावरेण पडिहाइ किं करिमो ?	॥ ६३ ॥
जं जह सुत्ते भणियं तहेव जइ तव्वियारणा नत्थि ।	
किं कालियाणुओगो दिट्ठो दिट्ठप्पहाणेहिं	॥ ६४ ॥
पुव्वावरेण भाविऊण सुत्तं पयासियव्वमिणं ।	
जं वयणपारतंतं एयं धम्मत्थिणो लिंगं	॥ ६५ ॥
चउमासगाइपुव्वोइयम्मि दिवसे जमण्णहेयाणं ।	
पायं छट्ठस्साऽसत्तिओ य आयरणउ वेगे	॥ ६६ ॥
परओऽज्जकालगाओ भद्वए सेअपंचमीदिवसे ।	
बारसियं संपयं पुण तेणेव कयं चउत्थीए	॥ ६७ ॥
उद्धरिय सव्वसल्ले पुव्वुत्तविसेसतवसमाउत्तो ।	
तल्लेसो तच्चित्तो य भावओ कुणइ सव्वमिणं	॥ ६८ ॥
दव्वाइसुद्धमेयं वीर आवस्सयं विहेऊण ।	
पारिवित्ति पावणिज्जं निरवज्जं मुखसुक्खंति	॥ ६९ ॥
मुणिचंदसूरिणा सुमरणत्थमिणमप्पणो पवयणाओ ।	
उद्धरियं जुत्तिजुअं पेरेसि संबोहणत्थं च	॥ ७० ॥

पू.मु.श्रीनयविमलगणिकृतः
॥ पाक्षिकपर्वसारविचारः ॥

प्रणम्य पार्श्वनाथस्य, पादपद्ममभीष्टदं ।	
वक्ष्येऽक्षराणि स्पष्टानि, भूतेष्टाया यथा श्रुतं	॥ १ ॥
प्रकाशितं यथा पूर्वं, भव्याग्रे भद्रबाहुना ।	
तथाऽहं प्रगटीचक्रे, जनानां हितकाम्यया	॥ २ ॥
चैत्यप्रपाटी १ साधूनां, वन्दनं २ पौषधस्तथा ।	
प्रतिक्रान्त्यु ४ पवस्त्रं ५ च, पञ्चकृत्यानि पाक्षिके	॥ ३ ॥
पृथक् पृथक् ययैतेषां, वर्णा ग्रन्थेषु वर्णिताः ।	
अङ्गोपाङ्गादिसद्वृत्ति, चूर्णिनिर्णीतवस्तुषु	॥ ४ ॥
तथा सूत्रकृदङ्गेपि, पञ्चमाङ्गे तथा पुनः ।	
ज्ञाताधर्मकथाङ्गे च, सप्तैकादशमेऽपि च	॥ ५ ॥
गुम्फिता राजप्रश्नीयो, -पाङ्गदिषु सविस्तरं ।	
व्याख्याता वृत्तिकारेण, वर्णाः पाक्षिकपर्वणः	॥ ६ ॥
तथावश्यकचूर्णौ च, श्राद्धोदायिनभूपतेः ।	
श्री कल्पसूत्रवृत्तौ च, नागकेतुकथानके	॥ ७ ॥
श्री शत्रुञ्जयमाहात्म्ये, श्री धनेश्वरसूरिणा ।	
अनादिसिद्धं व्याख्यातं, पर्वपाक्षिकमुत्तमं	॥ ८ ॥
चरित्रे समरादित्या, -भिधाने हरिभद्रके ।	
उक्तं चतुर्दशीपर्व, न तु तत्पूर्णिमादिकं	॥ ९ ॥
तथा श्राद्धप्रतिक्रमणा-वचूर्णौ वर्णिता स्फूटं ।	
महानिशीथसूत्रे च, निशीथेऽपि तथोदितं	॥ १० ॥
निशीथभाष्ये व्यवहारपीट, चूर्णौ तथा पाक्षिकसूत्रवृत्तौ ।	
तत्त्वार्थवृत्तावुपदेशवृत्तौ, पञ्चाशके सम्मिति शास्त्रवृत्तौ	॥ ११ ॥

ज्यौतिष्करण्ड-प्रमुखाद्यनेक-ग्रन्थेषु सत्पाक्षिकपर्वं मुक्तं ।
 लोकप्रकाशेऽपि तथैव जंबू-द्वीपाद्युपाङ्गेष्वपि भावनीयम् ॥ १२ ॥
 अनादिकालादारभ्य, पूर्णिमायां न पाक्षिकं ।
 अतोऽहर्द्वदनाधारसारैः कार्या चतुर्दशी ॥ १३ ॥
 कदाग्रहग्रहग्रस्तै, न पुनः पूर्णिमादिषु ।
 विधेयं पाक्षिकं पर्व, चतुर्दश्यां हि तु बुधैः ॥ १४ ॥
 निस्सीमधीमज्जनवर्णनीये, तपोगणे दिप्रतरप्रतापाः
 सूर्यश्च श्रीविजयप्रभाह्वा, जयन्ति सुद्धर्मधुराधुरीणाः ॥ १५ ॥
 जगतिविदितकीर्तिश्चन्द्रवच्चारुमूर्ति-
 विदलितदुरितार्तिस्साधितार्थप्रपूर्तिः ।
 विनयविमलनामा पण्डिता शीतधामा,
 जयति मुनिललामा विस्फुरद् ध्यानधामा ॥ १६ ॥
 शिष्यस्तदीयःकविराजिमुख्यो, जागर्ति धीराद्विमलाभिधानः ।
 निशम्य यद्वृत्तसुकीर्तिमुग्रामूद्भूतरोमाऽभवदत्र को न ? ॥ १७ ॥
 समदृढदिहसारः पाक्षिकोयं विचारो,
 नयविमलसुनामस्तस्य शिष्योऽभिरामः ।
 गजनयनमुनीन्द्राः संमिते चारु वर्षे
 मधुविशददशम्यां सद्गुरोर्दशितायाम् ॥ १८ ॥

॥ पाक्षिक गाथा विचार ॥

पंचाणुद्गाणमयं पक्खियपव्वं जिणेहिं पण्णतं ।
 ताइं चउद्दसीए आया दीसंति नण्णत्थ ॥ १ ॥
 अट्ठमीचउद्दसीसु उववासो साहुणो सुए भणिओ ।
 आवस्सयचुण्णीए चेइयजइवंदणा भणिया ॥ २ ॥

ववहारे पुण भणिया पक्खियसद्देण चउदसी चेव ।	
आवस्सयम्मि पक्खियदिणम्मि पुण पक्खिपडिक्कमणं	॥ ३ ॥
भणिया निसीहमाइअ पक्खियदिवसम्मि सुद्धिपडिवत्ति ।	
एवं चउदसीए पंचाणुट्ठाणभणणांति	॥ ४ ॥
जं पुण लोए रूढं कत्थ वि पण्णरसितिहि पडिक्कमणं ।	
चउमासगपडिक्कमणं छट्ठतवेण सुए भणियं	॥ ५ ॥
तं च किल पुण्णिमाए तस्साणुसारेणं पक्खपडिक्कमणं ।	
मुत्तु तवाइविसेसं पडिवण्णा सरिसभावाओ	॥ ६ ॥
सुअनाणपंचमी य अट्ठमी चउदसी उ चउमासं ।	
संवच्छरियं पव्वा साहूण सया इमे पंच	॥ ७ ॥
एयं महानिसीहे भणियं पव्वेसु तिसु य उववासो ।	
चउमासे पुण छट्ठं तह अट्ठमी पज्जुसवणम्मि	॥ ८ ॥
सुअनाणपंचमीए सूयपुआ सा य बोहिलाभा य ।	
कम्मक्खयट्ठमट्ठमी उववासो चउदसीए पुणो	॥ ९ ॥
निस्सेससिद्धिलाभो चउम्मासगपज्जुसवणपव्वेसु ।	
उत्तरकरणाइफलो तवो विसेसो जओ भणियं	॥ १० ॥
उत्तरकरणं एगगया य आलीयचेइवंदणया ।	
मंगलधम्मकहा वि य पव्वेसु तवो गुणा हुंति	॥ ११ ॥
सुयनाणपंचमीए उववासो नाणपूअणं दुण्णि ।	
उववास अट्ठमीए चेइयजइवंदणा तिण्णि	॥ १२ ॥
एए चउदसीए तिण्णि तहाऽऽलोअणा पडिक्कमणं ।	
चउमासगवच्छरिएसु पंच एए अणुट्ठाणा	॥ १३ ॥

॥ बिम्बपरीक्षा ॥

- अतीताब्दशतं यत्स्याद् यच्च स्थापितमुत्तमैः ।
तद् व्यङ्गमपि पूज्यं स्याद् बिम्बं तन्निष्कलङ्कवत् ॥ १ ॥
- धातुलेप्यादिकं बिम्बं व्यङ्गं संस्कारमर्हति ।
काष्ठपाषाणनिष्पन्नं संस्कारार्हं पुनर्न हि ॥ २ ॥
- गुलिऽगुलीबाहुनासांऽह्रीणां भङ्गेऽप्यनुक्रमात् ।
शत्रुभीर्देशभङ्गश्च बन्धः कुलधनक्षयः ॥ ३ ॥
- पीठयानपरीवार - ध्वंसे सति यथाक्रमम् ।
जनवाहनभृत्यानां नाशो भवति निश्चितम् ॥ ४ ॥
- आरभ्यैकाङ्गुलाद् बिम्बं यावदेकादशाङ्गुलम् ।
गृहेषु पूजयेद् बिम्बं मूर्द्धपादजं (?) पुनः ॥ ५ ॥
- प्रतिमाकालेऽप्याश्म - दन्तचित्रायसां गृहे ।
भानाधिकपरिवार - रहिता नैव पूज्यते ॥ ६ ॥
- रौद्री निहन्ति कर्तारं अधिकाङ्गा तु शिल्पिनम् ।
नासा द्रव्यविनाशाय स्वल्पाऽऽस्या भोगवर्जिता ॥ ७ ॥
- वक्रनासाऽतिदुःखाय ह्रस्वाङ्गा क्षयकारिणी ।
अनेत्रा नेत्रनाशाय दुर्भिक्षाय कृशोदरी ॥ ८ ॥
- जायते प्रतिमा हीन - कटिश्चाचार्यघातिनी ।
जङ्घाहीना भवेद् भ्रातृ - पुत्रमित्रविनाशिनी ॥ ९ ॥
- पाणिपादविहीना तु धनक्षयविनाशिनी ।
चिरं पर्युषिता वा तु नार्थतो व्यायतस्ततः ॥ १० ॥
- अर्थहृत् प्रतिमोत्ताना चिन्ताहेतुरधोमुखी ।
आधिप्रदा तिश्चीना नीचोच्चस्था विदेशदा ॥ ११ ॥

अन्यायद्रव्यनिष्पन्ना परवास्तुदलोद्भवा ।	
हीनाऽधिकाङ्गी प्रतिमा स्वपरोन्नतिनाशिनी	॥ १२ ॥
सर्वेषामपि धातूनां स्तनस्फटिकयोरपि ।	
प्रवालस्य च बिम्बेषु चैत्यमानं यदृच्छया	॥ १३ ॥
ऊर्ध्वदृग्द्रव्यनाशाय तिर्यग् भोगस्य हानये ।	
दुःखदा स्तब्धदृक् चाधोमुखी कुलविनाशिनी	॥ १४ ॥
प्रतिमायां दवरका भवेयुश्चेत्कथञ्चन ।	
सदृग्वर्णा न दुष्यन्ति वर्णास्त्वन्ये तु दूषिताः	॥ १५ ॥

॥ बिम्बपूजापरीक्षा ॥

पित्तलसुवन्नरुप - रयणाणं चंदकंतमाइणं ।	
कुज्जाओ लक्खणजुआ सत्तंगुलाजाव नो अहिआ	॥ १ ॥
गिहपडिमाणं पुरओ बलिवित्थारो न चेव कायव्वो ।	
निच्चनवणं तिअसज्झ - भच्चणं भावओ कुज्जा	॥ २ ॥
लेवोवलदंतयकट्टलोह - वत्थूणं पंचपडिमाओ ।	
नो कुज्जा गिहपडिमा कुलधणनासाइआ जम्हा	॥ ३ ॥
वेउव्वियसासयं मगलाओ आगासचित्तलिहआओ ।	
वंदंति सेसाओ जिणपडिमाओ जणकयाओ	॥ ४ ॥
दालिदं दोहगं कुज्जाइ कुसरीर कुगइ कुमइओ ।	
अवमाणं रोगसोगा न हुंती जिणबिंबवारीणं	॥ ५ ॥
समयवलिसुत्ताओ लेवोवलकट्टदंतलोहाणं ।	
परिवारमाणरहिअं घरम्मि नो पूअए बिंबं	॥ ६ ॥

एकाङ्गुलं भवेत् श्रेष्ठं द्व्यङ्गुलं धननाशनम् ।	
त्र्यङ्गुलेन भवेत्त्रिद्विर्वर्जयेच्चतुरङ्गुलम्	॥ ७ ॥
पञ्चाङ्गुलं भवेद्विंशं उद्वेगं तु षडङ्गुले ।	
सप्ताङ्गुले तु गोवृद्धिस्त्यजेदष्टाङ्गुलं सदा	॥ ८ ॥
नवाङ्गुलं तु पुत्राय अर्थहानिर्दशाङ्गुले ।	
एकादशाङ्गुलं बिम्बं सर्वकामार्थसिद्धिदम्	॥ ९ ॥
नृपभयमत्यङ्गायां हिनाङ्गायामकल्पिता भर्तुः ।	
कृशोदरयां क्षुब्धयमर्थविनाशः कृशाङ्गायां	॥ १० ॥
आयुः श्रीफलजयदा दारुमयी मृन्मयी तथा प्रतिमा ।	
लोकहिताय मणिमयी सौवर्णी पुष्टिदा भवति	॥ ११ ॥
रजतमयी कीर्तिकरी प्रजावृद्धिं करोति ताम्रमयी ।	
भूलाभं तु महान्तं शैलप्रतिमाऽथवा लिङ्गम्	॥ १२ ॥
प्रासादतुर्यभागस्य समाना प्रतिमा मता ।	
उत्तमायुः कृते सा तु कार्यैकेनाधिकाङ्गुला	॥ १३ ॥
अथवा स्वदशांशेन हीनस्याप्यधिकस्य च ।	
कार्या प्रासादपादस्य शिल्पिभिः प्रतिमा मता ?	॥ १४ ॥
सर्वेषामपि धातूनां रत्नस्फटिकयोरपि ।	
प्रवालस्य च बिम्बेषु चैत्यमानं यदृच्छया	॥ १५ ॥
प्रासादगर्भगेहार्धे भित्तिः पञ्चधा कृते ।	
यक्षाद्याः प्रथमे भागे देव्यः सर्वा द्वितीयके	॥ १६ ॥
विनायक स्कन्ध कृष्णानां प्रतिमाः स्युस्तृतीयके ।	
पद्मा तु तुर्यभागे च लिङ्गमीशां न पञ्चमे ?	॥ १७ ॥
.....	
भागे तृतीयेऽर्हद्बिम्बं स्यात् द्वितीयेऽम्बिकादयः	॥ १८ ॥

आसने वाहने चैव परिवारे तथा युगे ।	
नखाभरणवस्त्रेषु व्यङ्गदोषो न जायते	॥ १९ ॥
नासामुखे तथा नेत्रे हृदये नाभिमण्डले ।	
स्थानेषु व्यङ्गिताङ्गेषु प्रतिमां नैव पूजयेत्	॥ २० ॥
मण्डलं जालकं स्फोटं तिलकं शूलकं तथा ।	
.... वज्रा तु सन्धिश्च महा - दोषः प्रकीर्तितः	॥ २१ ॥
वर्जयेदर्हतः पृष्ठं पार्श्वं ब्रह्ममधुद्विषोः ।	
चंडिकासूर्ययो र्दृष्टिं सर्वमेव च शूलिनः	॥ २२ ॥
विभज्य नवधा द्वारं तत्षट् भागानधस्त्यजेत् ।	
ऊर्ध्वे द्वौ सप्तमं तद्वद् विभज्य स्थापयेद् दशम्	॥ २३ ॥
विश्वकर्ममते प्रोक्तं प्रतिमा दृष्टिलक्षणम् ।	
द्वादशास्वाष्टिभिर्भागैरधः पश्चा द्वितीयके ?	॥ २४ ॥
मुक्त्वाऽष्टमं विभज्य च यो भागः सप्तमः पुनः ।	
तस्यापि सप्तमे भागे गर्जाशस्तत्र सम्भवेत्	॥ २५ ॥
प्रासादः प्रतिमा दृष्टिः नियोज्या तत्र शिल्पिभिः ।	
अस्थाने निहिता सा तु सद्यो गृष्टाय जायते	॥ २६ ॥
दृष्ट्यायत्तं फलं सर्वं प्रोक्तं श्रीविश्वकर्मणा ।	
तस्मात् सर्वं प्रयत्नेन तत्र यत्नो विधीयताम्	॥ २७ ॥

॥ प्रतिमार्थं काष्ठपाषाणपरीक्षा ॥

निर्मलेनारनालेन विष्टया श्रीफले न वा ।	
विलिप्तेऽश्मनी काष्ठे वा प्रकटं मङ्गलं भवेत्	॥ १ ॥
मधुभस्म गुण व्योम - कपोतसदृशप्रभैः ।	
माञ्जिष्टैरुणैः प्रीतिः कपिलैः शामलैरपि	॥ २ ॥
चित्रैश्च मण्डलैरैभिरन्तर्ज्ञेया यथा क्रमम् ।	
खद्योतो वालुकारक्तभेकाम्बुगृहगोधिका	॥ ३ ॥

पू.आ.श्रीचन्द्रप्रभसूरिकृतम्

॥ प्रतिष्ठासंग्रहकाव्यम् ॥

भूतानां बलिदानमग्रिमजिनस्नानं तदग्रे स्वयं	
चैत्यानामथ वन्दनं स्तुतिगणः स्तोत्रं करे मुद्रिका ।	
स्वस्य स्नात्रकृतां च शुद्धसकली सम्यक् शुचिप्रक्रिया	
धूपाम्भःसहितोऽभिमन्त्रितबलिः पश्चाच्च पुष्पाञ्जलिः	॥ १ ॥
मुद्रा मध्याङ्गुलीभ्यामतिकुपितदृशा वामहस्ताम्भसोचै-	
र्बिम्बस्याच्छोटनं सत्सतिलककुसुमं मुद्गरश्चाक्षपात्रम् ।	
मुद्राभिर्वज्रताक्ष्यादिभिरथ कवचं जैनबिम्बरस्य सम्यग्	
दिग्बन्धः सप्तधान्यं जिनवपुरुपरि क्षिप्यते तत्क्षणं च	॥ २ ॥
कुम्भानामभिमन्त्रणं जिनपतेः सन्मुद्रया मन्यते	
नीरं गन्धमहौषधी मलयजं पुष्पाणि धूपस्ततः ।	
अङ्गुल्यामथ पञ्चरत्नरचना स्नानं ततः काञ्चनं	
पुष्पारोपणधूपदानमसकृत् स्नात्रेषु तेष्वन्तरं	॥ ३ ॥

स्नानकषायमज्जनविधिर्मृत्पञ्चगव्ये ततः
 सिद्धौषध्यथ मूलिका तदनु च स्पष्टाष्टवर्गद्वयम् ।
 मुक्ताशुक्तिसुमुद्रया गुरुस्थोत्थाय प्रतिष्ठोचितं
 मन्त्रैर्देवतमाह्वयेद् दशदिशामीशांश्च पुष्पाञ्जलिः ॥ ४ ॥
 सव्वौषध्यथ सूरिहस्तकलनाद् हृद्दोषरक्षोन्मृजा
 रक्षापुट्टलिका ततश्च तिलकं विज्ञप्तिकाथाञ्जलिः ।
 अर्घोऽर्हत्यथ दिग्धवेषु कुसुमस्नानं ततः स्नाप(नं)निका
 वासश्चन्दनकुङ्कुमे मुकुरहक् तीर्थाम्बु कर्पूरवत् ॥ ५ ॥
 निक्षेप्यः कुसुमाञ्जलिर्जलघटस्नानं शतं साष्टकं
 मन्त्रावासितचन्दनेन वपुषो जैनस्य चालेपनम् ।
 वामस्पृष्टकरेण वाससुमनो धूपः सुरभ्यम्बुजा-
 ङ्गल्यस्मात्करलेपकङ्कणमथो पञ्चाङ्गसंस्पर्शनम् ॥ ६ ॥
 धूपश्च परमेष्ठी च जिनाह्वानं पुनस्ततः ।
 उपविश्य निषद्यायां नन्द्यावर्त्तस्य पूजनम् ॥ ७ ॥

पू.आ.श्रीजिनेश्वरसूरिकृतः

॥ प्रतिष्ठाविधिः ॥

घोषाविज्ज अमारिं रण्णो संघस्स तह य वाहरणं ।
 विण्णाणियसंमाणं कुज्जा खित्तस्स सुद्धिं च ॥ १ ॥
 तह य दिसिपालठवणं तक्किरियंगाण संनिहाणं च ।
 दुविहसुई पोसहिओ वेईए ठविज्ज जिणबिबं ॥ २ ॥
 नवरं सुमुहुत्तम्पी पुव्वुत्तरदिसिमुहं सउणपुव्वं ।
 वज्जंतेसु चउव्विहमंगलतूरेसु पउरेसु ॥ ३ ॥

तो सव्वसंघसहिओ ठवणायरियं ठवितु पडिमपुरो । देवे वंदइ सूरी परिहियनिरुवाहिसुइवत्थो	॥ ४ ॥
संतिसुयदेवयाणं करेइ उस्सगं थुइपयाणं च । सहिरण्णदाहिणकरो सयलीकरणं तओ कुज्जा	॥ ५ ॥
तो सुद्धोभयपक्खा दक्खा खेयण्णुया विहियरक्खा । ण्वहणगराओ खिवंती दिसासु सव्वासु सिद्धर्बलि	॥ ६ ॥
तयणंतंरं च मुदिय कलसचउक्केण ते ण्हवंति जिणं । पंचरयणोदगेणं कसायसलिलेण ततो य	॥ ७ ॥
मट्टियजलेण तो अट्टवग्गसव्वोसहीजलेणं च । गंधजलेणं तह पवरवाससलिलेण य ण्हवंति	॥ ८ ॥
चंदणजलेण कुंकुम-जलकुंभेहिं च तिथ्सलिलेणं । सुद्धकलसेहिं पच्छा गुरुणा अभिमंतिएहिं तथा	॥ ९ ॥
ण्हाणाणं सव्वाण वि जलधारापुप्फधूवगंधाई । दायव्वमंतराले जावंतिमकलसपत्थावो	॥ १० ॥
एवं ण्हविए बिंबे नाणकलानासमाचरिज्ज गुरू । तो सरससुयंधेणं लिपिज्जा चंदणदवेणं	॥ ११ ॥
कुसुमाइसुगंधाई आरोवित्ता ठविज्ज बिंबपुरो । नंदावत्तयवट्टं पूइज्जइ चारुदव्वेहिं	॥ १२ ॥
चंदणच्छडुब्भडेणं वत्थेणं छयए तओ पट्टं । अह पडिसरमारोवे जिणबिंबे रिद्धिविद्धिजुयं	॥ १३ ॥
तो सरससुयंधाई फलाई पुरओ ठविज्ज बिंबस्स । जंबीरबीजपूराइयाई तो दिज्ज गंधाई	॥ १४ ॥
मुहामंतण्णासं बिंबे हत्थम्मि कंकणनिवेसं । मंतेण धारणविहिं करिज्ज बिम्बस्स तो पुरओ	॥ १५ ॥

बहुविहपक्कणाणं ठवणा वस्वेहिगंधपुडियाणं ।	
वरवंजणाण य तहा जाइफलाणं च सविसेसं	॥ १६ ॥
सागिक्खूवरसोलयखंडाईणं वरोसहीणं च ।	
संपुण्णबलीइ तहा ठवणं पुरओ जिणिदस्स	॥ १७ ॥
घयगुडदीवो सुकुमारियाजुओ चउ जवारय दिसीसु ।	
बिंबपुरओ ठविज्जा भूयाण बलिं तओ दिज्जा	॥ १८ ॥
आरत्तियमंगलदीवयं च उत्तारिऊण जिणनाहं ।	
वंदिज्जऽहिवासणदेवयाइ उस्सग्गथुइदाणं	॥ १९ ॥
अह जिणपंचंगेसु ठावेइ गुरू थिरीकरणमंतं ।	
वाराउ तिण्णि पंच य सत्त य अच्चंतमपमत्तो	॥ २० ॥
मयणहलं आरोवइ अहिवासणमंतनासमवि कुणइ ।	
झायइ य तयं बिबं सजियं व जहा फुडं होइ	॥ २१ ॥
एवमहिवासियं तं बिबं ठाइज्ज सदसवत्थेणं ।	
चंदणछडुब्भडेणं तदुवरि पुप्फाईं विखिविज्जा	॥ २२ ॥
ण्हाविज्ज सत्तधण्णेण तयणु जीवंतउभयपक्खाहिं ।	
नारीहिं चउहिं समलंकियाहिं विज्जंतनाहाहिं	॥ २३ ॥
पडिपुण्णवत्तसुत्तेणं वेढणं चउगुणं च काऊण ।	
ओमिणणं कारिज्जा तुट्ठेहिं हिरण्णदाणजुयं	॥ २४ ॥
तो वंदिज्जा देवे पइट्ठदेवीइ कायउस्सग्गं ।	
दिज्ज थुई तीए च्चिय ठविज्ज पुरओ उ घयपत्तं	॥ २५ ॥
सोवण्णवट्टियाए कुज्जा महसक्कराहिं भरियाए ।	
कणगसलाग्गए बिंबनयणउम्मीलणं लग्गे	॥ २६ ॥
सम्मं पइट्ठमंतेण अंगसंधीणु अक्खरणासं ।	
कुणमाणो एगमाणो सूरी वासे खिविज्ज तहा	॥ २७ ॥

पुष्पकखयंजलीहिं तो गुरुणा घोसणा ससंधेणं । थिज्जत्थं कायव्वा मंगलसद्देहिं बिंबस्स	॥ २८ ॥
जह सिद्ध-मेरु-कुलपव्वयाण पंचत्थिकाय-कालाणं । इह सासया पइट्ठा सुपइट्ठा होउ तह एसा	॥ २९ ॥
जह दीव-सिंधु-ससहर-दिणयर-सुरवास-वासखित्ताणं । इह सासया पइट्ठा सुपइट्ठा होउ तह एसा	॥ ३० ॥
इत्थं सुहभावकए अक्खयखेवे कयम्मि बिंबस्स । सविसेसं पुण पूया किच्चा चिइवंदणा य तहा	॥ ३१ ॥
मुहउग्घाडणसमणंतरं च पूयाइ समणसंघस्स । फासुयघय-गुड-गोस्स-णंतगमाईहिं कायव्वा	॥ ३२ ॥
सोहणदिणे य सोहग्गमंतविण्णासपुव्वयमवस्सं । मयणहलकंकणं करयलाओ बिंबस्स अवणिज्जा	॥ ३३ ॥
जिणबिंबस्स य विसए नियनियठाणेसु सव्वमुद्दाओ । गुरुणा उवउत्तेणं पउंजियव्वाओ ताओ इमा	॥ ३४ ॥
जिणमुद्द-कलस-परमेट्ठि-अंग-अंजलि-तहासणा-चक्का । सुरभी-पवयण-गरुडा-सोहग्ग-कयंजली चेव	॥ ३५ ॥
जिणमुद्दाए चउकलसठावणं तह करेइ थिरकरणं । अहिवासमंतनसणं आसणमुद्दाइ अण्णे उ	॥ ३६ ॥
कलसाए कलसण्हवणं परमेट्ठीए उ आहवणमंतं । अंगाइ समालभणं अंजलिणा पुप्फरुहणाई	॥ ३७ ॥
आसणयाए पट्टस्स पूयणं अंगफुसण चक्काए । सुरभीइ अमयमुत्ती पवयणमुद्दाइ पडिवूहो	॥ ३८ ॥
गरुडाइ दुट्ठरक्खा सोहग्गाए य मंतसोहग्गं । तह अंजलीइ देसण मुद्दाहिं कुणह कज्जाइ	॥ ३९ ॥

घोसिज्जए अमारी दीणाणाहाण दिज्जए दाणं । पउणीकिज्जइ वंसो धयजुग्गो सरलसुसिणिद्धो	॥ ४० ॥
वट्ठंतचारुपव्वो अपुच्चडो कीडएहिं अक्खद्धो । अदद्धो वण्णद्धो अणुद्धुसुक्को पमाणजुओ	॥ ४१ ॥
काऊण मूलपडिमाण्हाणं चाउद्दिसं च भूसुद्धिं । दिसिदेवयआहवणं वंसस्स विलेवणं तह य	॥ ४२ ॥
अहिवासियकुसुमारोवणं च अहिवासणं च वंसस्स । मयणफलरिद्धिविद्धी सिद्धत्थारोवणं चेव	॥ ४३ ॥
धूवक्खेवं मुद्दानासं चउसुंदरीहिं ओमिणणं । अहिवासणं च सम्मं महद्धयस्सिंदुधवलस्स	॥ ४४ ॥
चाउद्दिसिं जवारय फलोहलीढोयणं च वंसपुरो । आरत्तियावयारणमह विहिणा देववंदणयं	॥ ४५ ॥
बलिसत्तधण्णफलवासकुसुमसकसायवत्थुनिवहेणं । अहिवासणं च तत्तो सिहरे तिपयाहिणीकरणं	॥ ४६ ॥
कुसुमंजलिपाडणपुरस्सरं च ण्हवणं च मूलकलसस्स । खेत्तदसद्धामलरयणधयहरा इट्ठसमयम्मि	॥ ४७ ॥
सुपइट्ठपइट्ठाणंतखित्तवासस्स तयणु वंसस्स । ठवणं खिवणं च तओ फलोहलीभूरिभक्खाणं	॥ ४८ ॥
तत्तो उज्जुगईए धयस्स परिमोयणं सजयसद्धं । पडिमाइ दाहिणकरे महद्धयस्सावि बंधणयं	॥ ४९ ॥
विसमदिणे उस्सयणं जहसत्तीए य संघदाणं च । इय सुत्तत्थविहीए कुणह धयारोवणं धण्णा	॥ ५० ॥
स्थापनाचार्य प्रतिष्ठा	
चोक्खंसुयकरचलणो आरोवियसयलिकरणसुइविज्जो । गरुडाइदलियविग्घो मलयजघुसिणेहिं लिपित्ता	॥ ५१ ॥

अक्खं फलिहमणिं वा सुहकट्टमयं च ठावणायरियं ।
 काऊणं पंचपरमिट्टिक्कए चंदणस्सेण ॥ ५२ ॥
 मंतेण गणहराणं अहवा वि हु वद्धमाणविज्जाए ।
 काऊण सत्तखुत्तो वासक्खेवं पइट्ठिज्जा ॥ ५३ ॥

॥ प्रतिष्ठाविधिः ॥

अधिवासनाधिकारः

पुव्वं पडिमण्हवणं चिइ उस्सग्ग थुइ अप्पण्हवणयारेसु ।
 रक्खा कुसुमाणंजलि तज्जणिपूयं च तिलयं वा ॥ १ ॥
 मोग्गारमक्खयथालं वज्जं गुरुडो बली [ॐ ह्रीं क्ष्वीं] समंतेणं ।
 कवयं दिसिबंधो च्चिय पक्खिवणं सत्तधण्णस्स ॥ २ ॥
 कलसहिमंतणसव्वोसहिचंदणचच्चिबिंबमंतेणं ।
 पंचरयणस्स गंठी परमेट्ठीपंचगं ण्हवणं ॥ ३ ॥
 पढमं हिरण्णसह-पंचरयण-सकसायमट्ठियाण्हवणं ।
 दब्भोदयमीसं पंचगव्वण्हवणं च पंचमयं ॥ ४ ॥
 सहदेवाईसव्वोसहीण वग्गो य मूलियावग्गो ।
 पढमट्ठवग्ग बीयट्ठवग्ग ण्हवणं तहा नवमं ॥ ५ ॥
 जिणदिसपालाहवणं कुसुमंजलिसव्वओसहीण्हवणं ।
 दाहिणकरमरिसेणं जिणमंतो सरिसवोट्टलिया ॥ ६ ॥
 तिलयंजलिमुद्दाए विण्णत्ती हेमभायणत्थग्घो ।
 पुण दिसपालाहवणं परमेट्ठी-गरुडमुद्दाए ॥ ७ ॥
 कुसुमजल गंधण्हाणिय वासेहिं चंदणेण घुसिणेण ।
 पनरसण्हाणेसु कएसु दप्पणदंसणं पुरओ ॥ ८ ॥

तित्थोदएण ण्हाणं कप्पूरेण च पुप्फअंजलिया ।	
अद्वारसमं ण्हाणं सुद्धघड्ढुत्तरसएणं	॥ ९ ॥
सव्वव्विलेवणसूरी पुप्फाईं धूववासमयणफलं ।	
सुह्री पउमा पउमा अंजलिमुद्दाओ हत्थल्लेवो य	॥ १० ॥
अहिवासणमंतेणं कंकण तेणेव चक्कमुद्दाए ।	
पंचंगफास पुण जिणआहवणं नंदपूया य	॥ ११ ॥
सत्त सरावा चंदणचच्चियकलसा सतंतुणो चउरो ।	
घयगुलदीवा चउरो चउकलसा नंदवत्तस्स	॥ १२ ॥
सक्कत्थयअहिवासणसमए छाएहि माइसाडीए ।	
सूरिमंताहिवासण-ण्हवणंजलि सत्तधण्णस्स	॥ १३ ॥
पुंखणयकणयदाणं बलिलडुयमाइ पुडिय आरतियं ।	
चिइअहिवासण देवयथुइधारण सागयाईहि	॥ १४ ॥

प्रतिष्ठाधिकारः

संतिबलि चिइपइट्ठा उस्सग्गो थी य भायणं नित्ते ।	
वण्णसिरि वास कण्णे मंतो सव्वंगफास चक्केणं	॥ १५ ॥
दहिभंडं मंत मुद्दा पुंखण पुप्पंजलीउ मंतेणं ।	
भूयबलि लवणरत्तिय चिइ अक्खय धम्मकह महिमा	॥ १६ ॥
तइय पण सत्तमदिणे जिणबलि भूयबलि वंदिउं देवे ।	
कंकणमोयणहेउं पइट्ठ उस्सग्ग मंत नसे	॥ १७ ॥
काउं पूयविसग्गो नंदावत्तस्स कंकणच्छोडे ।	
पंचपरमेट्ठिपुव्वं मंगलगाहाओ पढमाणो	॥ १८ ॥

पू.आ.श्रीजिनप्रभसूरिकृतम्
॥ जोगविहाणपयरणं ॥

नमिरुण जिणे पयओ जोगविहाणं समासओ वोच्छं ।	
पइअंगसुयक्खंधं अज्झयणुद्देसपविभत्तं	॥ १ ॥
जम्मि उ अंगम्मि भवे दो सुयक्खंधा तहिं तु कीरंति ।	
सुयक्खंधस्स दिणेणं दोवि समुद्देसणुण्णाओ	॥ २ ॥
अह एगो सुयक्खंधो अंगे तो दिणदुगेण सुयक्खंधो ।	
अणुण्णवइ अंगं पुण सव्वत्थ वि दोहिं दिवसेहिं	॥ ३ ॥
आवस्सयसुयक्खंधो तहियं छ च्चेव हुंति अज्झयणा ।	
अट्ठहिं दिणेहिं वच्चइ आयामदुगं च अंतम्मि	॥ ४ ॥
दसयालियसुयक्खंधो दस अज्झयणाइं दो य चूलाओ ।	
पिंडेसणअज्झयणे भवंति उद्देसगा दुण्णि	॥ ५ ॥
विणयसमाहीए पुण चउये तं जाइ दोहिं दिवसेहिं ।	
इक्केक्कासरेणं सेसा पक्खेण सुयक्खंधो	॥ ६ ॥
आवस्सय-दसकालियमोइण्णा ओह-पिंडनिज्जुत्ती ।	
एगेण तिहिं च निव्विएहिं णंदि-अणुओगदाराइं	॥ ७ ॥
एगो य सुयक्खंधो छत्तीस भवंति उत्तरज्झयणा ।	
तत्थेक्केक्कज्झयणं वच्चइ दिवसेण एगेण	॥ ८ ॥
नवरि चउत्थमसंखयमज्झयणं जाइ अबिलदुगेणं ।	
अह पढइ तद्धिणि च्चिय अणुण्णवइ निव्विगइएणं	॥ ९ ॥
सव्वो वि य सुयक्खंधो वच्चइ मासेण नवहि य दिणेहिं ।	
केसिं च मएण पुणो अट्ठावीसाइ दिवसेहिं	॥ १० ॥
जा अ-चउत्थ चउदस इगेगकालेण जाइ इक्किओ ।	
दो दो इगेगकालेण जंति पुण सेस बावीसं	॥ ११ ॥

आयारो पढमंगं सुयखंधा तेसु दोणिणे जहसंखं ।	
अड-सोलस अज्झयणा इत्तो उद्देसए वोच्छं	॥ १२ ॥
सत्तय छ च्चउ चउरो छ पंच अट्टेव होंति चउरो य ।	
इक्कारस ति तिय दो दो दो दो नव हुंति इक्कसरा	॥ १३ ॥
बीयम्मि सुयखंधे उग्गहपडिमाणमुवरि सत्तिक्का ।	
आउत्तवाणएणं सुयाणुसारेण वहियव्वा	॥ १४ ॥
आयारो य समप्पइ पण्णासदिणेहिं तत्थ पढमम्मि ।	
सुयखंधे चउवीसं बीए छव्वीसई दिवसा	॥ १५ ॥
बीयंगं सुयगडं तत्थ वि दो चेव होंति सुयखंधा ।	
सोलस-सत्तज्झयणा कमेण उद्देसए सुणसु	॥ १६ ॥
चउ तिय चउरो दो दो इक्कारस पढमयम्मि इक्कसरा ।	
सत्तेव महज्झयणा इक्कसरा बीय सुयखंधे	॥ १७ ॥
सूयगडो य समप्पइ तीसाए वासरेहिं सयलो वि ।	
पढमो वीसाए तहिं दिणेहिं बीओ तह दसेहिं	॥ १८ ॥
ठाणगे सुयखंधो एगो दस चेव होंति अज्झयणा ।	
पढमं एगसरं चउ चउ चउ तिग सेस एगसरा	॥ १९ ॥
समवाओ पुण नियमा सुयखंधविवज्जिओ चउत्थंगं ।	
तिहि वासरेहिं गच्छइ ठाणं अट्टारसदिणेहिं	॥ २० ॥
होंति दसा-कप्पाईसुयखंधे दस दसा उ एगसरा ।	
कप्पम्मि छ उद्देसा ववहारे दस विणिद्धिद्धा	॥ २१ ॥
अज्झयणम्मि निसीहे वीसं उद्देसगा मुणेयव्वा ।	
तीसेहिं दिणेहिं जंति हु सव्वाणि वि छेयसुत्ताणि	॥ २२ ॥
निविण जीयकप्पो आयामेणं तु जाइ पणकप्पो ।	
तिहि अंबिलेहिं उक्कालियाइ ओवाइयाइ चऊ	॥ २३ ॥

आउत्तवाणएणं विवाहपण्णत्ति पंचमं अंगं ।	
छम्मासा छदिवसा निरंतरं होंति वोढव्वा	॥ २४ ॥
इत्थ य नय सुयखंधो नय अज्झयणा जिणेहिं परिकहिया ।	
इगचत्तालसयाइं ताइं तु कमेण वोच्छमि	॥ २५ ॥
अट्ठ दसुद्देसाइं ८, दो चउ तीसाइं १०, बारसहिं एणं ११ ।	
तिण्णि दसुद्देसाइं १४, गोसालसयं तु एगसरं १५	॥ २६ ॥
बीए पढमुद्देसो खंदो तइयम्मि चमरओ बीओ ।	
गोसालो पणरसमो पण पण तिग हुंति दत्तीओ	॥ २७ ॥
एया सभत्तपाणा पारणगदुगेण होयणुण्णवणा ।	
खंदाईण कमेणं वोच्छमि विहिं अणुण्णाए	॥ २८ ॥
चमरम्मि छट्ठजोगो विगईए विसज्जणत्थमुस्सग्गा ।	
अट्ठमजोगो लग्गइ गोसालसए अणुण्णाए	॥ २९ ॥
पनरसहिं कालेहिं पनरसदियहेहिं चमरणुण्णाए ।	
लग्गइ य छट्ठजोगो पणनिव्विय अंबिलं छट्ठं	॥ ३० ॥
अउणावण्णदिणेहिं अउणावण्णाइ वावि कालेहिं ।	
अट्ठमजोगो लग्गइ अट्ठमदियहे निरुद्धं च	॥ ३१ ॥
चोद्दस सत्तरस तिण्णि उ दस उद्देसाइ तह असी सट्ठी	
पन्नासा चउवीसा बारस पंचसु य इक्कारा	॥ ३२ ॥
अट्ठावीसा दोसुं चउवीससयं च पणसु बत्तीसं ।	
दोण्णि सया इगतीसा चरिमसए चेव छण्णउयं	॥ ३३ ॥
बंधी करिसुगनामं कम्मसमज्जिणण कम्मपट्ठवणं ।	
ओसरणं समपुव्वं उववा-उव्वट्ठणसयं च	॥ ३४ ॥
एगिंदिय तह सेढी एगिंदिय बेइंदियाण समहाणं ।	
तेइंदिय चउरिंदिय असण्णिपर्णिदिमह सहिया	॥ ३५ ॥

एएसिं सत्तण्हं जुम्मसयदुवालसाणि नेयाणि ।	
आइदुगजुम्मवज्जं सण्णिमहाजुम्मि य सयाणि	॥ ३६ ॥
एयाइं इक्कतीसं चरमं पुण होइ रासिजुम्मसयं ।	
पणवीसइमा आरा अभिहाणाइं वियाणाहिं	॥ ३७ ॥
इत्थ चउत्थम्मि सए अट्टुद्देसा दुहा उ कायव्वा ।	
अट्टुमसयवोलीणे सव्वो वि हु विसमयाई वि	॥ ३८ ॥
दोमासअद्धमासे विहिणा अंगे इमम्मिऽणुण्णाए ।	
नामट्ठवणं कीरइ पुणरवि तह कालसज्झायं	॥ ३९ ॥
असुहभवक्खयहेऊ अच्चंतं अप्पमत्तपियधम्मा ।	
पूरंति हु परियायं जावसमप्पंति कइवि दिणा	॥ ४० ॥
सट्ठाणे वोढव्वं होइ इमं तह सुयाणुसारेणं ।	
आयारेऽणुण्णाए केई आलंबणाइरया	॥ ४१ ॥
सोहणतिहि-रिक्खाइसु विउलेसण-निरुवसग्गि खित्तम्मि ।	
उक्खिवणमाइजोगाण काहि किच्चं निरुवसेसं	॥ ४२ ॥
नायाधम्मकहाओ छट्ठंगं तत्थ दो सुयक्खंधा ।	
पढमे इक्कसराइं अज्झयणाइं अउणवीसं	॥ ४३ ॥
बीए दसवग्गा तहिं उद्देसा दस दसेव चउवण्णा ।	
चउपण्णा बत्तीसा बत्तीसा चउ चउ अडऽट्ठ	॥ ४४ ॥
नायाधम्मकहाओ तेत्तीसाए दिणेहिं वच्चंति ।	
पढमे वीसं दिवसा सुयखंधे तेरस उ बीए	॥ ४५ ॥
सत्तमयं पुण अंगं उवासगदस ति नाम तत्थेगो ।	
सुयखंधो इक्कसरा इत्थऽज्झयणा हवंति दस	॥ ४६ ॥
अंतगडदसाओ पुण अट्टुममंगं जिणेहिं पण्णत्तं ।	
तत्थेगो सुयखंधो वग्गा पुण अट्टु विण्णेया	॥ ४७ ॥

अंतगडदसाअंगे वग्गे वग्गे कमेण जाणाहिं ।	
दस दस तेरस दस दस सोलस तेरस दसुद्देसा	॥ ४८ ॥
अहणुत्तरोववाइयदसा उ नामेण नवमयं अंगं ।	
एगो य सुयक्खंधो तिण्णि उ वग्गा मुणेयव्वा	॥ ४९ ॥
उद्देसगाण संखं वग्गे वग्गे य एत्थ वोच्छामि ।	
दस तेरस दस चेव य कमसो तीसुं पि वग्गेसुं	॥ ५० ॥
चोदस उवासगदसा अंतगडदसा दुवालसेहिं तु ।	
सत्तहिं दिणेहिं जंति उ अणुत्तरोववाइयदसाओ	॥ ५१ ॥
वग्गस्साइल्लाणं उद्देसाणं तहिं तिमिल्लाणं ।	
उद्देस-समुद्देसे तहा अणुण्णं करिज्जासु	॥ ५२ ॥
दिवसेण जाइ वग्गो उस्सग्गा तत्थ होंति नव चेव ।	
छप्पुव्वण्हे भणिया अवरण्हे नियमओ तिण्णि	॥ ५३ ॥
पण्हावागरणंगं दसमं एगो य होइ सुयक्खंधो ।	
तहियं दस अज्झयणा एगसरा जंति पइदिवसं	॥ ५४ ॥
चोदसहिं वासरेहिं पण्हावागरणमंगमिह जाइ ।	
आउत्तवाणएणं तं वहियव्वं पयत्तेणं	॥ ५५ ॥
एक्कारसमं अंगं विवागसुयमित्थ दो सुयक्खंधा ।	
दोसुं पि य एगसरा अज्झयणा दस दस हवंति	॥ ५६ ॥
कालियचउपण्णत्ती आउत्ताणेण सूरपण्णत्ती ।	
सेसा संघट्टेणं ति-तिआयामेहिं चउरो वि	॥ ५७ ॥
निरयावलियभिहाणो सुयक्खंधो तत्थ पंचवग्गाओ ।	
इक्किक्कम्मि य वग्गे उद्देसा दसदसंतिमे दु जुया	॥ ५८ ॥
चउवीसाइ दिणेहिं इक्कारसमं विवागसुयमंगं ।	
वच्चइ सत्तदिणेहिं निरयावलियासुयक्खंधो	॥ ५९ ॥

ओ र जी पण्णवणा सू जं चं नि क क पुप्फ वण्हिदसा । आयाराइउवंगा नेयव्वा आणुपुव्वीए	॥ ६० ॥
देविदत्थयमाई पइण्णगा होंति इगिगनिविएण । इसिभासियअज्झयणा आयंबिलकालतिगसज्झा	॥ ६१ ॥
केसिं चि मए अंतब्भवन्ति एयाइं उत्तरज्झयणे । पणयालीस दिणेहिं केसिं वि जोगो अणागाढो	॥ ६२ ॥
आउत्तवाणएणं गणिजोगविहीइ निसीहं तु । अच्छिण्णं कालंबिलपणयालीसाइ वोढव्वं	॥ ६३ ॥
एगसरं नव सोलस सोलस बारस चउ छ वीस तहिं । तेसीइं उदेसा छज्झयणा दोण्णि चूलाओ	॥ ६४ ॥
कालग्गहसज्झायं संघट्टाईविहिं निरवसेसं । सामायारिं च तहा विसेससुत्ताओ जाणिज्जा	॥ ६५ ॥
नियसंताणवसेणं सामायारीओ इत्थ भिण्णाओ । पिच्छंता इह संकं माहु गमिच्छ सया कालं	॥ ६६ ॥
सामायारीकुसलो वाणायरिओ विणीयजोगीण । भवभीयाण य कुज्जा सकज्जसिद्धिं न इहराओ	॥ ६७ ॥
जं इत्थ अहं चुक्को मंदमइत्तेण किं पि होज्जाहिं । तं आगमविहिकुसला सोहिंतु अणुगहं काउं	॥ ६८ ॥

॥ योगोद्वाहिलक्षणावली ॥

पियधम्मा सुविणीया लज्जालुइया तहा महासत्ता । उज्जुत्ता य विरत्ता दढधम्मा सुट्ठियचरित्ता	॥ १ ॥
जियकोह-माण-माया जियलोहा जियपरीसहा निरुया । मण-वयण-कायगुत्ता एसिसया जोगवाहीओ	॥ २ ॥

थोवोवहिओवगरणा निद्वजयाहारजयपहाणा य ।
 आलोयणसलिलेणं पक्खालियपावमलपडला ॥ ३ ॥
 कयकप्पतिप्पकिरिया सण्णिहिचाई गुरूण आणरया ।
 अणगाढजोगिणो विहु अगाढजोगी विसेसेण ॥ ४ ॥

पू.आ.श्रीजिनप्रभसूरिविरचित
॥ नवसूर्यपबृंहणाऽनुशास्ती ॥

निज्जामओ भवण्णवतारणसद्धम्मजाणवत्तम्मि ।
 मोक्खपहसत्थवाहो अण्णाणंधाण चक्खू य ॥ १ ॥
 अत्ताणाणंतानं नाहोऽनाहाण भव्वसत्ताणं ।
 तेण तुमं सुपुरिस ! गरुयगच्छभारे निउत्तोऽसि ॥ २ ॥
 छत्तीसगुणधुरधरणधीरध्वलेहिं पुरिससीहेहिं ।
 गोयमपामुक्खेहिं जं अक्खयसोक्खमोक्खकए ॥ ३ ॥
 सव्वोत्तमफलजणयं सव्वोत्तमपयमिमं समुव्वूढं ।
 तुमए वि तयं दढमसद्धबुद्धिणा धीर ! धरणीयं ॥ ४ ॥
 न इओ वि परं परमं पयमत्थि जए वि कालदोसाओ ।
 वोलीणेसु जिणेसुं जमिणं पवयणपयासकरं ॥ ५ ॥
 नाणाविण्यवग्गाणुसारिसिरिजिणवरागमाणुगयं ।
 अगिलाणोएऽणुवजीवणाए विहिणा पइदिणं पि ॥ ६ ॥
 कायव्वं वक्खाणं जेण परत्थोज्जएहिं धीरेहिं ।
 आरोवियं तुममिमं नित्थरसि पयं गणहराणं ॥ ७ ॥
 सपरोवयारगरुयं पसत्थतित्थयरनामनिम्मवणं ।
 जिणभणियागमवक्खाणकरणमिव अणणुगुणजणं ॥ ८ ॥

अगणियपरिस्समो तो परेसिमुवयारकरणदुल्ललिओ ।	
सुंदर ! दरिसिज्ज तुमं सम्मं रम्मं अरिहधम्मं	॥ ९ ॥
निच्चं पि अप्पमाओ कायव्वो सव्वहा वि धीर ! तुमे ।	
उज्जमपरे पहुम्मि सीसा वि समुज्जमंति जओ	॥ १० ॥
वड्ढंतओ विहारो कायव्वो सव्वहा तहा तुमए ।	
हे सुंदर ! दरिसण-नाण-चरणगुणपयरिसनिमित्तं	॥ ११ ॥
संखित्ता वि हु मूले जह वड्ढइ वित्थरेण वच्चंती ।	
उदहिं तेण वरनई तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि	॥ १२ ॥
सीयावेइ विहारं गिद्धो सुहसीलयाइ जो मूढो ।	
सो नवरि लिंगधारी संजमसारेण निस्सारे	॥ १३ ॥
वज्जेसु वज्जणिज्जं निय-परपक्खे तहा विरोहं च ।	
वायं असमाहिकरं विसग्गिभूए कसाए य	॥ १४ ॥
नाणंम्मि दंसणम्मि य चरणम्मि य तीसु समयसारेसु ।	
चोएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं गणहरो सो	॥ १५ ॥
एसा गणहरमेरा आयारत्थाण वण्णिया सुत्ते ।	
आयारविरहिया जे ते तमवस्सं विराहिति	॥ १६ ॥
अपरिस्सावी सम्मं समदंसी होज्ज सव्वकज्जेसु ।	
संरक्खसु चक्खुं पिव सबालवुड्ढाउलं गच्छं	॥ १७ ॥
कणगतुला सममज्झे धरिया भरमविसमं जहा धरइ ।	
तुल्लगुणपुत्तजुगलगमाया वि समं जहा हवइ	॥ १८ ॥
नियनयणं जुयलियं वा अविसेसियमेव जह तुमं वहसि ।	
तह होज्ज तुल्लदिट्ठी विचित्तचित्ते वि सीसगणे	॥ १९ ॥
अण्णं च मोक्खफलकंखिभवियसउणाण सेवणिज्जो तं ।	
होहिसि लद्धच्छओ तरु व्व मुणिपत्तजोगेण	॥ २० ॥

ता एए वरमुणिणो मणयं पि हु नावमाणणीया ते ।	
उक्खित्तभरुव्वहणे परमसहाया तुह इमे जं	॥ २१ ॥
जहा विंझगिरी आसण्ण-दूरवणवत्तिहत्थिजूहाणं ।	
आधारभावमविसेसमेव उव्वहइ सव्वाणं	॥ २२ ॥
एवं तुमं पि सुंदर ! दूरं सयणेयराइसंकप्पं ।	
मुत्तुमिमाण मुणीणं सव्वाण वि हुज्ज आहारो	॥ २३ ॥
सयणाणमसयणाणं भूणप्पायाण सयणरहियाण ।	
रोगिनिरक्खरकुक्खीण बालजरजज्जराईणं	॥ २४ ॥
पेमड्डुपिया व पियामहो ऽहवाऽणाहमंडवो वावि ।	
परमोवट्ठंभकरो सव्वेसि मुणीण होज्ज तुमं	॥ २५ ॥
तह इह दुसमागिम्हे साहूणं धम्ममइपिवासाणं ।	
परमपयपुरपहाणुगसुविहियचरियापवाइ ठिओ	॥ २६ ॥
संपाडिज्जऽज्जाण वि किच्चजलं देसणापणालीए ।	
वज्जियसंसग्गीण वि तुममंतेवासिणीउ त्ति	॥ २७ ॥
तह दुविहो आयरिओ इहलोए तह य होइ परलोए ।	
इहलोए असारिणिओ परलोए फुडं भणंतो य	॥ २८ ॥
ता भो देवाणुप्पिया परलोए हुज्ज सम्ममायरिओ ।	
मा होज्ज स-परनासी होउं इहलोयआयरिओ	॥ २९ ॥
तह मण-वइ-काएहिं करितु विप्पियसयाइं तुह समणा ।	
तेसु तुमं तु पियं चिय करिज्ज मा विप्पियलवं ति	॥ ३० ॥
निग्गहिरुण अणक्खे अकुणंतो तह य एगपक्खित्तं ।	
साहम्मिएसु समचित्तयाइ सव्वेसु वट्ठिज्जा	॥ ३१ ॥
सव्वजणबंधुभावारिहं पि इक्कस्स चेव पडिबद्धं ।	
जो अप्पाणं कुणई तओ विमूढो हु को अण्णो	॥ ३२ ॥

एवं च कीरमाणे होही तुह भुवणभूसणा कित्ती ।	
एत्तो चेव य चंदं पडुच्च केणावि जं भणियं	॥ ३३ ॥
गयणंगणपरिसक्कणखंडणदुक्खाइं सहसु अणवरयं ।	
न सुहेण हरिणलंछण ! कीरइ जयपायडो अप्पा	॥ ३४ ॥
अविणीए सारिसितो कारिमकोवे वि मा हु मुंचिज्जा ।	
भद्द ! परिणामसुद्धि रहस्समेसा हि सव्वत्थ	॥ ३५ ॥
उप्पाइयपीडाण वि परिणामवसेण गइविसेसो जं ।	
जह गोव-खरय-सिद्धत्थयाण वीरं समासज्ज	॥ ३६ ॥
अइतिक्खो खेयकरो होहिसि परिभवपयं अइमिऊ य ।	
परिवारम्मि सुंदर ! मज्झत्थो तेण होज्ज तुमं	॥ ३७ ॥
स-परावायनिमित्तं संभवइ जहा असीअ परिवारो ।	
एवं पहू वि ता तयणुवत्तणाए जएज्ज तुमं	॥ ३८ ॥
अणुवत्तणाइ सेहा पायं पावंति जोगयं परमं ।	
रयणं पि गुणोक्करिसं पावइ परिकम्मणगुणेण	॥ ३९ ॥
इत्थ उ पमायखलिया पुव्वब्भासेण कस्स व न होंति ।	
जो तेऽवणेइ सम्मं गुरुत्तणं तस्स सहलं ति	॥ ४० ॥
को नाम सारही णं स होज्ज जो भद्दवाइणो दमए ।	
दुट्ठे वि हु जो आसे दमेइ तं सारहिं बिंति	॥ ४१ ॥
को नाम भणिइकुसलो वि इत्थ अच्चब्भुयप्पभावम्मि ।	
गणहरपए पइपयं सव्वुवएसे खमो वुत्तुं	॥ ४२ ॥
परमित्तियं भणामो जायइ जेणुण्णई पवयणस्स ।	
तं तं विंचितिरुणं तुमए सयमेव कायव्वं	॥ ४३ ॥
सीसाणुसासणे वि हु पारद्धे अह इमं तुमं पि खणं ।	
वणिज्जंतं जइपहु ! पहिट्ठचित्तो निसामेहि	॥ ४४ ॥

वज्जेह अप्पमत्ता अज्जासंसग्गिमग्गिविससरिसं ।	
अज्जाणुचरो साहू पावइ वयणिज्जमचिरेण	॥ ४५ ॥
थेरस्स तवस्सिस्स वि सुबहुसुयस्स वि पमाणभूयस्स ।	
अज्जासंसग्गीए निवडइ वयणिज्जदढवज्जं	॥ ४६ ॥
किं पुण तरुणो अबहुस्सुओ य अविगिट्ठतवपसत्तो य ।	
सद्दाइगुणपसत्तो न लहइ जणजंपणं लोए	॥ ४७ ॥
एसो य मए तुम्हं मग्गमजाणाण मग्गदेसयरो ।	
चक्खू व अचक्खूणं सुवाहिविहुराण विज्जो व्व	॥ ४८ ॥
असहायाण सहाओ भवगत्तगयाण हत्थदाया य ।	
दिण्णो गुरू गुणगुरू अहं च परिमुक्कलो इण्हिं	॥ ४९ ॥
एयम्मि सारणावारणाइदाणे वि नेव कुवियव्वं ।	
को हि सकण्णो कोवं करिज्ज हियकारिणि जणम्मि	॥ ५० ॥
एसो तुम्हाण पहू पभूयगुणयणसायरो धीरो ।	
नेया एस महप्पा तुम्ह भवाडविनिवडियाणं	॥ ५१ ॥
ओमो समरायणिओ अप्पयरसुओ हव त्ति धीरमिमं ।	
परिभविहिह मा तुब्भे गणि त्ति एण्हिं दढं पुज्जो	॥ ५२ ॥
मोक्खत्थिणो हु तुब्भे नय तदुवाओ गुरुं विणा अण्णो ।	
ता गुणनिही इमो च्चिय सेवेयव्वो हु तुम्हाणं	॥ ५३ ॥
ता कुलवहुनाएणं कज्जे निब्भच्छिएहि वि कर्हि पि ।	
एयस्स पायमूलं आमरणंतं न मोत्तव्वं	॥ ५४ ॥
किं बहुणा भणियव्वे जिमियव्वे सव्वचिट्ठियव्वे य ।	
होज्जइ अईव निहुया एसो उवएससारो त्ति	॥ ५५ ॥

पू.आ.श्रीजिनप्रभसूरिकृतम्
॥ पिंडालोचनाविहाणाओ पयरणं ॥

कयपवयणप्पणामो सत्तालीसाइं पिंडदोसाणं ।	
वोच्छं पायच्छित्तं कमेण जीयाणुसारेणं	॥ १ ॥
पणगं तह मासलहुं मासगुरुं चउलहुं च चउगुरुयं ।	
सण्णाओ नि पु ए आ उ जोगओ जाण कल्लणं	॥ २ ॥
सोलस उगमदोसा सोलस उप्पायणाइ दोसाओ ।	
दस एसणाइ दोसा संजोयणमाइ पंचेव	॥ ३ ॥
आहाकम्मे चउगुरु दुविहं उद्देसियं वियाणाहि ।	
ओहविभागेहिं तहिं मासलहू ओहनिद्देसो	॥ ४ ॥
बारसविहं विभागे चहु उद्दिट्ठं कडं च कम्मं च ।	
उद्देस-समुद्देसा देससमा देसभेएणं	॥ ५ ॥
चउभेए उद्दिट्ठे लहुमासो अह चउव्विहम्मि कडे ।	
गुरुमासो चउलहुयं कम्मुद्देसे य नायव्वं	॥ ६ ॥
कम्मसमुद्देसाइसु तिसु चउगुरुयं भणंति समयण्णू ।	
दुविहं तु पूइकम्मं उवगरणे भत्तपाणे वा	॥ ७ ॥
उवगरणपूइमासलहु मासगुरु भत्तपाणपूइम्मि ।	
जावंतिय-जइ-पासंडि-मीसजायं भवे तिविहं	॥ ८ ॥
जावंतिमीस चउलहु चउगुरु पासंडि-सपरमीसम्मि ।	
चिर-इत्तरभेएणं निद्दिट्ठा ठावणा दुविहा	॥ ९ ॥
चिरठविए लहुमासो इत्तरठवियम्मि देसियं पणगं ।	
पाहुडिया विहु दुविहा बायर-सुहुमप्पयाणेहिं	॥ १० ॥
बायरपाहुडियाए चउगुरु सुहुमाइ पावए पणगं ।	
पागड-पयासकरणं ति बिंति पाओयरं दुविहं	॥ ११ ॥

मासलहु पयडकरणे पगासकरणे य चउलहुं लहइ ।	
अप्प-पर-दव्व-भावेहिं चउव्विहं कीयमाहंसु	॥ १२ ॥
अप्पपरदव्वकीए सभावकीए य होइ चउलहुयं ।	
परभावकीए पुण मासलहुं पावए समणो	॥ १३ ॥
अह लोउत्तर-लोइयभेएणं दुविहमाहु पामिच्चं ।	
लोउत्तरि मासलहू चउलहुयं लोइए हवइ	॥ १४ ॥
परियट्टियं पि दुविहं लोउत्तर-लोइयप्पयारेहिं ।	
लोउत्तरि मासलहू चउलहुयं लोइए होइ	॥ १५ ॥
अभिहडमुत्तुं दुविहं सगाम-परगामभेयओ तत्थ ।	
चरमं सपच्चवायं अपच्चवायं च इय दुविहं	॥ १६ ॥
सप्पच्चवायपरगामआहडे चउगुरुं लहइ साहू ।	
निपच्चवायपरगामआहडे चउलहुं जाण	॥ १७ ॥
मासलहू सगामाहडम्मि तिविहं च होइ उब्भिण्णं ।	
जउ-छगणाइविलित्तु भिण्णं तह ददरुब्भिण्णं	॥ १८ ॥
तह य कवाडुब्भिन्नं लहुमासो तत्थ ददरुब्भिन्ने ।	
चउलहुयं सेसदुगे तिविहं मालोहडं तु भवे	॥ १९ ॥
उक्किट्ठ-मज्झिम-जहण्णभेयओ तत्थ चउलहुक्किट्ठे ।	
लहुमासो य जहण्णे गुरुमासो मज्झिमे जाण	॥ २० ॥
सामि-प्पहु-तेणकए तिविहे विहु चउलहुं तु अच्छिज्जे ।	
साहारण-चोल्लाग-जड्ढुभेयओ तिविहमणिसिट्ठं	॥ २१ ॥
तिविहे वि तत्थ चउलहु तत्तो अज्झोयरं वियणाहि ।	
जावंतिय-जइ-पासंडिमीसभेएण तिविकप्पं	॥ २२ ॥
मासलहु पढमभेए मासगुरुं जाण चरमभेयदुगे ।	
इय उग्गमदोसाणं पायच्छित्तं मए वुत्तं	॥ २३ ॥

धाईउ पंचखीराइभेयओ चउलहुं तु तप्पिंडे ।	
चउलहु दूर्इपिंडे सगाम-परगामभिण्णम्मि	॥ २४ ॥
तिविहं निमित्तपिंडं तिकालभेएण तत्थ तीयम्मि ।	
चउलहु अह चउगुरुयं अणागए वट्टमाणे य	॥ २५ ॥
जाइ-कुल-सिप्प-गण-कम्मभेयओ पंचहा विणिदिट्ठो ।	
आजीवणाईपिंडो पच्छित्तं तत्थ चउलहुया	॥ २६ ॥
चउलहु वणीमगपिंडे तिगिच्छपिंडं दुहा भणन्ति जिणा ।	
बायर-सुहुमं च तहा चउलहु बायरचिगिच्छाए	॥ २७ ॥
सुहुमाए मासलहू चउलहुया कोह-माणपिंडेसु ।	
मायाए मासगुरू चउगुरु तह लोभपिंडम्मि	॥ २८ ॥
पुव्वि-पच्छासंथवमाहु दुहा पढममित्थ गुणथुणणे ।	
मासलहु तत्थ बीयं संबंधे तत्थ चउलहुयं	॥ २९ ॥
विज्जा मंते चुण्णे जोगे चउसु वि लहेइ चउलहुयं ।	
मूलं च मूलकम्मे उप्पायणदोसपच्छित्तं	॥ ३० ॥
संकियदोससमाणं आवज्जइ संकियम्मि पच्छित्तं ।	
दुविहं मक्खियमुत्तं सच्चित्ताचित्तभेएणं	॥ ३१ ॥
भूदगवणमक्खियमिइ तिविहं सच्चित्तमक्खियं बिंति ।	
पुढवीमक्खियमित्थं चउव्विहं बिंति गीयत्था	॥ ३२ ॥
ससरक्खमक्खियं तह सेडिय-ओसाइमक्खियं चेव ।	
निम्मीस-मीसकहममक्खियमिइ पुढविमक्खियं चउहा	॥ ३३ ॥
तत्थ कमेणं पणगं लहुमासो चउलहू य मासलहू ।	
दगमक्खियं पि चउहा पच्छाकम्मं पुरोकम्मं	॥ ३४ ॥
ससिणिद्धं उदउल्लं चउलहु चउलहु य पणग लहुमासा ।	
वणमक्खियं तु दुविहं पत्तेयाणंतभेएणं	॥ ३५ ॥

उकुट्ट-पिट्ट-कुक्कुसभेया पत्तेयमक्खियं तिविहं ।
 तिविहे विहु लहुमासो गुरुमासोऽणंतमक्खियए ॥ ३६ ॥
 गरहियइयरेहिं अचित्तमक्खियं दुविहमाहु साहुवर ।
 गरहियअचित्तमक्खियदोसेणं लहइ चउलहुयं ॥ ३७ ॥
 अगरिहसंसत्तअचित्तमक्खियम्मि वि लहेइ चउलहुयं ।
 निक्खित्तं पुढवाइसु अणंतर-परंपरं ति दुहा ॥ ३८ ॥
 ठविए सचित्तभू-दग-सिहि-पवण-परित्तवणस्सइ-तसेसु ।
 चउलहुय-मासलहुया अणंतर-परंपरेसु कमा ॥ ३९ ॥
 अइरपरंपरठविए मीसेसु य तेसु मासलहु-पणगा ।
 अइरपरंपरठविए पणगं पत्तेयणंतबीएसु ॥ ४० ॥
 सच्चित्तणंतकाए अणंतर-परंपरेण निक्खित्ते ।
 चउगुरु मासगुरु कमा मीसे गुरुमास पणगाइं ॥ ४१ ॥
 तह गुरुअचित्तपिहियं सचित्तपिहियं च मीसपिहियं च ।
 पिहियं तिहा अभिहियं चउगुरुयमचित्तगुरुपिहिए ॥ ४२ ॥
 पिहिए सचित्तभू-दग-सिहि-पवण-परित्तवणसइ-तसेहिं ।
 चउलहुय-मासलहुया अणंतर-परंपरेहिं कमा ॥ ४३ ॥
 अइरपरंपरपिहिए मीसेहिं य तेहिं मासलहु पणगा ।
 अइरपरंपरपिहिए पणगं पत्तेयणंतबीएहिं ॥ ४४ ॥
 सच्चित्तअणंतेणं अणंतरपरंपरेण पिहियम्मि ।
 चउगुरु-मासगुरु कमा मीसेणं मासगुरु पणगा ॥ ४५ ॥
 साहरिए सजियभू-दग-सिहि-पवण-परित्तवणसइ-तसेसु ।
 चउलहुय-मासलहुया अणंतर-परंपरपरेण कमा ॥ ४६ ॥
 अइरतिरोसाहरिए मीसेसु उ तेसु मासलहु पणगा ।
 अइरतिरोसाहरिए पणगं पत्तेयणंतबीएसु ॥ ४७ ॥

सच्चित्तअणंतेसुं अणंतर-परंपरेण साहरिए ।	
चउगुरु मासगुरु कमा मीसेसुं मासगुरु पणगा	॥ ४८ ॥
चउगुरु अचित्तगुरु साहरिए अह दायग ति थेराई ।	
थेर-पहु-पंड-वेविर-जरियंधव्वत्त-मत्त-उम्मत्ते	॥ ४९ ॥
छिण्णकरचरणगुव्विणिनियलंदुयबद्धबालवच्छाए ।	
खंडइ पीसइ भुंजइ जिमइ विरोलइ दलइ सजियं	॥ ५० ॥
ठवइ बलिं ओयत्तइ पिढराइ तिहा सपच्चवाया जा ।	
साहारणचोरियगं देइ परक्कं परट्टं वा	॥ ५१ ॥
दिंतेसु एसु चउलहु चउगुरु पगलंतपाउयारूढे ।	
कत्तइ लोढइ पिंजइ विक्खिणइ पमद्दए य मासलहू	॥ ५२ ॥
छक्कायवग्गहत्था समणट्ठा णिक्खिवित्तु ते चेव ।	
घट्टंती गाहंती आरंभंतीइ सट्ठाणं	॥ ५३ ॥
भू-जल-सिहि-पवण-परित्तघट्टणागाढगाढपरियावे ।	
उद्दवणे वि य कमसो पणगं लहु-गुरुयमास-चउलहुया	॥ ५४ ॥
लहुमासाई चउगुरु अंतं विगलेसु तह अणंतवणे ।	
पंचिंदिएसु गुरुमासाइ जाव कल्लाणगं एगं	॥ ५५ ॥
एगाइ दसंतेसुं एगाइ दसंतयं सपच्छित्तं ।	
तेण परं दसगं चिय बहुएसु वि सगल-विगलेसु	॥ ५६ ॥
पुढवाइ जिउम्मीसे चउलहु पणगं च बीयउम्मीसे ।	
मिस्सपुढवाइ मीसे मासलहुं पावए साहू	॥ ५७ ॥
चउगुरु सच्चित्तअणंतमीसिए मिस्सणंतओम्मीसे ।	
मासगुरु दुविहं पुण अपरिणयं दव्व-भावेहिं	॥ ५८ ॥
ओहेण दव्वभावापरिणयभेएसु दुसु वि चउ लहुयं ।	
दव्वापरिणमिए पुण जं नाणत्तं तयं सुणह	॥ ५९ ॥

अपरिणयमि छकाए चउलहु पणगं च बीयअपरिणए ।	
मीसछकायापरिणयदोसे लहुमासमाहंसु	॥ ६० ॥
सच्चित्तणंतकाए अपरिणए चउगुरू मुणेयव्वं ।	
मीसाणंत अपरिणए गुरुमासो भासिओ गुरुणा	॥ ६१ ॥
चउलहुयं लहइ मुणी लिक्के दहिमाइ लिक्ककरमत्ते ।	
छड्डियमिह पुढवाइसु अणंतर-परंपरं ति दुहा	॥ ६२ ॥
छड्डियसच्चित्तभू-दग-सिहि-पवण-परित्तवणसइ-तसेसु ।	
चउलहुय-मासलहुया अणंतर-परंपरेसु कमा	॥ ६३ ॥
अइर-तिरोछड्डियए मीसेसु य तेसु मासलहु पणगा ।	
अइर-तिरोछड्डियए पणगं पत्तेयणंतबीएसु	॥ ६४ ॥
सच्चित्तणंतकाए अणंतर-परंपरेण छड्डियए ।	
चउगुरू-मासगुरू कमा मीसे गुरुमासपणगाइं	॥ ६५ ॥
इय एसणदोसाणं पायच्छित्तं निरुवियं इत्तो ।	
संजोयणाइ चउगुरू अइप्पमाणम्मि चउलहुयं	॥ ६६ ॥
इंगाले चउगुरूया चउलहु धूमे अकारणाहारे ।	
घासेसणदोसाणं इय पायच्छित्तमक्खायं	॥ ६७ ॥
जं जीयदाणमुत्तं एयं पायं पमायसहियस्स ।	
इत्तोच्चिय ठाणंतरमेगं वट्टिज्ज दप्पवओ	॥ ६८ ॥
आउट्टियाइ ठाणंतरं च सट्ठाणमेव वा दिज्जा ।	
कप्पेण पडिक्कमणं तदुभयमिह वा विणिहिद्वं	॥ ६९ ॥
आलोयणकालम्मि वि संकेस-विसोहिभावओ नाउं ।	
हीणं वा अहियं वा तम्मत्तं वावि दिज्जाहि	॥ ७० ॥
पच्छित्तरुण अहियप्पयाणहेउं च इत्थ दव्वाइं ।	
अलमित्थ वित्थरेणं सुत्ताओ चेव जाणिज्जा	॥ ७१ ॥

इय पच्छित्तविहाणं जीयाओ पिंडदोससंबद्धं ।
 जिणपहसूरीहिं इमं उद्धरियं आयसरणत्थं ॥ ७२ ॥
 जं किंचि इत्थणुचियं अण्णाणाओ मए समक्खायं ।
 तं मह काऊण दयं गुरुणो सोहिंतु गीयत्था ॥ ७३ ॥

कविराजश्रीधनपालेन विरचिता ॥ श्रावकविधिः ॥

जत्थ पुरे जिणभवणं समयविऊ साहु-सावया जत्थ ।
 तत्थ सया वसियव्वं पवरजलं इंधणं जत्थ ॥ १ ॥
 पडिबुद्धेण पहाए नवकारो सावएण सरियव्वो ।
 संभरियव्वाइं तओ पंचेव अणुव्वयवयाइं ॥ २ ॥
 पक्खालियकर-चरणो कडिल्लवत्थं चणइ सुइभूओ ।
 घरपडिमाउ जिणाणं पमज्जए वयणकयकोसो ॥ ३ ॥
 कुसुमेहिं पूइऊणं धूवं उग्गाहिऊण भावेण ।
 विहिणा वंदेइ तओ पच्चक्खाणं तओ सरइ ॥ ४ ॥
 पुणरवि कयसिगारो धूव-क्खय-सुरहिकुसुमकयहत्यो ।
 वच्चइ जिणिंदभवणे परिहरियासेसघरकम्मो ॥ ५ ॥
 सव्वालंकार-सचित्त-वाहणाईणि सव्वचिधाणि ।
 मुत्तूण सीहवारे पविसइ कयउत्तरासंगो ॥ ६ ॥
 जय जय जयं भणंतो नमेइ तिपयाहिणं करेऊणं ।
 पुणरवि कयमुहकोसो करेइ पुयं जिणिंदाणं ॥ ७ ॥
 उग्गाहिऊण धूवं पंचहिं सक्कत्थएहिं वंदित्ता ।
 वंदेइ मुणिवरिंदे पच्चक्खाणं पुणो सरइ ॥ ८ ॥

पुच्छेइ मुणिवराणं सुहरइयमाइयं सरीरविहिं । भूमिं पमज्जिरुणं उवविसइ साहुमूलम्मि	॥ ९ ॥
अपुव्वं जिणवयणं सुणेइ तत्तिं करेइ जिणभवणे । पणरसकम्मादाणे वज्जेवि करेइ घरकम्मं	॥ १० ॥
भोअणकाले पूणरवि घरपडिमा पूइऊण कुसुमेहिं । उग्गाहिऊण धूवं नेवज्जं ढोयए सव्वं	॥ ११ ॥
तह साहु-सावयाणं दुत्थिय-दुहियाण बाल-बुद्धाणं भत्तिइ देइ दाणं विहिणा भुंजइ सपरिवारे	॥ १२ ॥
भुंजइ पुणो वियाले अट्टमभाए दिणस्स नियमेण । नियपरिवारस्स तहा एस विहि दंसए निच्चं	॥ १३ ॥
जिणपडिमाण निसाए धूवं उग्गाहिऊण भावेण । पडिवज्जियसमभावी सज्झायं कुणइ भवभीओ	॥ १४ ॥
दुपय-चउप्पय-धण-धण-वत्थु-दिसि-भोग-गहिय परिमाणो । दिण-वरिस-जम्म नियमो निउणं पइदियहमणुसरइ	॥ १५ ॥
तह साहु-सावयाणं दुत्थिय-दुहियाण बाल-बुद्धाणं । पुच्छितो य समत्थं वेयावच्चं कुणइ हिट्ठो	॥ १६ ॥
पंचविह विसय सुक्खं उवभुंजइ परिमिएसु दिवसेसु । तिव्वाभिलासविरओ बंभरओ पंचसु तिहीसु	॥ १७ ॥
चिंतइ सयणम्मि ठिओ सुहज्झाणं इत्थ भवसमुद्धम्मि । कह वि भमंतेण मए लद्धो जिणदेसिओ धम्मो	॥ १८ ॥
ता संसारसमुद्धं तरेमि जिणधम्मजाणवत्तेण । अक्खयनिव्वाणपुरे सासयसुक्खं लहिस्सामि	॥ १९ ॥
इय पवरगुणङ्कयविरइयाइ पवराए सावगविहीए । संखेवेणा वि मए वागरियं मंदमइणा वि	॥ २० ॥

एयं पि जस्स गरुअं गरुअं कम्माण संचयं तस्स ।
 लहुअं पि धम्मकज्जं अइगरुअं गरुअकम्माणं ॥ २१ ॥
 इय दारुणदुक्खिंधणवालय जिणचंदवंदचलणेसु ।
 जो कुणइ परमभत्ती नित्थिण्णो तेण संसारे ॥ २२ ॥
 जिणपूआ-भत्तीए सुसाहुजणपज्जुवासणाए य ।
 उत्तरगुणसद्धाए अपमाओ होइ कायव्वो ॥ २३ ॥
 इण्हिं विरला पुरिसा धम्मपरा पावकयवरविलित्तं ।
 जे निव्ववन्ति लोअं जिणधम्मवएससलिलेण ॥ २४ ॥

॥ पोषधविधि संग्रहणीगाथाः ॥

वत्थाइअ पडिलेहिय, सड्ढो गोसम्मि पेहिउं पोत्ति ।
 नवकारतिगं कड्डिउमिय पोसहसुत्तमुच्चरइ ॥ १ ॥
 सामाइयं पगिण्हिय कयपडिकमणो य कुणइ पडिलेहं ।
 अंगपडिलेहणं पिय कडिपट्टय-ठवणायरिए ॥ २ ॥
 उवहिमुहपोत्ति-उवहीपोसहसालाइपेहसज्झाओ ।
 पुत्तीभंडुवगरणस्स पेहणं पउणपहरम्मि ॥ ३ ॥
 चेइयचियवंदण-पुत्तिपेहणं भत्तपाणपारवणं ।
 सक्कत्थय-भोयण-सक्कत्थयग-वंदणय-संवरणे ॥ ४ ॥
 आवस्सियाइगमणं सरीरर्चिताइ-आगमनिसीही ।
 काऊं गमणागमणालोयणमह कुणइ सज्झायं ॥ ५ ॥
 तह चरिमपोरिसीए विहीइ पडिलेहणंगपडिलेहे ।
 कडिपट्ट-वसहिपेहा-ठवणायरिउवहिमुहपोत्ती ॥ ६ ॥

तो उवहियंङिले संदिसावइ कंबलाइ पडिलेहे ।
 पुण मुहपोत्तिय-सज्जाय-आसणे संदिसावेइ ॥ ७ ॥
 पढइ सुणेइ जाव कालवेलमह थंडिले चउव्वीसं ।
 पेहिय पडिकमिउं जाममित्तमिह गुणइ विहिणाउ ॥ ८ ॥
 राइयसंथारय-पुत्तिपेह-सक्कत्थएण उ सुवित्ता ।
 सुत्तुट्ठिओ उ इरियं सक्कत्थयं कहिय मुहपोत्ति ॥ ९ ॥
 पेहिय विहिणा सामाइयं पि काउं तओ पडिकमइ ।
 पडिलेहणाइपुव्वं च कुणइ सव्वं पि कायव्वं ॥ १० ॥
 जो पुण रयणीपोसहमायई सो वि संझसमयम्मि ।
 पढमं उवहियं पडिलेहिऊण तो पोसहे ठइ ॥ ११ ॥
 थंडिल्लपेहणाई सो वि विहीए करेइ सव्वं पि ।
 पारितो पुण पोत्ति पेहिता दो खमासमणे ॥ १२ ॥
 दाउं नवकारतिगं भणइ ठिओ एवमेव सामाइयं ।
 पारेइ किं पुण 'भयवं दसण्ण' भणणे इह विसेसो ॥ १३ ॥
 गुरुजिणवल्लहविरइयपोसहविहिपयरणाउ संखेवा ।
 दंसियमेयविहाणं विसेसओ पुण तओ नेयं ॥ १४ ॥
 आसाढाईपुरओ चउरंगुलवुड्ढिमाहओ हाणी ।
 पहरो दु-ति-ति-ति-एगे सह छट्ठदसट्ठछ्हि पउणो ॥ १५ ॥
 एयाए गाहाए उवरि पोसहिएण पडिलेहणाकालो नायव्वो ति ॥

पू.आ.श्री जिनप्रभसूरिकृतम्
॥ उपधानवाहिप्रशंसा प्रकरणम् ॥

कल्लाणकंदकंदलकारणमइतिक्खदुक्खनिद्वलणं ।	
सम्मदंसणयणं सिवसुहसंसाहगं भणियं	॥ १ ॥
तस्स य संसिद्धिविसुद्धिसाहगं बाहगं विवक्खस्स ।	
चिइवंदणमिह वुत्तं तस्सुवहाणं अओ वुत्तं	॥ २ ॥
लोए वि अणेगंतियपयत्थलंभे निहाणमाइम्मि ।	
पुरिसा पवत्तमाणा उवहाणपरा पयट्ठंति	॥ ३ ॥
किं पुण एगंतियमोक्खसाहगे सयलमंतमूलम्मि ।	
पंचनमोक्काराईसुयम्मि भविया पयट्ठंता	॥ ४ ॥
कप्पियपदत्थकप्पणपउणा वरकप्पपायवलया वि ।	
पाविज्जइ पाणीहिं ण उणो चीवंदणुवहाणं	॥ ५ ॥
लाभम्मि जस्स नूणं दंसणसुद्धिवसेणनिमिसेणं ।	
करतलगय व्व जायइ सिद्धी धुवसिद्धि भावस्स	॥ ६ ॥
धण्णा सुणंति एयं मुणंति धण्णा कुणंति धण्णयरा ।	
जे सदहंति एयं ते वि हु धण्णा विणिद्धिद्धा	॥ ७ ॥
कम्मक्खओवसमेणं गुरुपयपंकयपसायओ एयं ।	
तुब्भेहिं सुयं मुणियं सदहियमणुट्ठियं विहिणा	॥ ८ ॥

॥ उवहाणपइट्ठापंचासग ॥

नमिऊण वीरनाहं, वोच्छं नवकारमाइ उवहाणे ।	
किं पि पइट्ठाणमहं विमूढसंमोहमहणत्थं	॥ १ ॥
जं सुत्ते निद्धिं पमाणमिह तं सुओवयाराइ ।	
आयाराईणं जह जहुत्तमुवहाणनिव्वहणं	॥ २ ॥
वुत्तं च सुए नवकार-इरिय-पडिक्कमण-सक्कथयविसयं ।	
चेइय-चउवीसत्थय-सुयत्थाएसुं च उवहाणं	॥ ३ ॥
किं पुण सुत्तं तं इह जत्थ नमोकारमाइउवहाणं ।	
उवइट्ठं आह गुरू, महानिसीहक्खसुयखंधे	॥ ४ ॥
एसो वि कह पमाणं नंदीए हंदि कित्तणाओ ति ।	
जं तत्थेव निसीहं महानिसीहं च संलत्तं	॥ ५ ॥
अह तं न होइ एयं एवं आयारमाइवि तयण्णं ।	
तुल्ले वि नंदिपाढे को हेऊ विसरिसत्तम्मि	॥ ६ ॥
अह दुब्बलिसूरीणं, पराभवत्थं कयं सबुद्धीए ।	
गोट्ठेणं ति मयं नो इमं पि वयणं अविण्णूणं	॥ ७ ॥
पुट्टमबद्धं कम्मं अप्परिमाणं च संवरणमुत्तं ।	
जं तेण दुगं एयं तं विय अपमाणमक्खायं	॥ ८ ॥
सेसं तु पमाणत्तेण कित्तियं गोट्टमाहिलुत्तं पि ।	
इग-दुगपभेयए च्चिय जं सुत्ते निण्हावा वुत्ता	॥ ९ ॥
किंच न गोट्टामाहिलकयमेयं नंदिसेणचरिए जं ।	
कह भोगफलं भणिही अबद्धिओ बद्धपुट्ठं सो	॥ १० ॥
अह भूरि मयविरोहा पमाणया नो महानिसीहस्स ।	
लोइयसत्थाणं पिव तहाहि तम्मी अणुचियाइं	॥ ११ ॥

सत्तमनरयगमाईणि इत्थियाणं पि वण्णियाइं ति ।	
तण्ण लिहणाइदोसा संति विरोहा सुए वि जओ	॥ १२ ॥
आभिणिबोहियनाणे अट्ठावीसं हवंति पयडीओ ।	
आवस्सयम्मि वुत्तं इममण्ह कप्पभासम्मि	॥ १३ ॥
नाणमवाय-धिईओ दंसणमिट्ठं च उगहेहाओ ।	
एवं कह न विरोहो विवरीयत्तेण भणणाओ	॥ १४ ॥
गइ-इंदियाइसु दारेसु न सम्मसासणं इट्ठं ।	
एगिंदीणं विगलाण मइ-सुए तं चऽणुण्णायं	॥ १५ ॥
सयगे पुण विगलाणं एगिंदीणं च सासणं इट्ठं ।	
न पुणो मइ-सुयनाणे तहेवमावस्सए वुत्तं	॥ १६ ॥
सीहो तिविट्ठुजीओ जाओ सत्तममहीओ उव्वट्ठो ।	
जीवाभिगममएणं मीणत्तं चेव सो लहइ	॥ १७ ॥
नायासुं पुव्वण्हे दिक्खा नाणं च भणियमवरण्हे ।	
आवस्सयम्मि नाणं बीयम्मि दिणम्मि मल्लीस्स	॥ १८ ॥
छउमत्थप्परियाओ सङ्खम्मास-बारस्समाओ ।	
मग्गसिर किण्हदसमी दिक्खाए वीरनाहस्स	॥ १९ ॥
वइसाहसुद्धदसमी केवललाभम्मि संभविज्ज कहं ।	
इय सत्थेसुं बहवो दीसंति परोप्परविरोहा	॥ २० ॥
तस्संभवे वि आवस्सयाइं सत्थाइं जह पमाणाइं ।	
तह किं महानिसीहं धिप्पइ न पमाणबुद्धीए	॥ २१ ॥
अह पंचनमोकारइयाणमुवहाणमणुचियं भिण्णं ।	
आवस्सयस्स अंतो पाढाओ तहाहि सामइयं	॥ २२ ॥
नवकारपुव्वयं चिय कारइ जं ता तयंगमेसो ति ।	
अण्णं च इत्थ अत्थे पयडं चिय कित्तिअं एयं	॥ २३ ॥

नंदिमणुओगदारं, विहिवहुवग्घाइयं च नाऊणं । काऊण पंचमंगलमारंभो होइ सुत्तस्स	॥ २४ ॥
इय सामाइयनिज्जुत्तिमज्झमज्झासिओ इमो ताव । पडिकमणे य पविट्ठो इरियावहियाएँ पाढो वि	॥ २५ ॥
अरिहंतचेइयाण य वंदणदंडो सुयत्थओ य तथा । काउसगगज्झयणे पंचमए अणुपविट्ठो ति	॥ २६ ॥
बीयज्झयणसरूवो चउवीसथओ वि जं विणिद्धिट्ठो । आवस्सयाउ न पिहो जुज्जइ ता तेसिमुवहाणं	॥ २७ ॥
आवस्सओवहाणे ताणुवहाणं कयं समवसेयं । कयओवहाणे य पिहो तक्करणे होइ अणवत्था	॥ २८ ॥
भण्णइ उत्तरमिहइं नवकारो आइमंगलत्तेणं । वुच्चइ जया तयच्चिय सामइयऽणुप्पवेसो से	॥ २९ ॥
जइया य सयण-भोयणनिज्जरहेउं पढिज्जए एसो । तइया सतंत एव हि गिज्जइ अण्णो सुयक्खंधो	॥ ३० ॥
इह-परलोयत्थीणं सामाइयविरहिओ वि वावारे । दीसइ नवकारगओ तदत्थसत्थाणि य बहूणि	॥ ३१ ॥
नवकारपडल-नवकारपंजिया-सिद्धचक्कमाईणि । सामाइयंगभावो इमस्स णेगंतिओ तम्हा	॥ ३२ ॥
पढमुच्चारणमित्ते वि ऽणुप्पवेसो हविज्ज सामइए । एयस्स सव्वहा जइ ता नंदणुओगदारणं	॥ ३३ ॥
तदणुप्पवेसओ च्विय तवचरणं नेय जुज्जइ विभिण्णं । दीसइ य कीरमाणं जोगविहीए य भण्णंतं [भिण्णतंतं]	॥ ३४ ॥
किं वा भिण्णते सव्वहा वि सामाइयाउ एयस्स । काऊण पंचमंगलमिच्चाई अणुचियं वयणं	॥ ३५ ॥

इय भेयपक्खमणुसरिय जइ तवो कीरई नमोक्कारे ।	
ता को दोसो नंदणुओगद्वारेसु व हविज्ज	॥ ३६ ॥
इरियावहियाईयं सुयं पि आवस्सयस्स करणम्मि ।	
अणुपविसइ तम्मि तयण्णया य भिण्णं हि तेणेव	॥ ३७ ॥
भत्ते पाणे सयणासणाइसुत्तं पि जायइ कयत्थं ।	
तिण्णि वि कड्ढइ तिसिलोइयत्थुइच्चाइसुत्तं पि	॥ ३८ ॥
आवस्सए पवेसो जइ एसिं सव्वहा वि य हविज्ज ।	
तो पिहुपढणं एसिं सव्वेसिं कह घडिज्ज ति	॥ ३९ ॥
जं च इयरेयरसयदूसणमेवं च वुच्चइ इमाण ।	
पाढेण विणा ण तवो तवं विणा नेसिं पाढो ति	॥ ४० ॥
तं पि हु अदूसणं जह पव्वइउमुवट्ठियस्सऽणुण्णायं ।	
सामाइयाइयाणं आलावगदाणमतवे वि	॥ ४१ ॥
एवं जइ पढिएसु वि नवकाराईसु ताणमुवहाणं ।	
सविसेसगुणनिमित्तं कारिज्जइ को णु ता दोसो	॥ ४२ ॥
नियमइविगप्पियं पि हु कारिज्जइ मुखदंडयाइतवं ।	
सत्थुत्तं पि निसिन्दइ उवहाणं ही महामोहो	॥ ४३ ॥
मंतम्मि पुव्वसेवा जइ तुच्छफले वि वुच्चइ इहं ता ।	
मुखफले वि उवहाणलक्खणा किं न कीरइ सा	॥ ४४ ॥
एईइ परमसिद्धी जायइ जं ता दढं तओ अहिगा ।	
जत्तम्मि वि अहिगतं भव्वस्सेयाणुसारेण	॥ ४५ ॥
अह सक्कविरयणाओ सक्कथए नोवहाणमुववण्णं ।	
एयं पि केण सिट्ठं जमेस सक्केण रइओ ति	॥ ४६ ॥
सक्कस्स अविरयत्ता जिणथुई जइ अणेणणुण्णाया ।	
ता तक्कउ ति सो वुत्तुमेवमुच्चियं कहं तम्हा	॥ ४७ ॥

केवलिणा दिट्ठाणं उवइट्ठाणं च विरइयाणं च । नवकारमाइयाणं महप्पभावो व वेयाणं	॥ ४८ ॥
तिक्कालियमहवा सत्तकालियं सुमरणे निउत्ताणं जुत्तं चिय उवहाणं महानिसीहे निबट्ठाणं	॥ ४९ ॥
उवहाणविहीणाण वि मरुदेवाईण सिवगमो दिट्ठो । एवं च वुच्चमाणे तवदिक्खाईण वि निसेहो	॥ ५० ॥
इय भूरिहेउजुत्तीजुयम्मि बहुकुसलसलहिए मग्गे । कुग्गहविरहेणुज्जमह महह जइ मोक्खसुहमणहं	॥ ५१ ॥

पू.आ.श्रीजिनवल्लभसूरिविरचिता
॥ प्रतिक्रमण-समाचारी ॥

सम्मं नमिउं देविंदविंदविंदियपयं महावीरं । पडिकमणसमायारीं, भणामि जह संभरामि अहं	॥ १ ॥
पंचविहायारविसुद्धिहेउमिह साहू सावगो वावि । पडिकमणं सह गुरुणा, गुरुविरहे कुणइ इक्कोवि	॥ २ ॥
वंदित्तु चेइयाइं, दाउं चउरइए खमासमणे । भूनिहियसिरो सयलाइयार-मिच्छामिदुक्कडं देइ	॥ ३ ॥
सामइय पुव्वमिच्छामि ठाइउं काउसग्गमिच्चाइं सुत्तं भणिय पलंबियभुयकुप्परधरिय परिहणओ	॥ ४ ॥
संजइ-कविट्ठ-घण-लग्ग-लंबुत्तर-खलिणि-सवरि-बहु-पेहा । वारुणि-भमुहं-गुलि-सीस-मूय-हय-काय-नियलुद्धी	॥ ५ ॥
थंभाइदोसरहियं, तो कुणइ दुहूसिओ तणुस्सगं । नाभिअहो जाणुद्धं, चउरंगुलठविय कडिपट्ठो	॥ ६ ॥

तत्थ य धरेइ हियए, जहक्कमं दिणकए अईयारे ।	
पारेत्तु नमुक्कारेण पढइ चउवीसथयदंडं	॥ ७ ॥
संडासगे पमज्जिय उवविसिय अलग्गविययबाहुजुओ ।	
मुहणंतगं च कायं, च पेहए पंचवीस इहा	॥ ८ ॥
उट्ठिय ठिओ, सविणयं, विहिणा गुरुणो करेइ किइकम्मं ।	
बत्तीसदोसरहियं, पणुवीसावस्सगविसुद्धं	॥ ९ ॥
थद्ध-पविद्ध-मणाढिय परिपिडिय - मंकुसं झसुव्वत्तं ।	
कच्छवरिगिय तेलगइ ढइढरं वेइयाबद्धं	॥ १० ॥
मणरुट्ठ-दुट्ठ-तज्जिय, सढ-हीलिय-तेणियं पडणियं च ।	
दिट्ठ-मदिट्ठं सिंगं, करमोअण-मूण-मूयं च	॥ ११ ॥
मय-मिक्ती गाख-कारणेहि पलिउंचियं भयं तं च ।	
आलिट्ठ-मणालिट्ठं, चूलिय चुडुलित्ति बतीसा	॥ १२ ॥
दुपवेसमहाजायं, दुओणयं पयडबारसावत्तं ।	
इग निक्खमंति गुत्तं, चउसिर नमणं ति पणुवीसा	॥ १३ ॥
अह सम्ममवणयंगो करजुय विहि धरिय पोत्तिरयहरणो	
परिचितिए इयारे, जहकम्मं गुरुपुरे वियडे	॥ १४ ॥
अह उवविसित्तु सुत्तं, सामाइयमाइयं पढिय पयओ ।	
अब्भुट्ठिओमि इच्चाइ, पढइ दुह उट्ठिओ विहिणा	॥ १५ ॥
दारुण वंदणं तो, पणगाइसु जइसु खामए तिण्णि ।	
किइकम्मं करियट्ठिओ, सङ्को गाहातिगं पढइ	॥ १६ ॥
इह सामाइय उस्सग-सुत्तमुच्चरिय काउसग्गठिओ ।	
चिंतइ उज्जोयदुगं, चरित्तअइयारसुद्धिकए	॥ १७ ॥
विहिणा पारिय सम्मत्तसुद्धिहेउं च पढिय उज्जोयं ।	
तह सव्वलोय अरिहंतचेइयाराहणुस्सगं	॥ १८ ॥

काउं उज्जोयगरं, चितिय पारेइ सुद्धसम्मतो ।	
पुक्खरवरदीवडं, कड्डइ सुयसोहणनिमित्तं	॥ १९ ॥
पुण पणवीसुस्सासं, उस्सगं कुणइ पारए विहिणा ।	
तो सयलकुसलकिरिया-फलाण सिद्धाण पढइ थयं	॥ २० ॥
अह सुयसमिद्धिहेउं, सुयदेवीए करेइ उस्सगं ।	
चिंतेइ नमोक्कारं, सुणइ वदेइ व तीइ थुयं	॥ २१ ॥
एवं खेतसुरीए, उस्सगं कुणइ सुणइ देवथुइं ।	
पढिउं च पंचमंगलं, उवविसइ पमज्ज संडासं	॥ २२ ॥
पुव्वविहिणेव पेहिय पुत्तिं दाऊण वंदणं गुरुणो ।	
इच्छामो अणुसट्ठिं ति, भणिय जाणूहिंतो ठाइ	॥ २३ ॥
गुरुथुइ-गहणे थुइ तिण्णि वद्धमाणक्खरस्सर पढइ ।	
सक्कथय थवं पढिय, कुणइ पच्छित्त उस्सगं	॥ २४ ॥
एवं ता देवसियं, राइयमवि एत्थमेव नवरि तहिं ।	
पढमं दाउं मिच्छ-दुक्कडं पढइ सक्कथयं	॥ २५ ॥
उट्ठिय करेइ विहिणा, उस्सगं चिंतिए य उज्जोयं ।	
बीयं दंसणसुद्धीए, चिंतए तत्थवि तमेव	॥ २६ ॥
तइए निसाइयारं, जहक्कमं चिंतिऊण पारेइ ।	
सिद्धत्थयं पढित्ता पमज्जसंडासमुवविसइ	॥ २७ ॥
पुव्वं व पुत्तिपेहण-वंदणमालोयसुत्तपढणं च ।	
वंदण-खामण-वंदण-गाहातिगपढणमुस्सगो	॥ २८ ॥
तत्थ य चिंतइ संजम-जोगाण न जेण होइ मे हाणी ।	
तं पडिवज्जामि तवं, छम्मासं ता न काउमलं	॥ २९ ॥
एगाइ इगुणतीसूणयंपि न सहो न पंचमासमवि ।	
एवं चउ ति दुमासं, न समत्थो एगमासंपि	॥ ३० ॥

जा तंपि तेरसूणं, चउसइमाइ तो दुहाणीए ।
 जाव चउत्थं तो आयंबिलाइ जा पोरिसि नमो वा ॥ ३१ ॥
 जं सक्कइ तं हियए, धरित्तु पारित्तु पेहए पुत्तिं ।
 दाउं वंदणमसढो, तं चिय पच्चक्खए विहिणा ॥ ३२ ॥
 इच्छामो अणुसद्धिं ति भणिय उवविसिय पढइ तिण्णि थुइ ।
 मिउसदेणं सक्कत्थयाइतो चेइए वंदे ॥ ३३ ॥
 अह पक्खियं चउदसिदिणम्मि पुव्वं व तत्थ देवसियं ।
 सुत्तंतं पडिक्कमिउं तो सम्ममिमं कमं कुणइ ॥ ३४ ॥
 मुहपोत्ती वंदणयं संबुद्धा-खामणं तहा लोए ।
 वंदण पत्तेय खामणाणि वंदणयमह सुत्तं च ॥ ३५ ॥
 सुत्तं अब्भुट्ठाणं उस्सग्गो पोत्ति वंदणं तह य ।
 पज्जंति य खामणयं तह चउरो थोभवंदणयं ॥ ३६ ॥
 पुव्वविहिणेव सव्वं, देवसियं वंदणाइ तो कुणइ ।
 सिज्जसुरी उस्सग्गो, भेओ संतित्थय पढणे य ॥ ३७ ॥
 एवं चिय चउमासे, वरिसे य जहक्कमं विही णेओ ।
 पक्ख-चउमास-वरिसेसु नवरि नामम्मि नाणत्तं ॥ ३८ ॥
 तह उस्सग्गुज्जोया बारसवीसा समंगलगचत्ता ।
 संबुद्धा खामणं ति-पण-सत्त-साहूण जहसंखं ॥ ३९ ॥

पू.आ.श्री जिनप्रभसूरिकृता
 ॥ मालोपबृहंणा ॥

सावज्जकज्जवज्जणनिट्ठुणुट्ठाणविट्ठि विहाणेण ।
 दुक्करउवहाणेणं विज्जा इव सिज्झए माला ॥ १ ॥

परमपयपुरीपत्थियपवयणपाहेयपाणिपहियस्स ।	
पत्थाणपढममंगलमाला पयडा परमपसवा	॥ २ ॥
संतोसखग्गदारियमोहरिउत्तेण रुद्धविसयस्स ।	
आणंदपुरपवेसे वंदणमाला जियनिवस्स	॥ ३ ॥
अहवा दुजोह-मय-मोह-जोहविजयत्थमुज्जमपरस्स ।	
जीवज्जोहस्सेसा रणमाला इव सहइ माला	॥ ४ ॥
समत्त-नाण-दंसण-चरित्तगुणकलियभव्वजीवस्स ।	
गुणरंजियाइ एसा सिद्धिकुमारीइ वरमाला	॥ ५ ॥
माला सग्गपवग्गमग्गमग्गणे सोवाणवीही समा,	
एसा भीमभवोयहिस्स, तरणे निच्छिदपोओवमा ।	
एसा कप्पियवत्थुकप्पणकए संकप्परुक्खोवमा,	
एसा दुग्गइदुग्गवारपिहणा गाढग्गला देहिणं	॥ ६ ॥
जह पुडपायविसुद्धं रयणं ठाणं वरं लहइ तह य ।	
तवतवणुतवियपावो परमपयं पावए पाणी	॥ ७ ॥
जह सूरसमारुहणे कमेण छिज्जंति सयलछायाओ ।	
तह सुहभावारुहणे जीवाणं कम्मपयडीओ	॥ ८ ॥
दाणं सीलं तव-भावणाओ धम्मस्स साहणं भणिया ।	
ताओ एय विहाणे बहु पडिपुण्णाओ नायव्वा	॥ ९ ॥

॥ नूतनगणिगच्छानुशास्तिः ॥

धण्णोऽसि तुमं नायं जिणवयणं जेण सयलदुक्खहरं ।	
तो सम्ममिमं भवया पउंजियव्वं सयाकालं	॥ १ ॥

इहर उ रिणं परमं असम्मजोगो अजोगओ अवणे ।	
तो तह इह जइयव्वं जह इत्तो केवलं होइ	॥ २ ॥
परमो य एस हेऊ केवलनाणस्स अण्णपाणीणं ।	
मोहावणयणओ तह संवेगाइ सयभावैण	॥ ३ ॥
उत्तममिमं पयं जिणवरेहिं लोगोत्तमेहिं पण्णत्तं ।	
उत्तमफलसंजणयं उत्तमजणसेवियं लोए	॥ ४ ॥
धण्णाण निवेसिज्जइ धण्णा गच्छन्ति पारमेयस्स ।	
गंतुं इमस्स पारं पारं वच्चंति दुक्खाणं	॥ ५ ॥
संपाविऊण परमे नाणाई दुहियतायणसमत्थे ।	
भवभयभीयाण ददं ताणं जो कुणइ सो धण्णो	॥ ६ ॥
अण्णाणवाहिगहिया जइवि न सम्मं इहाउरा होंति ।	
तहवि पुण भावविज्जा तेसिं अवर्णिंति तं वाहिं	॥ ७ ॥
ता तंसि भावविज्जो भवदुक्खनिवीडिया तुहं एए ।	
हंदि सरणं पवण्णा मोएयव्वा पयत्तेणं	॥ ८ ॥
तं पुण एरिसओं च्विय तहवि हु भणिओसि समयनीईए ।	
निययावत्थासरिसं भवया निच्चं पि कायव्वं	॥ ९ ॥
तुब्भेहिं पि न एसो संसाराडविमहाकुडिल्लमि ।	
सिद्धिपुस्सत्थवाहो जत्तेण खणं पि मोत्तव्वो	॥ १० ॥
न य पडिकूलेयव्वं वयणं एयस्स णाणरासिस्स ।	
एव गिहवासचाओ जं सफलं होइ तुम्हाणं	॥ ११ ॥
इहर परमगुरूणं आणाभंगो निसेविओ होइ ।	
विहला य होंति तम्मी नियमा इहलोग-परलोगा	॥ १२ ॥
ता कुलवहुनाएणं कज्जे निब्भच्छिंएहिं वि कर्हिपि ।	
एयस्स पायमूलं आमरणन्तं न मोत्तव्वं	॥ १३ ॥

नाणस्स होइ भागी थिरयरओ दंसणे चरिते य ।
धण्णा आवकहाए गुरुकुलवासं न मुंचंति

॥ १४ ॥

॥ गणिगणिन्योर्लक्षणावली ॥

- सुत्तट्ठे निम्माओ पियदढधम्मोऽणुवत्तणाकुसलो ।
जाईकुलसंपण्णो गंभीरो लद्धिमंतो य ॥ १ ॥
- संगहुवग्गहनिरओ कयकरणो पवयणाणुरागी य ।
एवंविहो उ भणिओ गणसामी जिणवरिंदेहि ॥ २ ॥
- गीयत्था कयकरणा कुलजा परिणामिया य गंभीरा ।
चिरदिक्खिया य वुड्ढा अज्जा य पवत्तिणी भणिया ॥ ३ ॥
- एयगुणविप्पमुक्के जो देइ गणं पवत्तिणिपयं वा ।
जो वि पडिच्छइ नवरं सो पावइ आणमाईणि ॥ ४ ॥
- वूढो गणहरसद्धो गोयममाईहिं धीरपुरिसेहिं ।
जो तं ठवइ अपत्ते जाणंतो सो महापावो ॥ ५ ॥
- एव पवत्तिणिसद्धो वूढो जो अज्जचंदणाईहिं ।
जो तं ठवइ अपत्ते जाणंतो सो महापावो ॥ ६ ॥
- लोगम्मि उड्ढाहो जत्थ गुरु एरिसा तहिं सीसा ।
लट्ठयर अण्णेसिं अणायरो होइ अगुणेषु ॥ ७ ॥
- तम्हा तित्थयराणं आराहतो जहोइयगुणेषु ।
दिज्ज गणं गीयत्थो नारुण पवित्तिणिपयं च ॥ ८ ॥

॥ नव्यमहत्तराऽनुशास्तिः ॥

- उत्तममिमं पयं जिणवरेहिं लोकोत्तमेहिं पण्णत्तं ।
उत्तमफलसंजणयं उत्तमजणसेवियं लोए ॥ १ ॥
- धण्णाण निवेसिज्जइ धण्णा गच्छन्ति पारमेयस्स ।
गंतुं इमस्स पारं पारं वच्चंति दुक्खाणं ॥ २ ॥
- जइ वि तुमं कुसल च्विय सव्वत्थ वि तह वि अम्ह अहिगारो ।
सिक्खादाणे तेणं देवाणुपिए ! पियं भणिमो ॥ ३ ॥
- संपत्ता इय पयविं समत्थगुणसाहणम्मि गुरुययरिं ।
ता तीए उत्तरोत्तरवुड्ढिकए कीरउ पयत्तो ॥ ४ ॥
- सुत्तत्थोभयरूवे नाणे नाणोत्तकिच्चवगो य ।
सत्ति अइक्कमित्ता वि उज्जमो किर तुमे किच्चो ॥ ५ ॥
- सुचिरं पि तवो तवियं चिण्णं चरणं सुयं च बहुपढियं ।
संवेगरसेण विणा विहलं जं ता तदुवएसो ॥ ६ ॥
- सण्णाणाइगुणेसुं पवत्तणेणं इमाण समणीणं ।
सच्चं पवित्तिणि च्चिये जह होसि तहा जइज्ज तुमं ॥ ७ ॥
- निययगुणेहिं महग्घं सियबीयाससिकलं जह कलाओ ।
कमसो समल्लियंती पयई हिमहारधवलाओ ॥ ८ ॥
- तह तुह वि तहाविहनियगुणेहिं अग्घारिहाए लोगम्मि ।
एयाउ समल्लीणा पयइसु धवलोज्जलगुणाओ ॥ ९ ॥
- तम्हा निव्वाणपसाहगाण जोगाण साहणविहीए ।
सम्मं सहायिणीए होयव्वं सइ इमाण तए ॥ १० ॥
- तह वज्जसिंखला इव मंजूसा इव सुनिविडवाडी व ।
पायारु व्व हविज्जसु तुममज्जाणं पयत्तेणं ॥ ११ ॥

अण्णं च विहुमलया मुत्तासुत्तीओं रयणरासीओं ।	
अइमणहराउ धारइ न केअलाओं जलहिवेला	॥ १२ ॥
किं तु जह सिप्पिणीओ भेरीओ तहा वराडियाओ वि ।	
जलजोणि ति समत्ता असुंदराओ वि धारेइ	॥ १३ ॥
एवं राईसरसिट्ठिपमुहपुत्तीओ पउरसयणाओ ।	
बहुपढियपंडियाओ सवग्ग-सयणीओं जाओ य	॥ १४ ॥
मा ताओ चेव तुमं धारिज्जसु किं तु तदियराओ वि ।	
संजमभरवहणगुणेण जेण सव्वाओं तुल्लाओ	॥ १५ ॥
अवि नाम जलहिवेला ताओ धरिउं कयाइ उज्झइ वि ।	
निच्चं पि तुमं तु धरिज्ज चेव एयाओ धण्णाओ	॥ १६ ॥
अण्णं च दुत्थियाणं दीणाणमणक्खराण विगलाणं ।	
ऊणहिययाण निब्बंधवाण तह लद्धिरहियाणं	॥ १७ ॥
पयइनिरादेयाणं विण्णाणविवज्जियाण असुहाणं ।	
असहायाण जरापरिगयाण निब्बुद्धियाणं च	॥ १८ ॥
भग्गविलुगंगीण वि विसमावत्थगयखंडखरडाणं ।	
इयरूवाण वि संजमगुणिक्करसियाण समणीणं	॥ १९ ॥
गुरुणीव अंगपडिचारिण व्व धावीव पियवयंसि व ।	
हुज्ज भगिणीव जणणीव अहव पियमाइमाया व	॥ २० ॥
तह दढफलियमहादुमसाह व्व तुमं पि उचियगुणसहला ।	
समणिजणसउणिसाहारणा दढं हुज्ज किं बहुणा	॥ २१ ॥
एवमणुसासिरुणं पवत्तिर्णि; अज्जियाओं अणुसासे ।	
जह एसो तुम्ह गुरु बन्धू व पिया व माया व	॥ २२ ॥
एए वि महामुणिणो सहोयरा जेट्ठभायरो व्व सया ।	
तुम्हं देवाणुपियाण परमवच्छल्लतल्लिच्छ	॥ २३ ॥

ता गुरुणो मुणिणो वि य मणसा वयसा तहेव काएणं ।
 न य पडिकूलेयव्वा अवि य सुबहुमण्णियव्वाओ ॥ २४ ॥
 एवं पवत्तिणी वि हु अखलियतव्वयणकरणओ चेव ।
 सम्ममणुयत्तणिज्जा न कोवणिज्जा मणागं पि ॥ २५ ॥
 कुविया वि कहवि तुम्हं सदोसपडिवत्तिपुव्वमणुवेलं ।
 खामेयव्वा एसा मिगावई इव्व नियगुरुणी ॥ २६ ॥
 एसा सिवपुरगमणे सुपसत्था सत्थवाहिणी जं भे ।
 एसा पमायपरचक्कपिल्लणे पडुयपडिसेणा ॥ २७ ॥
 तह निहुयं चंकमणं निहुयं हसणं पयंपियं निहुयं ।
 सव्वं पि चिट्ठियं निहुयमहव तुब्भेहिं कायव्वं ॥ २८ ॥
 बाहिं उवस्सयाओ पयं पि नेगागिणीहिं दायव्वं ।
 वुड्डज्जियाजुयाहि य जिण-जइगेहेसु गंतव्वं ॥ २९ ॥

॥ साधु स्थापनाधिकार ॥

इत्थंतरम्मि सड्ढो आसधरो नाम भणइ दुव्विअड्ढो अ ।
 भयवं जहुत्तसाहू न संति गुरुणो कहं ते य ॥ १ ॥
 पिंडविसुद्धिं न तहा कुणंति सक्कंपि नायरंति विहिं ।
 पासत्थाईहिं समं चयंति नालंबणनमणाइं ॥ २ ॥
 न परूवंति य सुद्धं न धरंति पमाणजुत्तमुव्वरणं ।
 थेवेसु वि रोगेसु जह तह सेवंति अववायं ॥ ३ ॥
 इअ अट्ठारससीलंग-सहस्सधरणं विणा कहं समणा ।
 हुंति गुरु तदभावे कह वा ते वंदणिज्जा य ॥ ४ ॥

भणिअं गुरुणा भद्दय ! मा साहूणं अभावमुल्लवसु ।	
तदभावे धम्मस्सवि नूणमभावो तए इट्ठो ?	॥ ५ ॥
मिच्छत्तपउरयाए न नज्जईदाणि देवनामंपि ।	
किं पुण कालोचिअ सुमुणिविरहओ मग्गविण्णाणं	॥ ६ ॥
पिंडविसुद्धिं न कुणंति जं च वुत्तं तयंपि हु न जुत्तं ।	
निअसत्तिकालक्खित्ताणुसारओ तप्पवित्तीए	॥ ७ ॥
गिद्धिसदभावविरहा सुद्धी तदभावओ वि जं भणिअं ।	
सुद्धं गवेसमाणो आहाकम्मे वि सो सुद्धो	॥ ८ ॥
कह नज्जइ अग्गिद्धी घरधणसयणाइं सव्वचागाओ ।	
तं जेसि नासिपुव्विं ते कह नणु इत्थ चागीओ	॥ ९ ॥
सुकरो इच्छाचागो अभावओ वि अ तुमं न किं कुणसि ।	
दीणुद्धरणाइ खमा तुज्झ विनोदी सएलच्छी	॥ १० ॥
नेवायरंति सक्कंपि जं च भणिअं तयंपि निस्सारं ।	
आवस्सयाइं किं ते न कुणंति जमेवमुल्लवसि	॥ ११ ॥
अहविगइचागमणु-खणमुस्सगं कप्पविहरणाइं ।	
सक्कंपि नायरंती कह नज्जइ सक्कमेअमहो	॥ १२ ॥
सामत्थकालदोसा सक्कंपि कयाइ जायइ असक्कं ।	
आयव्वयतुलणाए तदकरणे वि हु न तो दोसो	॥ १३ ॥
पासत्थाईसंगो नमणं च न संगयंति जं वयसि ।	
तं पिहु मिच्छासिद्धंत - वयणओ तप्पवित्तीए	॥ १४ ॥
नणु सिद्धंतनिसिद्धं आलवणाइं वि किं पुणो नमणं ।	
ओसण्णो पासत्थो इच्चाई भूरि भणणाओ	॥ १५ ॥
सव्वमिमं ता सुत्ते वायनमोक्कारमाइ किं वुत्तं ।	
परिआयपरिसपुरिसा द[दे]विक्खओ अ हतयं मूढा	॥ १६ ॥

जइ ते फुडं अजोगा ता-तण्णमणाइकीसाणुण्णायं । कारणमवि हु इहर पासंडीणं पि तं होउ	॥ १७ ॥
अह ते नो जिणलिंगे का तदविकखा हु भावसारते । अणुअत्तणा य भणिआ तेसि पि हु जेण वुत्तमिमं	॥ १८ ॥
अग्गीयादाइण्णे खित्ते अण्णत्थ ठिइअभावम्मि । भावाणुवघायणुवत्त-णाए तेसि तु वसिअब्बं	॥ १९ ॥
इहर सपरुवधाओ उच्छेभाईहिं अत्तणो लहुआ । तेसि च कम्मबंधो दुगंपि एअं अणिट्ठफलं	॥ २० ॥
ता दव्वओ उ तेसि अरत्तदुट्ठेण कज्जमासज्ज । अणुवत्तणत्थमेसि कायव्वं किंपि उण भावाओ	॥ २१ ॥
न परुवंति य सुद्धं एअं पि य दूसणं जहाजोगं । पण्णवणं चिअ वुत्तं इहर दोसो त्ति जं भणिअं	॥ २२ ॥
आम घडे निहितं जहा जलं तं घडं विणासेइ । इय सिद्धंतरहस्सं अप्पहारं विणासेइ	॥ २३ ॥
जोग्गाजोगमबुज्झिय धम्मरहस्सं कहेइ जो मूढो । संघस्स य पवयणस्स य धम्मस्स य पच्चणीओ सो	॥ २४ ॥
न पमाणजुत्तमुवाहिं धरंति एअं पि तुच्छमाभाइ । असद्धोवदंसिअत्तेण तव्विहस्सुवहनिवहस्स	॥ २५ ॥
इहर बाहुठिअं पत्तं एगं तु पडलयच्छण्णं । पत्ता बंधकयं पुण बीअं मत्तं अगोअर उ	॥ २६ ॥
एगंगि अ रयहरणं भवे न इण्हिं विसिट्ठमुणिणो वि । तो एत्थपयत्थम्मि य पुव्वमुणिणो च्चिअ पमाणं	॥ २७ ॥
सेवंति य अववायं दुसणमेअंपि घडइ नो सम्मं । तव्विहसंघणयणाई विरहा सुत्तुत्ति उ तह य	॥ २८ ॥

सव्वत्थ संजमं संजमाओ अप्पाणमेव रक्खिज्जा ।	
मुच्चइ अइवायाओ पुणो विसोही नयाविइ	॥ २९ ॥
काहं अच्छित्तं अदुवाअहीअं तवोवहाणम्मि अ उज्जमिस्स ।	
गणंव नीईइव सारइस्सं, सालंबसेवी समुवेइ मोक्खं	॥ ३० ॥
सीलंगाण विभावो नाउं सव्वण्णुवयणओ चेव ।	
कह भणिअमण्णहेमं बकुसकुसीलेहिं जा तित्थं	॥ ३१ ॥
कालाणुसारिकिरियारयत्ति चारित्तिणो पवुच्चंति ।	
जह कप्परुक्खविहरे रुक्खा भण्णंति निंबा वि	॥ ३२ ॥
अह सम्म मा मुणियम्मि मुणिम्मि नमणाइ कीइ कहं ति ।	
वभिचार दंसणाओ एअंपि न सुंदरं जम्हा	॥ ३३ ॥
छउमत्थसमयवज्जा ववहारनयाणुसारिणी सव्वा ।	
तं ववहारं कुव्वं सुज्झइ सव्वो वि समईए	॥ ३४ ॥
जइ जिणमयं पवज्जह ता मा ववहार निच्छए मुअह ।	
ववहारनउच्छेए तित्थुच्छेओ हवइ जम्हा	॥ ३५ ॥
धम्मज्जिअं च ववहारं बुद्धेहायरियं सया ।	
तमायरंतो ववहारं गरिहं नाभिगच्छइ	॥ ३६ ॥
ता दूसमाए दोसं-विउं जत्थ जं पलोएज्जा ।	
नाणे व दंसणे वा चरणे वा तमुववूहेज्जा	॥ ३७ ॥
न विणा तित्थं निअंद्रेहिं नातित्था य निअंठिआ ।	
छक्कायसंजमो जाव ताव अणुसज्जणा दुण्हं	॥ ३८ ॥
तहा-जा संजमया जीवेसु ताव मूला य उत्तरुणा य ।	
इत्तरिअछेअसंजम-निगंथबउसा य पडिसेवी	॥ ३९ ॥
वीरपुरिसपरिहाणिं नाऊण मंदधम्मिआ केइ ।	
संविग्गजणं हीलंति ताण पयडा इमे दोसा	॥ ४० ॥

संतगुणछायणा खलु परपरिवाओ अ होइ अलिअं च ।	
धम्मे य अबहुमाणो साहुपउसे य संसारो	॥ ४१ ॥
जइ संपुण्णं एअं हविज्ज सिद्धी विना न वुच्छिज्जा ।	
एअंपि नो मुणिज्जइ अहो महामोहमाहणं	॥ ४२ ॥
देवगुरुधम्मकिरिअं पुव्वं जुत्तो विआणितं ते वि ।	
हीलिज्जंति जइणो हीही अकयनु(ण्णु)ओ लोगो	॥ ४३ ॥
इय नरवर ! किच्चिर-मबुहजीवदुव्विलसिअं निसामिहिसि ।	
साहूहिं तो वि अपरो मोक्खावाओ धुवं नत्थि	॥ ४४ ॥
आगमतत्तं च नरिद ! मुणेषु गयरागदोसमोहाणं ।	
एअंतपरहिआणं जिणाण वयणं हिअं अमिअं	॥ ४५ ॥
दिट्ठंतजुत्तिहेऊ गंभीरमणेगभंगनयनिउणं ।	
आईमज्झवसाणे सुदूरपरिचत्तवभिचारं	॥ ४६ ॥
सिवपहरयणपईवं च कुमयपवणप्पणोल्लणासज्झं ।	
सज्झवं बहुविहाई सयतास्तारानिवहजणणं	॥ ४७ ॥
इय देवमि गुरुमि अ आगमविसए य जायबोहस्स ।	
संकाइदोसरहिआ पडिवत्ती होइ सम्मत्तं	॥ ४८ ॥
एयमि पावियमि नत्थि तयं जं न पावियं होइ ।	
एयं मूलाउच्चिअमहल्लकल्लणवल्लोओ	॥ ४९ ॥
अह नयणदत्तनरवइ-सुएहिं संजायपरमतोसेहि ।	
भणियं भयवं ! साहुप्प-सायओ पत्तरिद्धीणं	॥ ५० ॥
अम्हाणं पि हु पुरओ को एसो साहु दूसणं कुणइ ।	
अहवा होअव्वं एत्थ पुव्वदुच्चरिअदोसेणं	॥ ५१ ॥
ता भयवं ! साहह को पुण एस पुव्वे भवमि हुंतोत्ति ।	
मुणिवइणा जंपिअमेगमणसा भो ! निसामेह	॥ ५२ ॥

एसो सावत्थीए नयरीए गिहीवइस्स बंभस्स ।	
पुत्तो नाम कुबेरोत्ति आसि पिउणो य सो दोसो	॥ ५३ ॥
संभूयगणिसमीवे पव्वइओ कियच्चिराणि वि दिणाणि ।	
विणयनएहिं वड्ढिअ पच्छपरिवडिअ उच्छाहो	॥ ५४ ॥
आवस्सयाइएसुं आलस्सं पइदिणंपि कुणमाणो ।	
गुरुणा सासिज्जंतो साहूहि य कोवमुव्वहइ	॥ ५५ ॥
एसिपि साहुखलिअं पिक्खित्ता भण्णइ निययदुच्चरिअं ।	
रक्खंति न थेवं पि हु परस्स पुण दिति उवएसं	॥ ५६ ॥
बालगिलाणाईणं वेआवच्चं सया वि किच्चंति ।	
गुरुणो वि परेसिं पण्णवंति न सयं पुण करंति	॥ ५७ ॥
एमाइ दूसणाइं वागरमाणो किलिट्ठमणवयणो ।	
मरिउं असुरनिकाए, किब्बिसिआसुं सुरिं पत्तो	॥ ५८ ॥
तत्तो चविरुं इण्हिं सावयभावं गओ वि एस इहं ।	
पुव्वाणुवेह उच्चिअ पडुच्च मुणिणो इअ भणेइ	॥ ५९ ॥

॥ रोहिणीज्ञातोपनयः ॥

जह सिट्ठी तह गुरुणो जह नाइजणो तहा समणसंघो ।	
जह वहुया तह भव्वा जह सालिकणा तह वयाइं	॥ १ ॥
जह सा उज्झियनामा उज्झियसाली जहत्यमभिहाणा ।	
पेसणगारित्तेणं असंखदुक्खक्खणी जाया	॥ २ ॥
तह भव्वो जो कोई संघसमक्खं गुरुविइण्णाइं ।	
पडिवज्जिउं समुज्झइ महव्वयाइं महामोहो	॥ ३ ॥

- सो इह चेव भवम्मी जणाण धिक्कारभायणं होइ ।
 परलोए उ दुहतो नाणाजोणीसु संचरइ ॥ ४ ॥
- धम्माउ भट्ठं सिरिओववेयं जण्णग्गिविज्झाय-मिवप्पतेयं ।
 हीलंति णं दुव्विहियं कुसीला दाढोद्धियं घोरविसं व नागं ॥ ५ ॥
- इहेव धम्मो अयसो अ कित्ती दुण्णामधिज्झं च पिहुज्जणम्मि ।
 चुअस्स धम्माउ अहम्मसेविणो संभिण्णचित्तस्स उ हिट्ठओ गई ॥ ६ ॥
- जहवा सा भोगवई जहत्थनामोवभुत्तसालिकणा ।
 पेसणविसेसकारित्तणेण पत्ता दुहं चेव ॥ ७ ॥
- तह जो महव्वयाइ उवभुंजइ जीविय त्ति पालितो ।
 आहारइसु सत्तो चत्तो सिवसाहणिच्छाए ॥ ८ ॥
- सो इत्थ जहिच्छाए पावइ आहारमाइ लिंगि त्ति ।
 विउसाण नाइपुज्जो परलोगम्मी दुही चेव ॥ ९ ॥
- जहवा रक्खियवहुया रक्खियसालीकणा जहत्थक्खा ।
 परिजणमण्णा जाया भोगसुहाइं च संपत्ता ॥ १० ॥
- तह जो जीवो सम्मं पडिवज्जित्ता महव्वए पंच ।
 पालेइ निरइयारे पमायलेसं पि वज्जंतो ॥ ११ ॥
- सो अप्पहिइक्करुई इहलोयम्मि वि विऊर्हि पणयपओ ।
 एगंतसुही जायइ परम्मि मोक्खं पि पावेइ ॥ १२ ॥
- जह रोहिणी उ सुण्हा रेवियसाली जहत्थमभिहाणा ।
 वड्डित्ता सालिकणे पत्ता सव्वस्स सामित्तं ॥ १३ ॥
- तह जो भव्वो पाविय वयाइ पालेइ अप्पणा सम्मं ।
 अण्णेसिं वि भव्वाणं देइ अणेगेसिं हियहेउं ॥ १४ ॥
- सो इह संघपहाणो जुगप्पहाणो त्ति लहइ संसदं ।
 अप्पपेरेसिं कल्लाणकारओ गोयमपहु व्व ॥ १५ ॥

तित्थस्स वुड्ढिकारी अक्खेवणओ कुतित्थियाईण ।
विउसनस्सेवियकमो कमेण सिद्धिं पि पावेइ

॥ १६ ॥

॥ आलोचनाविधान ॥

नमिऊण महावीरं गोयमसार्मिं च जंबुणामं च ।

आलोयणाविहाणं वोच्छामि गुरुवएसेणं

॥ १ ॥

आलोयण दायव्वा केवइ काला उ कस्स केणं वा ? ।

के अद्दणे दोसा ? के य गुणा हुंति दाणम्मि ?

॥ २ ॥

कह दायव्वा य तहा ? आलोएयव्वं च किं [तहा?] गुरुणा ? ।

कह व दवावेयव्वा ? पच्छित्तफलं च दाराइं

॥ ३ ॥

पक्खिय चाउम्मासे आलोयण नियम सा उ दायव्वा ।

गहणं अभिगगहाणं पुव्वग्गहिए निवेएउं

॥ ४ ॥

एमेव उत्तिमट्ठे संवेगपरेण सीयलेणावि ।

आलोयणावि देया जाणियजिणवयणसारेण

॥ ५ ॥

आगमओ सुयओ वा आगमओ छव्विहो विणिद्धिद्वो ।

केवलि-मणोसहि-चउदस-दस-नवपुव्वी य बोधव्वे

॥ ६ ॥

कप्प-पकप्पधरो वि य आयाखमाइगुणगणोवेओ ।

सोहेइ भव्वसत्ते सोहीए जिणोवइट्ठाए

॥ ७ ॥

निज्जुत्ती सुत्तत्थे पीठधरो विय किलिट्ठजोगो त्ति ।

काउं पडुच्च नेओ जीयधरो जो वि गीयत्थो

(दारं) ॥ ८ ॥

जाइकुलविणयनाणे दंसणचरणेहिं होइ संपण्णो ।

खंतो दंतु अमाई अपच्छयावी य बोधव्वे

॥ ९ ॥

सोहीए अभीएणं अपुणु करणुज्जएण दोसाणं ।	
नो पडिवक्खजुएणं जमेस भणिओ अजोगो त्ति	॥ १० ॥
आकंपइत्ता अणुमाणइत्ता जं दिट्ठं बायरं च सुहुमं वा ।	
छण्णं सद्दाउलयं बहुजणअव्वत्त तस्सेवी (दारं)	॥ ११ ॥
लज्जाए गारवेण व बहुस्सुयमएण वा वि दुच्चरियं ।	
जे न कर्हिंति गुरूणं न हु ते आहार (आरह)गा हुंति	॥ १२ ॥
छत्तीसगुणजुएण वि जम्हा एसा अवस्स दायव्वा ।	
परसक्खिय च्विय सया सुट्ठु वि ववहारकुसलेणं	॥ १३ ॥
दंसणनाणचरिता-यारा अट्ठट्ठभेयभिण्णाओ ।	
बारसविहतवजुत्ता छत्तीसगुणा य इय हुंति	॥ १४ ॥
वयछक्काई अट्ठारसेव आयाखाइ अट्ठेव ।	
पायच्छित्तं दसहा आयरियगुणा उ छत्तीसं	॥ १५ ॥
तह पवयणमाया समणधम्म-वयछक्क-कायछक्काई ।	
अट्ठ-दस-अट्ठारस-भेयओ गुणा हुंति छत्तीसं	॥ १६ ॥
आयाखमाईया अट्ठेव य दसविहो य ठिइक्कप्पो ।	
बारस तव छावासय छत्तीस गुणा इमे अहवा	॥ १७ ॥
एवं जाणंतेण वि पायच्छित्तविहिमप्पणो सम्मं ।	
तह वि य पागडतरयं आलोएव्वयं(यव्वयं) गुरूणा (दारं)	॥ १८ ॥
लहुयाहाईजणणं अप्पपरनियत्ति अज्जवं सोही ।	
दुक्करकरणं आप्पा, निस्सल्लत्तं च सोहिगुणा	॥ १९ ॥
तो उद्धरंति गारव-रहिया मूलं पुणब्भवलयाणं ।	
मिच्छदंसणसल्लं मायासल्लं नियाणं च	(दारं) ॥ २० ॥
वक्खेवविरहिणं णसत्थदव्वाइ जोग सुदिसाए ।	
विणएणमुज्जणा-सेवणाइ लोमेण छस्सवणा	॥ २१ ॥

- दव्वाइया उ चउरो एकेक्क दुहा पसत्थ-अपसत्था ।
अपसत्थे वज्जेउं पसत्थएसुं च आलोए ॥ २२ ॥
- अमणुण्णधण्णरासी अमणुण्णदुमा य हुंति दव्वम्मि ।
खेत्तम्मि भगग-ज्झामिय-घरऊसरपमुहठाणाणि ॥ २३ ॥
- काले दड्ढतिही तह अमावसा अट्टमी य नवमी य ।
छट्ठी य चउत्थी बारसी य दोण्ह पि पक्खाणं ॥ २४ ॥
- तह संझागय-रविगय-पमुक्खनक्खत्त असुहजोगो य ।
भावे य रागदोसा पमाय-मोहादओ अहवा ॥ २५ ॥
- एएसुं नालोए आलोएज्जासु तव्विवक्खेसु ।
दव्वेसु धण्णमाईसु खीरदुमाईसु आलोए ॥ २६ ॥
- उच्छुवणे सालिवणे चेइयहरे चेव होइ खेत्तम्मि ।
गंभीरसाणुणाए पयाहिणा वण्णउदए य ॥ २७ ॥
- पुव्वुत्तसेसतिहिरिक्ख-करणजोगाइएसु कालम्मि ।
भावे मणाइपसमो उच्चाइठिएसु य गहेसु ॥ २८ ॥
- पाईणो दीणमुहो चेइयहुत्तो य सुहनिसण्णो य ।
आलोयणं पडिच्छइ परेवयारेक्करसियमणो (दारं) ॥ २९ ॥
- जह बालो जंपंतो कज्जमकज्जं व उज्जुयं भणइ ।
तं तह आलोएज्जा मायामयविप्पमुक्को उ ॥ ३० ॥
- नाणाइपंचरूवस्स भयवओ सुविहियाणुचिण्णस्स ।
आयारस्सइयारा आलोएयव्वया हुंति ॥ ३१ ॥
- इयरे य सुयाईया आलोयाविंति ते पुण तिक्खुत्तो ।
सरिसत्थअपलिउंचिय-आगाराईहिं नारुण ॥ ३२ ॥
- आगारेहिं सरेहि पुव्वावरवाहयाहिं य गिराहिं ।
पलिउंचियस्सरूवं कुसला जायंति पाएणं (दारं) ॥ ३३ ॥

दसविहपायच्छित्तं आलोयणमाइयं मुणेयव्वं ।
 जो तत्थ जेण सुज्झइ, अइयारे तं तदरिहं तु (दारं) ॥ ३४ ॥
 आलोयणाए पुव्वं जे चेव गुणा य वण्णिया इहइं ।
 तमणंतरफलमुत्तं परंपरं सासओ मोक्खो ॥ ३५ ॥

पू.आ.श्रीजिनप्रभसूरिकृतम्

॥ आलोचनाग्रहणविधिप्रकरणम् ॥

कयसुयगुरुपयपूओ पियधम्माइगुणसंजुओसण्णी
 इरियं पडिकमिय करे दुवालसावत्तकीकम्मं ॥ १ ॥
 सुगुरुस्स पायमूले लहुवंदण-संदिसाविय विसोही ।
 मंगलपाढं काउं ओणयकाओ भणइ गाहं ॥ २ ॥
 जे मे जाणंति जिणा अवराहे नाणदंसणचरित्ते ।
 तेहं आलोएउं उवट्ठिओ सव्वभावेण ॥ ३ ॥
 तो दाओं खमासमणं जाणुठिओ पुत्तिठइयमुहकमलो ।
 सणियं आलोइज्जा चउवीसं सयमईयारे ॥ ४ ॥
 पण संलेहण पणरस कम्म नाणाइ अट्ठ पत्तेयं ।
 बारस तव विरिय तियं पण सम्मवयाइं पत्तेयं ॥ ५ ॥
 मुत्तुं दद्धतिहीओ अमावसं अट्ठमिं च नवमिं च ।
 छट्ठिं च चउत्थिं वा बारसिं च आलोयणं दिज्जा ॥ ६ ॥
 चित्ताणुराह रेवइ मियसिर कर उत्तरातिथं पुस्सो ।
 रोहिणि साइ अभीई पुणवसु अस्सिणि धणिट्ठा य ॥ ७ ॥
 सवणो सयतारं तह इमेसु रिक्खेसु सुंदरे खित्ते ।
 सणि-भोमवज्जिएसुं वारेसु य दिज्ज तं विहिणा ॥ ८ ॥

इत्थं पुण चउभंगो अरिहो अरिहम्मि दलयइ कमेण । आसेवणाइणा खलु मंदं दव्वाइ सुद्धीए	॥ ९ ॥
कस्सालोयण १ आलोयओ य २ आलोइयव्वयं चेव ३ । आलोयणविहि ४ मुवरिं तद्दोसगुणे य ६ वोच्छामि	॥ १० ॥
अक्खंडियचारित्तो वयगहणाओ य जो भवे निच्चं । तस्स सगासे दंसण-वयगहणं सोहिगहणं च	॥ ११ ॥
आयारवमाहार ववहारोऽवीलए पकुव्वे य । अपरिस्सावी निज्जव अवायदंसी गुरू भणिओ	॥ १२ ॥
आगम सुय आणा धारणा य जीयं च होइ ववहारो । केवलिमणोहि-चउदस-दस-नवपुव्वाइं पढमोत्थ	॥ १३ ॥
कहेहि सव्वं जो वुत्तो जाणमाणो विगूहइ । न तस्स दित्ति पच्छित्तं बिंति अण्णत्थ सोहय	॥ १४ ॥
न संभरइ जो दोसे सब्भावा न य मायया । पच्चक्खी साहए ते उ माइणो उ न साहई	॥ १५ ॥
आयारपगप्पाई सेसं सव्वं सुयं विणिहिट्ठं । देसंतरट्ठियाणं गूढपयालोयणा आणा	॥ १६ ॥
गीयत्थेणं दिण्णं सुद्धि अवहारिऊण तह चेव । दितस्स धारणा सा उद्धियपयधरणरूवा वा	॥ १७ ॥
दव्वाइ चित्तिऊणं संघयणाईण हाणिमासज्ज । पायच्छित्तं जीयं रूढं वा जं जहि गच्छे	॥ १८ ॥
अग्गीओ नवि जाणइ सोहिं चरणस्स देइ ऊणहियं । तो अप्पाणं आलोयणं च पाडेइ संसारे	॥ १९ ॥
तम्हा उक्कोसेणं खित्तम्मि उ सत्तजोयणसयाइ । काले बारसवरिसा गीयत्थगवेसणं कुज्जा	॥ २० ॥

आलोयणापरिणओ सम्मं संपट्टिओ गुरुसगासे ।	
जइ अंतरा वि कालं करिज्ज आराहओ तह वि	॥ २१ ॥
जाइ-कुल-विणय-उवसम-इंदियजय-नाण-दंसणसमग्गो ।	
अण्णणुतावी अमाई चरणजुया लोयगा भणिया	॥ २२ ॥
मुलुत्तरगुणविसयं निसेवियं जमिह रागदोसेहिं ।	
दप्पेण पमाएण व विहिणालोएज्ज तं सव्वं	॥ २३ ॥
पढमं काले विणए बहुमाणुवहाण तह अणिण्हवणे ।	
वज्जण-अत्थ-तदुभये अट्टविहो नाणमायारो य	॥ २४ ॥
नाणपडणीय निण्हव शच्चासायण तहन्तरायं च ।	
कुणमाणस्सइयारो पट्टियपुत्थाइपडणीयं	॥ २५ ॥
निस्संकिंय निक्कंखिय निव्वित्तिगिच्छ अमूढदिट्ठी य ।	
उववूह थिरीकरणे वच्छल्लपभावणे अट्ट	॥ २६ ॥
चेइयसाहू सावय विण उववूह उचियकरणिज्जं ।	
जं न कयं तं निंदे मिच्छत्तं जं कयं तं च	॥ २७ ॥
बेइंदिया य जलुया सिमिया किमिया य हुंति पुंअरया ।	
तेइंदिय मंकोडा जूवा मंकुणग उदेही	॥ २८ ॥
चउरिंदिय मच्छिय विच्छिया य मसया तहेव तिड्डाय ।	
पंचिंदिय मंडुक्का पक्खी मूसा य सप्पा य	॥ २९ ॥
अलिये अब्भक्खाणं दिट्ठीवंचणमदत्तदाणम्मि ।	
मेहुणसुमिणासेवण कीडा अंगस्स संफासे	॥ ३० ॥
भत्तारअण्णपुरिसे केली गुज्झंगफासणा चेव ।	
इत्थी पुरिसाणं पुण वीवाहण-पीइकरणाई	॥ ३१ ॥
तह य परिग्गहमाणे खित्ताईणं तु भंगमालोए ।	
दिसिमाणे आणयणं अण्णस्स य पेसणं जं वा	॥ ३२ ॥

सच्चित्तगं तु दव्वं पक्कासण-ण्हाण-पिवण-तंबोलं ।	
रईभोयणबंभं पाणस्स य संवरं वियडे	॥ ३३ ॥
वियडे अणत्थविसयं तिल्लईणं पमाणकरणं तु ।	
पाओवएसं च तहा कंदप्पाई अवज्झाणं	॥ ३४ ॥
सामाइयफुसणाई दुप्पणिहाणाइ छिण्णणाईयं ।	
दंडगचालणमविहाणकरणं सव्वं च आलोए	॥ ३५ ॥
देसावगासियम्मी पुढविक्कायाइ संवरं न करे ।	
जयणाइ चीरधुवणे वितहायरणे य अइयारो	॥ ३६ ॥
पोसहकरणे थंडिल्ल वितहकरणं च अविहिसुयणं च ।	
बंभे य भत्तविसए देसे सव्वे य पत्थणया	॥ ३७ ॥
अतिहिविभागो य कओ असुद्धभत्तेण साहुवगाम्मि ।	
सद्धहणं चिय न कयं सद्धहण-परूवणावि तहा	॥ ३८ ॥
साहू साहुणिवग्गो गिलाणओसहनिरूवणं न कयं ।	
तित्थयरणं भवणे अपमज्जणमाइ जं च कयं	॥ ३९ ॥
तवसंजमजुत्ताणं किच्चं उववूहणाइ जं न कयं ।	
दोसुब्भावण मच्छर तं पिय सव्वं समालोए	॥ ४० ॥
तह अण्णधम्मियाणं तेसि देवाण धम्मबुद्धीए ।	
आरंभे य अजयणा धम्मस्स य दूसणा जाओ	॥ ४१ ॥
पायच्छित्तस्स ठाणाइं संखाइयाइं गोयमा ।	
अणालोयंतो हु इक्किक्कं ससल्लं मरणं मरे	॥ ४२ ॥
आलोयणं अदाउं सइ अण्णम्मि य तहप्पणो दाउं ।	
जे वि य करिंति सोहिं ते वि ससल्ला मुणेयव्वा	॥ ४३ ॥
चाउम्मासिय वरिसे दायव्वालोयणा व चउकण्णा ।	
संवेगभाविणं सव्वं विहिणा कहेयव्वं	॥ ४४ ॥

जह बालो जंपंतो कज्जमकज्जं च उज्जुयं भणइ ।	
तं तह आलोइज्जा मायामयविप्पमुक्को उ	॥ ४५ ॥
छत्तीसगुणसमण्णागएण तेण वि अवस्स कायव्वा ।	
परसक्खिया विसोही सुट्ठु ववहारकुसलेण	॥ ४६ ॥
जह सुकुसलो वि विज्जो अण्णस्स कहेइ अत्तणो वार्हि ।	
एवं जाणंतस्स वि सल्लुद्धरणं परसगासे	॥ ४७ ॥
आयरियाइ सगच्छे संभोइय-इयगीय-पासत्थे ।	
पच्छकडसारूवी-देवयपडिमा-अरिहसिद्धे	॥ ४८ ॥
अप्पं पि भावसल्लं अणुद्धियं राय-वणियतणएहिं ।	
जायं कडुयविवागं किं पुण बहुयाइं पावाइं	॥ ४९ ॥
लज्जाइ गारवेण व बहुस्सुयमएण वावि दुच्चरियं ।	
जे न कहंति गुरूणं न हु ते आराहगा हुंति	॥ ५० ॥
न वि तं सत्थं च विसं च दुप्पउत्तो व कुणइ वेयालो ।	
जं कुणइ भावसल्लं अणुद्धियं सव्वदुहमूलं	॥ ५१ ॥
आकंपइत्ता अणुमाणइत्ता जं दिट्ठं बायरं च सुहुमं वा ।	
छण्णं सद्दाउलयं बहुजणअव्वत्ततस्सेवी	॥ ५२ ॥
एयद्दोसविमुक्कं पइसमयं वड्डमाणसंवेगो ।	
आलोइज्ज अकज्जं न पुणो काहं ति निच्छइओ	॥ ५३ ॥
जो भणइ नत्थि इण्हिं पच्छित्तं तस्स दायगो वावि ।	
सो कुव्वइ संसारं जम्हा सुत्ते विणिद्धिट्ठं	॥ ५४ ॥
सव्वं पि य पच्छित्तं नवमे पुव्वम्मि तइयवत्थुम्मि ।	
तत्तो चि य निज्जूढो कप्प-पकप्पो य ववहारो	॥ ५५ ॥
ते च्विय धरंति अज्जवि तेसु धरंतेसु कह तुमं भणसि ।	
वुच्छिण्णं पच्छित्तं तदायारो य जा तित्थं	॥ ५६ ॥

कयपावो वि मणुस्सो आलोइय निंदिय गुरुसगासे । होइ अइरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो	॥ ५७ ॥
आलोइए गुणा खलु वियाणओ मग्गदंसणा चेव । सुहपरिणामो य तल्ल पुणो अकरणम्मि ववहारो	॥ ५८ ॥
निट्ठवियपावपंका सम्मं आलोइउं गुरुसगासे । पत्ता अणंतजीवा सासयसुवखं अणाबाहं	॥ ५९ ॥
आलोयणमिइ दाउं पडिच्छिउं गुरुविइण्णपच्छित्तं । दाऊण खमासमणं भूनिहियसिरो इमं भणइ	॥ ६० ॥
छउमंत्यो मूढमणो कित्तियमित्तं पि संभरइ जीवो । इण्हिं जं न सरामी मिच्छामि दुक्कडं तस्स	॥ ६१ ॥
तत्तो गुरुभणियतवं पच्छित्तविसोहणत्थमणुचइ । उववासंबिलनिव्विय-एगासणपुरिमकाउस्सग्गेहिं	॥ ६२ ॥
इगभत्तपुरिमनिवियंबिलेहिं चउ बार ति दुहिं उववासो । सज्झायदुसहसेहि य काउसग्गे च उज्जोया	॥ ६३ ॥
आलोयणगहणविही पुव्वायरियप्पणीयगाहाहिं । इय एस गिहत्थाणं जिणपहसूरीहिं अक्खाओ	॥ ६४ ॥

पू.आ.श्री जयसिंहसूरि विरचितम्

॥ पञ्चकपरिहाणिः ॥

सिद्धिसहयार-‘मायावणि’-भवदव-मयणपडिभडाण कमा । कीरं सीरं नीरं वीरं नमिउं महावीरं	॥ १ ॥
वोच्छं पंचगणपरिहाणि-पगरणं पिंडसोहणविहीए । मुणिएण जेण मुणिणो भवंति गीयत्थमुणिमणिणो	॥ २ ॥

जइ वि विउसाण न मणो-रंजगमेयं भविस्सइ तहावि ।
 मत्तो वि मंदमइणो जे तेसिमुवग्गहं काही ॥ ३ ॥
 जीवा सुहेसिणो, तं सिवम्मि, तं संजमेण, सो देहे, ।
 सो पिडेण, सदोसो सो पडिकुट्ठो, इमे ते य ॥ ४ ॥
 सोलस उग्गमदोसा सोलस उप्पायणाए दोसाओ ।
 दस एसणाए दोसा संजोयणमाइ पंचेव ॥ ५ ॥
 सोहिंतो य इमे तह जएज्ज सव्वत्थ पणगहाणीए ।
 उस्सरसंतता(?)यरिऊ जह चरणगुणा न हायंति ॥ ६ ॥
 सीसो पुच्छइ “भयवं ! नायव्वा सा कहं पणगहाणी ?” ।
 गुरुरह “सुणसु सुंदर ! जह भणिया जिणवरिंदिहि ॥ ७ ॥
 समयरकयविमलमइणा(णो), जइणो सुद्धं जिणिंदमयरइणो ।
 पिंडं सेज्जं वत्थं पत्तं च पुरा गवेसंति ॥ ८ ॥
 सुद्धा संपत्तीए पंचगच्छित्तलच्छियधिईए ।
 तदसंभवे सदसगं तदभावे पंचदसगजुयं ॥ ९ ॥
 तदसइ वीसगसहियं तव्विरहे भिन्नमाससंजुत्तं ।
 तस्ससइ सलहुमासग-मेवं तरत्तमविभागेण ॥ १० ॥
 ता नेयं जा च्छग्गुरु मुच्चिस्सं जेण सा तवोभूमी ।
 छत्तीसपयनिबद्धा विण्णेया पणगपणिहाणी ॥ ११ ॥
 ततो च्छेओ मूलं अणवट्ठप्पो य होइ पारिंची ।
 तावत्थोयं पढमं सेविज्जइ लहु गुरुं पच्छा ॥ १२ ॥
 जयणाए वट्ठियव्वं न हु जयणा जेण भंजए अंगं ।
 एसा जिणाण आणा ताएच्चिय सुज्झए जीवो ॥ १३ ॥
 पुणरवि भणइ विणेओ “पच्छित्तं कम्मि कम्मि दोसम्मि ।
 कयरं कयरं भयवं ! भणियं समयम्मि ?” गुरुरह ॥ १४ ॥

पंचगपरिहाणीए निसीहपमुहेसु च्छेयगंथेसु ।	
दीसइ भणियं मूलं भवमूले मूलकम्ममि	॥ १५ ॥
पंचिदियववरोवग-दायगदोसमि एगकल्लणं ।	
संकाए जं संकइ पावइ तं तस्स पच्छित्तं	॥ १६ ॥
अहकम्मे उद्देसिय चरमतिगे३ मीस चरिमजुयलमि २।	
बायर पाहुडियाए१ संपइ १ भाविसु १ निमित्तेसु	॥ १७ ॥
सप्पच्चवाय परगामाहडदोसमि १ लोभापंडमि १।	
गाढर्पणिदियतावग-दायगदोसमि १ अंगारे १	॥ १८ ॥
साहारण१ विगर्लदियमारग ३ पगलंतकुट्टुदाईसु १।	
कट्टाइपाओया-रूढदायगे १ चित्त गुरुपिहिए	॥ १९ ॥
अव्ववहिय भणियसाहारण निक्खिविउं १ म्मीस १ पिहिय १ साहा(ह)रिये १।	
अपरिणय१ छड्डिएसुं१ अचित्तगुरुदव्वसाहरिए १	॥ २० ॥
वसहि बहि१ रंतरे वा १ दुविहे संजोयणाए दोसे वा ।	
चउगुरुगं पच्छित्तं भणियं कम्मट्टमहणेहि	॥ २१ ॥
कम्मउद्देसिय जावंतियमि १ मीसस्स पढमभेयमि १।	
पंचत्रिहधाइदोरो ४ दुविहे दूइत्तदोसमि	॥ २२ ॥
मंत१वणीमग१विज्जा१ कोहा१हंकार१ जोग १ चुण्णे ओ १।	
तीयनिमित्ते१ संबंधिसंथवे १ दव्वकीयदुगे २	॥ २३ ॥
आजीवणासु पंचसु ५ तिविहे च्छेज्जे ३ णिसट्ठभेयतिगे ३ ।	
भावायकीयदोसे १ लोइय पामिच्चदोसमि	॥ २४ ॥
पत्तेयजियाणंतर निक्खिविउं ६ पिहिय ६ साहारिय ६ (साहरिए) ।	
अपरिणय६ छड्डिएसु ६ संकुचिउब्भिन्नगकवाडे १	॥ २५ ॥
निप्पच्चवाय परगामाहड१दोसे पगासकरणमि ।	
उक्कोसगमालोहड १ लोइय परियट्टदोसेसु १	॥ २६ ॥

- सच्चित्तकदमेणं पमक्खिए १ पुव्व १ पच्छ १ कम्मेसु ।
 गरहियमज्जाइपमक्खियम्मि १ बायरतिगिच्छाए ॥ २७ ॥
- संसत्तागरहियमक्खियम्मि १ संसत्त-लित्तहत्थम्मि १ ।
 संसत्त-लित्तमत्ते १ पिहि पुहिण्णे १ सधूमम्मि १ ॥ २८ ॥
- निक्कारणोवभुत्ते १ कारणसम्भावसंभवाभुत्ते १ ।
 पत्तेयवणम्मीसे १ भणियपमाणाइरेगम्मि १ ॥ २९ ॥
- अप्पहु १ लुद्ध १ नपुंसग १ जरिय १ ऽव्वत्त १ मत्तगु १ म्मत्ता १ ।
 छिण्णकर १ नियलबद्ध १ गह १ त्थं १ दुयबद्ध १ छिण्णपय(या) ॥ ३० ॥
- वेविर १ कंडंती १ बाललहुगा १ गुव्विणी १ विरोलंती १ ।
 भज्जंती १ पीसंती १ पाहुडिठविगो १ गोत्तयंतीसु १ ॥ ३१ ॥
- पत्तेगेगेंदियमारिगाए तिविहं सपच्चवायाए ३ ।
 संसत्तदव्वलित्तग-इत्थासत्ताइ दाईए १ ॥ ३२ ॥
- साहारण-विगर्लिय-चउक्कगइगाढतावणकरीए ५ ।
 साहारण १ चोरियगं १ परमुद्दिसिउं १ ददंतीसु ॥ ३३ ॥
- पंचेंदियजीवसरीरथोवपरितावगावराहे य १ ।
 चउलहुगं पच्छित्तं भणियं जिणवर-गणिदेहि ॥ ३४ ॥
- अज्झोयरचरिमदुगे २ मायापिंडम्मि १ कहचउक्कम्मि ४ ।
 विगर्लियसाहारण ४ थोवगपरितावणकरीए ॥ ३५ ॥
- साहारवणपरंपर निक्खिविओ १ मीस १ पिहिय १ साहरिय(ए) १ ।
 अपरिणय १ छड्डिएसुं १ पंचेंदियघट्टणकरीए ॥ ३६ ॥
- मीसाणंताणंतर निक्खिविउं १ म्मीस १ पिहिय १ साहरिय(ए) १ ।
 अपरिणयं १ छड्डिएसु १ पूइए भत्तपाणस्स १ ॥ ३७ ॥
- पत्तेगेगेंदियजीवगाढपरितावदायगवराहे ।
 तह अणंतमक्खिएसु य मासगुरुं होइ पच्छित्तं ॥ ३८ ॥

- ओहुद्वेसे१पागडकरणे १ परभावकीयदोसम्मि १ ।
 लोउत्तरपरियट्टिय १ चिरठवणुवगरणपूर्इसु १ ॥ ३९ ॥
 उद्धिदुचउक्के ५ वयणसंथवे १ सुहुमवेज्जकिरियाए १ ।
 लोउत्तरपामिच्चे १ दहरगुब्धिण्णदोसम्मि ॥ ४० ॥
 सग्गामाहडदोसे १ जहण्णमालोहडावराहम्मि १ ।
 मीसगकद्धममक्खिय १ पढमज्झोयरयदोसेसु ॥ ४१ ॥
 पत्तेयजियपरंपर निक्खिविउं १ म्माग १ पिहिय १ साहरिय(ए) १ ।
 अपरिणय १ छड्डिएसुं १ भावापरिणयवराहम्मि १ ॥ ४२ ॥
 मीसपरित्ताणंतर-निक्खिविउं १ म्मीस १ पिहिय १ साहरिय(ए) १ ।
 अपरिणय १ छड्डिएसुं १ दउल्लकरमत१दोसम्मि ॥ ४३ ॥
 हरियालं १ जण १ सेडिय १ मणोसिला १ लवण १ ऊस १ हिंगुलुय १ ।
 गोराडिय १ गजाय १ सरियाहिं १ मक्खियकरामते ॥ ४४ ॥
 पिहु १ कुटुग १ कुक्कुस परित्तवण मक्खियावराहेसु ।
 पत्तेणेगं(गेगे)दिय जीव-थोव ४ परित्तावणकरीए ॥ ४५ ॥
 विगि(ग)लिंदियसाहारण ४ मंदारगदायगक्खदोसेण ।
 पिंजंती रुव्वंती कत्तंती १ मद्दयंतीसु १ ॥ ४६ ॥
 जो संसद्दगलित्ते हत्थे मत्ते य होइ चउभंगी ।
 तच्चरमभंगतिय ३ वट्टमाणदाईए नारीए ॥ ४७ ॥
 अच्चित्तेऽचित्तस्स वि साहारणे चेव १ माणियं लहुयं ।
 पच्छित्तमिणं भणियं जिणेहिं जियरागदोसेहिं ॥ ४८ ॥
 इत्तिरिय ठावणाए १ ससिणिद्ध १ ससरक्खमक्खिय १ करेसु ।
 बीएहिं उम्मीसे १ सुहुमाए पाहुडीयाए १ ॥ ४९ ॥
 मीसपरित्तपरंपर-निक्खिविउं १ मीस १ पिहिय १ साहरिय (ए) १ ।
 अपरिणय १ छड्डिएसुं १ तित्थेसरसमयभणिएसु ॥ ५० ॥

मीसाणंतपरंपर-निखिविउं १ म्मीस १ पिहिय १ साहरिय (ए) १ ।	
अपरिणय १ छड्डिएसुं १ साहारणे बीयकायुवरि	॥ ५१ ॥
पत्तेगेगिंदियजीव-घट्टणादायपायपच्छित्तं ।	
पत्तेए लहुपणगं गुरुपणगमणंतगे उ तर्हि	॥ ५२ ॥
वय तव खवणायंबिल-एगासण पुरिमनिव्विगइयाणि ।	
लहु लहुतराणि कमसो तहा तहा मूलपमुहाणि	॥ ५३ ॥
इइ सयलदोसविसयं पच्छित्तं जाणिरुण गीयत्था ।	
गुरुलहुविभावणाए रक्खंति तणुं जिणाणाए	॥ ५४ ॥
पंचदसगाइकमेणं जइ वि पच्छित्तमागमे नत्थि ।	
तह वि हु तिगाइ गणणा दस-पणदसगाइ विण्णेयं	॥ ५५ ॥
जोगं जइं पमोत्तुं रहस्समेयं न देयमण्णस्स ।	
जेणाजोगविदिण्णे दोसोच्चिय होइ भणियं च	॥ ५६ ॥
"आमे घडे निहितं जहा जलं तं घडं विणासेइ ।	
इइ सिद्धंतरहस्सं अप्पाहारं विणासेइ"	॥ ५७ ॥
तम्हा अपत्तावत्ता पत्ता परिणामगाइ परिणामि ।	
पासत्थाइकुत्तित्थिय-गिहीण न सुयं पि निज्जेयं	॥ ५८ ॥
परिणामगे विणीए गुरुभत्ते उज्जुए असढभावे ।	
आणारुइम्मि भवभीरुगम्मि देज्जा पयत्तेणं	॥ ५९ ॥
सुयसिंधुसुत्तिसूया धीवरपरिकम्मिया गुणविसाला ।	
सुपया सुहक्खरतिही सच्छाया वित्तसारपिया	॥ ६० ॥
मुत्तावली व रइया गाहाली साहुकंठभूसाए ।	
मुत्तावणिण व गत्थिएण जयसिंहगणवइणा	॥ ६१ ॥

॥ क्षपकस्याऽऽलोयनाऽन्ते भावना ॥

- जे मे जाणंति जिणा अवराहे जेसु जेसु ठाणेसु ।
तेऽहं आलोएमी उवट्ठिओ सव्वभावेण ॥ १ ॥
- छउमत्थो मूढमणो कित्तिमत्तं च संभरइ जीवो ।
जं च न सुमरामि अहं मिच्छा मे दुक्कडं तस्स ॥ २ ॥
- जं जं मणेण बद्धं असुहं वायाइ भासियं जं जं ।
जं जं काएण कयं मिच्छा मे दुक्कडं तस्स ॥ ३ ॥
- हा दुट्ठु कयं हा दुट्ठु कारियं अणुमयं पि हा दुट्ठु ।
अंतोअंतो डज्झइ हिययं पच्छाणुतावेणं ॥ ४ ॥
- जं पि सरीरं इट्ठं कुडुंब-उवगरण-रूव-विण्णाणं ।
जीवोवघायजणयं संजायं तं पि निंदामि ॥ ५ ॥
- गहिऊण य मोक्काइं जंमण-मरणेसु जाइं देहाइं ।
पावेसु पवत्ताइं वोसिरियाइं मए ताइं ॥ ६ ॥
- साहू य साहुणीओ सावय-सावीओ चउव्विहो संघो ।
जे मण-वइ-काएहिं आसाईओ तं पि खामेमि ॥ ७ ॥
- आयरिय उवज्झाए सीसे साहम्मिए कुलगणे य ।
जे मे कया कसाया सव्वे तिविहेण खामेमि ॥ ८ ॥
- खामेमि सव्वजीवे सव्वे जीवा खमंतु मे ।
मिक्ती मे सव्वभूएसु वेरं मज्झं न केणइ ॥ ९ ॥
- अरिहं देवो गुरुणो सुसाहुणो जिणमयं मह पमाणं ।
जिणपण्णत्तं तत्तं इय सम्मत्तं मए गहियं ॥ १० ॥

श्रीमद्भगवत्समंतभद्रस्वामिविरचिता

॥ आसमीमांसा ॥

- देवागमनभोथानचामरादिविभूतयः ।
 मायाविष्वपि दृश्यन्ते नातस्त्वमसि नो महान् ॥ १ ॥
- अध्यात्मं बहिरप्येष विग्रहादिमहोदयः ।
 दिव्यः सत्यो दिवौकस्स्वप्यस्ति रागादिमत्सु सः ॥ २ ॥
- तीर्थकृत्समयानां च परस्परविरोधतः ।
 सर्वेषामासता नास्ति कश्चिदेव भवेद् गुरुः ॥ ३ ॥
- दोषावरणयोर्हानिर्निःशेषाऽस्त्यतिशायनात् ।
 क्वचिद्यथा स्वहेतुभ्यो बहिरन्तर्मलक्षयः ॥ ४ ॥
- सूक्ष्मान्तरितदूरार्थाः प्रत्यक्षाः कस्यचिद्यथा ।
 अनुमेयत्वतोऽग्न्यादिरिति सर्वज्ञसंस्थितिः ॥ ५ ॥
- स त्वमेवासि निर्दोषो युक्तिशास्त्राविरोधिवाक् ।
 अविरोधो यदिष्टं ते प्रसिद्धेन न बाध्यते ॥ ६ ॥
- त्वन्मतामृतबाह्यानां सर्वथैकान्तवादिनाम् ।
 आसाभिमानदग्धानां स्वेष्टं दृष्टेन बाध्यते ॥ ७ ॥
- कुशलाकुशलं कर्म परलोकश्च न क्वचित् ।
 एकान्तग्रहरक्तेषु नाथ स्वपरवैरिषु ॥ ८ ॥
- भावैकान्ते पदार्थानामभावानामपहवात् ।
 सर्वात्मकमनाद्यन्तमस्वरूपमतावकम् ॥ ९ ॥
- कार्यद्रव्यमनादि स्यात्प्रागभावस्य निह्वे ।
 प्रध्वंसस्य च धर्मस्य प्रच्यवेऽनन्ततां व्रजेत् ॥ १० ॥
- सर्वात्मकं तदेकं स्यादन्यापोहव्यतिक्रमे ।
 अन्यत्र समवाये न व्यपदिश्येत सर्वथा ॥ ११ ॥

अभावैकान्तपक्षेऽपि भावापहनववादिनः ।	
बोधवाक्यं प्रमाणं न केन साधनदूषणम्	॥ १२ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ १३ ॥
कथञ्चित्ते सदेवेष्टं कथञ्चिदसदेव तत् ।	
तथोभयमवाच्यं च नययोगान्न सर्वथा	॥ १४ ॥
सदेव सर्वं को नेच्छेत् स्वरूपादिचतुष्टयात् ।	
असदेव विपर्यासान्न चेन्न व्यवतिष्ठते	॥ १५ ॥
क्रमार्पितद्वयाद् द्वैतं सहावाच्यमशक्तितः ।	
अवक्तव्योत्तरः शेषास्त्रयो भङ्गाः स्वहेतुतः	॥ १६ ॥
अस्तित्वं प्रतिषेध्येनाविनाभाव्येकधर्मिणि ।	
विशेषणत्वात्साधर्म्यं यथा भेदविवक्षया	॥ १७ ॥
नास्तित्वं प्रतिषेध्येनाविनाभाव्येकधर्मिणि ।	
विशेषणत्वाद्द्वैधर्म्यं यथाऽभेदविवक्षया	॥ १८ ॥
विधेयप्रतिषेध्यात्मा विशेष्यः शब्दगोचरः ।	
साध्यधर्मो यथा हेतुरहेतुश्चाप्यपेक्षया	॥ १९ ॥
शेषभङ्गाश्च नेतव्या यथोक्तनययोगतः ।	
न च कश्चिद्विरोधोऽस्ति मुनीन्द्र ! तव शासने	॥ २० ॥
एवं विधिनिषेधाभ्यामनवस्थितमर्थकृत् ।	
नेति चेन्न यथा कार्यं बहिरन्तरूपाधिभिः	॥ २१ ॥
धर्मे धर्मेऽन्य एवार्थो धर्मिणोऽनन्तधर्मणः ।	
अङ्गित्वेऽन्यतमान्तस्य शेषान्तानां तदङ्गता	॥ २२ ॥
एकानेकविकल्पादावुत्तरत्राऽपि योजयेत् ।	
प्रक्रियां भङ्गिनीमेनां नयैर्नयविशारदः	॥ २३ ॥

अद्वैतैकान्तपक्षेऽपि दृष्टो भेदो विरुध्यते ।	
कारकाणां क्रियायाश्च नैकं स्वस्मात्प्रजायते	॥ २४ ॥
कर्मद्वैतं फलद्वैतं लोकद्वैतं च नो भवेत् ।	
विद्याऽविद्याद्वयं न स्यात् बन्धमोक्षद्वयं तथा	॥ २५ ॥
हेतोरुद्वैतसिद्धिश्चेद्वैतं स्याद्धेतुसाध्ययोः ।	
हेतुना चेद्विना सिद्धिर्द्वैतं वाङ्मात्रतो न किम्	॥ २६ ॥
अद्वैतं न विना द्वैतादहेतुरिव हेतुना ।	
संज्ञिनः प्रतिषेधो न प्रतिषेध्यादृते क्वचित्	॥ २७ ॥
पृथक्त्वैकान्तपक्षेऽपि पृथक्त्वादपृथक्त्वो तौ ।	
पृथक्त्वे न पृथक्त्वं स्यादनेकस्थो ह्यसौ गुणः	॥ २८ ॥
संतानः समुदायश्च साधर्म्यं च निरङ्कुशः ।	
प्रेत्यभावश्च तत्सर्वं न स्यादेकत्वनिह्वये	॥ २९ ॥
सदात्मना च भिन्नं चेत् ज्ञानं ज्ञेयाद् द्विधाऽप्यसत् ।	
ज्ञानाभावे कथं ज्ञेयं बहिरन्तश्च ते द्विषाम्	॥ ३० ॥
सामान्यार्था गिरोऽन्येषां विशेषो नाभिलष्यते ।	
सामान्याभावतस्तेषां मृषैव सकला गिरः	॥ ३१ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ३२ ॥
अनपेक्षे पृथक्त्वैक्ये ह्यवस्तु द्वयहेतुतः ।	
तदेवैक्यं पृथक्त्वं च स्वभेदैः साधनं यथा	॥ ३३ ॥
सत्सामान्यात्तु सर्वैक्यं पृथग्द्रव्यादिभेदतः ।	
भेदाभेदविवक्षायामसाधारणहेतुवत्	॥ ३४ ॥
विवक्षा चाविवक्षा च विशेष्येऽनन्तधर्मिणि ।	
सतो विशेषणस्यात्र नासतस्तैस्तदर्थिभिः	॥ ३५ ॥

प्रमाणगोचरौ सन्तौ भेदाभेदौ न संवृती ।	
तावेकत्राविरुद्धौ ते गुणमुख्यविवक्षया	॥ ३६ ॥
नित्यत्वैकान्तपक्षेऽपि विक्रिया नोपपद्यते ।	
प्रागेव कारकाभावः क्व प्रमाणं क्व तत्फलम्	॥ ३७ ॥
प्रमाणकारकैर्व्यक्तं व्यक्तं चेदिन्द्रियार्थवत् ।	
ते च नित्ये विकार्यं किं साधोस्ते शासनाद् बहिः	॥ ३८ ॥
यदि सत्सर्वथा कार्यं पुंवन्नोत्पत्तुमर्हति ।	
परिणामप्रकृतृतिश्च नित्यत्वैकान्तबाधिनी	॥ ३९ ॥
पुण्यपापक्रिया न स्यात् प्रेत्यभावः फलं कुतः ।	
बन्धमोक्षौ च तेषां न येषां त्वं नासि नायकः	॥ ४० ॥
क्षणिकैकान्तपक्षेऽपि प्रेत्यभावाद्यसंभवः ।	
प्रत्यभिज्ञाद्यभावान्न कार्यारम्भः कुतः फलम्	॥ ४१ ॥
यद्यसत्सर्वथा कार्यं तन्माजनि खपुष्पवत् ।	
मोपादाननियामोभून्माऽऽश्वासः कार्यजन्मनि	॥ ४२ ॥
न हेतुफलभावादिरन्यभावादनन्वयात् ।	
संतानान्तरवनैकः संतानस्तद्वतः पृथक्	॥ ४३ ॥
अन्येष्वनन्यशब्दोऽयं संवृतिर्न मृषा कथम् ।	
मुख्यार्थं संवृतिर्नास्ति विना मुख्यान्न संवृतिः	॥ ४४ ॥
चतुष्कोटिर्विकल्पस्य सर्वान्तेषूक्त्ययोगतः ।	
तत्त्वान्यत्वमवाच्यं च तयोः संतानतद्वतोः	॥ ४५ ॥
अवक्तव्यचतुष्कोटिविकल्पोऽपि न कथ्यताम् ।	
असर्वान्तमवस्तु स्यादविशेष्यविशेषणम्	॥ ४६ ॥
द्रव्याद्यन्तरभावेन निषेधः संज्ञिनः सतः ।	
असद्भेदो न भावस्तु स्थानं विधिनिषेधयोः	॥ ४७ ॥

अवस्त्वनभिलाष्यं स्यात् सर्वान्तैः परिवर्जितम् ।	
वस्त्वेवावस्तुतां याति प्रक्रियाया विपर्ययात्	॥ ४८ ॥
सर्वान्ताश्चेदवक्तव्यास्तेषां किं वचनं पुनः ।	
संवृत्तिश्चेन्मृषैवैषा परमार्थविपर्ययात्	॥ ४९ ॥
अशक्यत्वादवाच्यं किमभावात्किमबोधतः ।	
आद्यन्तोक्तिद्वयं न स्यात् किं व्याजेनोच्यतां स्फुटम्	॥ ५० ॥
हिनस्त्यनभिसंधात् न हिनस्त्यभिसंधिमत् ।	
बद्धयते तदद्वयापेतं चित्तं बद्धं न मुच्यते	॥ ५१ ॥
अहेतुकत्वान्नाशस्य हिंसाहेतुर्न हिंसकः ।	
चित्तसंततिनाशश्च मोक्षो नाष्टाङ्गहेतुकः	॥ ५२ ॥
विरूपकार्यारम्भाय यदि हेतुसमागमः ।	
आश्रयिभ्यामनन्योऽसावविशेषादयुक्तवत्	॥ ५३ ॥
स्कन्धाः सन्ततयश्चैव संवृतित्वादसंस्कृताः ।	
स्थित्युत्पत्तिव्यास्तेषां न स्युः खरविषाणवत्	॥ ५४ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ५५ ॥
नित्यं तत् प्रत्यभिज्ञानान्नाकस्मात्तदविच्छिदा ।	
क्षणिकं कालभेदात्ते बुद्ध्यसंचरदोषतः	॥ ५६ ॥
न सामान्यात्मनोदेति न व्येति व्यक्तमन्वयात् ।	
व्येत्युदेति विशेषात्ते सहैकत्रोदयादि सत्	॥ ५७ ॥
कार्योत्पादः क्षयो हेतोर्नियमाल्लक्षणात्पृथक् ।	
न तौ जात्याद्यवस्थानादनपेक्षाः खपुष्पवत्	॥ ५८ ॥
घटमौलिसुवर्णार्थी नाशोत्पादस्थितिष्वयम् ।	
शोकप्रमोदमाध्यस्थं जनो याति सहेतुकम्	॥ ५९ ॥

पयोव्रतो न दध्यत्ति न पयोऽत्ति दधिव्रतः ।	
अगोरसव्रतो नोभे तस्मात्तत्त्वं त्रयात्मकम्	॥ ६० ॥
कार्यकारणनानात्वं गुणगुण्यन्यताऽपि च ।	
सामान्यतद्वदन्यत्वं चैकान्तेन यदीष्यते	॥ ६१ ॥
एकस्यानेकवृत्तिर्न भागाभावाद्बहूनि वा ।	
भागित्वाद्वाऽस्य नैकत्वं दोषो वृत्तेरनार्हते	॥ ६२ ॥
देशकालविशेषेऽपि स्याद्वृत्तिर्युतसिद्धवत् ।	
समानदेशता न स्यात् मूर्तकारणकार्ययोः	॥ ६३ ॥
आश्रयाश्रयिभावान्न स्वातन्त्र्यं समवायिनाम् ।	
इत्ययुक्तः स संबन्धो न युक्तः समवायिभिः	॥ ६४ ॥
सामान्यं समवायश्चाप्येकैकत्र समासितः ।	
अन्तरेणाश्रयं न स्यान्नाशोत्पादिषु को विधिः	॥ ६५ ॥
सर्वथाऽनभिसंबन्धः सामान्यसमवाययोः ।	
ताभ्यामर्थो न संबद्धस्तानि त्रीणि खपुष्पषत्	॥ ६६ ॥
अनन्यतैकान्तेऽणूनां संघातेऽपि विभागवत् ।	
असंहतत्वं स्याद् भूतचतुष्कं भ्रान्तिरैव सा	॥ ६७ ॥
कार्यभ्रान्तेरुभ्रान्तिः कार्यलिङ्गं हि कारणम् ।	
उभयाभावतस्तत्स्थं गुणजातीतरच्च न	॥ ६८ ॥
एकत्वेऽन्यतराभावः शेषाभावोऽविनाभुवः ।	
द्वित्वसंख्याविरोधश्च संवृतिश्चेन्मृषैव सा	॥ ६९ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नवाच्यमिति युज्यते	॥ ७० ॥
द्रव्यपर्याययोरैक्यं तयोरव्यतिरेकतः ।	
परिणामविशेषाच्च शक्तिमच्छक्तिभावतः	॥ ७१ ॥

संज्ञासंख्याविशेषाच्च स्वलक्षणविशेषतः ।	
प्रयोजनादिभेदाच्च तन्नानात्वं न सर्वथा	॥ ७२ ॥
यद्यापेक्षिकसिद्धिः स्यान्न द्वयं व्यवतिष्ठते ।	
अनापेक्षिकसिद्धौ च न सामान्यविशेषता	॥ ७३ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ७४ ॥
धर्मधर्म्यविनाभावः सिद्ध्यत्यन्योऽन्यवीक्षया ।	
न स्वरूपं स्वतो ह्येतत् कारकज्ञापकाङ्गवत्	॥ ७५ ॥
सिद्धं चेद्धेतुतः सर्वं न प्रत्यक्षादितो गतिः ।	
सिद्धं चेदागमात्सर्वं विरुद्धार्थमतान्यपि	॥ ७६ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ७७ ॥
वक्तव्यनासे यद्धेतोः साध्यं तद्धेतुसाधितम् ।	
आसे वक्तरि तद्वाक्यात् साध्यमागमसाधितम्	॥ ७८ ॥
अन्तरङ्गार्थतैकान्ते बुद्धिवाक्यं मृषाऽखिलम् ।	
प्रमाणाभासमेवातस्तत्प्रमाणादृते कथम्	॥ ७९ ॥
साध्यसाधनविज्ञप्तेर्यदि विज्ञप्तिमात्रता ।	
न साध्यं न च हेतुश्च प्रतिज्ञाहेतुदोषतः	॥ ८० ॥
बहिरङ्गार्थतैकान्ते प्रमाणाभासनिहवात् ।	
सर्वेषां कार्यसिद्धिः स्याद्विरुद्धार्थाभिधायिनाम्	॥ ८१ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ८२ ॥
भावप्रमेयापेक्षायां प्रमाणाभासनिहवः ।	
बहिःप्रमेयापेक्षायां प्रमाणं तन्निभं च ते	॥ ८३ ॥

जीवशब्दः सबाह्यार्थः संज्ञात्वाद्धेतुशब्दवत् ।	
मायादिभ्रान्तिसंज्ञाश्च मायाद्यैः स्वैः प्रमोक्तिवत्	॥ ८४ ॥
बुद्धिशब्दार्थसंज्ञास्तास्तिस्रो बुद्ध्यादिवाचिकाः ।	
तुल्या बुद्ध्यादिबोधाश्च त्रयस्तत्प्रतिबिम्बकाः	॥ ८५ ॥
वक्तृश्रोतृप्रमातृणां वाक्यबोधप्रमाः पृथक् ।	
भ्रान्तावेव प्रमाभ्रान्तौ बाह्यार्थौ तादृशेतेरौ	॥ ८६ ॥
बुद्धिशब्दप्रमाणत्वं बाह्यार्थं सति नासति ।	
सत्यानृतव्यवस्थैवं युज्यतेऽर्थाप्त्यनासिषु	॥ ८७ ॥
दैवादेवार्थसिद्धिश्चेदैवं पौरुषतः कथम् ।	
दैवतश्चेदनिर्मोक्षः पौरुषं निष्फलं भवेत्	॥ ८८ ॥
पौरुषादेव सिद्धिश्चेत् पौरुषं दैवतः कथम् ।	
पौरुषाच्चेदमोघं स्यात् सर्वप्राणिषु पौरुषम्	॥ ८९ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ९० ॥
अबुद्धिपूर्वपेक्षायामिष्टानिष्टं स्वदैवतः ।	
बुद्धिपूर्वव्यपेक्षायामिष्टानिष्टं स्वपौरुषात्	॥ ९१ ॥
पापं ध्रुवं परे दुःखात् पुण्यं च सुखतो यदि ।	
अचेतनाकषायौ च बध्येयातां निमित्ततः	॥ ९२ ॥
पुण्यं ध्रुवं स्वतो दुःखात्पापं च सुखतो यदि ।	
वीतरगो मुनिर्विद्वांस्ताभ्यां युज्यान्निमित्ततः	॥ ९३ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ९४ ॥
विशुद्धिसंक्लेशाङ्गं चेत् स्वपरस्थं सुखासुखम् ।	
पुण्यपापास्रवौ युक्तो न चेद्द्वयर्थस्तवार्हतः	॥ ९५ ॥

अज्ञानाच्चेद्ध्रुवो बन्धो ज्ञेयानन्त्यान् केवली ।	
ज्ञानस्तोकाद् विमोक्षश्चेदज्ञानाद् बहुतोऽन्यथा	॥ ९६ ॥
विरोधान्नोभयैकात्म्यं स्याद्वादन्यायविद्विषाम् ।	
अवाच्यतैकान्तेऽप्युक्तिर्नावाच्यमिति युज्यते	॥ ९७ ॥
अज्ञानान्मोहतो बन्धो नाज्ञानाद्वीतमोहतः ।	
ज्ञानस्तोकाच्च मोक्षः स्यादमोहान्मोहितोऽन्यथा	॥ ९८ ॥
कामादिप्रभवश्चित्रः कर्मबन्धानुरूपतः ।	
तच्च कर्म स्वहेतुभ्यो जीवास्ते शुद्ध्यशुद्धितः	॥ ९९ ॥
शुद्ध्यशुद्धी पुनः शक्ती ते पाक्यापाक्यशक्तिवत् ।	
साद्यनादी तयोर्व्यक्ती स्वभावोऽतर्कगोचरः	॥ १०० ॥
तत्त्वज्ञानं प्रमाणं ते युगपत्सर्वभासनम् ।	
क्रमभावि च यज्ज्ञानं स्याद्वादनयसंस्कृतम्	॥ १०१ ॥
उपेक्षा फलमाद्यस्य शेषस्यादानहानधीः ।	
पूर्वं वाऽज्ञाननाशो वा सर्वस्यास्य स्वगोचरे	॥ १०२ ॥
वाक्येष्वनेकान्तद्योती गम्यं प्रति विशेषणम् ।	
स्यान्निपातोऽर्थयोगित्वात्तव केवलिनमपि	॥ १०३ ॥
स्याद्वादः सर्वथैकान्तत्यागात्किंवृत्तचिद्विधिः ।	
सप्तभङ्गनयापेक्षो हेयादेयविशेषकः	॥ १०४ ॥
स्याद्वादकेवलज्ञाने सर्वतत्त्वप्रकाशने ।	
भेदः साक्षादसाक्षाच्च ह्यवस्त्वन्यतमं भवेत्	॥ १०५ ॥
सधर्मणैव साध्यस्य साधर्म्यादविरोधतः ।	
स्याद्वादप्रविभक्तार्थविशेषव्यञ्जको नयः	॥ १०६ ॥
नयोपनयैकान्तानां त्रिकालानां समुच्चयः ।	
अविभ्राट् भावसंबन्धो द्रव्यमेकमनेकधा	॥ १०७ ॥

मिथ्यासमूहो मिथ्या चेन्न मिथ्यैकान्तताऽस्ति नः ।	
निरपेक्षा नया मिथ्या सापेक्षा वस्तु तेऽर्थकृत्	॥ १०८ ॥
नियम्यतेऽर्थो वाक्येन विधिना वारणेन वा ।	
तथाऽन्यथा च सोऽवश्यमविशेष्यत्वमन्यथा	॥ १०९ ॥
तदतद्वस्तु वागेषा तदेवेत्यनुशासति ।	
न सत्या स्यान्मृषावाक्यैः कथं तत्त्वार्थदेशना	॥ ११० ॥
वाक्स्वभावोऽन्यवागर्थप्रतिषेधनिरङ्कुशः ।	
आह च स्वार्थसामान्यं तादृग्वाच्यं खपुष्पवत्	॥ १११ ॥
सामान्यवाग्विशेषे चेन्न शब्दार्था मृषा हि सा ।	
अभिप्रेतविशेषास्तेः स्यात्कारः सत्यलाञ्छनः	॥ ११२ ॥
विधेयमीप्सितार्थाङ्गं प्रतिषेध्याविरोधि यत् ।	
तथैवादेयहेयत्वमिति स्याद्वादसंस्थितिः	॥ ११३ ॥
इतीयमाप्तमीमांसा विहिता हितमिच्छता ।	
सम्यङ्मिथ्योपदेशार्थविशेषप्रतिपत्तये	॥ ११४ ॥
जयति जगति क्लेशावेशप्रपञ्चहिमांशुमान्	
विहतविषमैकान्तध्वान्तप्रमाणनयांशुमान् ।	
यतिपतिरजो यस्याधृष्टान्तताम्बुनिधेर्लवान्	
स्वमतमतयस्तीर्थ्या नाना परे समुपासते	॥ ११५ ॥

॥ सम्यक्त्व स्तव ॥

जह सम्मत्तसरूवं, परुवियं वीरजिणवरिदेण ।	
तह कित्तणेण तमहं, पुणामि सम्मत्तसुद्धिका	॥ १ ॥

सामि ! अणाइअणंते, चउगइसंसारघोरकांतारे ।	
मोहाइ कम्मगुरुठिइ, विवागवसओ भमइ जीवो	॥ २ ॥
पल्लोवमाइ अहा-पवित्तिकरणेण को वि जइ कुणइ ।	
पलियअसंखभागूण-कोडिकोडि अयरठिइ सेसं	॥ ३ ॥
तत्थ वि गंठी घणराग दोसपरिणइमयं अभिंदंतो ।	
गंठिए जीवो वि हहा, न लहइ तुह दंसणं नाह !	॥ ४ ॥
पहिलिय पिविलय नाएण, को वि पज्जत्तसण्णिपंचिदि ।	
भव्वो अवइढपुगल परिअत्तावसेससंसारो	॥ ५ ॥
अपुव्वकरणमुग्गर-घायलिहियदुट्ठगंठिभेओ सो ।	
अंतमुहुत्तेण गओ, नियट्टिकरणे विसुज्झंतो	॥ ६ ॥
सो तत्थ रणे सुहडो व, वयरिजयजणियपरमआणंदं ।	
सम्मत्तं लहइ जीवो, सामण्णेण तुह पसाया	॥ ७ ॥
तं चेगविहं दुविहं, तिविहं तह चउविहं च पंचविहं ।	
तत्थेगविहं जं तुह-पणीयभावेसु तत्तरूइ	॥ ८ ॥
दुविहं तु दव्वभावा, निच्छं ववहारओ वि अहवा वि ।	
निस्सगुवएसाओ, तुहवयणं विऊहिं निदिट्ठं	॥ ९ ॥
तुह वयणे तत्तरूइ, परमट्टमजाणओ वि दव्वगयं ।	
सम्मं भावगयं पुण, परमट्टवियाणओ होइ	॥ १० ॥
निच्छयओ सम्मत्तं, नाणाइमयप्पसुहपरिणामो ।	
इयरं पुण तुह समये, भणियं सम्मत्तहेऊहिं	॥ ११ ॥
जल वत्थ मग्ग कुद्व जराइ नाएण जेण पण्णत्तं ।	
निस्सगुवएसभवं सम्मत्तं तस्स तुज्झ नमो	॥ १२ ॥
तिविहं कारग-रोअग दीवगभेएहिं तुहमयविऊहिं ।	
खाओवसमो-वसमियं-खाइयभेएहिं वा कहियं	॥ १३ ॥

जं जह भणियं तुमए, तं तह करणम्मि कारगो होइ ।	
रोअगसम्मत्तं पुण, रुइमित्तकरं तु तुह धम्मे	॥ १४ ॥
सयमिह मिच्छद्दिट्ठी, धम्मकहाँहिं दीवइ परस्स ।	
दीवगसम्मत्तमिणं, भणंति तुह समयमईणो	॥ १५ ॥
अपुव्वकयति पुंजो मिच्छमुइण्णं खवित्तु अणुइण्णं ।	
उवसामिय अणियट्ठि-करणाउओ परं खओवसमी	॥ १६ ॥
अकयतिपुंजो ऊसर, दवईलिय दइढरुक्खनाएण ।	
अंतरकरणुवसमिओ, उवसमिओ वा ससेणिगओ	॥ १७ ॥
मिच्छाइखए खइओ, सो सत्तगखीणि ठाइ बद्धाऊ ।	
चउतिभवभावमुक्खो, तब्भवसिद्धी वि इयरो वा	॥ १८ ॥
चउहाओ सासाणं गुडाइवमणु व्व मालपडणु व्व ।	
उवसमिओ उ पडंतो, सासाणो मिच्छमपत्तो	॥ १९ ॥
वेयगजुअ पंचविहं, तं च तु दुपुंजखयम्मि तइयस्स ।	
खयकालचरमसमए, सुद्धाणुवेयगो होइ	॥ २० ॥
अंतमुहुत्तोवसमो, छावलिय सासाण वेयगो समओ ।	
साहिय तित्तीसायर, खइओ दुगुणो खओवसमो	॥ २१ ॥
उक्कोसं सासायण, उवसमिया हुंति पंच वाराओ ।	
वेयग खयग इक्कंसी, असंखवारा खओवसमो	॥ २२ ॥
बीयगुणे सासाणो, तुरियाइसु अट्ठिगार चउ चउसु ।	
उवसमग खइग वेयगं, खाओवसमा कमा हुंति	॥ २३ ॥
तिसुद्धि लिंग लक्खण, दूसण भूसण पभावगागारा ।	
सद्दहण जयण भावण, ठाण विणय गुरुगुणार्इयं	॥ २४ ॥
वित्थारं तुह समया, सया सरंताण भव्वजीवाणं ।	
सामिय तुहप्पसाया, हवेउ सम्मत्तसंपत्ति	॥ २५ ॥

पू.आ. श्रीपार्श्वचन्द्रसूरिविरचिता
॥ स्थापना पञ्चाशिका ॥

- जयइ जियाजियवग्गो, समग्गलग्गोवदंसियसमग्गो ।
संपावियलोग्गो, वीरजिणो जणियसुहसग्गो ॥ १ ॥
- नाणभरकिरणविदलिय, अण्णाणतमस्स सुगुरुदिणमणिणो ।
उदएणं मह विहसउ, निच्चं मणकमलवणसंडं ॥ २ ॥
- जिणवरपडिमाणं जो, वंदण आराहणा विसंवायं ।
जंपइ संपइ तं पइ, भत्तिसरूवं परूवेमि ॥ ३ ॥
- जिणआणा भंगभयं, जइ वि न होहि तं तस्स किं भणिमो ।
अत्थि तुम्हाणं तब्भउ, तओ वि तुम्हे तं समं सुणह ॥ ४ ॥
- उद्देस समुद्देसा, णुण्णा पुव्वो सुयम्मि अणुओगो ।
मुत्तुण तिण्णि तुरियं, कस्साएसा कुणह कहह ॥ ५ ॥
- इय सच्चं जाणंता, वियक्खणा केइ समइगारविया ।
नंदिसुए पण्णत्तं, महानिसीहं न मण्णंति ॥ ६ ॥
- कत्थ वि लेहगकुलिहिय, - दोसविरुद्धं, पयं पुरो काउं ।
जिणवयणाणुगयं पि हु, पयं न मण्णंति किं भणिमो ॥ ७ ॥
- अइनिद्देसं एयं, न हु मण्णिज्झइ परस्स दोसेणं ।
कण्णे पुट्ठे कडि चालणव्व, विउसाण नहु जुत्तं ॥ ८ ॥
- अण्णम्मि पए संकं, दूसिज्झइ दोसदाणओ अण्णं ।
चरणामओय करहे, गयवरदहणं किमेयंति ॥ ९ ॥
- निउणो जत्थ ससंको, सहसा कारेण तं न दूसिज्झा ।
जं जं जिणआणाए, तं तं सव्वं पमाणिज्झा ॥ १० ॥
- अहवा चिट्ठउ एवं, जं सच्चं तस्स सक्खिया बहवे ।
ताणंताण य सिद्धिलो, लोए भणिओ सुहसहावो ॥ ११ ॥

अह जाणित्तु परिणं, परस्स जिणपडिमहीलणासणं । तव्वावत्तिकएहं, किंपि परूवेमि नेहेण	॥ १२ ॥
अंगाणि उवंगाणि य, महापुव्वनिसीहवज्झिया छेया । नंदिअणुओगदारा, इयाय गंथा पमाणं भे	॥ १३ ॥
एए य जइ पमाणं, एसिं कत्ता तुमाण सम्मविऊ । जइ सम्मविऊ तो भे, पमाणमम्हाण वि तउत्तं	॥ १४ ॥
जं नाए सुय जिणहर, भणणं तं तह विऊण जुत्तयरं । जइ जुत्तयरं तो जिण, -पडिमाइ जिणाण तुल्लत्तं	॥ १५ ॥
भणियाउ अंगुवंगे, छत्ताइणं धराण पडिमाओ । जाओ य जिणं भत्ती, पंजलिउड-सेवमाणीओ	॥ १६ ॥
देवच्छंदि त्ति तहा, धूवं दाऊण जिणवराणं च । जिणउस्सेह त्ति पयं, किमजुत्तं तं व जुत्तयरं	॥ १७ ॥
जइ जुत्तं ता मण्णे, जिणपडिमा जिणवराण तुल्लत्तं । अहयंच सुत्त कारय, चित्ता-भिप्पाय भणिएण	॥ १८ ॥
जिणपडिमाणं विरहे, जिणाण सइढीण वितनावेण । जाणव असरिसभावं, जस्सुवएसेण तं कहह	॥ १९ ॥
सक्कत्थवाइ भणणं, अण्णेसिं चेइयाण नहु अत्थि । अरिहंतचेइयाणं, जिणव्व थुइ मंगलं तुल्लं	॥ २० ॥
जं तो तिहिं जिणाणं, हियसुहनस्सेहसाणुगामित्तं । जाणिज्जइ भासिज्जइ, तहेव तच्चेइयाणं पि	॥ २१ ॥
इइढी सुरलोयम्मि य, जिणपडिमाणं जिणेहिं जा भणिया । सा चेव जिणवराणं, चेइयरूखा हि नाणाइ	॥ २२ ॥
उप्पण्णकेवलाणं, कीरइ देवेहिं सत्तिभत्तीहिं । चेइयजिणाण एवं, जिणभत्ताणं समो रगो	॥ २३ ॥

चरियाणुवायठाणा, पुव्वि महिया सुरेहि बत्तीसं ।	
विहिवाया नमणिज्झा, पुव्वं पच्छा दुवे तत्थ	॥ २४ ॥
सम्मदिट्ठिसुराणं, मिच्छा नाणं न जुज्झए वुत्तुं ।	
जिणभत्तिमया णंता, थुणंति थुत्तेहि कहमेवं	॥ २५ ॥
जइ पुण इह लोगट्ठो, जिणपडिमा संथवं च मण्णंति ।	
मुत्तसण्णा अमुत्ते, कुणंति थुइमंगलं केसिं	॥ २६ ॥
हियसुहपएहिं सरिसं, धण जिणपडिमाण जे फलं बिंति ।	
भासग मिच्छा सम्म-ण्णाण-पहं ते न चिंतंति	॥ २७ ॥
जं मिच्छा तस्स सुए, पए पए अत्थि पयडपडिसेहो ।	
जं सम्मं जिणदिट्ठं, विहिवाया सेवणं तस्स	॥ २८ ॥
वेयावच्चं थुइमंगलं च, दुण्णि वि भणितु विहिवाया ।	
जइ जिणपडिमा निव्वुइ, पहहेउ निवारणं भणिया	॥ २९ ॥
ता एस सच्चं किज्झइ, तेहिं नायं जगति विक्खायं ।	
अप्पा रुढा साहा, मोडिज्झइ किमिह कुसलोहिं	॥ ३० ॥
सकहा-सहासियाणं, देवाणं जिणवरण भत्तीए ।	
नो विसयसेवं वुत्ता, विवाहपण्णत्ति अंगम्मि	॥ ३१ ॥
जिणसकहा जिणपडिमा, जिणवरनामाणुराग नमणिज्झा ।	
जाणामि तेण तेसिं, सम्मत्तं सुगुरुवयणेणं	॥ ३२ ॥
अणुओगदार भणिया, सत्त समासा समत्त सद्धानं ।	
दु ति चउ पंचाइ पय, संजुत्ता ते हि किज्जंति	॥ ३३ ॥
अरिहंता भगवंतो, तेसिं जं चेइयाणि समयम्मि ।	
अरिहंतचेइयाणि य, एस समासो य तप्पुरिसो	॥ ३४ ॥
पंचम अंगे भणिए, भिण्णे इह अरिहचेइयाणि ति ।	
सदे सुणितु मुणिया, पडिमा जिणमय महणिज्झा	॥ ३५ ॥

चेइयवंदणसद्दो, अत्थि उवंगम्मि (श्री जीवाभिगमउपांगे) जस्स अहिगारे ।
 तत्थेव चेइयाइं, चारणसमणा पणिवयंति ॥ ३६ ॥
 नंदणवणम्मि पंडगवणम्मि, तह चेइयाइं वंदंति ।
 पंचम अंगे एयं, सत्ता पडिमाणुवंगम्मि (जंबूदीवपण्णति उपांगे) ॥ ३७ ॥
 वंदंति चेइयाइं, इह जं भणियं जिणेहिं तत्थेव ।
 तस्सुत्तरं उवंगे, (उववाइ उपांगे) चंपापुरि वण्णगे जाण ॥ ३८ ॥
 अरिहंत चेइयाणं, वंदणयं अंबडस्स विहिवाया ।
 उववाइए उवंगे, नायं जिणवीर भणियंति ॥ ३९ ॥
 चेइय वेयावच्चं, दसमे अंगे जिणेहिं पण्णत्तं ।
 विहिवाया ता जाणह, गुणाण उठंभणं एयं ॥ ४० ॥
 गुरुणो य अणापुच्छ, पुव्वं न हु किंपि कप्पइ जइणं ।
 एयं भणियं सुत्ते, असदहंताण मिच्छत्तं ॥ ४१ ॥
 आवस्सिया निसीही, अणुजाणणमुग्गहस्स तह काउं ।
 निक्खमणं च पवेसे, भंतेत्ति भणितु जं करणं ॥ ४२ ॥
 निंदण गरिहण आलोयणाइ, तह वंदणं पडिक्कमणं ।
 इच्चाइ अप्पमाणं दीसइ विरहे विणा ठवणं ॥ ४३ ॥
 आवस्सयस्स करणे, जे पुण किज्झंति बारसावत्ता ।
 तत्थ य कायप्फासो, गुरुं विणा पुत्तियाइणं ॥ ४४ ॥
 जइ पुत्तियाइ फासो, सो खमणिज्झो कहिज्झए कस्स ।
 जइ खमणिज्झो ठहिउं, तो गुरुठवणा वि निब्भंतं ॥ ४५ ॥
 वायणपमुहो भणिओ, जिणेहिं मुणिणा अवस्स करणिज्झो ।
 पंचविहो सज्झाओ, कम्माणं निज्झरुद्धाए ॥ ४६ ॥
 तत्थ वि पुत्थयपुरओ, किज्झइ सिक्खिय ठियाइ गुरुवज्झं ।
 एवं पि कीरमाणे, भावावस्सयमिणं मुणह ॥ ४७ ॥

थुइ मंगल वंदण वायणाउ, आवस्सय त्ति मण्णेह ।	
दुण्हं ठवणायरणं, तइयस्स कहं तु पडिसेहो	॥ ४८ ॥
ठविउण उत्तरिज्झं, सनाममुद्धं तहेव समणस्स ।	
जिणवीरस्स समीवे, पडिवज्झिय धम्मपण्णतिं	॥ ४९ ॥
विहरइ एगगमणो, नामेणं कुंडकोलिओ एवं ।	
सत्तमअंगे दिस्सइ, किरिया गुरु ठवण अहिनाणं	॥ ५० ॥
जइ नणु न होइ ठवणा, ता कीस सुरेण धम्मविग्घकए ।	
सा चेव झत्ति गहिया, वीरयबलनिरहिलासेण	॥ ५१ ॥
विहिए निपिट्ठपसिणे, तत्थेव ठवित्तुं तं गओ अमरो ।	
एएणं संभवेणं, जिणगुरुठवणा पमाणं मे	॥ ५२ ॥
वेद मुणि तिहि सुवरिसे, (१५७४) पंडियसिरिसाहुरयणसीसेण ।	
पासचंदेण विहिया, ठवणा पंचासिया एसा	॥ ५३ ॥

पू.आ. श्रीपार्श्वचन्द्रसूरि विरचितम्

॥ सप्तपदी शास्त्रम् ॥

वीरजिणं नमिरुणं, अमरिंदनरिंदपणयपयजुयलं ।	
साहूण सामायारिं, सुयाणुसारेण वुच्छामि	॥ १ ॥
गच्छट्ठिइं संभोगा-संभोगविहिं मुणीण दिणचरियं ।	
पंचपडिक्कमणविहिं, उदयतिहीए सरूवं च	॥ २ ॥
सङ्गाणुवहाणविहिं, उवएसविहिं सुयाणुसारेण ।	
सुगुरूण वयणवयणं, सोरुणमहं पवक्खामि	॥ ३ ॥
गणहरइक्कारसगं, गणनवगं आसि वीरनाहस्स ।	
सत्तण्हं च गणाणं, सत्तगणी वायणं दिति	॥ ४ ॥

दो दो एगेगस्स य, गणस्स गणहारिणो जुगप्पवरा ।	
दिंतिय वायणमेवं, गणगणहरसंखमाणंति	॥ ५ ॥
भेएण वायणाए, गणभेउ तेसिमिक्कसंभोगो ।	
भणिउ दसासु पढमो, निसीहचुण्णीउ तह बीउ	॥ ६ ॥
संपइ विहरंत मुणी, सव्वे सीसा सुहम्मसामिस्स ।	
अवसेसा निरवच्चा, वुच्छिण्णा गणहरा दस वि	॥ ७ ॥
एएण कारणेणं सुहम्म सामिस्स गच्छमणुलगा ।	
अण्णुण्णमसंभोगा भिण्णायारा कहं हुंति	॥ ८ ॥
पणनिस्साठाणाइं, समणाणं जिणवरेण भणियाइं ।	
ठाणंगे गणनिस्सा, चारिणो साहुणो तेणं	॥ ९ ॥
ठाणांगे ववहारे, गणट्ठिई धम्मवयण वयणेणं ।	
चउभंगे सुपसत्थं, गणट्ठिई धम्मणुज्झणयं	॥ १० ॥
अहवा धम्म विरुद्धं, गणट्ठिति उज्झिऊण धम्मस्स ।	
अणुसरणे जे मुणिणो, वट्ठंति न ते गरहणिज्जा	॥ ११ ॥
जे पुण पुच्चाइण्णं, गणठितं छंडिऊं न सकंति ।	
नऊ निर्दिति सुधम्मं, जिणआणाराहगा तेवि	॥ १२ ॥
जिण भणियगच्छमेरा, गोयममाईहिं सम्ममाइण्णा ।	
सा नोल्लंघेयव्या, महानिसीहम्मि भणियमिणं	॥ १३ ॥
सम्मदंसणरत्ता, उज्झुत्ता चरण करण गुण गहणे ।	
आगम मग्गणुलगा, भव भय भीया मुणी धण्णा	॥ १४ ॥
सिरिवीरजिणिंदेणं, गोयमपमुहाण एवमाइहुं ।	
बारसवास सएहिं, गएहिं पण्णास अहिहेहिं	॥ १५ ॥
साहूणं अणुण्णं, भेउ होही न इत्थ संदेहो ।	
मह सासणम्मि जाणह, महानिसीहम्मि भणियमिणं	॥ १६ ॥

तेणं संपइ दीसइ, पिहु पिहु गच्छेसु भिण्ण आयारो ।	
तत्थ वि जं जिणवयणाणुसारउ तं पमाणंति	॥ १७ ॥
किज्झइ गच्छायारो, भण्णइ नियनिय गुरूहिं आइण्णो ।	
नहु सुत्तं दूसिज्झइ, भूसिज्झइ तेहिं जिणधम्मो	॥ १८ ॥
जे पुण गच्छायारं, मण्णिय हीलंति सुत्त आयारं ।	
ते हीलंति जिणाणं, नियगच्छं चेव मण्णंति	॥ १९ ॥
सुत्तत्थ गंथ निज्जुत्ति संगहणी पवयणस्स पंचंगी ।	
एयाणुसारिणो सव्वे, गंथा अत्था पमाणं मे	॥ २० ॥
अंगाणं वित्तीसु, ठाणे ठाणे परूवियं एयं ।	
सुत्ताणुवाइ सव्वं, तं सव्वं पुव्वसूरीहिं	॥ २१ ॥
सिखीरतित्थनाहस्स, पयभत्तो पंचमो य गणहारी ।	
जा तेण समाइट्ठा, सामायारी य सा सुद्धा	॥ २२ ॥
बाहिं उवस्सयाउ, अवगाहाउव भणइ आवस्सियं ।	
निक्खममाणो य सया, निसीहियं कुणइ पविसंतो	॥ २३ ॥
काउसगं च तवं, सज्झायं किंचि कज्झमण्णं वा ।	
कुणमाणो आपुच्छइ, गुरुं ति आपुच्छणा तइया	॥ २४ ॥
चित्ति य कज्झंतरए, अण्णं वा किंचि कज्जमुववण्णं ।	
तस्य य करणे पुणरवि, पुच्छइ पडिपुच्छणा एसा	॥ २५ ॥
आहार वत्थमाई, दव्वेहिं जहक्कमं निमंतिज्जा ।	
गुरु साहम्मियवगं, विणएणं छंदणा एसा	॥ २६ ॥
कत्थ वि किंचि वि क्खलियं, सीसाणं जाणिऊण सुहगुरुणो ।	
धम्मियचोयणपुव्वं, सारंति पुणो निवारंति	॥ २७ ॥
इच्छामो हियसिक्खं, सारणकरणेण णुगगहो अम्हं ।	
विहिउ एवं भणणं, इच्छाकारो भवे एसो	॥ २८ ॥

हा दुट्टकयं एयं, निर्दिता अप्पणो अणायारं ।	
मिच्छाकारे य भवे, भणंति जं दुक्कडं मिच्छा	॥ २९ ॥
सज्झायम्मि निउत्ता, वेयावच्चम्मि तहय अण्णम्मि ।	
कज्जे गुरूहिं सीसा, तह त्ति एयं पवज्झं त्ति	॥ ३० ॥
दट्ठूणब्भुट्ठाणं, अंजलिकरणं च अभिमुहं गमणं ।	
रयहरणेणं सद्धि, पायाण पमज्झणं विहिणा	॥ ३१ ॥
कंबलि दंडगहणं, आसणरयणं च विणयकम्मं च ।	
नवमा सामायारी, गुरूपूआ नामओ भणिया	॥ ३२ ॥
गच्छंतरम्मि गंतु, नाणट्ठायरियपायमूलम्मि ।	
एवतियं कालमहं, चिट्ठिस्सं अंतिए तुम्हं	॥ ३३ ॥
इय भणिऊणं चिट्ठइ, एसा उवसंपया समायारी ।	
दसहा जिण्णिदभणिया, सद्धियव्वा पयत्तेणं	॥ ३४ ॥
एयं सामायारिं, विहिणा गच्छम्मि जो पवत्तेइ ।	
सो आयरियो सुगुरू, सयं तरइ तारए अण्णं	॥ ३५ ॥
जोउ प्पमाय दोसेणं, आलस्सेणं भएण य ।	
सीसवगं न चोएइ, तेण आणा विराहिया	॥ ३६ ॥
अह दिवसरयणिचरियं, साहूणं जिणसुयाणुसारेणं ।	
वुच्छामि गुरूवएसा, जहा सुयं पुव्व आयरियं	॥ ३७ ॥
सवियासे कमलवणे, पसरिय सूरप्पहा पभावेणं ।	
विद्धत्थे तिमिर भरे, तारगणे नट्ट तेयम्मि	॥ ३८ ॥
दीसंति जत्थ सुहुमा, करेहा उसहाय समयम्मि ।	
तम्मि खमासमण दुगं, दाउं पडिलेहणं कुज्झा	॥ ३९ ॥
संदिस्सावेमि तहा करेम्मि, इय भणिय पुत्तियं विहिणा ।	
पडिलेहणाउ वीसं, पण अहियातीइ कायव्वा	॥ ४० ॥

पणवीस देहस्स य, कुज्जा पडिलेहणाउ पुच्छणयं ।	
रयहरणं च निसिज्झा, खोमीइय पढम आएसे	॥ ४१ ॥
पच्छा दारुण पुणो, दुक्खमासमणे गुरुण विहि पुव्वं ।	
तणु पडिलेहणं करेई, पणवीसं चोलपट्टम्मि	॥ ४२ ॥
पुण एग खमासमणं, दाऊं गुरुणो य भत्तिअट्टाए ।	
भणइय भयवं ता मे पडिलेहणं पडिलिहावेह	॥ ४३ ॥
मुणिमंडलीए जिट्ठो, ठवणायरियं जयं पमज्जेइ ।	
सेसा अणुक्कमेणं, गुरुण विणयं पउंजंति	॥ ४४ ॥
पच्छा दुक्खमासमणे, दाऊं उवर्हि च दंड (म) पज्जंतं ।	
पडिलेहिऊण सव्वं, दारुण पुणो खमासमणं	॥ ४५ ॥
भयवं च पमज्जिमिय वसर्हि, इय भणिय सुद्ध जयणाए ।	
मिउदंड पुच्छणेणं, भणिएणं तइय अंगम्मि	॥ ४६ ॥
पंचट्ठाणे पंचण्ह, - मणंतरेणं च पुत्तियं वयणे ।	
दाउं रयरक्खट्ठा, मुणिणो वसर्हि पमज्जिंति	॥ ४७ ॥
सोहिय कज्जं जीवे, उद्धरिऊणं च छप्पयाउय ।	
साहूणं च समप्पिय, विभज्जिऊणं सुगुरु वयणो	॥ ४८ ॥
सेसं परिट्ठवित्ता, विसुद्ध भूमीइ जंतुरहियाए ।	
इरियं पडिक्कमित्ता, आलोएयंति गुरु पुरओ	॥ ४९ ॥
आपुच्छिऊण गुरुणो, वसर्हिं समताउ जाव हत्थसयं ।	
अवलोइऊण नाऊं, वसही सुद्धा इय भणंति	॥ ५० ॥
काले पवेऊणं, सज्झायं पठर्विति विहिपुव्वं ।	
पंचविहं सज्झायं, गुरुणुण्णाया पकुव्वंति	॥ ५१ ॥
ता जाव होउ ऊणो, चउत्थ भागेण पोरिसीकालो ।	
गुरुलहुकमेण लहुओ, सीसो उट्ठित्तु इय भणइ	॥ ५२ ॥

भयवृग्घाडा पोरिसि, इरियापडिकमण पुव्वगं विणया ।	
इक्क खमासमणेणं, हवंति सव्वे वि उवउत्ता	॥ ५३ ॥
उट्टित्तु आसणाउ, पिहु पिहु भणंति कयखमासमणा ।	
संदिसिय भंडगाइ, बीए भंडं पडिलेहेमि	॥ ५४ ॥
एयं भणित्तु वयणं, भंडयपडिलेहणं तह कुणंति ।	
भायण निस्सिययाणं, उवगरणाणं च सत्तण्हं	॥ ५५ ॥
पडिलेहणाउ विहि रिसि, मभिनाऊणं च कालवेलाए ।	
वंदिज्झ चेइयाइं, भत्तीइ विहारठाणम्मि	॥ ५६ ॥
तयभावे पुव्वुत्तर, दिसिम्मि होऊं ठवित्तु ठवणं च ।	
अणुओगदारसुत्ते, भणियाण दसण्ह - मण्णयरं	॥ ५७ ॥
छेदग्गंथ महानिसीहपवरे तिक्कालिए चेइए	
वंदिज्जा भणियं थवं थुइविहि कारुण भावुज्जुओ ।	
नायाधम्मकहाउ बीयतइ उवंगम्मि पण्णत्तिए	
जंबुद्दीव विवाहनाम पुरउ उत्तं जहा आगमे	॥ ५८ ॥
उद्धट्टिएहिं थुइउ, सक्कथयं तहय उवनिविट्ठेहिं ।	
भणिरुण काउस्सग्गांतर, थुइ लोगाइ थुइ रहियं	॥ ५९ ॥
एवं सुयाणुसारा, विहिणा चियवंदणं च कायव्वं ।	
जं अण्णहा वि दीसइ, गच्छायरणाइ तं नेयं	॥ ६० ॥
अट्ठथुइ पंच सक्कथव, काउस्सगगलोग सव्वाइ ।	
सिद्धतो थुइ पाढो, सुत्ते चिइ वंदणं न इमं	॥ ६१ ॥
नाणाऽविरयसुरेसु, चेइय सद्धो न संमउ समए ।	
नाणस्स सुरसुरीणं, नहु अरिहत्तं पि संभवइ	॥ ६२ ॥
चेइय वंदण समए, एएसि इत्थ नत्थि अहिगारो ।	
पढमोवंगे अंगे, तइए तह पंचमंगम्मि	॥ ६३ ॥

भणिउं काउस्सग्गो, पच्छित्तं दसविहम्मि पच्छित्ते ।	
पच्छित्ति य खयद्वुणे, किमागयं इत्थ पच्छित्तं	॥ ६४ ॥
सुत्तुत्तं मुत्तूणं, पुव्वायरियेहिं एयमायरियं ।	
केणावि कारणेणं, तत्तं तु त एव जाणंति	॥ ६५ ॥
जे पुण आगमविहिणा, देवे वंदंति भावसुद्धीए ।	
तेसिं च हीलणा जा, सा किं जुत्तत्ति तं भणह	॥ ६६ ॥
वंदितु चेइयाइं, मज्झण्हे पोरिसीए तइयाए ।	
पत्ताइ भत्तपाणं, गवेसए दोसरहियं तु	॥ ६७ ॥
गोयर चरिया काले, काउस्सग्गं करित्तु उवओगं ।	
भयवं भे कहिरुण, भत्तं पाणं गहिस्सामि	॥ ६८ ॥
आवस्सइ त्ति भणिए, गुरुणो विय आइसंति तेसि इमं ।	
आउत्तं गहियव्वं, जह गहियं पुव्वसार्हूहिं	॥ ६९ ॥
आहारं गिण्हिज्जा, उग्गम उप्पायणेसणासुद्धं ।	
आदाय सव्वभंडं, जावद्धं जोयणं गच्छे	॥ ७० ॥
संजोइणाइं मंडलि, -दोसेहिं पंचहिं तु जो रहियं ।	
भुंजिज्जा सुद्धमणो, सो समणो होइ नायव्वो	॥ ७१ ॥
काऊण थंडिलाए, सुद्धिं सिद्धंतं भासियं तु पुणो ।	
तण्डगलउग्गहेणं, उच्चारइं परिठवई	॥ ७१ ॥
उदीणाभिमुहो होऊं, दिवसे रत्तीइ दाहिणाभिमुहो ।	
उच्चारं पासवणं, परिठविज्जा जयं साहू	॥ ७२ ॥
पत्ताइ पोरिसीए, तुरियाईं समुट्ठिरुण वंदित्ता ।	
दाऊण खमासमणं, पडिपुण्णा पोरिसी भणइ	॥ ७३ ॥
एवं सुणित्तु सव्वे दुखमासमणे विहीइ दाऊणं ।	
संदिसह निक्खिवामि, कुणंति स सभंड निक्खेवं	॥ ७४ ॥

वंदितु विणयपुव्वं, पच्छ साहू कुणंति सज्झायं ।	
बाहिरमंगपविट्ठं, कालियमुक्कालियं वावि	॥ ७५ ॥
घडिया दुगेण ऊणा, पोरिसी जाव ताव कारुणं,	
सज्झायं गुरुपुरओ, पडिक्कमित्ता तओ पच्छ	॥ ७६ ॥
कालं पडिक्कमित्ता, कुणंति पडिलेहणं विणयपुव्वं ।	
पुत्तिदेहं पाउं, च्छणं च ततो रयहरणं	॥ ७७ ॥
दुत्थोभवंदणेहिं, अंगप्पडिलेहणं तओ कुज्जा ।	
तत्थ य तणुसंबद्धं, पडिलेहिता पमज्जंति	॥ ७८ ॥
दाउं च खमासमणं, वसही पमज्जणं तओ कुज्जा ।	
पाभाइएण विहिणा, जावय इरियापडिक्कमणं	॥ ७९ ॥
दाऊण छोभवंदण, मेगंति भणंति इच्छ कारेणं ।	
संदिसह मज्झ भयवं, पडिलेहणयं पडिलेहेमि	॥ ८० ॥
ठवणायरियस्स तओ, विणयं कुज्जा पमज्जणा पमुहं ।	
पंचनमुक्कारेणं, ठावित्ता तं जहाट्ठाणे	॥ ८१ ॥
गुरुणो ठवणायरिउ, गुरू य सेसाण जाण सो चेव ।	
तस्स य पुरओ सव्वं, पमाणमाहू अणुट्ठाणं	॥ ८२ ॥
ततो पच्चक्खाणं, करंति दाऊण बारसावतं ।	
वंदणयं सुयभणियं, नाऊण विहिं सुगुरुवयणा	॥ ८३ ॥
उग्गहमज्जे चिट्ठइ, गुरुपयफासं विणावि उद्धठिउ ।	
जो साहू तस्स भवे, गुरूण आसायणा नूणं	॥ ८४ ॥
भणियाय वित्थरेणं, तित्तीसं ताऊ मूलसुत्तम्मि ।	
दस पुव्व सुय क्खंधे, अण्णत्थ वि नाम पत्तेणं	॥ ८५ ॥
आवस्सयम्मि तइए, अज्झयणम्मि य पुणो तहा चरत्थम्मि ।	
अंगम्मि तइय तुरिए, दसमम्मि समासओ एवं	॥ ८६ ॥

पवयणभणियकमेणं, पायपडिएण बीयवंदणयं ।	
दायव्वं जं अण्णं, गच्छायरणाइ तं नेयं	॥ ८७ ॥
उट्ठित्तु पमज्जंतो, उग्गहबाहिम्मि निक्खमंतो य ।	
आवस्सियं भणंतो, किरियाएसं च मग्गेइ	॥ ८८ ॥
कयपच्चक्खाण किरिउ, वंदणपुव्वं तु संदिसावित्ता ।	
उहोवग्गह उवहिं, तो पडिलेहंति अवसेसं	॥ ८९ ॥
आयरिए वंदित्ता, वसहिं पवेएमि थंडिलाइं पुणो ।	
पडिलेहेमुत्ति भणित्ता, कुणंति सोहिं तु वसहीए	॥ ९० ॥
बारस बारस च्चिय, पासवणुच्चारकालगहणाणं ।	
तीसं च मंडलाइं, पडिलेहित्ता पमज्जंति	॥ ९१ ॥
इरियं पडिक्कमित्ता, पुव्वुत्तविहीइ कालवेलाए ।	
वंदित्तु चेइयाइं, गोयरचरियाइ (झो) घोसंति	॥ ९२ ॥
आयरिय उवज्झाए, साहू वंदंति छोभवंदणया ।	
एगखमासमणेणं, तो देवसियं पडिक्कमणं	॥ ९३ ॥
ठावेमि त्ति भणित्ता, उद्धठिया हत्थगहियरयहरणा ।	
पडिवण्णजोगमुद्दा, भणंति उस्सग्गसुत्ताइं	॥ ९४ ॥
आवस्सय चुण्णीए, हरिभद्देहिं कयाइ वित्तीए ।	
पडिक्कमणविही एसो, भणिउ भणिउ समासेणं	॥ ९५ ॥
वंदणतियं भणियं, इह देसिय रायम्मि पडिक्कमणा ।	
पंचम अज्झयणम्मि य, तुरिए चत्तारि भणियाणि	॥ ९६ ॥
एवं सुयवयणेणं चउदसपूव्वीण केवलीणं च ।	
भणियं सुत्तं भण्णइ, तं अण्णुण्णं च अवि रुद्धं	॥ ९७ ॥
दीसइ इमं विरुद्धं, तम्हा एगस्स भासियं नेयं ।	
दुण्हं मयंतरंमिय, सुयाणुगं तं चिय पमाणं	॥ ९८ ॥

पाउसिय अड्ढरत्तं, कालदुगं होइ अड्ढरत्तम्मि ।	
वेरत्तियं च तइयं च, तइय पाभाइयमिच्छ तुरियं च	॥ ९९ ॥
कालचउक्कम्मि जउ, पत्तेयं तिण्णि तिण्णि किइकम्मा ।	
पत्तेयं पत्तेयं किइ-कम्मा सज्जाए इत्तिया चेव	॥ १०० ॥
पडिक्कमणदुगे अट्ठ य, पच्चक्खणम्मि होइ सायमिगं ।	
त्तित्तीसं किइकम्मा, मिलिया सव्वे इय हवंति	॥ १०१ ॥
कत्थ य तित्तीसं चिय, कत्थ य चउदस दिणम्मि राइए ।	
इय अंतरं गुरुतरं दीसइ पच्चक्खमिणमेव	॥ १०२ ॥
तं चेव महप्पमाणं, जं गीयत्था निरीहभावेण ।	
सुवियारिऊण सम्मं, पवयणसुद्धं परूवंति	॥ १०३ ॥
वंदणयतिगं भणियं, बहुसु सुत्तेसु वित्तिचुण्णीसु ।	
कहमपमाणं किज्जइ, वारिज्जइ केण तं भणह	॥ १०४ ॥
पच्छउत्तं बलियं, पुव्विं चत्तारि तिण्णि पच्छाय ।	
एएण कारणेणं, पच्छउत्तं पमाणंति	॥ १०५ ॥
एवं पडिक्कमित्ता, कालं पाउसियं पगिण्णंति ।	
सुयभासियेण विहिणा, वसहिं कालं पवेयंति	॥ १०६ ॥
पच्छ ते उवउत्ता, सज्झायं पट्ठवित्तु सज्झायं ।	
कुव्वंति जाव पत्तं, जाणंति य पोरिसं पढमं	॥ १०७ ॥
अह उट्ठित्ता एगो, बहुपडिपुण्णाय पोरिसी भयवं ।	
इय भणिय गुरुं वंदिय, कुणंति चियवंदणं मुणिणो	॥ १०८ ॥
पडिक्कमिय पुव्वकालं, सज्झायं चेव अट्ढरत्तं तु ।	
कालं गिणिय विहिणा, सुत्तसत्थं विचिंतंति	॥ १०९ ॥
धम्मज्झाणोवगया, उवउत्ता सव्वभावभावणिया ।	
हियए धरंति अत्थं, जहगहियं गुरुसमीवम्मि	॥ ११० ॥

- अह आगयम्मि तइए, जामे तइयाइ पोरिसीए य ।
 ठाणंगम्मि निदिदं, कुणंति ते धम्मजागरियं ॥ १११ ॥
- चउसुं पि उत्तरगुणे, निदामुखं ति तइयभागम्मि ।
 उत्तरअज्झयणम्मि य, भणियमिणं साहुकरणिज्जं ॥ ११२ ॥
- निदामुखस्सत्थं, निदावक्खाणिऊण वित्तीए ।
 मुत्तूण पढमजामं, करणिज्जं, ण्णत्थ सा भणिया ॥ ११३ ॥
- जं सुत्तम्मिय भणियं, तस्सत्थं चेव जत्थ वा म(स) रइ ।
 वित्तिकरो तं वित्तिं, सव्वे वि तह ति मण्णंति ॥ ११४ ॥
- पुव्वावरविवरीयं, सुत्तं न हु होइ किंपि कइयावि ।
 एएण कारणेणं, निदाकरणम्मि न तत्थ विही ॥ ११५ ॥
- उत्तरगुणो य भणिओ, निदामुखो य धम्मजागरिया ।
 तिण्णं पि सुयपयाणं, अत्थो निदा न संभवइ ॥ ११६ ॥
- तइयाइ निदामुखं, जह तह निदंति इत्थ हुज्ज पयं ।
 ता कोवि न संदेहो, मुखत्ति पयम्मि भयणा य ॥ ११७ ॥
- मुक्कलकरणं परिवज्जं च, अण्णे बहूय मुखत्था ।
 सुत्तम्मिय वित्तीए, सूईज्जंतीह जुत्तीहिं ॥ ११८ ॥
- एगस्स वि सदस्स य, बहवो अत्था य संभवंतीह ।
 समयोच्चियमेवत्थं, समयविऊ संपउंजंति ॥ ११९ ॥
- निदं च अकुव्वंता, राईए पोरिसीए तइयाए ।
 सिढिलायारत्ति जणे, मुणिणो केण वि न भण्णंति ॥ १२० ॥
- अण्णं च सुत्तपोरिसिभणियं, किच्चं च जे न कुव्वंति ।
 ते भण्णंति पमाइ, सिढिलायार ति लोए वि ॥ १२१ ॥
- जिणवर उवएस विही, निदाए नत्थि अकरणे तीसे ।
 ता नहु दोसोऽनत्थ वि सुयम्मि निदाइ पडिसेहो ॥ १२२ ॥

निद्राविहि उवएसा, इतियमित्तासु सुत्तवित्तीसु ।	
नहु अत्थि जिणवरणं, छउमत्थाणं कुतो भणिओ	॥ १२३ ॥
छउमत्थाणं दंसण, आवरणस्सोदया जइ वि निद्रा ।	
होइ तहा वि जिणुत्त, विहीइ नहु सदहेयव्वा	॥ १२४ ॥
खणीइ तइय जामे, पडिसेहो केवलस्स जइ हुज्जा ।	
ता मणिज्जइ जम्हा, निद्राए केवलं नत्थि	॥ १२५ ॥
छउमत्थस्स पमाओ, पमायलेसो वि नत्थि केवलिणो ।	
दुण्हं को आणाए, कोय अणाणाइ आणाए	॥ १२६ ॥
जस्स इरियावहिया, रीयत्तिहा सुत्तमेव सो चेव ।	
जस्स विय संपराई, सो णेयव्वो अणाणाए	॥ १२७ ॥
उवसंतकसायस्स य, खीणकसायस्स य तहारियावहिया ।	
इयरस्स संपराइय, इय भणियं पंचमंगम्मि	॥ १२८ ॥
सत्तमदसमसयम्मि य, अट्टारसमे सयम्मि इय नच्चा ।	
जिणवरवाणी सच्चा, तं सुच्चा सदहेयव्वं	॥ १२९ ॥
उद्धट्ठिउ उवविट्ठस्स मवारण कारणे समुप्पण्णे ।	
समणो तुयट्ठिउमणो, जो सो संथारगं कुज्जा	॥ १३० ॥
संथारुत्तरपट्टो भणिउ जेणुग्गहम्मि उवहीए ।	
नहु उहिओय एसो, जाणिज्जइ तेण कारणिओ	॥ १३१ ॥
संथारस्स य करणं छट्ठे अंगम्मि साहुवग्गस्स ।	
पढमज्झयणे भणियं जाणह चरिओवएसेणं	॥ १३२ ॥
तस्स विही भूमि पउंज्जिउणं, वत्थाण पमज्जणाउ चउवीसं ।	
काउणं दिट्ठीए, न होइ पडिलेहणा एगा	॥ १३३ ॥
तत्तो य पत्थरित्ता संथार सइढ हत्थ दुगमित्तं ।	
संकोडियसंडासो जयं सए जत्थ उवउत्तो	॥ १३४ ॥

इरियं पडिक्कमित्ता तप्पच्छा वंदिरुण आयरियं ।	
दाउं दु खमासमणे संदिसणं वायणं कुज्जा	॥ १३५ ॥
उवविसिरुणुकुडुओ रयहरणेणं च अहव पुत्तीए ।	
देहं च पमज्जित्ता सीसाईपायपज्जंतं	॥ १३६ ॥
उकुडुअठिएणं चिय, संथारं अक्कमित्तु पाएणं ।	
वामेणं उवइट्ठो, गुरुणा य विही मुणेयव्वा	॥ १३७ ॥
लद्धं अलद्धपुव्वं, जिणवयणं सुभासिय अमियभूयं ।	
गहिउ सुगइमगो, नाहं मरणस्स बीहेमि	॥ १३८ ॥
एयं सच्चुवएसं, जिणदिट्ठं सदहामि तिविहेणं ।	
तसथावरखेमकरं, पारं निव्वाणमगस्स	॥ १३९ ॥
एवं तुयट्ठमाणो, जागरमाणो य धम्म जागरियं ।	
सम्मं जिणोवएसं, जयं सए सदहंतो त्ति	॥ १४० ॥
उवउत्तो बियकम्मो, - दयेण निद्धानिमीलयत्थो य ।	
अप्पं पमायछलियं, नाऊण विचिंतए एवं	॥ १४१ ॥
जे बुद्धा उवउत्ता, केवलजुत्ता सुबुद्धजागरियं ।	
जगंति जिणवरिदा, धण्णा तेहं पणिवयामि	॥ १४२ ॥
होऊण चउदसपुव्वी, निद्दादोसेण बहुभवं भमिओ ।	
अकहिंसु भवणभाणू, परिसाए पुव्वनियचरियं	॥ १४३ ॥
दिणचिंतयत्थ करणी, निद्दा थीणद्धिया भवे जस्स ।	
गच्छइ स दुग्गइमहो, निदपमाओ महासत्तू	॥ १४४ ॥
करिवर दंतुक्खणणं कयं च निदप्पमायदोसेणं ।	
मुणिणा सुव्वइ एसो, दिट्ठंतो बहुसु सत्थेसु	॥ १४५ ॥
एएण कारणेणं, निद्दा नहु होइ जिणुवएसेणं ।	
तीए च्चिय परिहरणं, विहीए भणियं जिणंदेहि	॥ १४६ ॥

इइ उट्टिता इरियं, पडिक्कमित्ता करेति उस्सगं ।	
निसिपच्छित्तविसोहण, कुसुमिणउहडावणट्टाए	॥ १४७ ॥
ऊसाससयपमाणं, अडअहियं कारणं मुणेऊणं ।	
सक्कत्थवं भणित्ता, गिण्णइ वेरत्तियं कालं	॥ १४८ ॥
पट्टविरुण विहिणा, सज्झायं ता कुणंति सज्झायं ।	
संवेगसमावण्णो, असंजया जह न जगंति	॥ १४९ ॥
अवसेसनिसिमुहूत्ते, गिण्णइ पाभाइयं मुणी कालं ।	
तित्थोभवंदणेहि, आयरियाईय वंदित्ता	॥ १५० ॥
ठावंति पडिक्कमणं, चउत्थएणं च वंदणेणं ति ।	
राईए जह भणियं, सुत्तनिज्जुत्तिवित्तीसु	॥ १५१ ॥
आवस्सयचुण्णीए, पुव्वायरियेहिं विहियगंधेसु ।	
केवलिवयणाणुगयं, जह भणियं तह य वक्खामि	॥ १५२ ॥
जारिसो पडिक्कमणविही इत्तियमित्तेसु गंधेसु ।	
भणिओ तारिसो चेव आवस्सयजिट्ठवित्तीए	॥ १५३ ॥
देवसिए पडिक्कमणे, आयरणाए वि नत्थि उस्सगो ।	
सुयखित्त देवयाए, सुत्ते वित्तीइचुण्णीए	॥ १५४ ॥
पक्खिय चाउम्मासिय, संवच्छरिए वि देविवुस्सगो ।	
एगेसिं चिय भणिओ, विहिवाया न उण सव्वेसिं	॥ १५५ ॥
आयरणाइ कयाए, अकयाइ न आणभंगओ दोसो ।	
आयरणं अण्णुण्णं, करंति केई नहु करंति	॥ १५६ ॥
नियनिय गच्छायरणा, सव्वेसिं भिण्णभिण्णभावेण ।	
तह वि करंता पिहु पिहु, निंदिज्जंती न केणावि	॥ १५७ ॥
केइ तिण्णि थुईउ, केइ चत्तारि देवयाणं तु ।	
उस्सगम्मि भणंति य, सावि हु सव्वेसिं न पमाणं	॥ १५८ ॥

देवीणं थुइ करणे, इह लोगट्टो य दीसइ पयडो ।	
पभणंति जओ पाढं, नहु वंदणवत्तियाए त्ति	॥ १५९ ॥
तवमज्झाठि उस्सगो, भुज्जो चित्तिज्जए नमुक्कारो ।	
अरिहंताई पंच य, जिणसमए वंदणिज्जा य	॥ १६० ॥
दसवेयालियसुत्ते, इह लोगट्टा तवं च पडिसिद्धं ।	
नवमम्मि य अज्झयणे, नेयव्वं तत्थ पयडत्थं	॥ १६१ ॥
आवस्सय ठाणागे, समवायंगम्मि पण्णवागरणे ।	
उत्तरअज्झयणम्मि य, इहलोगट्टा तव निसेहो	॥ १६२ ॥
इग-वासर-परियाउ, वाससय-दिक्खियं बहुसुयं पि ।	
वंदिज्जा नहु अज्जं, साहु बालो अगी(अत्थ) उवि	॥ १६३ ॥
विस्सधरं गुणनिलयं, नहु वंदइ सावियं पि ववहारा ।	
ता अविरय देवीउ, कहेह साहू कहं वंदे	॥ १६४ ॥
देवीथुइ आयरणा, एएण य कारणेण नहु सुद्धा ।	
आयरण लक्खणेण वि, नहु जुज्जइ जेण भणियमिणं	॥ १६५ ॥
तत्थ य जिणपडिसिद्धं, पडिसिद्ध-विहाणमेव सावज्जं ।	
लक्खण-विरुद्धमेयं आयरणं कहमिह पमाणं	॥ १६६ ॥
क्खित्तावग्गहकज्जे, क्खित्तसुरी-संथवं करंताणं ।	
साहूण वसहिदोसो, उप्पायणए इगारसमो	॥ १६७ ॥
इह जा सुतविरुद्धा सच्छंदमईइ - कप्पिया जो य ।	
गीयत्थेहि कहिज्झइ, सा नहु किज्जइ मए नूणं	॥ १६८ ॥
इय निज्जुत्ति बलेण, पक्ख-चउम्मास, वरिस-पडिक्कमणं ।	
देवसियं च करिज्जइ, उस्सग्गा जीयकप्पाओ	॥ १६९ ॥
दिवसे सयमूसासा, राईए तेय हुंति पण्णासं ।	
पक्खम्मि य तिण्णिसया, चाउम्मासं पि पंचसया	॥ १७० ॥

अ(द्वाहि) हडिय सहस्स मेगं, ऊसासा तहय वरिसए चेव ।
 आवस्सयस्स एवं, निज्जुत्तीए य नायव्वं ॥ १७१ ॥
 नवि अण्णो कोइ विही, पक्खियमाईण दीसई सुत्ते ।
 वित्तीसु य जो भणिओ, सो वि न गच्छेसु सव्वेसु ॥ १७२ ॥
 नियनियगच्छायरणा, सव्वेसिं अत्थि पुव्वसूरिकया ।
 सायरणावि य आणा, जा पवयणमग्गमणुलगा ॥ १७३ ॥
 चित्तसमाहीठाणा, दस य दसाखंधसुत्तपण्णत्ता ।
 पक्खिय-पोसहिएसु य समाहिपत्ताण साहूणं ॥ १७४ ॥
 अत्थय पक्खिय-सद्दो-चउद्दसी-वायगो मुणेयव्वो ।
 जं पक्खिय परियाओ, एसो न हु पुण्णिमा भणिया ॥ १७५ ॥
 भुज्जो भगवइ - अंगे, पढमुद्देसे य बारस-सयम्मि ।
 पक्खियपोसह-सद्दे, चउद्दसी-संभवो अत्थि ॥ १७६ ॥
 जम्हा पढमे दिवसे, बीण(य) पुण पोसहो य नो गहिओ ।
 तम्हा एगदिणस्स य, आराहणमेव इह पयडं ॥ १७७ ॥
 वित्तीए नो भणिउ, चउद्दसी-पुण्णिमाइ-सुविसेसा ।
 एएण कारणेणं चउद्दसी-पक्खियं होइ ॥ १७८ ॥
 कत्तिय अमावसाए, निव्वाणं वीरजिण-वरिंदस्स ।
 संजायं तेण तया, पट्टवियं पोसहं सुद्धं ॥ १७९ ॥
 कासीकोसल-जणवय, निवेहिं अट्टारसेहिं मिलिऊणं ।
 गणरायेहिं पक्खिय, ममावासाए कउ तत्तो ॥ १८० ॥
 भणियमिणं सुहवयणं, दसासुयक्खंध-अट्टमज्झयणे ।
 पुणरवि तत्थेव सुया, पक्खियारोवणा भणिया ॥ १८१ ॥
 तग्गहणं पडिसुद्धं, अमावसाए न पक्खियं होइ ।
 तेण य अमावसाए, न पुण्णिमाए वि नेयव्वं ॥ १८२ ॥

जम्हा पंचम-अंगे, पनरसमसयम्मि वीरनाहस्स ।
 पडिवयदिवस-विहारो, चाउम्मासो य पढमदिणे ॥ १८३ ॥
 तिण्णेव य चउम्मासा, नायव्वा पुण्णिमाइ ततो य ।
 पक्खिय-चाउम्मासा, न एगदिवसम्मि जायंति ॥ १८४ ॥
 अंगम्मि उवंगम्मि य, चउद्दसी अट्टमी य उद्धिद्धा ।
 तह पुण्णिमा य एवं, चउपव्वतिहीण नामाई ॥ १८५ ॥
 बीयसूयगडंगे, वित्ती तेवीसगेए अज्झयणे ।
 अट्टमि-चउद्दसीउ, पयडत्थाउ य नायव्वा ॥ १८६ ॥
 महकल्लाणतिहीउ, उद्धीद्धाउ त्ति जिणवरिदाणं ।
 तिण्णेव पुण्णिमाओ, चउम्मासतिहीउ भणियमिणं ॥ १८७ ॥
 एएण कारणेणं, चउद्दसिं पक्खियं वियाणेह ।
 जम्हा चउम्मास तिही, न पक्खियं पुण्णिमा किहवि ॥ १८८ ॥
 अह पक्खियं चउद्दसि-दिणम्मि पुव्वं च तत्थ देवसियं ।
 इय जोगसत्तअत्थे, भणियं सिरिहेमसूरीहिं ॥ १८९ ॥
 चउम्मास-पडिक्कमणं, पक्खिय-दिवसम्मि चउव्विहे संघे ।
 संदेहविसोसहिए, भणियं जिणवल्लहेहिं च ॥ १९० ॥
 पक्खस्स अट्टमी खलु, मासस्स य पक्खियं मुणेयव्वं ।
 तत्थ य चउद्दसी-तिय, भणियसिरिपुव्वसूरीहिं ॥ १९१ ॥
 अण्णं च जंबुदीव, प्पण्णत्ती चंदसूर-पण्णत्ती ।
 भगवइ-अणुओगेसु य, अण्णत्थ वि अत्थि भणियमिणं ॥ १९२ ॥
 पनरस-दिणेहिं पक्खो, दोपक्खा मास बारमासदो ।
 एयं कालपमाणं, न पव्वमाणं इमं होइ ॥ १९३ ॥
 एयाए गणणाए, न हुंति पव्वाइं तिण्णि गुरुआइं ।
 पक्खो चउम्मासो वरिसो, जत्थेव पडिक्कमणं ॥ १९४ ॥

सावणमासे बहुल,-प्पडिवयाए तह अभीइ-नक्खत्ते ।
 संवच्छरपारंभो, एसो भणिओ जिणवरेहिं ॥ १९५ ॥
 जइ एवं च गणिज्जइ, आसाढी-पुण्णिमाइ-ता वरिसो ।
 भद्दवय-सुद्ध पंचमिदिणम्मि एसो कहं हुज्जा ॥ १९६ ॥
 बीए पक्खम्मि तहा, मासट्ठाणे कहं चउम्मासो ।
 अट्ठसु मासेसु पुणो, दुवालसेसु य विरुद्धे सच्चे (व्वे) य ॥ १९७ ॥
 एवं सोऊण सुयं, दिणाण गणणाइ-पव्व-करणिज्जं ।
 नहु संभवइ वयंतिह, गीयत्था तं चिय पमाणं ॥ १९८ ॥
 चंदपण्णत्ति सुत्ते, सूरियपण्णत्ति नामुवंगम्मि ।
 उदयतिहीय पमाणं, विवाहपण्णत्ति अंगम्मि ॥ १९९ ॥
 अप्पतमेण तमेणं, उज्जल पडिवाय वुच्चइ कसिणा ।
 अप्पुज्जोएणं चिय, कसिणं पि सियंति भासंति ॥ २०० ॥
 एवं उदयतिही वि य नायव्वा कसिण उज्जल तिहिव्व ।
 आवस्सय वेलाए, तिहिगहणं कत्थ वि न दिट्ठं ॥ २०१ ॥
 पुणरवि जइ गीयत्था, दावंति य अक्खराणि एयाणि ।
 ता ताणि मे पमाणं, तत्तं तु त एव जाणंति ॥ २०२ ॥
 आवस्सय वेलाए, पव्वतिही हुज्ज तीइ पडिक्कमणं ।
 तं पुव्वण्णे जायं, अवरण्णे वावि चित्तेह ॥ २०३ ॥
 अवरण्णे तं जुत्तं, नो पुव्वण्णे तहावि सुतुत्तं ।
 सेयं वा कसिणं वा, तं तं सव्वं मह पमाणं ॥ २०४ ॥
 पढमं चिय होइ दिणं, तस्स य रयणित्ति तयणुगा ।
 पच्छा जंबूसूरिय,-चंदपण्णत्तीसु य इमं भणियं ॥ २०५ ॥
 तम्हा दिणावसाणे, पडिक्कमणं जुत्तमेव इय मग्गो ।
 तम्हा पवयण भणियाइ, उदयतिहीए अभिरमेज्जा ॥ २०६ ॥

समणाण सावयाण य, देसिय पमुहाण जाण पंचण्हं ।	
पडिक्कमणाणं किरिया, सरिसा सुत्ताणुसारेण	॥ २०७ ॥
इरियं पडिक्कमित्ता, पडिलेहित्ताण धम्म उवगरणं ।	
पुत्तीदेहप्पमुहं, पुणो वि इरियापडिक्कमणं	॥ २०८ ॥
सम्मं जयणा करणे, ततो दाऊण दोखमासमणे ।	
भयवं सामाइयवयं, संदिस्सावेमि ठावेमि	॥ २०९ ॥
नवकार - भणण-पुव्वं, सामाइय-दंडगं समुच्चरइ ।	
आवस्सय किरियाए, वेलं जाणित्तु संपत्तं	॥ २१० ॥
किरियंतराल काले, पडिक्कमंताण नत्थि उववसिणं ।	
ततो आसणणुण्णा, एत्थण मेयंतु निर(वे)क्खं	॥ २११ ॥
कालम्मि किज्जमाणो, सज्झाउ जिणमयम्मि सुविसुद्धो ।	
सज्झायस्स अणुण्णा, नत्थि अकाले जिणंदाणं	॥ २१२ ॥
आसण सज्झायाणं, पच्छा किरियाइ संभवो अत्थि ।	
जइ गीयत्था भावं, एयं मण्णंति ता सव्वं(च्चं)	॥ २१३ ॥
हुज्जा सुत्तविरुद्धं, ता मिच्छादुक्कडं हवउ ।	
मज्झं एएण कारणेणं, दुवालसावत्त-वंदणयं	॥ २१४ ॥
दच्चा पच्चक्खाणं, किच्चा तो चेइयाइ वंदित्ता ।	
आयरियाइ साहु, ठाविय पकुणंति उस्सगं	॥ २१५ ॥
सेसं साहु-सरित्थं, एमेव य राइयम्मि नायव्वं ।	
वयमुच्चरित्तु पच्छा, राईपच्छित्त-उस्सगं	॥ २१६ ॥
काऊणं चिय-वंदण-पुव्वं ठावंति तो पडिक्कमणं ।	
एवं देसिय-राइय, - पडिक्कमणं सावयाणं च	॥ २१७ ॥
अण्णं च पुत्ति-पडिलेहणाए, दुवालसवत्त-वंदणम्मि दुगं ।	
वारदुगं च सीसो, -वरियं कायं पमज्जिज्जा	॥ २१८ ॥

एवं देवसियम्मि य, स पच्चक्खाणाउ अट्टुवाराओ । पुत्तिपडिलेहणाउ, कायस्स पमज्जणाओ वि	॥ २१९ ॥
छव्वारं राईए, अप्पडिलेहित्तु पुत्तियं देइ । वंदणयं पच्छित्तं, तस्सुत्तं पुव्वसूरीहिं	॥ २२० ॥
वारं वारं कुज्झा, दिट्ठीइ नि(य) रक्खणेण पडिलेहं । पणवीसं पणवीसं, पुत्ती-देहाणुभयकालं	॥ २२१ ॥
सेसाइं तिण्णि आवस्सयाइं, कायव्वाइं साहुव्व निय । नियवयअइयार, जहक्कमं चेव चित्तेज्झा	॥ २२२ ॥
आलोइऊण सम्मं, पडिक्कमित्ता तओ विसोहिज्झा । सव्वपडिक्कमणाणं, परमरहस्सं मुणेयव्वं	॥ २२३ ॥
अंगपविट्ठं सुयमंग, - बाहिरं तह य चेव आवस्सयं । आवस्सयवितरित्तं, कालियमुक्कालियं चेव	॥ २२४ ॥
ठाणांगे नंदीए, अणुओगम्मि य सुयस्स छब्भेया । एए जिणेहिं भणिया, अउपरं नत्थि किंचि सुयं	॥ २२५ ॥
पुच्छेमि पंचमंगल-नामेणं जो भवे महासुयक्खंधो । सो नहु लब्भइ कत्थ वि, पंचज्झयणेग - चूलाय	॥ २२६ ॥
पडिक्कमण-सुयक्खंधो, बीओ सक्कत्थवाभिहाणं तु । तइयमरिहंतचे(थे) इय, -थव-अज्झयणं चउत्थं तु	॥ २२७ ॥
पंचमंगं नामथयं, छठं सुय-संथवं तह चेव । एवं अज्झयणाणि य चत्तारि य दो सुयक्खंधा	॥ २२८ ॥
भणियं दुवालसंगं, गणिपिडगं तत्थ कत्थ एयाइं । मण्णाभि अहं भयवं, गीयत्था तं समाइसह	॥ २२९ ॥
एयं कुणह पसायं, चइत्तु सव्वं मणोगयं कसायं । जेणं उत्तमपुरिसा, पणयाणं वच्छला हुंति	॥ २३० ॥

एतेसि उवहाणं, महानिसीहम्मि सावयाणं जं ।	
भणियं तेण न कप्पइ, आवस्सय-सुत्त-भणणं पि	॥ २३१ ॥
ता किल किं वत्तव्वं, किरियाए तस्स अणुवहाणस्स ।	
नाणायार-विराहण-मावज्जइ तं पकुव्वंता	॥ २३२ ॥
विवरीय सदहाणं, सदयमाणा य दंसणायारं ।	
स कलुस-किरिया-करणे, चरणायारं विराहेइ	॥ २३३ ॥
एएण कारणेणं आवस्सय-सुत्त-सुद्धउवहाणं ।	
कायव्वं जमवस्सं, कायव्वं समणसइढेहिं	॥ २३४ ॥
इय सुत्ताणुसारेण समणाणं सावयाण तुल्ल ति ।	
आवस्सयस्स किरिया, उवहाणं तस्स वि सरित्थं	॥ २३५ ॥
भणियं महानिसीहे, न होइ आवस्सयस्स उवहाणं ।	
भणणं किरिया करणं, तं च विणा तस्स नहु जुगं	॥ २३६ ॥
आवस्सयम्मि एगो, सुयक्खंधो धम्मराय करिक्खंधो ।	
छच्चेवज्झयणाइं, ताइ पुणो इक्क सरगाइं	॥ २३७ ॥
तेसि छहिं दिणेहिं, उदेसाई भवे अणुट्ठाणं ।	
सुयक्खंध-समुद्देसो, कायव्वो सत्तमदिणम्मि	॥ २३८ ॥
अट्ठमदिणे अणुण्णा, एवं अट्ठहिं दिणेहिं उवहाणं ।	
आवस्सयस्स सरियं, समणाणं सावयाणं च	॥ २३९ ॥
जम्हा अंतेवासी, जिणागमे जिणवरेहिं पण्णविया ।	
उग्गा उग्गविहारी, समणा तह सावया चेव	॥ २४० ॥
पासत्थाई वि दुवे, सत्तम-अंगम्मि पंचमंगम्मि ।	
आयारंगे वसुवा, अणुवसुवा इत्ति चित्तेह	॥ २४१ ॥
अज्जो इमिणा आमंतणेण, आमंतिय दुवे गुरुणा ।	
देस जयणा य तम्हा, जाणह समणाणुगा सट्ठा	॥ २४२ ॥

सावय उवहाणविही, महानिसीहम्मि अत्थि जा भणिया ।	
तं केई मण्णंति य, केई बहुआ न मण्णंति	॥ २४३ ॥
आवस्सग अट्टदिणो-वहाण किरिया जईण सव्वेसि ।	
पढम-चरित्तधराणं, सुपमाणं गच्छवासीणं	॥ २४४ ॥
आवस्सगस्स अण्णो, उवहाण-विही न दीसई को वि ।	
जं आयरिया तु सदा, कुणंति सिक्खं निरइयारं	॥ २४५ ॥
पाईणं पडिणं वावि, दाहिणोदीणमेवय ।	
सुद्धमुणी विहरंतो, सुद्धं धम्मं वियागारे	॥ २४६ ॥
अहिंसा लक्खणो भम्मो, जिणंदेहिं पवेइओ ।	
ववहार-निच्छएहिं, उस्सग्गा अववायओ	॥ २४७ ॥
विहिवा उवएसम्मि, नत्थि सावज्जमागमे ।	
अववाए विही नत्थि, उवएसा जहट्टिओ	॥ २४८ ॥
उस्सगो अत्थि विही, अईयणं ताण जिणवरिदाणं ।	
तह आगमिस्साण पुणो, संक्खाणं वट्टमाण्णं	॥ २४९ ॥
एसो जिणउवएसो, विहिवाएणं मुणीणं ।	
सो चेव मुणिवरेहिं, सद्धहियव्वो पयत्तेणं	॥ २५० ॥
बीयंगे सूयगडे, बीयखंधम्मि बीयअज्झयणे ।	
पक्खा तिण्णि य भणिया, धम्माऽधम्मा य मीसा य	॥ २५१ ॥
पक्खाण तिण्णि दोमुं, अवयारो धम्माऽधम्म पक्खेसु ।	
सम्मदिट्ठी पढमे, मिच्छदिट्ठी य बीयम्मि	॥ २५२ ॥
अविरय मिच्छदिट्ठी, एगंतेणं अहम्मपक्खम्मि ।	
सुयधम्म चरित्ताणं, तेसिं पि य नत्थि इक्को वि	॥ २५३ ॥
सम्मदिट्ठी विरया, दुहउविय हुंति धम्मपक्खम्मि ।	
अविरय सम्मदिट्ठी, सम्मं पणिहाय धम्मम्मि	॥ २५४ ॥

मिच्छादिद्वी विरया, चरित्तमुद्दिस्स तेय मीसम्मि ।
 सम्मदिद्वी विरया, -विरया पुण हुंति तत्थेव ॥ २५५ ॥
 जे पुण मिच्छादिद्वी, अविरइ विरई इ ते अधम्मम्मि ।
 जम्हा तेसिं किंचिवि, न सव्वहा अत्थि सुयधम्मो ॥ २५६ ॥
 जे पुण सम्मदिद्वी, सव्वविरया य अविरया चेव ।
 विरयाऽविरया य तहा, सव्वे ते धम्म पक्खम्मि ॥ २५७ ॥
 चरित्तधम्मं पणिहायमीसो, जो निच्छएणं ववहारओ वा ।
 तं पक्खमायाय मुणी विसुद्धो, न संधए नो हु नियकरेज्जा ॥ २५८ ॥
 अधम्मं पडिसेहेइ, धम्मपक्खं च संधए ।
 तिण्ह धम्म पक्खाणं, एसा य वियारणा सुत्ते ॥ २५९ ॥
 एएण कारणेणं, सावज्जलवो वि नत्थि उस्सगो ।
 अववाए विहु करणे, सावज्जस्सेह नत्थि विही ॥ २६० ॥
 छउमत्थाणं कत्थ वि, अववाउ दंसिउ जिणंदेहिं ।
 कहमवि सयमुप्पज्जइ, जहट्टिउ जोय जारिसओ ॥ २६१ ॥
 तत्थ य जो निरवज्जो, सो जिण वयणाणुसारओ नेओ ।
 विहिउवएसो तस्स य, इयरो य जहट्टिउ होइ ॥ २६२ ॥
 जो य चरियाणुवाउ, सोवि तिहाऽधम्म धम्म मीसो य ।
 तत्थ वि साहुवएसो, पुव्विं भणिओ तहा नेऊ ॥ २६३ ॥
 छट्ठं च पंचमंगे, वित्तीए अभयदेवसूरीहिं ।
 दोवहि संखहिगारे, भणियं तं चेव नायव्वं ॥ २६४ ॥
 एवं तिण्णुवएसो, विहिचरिय जहट्टिया सगक्खाया ।
 ववहार निच्छएहिं, आदेयनेयहेया य ॥ २६५ ॥
 धम्माधम्म वि मीसा, तिण्णि य पक्खा वियाहिया एवं ।
 एकारस ठाणाइं, सुगुरुमुहाउ अ नायाइं ॥ २६६ ॥

पवयण अणुसारेणं, जहा य लिहियाइ संति तह चेव ।	
गीयत्था अणुगिण्हह, काऊण पसायमेयाइं	॥ २६७ ॥
जइ जाणह अविरुद्धं, ता सुपमाणं करेह करेह ।	
इत्थ वि किंचि विरुद्धे, मिच्छ मे दुक्कडं तस्स	॥ २६८ ॥
अण्णं च किंचि वि पडिसेवंतो, जिणुत्तमुस्सग्गमेव मण्णंतो ।	
नियकारणं कहंतो, विराहगो होइ नहु साहू	॥ २६९ ॥
आउत्तो चत्तारि वि, भासाउ तहय भासमाणो य ।	
आराहओ य भणिओ, पण्णवणाए उवंगम्मि	॥ २७० ॥
एयाए वण्णियाए, दसासुठाणंग - पमुह-सुत्तेसु ।	
अववायपया भणिया, जहट्टिउ तत्थ उवएसो	॥ २७१ ॥
जम्हा नेव पवत्तइ एएसु विही जिणेहिं निद्धिओ ।	
अकरंतो एयाइं, विराहगो नो मुणी होइ	॥ २७२ ॥
नइउत्तरणुवएसो, जहट्टिउ तव्विहीइ विहिवाओ ।	
उत्तारो सावज्जो, उत्तर-विहीइ निरवज्जो	॥ २७३ ॥
जइ नइसलिले न कुणइ, एगं पायं तहा वि नहु दोसो ।	
अह जइ थलम्मि न कुणइ, पविसंतो ता महादोसो	॥ २७४ ॥
एवं वियारिऊणं, गीयत्था जं कहंति तं सच्चं ।	
इत्थं जाणामि अहं, जहट्टिउ एस उवएसो	॥ २७५ ॥
तुल्लाए किरियाए, छउमत्थो केवली य नइ-सलिलं ।	
जइ उत्तरंति तहविहु, उस्सुत्तं तह अहासुत्तं	॥ २७६ ॥
रीयंति इमं भणियं, भगवइसुत्तम्मि बहुसु ठाणेसु ।	
सत्तमदसमट्ठारस-सएसु अत्थे अ णाणाए	॥ २७७ ॥
जइ विहि जिण उवएसो, ता इत्तियमंतरं कहं एयं ।	
एएण कारणेणं, जिणोवएसो य निरवज्जो	॥ २७८ ॥

एसो उवएसविही, भणिओ य समासओ निरवज्जो ।	
सिरिसाहुखणगुरुणो, सुपसाएणं मए नाउ	॥ २७९ ॥
वरखरतरतवगच्छो, वएसु विसुद्धगच्छऊएसो ।	
कोरंटचित्तगच्छ, मलहारिय पवरवडगच्छ	॥ २८० ॥
अंचलगच्छो तह नाणगच्छ, संडेरपल्लिपुरगच्छ ।	
आगमपुण्णिमआई, धम्मघोसाभिहाणाय	॥ २८१ ॥
अण्णे वि गच्छवासि, जे जे वट्ठंति संपई काले ।	
ते ते सव्वे निय निय, परंपराए उवइसंति	॥ २८२ ॥
तत्थ य जिण आणाए, अणुसारेणं पवत्तए जं जं ।	
तं तं मह प्पमाणं, नियआयरिएहिं भणियं पि	॥ २८३ ॥
जं पवयण-पडिसिद्धं, मए लिहंतेण होइ इह लिहियं ।	
तस्स य संघसमक्खं, मिच्छ मे दुक्कडं होऊ	॥ २८४ ॥
ससि नंद तिहि पमाणे विक्कम-संवच्छराउ वरिसम्मि ।	
कत्तिय-पुण्णिम-दिवसे लिहियमिणं पासचंदेण	॥ २८५ ॥
जुगं सुसाहु-वेरगियाणं, सिद्धंतमगलग्गाणं ।	
साहूण साहुणीणं, सावय सुस्सावियाणं च	॥ २८६ ॥
ते धण्णा ताण णमो, जिणमय-सरपवर-रायहंसाणं ।	
जे सहंति सुद्धं, धम्मं सिद्धं परूवंति	॥ २८७ ॥

पू.आ.श्री जिनदत्तसूरिविरचितानि
॥ आरात्रिक-वृत्तानि ॥

- लोणेण पिच्छिय सुनाण सलोणयत्तं,
मत्तो परोवि किमिहत्थि जणेसलोणो ।
अप्पा जलंत जलणस्स सुहम्मिखित्तो,
खारा नियोनय तहाविहु तेण चित्तो ॥ १ ॥
- लोणं न होइ इह तेसि कयाइ जेसि,
गीयत्थ सत्थ गुरुणो वयणेण सम्मं ।
सण्णाण-पूयण-निमित्त-मिहत्थि वित्तं,
उत्तारिउण लवणं जलणे खिवंति ॥ २ ॥
- लोणं जियं व वरणाण सलोणयाए,
जीवामि नाहमिह जेणु दयाउ जायं ।
चित्तेघवत्थुमयि नत्थि गुणो जियंते,
तासं पयम्मि सरणं मम होउ वण्हिं ॥ ३ ॥
- नाणं तु जत्थ न जडं तमि हत्थि तत्थ,
तत्थण्णओ जडमिमं निसुणंतु लोया ।
पासेसु तेण भमिरुण भएण तस्स,
वण्हिं पि साहइ जडं जडभाववत्ति ॥ ४ ॥
- ठाणम्मि ठाइ न कयाई समुण्णयम्मि,
निए ठिइं कुणइ जेण सया गयंतु ।
नाणे समुण्णय तमे भमिरुण तेण,
सव्वं जडं जडमिमं जलणे गयं जं ॥ ५ ॥
- कुग्गाह-ठाण मिह जं न हु तस्स दाणं,
चित्ते गयाइ सुह हेउ ठविज्ज जेण ।

एवं तु तेण भमिऊण विनाणपासे,
 तातं गयं जल महोजलिए सिहिम्मि ॥ ६ ॥
 नाणं जिणेइ न हु तेण विणावरोवि,
 आरत्तियं तियजुउ सकिलेसहाणी ।
 कारुण सोवि पुण पावइ केवलित्तं,
 हुज्जा निरंजणपए परमेसरोवि ॥ ७ ॥
 नाणं तु दंसणमओ चरणं पसिद्धं,
 सारत्तियं जिणमयम्मि सदुत्तरम्मि ।
 तं जेसि नत्थि अरइत्ति नत्थि तं पि,
 उत्तारिउं तदणुदिंति जलस्सधारं ॥ ८ ॥
 आएविणं मिय मिणं पण दीवियाहिं,
 चारत्तियं भमई सावय भामियंतु ।
 नाणं पणासयमिमं चिय पंच भेयं,
 दीविउ पंच पुण तत्थ हवंति तेण ॥ ९ ॥
 दीवोवि नाणपुरओ सथओ सुवट्ठि,
 नासेइ जो वित्तिमिरं बहिरंतंरं ।
 तित्थस्स मंगलकए विहिओ हियाय,
 हुज्जासया दुहहरो सुहकारओ य ॥ १० ॥
 जं मंगलत्थ महकीरइता कहं सो,
 उत्तारिउण, पुरओवि ठविज्जइत्ति ।
 जं मंगलंपि न भवे लवणं जडं व,
 तस्सोवियं सुहमुहं जलधारदाणं ॥ ११ ॥
 भोयावि मंगलमिमं पुरओ धरंति,
 सेयो निमित्तमियरं न तहा ठवंति ।

उत्तारिउण जलणम्मि खिवंति तुट्ठा,
जो नत्थ हेउ तस्स जलं पि दिति

॥ १२ ॥

कविचक्रचक्रवर्त्ति पू.आ. श्रीजयशेखरसूरिविरचितम्
॥ नवतत्त्वप्रकरणम् ॥

- जीवाऽजीवा पुण्णं, पावासवसंवरो य निज्जरणा ।
बंधो मुखो य तहा, नवतत्ता हुंति नायव्वा ॥ १ ॥
- चउदस चउदस बाया-लीसा बासीय हुंति बायाला ।
सत्तावण्णं बारस, चउ नव भेया कमेणेसि ॥ २ ॥
- सुहुमा बायर बेइं - दिया य तेइंदिया य चउरिंदी ।
असण्णी सण्णी खलु, चोदस पज्जत्तपज्जत्ता ॥ ३ ॥
- धम्माधम्मागासा, दव्वा देसप्पएस तितिभेया ।
गइठिइअवगाहगुणा, कालो परिवत्तणारूवो ॥ ४ ॥
- पूरणगलणसहावो, खंधा देसप्पएसपरमाणू ।
पुग्गलकाओ चउहा, चउदस भेओ इय अजीवो ॥ ५ ॥
- सायं सुरनरतिरियाऊ, सुरनरणं गई य अणुपुव्वी
ओरालविउव्वाहार-तेअकम्मइग पण देहा ॥ ६ ॥
- आइतितणूणुवंगा, पर्णिदि सुहवण्णगंधरसफासा ।
संघयणवज्जरिसिहं, समचउरंसं च संठाणं ॥ ७ ॥
- तस बायर थिर पत्तेय, पज्जआइज्जसुभगसुभसुसरं ।
जस तित्थंकर निम्माण, अगुरुलहु-आयवुज्जोयं ॥ ८ ॥
- परघा ऊसास सुभखगइ, उच्चं इय पुण्णतत्त बायाला ।
पावम्मि मइसुओही-मणपज्जव केवलावरणं ॥ ९ ॥

चक्खू अचक्खू ओही-केवल आवरण निदपयलाओ ।	
निदानिदा पयला-पयला थीणद्धी अस्सायं	॥ १० ॥
मिच्छं कोहो माणो, माया लोभो चउव्विहा चउरो ।	
अण अपच्चक्खाणा, पच्चक्खाणा य संजलणा	॥ ११ ॥
पुंडत्थीकीववेया, हासरइअरइसोगभयगरिहा ।	
नरयाउ नरयतिरियगइ-णुपुव्वी इगबितिचउजाई	॥ १२ ॥
तसदसगं विवरीयं कुखगइ उवघाय असुहवण्णचऊ ।	
रिसहनराय नराय, ढ्ढ कीलि छेवट्ट संघयणा	॥ १३ ॥
नगोह साइ वामण, खुज्जं हुंडं च नीचगुत्तं च ।	
बलदाणलाभभोगो-वभोग विग्घाइ बासीइ	॥ १४ ॥
सुइनयणघाणजीहा-देहा पंचिदिया कसायचऊ ।	
वहअलियचोरियाबंभ-परिग्गहा अव्वया पंच	॥ १५ ॥
मणवयणकायजोगा, तिण्णि किरिया इमाउ पणवीसं ।	
काइय अहिगरणीया, पाओसिय पारितावणिया	॥ १६ ॥
पाणाइवायारंभिय, अपच्चक्खाणमायपरिग्गहिया ।	
मिच्छत्तदिट्ठिपुट्ठिय, पडुच्चसामंतवणिया य	॥ १७ ॥
आणवणिवियारणिया, नेसत्थिसहत्थिसमुदयपओगा ।	
अणभोगअणवकंखा, पिज्जदोसेरियावहिया	॥ १८ ॥
इय आसव बायाल, सामाइयमाइ पंच चारित्ता ।	
सीउणहतणहल्लुहदंस-चेलरइइत्थीचरियाओ	॥ १९ ॥
सेज्जनिसीहियजायण-मलवहअक्कोसरोगसक्कारा ।	
तणफासा य अलाभा, पण्णाअण्णाणसम्मत्तं	॥ २० ॥
इय बावीस परीसह, जइधम्मो दसह संजमो सच्चं ।	
खमविणयज्जवमुत्ति, तव सोय अकिंचणं बंभं	॥ २१ ॥

अधुवासरणेगत्ता-वरत्त भव असुइ आसवा लोगो ।	
संवरनिज्जरधम्मा, बोही इइ भावणा बार	॥ २२ ॥
पण समिई इरियभासा, एसणआयाणपारिठावणिया ।	
मणमाई तिण्णि गुत्तो, इय संवरभेय सगवण्णा	॥ २३ ॥
अणसणमूणोयरिया, तणुकिलेसस्सचायवित्तिसंखेवा ।	
संलीणया इय छहा, बज्झ तवो अंतरो उ इमो	॥ २४ ॥
पायच्छित्तं विणओ, वेयावच्चं तहेव सज्झाओ ।	
झाणं उस्सगो विय, निज्जर एवं दुवालसहा	॥ २५ ॥
कम्माणं पगइठिई, अणुभागपएस चउव्विहो बंधो ।	
अत्थो एसि सहावो, कालप्पमाणं रसो दलियं	॥ २६ ॥
मोक्खम्मि उ संतपयं, दव्वपमाणं च खित्त फुसणा य ।	
कालो अंतर भागो, भाव अप्पबहुयं च नवभेया	॥ २७ ॥
सिद्धा पंचमगईये, खइये नाणम्मि दंसणे सम्मे ।	
दुविहुवओगे गइयाइसु सेसपएसु ते नत्थि	॥ २८ ॥
सिद्धा दव्व अणंता, लोगासंखिज्जभागि तेसि ठिइ ।	
फुसणा अहिया कालो, साइअणंतो पडुच्चेणं	॥ २९ ॥
नो अंतरं जियाणं, अणंतभागम्मि खइय परिणामे ।	
भावेणंतरा थोवा, परंपरासिद्धणंतगुणा	॥ ३० ॥

पू.आ. श्रीदेवेन्द्रसूरिविरचितम्
॥ नवतत्त्वप्रकरणम् ॥

- जियअजियपुण्णपावा-सवसंवरनिज्जरा उ बंधम्मि ।
मुक्खत्ति तत्त्वग्गे-सया रुई होइ कायव्वा ॥ १ ॥
- तत्थ जिया एगविहा, दुहा तिहा चउह पंचहा छद्धा ।
चेयण तस इयरेहि, वेयगईकरण काएहि ॥ २ ॥
- भूमीजलजलणाणिल-वणस्सई थावरा इमे पंच ।
बियतियचउपंचिदिय-तस चउहा नवविहा सव्वे ॥ ३ ॥
- एगिदिय सुहुमियरा-सण्णियर पणिंदिया सबित्तिचऊ ।
अपज्जत्ता पज्जत्ता, चउदसहा अहव हुंति जिया ॥ ४ ॥
- सुहुमियरभूजलाणल-पवणाणंतवण इयखण विगला ।
सण्णि असण्णि पणिंदी-अपजत्तपजत्तबत्तीसं ॥ ५ ॥
- ते सुक्क किण्हपक्खिय-भेएहि अहव भव्वभव्वेहि ।
चउसट्ठिविहा कम्म-प्पगईभेएहि बहुहा वा ॥ ६ ॥
- पंच अजीवा, धम्मा-धम्मागासद्धपुगला तत्थ ।
पढ्मा चउरो अकिरिय-अरूविणो रूविणो चरिमा ॥ ७ ॥
- तेसिं भेया लक्खण - संठाण पमाण अप्पबहुभावा ।
नेया भेया तिय तिय - तिय इगचउ इय अजीवचउदसगं ॥ ८ ॥
- धम्मत्थिकायदव्वं, तस्स य भागो विवक्खिओ देसो ।
अविभागो उ पएसो, एवमधम्मे नभे वि तियं ॥ ९ ॥
- कालो एगविहो चिय, भावपरावत्तिहेउ निच्छइओ ।
ववहारिओ उ रविगइ - गम्पो समयाइ जेगविहो ॥ १० ॥
- समयावलिय मुहुत्ता, दिवस अहोस्त पक्खमासा य ।
रांवच्छरजुगपलिया, सागरओसप्पिपरियट्ठा ॥ ११ ॥

पुगलनिचओ खंधो, देसपएसा तहेव परमाणू ।	
केवलअणुओ सुहुमो, दुफासइगवण्णगंधरसो	॥ १२ ॥
गइलक्खणो य धम्मो, पुगलजीवाण गइपरियाण ।	
गमणोवग्गहहेऊ, जलयरजीवाण सलिलं व	॥ १३ ॥
ठिइलक्खणो अहम्मो, पुगलजीवाण ठिइपरियाण ।	
ठाणोवग्गहहेऊ, पहियाण व बहलतरुच्छाया	॥ १४ ॥
सपइट्ठं सव्वगयं, अवगासपयं च होइ आगासं ।	
भावपरावित्तिलक्खण-मद्धादव्वं तु नेयव्वं	॥ १५ ॥
उवचयअवचयआयाण-मोक्खरसगंधवण्णामाईयं ।	
छायायवतममाईण, लक्खणं पुगलाणं तु	॥ १६ ॥
धम्मा धम्मा लोगा-गिई उ कालो उ वत्तणारूवो ।	
नियसंठाणविमुक्को, उवयारा दव्वपज्जाओ	॥ १७ ॥
सज्झुसिरवट्टगोलग-सरिसागारो अलोगआगासो ।	
लोगो वेसाहट्ठिय-कडित्थकरजुगनरसरिच्छो	॥ १८ ॥
अचित्तमहाखंधो, लोगसमाणो य अट्टसामइओ ।	
पोग्गल णेगागारो, संखासंखट्ठिई सेसा	॥ १९ ॥
एगजियपएससमो, धम्माऽधम्मो य लोगआगासो ।	
कालदव्वं एगं, अणंतया पोग्गलअलोगा	॥ २० ॥
थोवो कालो लोगो, धम्मोऽधम्मो असंख तिण्णि समा ।	
दुण्णि अणंता पुगलअलोगखपएसया कमसो	॥ २१ ॥
धम्माधम्मागासा, कालो परिणामिए इहं भावे ।	
उदयपरिणामिए पुगला उ, सव्वेसु पुण जीवा	॥ २२ ॥
भावा छ च्चोवसमिय-खइयखओवसम-उदय परिणामा ।	
दुनवट्ठारिगवीसा-तिगभेया संनिवाओ य	॥ २३ ॥

सम्मचरणाणि पढमे-बीए वरनाणदंसणचरित्ता ।	
तह दाणलाभभोगो-वभोगविरियाणि सम्मं च	॥ २४ ॥
चउनाणण्णाणतिगं, दंसणतिग पंचदाणलद्धीओ ।	
संमत्तं चारित्तं च, संजमासंजमो तइए	॥ २५ ॥
चउगइ चउक्कसाया, लिंणतिगं लेसछक्कमण्णाणं ।	
मिच्छत्तमसिद्धत्तं, असंजओ तुरियभावम्मि	॥ २६ ॥
पंचमगम्मि य भावे-जीवाऽभव्वत्तभव्वयाईणि ।	
पंचण्हवि भावाणं, भेया एमेव तेवण्णा	॥ २७ ॥
सुहहेऊ कम्मपगई, पुण्णं दुहहेउ वुच्चई पावं ।	
बायालीसं बासीइ, तेसि भेया इमे कमसो	॥ २८ ॥
तिरियाउ सायमुच्चं, तित्थयर पर्णिदिजाइ तसदसगं ।	
सुखगइ सुवण्णचउगं, आइमसंघयणसंठाणं	॥ २९ ॥
निमिणायवनरसुरतिग-परघा उस्सासगुरुलहुज्जोयं ।	
पणतणु उवंगतियमिय, बायालं पुण्णपगिईओ	॥ ३० ॥
थावरदस निरयतिगं, सेसा संघयणजाइसंठाणा ।	
तिरिदुगुवघायकुखगइ, वण्णचउक्कं च अपसत्थं	॥ ३१ ॥
नाणंतरायदसगं, नव बीए नीयगोय मस्सायं ।	
मिच्छं कसायपणवीस, पावपगिईउ बासीई	॥ ३२ ॥
भवभमणहेउ कम्मं, जीवो अणुसमयमासवइ जत्तो ।	
सो आसवो ति तस्स उ, बायालीसं भवे भेया	॥ ३३ ॥
इंदिय अव्वय जोगा, कसाय किरियाउ तेसिमे भेया ।	
कमसो पंचय पंच य, तिण्णि य चउरो य पणवीसं	॥ ३४ ॥
सोयं चक्खुं घाणं, रसणा फरिसर्णमिंदिया पंच ।	
तह अव्वय जियवहमो-सदिण्णमेहुणपरिगहिया	॥ ३५ ॥

मणवयतणुजोगतियं, अपसत्थं तह कसाय चत्तारि ।	
कोहो माणो माया-लोभो, किरियाउ अह एया	॥ ३६ ॥
काइय अहिगरणीया पाउसिया पास्तावणी किरिया ।	
पाणाइवायारंभिय परिगहिया मायवत्ती य	॥ ३७ ॥
मिच्छादंसणवत्ती, अप्पच्चक्खाण दिट्ठि पुट्ठी य ।	
पाडुच्चिय सामंतोवणीय नेसत्थि साहत्थी	॥ ३८ ॥
आणवण वियारणिया, अणभोगा अणवकंखपच्चइया ।	
अण्णपओग समुदाण, पिज्जदोसेरियावहिया	॥ ३९ ॥
विहियदुवारे गेहे, सरे य पविसइ जहा न रेणुजलं ।	
तह पिहियासवदारे, न विसइ जीवेवि पावमलं	॥ ४० ॥
तो असुहासवनिग्गह-हेऊ इह संवरो विणिहिट्ठो ।	
सो पुण णेगविहोवि हु, इह भणिओ सत्तवण्णविहो	॥ ४१ ॥
तत्थ परीसह समिई, गुत्ती भावण चरित्तधम्मैहिं ।	
बावीसपणतिबारस-पण दसभेएहि जहसंखं	॥ ४२ ॥
खुहा पिवासा सीउण्हं, दंसाचेलाइत्थिओ ।	
चरिया निसीहिया सिज्जा, अक्कोसवहजायणा	॥ ४३ ॥
अलाभरोगतणफासा, मलसक्कारपरीसहा ।	
पण्णा अण्णाण संमत्तं, इइ बावीसं परीसहा	॥ ४४ ॥
इरियाभासाएसण-आयाणुस्सग्ग पंच समिईओ ।	
गणगुत्ती वयगुत्ती, तणुगुत्ती गुत्तितियमेयं	॥ ४५ ॥
भाविज्ज भावणाओ, बारस ताओ अणिच्च असरणया ।	
चउगइभवस्सरूवं, एगत्तण्णत्त असुइत्तं	॥ ४६ ॥
आसवसंवरनिज्जर-लोगसरूवाणि सुट्ठुदेसितं ।	
धम्मे जिणाण अइदुल्लहं च सम्मत्तवररण्यं	॥ ४७ ॥

सामाइयं च छेओ-वट्ठावणियं च सुट्ठु परिहारं ।	
तह सुहुमसंपरायं, अहखायं पंचम चरितं	॥ ४८ ॥
सावज्जजोगविरइत्ति, तत्थ सामाइयं दुहा तं च ।	
इत्तरमावकहंतियं, पढमं पढमंतिमजिणाणं	॥ ४९ ॥
तित्थेसु अणारोविय-वयस्स सेहस्स थोवकालीयं ।	
सेसाणमावकहियं, तित्थेसु विदेहयाणं च	॥ ५० ॥
परियायस्स उ छेओ, जत्थोवट्ठावणं वएसुं च ।	
छेओवट्ठावणमिह, तमणइयारेयरं दुविहं	॥ ५१ ॥
सेहस्स निरइयारं, तित्थंतरसंकमे व तं होज्ज ।	
मूलगुणघाइणो सा-इयारमुभयं च ठियकप्पे	॥ ५२ ॥
आचेलुक्कुद्देसिय, सिज्जायर रायपिंड किइकम्मे ।	
वय जिट्ठ पडिक्कमणे, मासं पज्जोसवणकप्पो	॥ ५३ ॥
आचेलुक्कुद्देसिय, पडिक्कमणे रायपिंड मासेसु ।	
पज्जुसणाकप्पम्मि य, अट्ठियकप्पो मुणेयव्वो	॥ ५४ ॥
आचेलुक्को धम्मो, पुरिमस्स पच्छिमस्स य जिणस्स ।	
मज्झिमयाण जिणाणं, होइ अचेलो सचेलो वा	॥ ५५ ॥
इह पुरिमपच्छिमाणं, जिणाण एगं मुणिं जमुद्दिस्स ।	
आहारमाइ विहियं, तं सव्वेसिं न कप्पेइ	॥ ५६ ॥
मज्झिमयाणं तु इमं, जं कयमुद्दिस्स तस्स चेवत्ति ।	
नो कप्पइ सेसाण उ; तं कप्पइ एस मेरत्ति	॥ ५७ ॥
सपडिक्कमणो धम्मो; पुरिमस्स य पच्छिमस्स य जिणस्स ।	
मज्झिमयाण जिणाणं-कारणजाए पडिक्कमणं	॥ ५८ ॥
असणाइचउक्कं वत्थपत्तकंबलगपायपुंछणयं ।	
निर्वापिंडम्मि न कप्पइ, पुरिमंतिमजिणजईणं तु	॥ ५९ ॥

पुरिमेयरण ठियओ, मासकप्पो य मज्झिमाणं तु । अट्ठियओ एमेव य, नेओ पज्जोसवणकप्पो	॥ ६० ॥
चाउम्मासुक्कोसो, जहण्णओ सयरि दिवस थेराणं । पज्जोसवणाकप्पो, जिणाण उक्कोसओ चेव	॥ ६१ ॥
सिज्जायरपिंडम्मि य, चाउज्जामे य पुरिसजिट्ठे य । किइकम्मस्स य करणे, ठियकप्पो मज्झिमाणं पि	॥ ६२ ॥
सिज्जायरो पहू वा, तयसंदिट्ठो य होइ कायव्वो । एगो णेगेवि पहू, पहुसंदिट्ठेवि एमेव	॥ ६३ ॥
सागारियसंदिट्ठे, एगमणेगे चउक्क भयणाओ । एगमणेगा वज्जा, णेगेसु य ठावए एगं	॥ ६४ ॥
अण्णत्थ वसेरुणं, आवस्सगचरिमण्णहिं कुणइ । हुंति तया दोवि तरा, सत्थाइसु अण्णहा भयणा	॥ ६५ ॥
जइ जगंति सुविहिया, करंति आवस्सयं तु अण्णत्थ । सिज्जायरो न होइ, सुत्ते व कए व सो होइ	॥ ६६ ॥
दाऊण गेहं तु सपुत्तदारो, वणिज्जमाईहि उ कारणेहिं । तं चेव अण्णं व वइज्ज देसं, सिज्जायरो तत्थ स एव होइ	॥ ६७ ॥
लिंगत्थस्सवि वज्जो, तं परिहरओ व भुंजओ वा वि । जुत्तस्स अजुत्तस्स व, रसायणो तत्थ दिट्ठंतो	॥ ६८ ॥
तित्थयरण्णडिकुट्ठो, अण्णायं उगमो वि य न सुज्जे । अविमुत्तिय लाघवया, दुल्लहसिज्जाइ वुच्छेओ	॥ ६९ ॥
पुरपच्छिमवज्जेहिं, आहाकम्मं, जिणवरेहि लेसेण । भुत्तं विदेहएहि य, नय सागरियस्स पिंडो उ	॥ ७० ॥
बाहुल्ला गच्छस्स उ, पढमालियपाणगाइकज्जेसु । सज्जायकरणआउ-ट्टियाकये उगमेगयरं	॥ ७१ ॥

दुविहे गेलण्णम्मी, निमंतणे दव्वदुल्लहे असिवे । ओमोयरिय पओसे, भए य गहणं अणुण्णायं	॥ ७२ ॥
असणाईया चउरो, पाउंछण वत्थ पत्त कंबलयं । सूहइ खुर कण्णसोहण, नहरणिया सागरियपिंडो	॥ ७३ ॥
तण्डगलछारमल्लग-सिज्जासंथारपीढलेवाई । सिज्जायरपिंडो सो, न होइ सेहो य सोवहिओ	॥ ७४ ॥
धिइसंघयणजुयाणं, विसिट्ठतवसुत्तसत्तजुत्ताणं । होइ नवण्ह मुणीणं, परिहारविसुद्धिओ कप्पो	॥ ७५ ॥
लोभाणु वेयंतो, जो खलु उवसामओ व खवओ वा । सो सुहुमसंपराओ, अहक्खाया ऊणओ किंचि	॥ ७६ ॥
अकसायमहक्खायं, चरणं छउमत्थकेवलीणं तु । उवसंतखीणमोहे, सजोगजोगिम्मि तं कमसो	॥ ७७ ॥
खंती य मद्दवज्जव, मुत्ती तवसंजमे य बोधव्वे । सच्चं सोयं आकिंचणं च बंधं च जइधम्मो	॥ ७८ ॥
पुव्वनिबद्धं कम्मं, महातवेणं सरम्मि सलिलं व । निज्जिज्जइ जेण जिए, बारसहा निज्जरा सा उ	॥ ७९ ॥
अणसणमूणोयरिया, वित्तीसंखेवणं रसच्चाओ । कायकिलेसो संलीणया उ बज्झो तवो होइ	॥ ८० ॥
पायच्छित्तं विणओ, वेयावच्चं तहेव सज्झाओ । ज्झाणं उस्सग्गो वि य, अब्भिंतरओ तवो होइ	॥ ८१ ॥
जह तुप्पियस्स बंधो, रएण पहसंठियस्स होइ दढं । तह रागदोसजुत्तस्स, कम्मुणा होइ तं चउहा	॥ ८२ ॥
पुट्ठं बद्ध निधत्तं, निकाइयं च त्ति चउविहो बंधो । पयइट्ठिअणुभाग-प्पएसभेएहि वा चउहा	॥ ८३ ॥

जह कंचणोवलाणं, अणाइसंजोगसंजुयाणं पि ।	
पबलबहलप्पओगा, अच्चंतं होइ हु विओगो	॥ ८४ ॥
तह जियकम्माणं पि हु, वरसुक्कज्झाणहुयवहवसेण ।	
जो अच्चंतविओगो, सो मुखो नवविहो सो उ	॥ ८५ ॥
संतपयपरूवणया, दव्वपमाणं च खित्त फुसणा य ।	
कालो य अंतरं भाग, भाव अप्पाबहुं चेव	॥ ८६ ॥
संतं सुद्धपयत्ता, विज्जंतं खकुसुमं व न असंतं ।	
मुखत्ति पयं तस्स उ, परूवणा मग्गणाईहिं	॥ ८७ ॥
नरगइर्पणिदितसभव्व-सण्णिअहक्खायखइयसंमत्ते ।	
मुखोणहारकेवल-दंसणनाणे न सेसेसु	॥ ८८ ॥
दव्वपमाणे सिद्धाण, जीवदव्वाणि हुंतणंताणि ।	
लोगस्स असंखंसे, एगो सव्वे वि खित्तम्मी	॥ ८९ ॥
फुसणा अहिया कालो, इगसिद्धमविक्ख साइओणंतो ।	
पडिवायाभावाओ, सिद्धाणं अंतरं नत्थि	॥ ९० ॥
सव्वजियाणमणंते, भागे ते तेसि दंसणं नाणं ।	
खइए भावे परिणा-मिये च पुण होइ जीवतं	॥ ९१ ॥
थोवा नपुंससिद्धा, थीनरसिद्धा कमेण संखगुणा ।	
इय मुखतत्तमेयं-संखेवेणं समक्खायं	॥ ९२ ॥
आहारे आधेओ-वयारओ इत्थ मुखसदेण ।	
वच्चंति फुडं सिद्धा, ते पुण पण्णरसविहा एवं	॥ ९३ ॥
जिणसिद्ध अजिणसिद्धा, तित्थसिद्धा अतित्थसिद्धा य ।	
तित्थम्मी वट्टमाणे, जे सिद्धा तित्थसिद्धा ते	॥ ९४ ॥
तित्थे अणवट्टाणे, जाइसरणाइणा मुणियतत्ता ।	
जे सिद्धपयं पत्ता, अतित्थसिद्धा उ ते नेया	॥ ९५ ॥

- सयमेव बुद्धसिद्धा, तहेव पत्तेयबुद्धसिद्धा य ।
 पढमा दुविहा एगे, तित्थयरा तदियरा अवरे ॥ ९६ ॥
 तित्थयरवज्जियाणं, बोही उवही सुयं च लिंगं च ।
 नेयाइं तेसि बोही, जाईसरणाइणा होइ ॥ ९७ ॥
 मुहपत्ती रयहरणं, कप्पतिगं सत्तपायनिज्जोगो ।
 इय बारसहा उवही, होइ सयंबुद्धसाहूणं ॥ ९८ ॥
 हवइ इमेसि मुणीणं, पुव्वाहीयं सुयं अहव नेयं ।
 जइ होइ देवया से, लिंगं अप्पइ अह न गुरुणो ॥ ९९ ॥
 जइ एगागी वि हु विहरणक्खमो तारिसी व से इच्छा ।
 ता कुणइ तहमण्णह, गच्छवासमणुसरइ नियमेण ॥ १०० ॥
 पत्तेयबुद्धसाहूण, होइ वसहाइदंसणा बोही ।
 पुत्तियरयहरणेहिं, तेसि जहण्णो दुहा उवही ॥ १०१ ॥
 मुहपत्ती रयहरणं, तह सत्त य पत्तयाइनिज्जोगो ।
 उक्कोसोवि नवविहो, सुयं पुणो पुव्वभवपढियं ॥ १०२ ॥
 इकारस अंगाई, जहण्णओ होइ तं तहुक्कोसं ।
 देसेण असंपुण्णाइं, हुंति पुव्वाइं दस तस्स ॥ १०३ ॥
 लिंगं तु देवया देइ, होइ कइयावि लिंगरहिओ वि ।
 एगागि च्चिय विहरइ, नो गच्छइ गच्छवासे सो ॥ १०४ ॥
 तह बुद्धबोहियसिद्धा, नपुंसलिंगम्मि इत्थिलिंगम्मि ।
 नरलिंगे तह सिद्धा, गिहअण्णसलिंगसिद्धा य ॥ १०५ ॥
 ते इह एगगसिद्धा, इक्किक्का इक्कसमयसिद्धा जे ।
 इक्कसमए अणेगे जे सिद्धा णेगसिद्धा ते ॥ १०६ ॥
 एमाइ सुयवियारो, जयंति ! उल्लसिरजुत्तिपब्भारो ।
 निच्चंपि जस्स रुच्चइ, सो मुच्चइ इत्ति कम्मोहिं ॥ १०७ ॥

कुमारपाल-प्रबोधप्रबन्ध-मध्ये पूरातनाचार्यविरचित ॥ जीवव्यवस्थापनाषट्त्रिंशतिका ॥

- जीवो अणाइनिहणो अविणासी अक्खओ धुवो निच्चो ।
दव्वट्ठयाइ निच्चो परियायगुणेहि अ अणिच्चो ॥ १ ॥
- कालो जहा अणाई अविणासी होइ तिसु वि समएसु ।
तह जीवो वि अणाई अविणासी तिसु वि कालेसु ॥ २ ॥
- अक्खयमणंतमउलं जह गयणं होइ तिसु वि कालेसु ।
तह जीवो अविणासी अवट्ठिओ तिसु वि कालेसु ॥ ३ ॥
- गयणं जहा अरूवी अवगाहगुणेहिं धिप्पए तं तु ।
जीवो तहा अरूवी नाणाइगुणेहिं धित्तव्वो ॥ ४ ॥
- अविणासी खलु जीवो विगारणुवलंभओ जहागासं ।
उवलभंति वियारा कुंभाइविणासिदव्वाणं ॥ ५ ॥
- देहिंदियाइरित्तो आया खलु गब्भगाहपओगे य ।
संडासा अयपिंडा अइगाराइ व्व विण्णेओ ॥ ६ ॥
- देहिंदियाइरित्ते आया खलु तदुवलद्धअत्थाणं ।
तव्विगमे विसरणओं गेहगवक्खेहिं पुरिसु व्व ॥ ७ ॥
- नणु इंदियाइ उवलद्धिमंतिविगएसु विसयसंभरणा ।
जह गेहगवक्खेहिं जो अणुसरिया स उवलद्धा ॥ ८ ॥
- अणिदियगुणं जीवं दुण्णेयं मंसचक्खुणा ।
सिद्धा पासंति सव्वणू नाणसिद्धा ण साहूणो ॥ ९ ॥
- जो चित्तेइ सरीरे नत्थि अहं स एव होइ जीवु त्ति ।
नहु जीवम्मि असंते संसयमुप्पायओ अण्णो ॥ १० ॥
- जीवस्स एस धम्मो जा ईहा अत्थि नत्थि वा जीवो ।
थाणुमणुस्साणुगया जह ईहा देवदत्तस्स ॥ ११ ॥

सिद्धं जीवस्स अत्थितं सद्दादेवाणुमीयए ।	
नासओ भुवि भावस्स सद्दो हवइ केवलो	॥ १२ ॥
अत्थि ति निव्वियप्पो जीवो नियमाओ सद्दओ सिद्धी ।	
कम्हा सुद्धा पयत्ता घड-खरसिगाणुमाणाओ	॥ १३ ॥
मिच्छा भवेउ सव्वत्था जे केई पारलोइया ।	
कत्ता चेवोवभुत्ता य जइ जीवो न विज्जई	॥ १४ ॥
पाणिदया तव नियमा बंभं दिक्खा य इंदियनिरोहो ।	
सव्वं निरत्थयं एयं जइ जीवो न विज्जई	॥ १५ ॥
छउमत्थअणुवलंभा तहेव सव्वण्णुवयणओ चेव ।	
लोगाइपसिद्धीओ मुत्तो जीवु ति नायव्वो	॥ १६ ॥
मुत्तो अर्णिदियत्तो खणिओ नवि होइ जाइसंभरणा ।	
थलअहिलासा य तहा अमओ नउ मिम्मउ व्व घडो	॥ १७ ॥
अमओ अ होइ जीवो कारणविरहा जहेवमागासं ।	
समयं च होइ अणिच्चं मिम्मयघडतंतुमाईयं	॥ १८ ॥
संकोअ-विकोएहि य जंह कम्मं देहलोअमितु व्व ।	
हत्थिस्स व कुंथुस्स व पएससंखा समा चेव	॥ १९ ॥
आयाणे परिभोगे जोगुवओगे कसायलेसा य ।	
आणापाणू इंदियबंधोदयनिज्जर चेव	॥ २० ॥
चित्तं वेयण सण्णा विण्णाणं धारणा य बुद्धी य ।	
ईहा मई वियक्का जीवस्स उ लक्खणा एए	॥ २१ ॥
चित्तं तिकालविसयं वेअण पच्चक्ख सण्ण अणुसरणं ।	
विण्णाणऽणोगभेयं कालमसंखेयरं धरणा	॥ २२ ॥
अत्थस्स ऊह बुद्धी ईहा चिट्ठत्थअवगमो उ मई ।	
संभावणत्थ तक्का गुणपच्चक्खा घडु व्व त्थि	॥ २३ ॥

जम्हा चित्ताईया जीवस्स गुणा हवंति पच्चक्खा ।	
गुणपच्चक्खत्तणओ घडु व्व जीवा अओ अत्थि	॥ २४ ॥
लोइआ वेइआ चेव तहा सामाइआ विऊ ।	
निच्चो जीवो पिहो देहा इति सव्वे ववट्ठिआ	॥ २५ ॥
लोए अच्छिज्ज अभिज्जो वेए स पुरीसदड्डु य सियालो ।	
समए अहमासिगओ तिविहो दिव्वाइसंसारो	॥ २६ ॥
लोए वेए समए निच्चो जीवो विभासया अम्हं ।	
इहया संसारई सव्वं पि न जुज्जए तस्स	॥ २७ ॥
जह आहारो भुत्तो जिआण परिणमइ सत्तभेएहिं ।	
वससोणिअमंसट्ठियमज्जा तह मेयसुक्के य	॥ २८ ॥
एवं अट्ठविहं पि य जीवेण अणाइसहयं कम्मं ।	
जह कणगं पाहाणे अणाइसंजोगनिप्फणं	॥ २९ ॥
जीवस्स य कम्मस्स य अणाइमं चेव होइ संजोगो ।	
सो वि उवाएण पुढो कीरइ उवलाओं जह कणयं	॥ ३० ॥
किं पुव्वयरं कम्मं जीवो वा इत्थ कोइ पुच्छिज्जा ।	
सो वत्तव्वो कुक्कुडि-अंडाणं भणसु को पढमो	॥ ३१ ॥
जह अंडसंभवा कुक्कुडि त्ति अंडं पि कुक्कुडीइ भवं ।	
न य पुव्वावरभावो जहेह तह कम्म-जीवाणं	॥ ३२ ॥
जह कणगस्स उ कीरंति पज्जवा मउडकुंडलाईआ ।	
दव्वं कणगं तं चिय नामविसेसो अ सो अण्णो	॥ ३३ ॥
एवं चउगईए परिब्भमंतस्स जीवकणगस्स ।	
नामाइ बहुविहाइं जीवं दव्वं तयं चेव	॥ ३४ ॥
पच्चक्खं गहगहिओ दीसइ पुरिसो न दीसइ पिसाओ ।	
आगारेहिं मुणिज्जइ एवं जीवो वि देहट्ठिओ	॥ ३५ ॥

अणुमाणुहेउसिद्धं छउमत्थाणं जिणाण पच्चक्खं ।

गिण्हसु नरवर जीवं अणाईअं अक्खयसरूवं

॥ ३६ ॥

पू. आ. श्री. जयसिंहसू.म. विरचित धर्मोपदेशमाला टीका उद्धृत

॥ जीवाऽजीव कर्माष्टकप्रकरणम् ॥

तित्थ-पणामं काउं कहेइ साहारणेण सदेण ।

सव्वेसि सत्ताणं तेलोक्क-दिव्वा(वा)यरो वीरो

॥ १ ॥

जीवा य अजीवा वि य दुविहो लोगो समासओ भणिओ ।

तत्थाजीवा तिविहा-धम्माधम्मा तहा गयणं

॥ २ ॥

जीवा वि य दु-वियप्पा सिद्धा संसारिणो य नाइ(य)व्वा ।

सिद्धा पण्णरस-विहा तित्थातित्थाइ-भेएणं

॥ ३ ॥

संसारत्था दुविहा थावरनामा तसा य पंचविहा ।

पुढवि-जल-जलण-मारुय-वण थावरजंतुणो भणिया

॥ ४ ॥

पज्जत्तापज्जत्ता इक्किक्का ते भवे पुणो दुविहा ।

पत्तेयाणंत-गया तरुणो च्विय न उण सेसा वि

॥ ५ ॥

नेइ-माणुय-तिरिया देवा य चउव्विहा तसा होंति ।

नेइया सत्तविहा रयणाणि(इ)-महातमंताओ

॥ ६ ॥

जल-थल-नहयल-तिविहा(रिया) कम्माकम्माइं अंतरदीवा ।

मणुया वि होंति तिविहा देवा वि चउव्विहा सव्वे

॥ ७ ॥

असुर नाग-सुवण्णा उदही-विज्जू-घणेंद-जलणेंदा ।

वाऊ-दीव-दिसेंदा कमसो भवणाहिता दसहा

॥ ८ ॥

किंनर-किंपुरिस-महोरणा य गंधव्व-जक्ख-रक्खा य ।

भूय-गणा य पिसाया अट्टविहा वंतरा भणिया

॥ ९ ॥

चंदाइच्चा य गहा नक्खत्ता तारया य पंचविहा ।
जोइसिया कप्पयगा कप्पातीता य उवरिल्ला ॥ १० ॥

सोहंमीसाण-सणकुमार-मार्हिंद-बंधलोगा य ।
लंत-महासुक्कम्मि य सहस्सारे आणए णवमे ॥ ११ ॥

पाणय-आरण-अच्चुय-बारसमे कप्पवासिणो देव्वा(वा) ।
कप्पाईया दुविहा गेविज्जाणुत्तरा भणिया ॥ १२ ॥

हिट्ठिम-पढमा हिट्ठिल्ल-मज्झिमा हिट्ठिमोवरिल्ला य ।
मज्झिम-पढमा नवरं मज्झिम-मज्झिमा मज्झिमोवरिमा ॥ १३ ॥

उवरिम-पढमा उवरिम मज्झिमा उवरिमोवरिल्ला य ।
एए नव गेविज्जा पंचविहाणुत्तरा देवा ॥ १४ ॥

जय-विजय-जयंत-अपराजिएसु सव्वट्टुसिद्धि-पंचमए ।
एतेसु (अ)णुत्तर-सुरा गय-कामा वीयरग व्व ॥ १५ ॥

एते सव्वे संसारिणो त्ति अट्ठविह-कम्म-मल-मय(इ)ला ।
अट्ठविहं पुण कम्मं समासओ संपवक्खामि ॥ १६ ॥

नाणावरणिज्जं दंसणावरणेज्जं वेयणियं मोहणेज्जं आउयं नामं गोयं
अंतरायं च । तत्थ नाणावरणिज्जं पंचविहं पण्णत्तं तं जहा-
मइनाणावरणिज्जं, सुयनाणावरणिज्जं, ओहिनाणावरणिज्जं,
मणपज्जवनानावरणिज्जं, केवलनाणावरणिज्जं । जम्मि ओदिण्णे जंतू
हेयाहेयं न जाणए वुच्छं तं खलु नाणावरणं । दंसणावरणयं नवहा-
चक्खु-दंसणावरणं, अचक्खु-दंसणावरणं, ओहिदंसणावरणं,
केवलदंसणावरणं, निद्दा-पणगं च त्ति ।

सुह-पडिबोहा निद्दा दुह-पडिबोहा य णिद्-णिद्दा य ।
पयला होइ ठियस्स उ पयला-पयला य चंकमओ ॥ १७ ॥

अइसंकिलिट्ट-कम्माण वेयणे होइ थीणद्धी । महणिद्दा दिण-चेंतिय-वावारय-साहणी पायं	॥ १८ ॥
जम्मि उदेण्णे जंतू हेयाहेयं न पेच्छए तमिह दंसणावरणकम्मं । वेयणियं सायमियरं च । अट्ठावीसं-वियप्पं मोहणीयं कोह-माण-मय-लोभा चत्तारि चउवियप्पा अणाइ-भेएण सोलसओ	॥ १९ ॥
इत्थी-पुरिस-नपुंसग-वेयतिगं सम्म-मिच्छं मीसं च । हासो रई अरई भय-सोगा तह दुगंछा य	॥ २० ॥
नारय-तिरिय-नरामर-आऊकम्मं च चउव्विहं जेण । वेडस-ष(ख)इल्लो व्व दढं अणवरयं भमइ संसारे	॥ २१ ॥
नामं दुचत्त-भेयं गइ-जाइ-सरीर-अंगुवंगाई । बंधण-संघायण-संघयण-संठाण-नामं च	॥ २२ ॥
तह वण्ण-गंध-रस-फास-नाम अगरु-लहुयं च बोद्धव्वं । उवघाय-पराघायाणुपुव्वि-ऊसास-नामं च	॥ २३ ॥
आयावुज्जोय-विहायगई य तस-थावरभिहाणं च । बायर-सुहुमं च पुणो पज्जत्तं तह य अपज्जत्तं	॥ २४ ॥
पत्तेयं साहारणं थिरमथिर-सुभासुभं च नायव्वं । सुभग-दूभगणामं सूसर तह दूसरं चेव	॥ २५ ॥
आइज्जमणाइज्जं जस-कित्तीणाममयस-कित्तिं च । णिम्माणनाममउलं चरिमं तित्थयरनामं च	॥ २६ ॥
गोयं च दुविहभेयं उच्चागोयं तहेव णीयं च । चरिमं पंच-पयारं समासओ तं पवक्खामि	॥ २७ ॥
अह दाण-लाभ-भोगोपभोग-विरियंतराइयं जाण । चित्तं पोग्गलरूवं विण्णेयं सव्वमेवेयं	॥ २८ ॥

एगपरिणाम-परिसंठियस्स उक्कोसिया जहण्णायं ।	
सव्वस्स वि होइ ठिई भणिमो कम्मस्स तं सुणसु	॥ २९ ॥
आइल्लाणं तिण्हं चरिमस्स य तीस कोडिकोडीओ ।	
इअरण मोहणिज्जस्स सत्तरी होइ विण्णेया	॥ ३० ॥
णामस्स य गोयस्स य वीसं उक्कोसिया ठिई भणिया ।	
तित्तीस-सागराई परमा आउस्स बोधव्वा	॥ ३१ ॥
वेयणियस्स जहण्णा बारस्स नामस्स अट्ठ उ मुहुत्ता ।	
सेसाण जहण्ण-ठिई भिण्ण-मुहुत्तं विणिद्धिद्वा	॥ ३२ ॥
अट्ठविहं पि य कम्मं संसार-निबंधणं तु एयम्मि ।	
खीणे लहंति मोक्खं खमणोवाओ इमो तस्स	॥ ३३ ॥
दंसण-नाण-चरित्ताणि खवण-हेऊणि दंसणं तिविहं ।	
खइयं खओ वसमियं उवसमियमिह समासेणं	॥ ३४ ॥
आभिणिबोहियनाणं सुयनाणं चेव ओहिनाणं च ।	
तह मणपज्जवनाणं केवलनाणं च पंचमयं	॥ ३५ ॥
सामाइयं च पढमं छेओवट्ठावणं भवे बीयं ।	
परिहार-विसुद्धी य सुहुमं तह संपरायं च	॥ ३६ ॥
ततो य अहक्खायं खायं सव्वम्मि जीवलोगम्मि ।	
जं चरिऊण सुविहिया वच्चंति अयरामरं ठाणं	॥ ३७ ॥

॥ दिक्चतुष्कजीवाल्पबहुत्वं ॥

पपुदउकमसो जीवा, जलवणविगला पर्णिदिया चेव ।	
दउपूपासुं पुढवी, दउसम तेऊ पुपासुकमा	॥ १ ॥
पूपउदासुं वाऊ सत्तण्ह, जमुत्तरेण माणसरं ।	
पच्छिम गोयमदीवो, अहगामा दाहिणे झुसिरं	॥ २ ॥

पू.आ.श्रीजिनवल्लभसूरिविरचित
॥ सर्वजीवशरीरावगाहनास्तवः ॥

इय सुहुमबायरअपज्ज-पज्ज-हस्सियरदेहभेएणं ।	
पंच वि निगोय पवणगिजलभुवो अ दुआ कमसो	॥ १ ॥
चउह परिता बायर-अपज्जपज्जा जहणियरतणुणो ।	
सुहुमनिगोय-अपज्जत्तजहण्णोगाहणा थोवा	॥ २ ॥
समत्तपवणजलणंबुभूयं सुहुमाण बायरणं च ।	
कमसो असंखगुणिया जहणूणमोगाहणा(च)उण्हं	॥ ३ ॥
तह संखगुणा बायरऽणंतपरित्तु असमत्तहस्सतणू ।	
तुल्ला वि दोण्ह बिइओ सुहुमनिगोयावगाहणया	॥ ४ ॥
पज्जतजहण्णअपज्जतग-उक्कोसपज्ज जिट्ठा य ।	
जहसंखमसंखगुणा विसेसअहिया विसेसहिया	॥ ५ ॥
इय सुहुमवाउतेऊजलपुढवीसु तह बायरेसु कमा ।	
बायरनिगोयपत्तेयगेसु नियजातिगाण दस	॥ ६ ॥
जइ वि अपत्तेयवणेगिंदितणू माममंगुलमसंखं ।	
असइमसंखगुणतं, तह वि विचित्ततओ तस्स	॥ ७ ॥
जिणवल्लहगणिणेगिंदिदेहअप्पाबहुत्तमुद्धरियं ।	
भगवइपणवीससयस्स तइयउद्देसगाउ इमं	॥ ८ ॥

॥ चैत्यवन्दनभाष्यम् ॥

तिण्णि निसीही इच्चाइ तीसं ३०, संपय हवंति सगनवई ९७ ।	
सोलस १६ पुण आगारा , दोसा इगवीस २१ उस्सग्गे	॥ १ ॥
अहिगारा वि य बारस १२, दंडा पंचेव हुंति नायव्वा ।	
तिण्णेव वंदणिज्जा ३, थोयव्वा हुंति चत्तारि ४	॥ २ ॥

छ ६च्चिय निमित्त हुंती, पंचेव ५ य हेयवो तहा भणिया ।	
चिइवंदणम्मि नेयं नवणउय सयं १९९ च ठाणां	॥ ३ ॥
तिण्णि नीसीही तिण्णि य पयाहिणा, तिण्णि चेव य पणामा ।	
तिविहा पूया य तहा, अवत्थतियभावणं चेव	॥ ४ ॥
तिदिसिनिरक्खणविरई, तिविहं भूमीपमज्जणं चेव ।	
वण्णाइतियं, मुद्दाइतियं, तिविहं च पणिहाणं	॥ ५ ॥
इय दहतियसंजुत्तं वंदणयं जो जिणाण तिक्कालं ।	
कुणइ नरो उवउत्तो सो पावइ निज्जरं विउलं	॥ ६ ॥
घर-जिणहर-जिणपूयावावारच्चायओ निसीहितिंगं ।	
पुप्फ-ऽखय - थुईएहिं तिविहा पूया मुणेयव्वा	॥ ७ ॥
होइ छउमत्थ-केवल-सिद्धत्थेहिं जिणाणऽवत्थतिंगं ।	
वण्ण -ऽत्थाऽऽलंबणओ वण्णाइतियं वियाणिज्जा	॥ ८ ॥
जिणमुद्द जोगमुद्दा मुत्तासुत्ती य तिण्णि मुद्दाओ ।	
काय-मणो-वयणनिरोहणं च पणिहाणतियमेयं	॥ ९ ॥
पंचंगो पणिवाओ, थुइपाढो होइ जोगमुद्दाए ।	
वंदण जिणमुद्दाए, पणिहाणं मुत्तसुत्तीए	॥ १० ॥
दो जाणू दुण्णि करा पंचमंगं होइ उत्तमंगं तु ।	
सम्मं संपणिवाओ नेओ पंचंगपणिवाओ	॥ ११ ॥
अण्णुण्णंतरअंगुलिकोसागारेहिं दोहिं हत्थेहिं ।	
पिट्ठेवरि कुप्परसंठिएहिं तह जोगमुद्द त्ति	॥ १२ ॥
चत्तारि अंगुलाई पुरओ ऊणाइं जत्थ पच्छिमओ ।	
पायाणं उस्सगो एसा पुण होइ जिणमुद्दा	॥ १३ ॥
मुत्तासुत्तीमुद्दा समा जहिं दो वि गब्भिया हत्था ।	
ते पुण निलाडदेसे लगा, अण्णे अलग्ग त्ति	॥ १४ ॥

- दाहिण-वामंगठिओ नर-नारिगणोऽभिवंदए देवे ।
उक्किट्ठ सट्ठिहत्थुग्गहेण जहण्णेण करनवगं ॥ १५ ॥
- साहूण सत्त वारा होइ अहोरत्तमज्झयारम्मि ।
गिहिणो पुण चिइवंदण तिय पंच व सत्त वा वारा ॥ १६ ॥
- पडिक्कमणे(ण ?)चेईयहरे भोयणसमयम्मि तह य संवरणे ।
पडिक्कमण सुयण पडिबोहकालियं सत्तहा जइणो ॥ १७ ॥
- अट्ठ -ऽट्ठ-नव-ऽट्ठ य अट्ठवीस सोलस य वीस वीसामा ।
मंगल-इरियावहिया-सक्कत्थयपमुहदंडेसु ॥ १८ ॥
- अट्ठेव संपयाओ, नव य पयाइं, च पंच अहिगारा ।
छ दुगुण सेस लहूआ नवकारे वण्ण अडसट्ठी ॥ १९ ॥
- दुग दुग चउरो सत्त य एगं पंचेव दस य एगं च ।
इरियावहियापयसंपयाओ बत्तीरासंखाओ ॥ २० ॥
- इच्छ, गम, पाण, ओसा, जे मे, एगिदि, अभिहया, तस्स ।
इरियाविस्सामेसुं पढमपया हुंति नायव्वा ॥ २१ ॥
- तिण्णि सया तेयाला ३४३ इरियावहियाइ वण्णपरिसंखा ।
सव्वे वि मेलिया पुण काउस्सगेण सहियाओ ॥ २२ ॥
- दो तिण्णि चउर पंच य पंच य पंचेव दुण्णि चउ तिण्णि ।
संपयनवगम्मि कमा तित्तीस पयाइं सक्कत्थए ॥ २३ ॥
- अरिहं आइग पुरिसो लोगो-ऽभय धम्म अप्प जिण सव्वं ।
सकत्थयसंपयाणं पढमं उ लिंगणाइपयं ॥ २४ ॥
- दुग छग सत्तग नवगं तिग छग चउरो छगं च वीसामा ।
अरिहंतचेईयाण य आलावा हुंति तेयाला ॥ २५ ॥
- अरिहं, वंदण, सद्धा, अण्णत्थ, सुहुम, एव, जा, ताव, ।
अरिहंतचेइयथए वीसामाणं पया पढमा ॥ २६ ॥

पायपमाणा विरई, तिसु वि पएसुं सुयम्मि निद्धिद्धा । एवं विरइपहाणा विहिणा चिइवंदणाऽभिहिया	॥ २७ ॥
पढमसिलोगो उज्जोयगम्मि गाहाओ हुंति छ च्वेव । सुयत्थए दो गाहा अंते दो चेव वित्ताई	॥ २८ ॥
सिद्धाईसंथवणे गाहाओ तिण्णि सुत्तनिद्धिद्धा । गाहदुगं आयरणा एवं पंचेव गाहाओ	॥ २९ ॥
नवगं, बत्तीसा वि य, तित्तीस, तियाल, अट्टवीसा य । सोलस, वीस कमेण य आलावा मंगलाईसु	॥ ३० ॥
दो दो चउ चउ तिसया सगनउई तीस नवइ अब्भहिया । अडतीसा छायाला दंडेसु जहक्कमं वण्णा	॥ ३१ ॥
अण्णं, नीस, खास, च्छीए, जंभा, उडूइ, वाय, भम, पित्ते । सुहुमंग, खेल, दिट्ठी, अगि, छिंद, - ऽहि, बोहि, आगारा	॥ ३२ ॥
घोडग, लया, य खंभे, कुट्टे माले, य सबरि, वहु, नियले । लंबुत्तर, थण, उद्धी, संजइ, खलणे, य वायस, कविट्टे	॥ ३३ ॥
सीसोकंपिय, मूई, अंगुलिभमुहाइ, वारुणी, पेहा । नाहीकरयल, कुप्पर, उस्सारिय पारियम्मि शुई	॥ ३४ ॥
नमु जे अरिहं लोगो स पुक्ख तम सिद्ध जो उ चत्ता वे । बारस अहिगाराणं णेया पढमक्खरा एए	॥ ३५ ॥
दुण्णेगं दुण्णि दुगं पंचेव कमेण हुंति अहिगारा । सक्कत्थयाईसु इहं थोयव्वा सेसदंडाओ	॥ ३६ ॥
अरिहंत, सिद्ध, आगम तिण्णेव य इत्थ वंदणिज्जा उ । नामं ठवणा दविए भावे य जिणा चउब्भेया	॥ ३७ ॥
इह नामजिण चउत्थे, ठवणा तिय पंच, दव्वजिण बीए । पढमे छट्ठे नवमे दसमे इक्कारसे य भावजिणा	॥ ३८ ॥

इय नव अहिगारेहिं, एए मे वण्णिया जिणा सव्वे ।
 सुय सत्तम, सिद्धऽट्टम, वेयावच्चाण बारसमो ॥ ३९ ॥
 वंदण, पूयण, सका, सम्मा, बो, निरु निमित्तच्छकं तु ।
 सद्धा, मे, धिइ, धारण, अणुपेहा पंच हेऊ य ॥ ४० ॥
 नवकारेण जहण्णा, दंडगथुइजुगल मज्झिमा णेया ।
 संपुण्णा उक्कोसा विहिणा खलु वंदणा तिविहा ॥ ४१ ॥
 इय पडिपुण्णा विहिया विहिणा चिइवंदणा सउण्णेहिं ।
 बहुभवलक्खसमज्जियकम्माण वि निज्जरं कुणइ ॥ ४२ ॥

॥ गुरुवन्दनभाष्यम् ॥

गृहणंतय २५-देहा २५ -ऽऽवस्सएसु पणवीस हुंति पत्तेयं ।
 छट्ठाणा ६ छ च्च गुणा ६ छ च्चेव य हुंति गुरुवयणा ६ ॥ १ ॥
 अहिगारिणो उ पंच ५ य, इयरे पंचेव ५ पंच पडिसेहा ५ ।
 एगोऽवग्गह १ पंचाभिहाण ५ पंचेव आहारणा ५ ॥ २ ॥
 आसायण तित्तीसं ३३, दोसा बत्तीस ३२, कारणा अट्ठ ८ ।
 बाणउय सयं ठाणं १९२ वंदणयं होइ नायव्वं ॥ ३ ॥
 दिट्ठिपडिलेह एगा १, नव अक्खोडा ९, नवेव पक्खोडा ९ ।
 पुरिमल्ला ६ छ च्च भवे मुहपत्ती होइ पणवीसा ॥ ४ ॥
 छ बाहूसु तिण्णि सिरे तिण्णि मुहे तिण्णि उरसि चउ पिट्ठे ।
 चलणेसु छ च्च एए पणवीस पमज्जणा देहे ॥ ५ ॥
 दो (व?)णयं, अहाजायं, किइकम्मं बारसावयं ।
 चउ सिरं, तिगुत्तं च, दुपवेसं, एगनिक्खमणं ॥ ६ ॥

किइकम्मं पि कुणंतो न होइ किइकम्मनिज्जरभागी ।	
पणवीसामण्णयरं साहू ठाणं विराहंतो	॥ ७ ॥
पणवीसदोसपरिसुद्धं किइकम्मं जो युंजइ गुरूणं ।	
सो पावइ निव्वाणं अचिरेण विमाणवासं वा	॥ ८ ॥
इच्छा य अणुणवणा, अव्वाबाहं, च जत्त, जवणा य ।	
अहराहखामणा, वि य छट्ठाणा हुंति वंदणए	॥ ९ ॥
विणओवयार, माणस्स भंजणा, पूयणा गुरूजणस्स ।	
तित्थयरण य आणा, सुयधम्माराहणा, ऽकिरिया	॥ १० ॥
छंदेण , अ(ऽ)णुजाणामि, तहत्ति, तुब्भं वि वट्टए एवं ।	
अवमवि खामेमि तुब्भे(मं ?), वयणाइं वंदणरिहस्स	॥ ११ ॥
आयारिय, उवज्झाए, पवत्ति, थेरे, तहेव रायणिए ।	
एएसिं किइकम्मं कायव्वं निज्जरट्ठाए	॥ १२ ॥
पासत्थो, ओसण्णो, होइ कुसीलो, तहेव संसत्तो ।	
अहछंदो वि य एए अवंदणिज्जा जिणमयम्मि	॥ १३ ॥
पासत्थाइंवंदमाणस्स नेव कित्ती न निज्जर होई ।	
कायकिलेसं एमेव कुणइ तह कम्मबंधं च	॥ १४ ॥
किइकम्मं पि पसंसा सुहसीलजणम्मि कम्मबंधाय ।	
जे जे पमायठाणा, ते ते उववूहया हेंति	॥ १५ ॥
विक्खित्त पराहुत्ते, पमत्ते , मा कयावि वंदिज्जा ।	
आहारं च कर्तितो, नीहारं वा जइ करेइ	॥ १६ ॥
आयप्पमाणमित्तो चउर्दिसिं होइ ऽवग्गहो गुरूणो ।	
अणणुण्णायस्स सया न कप्पए तत्थ पविसेउं	॥ १७ ॥
वंदण, चिइ, किइकम्मं, पूयाकम्मं च, विणयकम्मं च ।	
वंदणयस्स इमाइं हवंति पंचेव नामाइं	॥ १८ ॥

- सीयले, खुड्डुए, किण्हे, सेवए, पालए तहा ।
 पंच एए य दिट्ठंता किइकम्मे हुंति नायव्वा ॥ १९ ॥
- परओ पक्खा-ऽसण्णे गंता, चिट्ठण, निसीयणा, -ऽऽयमणे ।
 आलोयण, ऽपडिसुणणे, पुव्वालवणे, य आलोए ॥ २० ॥
- तह उवदंस, निमंतण, खद्धाययणे, तहा अपडिसुणणे ।
 खद्ध, त्ति य तत्थगए, किं, तुम, तज्जाए, नो समणे ॥ २१ ॥
- नो सरसि, कहं छित्ता, परिसंभित्ता, अणुद्वियाइ कहे ।
 संथारपायघट्टण, चिट्ठुच्च, समासणे यावि ॥ २२ ॥
- अणाढियं च, थड्डं च, पविद्धं, परिपिडियं ।
 टोलगइ, अंकुसं, चेव, तहा कच्छभरिगियं ॥ २३ ॥
- मच्छुव्वत्तं, मणसा य पउट्ठं, तह य वेई (इ ?) याबद्धं ।
 भयसा, चेव भयंतं, मित्ती, गारव कारणा ॥ २४ ॥
- तेणीयं, पडिणीयं, चेव रुट्ठं, तज्जियमेव य ।
 सढं, च हीलियं चेव तहा विपरिकुंचियं ॥ २५ ॥
- दिट्ठमदिट्ठं, च तहा सिंगं, च कर, मोयणं ।
 आलिद्धमणालिद्धं, ऊणं, उत्तरचूलियं ॥ २६ ॥
- मूयं च ढड्डरं चेव चुडलियं अपच्छिमं ।
 बत्तीसदोसपरिसुद्धं किइकम्मं जो पउंजई ॥ २७ ॥
- किइकम्मं पि कुणंतो न होइ किइकम्मनिज्जराभागी ।
 बत्तीसामण्णयरं साहू ठाणं विरार्हितो ॥ २८ ॥
- बत्तीसदोसपरिसुद्धं किइकम्मं जो पउंजइ गुरूणं ।
 सो पावइ निव्वाणं अचिरेण विमाणवासं वा ॥ २९ ॥
- पडिकमणे, सज्झाए, काउसग्गे, ऽवराह, पाहुणए ।
 आलोयण, संवरणे, उत्तमट्ठे य वंदणयं ॥ ३० ॥

विणयाओ नाणं, नाणाओ, दंसणं, दंसणाओ चरणं तु ।
चरणार्हितो मुखो, मुखे सुखं अणाबाहं

॥ ३१ ॥

॥ प्रत्याख्यानभाष्यम् ॥

अणागय १ मइकंतं २ कोडी सहियं ३ नियट्टियं ४ चेव ।

सागार ५ मणागारं ६ परिमाणकडं ७ निरवसेसं ८ ॥ १ ॥

संकेय ९ चेव अद्धाए १० पच्चक्खाणं तु दसविहं ।

सयमेव ऽणुपालणीयं दाणुवएसे जह समाही ॥ २ ॥

होही पज्जोसवणा मम य तथा अंतराडयं हुज्जा ।

गुरुवेयावच्चेणं तवस्सि-गेलण्णयाए वा ॥ ३ ॥

सो दाय तवोकम्मं पडिवज्जइ तं अणागए काले ।

एयं पच्चक्खाणं अणागयं होइ नायव्वं ॥ ४ ॥

पज्जोसवणाइ तवं जे खलु न करिन्ति कारणे जाए ।

गुरुवेयावच्चेणं तवस्सि-गेलण्णयाए वा ॥ ५ ॥

सो दाय तवोकम्मं पडिवज्जइ तं अणिच्छिं काले ।

एयं पच्चक्खाणं अइकंतं होइ नायव्वं ॥ ६ ॥

पट्टवणओ य दिवसो पच्चक्खाणस्स निट्ठवणओ य ।

जहियं समिति दोण्णि वि तं भण्णइ कोडिसहियं तु ॥ ७ ॥

मासे मासे य तवो अमुगो अमुगदिवसम्मि हवई उ ।

हट्ठेण गिलाणेण व कायव्वो जाव उस्सासो ॥ ८ ॥

एयं पच्चक्खाणं नियट्टियं धीरपुरिसपण्णतं ।

जो गिण्हइ अणगारो अणिस्सियप्पा अपडिबद्धो ॥ ९ ॥

चउदसपुव्वी जिणकप्पिएसु पढमम्मि चेव संघयणे । एयं वोच्छिण्णं खलु थेरा वि तया करेसी य	॥ १० ॥
महयस्मागारेहिं अण्णत्थं वि कारणम्मि जायम्मि । जे भत्तपरिच्चायं करिति सागारकडमेयं	॥ ११ ॥
वि (नि?)ज्जायकारणम्मि य महयस्या नो करिति आगारा । कंतारवित्ति-दुब्बिक्खयाइं एयं निरागारं	॥ १२ ॥
दत्तीहिं कवलेहि व घरेहिं भिक्खाहिं अहव दव्वेहिं । जे भत्तपरिच्चायं करिति परिमाणकडमेयं	॥ १३ ॥
सव्वं असणं, सव्वं च पाणगं, सव्वखज्ज-भुज्जविही । वोसिरइ सव्वभावेण भणियमेयं निखसेसं	॥ १४ ॥
अंगुट्ठ-गंठि-मुट्ठी-घर-सेउस्सास -थिबुग जोइक्खे । भणियं संकेयमिणं धीरिहिं अणंतनाणीहिं	॥ १५ ॥
अद्धापच्चक्खमाणं जं तं कालप्पमाणभेएहिं । पुरिमट्ठ-पोरिसीहिं मुहुत्त-मासऽद्ध-मासेहिं	॥ १६ ॥
नवकार पोरिसीए पुरिमट्ठेक्कासणे-गठाणे य । आंबिल अब्भत्तट्ठे चरिमे अभिग्गहे विगई	॥ १७ ॥
द्रो चेव नमोक्कारे, आगारा छ च्च पोरिसीए य । सत्तेव य पुरिमट्ठे, एगासणगम्मि अट्ठेव	॥ १८ ॥
सत्तेगट्ठाणस्स उ, अट्ठेव य अंबिलम्मि आगारा । पंचेव अभत्तट्ठे, छप्पाणे, चरिम चत्तारि	॥ १९ ॥
पंच चउरो अभिग्गहे, निव्विए अट्ठ नव य आगारा । अप्पाउरणे पंच उ, हवन्ति सेसेसु चत्तारि	॥ २० ॥
नवणीओगाहिमगे अट्ठव-दहि-पिसिय-घय-गुले चेव । नव आगारा तेरिं, सेसदव्वाणं तु अट्ठेव	॥ २१ ॥

असणं ओयण-सत्तुग-मुग-जगारइ खज्जगविहीए ।	
खीराइ सूरणाई मंडगपभिई य विण्णेयं	॥ २२ ॥
पाणं सोवीर-जवोदगाइ चित्तं सुराइयं चेव ।	
आउक्काओ सव्वो कक्कडगजलाइयं च तहा	॥ २३ ॥
भत्तोसं दंताई खज्जूरं नालिकेर-दक्खाई ।	
कक्कड-अंबग-फणसाइ बहुविहं खाइमं होइ	॥ २४ ॥
दंतवणं तंबोल चित्तं तुलसी कुहेडगाईयं ।	
महु-पिंपलि-सुंठाई अणेगहा साइमं होइ	॥ २५ ॥
फासियं पालियं चेव सोहियं तीरियं तहा ।	
कित्तिममाराहियं चेव एरिसम्मि पईयव्वं	॥ २६ ॥
आगारेहि विसुद्धं जं गहियं फासियं तयं नेयं ।	
तह पालियं तु भण्णइ सम्मं उवओगपडियरियं	॥ २७ ॥
गुरुदत्तसेसभोयणसेवणयाए य सोहियं जाण ।	
पुण्णे वि थेवकालावत्थाणे तीरियं जाण	॥ २८ ॥
भोयणकाले अमुगं पच्चक्खायं ति भुज्ज कित्तियं ।	
एएहि आगारेहिं सम्मं आराहियं होइ	॥ २९ ॥
वयभंगे गुरुदोसो, थेवस्स वि पालणा गुणकरी उ ।	
गुरु लाघवं च नेयं धम्मम्मि अओ उ आगारा	॥ ३० ॥
दुद्धं, दहि, नवणीयं, घयं, तहा तिल्लमेव, गुड, मज्जं ।	
महु, मंसं, चेव तहा ओगाहिमगं च दसमाओ	॥ ३१ ॥
गो-महिसु -ट्टिपसूणं एलगखीराणि पंच, चत्तारि ।	
दहिमाइयाणि जम्हा उट्ठीणं ताणि नो हुंति	॥ ३२ ॥
चत्तारी हुंति तिल्ला तिल -अयसि -कुसुंभ-सरिसवाणं च ।	
विगईओ सेसाणं डोलाईणं न विगईओ	॥ ३३ ॥

- दवगुड-पिंडगुडा दो, मज्जं पुण कट्ट-पिट्ठनिप्फणं ।
मच्छिय -कुत्तियं -भामरभेयं च महं तिहा होइ ॥ ३४ ॥
- जल- थल-खहयरमंसं, चम्मं वस सोणियं तिभेयं च ।
आइल्लतिणिण चलचल-ओगाहिमगं च विगईओ ॥ ३५ ॥
- विगई विगयगयाणि य अणंतकाईणि वज्जवत्थूणि ।
दस तीसं बत्तीसं बावीसं सुणह वण्णेमि ॥ ३६ ॥
- दुद्धं,दहि,तिल, नवणीयं,घय, गुड,महु,मंस, मज्ज,पक्कं च ।
पण-चउ-चउ-चउ-चउ-दुग-तिग-तिग-दुग एगपडिभिण्णं ३७ ॥
- दव्वहया विगइगयं, विगई पुण तेण तं हयं दव्वं ।
उद्धरिए तत्तम्मि य उक्किट्टुदव्वं इमं अण्णे ॥ ३८ ॥
- अह पेया दुद्धट्ठी दुद्धवलेही य दुद्धसाडी य ।
पंच य विगइगयाइं दुद्धम्मि य खीरसहियाइं ॥ ३९ ॥
- अंबिलजुयम्मि दुद्धे दुद्धट्ठी दक्खमीसरद्धम्मि ।
पयसाडी तह तंडुलचुण्णयसिद्धम्मि अवलेही ॥ ४० ॥
- दहिए विगइगयाइं घोलवडां घोल सिहरिणि करंबो ।
लवणकणदहियमहियं संगरिगायम्मि अप्पडिए ॥ ४१ ॥
- पक्कघयं घयकिट्ठी पक्कोसहि उवरि तिरियसप्पि च ।
निब्भंजण वीसंदणमाइ घयविगईं विगइगया ॥ ४२ ॥
- तिल्लमली, तिलकुट्ठी, दिद्धं तिल्लं, तहोसहोवरियं ।
लक्ख्वाइदव्वपक्कं तिल्लं तिल्लम्मि पंचेव ॥ ४३ ॥
- अद्धकढिय इक्खुरसो गुलवाणीयं च सक्काराखंडं ।
पायगुलं गुलविगईं विगइगयाइं तु पंचेव ॥ ४४ ॥
- एगं एगस्सुवरिं तिण्णोवरि बीयगं च जं पक्कं ।
तुप्पेणं तेणं चिय तईयं गुलहाणियापभिई ॥ ४५ ॥

चउत्थं जलेण सिद्धा लप्पसिया पंचमं तु पूयलिया ।
 चोप्पडिया तावियाए परिपक्का तिसु मिलिएसु ॥ ४६ ॥
 आवस्सयचुण्णीए परिभणियं इत्थ वण्णियं कहियं ।
 कहियव्वं कुसलाणं पउंजियव्वं तु कारणए ॥ ४७ ॥

पू.आ.श्री महेश्वरसूरिविरचितम्
 ॥ संयममंजरी ॥

नमिरुण नमिरतिदसिदविदसिरिमउडलीढपयवीढं ।
 पासजिणे [सं] संय[ज] मसुरूवसंकित्तणं काहं ॥ १ ॥
 संजमु सुरसत्थिहि पुअउ संजमु मोक्खदुवारु ।
 जेहिं न संजमु मणि धरिउ तह दुत्तर संसारु ॥ २ ॥
 संजमभारधुरंधरह सहुच्छलिउ न जाह ।
 निअजणणीजुव्वणहरणु जम्मु निरत्थउ ताहं ॥ ३ ॥
 विरमणु पंचह आसवह इंदियनिगह जत्थ ।
 सकसायहं दंडह दमणु सतरस संजमु तत्थ ॥ ४ ॥
 निग्घिण निट्ठुर दुट्ठमण जे पाणि बहु करंति ।
 ते आवज्जिअपावभर निच्छय नरय पडंति ॥ ५ ॥
 अलिउ म जंपहु दुव्वयणु पर दूमिज्जइ जेण ।
 वमु नरवइ नरइहिं गयउ अलिउब्भवदोसेण ॥ ६ ॥
 जइ पाणइं संसइ पडइ जइ निव्वाहु न अत्थि ।
 तह वि अदिण्णु म संगहसि जं दूसिउ जिणसत्थि ॥ ७ ॥
 जइ निव्विण्णउ दुहपचुरि निवसंतु संसारि ।
 मेहुणसुहि सुमिणंतरिण मण पसरंतु निवारि ॥ ८ ॥

गाढपरिगहगहगहिउ नरु हाख अपवग्गु ।	
मिलिहि परिगहदुव्वसणु सिवसुहकारणि लग्गु	॥ ९ ॥
पंचासवविरमणु करहि करहि म निग्घण पाउ ।	
सिद्धिपुरंधिहि उवरि जइ तुज्झ पइट्टइ भाउ	॥ १० ॥
कक्कसि फरसि म उव्विअसि निरु कोमलइ म रज्जु ।	
मज्झत्थिउ [इ] वित्थरहिं जिअ जइ मणि निव्वुइकज्जु	॥ ११ ॥
रसणिदिउ दुद्धम दमिउ रसि रसि गिद्धउ जेण ।	
अवर य इंदिय विसयगय लीलइं निज्जिय तेण	॥ १२ ॥
गंधसुगांधिइं रइ करइं दुग्गांधिइं संताउ ।	
घाणिदियकयउक्करसि जीव म बंधइ पाउ	॥ १३ ॥
जे जिणनाहह मुहकमलअवलोअणकयतोस ।	
धण्ण तिलोअहं लोअणइं मुहमंडणपर सेस	॥ १४ ॥
परमणी जे रूवभरि पिक्खिवि जे विहि [ह] संति ।	
रगनिबंधण ते नयण जिण जम्म वि नहु हुन्ति	॥ १५ ॥
जीव म रंजहि मणरयण सुणवि मणोहर गेउ ।	
खरनिट्ठुरसद्दावसरि मा करि मणि उव्वेउ	॥ १६ ॥
गय मय महुअर झस सलह नियनियविसयपसत्त ।	
इक्किक्केण इ इन्दियण दुःख निरंतर पत्त	॥ १७ ॥
इक्किणि इंदिय मुक्कलिण लब्भइ दुक्ख सहस्स ।	
जसु पुण पंचइ मुक्कला कह कुसलत्तणु तस्स	॥ १८ ॥
इंदियसुक्खि मे रइं करहु संभावहिं अपवग्गु ।	
जिअ खणभंगुरविसयसुहमग्गि अलग्गि म लग्गु	॥ १९ ॥
वयरपरंपर संघडइ बहु उव्वेय करेइ ।	
कोउ वियंभिउ भंति नहु जीवहं दुग्गाइ नेइ	॥ २० ॥

वरिससहस्सिहिं जं कियउ तवु संजमु उवयारु । कोहमहानलसंगमिण सो दहि किज्जइ च्छारु	॥ २१ ॥
माण मडप्फर विप्फुरइ विणइ न वट्टइ कोइ । विणयविहूणह निट्ठुरह नाणविद्धत्ति न होइ	॥ २२ ॥
विणु नाणेण चरित्तु नहु विण चरणेण न मुक्खु । मुक्खुविहीणा[णहं] कहवि नहु होइ निरंतर सुक्खु	॥ २३ ॥
ता मिल्हेविणु माणभडु विणय निवेसहिं चित्तु । अहव सहेसहि दुक्खडां भवपंजरि निक्खित्तु	॥ २४ ॥
माया [मा मा?] परवंचणु करहिं परवंचंतहं पाउ । जीवहं पावपरव्वसह नरय तिरिक्खउ ठाउ	॥ २५ ॥
उट्ठंती लोहह लहरि झंपिय जेण झडत्ति । तसु भवजलहिसमुत्तरणि फुरइ समगलसत्ति	॥ २६ ॥
जीव कसाय न निज्ज [ज्जि] णइ अनु[णु] विप्फुरइ सरोसु । काइं निहत्थउ नीससिहिं करइ सरीरइ सोसु	॥ २७ ॥
जेणि न रुद्धउ विसयसुहि धावंतउ मणुमीणु । तेणि भमेवउ भवगहणि जंपंतइ जण दीणु	॥ २८ ॥
संजमबंधणि बंधि धरि धावन्तउ मणहत्थि । जइ काहिसि अहु सुक्कलु ता पाडिहइ अणत्थि	॥ २९ ॥
जीह जि वण्णइ जिणह गण दंसण नाण चरित्त । सा सलहिज्जइ सज्जणिहिं पयडियपवयणतत्त	॥ ३० ॥
जा परदोस समुल्लवइ मिच्छपवत्तणसज्ज । सा जीहा मह मुहकुहरि जिण जम्मवि म करिज्ज	॥ ३१ ॥
जिणचंदगुरुजणविणउ तवु संजमु उवयारु । जं किज्जइ खणभंगुरिण देहह इत्तिउ सारु	॥ ३२ ॥

जो संतावइ अणुदियहं छव्विहजीवनिकाउ ।
 नरयनिबंधणकम्मरउ बलि किज्जउ सो काउ ॥ ३३ ॥
 [दण्ड दमवि म] णु वसि करहु धरि संजमि अप्पाणु ।
 मोह महाबलु निज्जिणिहिं जिम पावहि निखाणु ॥ ३४ ॥
 समणह भूसण गयवसण संजममंजरि एह ।
 [सिरि] महेसरसूरि गुरु कण्णि कुणंत सुणेह ॥ ३५ ॥

पू.आ.श्री मानतुंगसूरिविरचितम् ॥ जयन्तीप्रकरणम् ॥

नमिय नमिरामरेसरसिरसेहरमणिमऊहविच्छुरियं ।
 वीरचरणारविन्दं जयन्तियापगरणं वोच्छं ॥ १ ॥
 पुच्छइ कहावसाणे गुरुयत्तं कह कुणन्ति जिण जीवा ? ।
 वीरे भणइ जयन्ती अट्टारस पावट्टाणेहिं ॥ २ ॥
 पाणिवह मुसावाए अदत्त मेहुण परिगहे ।
 कोहे माणे माया लोभे पिज्जे दोसे य कलहे य ॥ ३ ॥
 अब्भक्खाण अइ पेसुण्णे तह परपरिवाए ।
 मायामोसे मिच्छादंसणसंल्ले य अट्टारे ॥ ४ ॥
 भंते भव्वत्तं किं सभावओ ? वावि होइ परिणामा ?
 साहावियं जयन्ति ! भव्वत्तं नेय परिणामा ॥ ५ ॥
 भवसिद्धिया भंते ! जइ सिज्झिस्संति तो भवे लोओ ।
 भवसिद्धिएहि रहिओ, न भवइ स जयंति ! नायाओ ॥ ६ ॥
 सयलागासपएसा सेट्ठिपरमाणुमित्तखंडेहिं ।
 समए समए हीइ अणंतउस्सप्पिणीकालं ॥ ७ ॥

नो चेव अवहिया जह एवं भव्वावि नेव निट्ठन्ति ।	
नवि सिज्झिर्हिति तो भण किण्णु भव्वत्तणं ?	॥ ८ ॥
जइ होऊणं भव्वा वि केइ सिद्धिं न चेव गच्छन्ति ।	
एवं तेऽवि अभव्वा को व विसेसो भवे तेसिं ?	॥ ९ ॥
भण्णइ भव्वो जोग्गो दारुदलियत्ति वावि पज्जाया ।	
जोग्गो वि पुण न सिज्जइ कोइ रूक्खाइदिट्ठन्ता	॥ १० ॥
पडिमाईणं जोग्गा बहवो गोसीसचन्दणदुमाई ।	
संति अजोग्गा वि इहं अण्णे एरण्डभिण्डाइ	॥ ११ ॥
न य पुण पडिमुप्पायणसंपत्ती होइ सव्वजोगाणं ।	
तेसिं पि असम्पत्ती न य तेसिमजोगया होइ	॥ १२ ॥
किं पुण जा संपत्ती सा नियमा होइ जोग्गरूक्खाणं ।	
न य होइ अजोग्गाणं एमेव य भव्वसिज्झणया	॥ १३ ॥
अहवा पडुच्चकालं न सव्वभव्वाण होइ वोच्छिती ।	
जं तीयाणगयाओ अद्धाओ दो वि तुल्लाओ	॥ १४ ॥
तत्थाऽइइअद्धाए सिद्धो एगो अणंतभागो सिं ।	
कामं तावइउ च्चिय सिज्झिही अणागयद्धाए	॥ १५ ॥
ते दो अणन्त भागा होउं समुच्चियअणन्तभागो सिं ।	
एवं पि सव्वभव्वाण सिद्धिगमणं न निदिट्ठं	॥ १६ ॥
जागरिया सुत्तत्तं किं साहु ? जिण जयन्ति ! जागरिया ।	
धम्मीणमहम्मीणं सुत्तत्तं साहु निदिट्ठं	॥ १७ ॥
पाणाणं भूयाणं सत्ताणं तह जयंति ! जीवाणं ।	
दुक्खणसोयणपरियावणाईसुं जेण वट्ठंति	॥ १८ ॥
निच्चं अहम्मकम्मा अहम्मवित्ती अहम्मआयारा ।	
अहम्मि रज्जमाणा सत्ता सुत्ता उ ते सेया	॥ १९ ॥

॥ २० ॥

एयव्विवरीया पुण सज्झायपरा जियंदिया धीरा ।

धम्मम्मि रज्जमाणा ते साहू जागरा पवरा

॥ २१ ॥

दुब्बलियत्तं ? साहु बलियत्तं ? जिण जयंति ! पावाणं ।

दुब्बलियत्तं सेओ सद्धम्माणं तु बलियत्तं

॥ २२ ॥

दक्खत्तं आलसियत्तमुत्तमं जिण जयंति ! आलस्सं ।

पाविट्ठदुट्ठचिट्ठे सिट्ठं सट्ठे लोए दक्खत्तं

॥ २३ ॥

पुण पुच्छेइ जयन्ती भंते सोइन्दियस्स वसगो किं ? ।

बंधइ चिणइ उवचिणइ जयंति ! सिय सत्त सिय अट्ठ

॥ २४ ॥

कम्मपगडीओ दढं बन्धइ पकरेइ चिणइ उवचिणइ ।

लोयणघोणारसणाफरिसणवसगावि एमेव

॥ २५ ॥

एवं विणिच्छियट्ठा पहट्ठतुट्ठाऽभिवन्दिउं वीरं ।

सामण्णमऽसामण्णं देवाणन्द व्व काऊणं

॥ २६ ॥

निहलियघाइकम्मा केवलमुप्पाडिऊण य जयन्ती ।

भवघाइकम्महरणा सिवमयलमणुत्तरे पत्ता

॥ २७ ॥

भगवइबारसमसया बियउद्देसाउ पगरणं एयं ।

सपरोभयसरणत्थं उद्धरियं माणसूरिहिं

॥ २८ ॥

पू.आ.श्रीजिनभद्रसूरिविरचिता
॥ पञ्चवर्गपरिहारनाममाला ॥

नत्वा पञ्चेषु-पञ्चास्य-शरभं रभसाज्जिनम् ।	
अपञ्चवर्गवर्णात्मशब्दान् कतिपयान् ब्रुवे	॥ १ ॥
यो वर्गव्यञ्जनान्तः स्यात् स श्लोकाद्धान्तगो ध्वनिः ।	
अवर्गकाव्ये कर्त्तव्यो वर्णमध्ये न तद् यतः	॥ २ ॥
अर्हणविषयोऽरोषोऽरिहा संवरवैरिहा ।	
सुरासुरेशसंसेव्यः शिवावासो जिनेश्वरे	॥ ३ ॥
स्वर्गेऽव्ययं स्वरावासाऽऽश्रयाऽऽलयाः सुरात् परः ।	
देवेऽसुरारिः स्वाहाशी बर्हिगस्योऽव्ययालयः	॥ ४ ॥
अविस्त्रसः सुस्थार्के सहस्रांशुर्हरी रविः ।	
सूरः सूर्यो हेलिर्हसोऽहरीशो वासरेश्वरः	॥ ५ ॥
अंशुः सरोरुहसुहृद् रश्मावंशुर्वसुश्च रुक् ।	
उस्रश्चन्द्रे शर्वरीशः शिशिरांशुः शशी हरिः	॥ ६ ॥
सरोरुहारिरङ्गारे रसासूगर इत्यपि ।	
बुधे च शार्वरीशः स्यात् शशिसूश्च बृहस्पतौ	॥ ७ ॥
सुरसूरिस्तथा सूरिः शुके चासुरपूर्वकः	
शनौ च रविसूः सौरिः सैहिकेये च शशयरिः	॥ ८ ॥
रविवैरी च राहुः स्यात् केतावहि विलेशयौ ।	
अश्लेषासूरगस्त्ये चौर्वशेयश्चाश्रयाशसूः	॥ ९ ॥
दिनेऽहर्वासरो प्रातर्वसरास्य-मुषस्तथा ।	
सन्ध्यायां सबलिः सायं रजन्यां शर्वरी उषा	॥ १० ॥
शशिशरीरेश्वरी च मार्गशीर्षे सहः सहाः ।	
पौषे सहस्यं शंसन्ति शीते च शिशिरं मतम्	॥ ११ ॥

सुरभाविष्य आषाढे वाहा(दा)वसर-वर्षिकौ ।

॥ १२ ॥

क्षये विलय-संहारौ खे विहायो वियत् तथा ।

॥ १३ ॥

वायु-स्वर्वासि-वार्वाहाश्रयो मेघे तु संवरात्

वार्वारिसलिलेभ्यश्च वाहः स्याद् वेगवर्षिणि ।

॥ १४ ॥

आसारो वर्षणे वर्षं दिश्याशा-हरितौ स्मृते ।

इन्द्रे सुरेश्वरः स्वाराङ् हर्यश्चो वासवो वृषा ।

॥ १५ ॥

वार्वाहवाहः शैलारिबलहा हरिष्यते

देववृक्षे साल-रसारुहौ स्वःसुरपूर्वकौ ।

॥ १६ ॥

कुलिशे च स्वरुर्देव्यां सुर-स्वरबलादयः

गीर्वाणगायनो हाहा हूहूः पण्याङ्गनासु च ।

॥ १७ ॥

स्वः-सुरदिपरा वेश्या उर्वश्याद्या यमे हरिः

लुलायवाहः सूरसूः वरुणे सलिलेश्वरः ।

॥ १८ ॥

वारीश्वराऽऽ-श्रयश्चापि कुबेरे स्वेश्वरो विलः

ऐल ईशवयस्यश्चे हावसुर्द्रविणे वसु ।

॥ १९ ॥

स्वं राः सारं विरूपाक्षे शैलवासी-श-शायिनः

शर्वो वार्वाहवाहश्चाऽऽशावासा ईश ईश्वरः ।

॥ २० ॥

शूली लुलायवाहारिः स्याद् विहायःशिरोरुहः

असुरारिः शिवेशश्च संवराहरो हरः ।

॥ २१ ॥

शिवो हीर उमायां च सिंहावासा शिवेश्वरा

आर्या सौरिस्वसा स्कन्दे शिवा-शरा-ऽऽश्रयाशसूः ।

॥ २२ ॥

बर्हिवाहो विधौ हंसवाहो विश्वात् सृङ्गीश्वरौ

वसुश्रवाः सारससूर्विष्णौ वारिशयो हरिः ।

॥ २३ ॥

वारीशशायी श्रीशोऽहिवैरिवाहः सुरारिहा ।

शौरिर्विश्वेश्वरो राहु-वलिवैरी हलायुधे । हली बलः सीरशयो लक्ष्म्यां वारीशसूर्वला	॥ २४ ॥
या सा सरोरुहावासा श्रीः शरीरेश्वरी हरेः । कामे श्रेयोऽसुहृत् श्रीसूः संवराश्चि तत्सुते	॥ २५ ॥
उषेशो गरुडे शौरिवाहो वि-वयईश्वरः । अहिवैरी दानवे स्यात् सुरारि-रसुरो गिरि	॥ २६ ॥
वाग् वचने च व्याहारो नामन्याऽऽह्वाऽऽह्वयौ स्मृतौ । आकारणे हवो ग्राम्येऽश्लीलं मङ्गलशंसने	॥ २७ ॥
आशीः प्रशंसने शंसा विवादे व्यवहारवाक् । कीर्तौ यशोऽथ स्वीकारे चाऽऽश्रवो नर्तने भवेत्	॥ २८ ॥
लास्यं वंशादिके ज्ञेयं शुषिरं हसने हसः । हासो हास्यं च कोपे रुट् रुषा रोषोऽक्षिवारिणि	॥ २९ ॥
अस्त्रमस्तु च लज्जायां ह्रीर्निद्रायां च संलयः । संवेशो हृत्प्रसक्तौ च हर्षोऽन्यगुणदूषणे	॥ ३० ॥
असूया तर्क ऊहः स्यात् शक्तौ वीर्यं क्लमे भवेत् । आयासोऽपि च तन्द्रायामालस्यं मानवे तु विट्	॥ ३१ ॥
डिम्भे बालः शिशुः शावः शिशुत्वे बाल्य-शैशवे । नटे शैलालि-शैलूषौ जरायां विस्रसा मृते	॥ ३२ ॥
यशः शेषो वधे हिंसा जडे बालश्च बालिशः । आशंसितरि चाशंसुर्द्विद्विदोऽस्वोऽवसुः कुधि(अक्षान्तौ)	॥ ३३ ॥
ईर्ष्या रोषण इर्ष्यालुः स्यादसौम्यस्वरेऽस्वरम् । मन्दे अलस आलस्य इभ्ये च श्लील ईश्वरः	॥ ३४ ॥
प्रभावीश्वर ईशः स्यादर्यो मूके तु लोहलः । हिंस्रे शरारुः सुभटे शूरो वीरोऽथ दक्षिणे	॥ ३५ ॥

सरलः कर्मशीले स्यादायः (?) सत्यार्य उच्यते ।	
शिखरिण्यां रसालाऽऽज्ये हविष्यं हविरिष्यते	॥ ३६ ॥
ह्योगोदोहोद्भवे हैयं शुण्ठ्यां विश्वाऽथ काञ्जिके ।	
सौवीरं राजिकायामसुरो मनोरथे वशः	॥ ३७ ॥
आशंसे हाऽदने लेहाऽऽहारावुपचितेऽसलः ।	
वली च त्र्यूषणे व्योषं विक्लवे विह्वलो मतः	॥ ३८ ॥
सभायां तु सदः संसद् वचनस्थित आश्रवः ।	
वश्यः प्रणेये चाऽर्चयामर्हा च स्यादहंकृतौ	॥ ३९ ॥
अहंयुः संशयितरि संशयालुरुपस्करे ।	
वेषवारोऽथ निद्रालौ शयालुरनुगामिनि	॥ ४० ॥
सहायोऽथ जवे रंहो रथश्च पथिकव्रजे ।	
हारिः पथ्यदने प्रोक्तं शम्बलं हि क्षमे सहः	॥ ४१ ॥
खेलिन्यां शारि-शारौ च कुले वंशः स्त्रियां विशा ।	
वसरोहाऽबला बाला योषा योषिद् निषेवणे	॥ ४२ ॥
शुश्रूषा वरिवस्या च सेवा प्रियतमे वरः ।	
प्रियायां च शरीरेशी सख्यामालिर्वयस्यया	॥ ४३ ॥
स्त्रीगुणे हावो हेला च विलासो लीलया सह ।	
पाणिग्रहे विवाहः स्याद् गणिकायां तु वेश्यया	॥ ४४ ॥
वारयोषाऽथ सुखे संवेशो रहसा सह ।	
व्यवायश्च भागिनेये स्वस्नीयः पतिभार्ययोः	॥ ४५ ॥
पित्रोः श्वश्रूश्चशुरौ चात्मीये स्वीयः स्व इत्यपि ।	
भग्न्यां स्वसा बान्धवे स्त्रो दयितायाः सहोदरे	॥ ४६ ॥
श्यालो भार्याभगिन्यां च श्याला हाली मृते शवः ।	
काये वेरं शरीरं चाङ्गेऽवयवोऽथ मूर्द्धनि	॥ ४७ ॥

शिरः शीर्षं कचे बालः शीर्षसूक्ष्म शिरोरुहः ।	
शुद्धकेशे शिरस्यः स्याद् मुखे चाऽऽस्यं श्रुतौ श्रवः	॥ ४८ ॥
स्कन्धे बाहुशिरोऽसश्च भुजे बाहुश्च बाहया ।	
हस्ते शयो रसज्ञायां लोला वक्षसि चाप्युरः	॥ ४९ ॥
स्तनयोरुरुरुहौ च शुके वीर्यं बलं पदे ।	
अंघ्रिमूत्रे स्त्रवो योनौ स्याद् वरावयवो वलिः	॥ ५० ॥
सृणीकायां तु लाला स्यादास्यासवश्च सक्थनि ।	
ऊरुर्नितम्बे आरोहो रक्ते विस्त्रमसृक् नृपे	॥ ५१ ॥
रसावासव उर्वीशो राट् च सर्वसहेश्वरः ।	
युधिष्ठिरे च शल्यारि-रर्जुने वासविः स्मृतः	॥ ५२ ॥
कर्णे सौरिः शातवाहे हालः सशयनासने ।	
औशीरं शयने शय्याऽलक्ते यावोऽवतंसके	॥ ५३ ॥
शिरःस्रगंशुके वासः कटके वलयो भवेत् ।	
मुक्तालतायां हारः स्याद् मञ्जीरे हंस इष्यते	॥ ५४ ॥
स्थूलशाटे वराशिः स्यात् सूपकारे तु वल्लवः ।	
षण्ढे वर्षवरः शत्रावरिवैर्यपि चासुहृत्	॥ ५५ ॥
विरोधे वैरं मित्रे च वयस्यः सवयाः सुहृत् ।	
पौरुषे शौर्यं नेपथ्ये वेषो दण्डे तु साहसम्	॥ ५६ ॥
सर्जरसे रालः स्यात् सर्वरसः सुरभिचूर्णके वासः ।	
वरधूपे श्रीवासः पार्थिवभागे बलिः सैन्ये	॥ ५७ ॥
शिविरं बलं विविक्ते रहश्च वंशोद्भवे वंश्यः ।	
गुह्ये रहस्य-मश्वारोहेऽश्वारोऽश्ववारोऽपि	॥ ५८ ॥
सहस्रेण समं योद्धा स साहस्र सहस्रयपि ।	
चापे शरास इष्वासो बाहुत्राणे तु बाहुलम्	॥ ५९ ॥

चक्रेऽरिः करवालेऽसि शिलीमुखे त्विषुः शरः ।	
शरीररुहवाहश्च तूणीरे तु शराश्रयः	॥ ६० ॥
तोमरे सर्वला ज्ञेया शङ्कौ शल्यं त्रिशीर्षके ।	
शूलं लक्ष्ये शरव्यं च स्थाप्ति शौर्यं बलं सहः	॥ ६१ ॥
सुहृत्कटक आसारो रणे संयद्-युदाहवाः ।	
विप्रे रसासुरो यज्ञे सवो वर्हि-द्विजाधमे	॥ ६२ ॥
वीरहा देवदेये च हव्यं नैवेद्यके बलिः ।	
वृत्ते शीलं क्षत्रिये तु बाहुसू-र्वाहवोऽपि च	॥ ६३ ॥
वैश्येषु विश उरव्या आर्याः शुद्रैऽहिसूस्तथा ।	
वृषभः कर्षके सीरी हली लाङ्गलके हलम्	॥ ६४ ॥
सीरो मद्ये सुरा हाला हारहूर मिराऽऽसवः ।	
गोपाले वल्लवो रज्जौ शृवं शुल्वं च पामरे	॥ ६५ ॥
वर्वरः कल्पपाले च वारिवासः पुलिन्दके ।	
शवरो युग्ये वाह्यं स्याद् वह्यं वाहोऽपि कथ्यते	॥ ६६ ॥
भुवि सर्वसहो-र्वी-ला सलिलेशाम्बरा रसा ।	
विश्वाऽथ सर्वसस्यायां धरायामुर्वरा मता	॥ ६७ ॥
इरिणे तूषरं देशे विषयो जिनमन्दिरै ।	
विहारो भवने शाला वास आलय आश्रयः	॥ ६८ ॥
पुरे वेश्याश्रयो वेशः पक्वणे शबरालयः ।	
खरकुट्यां तु शिल्पा (?) स्याद्-मण्डपे तु विशाश्रयः	॥ ६९ ॥
देहल्यामुम्बरः स्तम्भाद्यधःकाष्ठे शिलाऽभिधा ।	
कोणेऽश्रिः कपाटेऽरमरश्चि धराधरे	॥ ७० ॥
अहार्य-शैलौ तद्भेदे सुवेलः कनकाचले ।	
स्व-शैलो हि सुरहार्यः पाषाणे तु शिला स्मृता	॥ ७१ ॥

.....।	
उज्जयिन्यां विशाला स्यात् सरोबन्धे तु संवरः	॥ ७२ ॥
आलि-रुज्छे शिलः क्षेत्रभेदे व्रैहेयमुच्यते ।	
यव्यं हल्यं च शालेयं प्राकारे साल इष्यते	॥ ७३ ॥
स्थाल्यामुषाऽथ वाद्धान्यां चाऽऽलुभ्राष्ट्रेऽम्बरीषवाक् ।	
वर्द्धमाने शरावश्च तीक्ष्णे लोहमयस्तथा	॥ ७४ ॥
शैलसारं शिलासरं ताम्रे शुल्वं भुजङ्गमे ।	
सीसं रूप्ये शशी हंसः त्रपुणि स्याच्च सिंहलम्	॥ ७५ ॥
सुवर्णे रा वसुः कांस्ये सुरवैर्याह्नमध्रके ।	
वारिवाहाम्बराह्वाः स्युः पारदे च रसोऽञ्जने	॥ ७६ ॥
सौवीरं पित्तलायां चाऽऽरो रीरी रीरित्यपि ।	
शुल्वारिगन्धके ज्ञेय-स्ताले चाऽऽलं मणौ वसु	॥ ७७ ॥
वज्रे हीरः स्वरुः शंवः सूर्यकान्ते रवेः शिला ।	
आश्रयाशशिला चन्द्रकान्ते शशिशिला जले	॥ ७८ ॥
सलिलं संवरं वारि वारिवाहरसो रसः ।	
वारम्बु हिमेऽवश्यायोऽनच्छे त्वाविलमम्बुधौ	॥ ७९ ॥
वारीशो वारिशश्च सरस्वान् सलिलालयः ।	
महातरङ्गे तूह्योलो लहरी तोयवर्द्धने	॥ ८० ॥
वेला तडागे सरसी सरो नद्यां वह्ना सरित् ।	
गङ्गायां स्वर्वहा श्रीशांद्हिः सुरसरिद् मता	॥ ८१ ॥
कालिन्ध्यां सूर्यसू-स्त्ववैरिवाहस्वसाऽपि च ।	
नर्मदायां तु रेवा स्यात् शशिसूश्च नदे वहः	॥ ८२ ॥
स्थानके त्वालवालः स्या-दावालो निझरि सरिः ।	
उपकूपजलाधारे-त्वाहावः प्रसवे स्रवः	॥ ८३ ॥

प्रवाहे वाहो वह्नौ च हव्यवाङ् हव्यवाहवाक् । हव्याशो हविराशश्च हव्याशी हविराश्यपि	॥ ८४ ॥
वायुसुहृदाऽऽश्रयाशो बर्हिः स्वाहावरो वसुर्बहुलः । वाडववह्नौ चौरवः स्फुलिङ्गके हव्यवाहलवः	॥ ८५ ॥
धूमे च वायुवाहः स्याद् वाते श्वासश्च वायुना । वृक्षे रसारुहः साल इलासू-र्वसु-रङ्कुरे	॥ ८६ ॥
रोहोऽथ स्कन्धशाखायां साला शाला च पल्लवे । बर्हं परगे तु रसः फले सस्यमुदाहृतम्	॥ ८७ ॥
बीजकोश्यां शिबि-शिबे पिप्पले श्रीरसारुहः । हर्यावासो वटे स्वेशाश्रयो बह्वंहिराम्रके	॥ ८८ ॥
रसालः श्रीफले बिल्वः सर्जके साल उच्यते । वीरणीमूले तूशीरं वेणौ वंशः प्रकीर्तितः	॥ ८९ ॥
कृतमाले वृष (?) स्तुम्ब्यामलाबू-रटरूषके । वासा श्लेष्मातके शेलुरामलक्यां शिवाध्वनिः	॥ ९० ॥
द्राक्षायां हारहूरा स्याद् वाले द्वीवेरमम्बुजे । सरोऽम्बु सरसी-वारि-वारादिभ्यश्च रुङ्-रुहौ	॥ ९१ ॥
सहस्रबर्हं नील्यां तु शैवालं शैवलं तथा । शेवालं शेवलं धान्ये सस्य-मश्वप्रिये यवः	॥ ९२ ॥
कलमप्रमुखे शालिर्मुद्गे तु हरितो हरिः । माषे वृष्यो वली सीत्ये व्रीहिस्तस्मिंश्च पाटले	॥ ९३ ॥
आशुः स्यात् कणिशे सस्यशीर्षं गोधूमके पुनः ।वलश्च शितशिम्बिके	॥ ९४ ॥
वल्लं रक्तफलायां तु बिम्बी स्यात् चिर्भिटीषु च । एर्वारुः काकमाच्यां तु वायसी क्ष्वेडके विषः	॥ ९५ ॥

रसस्तस्य विशेषे स्तो हालाहल-हलाहलौ । इक्षौ रसालो दर्भे च बर्हि-मुञ्जे शरःस्मृतः	॥ ९६ ॥
दूर्वायां च रुहा घासे यवसं च जलौकसि । शिली मर्कटके लालास्रावो वै वृश्चिके त्वलिः	॥ ९७ ॥
भृङ्गे रसांही रेलम्बोऽलिरली वृषभे वृषः । गव्युस्रो-षा कुर्कुरे श्वा महिषे वाहवैरिणा	॥ ९८ ॥
हरिवाहो लुलायोऽपि करभे शिशुनामभृत् । शलः खरे च वालेयं इडिके शिशुवाहवाक्	॥ ९९ ॥
कोले वराहः सिंहे च हरिर्दुष्टमतङ्गजे । व्यालो हिंसे पशौ व्यालो हस्तिन्यां कथ्यते वशा	॥ १०० ॥
गजबन्धक्षितौ वारि घोटकेऽश्वो हयो हरिः । वाहोऽर्वा वाडवायां चाऽश्वाऽश्वे पीयूषवर्णके	॥ १०१ ॥
सेराहः पीतदेहे च हरियश्चित्रिताङ्गके । हलाहः कृष्णजङ्घेष्टपाण्डुकायिन्युराहवाक्	॥ १०२ ॥
कृष्णजानौ मनागपीते चोलाहः शुभ्रकेसरे । पाण्डुपुच्छे वोल्लाहो वेगसरे च वेसरः	॥ १०३ ॥
सृगाले हूरवः क्रोष्ट्यां शिवा स्याद् वानरे हरिः । मृगभेदे भवेदृश्यो रोहिषः संवरोऽपि च	॥ १०४ ॥
शल्यके शललः शल्य-स्तच्छलाकाभिधा शलम् । शललं मूषिकारातौ विलालो मृदुलोमके	॥ १०५ ॥
शश आखौ वृषः सर्पे विषवाहो विलेशयः । अह्रस्वलोलो व्यालोऽहिर्वाय्वाश्याऽऽशीविषोऽपि च	॥ १०६ ॥
शालूरासरिहीशे चाशीविषाश्लगर्दके । वाव्यालोऽजगरे च स्याद् वाहसः शयुस्त्यपि	॥ १०७ ॥

अनन्तेऽहीश शेषौ स्तः सहस्रशिरसा सह ।	
भुजङ्गमस्य दंष्ट्राया-माशीः स्याद् नकुलेऽहिहा	॥ १०८ ॥
व्यालवैरी विहङ्गे च स्युर्वयो वि विहायसः ।	
पक्षे शरीररुहकं मयूरे व्यालवैरिणा	॥ १०९ ॥
वारिवाहसुहृद् बर्ही पिच्छे बर्हं तदीयके ।	
काके च वायसो वल्याहारो वल्याशिना सह	॥ ११० ॥
हंसस्य दयिता हंसी वरला वारलाऽपि च ।	
सारसस्य तु सारस्याऽऽट्यां शरारिः शुके भवेत्	॥ १११ ॥
सस्याशी ददुरे शालु-शालूर हरयस्तिमौ ।	
विशारः संवरो नक्रे चाऽऽलास्यो वार्वराहवाक्	॥ ११२ ॥
उद्रे वारिविलालः स्याद् वसी ग्राहेऽवहारकः ।	
पाताले च वलि-व्यालपरा विश्वाश्रयालयाः	॥ ११३ ॥
स्त्रे विवरं शुषिरं शुषिर्विलं जगत्यपि ।	
विश्वं प्राणे शिवो ज्ञेयः श्वसिते श्वास आहरः	॥ ११४ ॥
सन्देहे संशयो दोषे त्वास्त्रवो मानसे च हृत् ।	
पापेऽहः सहजे शीलं धर्मे श्रेयो वृषः शुभे	॥ ११५ ॥
विधावयस्तुषारे च शिशिरस्त्विन्द्रियार्थके ।	
विषयोऽक्षे च विषयि शब्दे च स्वर आरवः	॥ ११६ ॥
रवः संरव आरावो विरवस्तुरगध्वनौ ।	
हेषा ह्रेषाऽथाभिप्राये चाशयो लवणे सरः	॥ ११७ ॥
कपाये तुवर (?) श्चामगन्धे विस्रं च पिङ्गले ।	
श्यावो हरिर्नीलपीते हरितो हरिरित्यपि	॥ ११८ ॥
कबुरि शबलो व्राते विसर-व्यूह-राशयः	
वारोऽपि तुरगस्तोमेऽश्वीय-माश्वं च पुष्कले	॥ ११९ ॥

बहुलं बहु पङ्क्तौ त्वावलिरालिः कणे लवः ।	
लेशः पृथौ विशालं स्यादुरु बृहत् समुच्छ्रये	॥ १२० ॥
आरोहो वामने ह्रस्वो विस्तारो व्यास उत्तमे ।	
वरं वर्यं समीपे स्यात् सवेशोऽथ मनोहरे	॥ १२१ ॥
हारि सान्द्रे वहलं श्रेष्ठे श्रेयान् परिक्रमे ।	
विहार ईर्या शयने विशायोऽथावमानने	॥ १२२ ॥
अत्रहेलं समस्ते स्तो विश्वाऽशेषौ स्वनिर्गमे ।	
व्ययो विघ्ने व्यवायः स्यात् प्रस्तावेऽवसरः क्षणे	॥ १२३ ॥
वेला वारौ विभूषायां श्रीभर्गिणोऽशो वृत्तौ वरः ।	
कुटिलेऽराल माटोपे चावेशो लवने लवः	॥ १२४ ॥
व्यक्तौ विशेषः स्पर्द्धायां संहर्षः शिखरे शिरः ।	
शीर्षं मूलं हि रुदरेखायां वलिरस्थिरे	॥ १२५ ॥
लोलो वामाङ्गके सव्य-मृजौ सरल उच्यते ।	
अवष्टम्भेऽवलम्बः स्यादालम्बः कालविस्तरे	॥ १२६ ॥
विलम्बः परिम्भे च संश्लेषः स्याद् निरन्तरे ।	
अविरलं भवेद् मोक्षे शिवं श्रेयोऽव्ययं तथा	॥ १२७ ॥
विश्वशीर्षं विश्वहर्ष रसा स्यादव्ययालयः ।	
भव्ये स्वश्रेयसं श्रेयः शिवं च श्वोवसीयसम्	॥ १२८ ॥
अथाऽव्ययानि भण्यन्ते स्वर्गे स्व-निकटे हिरुक् ।	
रजन्यां रजनीप्रान्ते चोषा सम्बोधने तु रे	॥ १२९ ॥
अरे अयि च हे है च हंहो देवहविर्हुतौ ।	
श्रौषट् वौषट् वषट् स्वाहा प्रकाशे त्वावि-रल्पके	॥ १३० ॥
ईषद् वितर्कणे त्वाहो निश्चयेऽवश्यमिष्यते ।	
सत्त्वरे चाशु सहसा स्नाग् बाह्ये बहिरेष्यति	॥ १३१ ॥

दिने श्वोऽतीतेऽहिं ह्यः स्यादवरोऽर्वाग् दिनात्यये ।

सायं नित्यं भवेत् शश्वदनुमतौ निगद्यते

॥ १३२ ॥

ओ मां च विषादे हाऽहह चित्रे तु ही अहो ।

उपमानार्थमिव वा पूरणेद्वेश्व वै ह हि

॥ १३३ ॥

सूरि श्रीजिनवल्लभान्वयवियद्वर्गजीविनीजीविता-

धीश श्रीजिनदत्तसूरिचरणद्वन्द्वारविन्दालिनः ।

शिष्यः पूज्यजिनप्रियस्य सुगुरोर्वर्गाक्षरैरुज्जिता-

मेनां श्रीजिनभद्रसूरिकविगट् चक्रेऽभिधानावलीम्

॥ १३४ ॥

वाचनाचार्यश्रीसाधुसुन्दरगणिविरचितः

॥ शब्दरत्नाकरः ॥

। प्रथमः काण्डः ।

ध्यात्वाऽर्हतो गुरुन् प्राज्ञान् वाग्देवीमपि भक्तितः ।

शब्दरत्नाकरं कुर्वे शब्दभेदार्थसंग्रहम्

॥ १ ॥

अर्हद्देवनृतिर्यञ्चो नैरेयाः साङ्गकाः समाः ।

अव्ययाश्च क्रमेऽत्रायं लक्ष्यतां सुखलब्धये

॥ २ ॥

भवेज्जिनेऽर्हन्नर्हन्तः सार्वः सर्वाय इत्यपि ।

तीर्थङ्करस्तीर्थकरः परमेष्ठी ठकारयुक्

॥ ३ ॥

वृषभर्षभौ नाभेये, शंभवे संभवोऽपि च ।

एकादशजिने श्रेयान्, श्रेयांसो, द्वादशार्हति

॥ ४ ॥

वसुपूज्य-वासुपूज्यावनन्तोऽनन्तजिद् मतः ।

विंशे जिने मुनिस्तद्वद् मुनिसुव्रत-सुव्रतौ

॥ ५ ॥

अरिष्टनेमौ नेमिश्च नेमी नन्तोऽपि कथ्यते ।	
श्रीपार्श्वः पार्श्वनाथश्च, वामेये, चरमेऽर्हति	॥ ६ ॥
महावीरः स वीश्च, तुर्यार्हन्तस्य वप्तरि ।	
दन्त्यादिः संवरः, कुन्थुबप्ते शूश्च सुरयुक्	॥ ७ ॥
मरुदेवा मरुदेव्यप्याद्यार्हन्मातरि स्मृता ।	
तालव्यमध्या त्रिशला, पञ्चमार्हदुपासके	॥ ८ ॥
त्र्युकारस्तुम्बुरुश्चकेश्वर्यामप्रतिचक्रिका ।	
अजिताऽजितबलायां, सुतारा तु सुतारका	॥ ९ ॥
निमीश्वरोऽर्हद्विशेषे द्वीकारोऽथ कृतार्धके ।	
तुर्यहल, शूरदेवस्तु दन्त्यतालव्यसादिमः	॥ १० ॥
संवरो दन्त्यसादिः स्यात्, भद्रकृद् भद्र उच्यते ।	
मोक्षे श्रेयः शिवं तालव्यादी, निःश्रेयसं पुनः	॥ ११ ॥
मध्यतालव्ययुक्, साधौ साधन्तः साधयन्तकः ।	
रिष्यृषी यति-यतिनौ श्रमण-श्रवणौ तथा	॥ १२ ॥
मुनिस्त्वे तप-तपसी अदन्त-सान्तके स्मृते ।	
प्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तिः पापसंशोधके तपे	॥ १३ ॥
शिष्यः शिक्षु-शैक्षो तालव्याद्याश्छात्रे च तद्भिदि ।	
व्रतादाने परिव्रज्या प्रव्रज्याऽप्यभिधीयते	॥ १४ ॥
क्षपणे नग्न-नग्नारौ श्रमणः श्रवणोऽपि च ।	
क्षेमे मद्रं भद्र-भन्द्रे प्रशस्तं शस्तमित्यपि	॥ १५ ॥
भावुकं भविकं भव्यं शिवं च श्लोवसीयसम् ।	
श्रेयः स्वःश्रेयसं तालव्यादयः, कुशलं पुनः	॥ १६ ॥
मध्यतालव्यकं प्रोक्तं, सुभं तालव्य-दन्त्ययुक् ।	
मङ्गल्यमपि माङ्गल्यं मङ्गलं च तथा स्मृतम्	॥ १७ ॥

। द्वितीयः काण्डः ।

- स्वर्गे स्वस्त्रिदिवोऽस्त्री द्युर्दीदिविर्दिविर्दिविः ।
 द्यो-दिवौ दिवमित्युक्तं त्रिविष्टप-त्रिपिष्टपे ॥ १ ॥
- तात्तातो विषस्तविशं विहेलिम-विशेलिमौ ।
 सुरे दिवोका दिवौकास्तौ विहङ्गेऽपि, दैवतः ॥ २ ॥
- देवताऽऽदित्याऽऽदितेयौ, सुधाऽभिनवदुग्धयोः ।
 पीयूषमपि पेयूषं, व्यन्तरा वानमन्तराः ॥ ३ ॥
- असंयुक्ततकारः स्याद् वेतालो व्यन्तरान्तरे ।
 मार्तण्डि-मार्ताण्डौ मार्तण्डोऽर्क एतश ऐतशः ॥ ४ ॥
- तुविर्भुविश्च द्वौ सान्तौ तपनस्तापनो भगः ।
 भर्गो हरिर्हरिन्द्रानु-भानू पेरुश्च पारुवत् ॥ ५ ॥
- भासन्तो भासयन्तोऽगो नगवत् तरु-शैलयोः ।
 भुजगेऽप्यंशुराशुश्च महिरो मिहिरस्तथा ॥ ६ ॥
- मुहिरो मुदिरस्तद्वद् मुचिरः सहुरिस्तथा ।
 मुहुरिः सृणि-सरणी अव्यवी स्योन-स्यूनकौ ॥ ७ ॥
- प्रद्योतनो द्योतनश्च वृषाकपि-कपी अरुः ।
 अरूषो रुषज-रूषौ दिवि-द्युभ्यां परो मणिः ॥ ८ ॥
- सूरस्तालव्यदन्त्यादिस्तालव्यादिः शुचिर्वृकः ।
 कोद्रिरिन्द्रोऽप्यरुः सान्तः किरणे द्युद्-द्युती रुचिः ॥ ९ ॥
- रेची रुक् शुचियुक् शोचिर्भा-भासौ भाः प्रभा विभा ।
 त्विद्-त्विषी प्रशिन्-पृष्णी च धृष्णिर्भीश्चभीषुकौ ॥ १० ॥
- रोचिः शोचिरिसन्तौ द्वौ, मयूखो ह्याद्यवर्ग्यखः ।
 प्रकाशे द्योत उद्द्योतः, सान्तोऽदन्तो महो महः ॥ ११ ॥

धाम नान्तमदन्तं च, ताविषं तविषं तथा । बलेऽप्यथो विधौ राजा राजराजश्च चन्दिरः	॥ १२ ॥
चन्द्र-चन्दौ चन्द्रमसाऽमा विकुस्र-विकस्रकौ । विकस्रः सोम-सोमानौ यज्ञपेयसेऽपि च	॥ १३ ॥
लाञ्छने लक्ष्मणं लक्ष्म, लक्षणं, चन्दिरातपे । चन्द्रिका चन्द्रिमाऽपि स्यात्, मण्डले मण्डली मता	॥ १४ ॥
नक्षत्रे तारका तारा निरिकाराऽत्र तारका । अश्वयुज्याश्चकिनी चाश्विनी स्युः कृत्यका बहौ	॥ १५ ॥
बहुलाश्च मृगशीर्षे मृगमागौ मृगाच्छिरः । मृगशिराऽपि शीर्षस्थास्तारकास्तस्य त्वित्वलाः	॥ १६ ॥
इन्वका मित्रदेवायामनुराधाऽनुराधिका । तृतीयवर्गद्वितीययुग् ज्येष्ठा मूल आश्रयः	॥ १७ ॥
तालव्यदन्त्ययोराप्यामषाढा ह्रस्वपूर्विका । श्रविष्ठा च धनिष्ठापि त्रिकवर्गद्वितीययुक्	॥ १८ ॥
तद्वत्प्रोष्ठपदा लग्नत्रिभागे तु दृकाणवत् । द्रिक-द्रेक्काण-दृक्काणाः, बुधे चान्द्रमसायनिः	॥ १९ ॥
चान्द्रमसायनश्चापि गुरौ गीर्षति-गीःपती । गी × पति-गीष्पती रेफ-विसर्गजकुम्भषाः	॥ २० ॥
चतुर्वर्षेषु च वाग् वाग्मी प्रख्या आख्याः प्रचक्षसा । सकारान्तास्त्रयोऽमी स्युः, शुक्रे काव्य-कवी भृगुः	॥ २१ ॥
भार्गवेऽप्यर्कपुत्रे तु शनैश्चर-शनी-शनैः । अव्ययं, सौरि-सौरौ द्वौ, दन्त्य-तालव्यपूर्वकौ	॥ २२ ॥
राहौ स्वर्भाणु-स्वर्भानू तमास्तमस्तमोऽपि च । द्वौ सान्तौ तृतीयोऽदन्तो, ध्रुव उत्तानपादकः	॥ २३ ॥

औत्तानपादिः, कौम्भौ तु, मैत्रावरुणि-वारुणी । मैत्रावरुण आग्नेय अग्निमारुत इत्यपि	॥ २४ ॥
अगस्त्येऽगस्तिरेकोक्त्या शशि-भास्करयोः पुनः । पुष्पदन्तौ पुष्पवन्तावुपलिङ्गमुपद्रवे	॥ २५ ॥
उपालिङ्गं रिष्ट्य-ऽरिष्टे माङ्गल्ये चाप्यनेहसि । कालेऽतिथोऽतिथः कालविशेषे सुषमा तथा	॥ २६ ॥
दुःषमा षोऽत्र मूर्धन्यः, काष्ठा त्वष्टादश स्मृताः । निमेषाष्ठाग्रगो वर्णोऽत्र घट्यां नाडि-नाडिके	॥ २७ ॥
नाडी-नाली-नालिकाश्च, दिने तु दिवसो दिवम् । दिवा प्रतिदिवा नान्तौ द्युस्त्र्यव्ययमप्यहः	॥ २८ ॥
अह्यहे इयन्त-यवन्तावहः सन्तोऽथ वासरः । वाश्रश्च दन्त्य-तालव्यमध्यौ घस्रश्च हस्रयुक्	॥ २९ ॥
दिवाव्ययं सप्तम्यर्थे, व्युष्टे कल्यं सकाल्यकम् । उषः प्रत्युषसी सान्तौ प्रत्यूषोऽपि प्रगेऽव्ययम्	॥ ३० ॥
प्राहे पूर्वद्युरेतौ च गोस-गोसर्गकौ समौ । मध्याहे तु दिवामध्यं मध्यं मध्यंदिनं तथा	॥ ३१ ॥
दिनावसाने सायोऽस्त्री सायं स्याद् मान्तमव्ययम् । पितृप्रस्वां सन्धा सन्ध्या सन्धिश्चापि विभावरी	॥ ३२ ॥
विभावरी निशा निट् च निशीथश्च निशीथिनी । निशीथ्या वासुर मध्यदन्त्य-तालव्ययुक्, तमिः	॥ ३३ ॥
तमी तमा तामसी च वसतिर्वासतेय्यपि । शार्वरी सर्वरी दन्त्यतालव्यादिरुषा उषः	॥ ३४ ॥
उसास्त्रयोऽमी सान्ता स्युरुषा दोषाऽप्यनव्यये । अव्यये च तथाऽऽदन्तौ, रजनी रजनिः स्मृता	॥ ३५ ॥

त्रियामा यामिनी यामा याम्या रात्री च रात्रियुक् ।	
नक्ता नक्तं तथा नक्तं मान्तमव्ययमप्यथो	॥ ३६ ॥
ज्योत्स्नायुक्तक्षपायां तु, ज्योत्स्नी ज्योत्स्नापि, दर्शनिद् ।	
तमिस्रा दन्तसंयोगा द्युः पक्षी निड्द्वयावृतः	॥ ३७ ॥
ध्वान्ते तमं तमोऽदन्तौ, तमसं तमसस्तमः ।	
सान्तं, तमिस्रा तमिस्रं, सदन्त्यौ, तिमिरं तथा	॥ ३८ ॥
सन्तमसा-ऽवतमसे अन्धातमसमन्धतः ।	
तमसं चाऽन्धकारान्धे भूच्छायमनृलिङ्गकम्	॥ ३९ ॥
तुल्याहर्निशि विषुषो विषुवद् विशुवं तथा ।	
विषुवं, बहुलः कृष्णपक्षे मध्य उकारवान्	॥ ४० ॥
पूर्णिमायां पौर्णमासी, दर्शोऽमावास्यमावसी ।	
अमावस्याऽमाऽमावास्या, नष्टेन्दौ तु कुहुः कुहुः	॥ ४१ ॥
चतुर्दशी विध्वदर्शे शिनीवाली सयुग्मभाक् ।	
मासे माः स्याद् वर्षकोशो वर्षाशकयुतस्तथा	॥ ४२ ॥
मार्गशीर्षे मार्ग-सहौ सहाः सान्तोऽथ माघके ।	
तपाः सान्तो ह्यस्त्रियां स्यात्, फल्गुनाले तु फाल्गुनः	॥ ४३ ॥
फल्गुनश्च फाल्गुनिको, मधौ चैत्रः सचैत्रिकः ।	
शुके तु ज्येष्ठा-मूलयोज्येष्ठ-ज्येष्ठौ त्रयोप्यऽमी	॥ ४४ ॥
त्रिकवर्गद्वितीयाप्तषसंयोगाः, शुचौ पुनः ।	
अषाढ आषाढोऽपि स्यात्, नभसि श्रावणः स्मृतः	॥ ४५ ॥
श्रावणिकोऽथ नभस्ये भाद्र-भाद्रपदौ समौ ।	
प्रौष्ठपदस्त्रिकवर्गद्वितीयाप्तो ह्यथाश्विने	॥ ४६ ॥
अश्वयुज आश्वयुजो, बाहुले कार्तिकस्तथा ।	
कार्तिकिकः प्रशलर्तौ हेमन्तो नान्तहेमयुक्	॥ ४७ ॥

शैष-शिशिरौ तालव्योपेतौ ग्रीष्मर्तुरूष्मकः ।	
ऊष्मायण ऊष्मा नान्त उष्ण उष्णागमोष्णकौ	॥ ४८ ॥
प्रावृषि प्रावृषा वर्षा बहुत्वे वरिषास्तथा ।	
घनात्यये तु शरदा शरच्चाब्दे तु वत्सरः	॥ ४९ ॥
उद्धत्सर-संवत्सर-परिवत्सर-वत्सराः ।	
अनुसंवत्सरो विवत्सरो वत्सोऽपि वर्षवत्	॥ ५० ॥
वरिषः शारदोपेता शरत् संवदनव्ययम् ।	
अव्ययं च, समा स्त्रीत्वे वा बहुत्वे च तद्विदि	॥ ५१ ॥
इद्वत्सरेडावत्सरौ क्षये कल्पान्तकल्पकौ ।	
संवर्तः परिवर्तश्च सांदृष्टिक-सामृष्टिके	॥ ५२ ॥
तात्कालिकफले प्रोक्ते, आकाशे द्यो-दिवौ द्यु च ।	
क्लीबं सन्तं नभश्चापि नभसो नभसं तथा	॥ ५३ ॥
अन्तरिक्षमन्तरीक्षं मेघे घन-घनाघनौ ।	
ऋज्जसानो रिज्जसान उभ्रोऽभ्रमब्धमित्यपि	॥ ५४ ॥
गडयित्पुर्गदयित्पुर्वारितो वाह-वाहनौ ।	
पर्जन्योऽष्टमवर्ग्याप्तोऽब्दमालायां तु कालिका	॥ ५५ ॥
काली वृष्ट्यां वर्षणं स्याद्वर्षं तद्विघ्नके त्ववात् ।	
ग्रह-ग्राहौ, घनोपले तु करः करकस्त्रिषु	॥ ५६ ॥
आशायां दिग्-दिशे काष्ठा त्रिकवर्गद्वितीयभाक् ।	
ककुभा ककुब् याम्याशाऽपाच्यवाची दिगन्तरे	॥ ५७ ॥
विदिक् प्रदिक् चापदिशं प्राक्-प्राचीने समे मते ।	
अपाचीनमपाक् प्रत्यक् प्रतीचीनमुदक् तथा	॥ ५८ ॥
उदीचीनमपाक् प्रत्यक् प्रागुदगव्ययःप्यपि ।	
इन्द्रे मघवा मघवान् मघवन् दल्मि-वल्मिकौ	॥ ५९ ॥

नान्तौ सूत्रामा सूत्रामा हर्यश्चो हरिमान् हरिः । बिडोजाः स्याद् बिडौजाश्च सन्तौ, वृत्रश्च वृत्रहा	॥ ६० ॥
पर्जन्यः पूर्ववन्नान्तो वृषा दन्त्यद्वयान्वितः । तालव्यद्वयवानाद्यतालव्यश्च तृतीयकः	॥ ६१ ॥
शुनाशीरः स्मृतेन्द्राण्यां महेन्द्राणी सची शची । शचिर्वासवौ जयन्तः जयदत्तो जयस्तथा	॥ ६२ ॥
इन्द्रपुत्र्यां ताविषी स्याद् वात्यायां च तविष्यपि । इन्द्रहस्तिन्यैरावण, ऐरावतः, ऋजौ धनौ	॥ ६३ ॥
इन्द्रस्यर्जुरेहितं स्याद् रोहितं पारिभद्रके । मन्दार-मन्दरौ तद्वद्, मन्दारुश्च, पवौ शृणिः	॥ ६४ ॥
सृणिश्च बह्नावप्येतौ, भिदिरं भिदुरं भिदुः । भिदि-भेदी दिभिः शम्ब-सम्बौ शाम्बः शतारकः	॥ ६५ ॥
धारः शित-शतात्, वज्रोऽस्त्रियां वज्राशनिर्द्वयोः । अशनिर्द्वयोरशनः, स्वार्थे प्रज्ञाद्यणा, शरुः	॥ ६६ ॥
स्वरु-श्चरु उदन्तौ द्वौ स्वरुः सान्तोऽथ षण्ढके । व्याधाम नान्तं, व्याधामोऽदन्तः पुंसि च, दस्त्रयोः	॥ ६७ ॥
अश्विनावाऽश्विनेयौ च, देवत्वष्टरि विश्वकृत् । विश्वकर्मापि, स्वर्वध्वां, वा स्त्री भूम्यप्सरा मता	॥ ६८ ॥
ऊर्वसी दीर्घ-ह्रस्वादिर्दन्त्य-तालव्यभाक् क्रमात् । गन्धर्वो गायने दैवे गान्धर्वोऽपि च तद्भिदि	॥ ६९ ॥
अव्ययाऽनव्ययौ हाहा हाहाः सान्तोऽप्यथो हहाः । हुहुर्दिवह्रस्वो हूहूश्च द्विदीर्घोऽव्ययमप्यथो	॥ ७० ॥
हाहाहूहूरित्यखण्डं, नामैके, शमने यमः । यमराजो यमराट् च, संयमनी त्र्यकारयुक्	॥ ७१ ॥

शङ्खावश्रपोऽन्तर्दन्त्योपि, हनुषो हनूषवत् ।	
रात्रिचरो रात्रिचरो, नृचक्षाः ख्याश्च चक्षसा	॥ ७२ ॥
त्रयः सान्ता अन्त्यषण्ढाः, क्रव्यात् क्रव्यादसंयुतः ।	
जातुधानो यातुधानो जातु यातु च षण्ढकौ	॥ ७३ ॥
कर्बुरः कर्बरो रक्षः रक्षसोऽप्याशरऽऽशिरौ ।	
तज्जनन्यां तु निकसा निकषा खषया सह	॥ ७४ ॥
वरुणे यादःपतियुक् यादसांपतिरप्पतिः ।	
अपांपतिर्धनदे त्वैडविडैलविलौ समौ	॥ ७५ ॥
कैलासौका मध्यदन्त्यो नराद् वाहण-वाहनौ ।	
तद्विमानं पुष्पकं स्याद् मूर्द्धन्यौष्ठ्यकयोगयुक्	॥ ७६ ॥
वस्वोकसार तत्पुर्यामोकःशब्दे सलोपभाक् ।	
वित्ते ऋक्थं रिक्थमृक्तं रिक्तः सान्तं नपुंसके	॥ ७७ ॥
सारोऽस्त्रियां निधाने तु शेवधिर्नर-षण्ढभाक् ।	
शङ्करे जोटी जोटीङ्गो गिरीशो गिरिशो हरः	॥ ७८ ॥
हीर ईशान ईशश्च वामदेवश्च वामयुक् ।	
अहिर्बुध्नो बुध्नकाही महाकालः सकालकः	॥ ७९ ॥
भर्गो भर्गो भर्ग्यः शर्व-सर्वौ महेश्वरेश्वरौ ।	
भीम-भीष्मौ च, तच्चापे, त्वजकावमजीजकम्	॥ ८० ॥
अजगावमाजगवं भवेदजकवं तथा ।	
अजगवं, गणेष्वस्य, पार्षद्याः पार्षदा अपि	॥ ८१ ॥
पारिषद्याः पारिषदा, मृडान्यामीश्वरेश्वरी ।	
कैटभी कैटभा दुर्गा दुर्गमा वरदा वरा	॥ ८२ ॥
अपर्णा चैकपर्णायुग् गौरी गौरा शिवी शिवा ।	
भद्रकाली महाकाली काली काला च कालिका	॥ ८३ ॥

हिमा हैमवतीयुक्ता विकरला करालिका ।	
महारौद्री सरौद्रीका जयन्ती विजया जया	॥ ८४ ॥
महाजया नन्दयन्ती नन्दिनी नन्दयाऽन्विता ।	
सुनन्दा कुला नकुली, भैरव्यां चर्ममुण्डिका	॥ ८५ ॥
चामुण्डा चण्डमुण्डा च चर्च्वा चर्चिः सचर्चिका ।	
स्कन्दे गाङ्गायनिर्गाङ्गो गाङ्गेयो भीष्मकेऽप्यमी	॥ ८६ ॥
भृङ्गिगणे भृङ्गिरितिभृङ्गिरीष्टिश्च, तण्डुके ।	
नन्दीश-नन्दिनौ नन्दिः, कमने क-कवी विधिः	॥ ८७ ॥
विधा वेधाश्च द्वौ सान्तौ सर्वविद्-विदुषोरपि ।	
विरिञ्चन-विरिञ्ची च विरिञ्चः परमेष्ठियुक्	॥ ८८ ॥
परमेष्ठस्त्रिकवर्गद्वितीयकलितावमू ।	
नाभिभूर्नाभिजन्मा च विश्वसृट् विश्वसृक् तथा	॥ ८९ ॥
द्रुहिणो द्रुघणस्तद्वद् द्रुघनोऽपि च शम्भुयुक् ।	
स्वयंभूरथ गोविन्दे नारायण-नरायणौ	॥ ९० ॥
विष्वक्सेनो विश्वक्सेनो वृषाकपि-कपी विधुः ।	
वेधा मुकुन्द-कुन्दौ च वासुदेवश्च वासुयुक्	॥ ९१ ॥
जलेशयो जलशयोऽधोक्षजोऽक्षज एकपात् ।	
त्रिपाद् द्विपद् एतद्वद् वृषाक्षः सुवृषोऽपि च	॥ ९२ ॥
कपिलो भद्रकपिलः सुभद्रो वासुभद्रकः ।	
धन्वी सुधन्वा शतकः शतादाऽऽनन्द-वीरकौ	॥ ९३ ॥
श्रीवत्साङ्कश्च श्रीवत्सस्तदरौ मेन्द-मैन्दकौ ।	
कालीयः कालियश्चास्य गदा कौमोदकी स्मृता	॥ ९४ ॥
कौपोदकी कौवोदकी, कृष्णमातरि देवकी ।	
दैवकी, बलभद्रे तु, भद्राङ्गो बलिना बलः	॥ ९५ ॥

पद्मायामीरी आ या च कमला कमलीन्दिरा ।	
इन्दिः श्री-लक्ष्म्यौ क्विव्यन्तौ, यरौ शम्बर-संबरौ	॥ ९६ ॥
शूर्पकश्चादितालव्यः, ऋष्याङ्कः कामनन्दने ।	
मूर्द्धन्याद्यान्तः स्थिकभागूषोषा बाणपुत्रिका	॥ ९७ ॥
शम्ब-शाम्बौ जम्बुवत्याः, पुत्रे, ताक्ष्ये सुपर्णकः ।	
सौपर्णयो गरुडश्च गरुलो गरुटस्तथा	॥ ९८ ॥
सुगते तु महाबोधि-बोधी बुद्ध-बुधौ मुनिः ।	
मुनीन्द्रः, सप्तमे बुद्धे, शाक्यसिंहः सशाक्यकः	॥ ९९ ॥
दैत्येऽसुर आसुश्च सरस्वत्यां गिरा-गिरौ ।	
वाग्-वाचे वाणि-वाण्यौ च तालव्याद्या च शारदा	॥ १०० ॥
व्याहारो वचो वचनं, कारके कर्न-कार्मणे ।	
ज्ञाताधर्मकथायां स्यात् तकारो दीर्घसंयुतः	॥ १०१ ॥
द्वादशाङ्गे दृष्टिवादो दृष्टिपातोऽपि कथ्यते ।	
प्रत्याख्यानप्रवादे तु, प्रत्याख्यातं च, ज्योतिषि	॥ १०२ ॥
ज्योतिषं ज्यौतिषं, भाष्ये, चूर्णि-चूण्यौ समे मते ।	
यङ्लुगन्ते चर्करीतं, चर्करितं, कलिन्दिका	॥ १०३ ॥
कडिन्दिका सर्वविद्या, निघण्टुर्नामसंग्रहे ।	
निघुण्टुश्च, जनश्रुतौ, वदन्ती किंवदन्त्यपि	॥ १०४ ॥
किंवदन्तिर्वदन्तिश्चोदन्ते वृत्तान्त-वार्तिके ।	
अभिधायां नामधेयं नामाख्याऽभिख्ययाऽऽह्वयः	॥ १०५ ॥
आह्व, हूतौ तु हकार-कङ्कारौ, शपथे शपः ।	
शपनं, प्रियबाहुल्ये, चटु चाटु, यथास्थिते	॥ १०६ ॥
तथ्यं यथातथं सम्यक्, समीचीनं च, रूक्षके ।	
निष्ठुरं तृतीयवर्गाद्वितीययुगवर्णने	॥ १०७ ॥

निष्पर्यपात्परो वादो, जुगुप्सा च जुगुप्सनम् । गर्हणा गर्हणं गर्हो, रतशापे तु क्षारणा	॥ १०८ ॥
आक्षारणा क्षारणं च, क्षरणा, मङ्गलार्थने । आशीराशषया चोभे उशत्यशुभवाचि तु	॥ १०९ ॥
रुशती रुषती सर्वे त्रिलिङ्गा वाच्यलिङ्गतः । आज्ञायां स्याद् निराङ्निभ्यो देशोऽथाङ्गीकृतौ पुनः	॥ ११० ॥
संध्या स्यात् सन्ध्या साकं संप्रत्याङ्भ्यः परः श्रवः । वर्जे वर्जनं वृजनं, नृत्ये नृत्तं च नर्तनम्	॥ १११ ॥
नाट्यं नटनमङ्गविक्षेपेऽङ्गाद् हारि-हारकौ । आतोद्ये वाद्यं वादित्रं, तूरं तूर्यं च, वल्लकी	॥ ११२ ॥
तन्त्रीस्तन्त्रिश्च गन्धर्वे त्र्युकारस्तुम्बुरुः स्मृतः । मृदङ्गे मार्दलीकश्च, मार्दलो, दुन्दुभौ पुनः	॥ ११३ ॥
भेरिर्भेरी च भेरपि, कुहालायां तु काहला । चण्डकोलाहला पत्रकाहला, सुप्तबोधके	॥ ११४ ॥
द्रगडो द्रकटश्चापि, झल्लर्यां झर्झरी स्मृता । झलरी, बीभत्सरसे, विकृतं वैकृतं तथा	॥ ११५ ॥
घर्घरी हासिका हास्यं हासश्च हसनं हसः । त्रिकवर्गद्वितीयाप्ता स्मिते वक्रोष्ठिका मता	॥ ११६ ॥
शोचने शुक् शुक्लः शोकः, कोपे क्रोध-क्रुधा-क्रुधः । रुषा-रोष-रुषश्चाप्युत्साहे तूद्याम उद्यमः	॥ ११७ ॥
उद्योगोऽप्यभियोगश्च वीर्यं त्वतिशयान्विते । वीर्यापि, साध्वसे भीतिर्भीर्भिया भयमप्यथो	॥ ११८ ॥
भयङ्करे भीम-भीष्मे डमरं डामरं तथा । उड्डामरमुड्डमरं, शान्तावुपशमः शमः	॥ ११९ ॥

शमथोऽप्यथ रोमाञ्चे पुलकः पुलसंयुतः ।	
बाष्पेऽश्वसू अस्त्रमश्रं, चित् तान्ता चेतना, मतौ	॥ १२० ॥
धीधीदा प्रतिपत्तिश्च प्रतिपच्छेमुषी पुनः ।	
तालव्यादिर्मूर्धन्यान्ता, लज्जायां स्यादपत्रपा	॥ १२१ ॥
त्रपा ह्री ह्रीकया ह्रीका, व्रीडा व्रीडो, मनःखिदि ।	
सादाऽवसादौ, निद्रायां, तन्द्रिस्तन्द्रीच तन्द्रया	॥ १२२ ॥
तन्द्रयमी चत्वारः शब्दाः स्युर्मोहाऽऽलस्ययोरपि ।	
औत्सुक्य उत्कण्ठैत्कण्ठ्ये, आकारस्य तु गूहने	॥ १२३ ॥
कुटारिका कटिकाऽवाद्, ह्लादे मोदः प्रमोदयुक् ।	
मुदाऽऽमोदौ प्रमदश्च संमदोऽपि मदो मुदा	॥ १२४ ॥
हर्ष-प्रहर्ष-हरिषा आनन्दानन्दथू समौ ।	
गर्वेऽभिमान-मानौ च विस्मयः स्मय इत्युभौ	॥ १२५ ॥
तद्विशेषेऽहंपूर्वा-पूर्विका-प्रथमिकाऽग्रिकाः ।	
व्यायामे तु क्लम-क्लमी परिश्रम-श्रमावपि	॥ १२६ ॥
चिन्तायां चिन्तिया ध्यानं ध्याम नान्तं नपुंसके ।	
प्रतिचिकीर्षारूपे तु ध्याने मर्ष आमर्षकः	॥ १२७ ॥
चित्तस्थैर्ये मनस्कारो भवेद् मनसिकारयुक् ।	
संभ्रमे त्वरया तूर्णस्त्वरिस्तर्के वितर्ककः	॥ १२८ ॥
संवेगावेगावूहेहे परमशो विमर्शनम् ।	
मृत्यौ मृतिः सर्वगे मरि-मारी मरकोऽपि च	॥ १२९ ॥
नटे भारत-भरतौ तथा भरतपुत्रकः ।	
स्त्रीवेषधारकनटे भ्रकुंसः सभ्रकुंसकः	॥ १३० ॥
भ्रकुंसश्च भ्रकुंसोऽपि, केलीकिलो विदूषके ।	
केलिकिलो वासन्तिक-वसन्तकौ च, हासिनि	॥ १३१ ॥

केलिकिलः कैलिकिलो, विलासिनि जने पुनः । हेलिहिलो हैलिहिलः, आर्ये मारिष-मार्षकौ	॥ १३२ ॥
चेटी-नीचा-सखीह्वाने हण्डे हञ्जे हलाव्ययाः । अत्तिकाऽप्यन्तिका ज्येष्ठभगिन्यां, मातरि स्मृता	॥ १३३ ॥
अम्बिकाऽप्यंविका, भट्टारक-भट्टौ तु पूज्यगात् । नाम्नः प्रयोज्यौ प्रायेण नाट्योक्तौ नाट्यवाचकाः	॥ १३४ ॥

। तृतीयः काण्डः ।

पुंसि पूरुष-पुरुषौ पुलषो ना नरोऽपि च । मनुष्यो मानुषो मर्त्यो मर्तोऽपि, बालिशः शिशो	॥ १ ॥
बालः क्षीरात् कण्ठः पश्च स्तनयः सस्तनन्धयः । कुमार-कुमरौ दह-दहरावथ शैशवे	॥ २ ॥
बाल्यवद् बालिमा पाकं पाकिमा ना, वयस्यके । युवा युवानस्तरुणस्तलुनश्चाथ यौवनम्	॥ ३ ॥
यौवनिकापि तारुण्ये, स्थविरे तु जरन् जरी । जरन्तश्च जीन-जीर्णावतिवृद्धे दशम्ययम्	॥ ४ ॥
दशमीस्थोऽथ संस्तान्तः प्राज्ञो ज्ञः प्रज्ञकः कविः । कवी स्त्री कविता काव्यो वैदुषो विदुषस्तथा	॥ ५ ॥
विद्वांश्च शूरि-सूरी तु, सूर्येऽपि, बुद्धयुग् बुधः । प्रवीणे निष्ण-निष्णातौ नदीष्णः कृतकृत्यकः	॥ ६ ॥
कृती कृतार्थश्च विज्ञोऽभिज्ञो वैज्ञानिकोऽपि च । विदग्धे छेक-च्छेकालौ छेकिलश्च कलाविदि	॥ ७ ॥
कलाज्ञश्च कलज्ञोऽपि, क्षुण्णः संस्कृतवाचकः । तृतीयवर्गप्रान्त्याप्तो, वक्नुर्वग्नु-वचक्नुकौ	॥ ८ ॥

वाग्मिनि स्यात्, वक्तरि तु, वदावद-वदौ समौ । अवाक्श्रुतावेडमूकानेडमूकावनेडकः	॥ ९ ॥
कलमूकश्चान्ध-शठ-मूर्खवाच्यपि सम्मतः । सतामनेडमूकश्चाऽस्फुटवाचि तु काहलः	॥ १० ॥
लोहलोऽपि जड-कडौ, ज्ञायके विदुरस्तथा । विन्दुस्त्रिक-तुर्यवर्गमध्यौ कटुर-कद्वरौ	॥ ११ ॥
अत्यन्तकुत्सिते, क्षिष्णुर्णान्तो निराकरिष्णुके । प्रियंवदे शक्नु-शक्लौ वदान्यश्च वदन्ययुक्	॥ १२ ॥
दानशीलेऽप्यमू, मूर्खे, बालिशो बाडिशो जडः । जलो मुहेर-मुहिरावायोऽयःपूर्वशूलिकः	॥ १३ ॥
भवेद् राभसिके, लोकप्रीणके तु पृण-प्रिणौ । प्रीणश्च लोकपूर्वाः स्युः परायत्ते परात्परौ	॥ १४ ॥
वश-वन्तौ गृह्यकश्च गृह्या-ऽऽगृह्यकसंयुतः । नायके नेत्र-नेतारवीडीश ईश्वरस्तथा	॥ १५ ॥
पति-पाती ऋज-रिजाविडीडौ डान्तिमावुभौ । ह्रस्व-दीर्घादी प्रभुयुग् विभुश्चाप्यथ वेतने	॥ १६ ॥
भृति-भृत्ये भर्म भर्मण्या कर्मण्याऽथ भारिके । भारवाड् भारवाहश्चाप्यथो वार्तावहे जने	॥ १७ ॥
वैवधिको विवधिको वीवधिकोऽथ भारके । भरो विवधो वीवधः स्यादथो भारयष्टिका	॥ १८ ॥
विहङ्गिका विहङ्गिमा, विक्रान्ते शूर-सूरकौ । कातरे भीरुको भीरुर्भीलुकस्त्रस्तु-त्रस्तकौ	॥ १९ ॥
भृशाकुले समुत्पिञ्ज उत्पिञ्जल-कपिञ्जलौ । अथो महेच्छेऽनुदार उदारोदात्तकावपि	॥ २० ॥

दयालौ तु कृपालुः स्यात् कृपारुनुकम्पने । कारुण्यं करुणा हिंस्रे हिंसीरोऽपि, निबर्हणे	॥ २१ ॥
विशारणं विशरणं निर्वासन-प्रवासने । उद्वासनं, वधाहं तु शीर्षच्छेदिकसंयुतः	॥ २२ ॥
शीर्षच्छेद्यो, मृते प्रेत-परेतौ, तदहेऽर्पणे । तदर्थं चोर्ध्वदैहिकमौर्ध्वदैहिकमित्यपि	॥ २३ ॥
ऊर्ध्वदैहिकमप्यग्न्याधाने तु मृतदाहणे । चिति-चित्या-चिताः प्रोक्ताः, ऋजौ तु प्राञ्जलोऽञ्जसः	॥ २४ ॥
अनृजौ तु शठः शण्डो, धूर्ते व्यंशक-व्यंसकौ । शठ-शण्डौ च षण्डेऽपि, जालिके मायि-मायिकौ	॥ २५ ॥
मायावी, दाण्डाजनिको, दण्डाजनिक इत्यपि । मायायां शठता-शाठ्ये, व्याजे लक्ष्यं तु लक्षयुक्	॥ २६ ॥
संख्यायामपि, पिशुने, मत्सरो मत्सरी खलः । प्रखलः खुल्लकः क्षुल्लः क्षुद्रकः क्षुद्रसंयुतः	॥ २७ ॥
कौलीने वादिको जाते जातो जातात्परो मतः । तस्करे चोरटश्चोर-चौरौ पाटच्चरान्वितः	॥ २८ ॥
पटच्चश्चौरकर्म चौर्यं चोरिका स्तेनवत् । स्तेयं स्तैन्यं, हतधने, लोभं लोत्रं च लोद्रकम्	॥ २९ ॥
मन्दे त्वलस आलस्यश्चतुरे दक्ष-दक्षिणौ । उष्णकोष्णौ, दातरि, तु स्यादुदारोऽनुदारयुक्	॥ ३० ॥
बहुप्रदे स्थूललक्षः स्थूललक्ष्योऽपि यान्तिमः । दानेहतिरंहितिश्च प्रादेशन-प्रदेशने	॥ ३१ ॥
निर्वापणं निर्वपणं, याचके तु वनीपकः । वनीयक-वनबकौ, प्रार्थनायां तु याचना	॥ ३२ ॥

याञ्चैषणाऽध्येषणापि भवितरि भविष्णुयुक् ।	
भूष्णुर्भविष्यति भवी भाव्यथो स्यात् प्रसारिणि	॥ ३३ ॥
विसारी च विसृमरो विसृत्वरयुतो मतः ।	
लज्जाशीले तु लज्जालुर्लज्जः स्यात्, क्षमिता क्षमी	॥ ३४ ॥
क्षन्ता सहिष्णुः सहने, ईर्ष्यालुः कुहने स्मृतः ।	
ईर्ष्युश्च, क्रोधने क्रोधी, बुभुक्षायां तु रोचकः	॥ ३५ ॥
रुचिः क्षुधा-क्षुधौ, तृष्णक् तृषिते तृष्णकोऽपि च ।	
क्षुदसहे क्षुधारुः स्यात् क्षुधालुः, शीतकाऽसहे	॥ ३६ ॥
शीतारुश्च सशीतालुः, पिपासायां तृषा-तृषौ ।	
तृष्णा-तृषौ च, लिप्सायां त्रयोऽन्त्या अपि, भक्षके	॥ ३७ ॥
आशितश्चाशिरो, भक्ते कुरुः कूरं च दग्धिका ।	
भिस्साट्य भिस्सट्य भिस्सा, दधिसर्वरसाग्रके	॥ ३८ ॥
दधिमण्डं मण्डमपि, भक्तमण्डे तु प्राड्स्त्रवः ।	
निप्रात् स्त्रावश्च, श्राणायां विलेपी च विलेपिका	॥ ३९ ॥
विलेपनी विलेप्याऽपि क्वाथिका क्वथिकाऽपि च ।	
तरलं तरला, सूपे सूदोऽप्यथ तिलान्नके	॥ ४० ॥
कृसर-त्रिसरौ पुंस्त्री, पिष्टके पूप-पूपकौ ।	
पूपिकायां पौलि-पौल्यौ पूलिका पोलिकापि च	॥ ४१ ॥
पूपली चेष्टपक्वे त्वभ्यूषाऽभ्योषाऽभ्युषास्त्रयः ।	
निष्ठानोऽस्त्री तेमने स्यात्, सठः पत्रफलादिके	॥ ४२ ॥
शाकं साकं हरितके, करम्भो दधिसक्तुषु ।	
करम्बोऽपि घातितके तु पूरः स्याद् घृत-पिष्टतः	॥ ४३ ॥
घृतवरोऽवसेकिमे वटको वटसंयुतः ।	
स्नेहभृष्टतण्डुलेषु भरुजी भरुजापि च	॥ ४४ ॥

मर्मराले पर्पटश्चपटः, पृथुके चेः पुटः ।	
चिपिटश्चिपिटिका शर्करायामुपला सिता	॥ ४५ ॥
सितोपला मधुधूलौ खण्डो वर्गद्वितीयखः ।	
फाणिते स्यात्तु मत्स्याण्डी मत्स्यण्डिश्च मत्स्यण्ड्यपि	॥ ४६ ॥
मत्सण्डी खण्डतो योज्या शर्करा सर्करापि च ।	
शिखरण्यां रसाला स्याद् रसिता मार्जितायुता	॥ ४७ ॥
मर्जिता, मुद्गादिरसे यूयूषस्त्रिषु जुषयुक् ।	
दुग्धे गव्यं गोरसश्च रसोत्तमरसे समे	॥ ४८ ॥
क्षीरस्य विकृतौ कूर्चिः कूचीका कूचिकान्विता ।	
कूर्चिकापि किलाटी स्यात् किलाटा च किलाट्युक्	॥ ४९ ॥
द्रप्स-द्रप्स्ये दध्न्यघने, हविष्य-हविषी घृते ।	
रसायन-गोरसौ द्वौ घोले, तके त्वरिष्ट्युक्	॥ ५० ॥
रिष्टमौदश्चितौदश्चित्के संस्कृत उदश्चिति ।	
पिच्छिले विजलं प्रोक्तं विजिलं विज्जलं विजम्	॥ ५१ ॥
विजेविलं विजिपिलमारनाले तु काञ्चिकम् ।	
काञ्चिकं च सुवीराऽम्लं सौवीरं चाभितः पुतम्	॥ ५२ ॥
कुल्माषाभिषुतं चैव कुल्माषं चार्धराद्धके ।	
माषादौ तु कुल्माषः स्यात् कुल्मासश्चाप्युपस्करे	॥ ५३ ॥
दन्त्य-तालव्य-मूर्द्धन्यमध्यः स्याद् द्वेषवारकः ।	
तिन्तिडीक-तन्तिडीके चुके पक्षण्यपि स्मृते	॥ ५४ ॥
राजिकायामासुरी स्यादसुरी च क्षुधा-क्षतात् ।	
परोऽभिजननः शब्दो योज्यते शब्दवेदिभिः	॥ ५५ ॥
कुस्तुम्बुरुर्वाध्युकारस्तास्मिन् धान्यं च धान्यकम् ।	
धान्या धन्याकं धान्याकं धानेयक-धनीयके	॥ ५६ ॥

धनकोऽथ कोलके स्याद् मरीचं मरिचं तथा ।	
ऊषणं ह्युषणं विश्वा शुण्ठी शुण्ठिश्च, पिप्पली	॥ ५७ ॥
उषणा स्यादूषणापि, कृष्णा च कृष्णतण्डुला ।	
गजपिप्पल्यां वशिरो वसिरः, सर्वग्रन्थके	॥ ५८ ॥
ग्रन्थकं शिरोऽनादन्तः क्ली सान्तं चटकाशिरः ।	
व्योषे त्रेः कटु-कटुके, अजाजी जीर-जीरकौ	॥ ५९ ॥
जीरणो जरणः कणः जीरकः कृष्णजीरके ।	
सुषवी दन्त्य-मूर्धन्य-तालव्यान्तर्गता पृथुः	॥ ६० ॥
पृथ्वी उत्कुञ्चिका चोपकुञ्चिकाप्यथ हिङ्गुनि ।	
वाल्हीकं वाल्हिकं, जग्धौ खादनं खदनं घसिः	॥ ६१ ॥
निघसोऽपि विष्वाणाऽवष्वाणौ जमन-जेगने ।	
ग्रासे गुडेरक-गुडौ गुडेरौऽपि गडोलयुक्	॥ ६२ ॥
गण्डोलः कवलोपेतः कवकः, सुहिते पुनः ।	
आघ्राता-ऽऽघ्राणकौ, भुक्तत्यक्ते फेला च फेलियुक्	॥ ६३ ॥
मांसाशिनि शाष्कलः स्याच्छौष्कलः शाष्कलिस्तथा ।	
मौष्कुलिमौष्कुलो, लिप्सौ लोलुपो लोलुभोऽपि च	॥ ६४ ॥
लोलोऽपि गर्धनो गृध्नु-गृध्नौ चेहेह ईहने ।	
कामश्च कामना, धृष्टौ धृष्णुः स्याद् धृष्णजा सह	॥ ६५ ॥
शुभंयुः शुभसंयुक्ते शुभंयश्चाप्यहंकृति ।	
अहंयोऽहंयुसंयुक्तः, कामुके कामि-कामिनौ	॥ ६६ ॥
कामनः कमनः कम्रः कमरः कमितापि च ।	
कामयिताऽभिक-भीकावन्तर्दुर्विपरो मनाः	॥ ६७ ॥
विचेतस्यभिशस्ते तु स्यादक्षारित-क्षारितौ ।	
तिरस्कारे परीभावः परापर्वभितो भवः	॥ ६८ ॥

न्यक्कारः सनिकारः स्यात्, जागरूके तु जागरी ।	
जागरिका, जागरणे जागर्या जागरस्तथा	॥ ६९ ॥
जागरा जाग्रिया, शङ्की संशयालुर्भवेदयम् ।	
सांशयिको दक्षिणार्हे दक्षिण्यो दक्षिणीयकः	॥ ७० ॥
दण्डिते दाप्यतः प्रोक्तो दायितोऽपि तथोच्यते ।	
अर्च्ये प्रतीक्ष्यो नियोपि, पूजिते त्वपचायितः	॥ ७१ ॥
अपचितोऽथार्हणायां पूजा पूज्याऽथ पीनके ।	
बहुलो बहलः स्थूर-स्थूलौ पीवा सपीवरः	॥ ७२ ॥
मांसलांसलौ निर्दिग्धे, कृशे शात-शितौ स्मृतौ ।	
तीक्ष्णेऽप्येतौ, बृहत्कुक्षौ तुन्दी तुन्दिक-तुन्दिलौ	॥ ७३ ॥
तुन्दिभौऽप्युदरिकश्चोदरिलोदरिणौ समौ ।	
अनासिके विख-विखू विग्रोऽपि, नतनासिके	॥ ७४ ॥
अवाद् भ्रट-टीट-नाट नाशायां तन्नतावपि ।	
खरनासे खरणसः खरणाः, खुरसदृग्नसि	॥ ७५ ॥
खुरणाः स्यात् खुरणसः, श्रोणे पङ्गुः सपङ्गुलः ।	
स्यात् खल्वाटे तु खलति-खलतावल्पकायके	॥ ७६ ॥
पृश्नि-पृष्णी गडुले तु न्युब्ज-कुब्जौ, कुहस्तके ।	
कुणि-कूणी, ह्रस्वकरपादे खर्वो निखर्वयुक्	॥ ७७ ॥
ह्रस्वशाखे वामनश्च वामा नान्तो, द्विनग्नके ।	
वण्डो दन्त्यौष्ठ्यवादिः स्यादल्पमेद्रेऽपि, खञ्जके	॥ ७८ ॥
खोड-खोरै च खोटेऽपि, पोगण्डो विकलाङ्गके ।	
अपोगण्डोऽप्यूर्ध्वजानावूर्ध्वज्ञोर्ध्वज्ञकौ समौ	॥ ७९ ॥
विलजानौ प्रजुः स्यात् प्रज्ञोऽपि, युतजानुके ।	
संजु-संज्ञौ च सर्वत्र जजसंयोग उच्यते	॥ ८० ॥

वलयुक्ते वलिनः स्याद् वलिभः, शस्तकेशके ।	
केशवः केशिकः केशी, तुण्डिलो वृद्धनाभिके	॥ ८१ ॥
तुण्डिभस्तुन्दिलोऽभ्यान्ताऽभ्यमितौ ग्लान-ग्लासुकौ ।	
व्याधिते, कच्छुरे तु स्यात्पामनः पामरस्तथा	॥ ८२ ॥
सातिसारेऽतिसारक्यतीसारकी, कफान्विते ।	
श्लेष्मणः श्लेष्मलः, क्लिन्ननेत्रे तद्वति पिल्लयुक्	॥ ८३ ॥
चिल्लश्चुल्लोऽपि, मूर्ते तु मूर्च्छलो मूर्च्छितोऽपि च ।	
पित्ते पलाग्निः पललज्वरोऽथ खेटयुक् खटः	॥ ८४ ॥
वलासो दन्त्य-तालव्यप्रान्तकः कथितो बुधैः ।	
कफे, व्याधौ रोग-रुजौ रुजाऽप्यामय आमकः	॥ ८५ ॥
अमः, क्षये राजयक्ष्मा यक्ष्मा जक्ष्मापि नान्तकः ।	
जक्ष्म-यक्ष्मावदन्तौ द्वौ, क्षवे क्षुत् क्षुतमप्यथ	॥ ८६ ॥
क्षवथौ काशः कासोऽपि, खसे पामा तु पामया ।	
कच्छूः कच्छुः स्त्रियां सर्वे, खर्ज्वा कण्डूयनं मतम्	॥ ८७ ॥
कण्डूः कण्डूति-कण्डूये, व्रणे रुषो रुषा सह ।	
ईर्मोऽस्त्रियामीर्म नान्तं, गण्डे विस्फोट-स्फोटकौ	॥ ८८ ॥
पिटकः पिटका तद्वत्पिटकं च, किलासके ।	
सिध्म-सिध्मे, कुष्ठभेदे दद्रुर्दद्रूश्च दद्रुयुक्	॥ ८९ ॥
दद्रुर्दद्रूश्च, कोठके मण्डलकं च मण्डलम् ।	
हृन्नासे हिक्का हेक्कापि, पीनसे स्यादपीनसः	॥ ९० ॥
आपीनसः प्रतिश्यायः प्रतिश्या, श्वयथौ पुनः ।	
शोफ-शोथौ, छर्दने तु च्छर्दिश्छर्दी प्रच्छर्दिका	॥ ९१ ॥
वमनं वमि-वमथू, कुरण्डस्त्वण्डवर्धने ।	
कूरण्डोऽपि, प्रमेहे तु मेहोऽपि च, चिकित्सके	॥ ९२ ॥

आयुर्वेद्यायुर्वेदिको भिषग्-भिषज-भिष्णजाः ।	
जायौ भेषज-भैषज्ये उपचारश्चिकित्सने	॥ ९३ ॥
उपचर्यापि, सत्कृत्यालङ्कृतस्वकनीदये ।	
कूकुदः कूपदश्चाऽऽपदापदे विपदा विपद्	॥ ९४ ॥
विपत्तौ, कृच्छ्रवज्ज्ये तु समौ दूडाभ-दूडभौ ।	
समर्धुकस्तु वरदे स्यात् समर्धक इत्यपि	॥ ९५ ॥
सदस्ये तु पारिषद्य-पार्षद्यावथ संसदि ।	
परिषत्-पर्षदौ तुल्ये समज्या च समाजयुक्	॥ ९६ ॥
आस्थानमास्था, दैवज्ञे नैमित्तिको निमित्तवित् ।	
नैमित्तोऽपि च, मौहूर्तो मौहूर्तिकेऽथ लेखके	॥ ९७ ॥
लिपिकरो लिपिकरोऽक्षरन्यासे लिपिलिपिः ।	
मषी-मस्यौ मलिनाऽप्सु, कितवे त्रितयं स्मृतम्	॥ ९८ ॥
धार्तो धूर्तोऽक्षधूर्तश्च, दुरोदर-दरोदरे ।	
घृतेऽथाऽक्षे पाशकः स्यात् प्रासकः शारितः फलम्	॥ ९९ ॥
फलकोऽष्टपदे शारिः शारः खेलनिकोच्यते ।	
व्यालग्राह्यहितुण्डिक आहितुण्डिक इत्यपि	॥ १०० ॥
मनोजवस्तातुल्ये मनोजवसकोऽपि च ।	
क्षेमङ्करो रिष्टतात्परिष्टताती तथाऽऽस्तिके	॥ १०१ ॥
श्राद्ध-श्रद्धालू च, सहे प्रभविष्णुः प्रभूष्णयुक् ।	
शक्त-शक्लावसामर्थ्यजीवके चानवस्थिते	॥ १०२ ॥
चत्वारोऽमी पराः कर्णात् टिरिटिरि-ष्टिरेष्टिश ।	
चुरुचुरु-श्चुरुचुरा, शिथिलः शिथिरः श्लथे	॥ १०३ ॥
स्थित ऊर्ध्वदमश्चोर्ध्वो निर्वकारो वकारवान् ।	
ऊर्ध्वदमस्तद्भवे तु ऊर्ध्वाद् दमिक दामिकौ	॥ १०४ ॥

ऊर्ध्वदमिकोऽप्यध्वगे तु स्यादध्वन्योऽध्वनीनवत् ।	
गन्तु-गान्तू पथिकश्च पान्थः, शम्बल-सम्बले	॥ १०५ ॥
पाथेये, जङ्घाकरे तु जङ्घाकरिक जाङ्घिकौ ।	
त्वरिते जवी च जवनः सहायेऽभ्यनुतश्चरः	॥ १०६ ॥
अनुगाम्यनुगश्चापि सेवायां स्यादुपासना ।	
उपास्त्युपेता चोपास्या परेश्रैषणमेषणा	॥ १०७ ॥
पत्तौ पदाति-पादातौ पादातिक-पदातिकौ ।	
पदकः पदगः पदगः पादाविक-पदाजिकौ	॥ १०८ ॥
प्रष्ठे सरोऽग्रेऽग्र-पुरः-परतो गम-गामि-गाः ।	
पुरस्तः, आवेशिके तु स्तः प्राघूर्णक-प्राघुणौ	॥ १०९ ॥
अतिथ्योऽतिथिरतिथ्य आङ्परौ गान्तु-गन्तुकौ ।	
आवेशिक आतिथेय्यातिथेयातिथ्यनिःस्वनाः	॥ ११० ॥
ग्रामे भवे तु ग्रामीण-ग्रामीणौ ग्राम्य इत्यपि ।	
ग्रामेयकश्च लोके तु जनो जनपदस्तथा	॥ १११ ॥
देवलोके देवविशा देवविद् वाऽभिजातके ।	
जात्याभिजौ कुलीनश्च कुल्य-कौलेयकौ समौ	॥ ११२ ॥
महाकुलीनसहितौ माहाकुल-महाकुलौ ।	
गोत्रोऽन्वयोऽन्ववायश्च संतानः संततिस्तथा	॥ ११३ ॥
स्त्रियां महेला महिला मेहला च महेलिका ।	
वामिर्वामा जोषा योषा स्याद् योषिदपि योषिता	॥ ११४ ॥
स्याद् मत्तकासिनी मत्तगामिन्यां मत्तकाशिनी ।	
स्त्र्यलङ्कारे कुट्टुमितं द्वयुकारं, कन्यका कनी	॥ ११५ ॥
कुमार्या, मध्यमवयःस्त्रियां स्यात् तरुणी तथा ।	
तलुनी, युवतिश्चोक्ता युवत्याद्यवयःस्त्रियाम्	॥ ११६ ॥

सुवासिनी स्ववासिनी वधूटी वध्वटीति च । चिरिण्टी स्याच्चिरिण्टी च चरिण्टी सचरिण्टिका	॥ ११७ ॥
पत्न्यां सधर्मिणी सहधर्मिणीगृहिणीगृहाः । कलत्रं कडत्रं दारः पुंसि वा भूमि दारया	॥ ११८ ॥
जनिर्जनी कुटुम्बिन्यां स्यात् पुरन्धिः पुरन्ध्यपि । स्नुषायां तु वधूयुक्ता वधूटी च जनिर्जनी	॥ ११९ ॥
कुलस्त्रियां तु कुलतो वालिका पालिकाऽपि च । कान्तायां प्रेयसी प्रेष्टा षट्कार-ठकारभाक्	॥ १२० ॥
प्रिया, कान्ते प्रियः प्रेयान् प्रेष्ठष्ट-ठद्वयान्वितः । वरो वरयितोद्वाहे विवाहे यम-यामकौ	॥ १२१ ॥
उपात्, जायापत्योस्तु जम्पती दम्पती स्मृतौ । द्वित्वे, जस्यती दस्यती प्रायो वेदे प्रयोजितौ	॥ १२२ ॥
जित्वरीवाचकौ पूर्वावेकत्वादावुदाहतौ । हरणे तु सुदायः स्याद् दायो युतक-यौतकौ	॥ १२३ ॥
यौतुकः, परगेहस्था त्वायत्ता शिल्पजीविनी । सैरन्ध्री चापि सेरन्ध्यथावरोधनप्रेष्ठिका	॥ १२४ ॥
असिक्निका स्यादसिक्नी, दूत्यां दूतिरपि स्मृता । प्राज्ञी प्रज्ञा प्रजानत्यामाचार्यानी नृयोगके	॥ १२५ ॥
आचार्या, मातुलानी च मातुल्यपि तथा मता । उपाध्यायान्युपाध्यायी, क्षत्रियाणी स्वतो भवेत्	॥ १२६ ॥
क्षत्रिया स्यादुपाध्याय्युपाध्यायाऽऽर्याणिका पुनः । आर्या पुनर्भर्वा दिधिषूर्दिधीषुरपि तद्भवे	॥ १२७ ॥
दिधिषूर्दिधिषूर्विप्रे त्वग्रतो दिधिषुर्मतः । दिधिषूरप्यसत्यां तु वर्षणी धर्षणीति च	॥ १२८ ॥

पांशुला पांसुलाऽथ स्यात् पतिः पत्नी च जीवतः ।	
पतिवत्यां, निर्वीरा च वीरा पति-सुतोऽज्जिता	॥ १२९ ॥
भिक्षुकी भिक्षुणी मुण्डा श्रमणा श्रवणाऽपि च ।	
गणिकायां वेश्या वेध्या पण्याङ्गना पणाङ्गना	॥ १३० ॥
कुट्ट्यां शम्भली दन्त्य-तालव्यादिर्मता बुधैः ।	
कुम्भदास्यां पोटा वोटाऽवस्त्रनार्या तु नग्निका	॥ १३१ ॥
नग्ना कोटवी कोट्टवी, ऋतुमत्यां तु पुष्पिता ।	
पुष्पवती चाविरवी निष्पुष्पायां तु निष्कला	॥ १३२ ॥
निष्कल्यपि च स्त्रीधर्मे आर्तवं ऋतुसंयुतम् ।	
रजः सान्तं रजोऽदन्तो ना गुणेऽप्यथ मैथुने	॥ १३३ ॥
सुरतं स्याद् रति-रते पशोर्धर्म-क्रिये स्मृते ।	
जभनं यभनं, गर्भवत्यां गुर्वी च गुर्विणी	॥ १३४ ॥
प्रसूतायां विजाताख्या प्रजाताप्यथ भ्रूणके ।	
वृधसानो वर्धसानो गरभो गर्भ इत्यपि	॥ १३५ ॥
दोहदं दौहदं श्रद्धा, पुत्र्यां तु स्यात् स्तनन्धयी ।	
स्तनन्धया सूनुः सुतापत्ये, पुत्रेऽपि लोककम्	॥ १३६ ॥
तुगपत्ये, भ्रातृपुत्रे भ्रातृव्यो भ्रात्रीयोऽपि च ।	
पुत्रपुत्रे पौत्रस्तस्य युवापत्ये पुनः स्मृतः	॥ १३७ ॥
पौत्रायण एवं पुनर्भूनानान्द्रो दुहितृवत् ।	
पौनर्भव-पौनर्भवायणौ, नानान्द्र इत्यपि	॥ १३८ ॥
नानान्द्रायणो, दौहित्रो दौहित्रायणकस्तथा ।	
पैत्र्यां नप्ता भवेद् नप्त्री स्यात् पितृष्वसुरात्मजे	॥ १३९ ॥
पितृष्वसेयवत्पैतृष्वस्त्रीयो, जननीस्वसुः ।	
पुत्रे तु मातृष्वस्त्रीयस्तद्वन्मातृष्वसेयकः	॥ १४० ॥

दास्याः सुते तु दासेय-दासेरौ च, नटीसुते ।	
नाटेय-नाटेरौ, पुत्रे बन्धक्या बान्धकेयवत्	॥ १४१ ॥
बान्धकिनेयश्च, कौलटेरः स्यात् कौलटेयवत् ।	
भिक्षुसत्याः सुते कौलटेय-कौलटिनेयकौ	॥ १४२ ॥
स्वजाते त्वौरसौरस्यौ, भवेद् गोलश्च गोलकः ।	
मृते पत्यौ जारजोऽथ भ्रातरि स्यात्सहोदरः	॥ १४३ ॥
समानोदर्य-सोदर्य-सोदराः, ज्येष्ठभ्रातरि ।	
अग्रजोऽग्रियाऽग्रिमकौ स्यात् कनीयांश्च कन्यसः	॥ १४४ ॥
यविष्ठोऽपि यवीयांश्च कनिष्ठे सोदरे समाः ।	
ज्येष्ठ-कनिष्ठ-यविष्ठास्त्रिकवर्गद्वितीयकाः	॥ १४५ ॥
स्यालस्तालव्य-दन्त्यादिः पत्न्या भ्रातरि कथ्यते ।	
देवृ-देवर-देवानः स्युः पत्युरनुजे, स्वसा	॥ १४६ ॥
जानिर्यानिः कुलस्त्री च भग्नी स्याद् भगिन्यन्विता ।	
पत्युः स्वसरि ननन्दा ननान्दा नन्दनीत्यपि	॥ १४७ ॥
पत्नीकनिष्ठभगिन्यां श्याली शाली च, खेलने ।	
परिहासः परीहासः कुर्दनं कूर्दनं समौ	॥ १४८ ॥
किलः केलिश्च जनके बप्पो वप्रश्च तातयुक् ।	
ततो जनयिता तद्वज्जनित्रोऽपि च, मातरि	॥ १४९ ॥
अम्बाऽप्यम्बा जनयित्री जनित्री जननीयुता ।	
जानी, पित्रोः स्मृतौ माता-पितरौ, मातरात्परौ	॥ १५० ॥
पितरः पितृशब्दश्च, ज्ञातौ स्वः स्वजनस्तथा ।	
बान्धवो बन्धुरात्मीये स्व-स्वकीये, नपुंसके	॥ १५१ ॥
पण्डु-पाण्डौ शण्ठ-शण्ढौ तृतीयाप्रकृतिस्तथा ।	
तृतीयप्रकृतिर्देहे कलेवरं कडेवरम्	॥ १५२ ॥

तनूः स्यात्तनु-तनुषी घनस्तद्वच्च भूघनः ।	
गात्रं गान्त्रं मूर्तिमच्च मूर्तिः स्यात्, कुणपे शवः	॥ १५३ ॥
शवः सान्तं भवेत् षण्ढे, मूर्धि मस्तक-मस्तिके ।	
शिरः सान्तं स्मृतं क्लीबे शिरोऽदन्तो मतो नरि	॥ १५४ ॥
चिकुरश्चिहुरः केशे ललाटस्याऽलके पुनः ।	
भ्रमरकः स्याद् भ्रमरालको वेणिः प्रवेणियुक्	॥ १५५ ॥
केशन्यासे काकपक्षे शिखण्डक-शिखाण्डिकौ ।	
वक्रस्त्रिषु च्छन्दस्यपि, दान्ते षण्ढे भषद् भसद्	॥ १५६ ॥
आमाशयस्थाने च, जघनेऽपि तुण्डि-तुण्डिकौ ।	
घनं घनोत्तमं भाले त्वलीकमलिकं तथा	॥ १५७ ॥
कर्णे श्रवणं श्रुतिवत् श्रवः श्रोत्रं च श्रौत्रकम् ।	
नेत्रेऽक्ष्यऽक्ष्णं दृशि-दृशे दृग् लोचन-विलोचने	॥ १५८ ॥
कनीनिकायां तारा स्यात् तारकाऽप्यर्धवीक्षणे ।	
काक्षः कटक्षो नेत्रस्य मीले मेष-मिषौ नितः	॥ १५९ ॥
कालभेदेऽपि भूविकारे भ्र-भ्रु-भ्रू-भृतः कुटिः ।	
भ्रूमध्ये कूर्च-कूपे कूर्पं नके नस्नया नसा	॥ १६० ॥
नासा नस्या नासिका च नाशिका घ्राणमाघ्रया ।	
घ्रा, दन्तवस्त्रे ओष्ठः स्यात् त्रिकवर्गद्वितीयवान्	॥ १६१ ॥
ओष्ठप्रान्ते सूक्क नान्तं क्लीबं सूक्कमदन्तकम् ।	
सूक्कणी सूक्कणिर्घन्तेदन्ते सूक्कि नपुंसके	॥ १६२ ॥
इदन्तमेकैर्वद्वन्द्वं कयुगमपपरैः स्मृतम् ।	
सूक्कशब्देऽथ हन्वग्रसन्धौ स्याच्चिबुकं चिबुः	॥ १६३ ॥
दंष्ट्रिकायां दाढिका स्याद् द्राढिका खादने पुनः ।	
रदनो रदयुग्दंश-दशनौ मल्ल-मल्लकौ	॥ १६४ ॥

जिह्वायां रसना दन्त्य-तालव्यान्तर्गता रसा ।	
रसमातृका रस्ना च रसिका रसनं तथा	॥ १६५ ॥
गले कण्ठः कण्ठी कण्ठं शब्द-समीपयोरपि ।	
अंसे तु स्कन्धः स्कधश्च सान्तं क्लीबमुरौंसयोः	॥ १६६ ॥
सन्धौ तु जनु षण्ठे स्यात् तकार-रेफयोगवत् ।	
प्रवेष्ट्ये दोर्दोषा बाहुर्बाहा बाहो भुजो भुजा	॥ १६७ ॥
भुजामध्ये कपोणिः स्यात् कफोणी च कफोणियुक् ।	
कफणिः कफणी तद्वत्कूर्परः कूर्परोऽपि च	॥ १६८ ॥
प्रकोष्ठे वर्गद्वितीयः स्यात् कलाचिः कलाचिका ।	
हस्ते करः करिर्हस्तमूले तु मणिबन्धवत्	॥ १६९ ॥
मणिः स्यात्करशाखायामङ्गुरी चाङ्गुरिस्तथा ।	
अङ्गुलोऽङ्गुलिरङ्गुल्यां तर्जन्यां तु प्रदेशिनी	॥ १७० ॥
प्रदेशिनी प्रदेशिका, ज्येष्ठाङ्गुल्यां तु मध्यमा ।	
मध्या, ज्येष्ठा-कनिष्ठे द्वे ट्वर्गद्वितीयान्विते	॥ १७१ ॥
पुनर्नव-पुनर्भवौ करजे नखरस्त्रिषु ।	
नखोऽस्त्री तर्जन्यायतेऽङ्गुष्ठे त्वथ प्रदेशवत्	॥ १७२ ॥
प्रादेशोऽप्यायताङ्गुलौ हस्ते स्यात् प्रतलस्तलः ।	
तालिका-तालौ चपेत्स्वर्पटश्चपटोऽपि च	॥ १७३ ॥
तद्वद्वये योजिते सिंहतलः संहतलस्तथा ।	
तताङ्गुष्ठमध्याङ्गुलिमाने तालस्तलोऽपि च	॥ १७४ ॥
वितस्ति-खड्गमुष्ट्योश्च, कुब्जिताङ्गुलिके करे ।	
प्रसृतः प्रसृतिश्चापि गण्डूषे चलुकश्चलुः	॥ १७५ ॥
चुलुको, निष्कनिष्ठे स्याद् हस्त आर्तिरस्तनयुक् ।	
तिर्यक्प्रसारितबाह्वोर्व्यायामो व्याम-व्यामनी	॥ १७६ ॥

वियामः, पृष्ठवंशे तु रीढको रीढयुग् मतः ।	
पृष्ठं वर्गद्वितीयाप्तमुत्सङ्गेऽङ्को नपुंसके	॥ १७७ ॥
सान्तमङ्कोऽप्यदन्तो नाऽथोरोजोरसिजौ स्तने ।	
कुच-कूचौ, जठरे तु स्यात् पिचण्डः पिचिण्डयुक्	॥ १७८ ॥
तुन्दं तुन्दिः कुक्ष-कुक्षी, यक्नि कालेय-कालके ।	
कालखण्डं कालखञ्जं, गुल्मे प्लीहा प्लीहा तथा	॥ १७९ ॥
नान्तौ, प्लीहा चाबन्तोऽपि, मध्ये मध्यम इत्यपि ।	
विलग्नावलग्नौ सर्वे पुंक्लीबाः, रसनापदे	॥ १८० ॥
कटीरं च कटि-कटी-कटाः श्रोणी च श्रोणियुक् ।	
वलित्रयसमाहारे त्रिवलिस्त्रिवली तथा	॥ १८१ ॥
त्रिकपार्श्वगर्तयोस्तु कुकुन्दरे कुकुन्दुरे ।	
युतौ स्फिचौ स्फिजौ चान्तौ जान्तौ, स्यात्स्मरमन्दिरै	॥ १८२ ॥
योनिर्योनी च, पुंश्चिहे शेषः शेषश्च सान्तगे ।	
शेष-शेषौ च शेषश्च त्रयोऽदन्ता बुधैः स्मृताः	॥ १८३ ॥
लाङ्गूलं शङ्कु लङ्गूलं मुष्क आण्डाण्डकौ नरि ।	
अण्डं पेलं पेलकोऽप्यथोरुरुरुश्च सक्थनि	॥ १८४ ॥
जङ्घायां तु टङ्क-टङ्गौ खनित्रेऽपि च तौ मतौ ।	
पादग्रन्थौ कुल्फ-गुल्फौ घुटिको घुण्ट-घुण्टकौ	॥ १८५ ॥
घुटः सर्वेऽपि पुंस्त्रीगाः, चरणे चलनः क्रमः ।	
क्रमणः पाद-पदौ पात् पत्-पदे अंहिरङ्घ्रियुक्	॥ १८६ ॥
तिलके कालकस्तद्वत् तिलकालक इत्यपि ।	
जडुलो जटुलो, मांसे पलं पललपामिषम्	॥ १८७ ॥
अमिषं चार्द्रमांसे तु भवेदर्पशमर्पिशम् ।	
मुख्यमांसे बुक्का नान्तं त्रिषु वुक्कस्त्रिषु स्मृतः	॥ १८८ ॥

वुक्काग्रमांसाग्रमांसे वृक्कः स्यात्पुंस्त्रियोर्वसा ।	
मेदः सान्तं मेदोऽदन्तो मस्तिष्को मस्तुलुङ्गकः	॥ १८९ ॥
मस्तकस्नेहे गोदोऽस्त्री करोटं शिरसोऽस्थनि ।	
करोटीवत् करोटिश्च भकालं च भगालयुक्	॥ १९० ॥
पृष्ठहड्डे कशेरुका कशारुकाऽस्थिसंभवे ।	
मज्जा नन्तो द्वयोर्मज्जाऽऽबन्तः स्त्री रेत्र-रेतसी	॥ १९१ ॥
बल-बल्ये च वीर्ये द्वे लोम रोम तनूरुहे ।	
तनुरुहं, चर्म चर्मं त्वक् त्वचं चोचमित्यपि	॥ १९२ ॥
असृग्धरा सृग्धरा च कषिते लेख्यचर्मणि ।	
कडित्रं सकटित्रं च, स्नायौ वसस्नया स्नसा	॥ १९३ ॥
स्नावा नान्तो, धमन्यां तु धमनिर्नाडि-नाडकौ ।	
नाडी शिरा सिरा नेत्रमले दूषी सदूषिका	॥ १९४ ॥
दूषीका काणुकं काणूकमाणूकवदाणुकम् ।	
घ्राणमले शिङ्घाणक-सिङ्घाणौ, लालिका पुनः	॥ १९५ ॥
सृणीका सृणिका गूथो विड्-विषौ शान्त-घान्तगौ ।	
वर्चस्क-वर्चसी तुल्ये विष्टा वर्गद्वितीयभाक्	॥ १९६ ॥
नेपथ्ये वेष-वेशौ द्वावुत्सादनमुद्वर्तने ।	
उच्छादनं चापि समालभने चर्चिक्यं मतम्	॥ १९७ ॥
चर्चाऽपि, मण्डने प्रति-परितः कर्म कथ्यते ।	
मार्ष्ट्ये मार्जो मृजा मार्जा मार्जना, स्नान आप्लवः	॥ १९८ ॥
आप्लावोऽपि च, गात्रानुलेपन्यां वर्तिरुच्यते ।	
वर्ती तथा जोङ्गके स्यादगर्वगुरु वंशकम्	॥ १९९ ॥
वंशिका वंशिकं कृमिजग्धं कृमिजमित्यपि ।	
प्रवरं प्रकरं तुल्ये गोशीर्षे हरिचन्दनम्	॥ २०० ॥

हरिश्चि, रक्तचन्दने पत्रगं च पतङ्गकम् ।	
पत्राङ्गं, सौमनसे तु जातिर्जाती फलं तथा	॥ २०१ ॥
जातीफलं जातिफलं तद्वत्कोशफलं मतम् ।	
जातीकोशं जातीकोषं, कपूरं स्यात् सिताभ्रकः	॥ २०२ ॥
सिताभ्रश्चापि, कस्तूर्या नाभिवद् मृगनाभिजा ।	
मृगनाभिर्मृगमदो मृगः स्याद् मद इत्यपि	॥ २०३ ॥
कुङ्कुमे वरवाह्लीकं वरं वाह्लीक-वाह्लिके ।	
कश्मीरजन्म काश्मीरं कश्मीरजमपि स्मृतम्	॥ २०४ ॥
संकोचपिशुनं तद्वत्संकोचं पिशुनं समे ।	
वर्णं वर्ण्यं, देवसुमे लवङ्गं लवसंयुतम्	॥ २०५ ॥
कोशफले कक्कोलकं कक्कोलं कोलकं तथा ।	
कोलं कोरं च, कालानुसार्यं यापक-जापके	॥ २०६ ॥
कालीयकं कालेयकं कालियं चाऽग्निलभे ।	
रलोऽक्षयरालः, श्रीवासे धूपः स्याद् वृक-वृक्षतः	॥ २०७ ॥
श्रीवेष्टः श्रीपिष्टकश्च, कोटीरे मुकुटोऽस्त्रियाम् ।	
मकुटोऽपि किरीटं स्यात् तिरीटं पुष्पदाम तु	॥ २०८ ॥
नान्तः क्लीत्रोरबन्तोऽस्मिन् मुण्डमालाभिधे स्मृतम् ।	
ललामवल्ललामाऽश्व-प्रधान-ध्वज-लक्ष्मसु	॥ २०९ ॥
पुण्ड्र-वालधि-शृङ्गेषु भूषा-प्रभावयोरपि ।	
माल्यं माला, तिलके तमालपत्रं तमालवत्	॥ २१० ॥
शीर्षस्त्रज्यवतंसः स्याद् वसन्तोत्तंसकौ समौ ।	
त्रयोऽमी कर्णपूरेऽपि पत्रावल्यां तु पत्रतः	॥ २११ ॥
भङ्गि-लेखा-लताङ्गुल्यो वल्लरी मञ्जरीति च ।	
वल्लिश्चोत्क्षिप्तकायां तु कर्णान्दूश्च कर्णान्दुयुक्	॥ २१२ ॥

कण्ठभूषायां ग्रैवेयं ग्रैवं ग्रैवेयकं तथा ।	
मुक्तास्त्रज्याहारो हारः स्त्रीत्रोर्यष्ट्यां सरिः सरः	॥ २१३ ॥
सारिकाऽप्येकावल्यां तु कण्ठी कण्ठिकया सह ।	
कटिके तु पारिहार्यः परिहार्यश्च कङ्कणम्	॥ २१४ ॥
कङ्कणिश्चोर्मिकायां त्वङ्गुलीयकाङ्गुरीयके ।	
मेखलायां सारसनं दन्त्य-तालव्यमध्यगा	॥ २१५ ॥
रसना, काञ्चिः काञ्ची च किङ्किणिः क्षुद्रघण्टिका ।	
किङ्कणी कङ्कणीका च कङ्कणी किङ्कणीत्यपि	॥ २१६ ॥
समे मञ्जीर-मन्दारे नूपुरे पादतः परे ।	
शीली च नालिका पादाङ्गुलीये पादतः परे	॥ २१७ ॥
पालिका कीलिका, वस्त्रे वसनं वस्न-वाससी ।	
सिनो निवसनं सन्नं कर्पटं पटमित्यपि	॥ २१८ ॥
पटः पट्याच्छादनं च छादः सिक्-सिचयौ तथा ।	
वस्त्राञ्चले वर्ति-वस्ती दुकूलमतसीपटे	॥ २१९ ॥
दुगूलं, कम्बले रल्लो रल्लकोऽथ निवीतके ।	
प्रावृतं निवृतं, स्थूलशाटे तालव्य-दन्त्यवान्	॥ २२० ॥
वरासिः, परिधानस्य ग्रन्थौ नीवी च नीवियुक् ।	
चण्डातके चलनकश्चलनश्चलनिका पुनः	॥ २२१ ॥
चोलश्चोली कञ्चुलिका कञ्चूलः कञ्चुकोऽपि च ।	
कूर्पासकश्च कूर्पासः कूर्पासः सकूर्पासकः	॥ २२२ ॥
शाटके तु शाटः शाटी, परिधानापराञ्चले ।	
कच्छा कच्छाटी च कच्छाटिका, कौपीनके पुनः	॥ २२३ ॥
कक्षापटः कक्षापटः, कर्पटे नक्तको मतः ।	
लक्तकः, प्रच्छदपटे उत्तरच्छद उच्यते	॥ २२४ ॥

निचोलको निचुलको निचोलं च निचोल्थपि ।	
निचुलोऽवसत्थिकायां स्मृता पर्यस्तिकायुता	॥ २२५ ॥
पर्यस्तिश्चापि पर्यङ्कः पल्यङ्कोऽपि, कुथे पुनः ।	
वर्णपरिस्तोम-वर्णो परिस्तोमवदास्तरः	॥ २२६ ॥
आस्तरणं प्रवेणीयुक् प्रवेणिः प्रतिसीरिका ।	
जवनी जवनिकापि यवनी यमनीति च	॥ २२७ ॥
दूष्ये स्थूलं स्थुडमपि, पटकुट्यां तु केणिका ।	
केणिः, पल्लवादिकृता शय्या संस्तर-प्रस्तरौ	॥ २२८ ॥
स्रस्तरोऽपि च, तल्पे तु शयनं शयनीयवत् ।	
शय्यापि च खट्वायां तु मञ्चवद् मञ्चकः स्मृतः	॥ २२९ ॥
पर्यङ्कोऽपि च पल्यङ्कः, पतद्ग्राह-पतद्ग्रहौ ।	
प्रतिग्रह-प्रतिग्राहौ पालेऽथो दर्पणे मतः	॥ २३० ॥
मकुरो मुकुरस्तद्वद् मङ्कुरोऽप्यात्मदर्शवत् ।	
आदर्शो, वस्त्रासने त्वासन्दा-सन्धौ च सन्दवत्	॥ २३१ ॥
सन्दी भोजन आच्छादे एकोक्त्या चोभयोरपि ।	
कशिपुर्दन्त्य-तालव्यमध्यः स्याच्छयनासने	॥ २३२ ॥
एकोक्त्योशीरमौशीरं पलङ्कशा पलङ्कषा ।	
रक्षा रक्षा च लाक्षापि तद्रसे याववद्यतः	॥ २३३ ॥
यावको लक्तकालक्तौ, दीपस्तु कज्जलध्वजे ।	
प्रदीपो दीपवृक्षश्च तालवृन्ते तु बीजनम्	॥ २३४ ॥
व्यजनं मृगचर्मेति धवित्रं च धुवित्रवत् ।	
केशमार्जे कङ्कतिका कङ्कतः काक-कङ्कते	॥ २३५ ॥
कङ्कती, बालक्रीडने गिरिको गिरिवद्गुडः ।	
गिरिगुडो गिरियको गिरियकोऽथ गिन्दुकः	॥ २३६ ॥

गेन्दुकोऽपि कन्दुके द्वौ, पार्थिवे नृपतिर्नृपः ।	
भूप-भूपति-भूपालास्तथा मूर्ध्नाभिषिक्तयुक्	॥ २३७ ॥
मूर्ध्नावसिक्तो राजा राट् राज्ये महिन-माहिने ।	
वसुदेवा वासुदेवा अर्द्धचक्रिषु संमताः	॥ २३८ ॥
तज्ज्येष्ठभ्रातृषु बला बलदेवाः, पृथौ नृपे ।	
वेनिर्वैन्यो, भरते तु स्यात् सर्वदमनस्तथा	॥ २३९ ॥
सर्वदमः, सीतापतौ रामः स्याद् रामचन्द्रवत् ।	
रामभद्रोऽपि, सौमित्रौ लक्ष्मणो लक्ष्णान्वितः	॥ २४० ॥
कैकेयी कैकयी चास्याः पुत्रे तु भरतो मतः ।	
भरथोऽप्यथ जानक्यां शीता तालव्य-दन्त्ययुक्	॥ २४१ ॥
इन्द्रसुते वालिर्वाली, मारुतो हनुमानिति ।	
हनूमान्, भीमशत्रौ किर्मीरः कर्मीर-किर्मिरौ	॥ २४२ ॥
हिडिम्बो डीकारयुक्तोऽर्जुने फल्गुन-फाल्गुनौ ।	
बीभत्सो बीभत्सुरपि, पाण्डुसूनुषु पाण्डवाः	॥ २४३ ॥
पाण्डवायनाश्चाऽर्जुनधनौ गाण्डीव-गाण्डिवौ ।	
धनुमन्त्रिऽप्यमू, हाले वाहनः सात-सालतः	॥ २४४ ॥
सालोऽपि, परिवारे तु परेर्बर्हश्च बर्हणम् ।	
आतपत्रे प्रतपत्रं छत्रं छत्रश्च छत्र्यपि	॥ २४५ ॥
रोमगुच्छे चामरं स्याच्चमरश्चामरस्तथा ।	
चामरापि, भृङ्गारे त्वालूराण्डूः, सचिवे पुनः	॥ २४६ ॥
अमात्य आमात्यो मन्त्री मन्त्रिश्च, द्वारपालके ।	
प्रतीहारः प्रतिहारो द्वाःस्थो द्वाःस्थितदर्शकः	॥ २४७ ॥
द्वाःस्थितो दर्शकस्तद्वत् द्वाःस्थितादर्श्यऽपि स्मृतः ।	
सूदाध्यक्षे पुरोगुः स्यात् तथा पौरोगवोऽपि च	॥ २४८ ॥

सूपकारे सूप-सूदौ स्यादन्तःपुरके पुनः ।	
आन्तर्वेश्मिकयुगान्तर्वेशिकोऽन्तःपुरे समौ	॥ २४९ ॥
अवरोधनावरोधौ भवेत्कञ्चुकिके पुनः ।	
कञ्चुकी सौविदिल्लश्च सौविदः, स्थपतिस्तथा	॥ २५० ॥
स्थापत्यः स्थापतीकश्च, रिपौ शत्रुः सशात्रवः ।	
अभिमातिरभियातिरातिश्चाऽप्यरातियुक्	॥ २५१ ॥
ऋष्व-ऋष्वौ घातुकेऽपि द्विषन् द्वेषी च द्विड्युतः ।	
परेः पन्थक-पन्थिनौ, सख्यौ सूर्येऽपि चोच्यते	॥ २५२ ॥
मित्त्रशब्दो द्वितकारः, सख्ये सौहार्द-सौहृदे ।	
मैत्र्यं मैत्री, हेरिके तु चश्चारोऽवसर्प्यवत्	॥ २५३ ॥
अपसर्पः, सान्त्वजे तु शाम तालव्य-दन्त्ययुक् ।	
प्रावृते लञ्चया लञ्च उपदोपप्रदानवत्	॥ २५४ ॥
शौर्ये शौण्डीर्य-शौण्डीरे नय-न्यायौ समञ्जसे ।	
भागधेयो भागधेयी भागोऽपि कारवत् करः	॥ २५५ ॥
राजदेयेऽनीकिन्यां तु सेना सैन्यं चमूश्चमुः ।	
सैन्यपृष्ठे प्रति-परेर्ग्रहः, केतौ तु केतनम्	॥ २५६ ॥
वैजयन्ती वैजयन्तो जयन्ती च ध्वजो ध्वजिः ।	
ध्वाजिश्च ध्वजपस्तद्वत्पताकाऽपि पट्यकया	॥ २५७ ॥
ध्वजः कूर्चक उच्चूडोच्चूलौ द्वौ चूड-चूलकौ ।	
अवात्परौ क्रीडार्थे तु रथे पुष्परथो मतः	॥ २५८ ॥
मूर्द्धन्यान्तस्थायोगाप्तो, भवेत् कर्णारथे पुनः ।	
डयनं हयनं चाप्यनसि स्याच्छकटस्तथा	॥ २५९ ॥
शकटी शकटं तद्वच्छकटिर्वहसाऽन्वितः ।	
वाहसो वृषभेऽप्येतौ, प्रधौ नेमी च नेमिवत्	॥ २६० ॥

अक्षाग्रकीले त्वण्यानी अस्मि-सीमोरपि स्मृतौ ।	
पिण्डिकायां नाभिर्नाभी, कूबरं स्याद् युगन्धरे	॥ २६१ ॥
कुबरं चाधःस्थदारावनुकर्षा नरि नान्तगः ।	
अनुकर्षोऽस्त्यदन्तोऽपि धूर्वीवद् धूर्धुराऽपि च	॥ २६२ ॥
यानमुखेऽथ दोलायां प्रेङ्खः प्रेङ्खा, विनीतकम् ।	
वैनीतकं, परम्परावाहने शिबिकादिके	॥ २६३ ॥
याने तु वह्नां वाह्नां च वहनं वाहनं तथा ।	
सारथौ वर्ग्यद्वादश ऋकाराकारयुक् त्विह	॥ २६४ ॥
सव्येतः ष्टुष्ट-ष्टातारौ दक्षिणात् स्थश्च संस्थवत् ।	
स्थवति त्रयोऽप्येते रथिको रथिरो रथी	॥ २६५ ॥
अश्ववारे सादिः सादी रथिकेऽप्यमू यन्तरि ।	
निषादी सनिषादिश्च, भटे योद्धा सयोधकः	॥ २६६ ॥
तथा भण्डीर-भाण्डीरौ वनेऽपि कथितावमू ।	
सेनासमवेते सैन्यः सैनिकोऽपि च, योद्धृषु	॥ २६७ ॥
सहस्रेण साहस्रिणः साहस्रः, प्रतिमुक्तवत् ।	
स्यादामुक्तो पिनद्धश्च पिनद्धे, कवचे पुनः	॥ २६८ ॥
माढिर्माढा दशनं च दंशस्त्वक्त्रं तनुत्रवत् ।	
कञ्चुके वारबाणः स्याद् बाणवारो धियाङ्गवत्	॥ २६९ ॥
अधियाङ्गमधिकाङ्गं सारसने त्रयं स्मृतम् ।	
शिरस्त्राणे तु शीर्षण्यं शीर्षकं, शस्त्रजीवनि	॥ २७० ॥
आयुधीयश्चायुधिको भवेत् पस्त्रधायुधे ।	
पास्त्रधिकवत् पास्त्रधः, प्रहरणेऽस्त्रवत्	॥ २७१ ॥
शस्त्रं, चापे धन्व धन्वं पुंक्लीबो धनुवद्धनुः ।	
धनूः स्त्रियां त्रिणतावत् तृणता धनुषोऽग्रके	॥ २७२ ॥

अटन्यटनिरत्यार्त्ती पीडायामपि स्यात्तलम् ।	
तला चाऽपि गोधायां स्याद् वेध्ये लक्ष्यं सलक्षकम्	॥ २७३ ॥
बाणे पृषत्कस्तात्कान्तः सायकः सायवत्सरः ।	
शरः शरुः स्वरुर्भल्लो भल्लिश्चापि कडम्बयुक्	॥ २७४ ॥
कलम्ब इव कादम्बो भेर-भेलावमू तथा ।	
भेकेऽपि, कर्तरिः पुङ्खे कर्तरी, शरधौ पुनः	॥ २७५ ॥
तूणी तूणा तूणं तूणस्तूणीश्च निषङ्गवत् ।	
उपासङ्गोऽपि खड्गे तु ऋष्टि-रिष्टी नरस्त्रियोः	॥ २७६ ॥
करवालः करपालः करालिकस्तथोदितः ।	
चन्द्रहासश्चन्द्रभासो धारान्तोगो धरोऽपि च	॥ २७७ ॥
प्रत्याकारे कोश-कोषावावरणे फरं स्फरम् ।	
स्फरः स्फरकः फरकः फलकं फलमित्यपि	॥ २७८ ॥
खेटकः खेटकं खेटं, कृपाणिका छुरी क्षुरी ।	
क्षुरिका साऽऽयता पत्रात्पालः स्यात्पालिकाऽपि च	॥ २७९ ॥
एकधारसौ स्यादीली इली च करवालिका ।	
करपालिकाऽपि तरवालिकाऽपि च, कुन्तके	॥ २८० ॥
प्रासस्तालव्य-दन्त्यान्तो, मुद्गरे द्रुघणो घनः ।	
द्रुघनः, कुठारे पर्शुः परशुश्च परस्वधः	॥ २८१ ॥
पर्श्वधः परश्वधश्च स्वधितिः, परितो घके ।	
पलिघो दन्त्य-तालव्यौ शर्वली शर्वला युधि	॥ २८२ ॥
लोहदण्डे पट्टिशः स्याद् दन्त्य-तालव्यप्रान्तगः ।	
अभ्यासभुवि खड्गः खलूश्च खलूरिका	॥ २८३ ॥
प्रस्थाने त्वभिनिर्माणं प्रयाणं खलु हेतवे ।	
तृणकाष्ठादेः, प्रसृतौ प्रसरणा प्रसारणी	॥ २८४ ॥

प्रसाश्च प्रसरणं, वैरिणः प्रति गच्छति ।	
अभ्यमित्रोऽभिमित्रियोऽभ्यमित्रिणो, बलान्विते	॥ २८५ ॥
उरस्वान् स्यादुरसिलोऽप्यतिबले ऊर्जस्वलः ।	
ऊर्जस्वप्यूर्जस्वांश्च जिष्णौ जेता च जैत्रवत्	॥ २८६ ॥
जित्वरो, वैतालिके तु सौखशायनिको मतः ।	
सौख्यशय्यिकश्चाक्रिके घाण्टिको घाटिकोऽपि च	॥ २८७ ॥
मागधो मगधो मङ्घे वैश्यात् क्षत्र्यां भवेऽपि च ।	
छन्दोजातावुष्णिहोष्णिग् बले शुष्मं तु शुष्मणा	॥ २८८ ॥
ऊर्ज ऊर्जो गूर्जः सान्तं क्लीबं च सहसा सहः ।	
सङ्ग्रामे युद्धं युत् संयत् पुंस्त्रियोश्च संयद्वरः	॥ २८९ ॥
संयतं राटी रालिर्ना समितिः समितः समित् ।	
समः स्फोट-स्फेट-फेटाः प्रध्मश्च प्रधनं तथा	॥ २९० ॥
समुदायः समुदयः सांपरायकमित्यपि ।	
सांपरायः संपरायकमग्रगमने मतम्	॥ २९१ ॥
नासीरस्त्रिधु, धाटौ तु धाट्यवस्कन्द इत्यपि ।	
अभ्यवस्कन्दः, सौप्तिके त्ववापात् स्कन्द उच्यते	॥ २९२ ॥
पलायने तु संदावः समुत्प्रेभ्यश्च द्राववत् ।	
द्रववद् विद्रवो, भग्ने पराजित-जितौ समौ	॥ २९३ ॥
भूतः परापर्यभितो, गुप्तौ तु चार-चारकौ ।	
बन्धां ग्रहश्च ग्रहकः प्रोपतो ग्रह इष्यते	॥ २९४ ॥
संन्यासिके तापसः स्यात् तपस्व्यपि च सूरतः ।	
सूरथोऽपि च दाने द्वौ शान्त-श्रान्तौ जितेन्द्रिये	॥ २९५ ॥
शुद्धकर्माऽवापाद् दानं महादाने प्रवारणम् ।	
वरणं, विप्रे ब्रह्मा स्याद् ब्रह्माणो जाति-जन्म-जाः	॥ २९६ ॥

द्व्यग्राभ्यां, बटौ माणवो माणवकस्तथैव च ।	
मौञ्जीबन्धे तूपापाद् नाय-नयावानय इत्यपि	॥ २९७ ॥
अग्नीन्धने स्यादाग्नीध्राग्नीध्र्यौ स्यातां जयजतिः ।	
सययां, तपस्वि पीठे वृषी वृसी, कमण्डलौ	॥ २९८ ॥
कुण्डं कुण्डी कुण्डिका च, यजमाने तु याजकः ।	
यष्ट्यऽथ सोमपे सोमा सोमात्पीती पीथी च नान्तगौ	॥ २९९ ॥
सर्ववेदः सर्ववेदौ सान्ताऽदन्तौ तु याजके ।	
सर्वस्वदक्षणेष्टेश्च, हुतौ होम नपुंसकम्	॥ ३०० ॥
नान्तं, होमो नरेऽदन्तो होत्रं, भूमिः परिष्कृता ।	
वेदेर्वेदी च, निर्मन्थदारुणि त्वरणिर्द्वयोः	॥ ३०१ ॥
अरणी समिधि त्वेध एधः सान्तं तथेन्धनम् ।	
नान्तादन्ते तु इध्मेध्मे रक्षाभस्मनि क्षारवत्	॥ ३०२ ॥
सुवे सुग, मखवधे तु शसनं शमनं समे ।	
शृतोष्णक्षीरो दधि आमीक्षाऽमिक्षया सह	॥ ३०३ ॥
दधिषाज्य-दीधीषाज्यौ दधियुक्तघृते मतौ ।	
मृषावादिन्यपि चाग्निहोत्रिण्यग्न्याहितो भवेत्	॥ ३०४ ॥
आहिताग्निर्दर्विर्दर्वी घृतलेखनिकोच्यते ।	
आचमने तूपस्पर्श उपसंस्पर्शनं तथा	॥ ३०५ ॥
उपसंस्पर्शः, पाठे तु निपाठ-निपठौ समौ ।	
स्वाध्याये जपो जाप उपवास उपोषितम्	॥ ३०६ ॥
अपवस्त्रमुपवस्त्रमौपवस्त्रोपवस्त्रके ।	
वृत्ते चरित्रं चारित्रमाचार-चरणे अपि	॥ ३०७ ॥
चरितं, प्राचेतसे तु वाल्मीकिर्वल्मीकयुक् ।	
वाल्मीक-वाल्मिकौ तद्वत् कविरादिकविस्तथा	॥ ३०८ ॥

मैत्रावरूणिः समैत्रावरूणो, बादरायणे ।	
वेदव्यासश्च व्यासः, स्याद् रामः परशुरामवत्	॥ ३०९ ॥
जामदग्न्यो, याज्ञवल्क्यो योगेशः सयोगीशकः ।	
वशिष्ठो दन्त-तालव्यमध्यो, वर्गद्वितीययुक्	॥ ३१० ॥
गोनर्दीयमुनौ तुल्यौ पतञ्जलि-पतञ्जलौ ।	
वररुचौ कात्यायन-कात्यौ, कक्षीवति स्मृतः	॥ ३११ ॥
स्फोटयनः स्फोटयनः पालकाव्ये करेणुभूः ।	
करेणवो मुनिभेदे स्यादत्त्रिंशत्त्रिणा समम्	॥ ३१२ ॥
अपिशलिरापिशलिः कशात् कृत्स्नः सकृत्सकः ।	
मृकण्डवद् मृकण्डश्च, हरीतो हारितोऽपि च	॥ ३१३ ॥
पक्षिभेदेऽपि, कुमारः कुमारिलसमन्वितः ।	
नास्तिके लौकायतिको लोकायतिक इत्यपि	॥ ३१४ ॥
बाहुसंभवे राजन्यो राजा च क्षत्र-क्षत्रियौ ।	
आर्ये विड्-वैश्यौ वेतने वृत्तिवार्तापि जीविका	॥ ३१५ ॥
ऋते तूञ्छं शिलञ्चोञ्छं शिलोञ्छं शिलवत्तथा ।	
कृधौ प्रमृतमनृतं वाणिज्यं वणिक्कर्मणि	॥ ३१६ ॥
वणिज्या वणिज्यं क्रयविक्रयिके तु वाणिजः ।	
वणिक् प्रापणिकः प्रोक्त आङ्पराः पणिकस्तथा	॥ ३१७ ॥
पणिकः पतिकश्चैव पदिकः, क्रायके पुनः ।	
क्रायिको विक्रायके च क्रयिको विक्रयी तथा	॥ ३१८ ॥
मूल्ये वक्रयाऽवक्रयौ मूलद्रव्ये तु नीविवत् ।	
नीवी स्यात्तु विनिमयो नैमेयो निमयोऽपि च	॥ ३१९ ॥
वैमेयोऽपि परदाने व्यवहारे पणं पणः ।	
न्यासार्पणे प्रतिदानं परिदानं, सत्यापने	॥ ३२० ॥

सत्यङ्कारः सत्याकृतिः संख्येये तु गणयवत् । गण्यं, पोते प्रवहणं वहनं वहितं तथा	॥ ३२१ ॥
वहित्रं वाहित्थमपि, पोतवाहे नियामकः । निर्यामोऽपि च बेडायां स्तरणिस्तरणी तरिः	॥ ३२२ ॥
तरी स्तरी च काष्ठाम्बुवाहिन्यां द्रुणिवद् द्रुणीः । द्रोणिद्रोणी च नौदण्डे क्षेपणिः क्षेपणीयुता	॥ ३२३ ॥
काष्ठकुद्दालेऽभ्रिरभ्री, प्लवे स्यादुडुवो डुवः । उडूप उडुपस्तरपण्ये तु तर आतरः	॥ ३२४ ॥
आतार आतारुरपि, वृद्ध्याजीवे तु वार्धुषिः । वार्धुषिक ऋणे धारोऽस्युद्धारे प्रतिभूः पुनः	॥ ३२५ ॥
लग्नको लग्नः, षोडशमात्रैः करिष-कार्षकौ । तुला विंशत्या तु भारो भश्च शकटीनवत्	॥ ३२६ ॥
शाकटोऽपि शलाटश्च शंगरोऽपि तुरीयके । प्रस्थभागे कुटपः स्यात् कुडवः कुलवोऽपि च	॥ ३२७ ॥
द्रोणैः षोडशभिः खारी खारी मानभिदि स्मृता । काकनी काकिणी, क्रोशद्वये गव्यूतिरुच्यते	॥ ३२८ ॥
गव्यागव्यूते, गोमति, गवीश्वर-गवेश्वरौ । गोम्याभीरे तु गोपाल-गोपौ स्यातां, कुटुम्बिनि	॥ ३२९ ॥
कार्षकः कर्षकस्तद्वत् कृषकः कृषिकोऽपि, च । क्षेत्राजीवो भवेत् क्षेत्री सीरे हालो हलं हलः	॥ ३३० ॥
लाङ्गलदण्डे ईषेशे, प्रोक्ता लाङ्गलपद्धतौ । शीता तालव्य-रत्न्यदिर्नदीभेदेऽपि लाङ्गले	॥ ३३१ ॥
निरीषे तु कुट-कूटौ कुटकं, कुशिके पुनः । कृशिकश्च फलं फालः कुदालश्च कुदालवत्	॥ ३३२ ॥

गोदारणे प्रवयणे तोत्रं प्रतोद-तोदने ।	
आबन्धे तु योत्र-योक्त्रे कोटीशो लोष्ठभेदने	॥ ३३३ ॥
कोटिशः खलवाल्यां तु मेधिर्मेथिश्च शूद्रके ।	
पद्य-पज्जौ क्षत्र-वैश्याजातौ माहेष्यवद् मतः	॥ ३३४ ॥
महिष्योऽपि शिल्पिनि तु स्युः कारु-कारि-कारयः ।	
ध्वजो ध्वजी कल्पपाले मद्ये कपिश-कापिशे	॥ ३३५ ॥
कापिशायनं माध्वीकं माद्वीकं च परिश्रुता ।	
परिस्तुद् दन्त्य-तालव्यमध्यातालव्य-दन्त्यभृत्	॥ ३३६ ॥
सुरा-मदिरा मद्वरी मदना मद्य-बीजके ।	
नग्नहूर्नग्नहुर्मद्यसन्धाने, भिष-वासवौ	॥ ३३७ ॥
पानपात्रे तु, तर्षणा ऽनुतर्षौ मद्यपाशने ।	
उपदंशश्चावदंशः स्यात् तेजसावर्तनीमुखा	॥ ३३८ ॥
मूषा मूषी शाणे शाणा शाणिर्निकषवत्कषः ।	
कृपाण्यां कर्तरिः प्रोक्ता कर्तरी चापि, सेवनी	॥ ३३९ ॥
सूत्रिः सूत्री सूचि-सूत्रे द्वे पिप्पलक-पिप्पले ।	
कर्तनसाधने तर्कुस्तर्कुट्यपि च सीवनम्	॥ ३४० ॥
सेवनं च स्यूतौ, स्यूते तु प्रसेवश्च प्रसेवकः ।	
स्योनं स्यात्तन्तुवाये तु तन्त्रवायः कुविन्दवत्	॥ ३४१ ॥
कुपिन्दोऽपि सूत्रवेष्टे त्रसरस्तसरोऽपि च ।	
वानदण्डे वेम वेमा तन्तौ स्यात् सूत्रतन्तुवत्	॥ ३४२ ॥
सूत्रःसूत्रं सूत्र्यपि स्यादुपानहि तु पादुका ।	
पादूः पन्नद्धापि पादाज्जङ्गुर्वीथी रथी तथा	॥ ३४३ ॥
पीठी त्राणं रक्षणं च पदात् त्वरायतापि च ।	
वस्त्रायां नघ्री वघ्री वाद्धी वद्धापि वद्धवत्	॥ ३४४ ॥

पिण्याके खलिः खलोऽस्त्री स्यात्तक्षिण्यां तु वासिवत् ।	
वासी तूलिका त्वीषी केषिका कान्दविके पुनः	॥ ३४५ ॥
भक्ष्यकारो भक्ष्यकार आदितालव्य-दन्त्यभृत् ।	
श्वेदनिका श्वेदनश्च कन्दौ स्याद् नापिते क्षुरे	॥ ३४६ ॥
क्षौरिको भण्डिवाही च भाण्डिकस्तस्य भाण्डके ।	
क्षुरः खुरो, मायाकारे प्रातिहारिक उच्यते	॥ ३४७ ॥
प्रतिहारो, मायायां तु शाम्बरी साम्बरी तथा ।	
इन्द्रजाले तु कुहुकं कुहकं तद्वदाहतम्	॥ ३४८ ॥
विनोदे स्यात् कुतुकं कौतुकं च कुतूहलम् ।	
कौतूहलं, पापद्धौ तु मृगव्यं मृगया मृगः	॥ ३४९ ॥
आच्छेदनं च द्वितीयथद्वितीयकसंयुतम् ।	
आखेटक आखेटश्च, रज्जौ तन्त्री च तन्त्रिवत्	॥ ३५० ॥
वटरक-वटरौ द्वौ वटस्त्रिषु तु दोरवत् ।	
दवश्च तन्तुगुणे, दाशो दासश्च धीवरे	॥ ३५१ ॥
दाशी दासी धीवरी स्याच्छिलाजतु च चेट्यपि ।	
मत्स्यबन्धने बडिशं बलिशं च, वधास्पदे	॥ ३५२ ॥
शूना तालव्य-दन्त्यादिः, पामरः प्रामरोऽपि च ।	
क्षुल्लकः खुल्लकस्तद्वद्, निषादे तु श्वपाकवत्	॥ ३५३ ॥
पाकश्चण्डाल-चाण्डालौ बुक्कसः पुक्कसस्तथा ।	
पुत्कसोऽन्तावसायी चान्तेवास्यपि पुलिन्दवत्	॥ ३५४ ॥
पुलिन्द्रोऽपि, शबरे तु पत्रशबर उच्यते ।	
वरयो वारयोऽप्युक्त इडीडौ म्लेच्छजातिके	॥ ३५५ ॥

। चतुर्थः काण्डः ।

धात्र्यां भू-भूमि-भूम्यः स्युः पृथ्वी पृथिवी पृथा ।	
धरित्री धरयित्री वसुधा सुधा वसुन्धरा	॥ १ ॥
विश्वा विश्वम्भरा क्षोणिः क्षोणी तद्वद् महिर्मही ।	
जगतिर्जगत्युर्वरोर्विरूर्वी ग्मा क्षमा क्षमा	॥ २ ॥
अवन्यवनिर्धरणी धरणिर्धारया धरा ।	
केलिश्च केलिनी ख्याता महास्थल्यम्बरस्थली	॥ ३ ॥
दीर्घादय ईडेलेरश्च त्विडीडौ डान्तगौ मतौ ।	
अन्दताविड ईडश्च देवभिद्यपि तौ स्मृतौ	॥ ४ ॥
इडेले सर्ग-नाडी-गो-बुध-स्त्री-वाक्ष्वपीरिते ।	
द्यावाभूम्योस्तु रोदस्यौ रोदसी रोदसी तथा	॥ ५ ॥
आद्यो ळ्यन्त इदन्तोऽन्यस्तृतीयः सान्तषण्ढगः ।	
द्यावापृथिव्यौ च दिवस्मृथिव्यौ च तथोदिते	॥ ६ ॥
दिवःपृथिव्यौ च, क्षारभूम्यामुषरमूषरम् ।	
इरिणवदीरिणं, भूः कृत्रिमोच्चा स्थला स्थलम्	॥ ७ ॥
मृद् मृत्तिकाऽपि, सा शस्ता मृत्सा मृत्साऽपि, खानिका ।	
लवणस्य रुमा नान्ता रुमाऽऽबन्तापि कथ्यते	॥ ८ ॥
वशिरो वसिश्चाऽपि सामुद्रलवणे मतौ ।	
सैन्धवे दन्त-तालव्यादिमं सीतशिवं स्मृतम्	॥ ९ ॥
माणिमन्थं माणिबन्धं रौमके, वसुकं वसु ।	
वस्तकं स्याद्, विड-वितै पाक्ये, टङ्कस्तु टङ्कणे	॥ १० ॥
टङ्कनः पाचनकश्च पाचनस्तुग्धिका पुनः ।	
खर्ज्जिः स्यात् खर्ज्जिका देशे, विशयी विषयी तथा	॥ ११ ॥

विषयः पुंस्त्रियोर्नीवृदुपोपातस्तु वर्तनम् ।	
जाङ्गलो निर्जले देशे जाङ्गलो जडभूयसि	॥ १२ ॥
नडकीयो नड्वलश्च नडांश्च, बहुशर्करे ।	
शर्करा शर्करिलोऽपि शर्करावांश्च शार्करः	॥ १३ ॥
सिकता-वालुकाप्राये स्याद् सिकतिल-सैकतौ ।	
सिकतावान्, साखायः शाखिनेडाहाल-डाहलाः	॥ १४ ॥
डहालाश्चेदयश्चैद्याः, साल्वाः सल्वा अपि स्मृताः	
वाहिका-वाहि-वाह्रीकाः, पाञ्चालाः स्युः पञ्चालवत्	॥ १५ ॥
कुङ्कुणः कौङ्कुणोऽप्युक्तो, द्रविडो द्रमिडोऽपि च ।	
ग्रामे तु वसथः सं-न्यु-प-प्रति-परितः परः	॥ १६ ॥
पल्लि-पल्ल्यौ गृह-गृहसमूह-स्थानकेष्वपि ।	
सीम-सिमौ क्षेत्र-सीम-गोचर-भू-हयेष्वपि	॥ १७ ॥
मर्यादा घट आपाटः स्थविः स्थिविश्च सीमया ।	
सीमः सीमा त्रिषु नान्तो मालं ग्रामान्तराटविः	॥ १८ ॥
मालकोऽपि भवेत्क्षेत्रे वप्नो वप्यश्च सम्मतः ।	
शाकक्षेत्रे स्तृतं शाकं शाकटं शाकशाकिनम्	॥ १९ ॥
अणुक्षेत्रे चाणवीनमणव्यमपि, भङ्गवत् ।	
भाङ्गीनं च भङ्गाक्षेत्रे, उमाक्षेत्रे तथोम्यवत्	॥ २० ॥
औमीनं च यवक्षेत्रे यव्यं यवक्यं यावकम् ।	
माषाक्षेत्रे तु माषीणं माष्यं च, तृतीयाकृते	॥ २१ ॥
शम्बाकृतं सम्बाकृतं, वापादौ द्रौण-द्रौणिके ।	
द्रोणस्य, खलधाने तु खलस्त्रिषु च, रेणुके	॥ २२ ॥
धूलि-धूल्यौ पांशु-पांसू रजो ना सान्तषण् रजः ।	
दलौ लोष्ट्ये लेष्टुर्लोष्टुर्नाकौ कुलक-कूलकौ	॥ २३ ॥

नगरे नगरी द्रङ्ग-द्राङ्गौ पत्तन-पट्टने ।	
पुरस्त्रिषु पूः पुरिश्च, कन्याकुब्जं तु गाधिपूः	॥ २४ ॥
कन्यकुब्जं, शिवपुर्यां कासिस्तालव्य-दन्त्यभृत् ।	
वराणसी वाराणसी वाणारसी वराणसिः	॥ २५ ॥
कासी काश्यथाऽयोध्यायां कोसलोत्तरकोशला ।	
कर्णपुर्यां चम्पा चण्पा, मथुरा मधुरान्विता	॥ २६ ॥
मधूपञ्चे, गजाह्वये हस्तिनी हस्तिनायुतात् ।	
हास्तिनात् पुरं स्तम्बपूः लिप्तं स्यात्ताम-दामतः	॥ २७ ॥
तामलिप्ती, विदर्भायां कुडिनी कुण्डिनात् पुरम् ।	
द्वारकाऽनिकारेफा, सालस्तालव्य-दन्त्यभृत्	॥ २८ ॥
वरणे प्राकारः पारक् जान्तः क्षौमे तु अट्टवत् ।	
अट्टालकयुतोट्टालो, वृत्तौ वाटी च वाटिका	॥ २९ ॥
वाटो वाटं वाटिखि प्राचीनं च प्रचीरवत् ।	
मार्गे तालव्य-दन्त्यादिः सरणिः सरणी पथः	॥ ३० ॥
पन्थाः पन्थान-पथी वर्त्मनिर्वर्त्म वर्तनिः ।	
वर्तनी पदवी तद्वत् पदविः, सत्पथे पुनः	॥ ३१ ॥
स्वतितः पन्थाः, अपथमपन्था गूढवर्त्मनि ।	
भूमध्ये तु द्व्युकाराप्ता दन्त-तालव्यपूर्वगा	॥ ३२ ॥
शुरुङ्गा सन्धिला सन्धिः, स्थाने तु पदमास्पदम् ।	
पितृ-प्रेताद्वन-गृहे, धिष्ण्ये सदन-सादने	॥ ३३ ॥
गृहं गेहं धाम धामं मन्दिरं मन्दिरा कुटिः ।	
कुटः कुट्योकः सान्तं षण् पुंस्योकोऽदन्त उच्यते	॥ ३४ ॥
सत्रं सार्त्रं वस्त्यं परस्त्यं निवासा-ऽऽवास-वासकाः ।	
आवसथो वसितश्चोदवसितं न्याड्युग् लयः	॥ ३५ ॥

निकाय्य-निकायौ स्यातां स्यादागारमगाखत् ।	
चतुःशाले चातुःसाली जवनं यवनं समः	॥ ३६ ॥
यमनं चोपकार्याविदुपकार्योपकारिका ।	
प्रसादनः प्रसादोऽपि देव-भूपगृहे समौ	॥ ३७ ॥
मठस्त्रिष्वावसथ्यश्चावसथः स्तूप-तूपकौ ।	
आयतनविशेषेऽथो मृतचैत्ये तु चैत्रवत्	॥ ३८ ॥
चित्यं च, हविर्गेहे तु होत्रं होत्रीयवत्स्मृता ।	
आथर्वणे शान्तिगृहं शान्तीगृहं, तृणालये	॥ ३९ ॥
कुटी कुटि-कुडी तुल्ये, सूतका सूतिका परम् ।	
गृहं त्वरिष्टे, कारूणां कर्मशालाऽनुवासनम्	॥ ४० ॥
अन्वासनमावेशनं, भिल्लसद्गनि पक्वणः ।	
द्विककारोऽस्त्रियां, हट्टेऽट्टोऽस्त्रियां विपणिः स्त्रियाम्	॥ ४१ ॥
विपणी चाऽऽपणो, वेश्याश्रये वेशः सवेषकः ।	
भित्तौ स्याद्भित्तिका कुड्य-कुट्ये अत्र तृतीयकौ	॥ ४२ ॥
तृतीयतुर्यवर्गस्थो, कुड्येऽन्तर्निहितास्थनि ।	
एडुकैडूके औडूपं, वितर्दौ वेदि-वेदिके	॥ ४३ ॥
प्राङ्गणा-ऽङ्गणे त्वजिरेऽङ्गनं स्याद्वलजे पुनः ।	
द्वाःस्त्री द्वारं च बारोपि, परिघेऽर्गलमर्गला	॥ ४४ ॥
अर्गलो तथा वर्गल्यर्गलिका, द्वारयन्त्रके ।	
ताडकं तालकं चास्योद्घाटयन्त्रे तु तालिका	॥ ४५ ॥
प्रतिताल्यपि, कपाट्यां कपाटं च कपाटकः ।	
कवाटः कवाटी तुल्यौ कुवाटोऽररऽररी	॥ ४६ ॥
अररी, स्तम्भाद्यधःस्थदारौ प्रोक्ते शिली-शिले ।	
गोपानसिर्गोपानसी वक्त्रे वलभिच्छादने	॥ ४७ ॥

दारौ, देहल्यामुम्बरोदुम्बरोऽम्बुरकास्त्रयः ।	
बहिर्द्वारप्रकोष्ठे तु प्रघाण-प्रघणौ समौ	॥ ४८ ॥
प्रघानः प्रघनोऽलिन्दे आलिन्दः, पटलस्त्रिषु ।	
पटं छदिः छादिः सान्ते ल्कीत्वालेऽथेन्द्रकोशके	॥ ४९ ॥
तमङ्गस्तवङ्गश्छदिराधारे वलभीभवे ।	
वलभिर्वर्द्धभी तद्वद्वडभिश्च्यूडया समम्	॥ ५० ॥
चूला मूलापि, गवाक्षे जालं जालकमित्यपि ।	
कुसूलस्तालव्यदन्त्यमध्यः स्यादन्नकोष्ठके	॥ ५१ ॥
अधिरोहिण्यां निःश्रेणिः निर्विसर्गाऽविसर्गयुक् ।	
निःश्रेणी, कोणोऽश्रिरस्त्रः पालिः पाली च पुत्रितः	॥ ५२ ॥
का-ल्यौ पञ्चाली पाञ्चाली विच्छन्दका-विच्छर्दकाः ।	
नन्द्यावर्तप्रभृतिषु, समुदगे संपुटः पुटः	॥ ५३ ॥
मञ्जूषायां तु मञ्जूषा पेय-पटिक-पेटकाः ।	
पेडा, व्यवहारकायां तु वर्धनीवदवर्धनी	॥ ५४ ॥
बहुकरो बह्वर्ण्य बहुकरा तयेरिते ।	
धूल्यादौ तु समः कार-कराववरः स्मृतम्	॥ ५५ ॥
खण्डनभाण्डे तु भवेदुदूखलमुलूखलम् ।	
उरूखलं, किलिञ्जे तु कटः कटी कटं तथा	॥ ५६ ॥
मुसले मुषलोऽयोग्रमयोनिर्वशनिर्मिते ।	
भाण्डे तु कण्डोलकः स्यात्कण्डोलः पिटकः पिटम्	॥ ५७ ॥
तिततः चालनी स्त्रीषण्, सूर्पं तालव्यदन्त्ययुक् ।	
प्रस्फोटनेऽन्तिकायां त्वश्मन्तमश्मन्तकान्वितम्	॥ ५८ ॥
अखन्तकमखन्तं च चुल्लि-चुल्ल्यावुदः परे ।	
हानं धानं ध्मानं च, पिठरस्त्रिषुचोखया	॥ ५९ ॥

उखः स्थालं स्थालिः स्थाली कुण्डकुण्डी च कुण्डिवत् ।	
कुण्डी कुम्भिः कुम्भी घटे घटी कुटोऽस्त्रियां कुडः	॥ ६० ॥
कलसः कलशः कुम्भस्त्रिष्वङ्गारकपात्रिका ।	
हसन्तिका हसन्ती च हसनी चाम्बरीषवत्	॥ ६१ ॥
अम्बारीषं, पिष्टपाकभृत्पृचीषमृजीषवत् ।	
दव्यां खजा खजाका च खजका खजिकापि च	॥ ६२ ॥
दारुहस्तके तु-तर्द्रूस्तर्द्रूपि गलन्तिका ।	
आडूरालूर्भवेदालुः कर्करीका च कर्करी	॥ ६३ ॥
करकोऽस्त्री लोहकर्णवत्पात्रे कटहः स्मृतः ।	
कटाहः कर्परस्तद्वत् खर्परस्त्रितयं त्रिषु	॥ ६४ ॥
अलिञ्जरे तु मणिको मणिर्गर्गर्या मन्थनिः ।	
मन्थनी कलशी तद्वत् कलशिः, क्षुब्धके मथः	॥ ६५ ॥
मथिर्मन्थान-मन्थकौ मथापो मन्थ एव च ।	
मन्था विशाख-वैशाखौ खजकी खजका खजा	॥ ६६ ॥
खजश्च खजको, मन्थविष्कम्भे कुटस्तथा ।	
कुटकः शालाजिरे तु दन्त्यतालव्यपूर्वगः	॥ ६७ ॥
सरावो ना दृतिस्तत्र खल्लं खल्लश्च भाण्डिभित् ।	
ध्रुवका ध्रुवकाऽमत्रे पात्रं पात्री च पात्रकाः	॥ ६८ ॥
तद्विशालं स्थालं स्थाली, सैले तु धर-भूधरौ ।	
भूध्रोऽद्रिश्च शद्रि-सद्री शिखी स्याच्छैखरोपि च	॥ ६९ ॥
क्रौञ्चे कुङ्क तथा कौञ्जोऽपि, विन्ध्ये मेकल-मेखलौ ।	
उज्जयन्ते रैवतको रैवतश्चक्रवालवत्	॥ ७० ॥
चक्रवाडो लोकालोकाचले, मेरुः सुमेरूवत् ।	
स्वर्णाद्रावथ कन्दर्या कन्दरा कन्दरं दरिः	॥ ७१ ॥

कन्दरोऽपि दरो, दर्याः प्रस्थे प्रष्टोऽपि सानुयुक् ।	
स्नुर्ना तालव्यमूर्धन्यमध्यौ पाषाणयुग् दृषत्	॥ ७२ ॥
शिलाशिल्यौ ग्रावाकरे खनी खानी खनिस्तथा ।	
निधितडागयोरप्येतौ द्वौ, धातौ तु गैरिकम्	॥ ७३ ॥
गवेरुकं च कस्सटी खटिनी च खटीयुता ।	
कठिन्यां ताम्र ऊदम्बरमुदुम्बरमुडुम्बरम्	॥ ७४ ॥
औदुम्बरं वरिष्ठं स्यात् त्रिकवर्गद्वितीययुक् ।	
वङ्गे त्रपु त्रपुस्तपुर्द्वे सान्ते त्रीणि षण्ढके	॥ ७५ ॥
तारे श्वेतं सितं रूप्यं रूप्रं भीरु सुभीरुकम् ।	
कनके स्वर्णं सुवर्णं स्याद् महारजतान्वितम्	॥ ७६ ॥
रजतं हेम हेमोऽस्त्री रुक्मं रुग्मं च रुक्मलम् ।	
शातकुम्भं शातकौम्भं हिरण्यं हिरणं तथा	॥ ७७ ॥
वराटशुक्रयोरप्येतौ स्यातां भर्म-भर्मणी ।	
शृङ्गी शृङ्गिरलङ्कारसुवर्णेऽथाऽऽस्कूटके	॥ ७८ ॥
आरोऽस्त्री रिरी रीरी च कांस्यं स्याद् वङ्ग-शुल्बजे ।	
कंसं च पञ्चलोहे तु सौराष्ट्रं च सौराष्ट्रकम्	॥ ७९ ॥
पारतः पारदः सूते चलश्च चपलोऽभ्रके ।	
अभ्रं गिरिजामलं स्याद् गिरिजं चामलं तथा	॥ ८० ॥
शिखिग्रीवे तुच्छाञ्जनतुच्छे पुष्पाञ्जने पुनः ।	
पौष्पकं पुष्पकं पुष्पं पुष्पकेतुवदाढकी	॥ ८१ ॥
तूबरी तुबरी प्रोक्ता मृत्तालकं मृत्तालकम् ।	
मृत्तिका मृत्स्नया मृत्सा, गन्धाश्मनि सुगन्धकः	॥ ८२ ॥
सौगन्धिकः सुगन्धश्च गन्धिको गन्धकोऽपि च ।	
गोदन्ते हरितालं स्यात् तालमालमलं तथा	॥ ८३ ॥

मनोगुप्तायां नेपाली नैपाली च मनःशिला ।	
शिला सिन्दूरे शृङ्गारे भवेच्छृङ्गारभूषणम्	॥ ८४ ॥
हंसपादे हिङ्गुलोऽस्त्री हिङ्गुलुः स्यादथाश्मजे ।	
गिरिजं गैरेयं शैलं शैलेयं च शिलाजतु	॥ ८५ ॥
बोले गोपरसो गोपो रसो गन्धरसान्वितः ।	
रत्ने मणिश्च माणिक्यं वैडूर्यं वालवायजे	॥ ८६ ॥
वैडूर्यमपीन्द्रनीले महानीलं तथाङ्गरौ ।	
पनिकः पदिकश्चापीन्द्रकीलेऽपि वज्रके	॥ ८७ ॥
हीश्च हीरको, राजपट्टे प्रोक्तो विराटजः ।	
वैराटोऽपि चन्द्रकान्ते चान्द्रोऽपि, स्फटिके मतम्	॥ ८८ ॥
स्फटिकं च, शुक्तिजे तु मुक्ता मुक्ताफलान्विता ।	
मौक्तिकं च मकुतिकं भवेद् मुकुतिकं तथा	॥ ८९ ॥
वणिग्द्रव्येऽपि, पानीये जीवनीयं च जीवनम् ।	
नीरं नारं मीरं वा स्त्री-क्लीबयोर्वारि वादीरे	॥ ९० ॥
उदकोदे दक-दगे कबन्धं बन्ध-मन्धके ।	
कमन्धमापः स्त्री भूमि आपः सन्त स्र्युत्सूत्सकौ	॥ ९१ ॥
शम्बरं दन्त-तालव्यादिमं स्याच्छवरः शिवम् ।	
कृपीटं कृषीटमलं कमलं च शरं सरः	॥ ९२ ॥
सन्तं सारं दुमलं च द्रुमलं भुवनं वनम् ।	
जलं जडं च सलिरं सरिलं सलिरं तथा	॥ ९३ ॥
सरिरं, त्रिपकारं च पिप्पलं, स्यादगाधके ।	
अस्थाघमस्ताघा-ऽस्तागे गम्भीरं च गभीरवत्	॥ ९४ ॥
निम्ने चलागाधयोश्च, धूमिका धूमरी हिमे ।	
धूममहिष्यथाऽवश्याऽवश्यायौ, वारिधौ पुनः	॥ ९५ ॥

वार्द्धिधर्वारिनिधिस्तुत्सू अपांपतिरप्पतिः ।	
यादसांपतिश्च यादःपतिश्चाप्यकूपारवत्	॥ ९६ ॥
अकूवारः पारापारः पारावारोऽपि कथ्यते ।	
अवारपारस्तरङ्गे भङ्गो भङ्गं महत्पथम्	॥ ९७ ॥
लहरी लहरिः, फेने डिण्डीरः सहिण्डीरकः ।	
पिण्डीर-दिण्डीरौ तट्यां तटं तटः प्रतीखत्	॥ ९८ ॥
तीरं रोधोऽदन्तः पुंसि रोधः सान्तं नपुंसके ।	
जलोज्जितेऽस्मिन् पुलिनं पुरिनं सैकतं तथा	॥ ९९ ॥
सिकता, नद्यां हृदिनी ह्यादिनी च धुनी धुनिः ।	
आपगाऽथाप्यपगा श्रोतो दन्त्य-तालव्यगादिमम्	॥ १०० ॥
स्रोतस्विनी स्रोतस्वती स्रोतोवहा स्रवन्तिका ।	
द्रवन्त्योषधिभेदेऽप्यमू भवेतां च, गोदया	॥ १०१ ॥
गोदावरी, सूर्यात्मजा तापिस्तापी शतद्रुयुक् ।	
शुतुद्रिः शुतुद्रुरपि शितद्रुः सरयूयुता	॥ १०२ ॥
सरयुः कोसलानद्यां, नदीभेदे तु चन्द्रिका ।	
चन्द्रभागा चन्द्रभागी भागी चान्द्राच्च भागया	॥ १०३ ॥
वासिष्ठ्यां गोमती तद्वत् गोतमी स्याद् विपाड्युता ।	
विपाशोक्ता, वैतरणी वैतरणिरवन्तिगा	॥ १०४ ॥
सिप्रा सृप्रापि, स्वतोऽम्भःसरणे श्रोत उच्यते ।	
दन्त्य-तालव्ययुग्ं देहसिरास्वपि प्रवाहके	॥ १०५ ॥
वेणिर्वेणीवक्त्रं वक्त्रं पुटभेदेऽम्बुनिर्गमे ।	
परिवाह-परीवाहौ नाल-नादौ प्रनालिका	॥ १०६ ॥
प्रणालः प्रणालं तोयमार्गे सरणिः सारणी ।	
कुल्यायां, सिकतायां तु वालुका वालिकापि च	॥ १०७ ॥

बिन्दौ पृषतिः पृषतः पृषत्, पङ्के तु कर्दमः ।	
दमोऽपि, दीर्घिकायां तु वापिर्वापी च कूपके	॥ १०८ ॥
क्षुद्रे चुश्चिरी चुण्दिक्षुण्दी च घटीयन्त्रके ।	
उद्धाटकमुद्धाटनमुद्धातनमपि स्मृतम्	॥ १०९ ॥
कासारे तु तडागः स्यात् तडाकश्च तयकवत् ।	
सरः-सरस्यौ स्थानकेऽलवालं चालवालयुक्	॥ ११० ॥
आवालोऽस्त्री, उत्स उत्सुः स्रवः प्रस्रवणं झरः ।	
झरी झरा निर्झश्च, वह्नावनिस्तु पुं-स्त्रियोः	॥ १११ ॥
दमुना दमूना सन्ता वञ्चतिश्चाङ्कतिस्तथा ।	
शुष्मा बहिर्बर्हिः शुष्मा नान्तः शुष्मोऽस्त्यदन्तकः	॥ ११२ ॥
आश्रयाश आशयाश विश्वप्सा नान्तगो मतः ।	
विश्वप्सोऽपि, नान्तो दान्तः शन्त्रतोऽपि तनूनपात्	॥ ११३ ॥
घासिर्घसुर्हिर्वनो हविश्च द्वौ वनात्परी ।	
दवो दावो, हेतौ कीला कीलो ज्वालो पि ज्वालया	॥ ११४ ॥
अर्चिरर्ची सन्तेदन्तावूष्मा नान्तः सहोष्मया ।	
बाष्पे, तडिति शम्पा स्यात् सम्पा शम्बा च विद्युता	॥ ११५ ॥
विद्युत् सौदामिनी सौदामनी सौदामिनिकान्विता ।	
सौदाम्नी च सुदाम्नी वा चपला चवला चला	॥ ११६ ॥
आकालिकी चाकालिका, वायौ मरुत-मारुतौ ।	
मरुत् समीर-समरौ सूमरौऽप्यनलाऽनिलौ	॥ ११७ ॥
जगत्प्राणो-जगत्प्राणौ गन्धाद् वाहि-वाह-वहाः ।	
वातिर्वातो भवेत् सारो दन्त्य-तालव्यपूर्वगः	॥ ११८ ॥
शबलवर्णेऽपि सरट्-सरडौ टान्त-डान्तगौ ।	
लघट् च लघिटिः पविः पवनः पवमानवत्	॥ ११९ ॥

वातूलो वातूलो वातसमूहेऽथासहेऽपि च । वातविकारस्याऽरण्ये षण्डं शण्डं वनं वनी	॥ १२० ॥
सत्रं तालव्य-दन्त्यादि दवो दावोऽटव्यटविः । चुरुम्बः सतुरुम्बश्चरामेऽपोपात्परं वनम्	॥ १२१ ॥
राज्ञामन्तःपुरेद्याने प्रमदा-प्रमदाद् वनम् । वृक्षे द्रुमो विद्रुमो द्रुःकुठिः कुण्ठोऽह्रिपोऽङ्घ्रिपः	॥ १२२ ॥
शालस्तालव्य-दन्त्यादिः शिखी शाख्यगमोऽगवत् । पारिन्द्वापि पालिन्दो गाथकेऽपि दलान्विते	॥ १२३ ॥
पर्णलः पर्णिलो वृक्षे स्थाने वृक्षैर्वृतान्तरे । निकुञ्ज-कुञ्जौ जरुट-जरुडौ च, वनस्पतौ	॥ १२४ ॥
फलाप्तवृक्षे फलवान् फलिनश्च फली तथा । फलपाकावसानायामौषध्यौषधिरोषधी	॥ १२५ ॥
क्षुपो ह्रस्वशिफाशाखे क्षुपको, व्रततिर्लता । प्रततिर्व्रतती तद्वद् वल्लि-वल्ल्यौ च वेल्लिवत्	॥ १२६ ॥
प्ररोहे रोहेऽप्यङ्कुराङ्कुरौ शाखा शिखा लता । स्कन्धशाखा शाला साला जट्टा जटिः शिफा शिफः	॥ १२७ ॥
मूले वृक्षस्य बुध्नः स्याद् ब्रध्नोऽह्रिङ्घ्रिसंयुतः । मज्जा नान्तो ना मज्जाबन्ता सारेऽथ वल्लिका	॥ १२८ ॥
त्वचस्त्वचा त्वक् च चोचं शल्कं वल्कं च वल्कलम् । शकलं वल्के शल्के त्वर्धेऽपि शल्कं शकलेऽपि	॥ १२९ ॥
कोटेरे निकुटः प्रोक्तो निष्कहो, वल्लरौ पुनः । वल्लरी मञ्जरी मञ्जा मञ्जुश्चापि, पर्णके	॥ १३० ॥
पत्रं पात्रं पतत्रं च छादनं छदनं छदः । सन्तं छदोऽस्त्री चादन्तः, नवेऽस्मिन् किसलं स्मृतम्	॥ १३१ ॥

किसलयं द्वयं दन्त्यं, पुष्पे सुमनसः स्त्रियाम् ।	
भूमि सुमना ऐक्येऽपि प्रसूनं सूत-सूनके	॥ १३२ ॥
प्रसूतकं प्रसूतं च प्रफुल्लं फुल्लवत् सुमम् ।	
कुसुमं, कलिकायां तु कलिः स्यात्कोर-कोरकौ	॥ १३३ ॥
कुड्मले कुडालं तद्वत् कुष्मलं कुमलं तथा ।	
मुकुलं मकुरं प्रोक्तं मुकुरं, बकुलद्रुमे	॥ १३४ ॥
कुलालदण्डे कोरको दर्पणेऽपि च कोशवत् ।	
कोषो द्वौ च कपे दिव्ये रैवये योनिशिम्बयोः	॥ १३५ ॥
जातीकोशे सिपिधानेऽण्डकोऽपि स्तबके पुनः ।	
गुत्सो गुच्छो गुलुम्बुश्च गुलुच्छुः सगुलुच्छकः	॥ १३६ ॥
गुच्छको गुच्छको गुच्छो गुलुज्जोऽस्त्री, रसे पुनः ।	
पौष्पे मकरन्दः ख्यातो मकलन्दो मकरन्दवत्	॥ १३७ ॥
प्रबुद्धे प्रफुल्ल-फुल्ले संफुल्लोत्फुल्लके स्फुटम् ।	
स्फटितं सव्याकोशं च व्याकोषं स्यात् फले पुनः	॥ १३८ ॥
शस्यं तालव्य-दन्त्यादि वानावाने तु शुष्कके ।	
ग्रन्थौ पकः षण्ढं सन्तं पसश्च बीजकोशिका	॥ १३९ ॥
शिम्बा सिम्बायुता शिम्बिः शमी शिमिश्च पिप्पली ।	
पिप्पलः पिप्परी बोधिः स्याद् बोधिद्रुम इत्यपि	॥ १४० ॥
स्यादश्वत्थे च, प्लक्षे तु पर्कटी नन्त-ड्यन्तगः ।	
जटी नन्तो जटी ड्यन्तो भवेज्जटिरिदन्तकः	॥ १४१ ॥
न्यग्रोधे तु वटो वट्या वटं जन्तुफले पुनः ।	
उदुम्बरोदुम्बरौ द्वौ मलयूर्जघनेफला	॥ १४२ ॥
मलयुः, सहकारेऽग्न आग्नौऽपि शिग्रुके स्मृतः ।	
दन्त्य-तालव्यादिः शालाञ्जनोऽक्षीव आक्षीववत्	॥ १४३ ॥

पुत्रागे केशरो दन्त्य-तालव्यमध्यः केशवः ।	
बकुले केशरस्तद्वत् केसरः सिंहकेसरः	॥ १४४ ॥
मालूरे बिल्वो बिल्वी च, पर्णगुच्छे कुरण्टकः ।	
कुरुण्टक-कुरण्डकौ किङ्करातवदीरितः	॥ १४५ ॥
किङ्किराटः, पलाशे तु दन्त्य-तालव्यमध्यगः ।	
किंसुकस्तृणराजे तु तलस्तालश्च तद्भिदि	॥ १४६ ॥
तालि-ताडी, देवताडे देवताडी खरागरी ।	
खरागरी समे प्रोक्ते अगरीवद् गिरागरी	॥ १४७ ॥
मोचायां तु रम्भा रम्भः कदलिः कदलोऽपि च ।	
कन्दलस्त्रिषु वारणवुषा बुषा बुसान्विता	॥ १४८ ॥
हयमारे करवीरः कणवीरस्तथा मतः ।	
प्रतिहासः प्रतीहासः स्याद् गिरिमल्लिका कुटः	॥ १४९ ॥
कौटजः कुटजः कोटी, तत्फले त्विन्द्र-भद्रतः ।	
यवं कलिङ्गं कलिङ्गा, वेतसे वेतसी रथः	॥ १५० ॥
स्थाभ्रपुष्पोऽभ्रपुष्पः, कौलौ तु बदरी भवेत् ।	
बदरिस्तथा कर्कन्धुः कर्कन्धूः कर्कुन्धुवत्	॥ १५१ ॥
कर्कुन्धूर्धुट्टा घोण्टा च गोपघोण्टातने भवा ।	
नीपे कदम्ब-कलम्बौ शालस्तालव्य-दन्त्यवान्	॥ १५२ ॥
सर्जे फेनिले त्वरिष्ठो रिष्ठोऽपि पिचुमन्दवत् ।	
पिचुमर्दोऽपि निम्बेऽथ कर्पासे पिचुतूलयुक्	॥ १५३ ॥
पिचुस्तूलः पिचव्यश्च, कृतमाले त्वारवधः ।	
आर्ग्वधारगवधौ च शम्पाकश्च सम्पाकवत्	॥ १५४ ॥
वृषे वृषक-वृषभावाटरूपोऽटरूपकः ।	
अटरूपोऽटरूपक आटरूपो अटाद् रूपः	॥ १५५ ॥

वाशको वाशिका वासा वाशा स्त्रीत्रोः करञ्जवत् ।	
करजोऽपि नक्तमाले रक्तमालस्तथेमकौ	॥ १५६ ॥
काकाचिकः काकचिकस्तद्विशेषे तु पूतिकः ।	
पूतीकोऽपि महावृक्षे स्नुक् स्नुद् स्नुहिः स्नुही स्नुहा	॥ १५७ ॥
गुडो गुडा गुडी वज्रो वज्रा वज्री सिहुण्डवत् ।	
सीहुण्डो परजितायामास्फोट्य स्फोटया समम्	॥ १५८ ॥
पारिभद्रे तु मन्दारुर्मन्दारो मन्दरोऽपि च ।	
मधुद्रुमे मधूकः स्याद् मधुकश्च मधूलकः	॥ १५९ ॥
मध्वष्ठीलो मधुष्ठीलो मधुश्चापि, पलङ्कषे ।	
गुग्गुलो गुग्गुलुः कुम्भं कुम्भोलूश्च कुम्भोलुवत्	॥ १६० ॥
उलूखलं च खलकं कुम्भोलूखलकं तथा ।	
चारे प्रियालः पियालो राजादन-राजातनौ	॥ १६१ ॥
सन्नकद्रुः सन्नकोद्रुर्धनुष्यटो धनुष्यटौ ।	
धनुरुदन्तः क्षीरिण्यां क्षीरिका च राजादनः	॥ १६२ ॥
राजातनो राजन्यां च फलाध्यथोऽप्यध्यक्षवत् ।	
स्थद्रुमे स्यात्तिनिशं तिलिशो नेमि-नेमिनौ	॥ १६३ ॥
नेमी इयतोऽपि नारङ्गे नार्यङ्गस्तापसद्रुमे ।	
इङ्गुदी गुदमिङ्गुदः स्याद्धीपण्यां तु काश्मरी	॥ १६४ ॥
कश्मरीवत् काश्मर्या च काश्मीर्यपि च संमता ।	
कम्भारी गम्भारी तुल्ये अम्लीकायां मताम्लिका	॥ १६५ ॥
अम्ब्लिका चाम्ब्लिकाऽम्ब्लीका तित्तिडी तित्तिली तथा ।	
तित्तिडीका तित्तिडिका, दाडिमः शुकवल्लभे	॥ १६६ ॥
दाडिम्बो दालिमोऽपि स्याच्छेलुः श्लेष्मान्तके शलुः ।	
लकुचे लिकुचोऽप्युक्तो डहुश्चाडहुरित्यपि	॥ १६७ ॥

बीजके त्वासनः प्रोक्ताऽसनोऽशनवदाशनः ।	
पाटला पाटलिः स्त्रीत्रोर्बहुत्वके भवेद् भुजः	॥ १६८ ॥
भूर्जो भुर्जः कर्णिकारे परिव्याधश्च व्याधवत् ।	
जलवेतसभेदे स्यादिज्जलो हिज्जलोऽपि च	॥ १६९ ॥
निचुलो निचुरो धात्र्यामामलकी त्रिलिङ्गिका ।	
कायस्थावद् वयःस्था च स्याद् भूम्यामलकी पुनः	॥ १७० ॥
ताली तामलक्यमली झाय चाज्झटयान्विता ।	
विनुन्नको नद्धयाप्तो बिभीतक-बिभेदकौ	॥ १७१ ॥
अक्षभया हरीतकी त्रिलिङ्गा स्याद् वयःस्थया ।	
कायस्थैतत्फलत्रय्यां त्रिफली त्रिफला फलम्	॥ १७२ ॥
तृफला, गन्धवृक्षे तु वरणो वरुणस्तथा ।	
भवेत् तमाले तापिच्छस्तापिज्ज्छे बिन्दुसंयुतः	॥ १७३ ॥
सिन्दुवारे तु निर्गुण्डी निर्गुण्डा च निगुण्ठयपि ।	
सुरस इन्द्रसुरिसोऽप्यथातिक्तके लता	॥ १७४ ॥
माधवीलता माधव्यथोड्रपुष्पे जपा जवा ।	
मालत्यां तु जातिर्जाती सुमनाऽऽबन्त-सन्तगा	॥ १७५ ॥
विचकिले मल्लिका च मल्लिः स्याच्छतभीरुका ।	
शीतभीरुर्वनजेऽस्मिन्नास्फोता स्फोटया समम्	॥ १७६ ॥
शिवमल्ल्यां बक-बुकौ वसूको वसुको वसुः ।	
वृक्षरुहायां तु वन्दा वन्दाका च जयन्त्यपि	॥ १७७ ॥
जीवन्ती सुषिणे करमर्दः स्यात् करमन्दवत् ।	
कृष्णपाकफलः कृष्णपाकः कृष्णफलात् परः	॥ १७८ ॥
पाकः पाककृष्णफलः पाकाढिफलकृष्णवत् ।	
प्रियङ्गौ फलिनीयुक्ता फला जम्बीरपादपे	॥ १७९ ॥

जाम्बीरोऽपि च जम्भीरो जम्भीलो जम्भ-जम्भलौ ।	
बीजपूरे पूरकः स्यात् सुपूरकश्च केसरी	॥ १८० ॥
केसराम्लोऽम्लकेसरो मातुलिङ्गश्च लिङ्गवत् ।	
मातुलुङ्गोऽपि, ग्रन्थिले करीर-ककरौ समौ	॥ १८१ ॥
करर एरण्डे मण्ड आरण्डः स्यादमण्डवत् ।	
उरुबूकश्चोरुबुको व्यडम्बक-व्यडम्बनौ	॥ १८२ ॥
कपिकच्छ्वां तु कण्डूरा कण्डुराण्डाध्यवेः परा ।	
शूकशिम्बा शूकशिम्बी विजयायां तु मातुली	॥ १८३ ॥
मातुलानी भृङ्गी भङ्गा धूर्ते धुस्तूर-धूस्तुरौ ।	
धूस्तूर-धुस्तुरौ धुस्तुर्धतूरो धुतुरे खौ	॥ १८४ ॥
अर्कोऽर्कपर्णो वसुको वसुरा स्फोटयान्विता ।	
आस्फोताऽथ दधिफले कपिच्छः स्यात्कपिच्छवत्	॥ १८५ ॥
लाङ्गली नन्तो ड्यन्तो नालिकेरी नालिकेरवत् ।	
नालिकेलो नालीकेरो नालिकेश्चि पर्णकः	॥ १८६ ॥
चीर्णात्कर्जूर-खर्जूरौ वर्षपाकी कपीतनः ।	
पीतनकोऽम्नातकश्चाप्रातकः ककचच्छदे	॥ १८७ ॥
केतकः केतकी कोविदारे कुदालवत् स्मृतः ।	
कुदारो, गजप्रियायां शल्लकी शल्लकीति च	॥ १८८ ॥
सिल्लकी ह्लादिनी ह्लादा तन्निर्यासे तु कुन्दुरुः ।	
त्र्युकारः, कुन्दः पालक्यां पालङ्गीति च वंशके	॥ १८९ ॥
त्वचिसारः त्वक्सारोऽपि शिशपाऽगरुशिशपा ।	
अगरुवंशलोचना भवेद् वांशीव वंशजा	॥ १९० ॥
तुकाक्षीरी त्वक्क्षीरी च त्वक्क्षीरं रोचना च गोः ।	
गोपित्तरोचना, पूगे गूवाकः स्याद् गुवाकवत्	॥ १९१ ॥

तद्भेदे चिक्कणं चिक्कं ताम्बूली कथिता बुधैः । ताम्बूलवल्लीयां क्रमुकपर्णचूर्णकसंयुजि	॥ १९२ ॥
तम्बुलं च सताम्बूलं तुम्ब्यां तुम्बः सतुम्बकः । तुम्बी तुम्बिरलाबूवदालाबूरप्यलाबु च	॥ १९३ ॥
लाबुका गुञ्जायां काकचिञ्जिका काकणिन्दिका । काकनन्तिका, गोस्तन्यां मृद्वीका स्याद् मृदीकषा	॥ १९४ ॥
रसा द्राक्षा ध्राक्षा कण्ठ्यां त्रिकण्ट-त्रिककण्टकौ । गोक्षुरो गोक्षुरु-क्षुरौ गोखुरो गिरिकर्णिका	॥ १९५ ॥
आस्फोता स्यादास्फोट्य च वीरणीमूल आदृतम् । उशीरमुषिरमुशिग् जान्तो लघुलयं लघु	॥ १९६ ॥
लयमृणाला-मृणाले अवदाहेष्टकापथम् । इष्टकापथावदाहौ बालके वाल इष्यते	॥ १९७ ॥
ह्रीवैरं हिरिवैरं च दद्रुघ्ने तु प्रपुन्नटः । प्रपुन्नाटश्च प्रातुन्नाटकः पद्माट इत्यपि	॥ १९८ ॥
प्रपुन्नाडः प्रपुनाड उरणा-क्षोरणाख्यकौ । शिरीषे भण्डी भण्डीरो भण्डिरो भण्डिलोऽपि च	॥ १९९ ॥
जम्बूवृक्षे जम्बुरपि तत्फले जम्बु-जाम्बवे । जम्बूः स्त्री स्यादरलौ त्वरेटुः श्योनावशोणकौ	॥ २०० ॥
स्योनाकः कुट्रवटवद् नटोऽथ चिरजीवकः । जीवको मधुरकश्च मधुरः कूर्चशीर्षके	॥ २०१ ॥
कपीतनो गर्दभाण्डे कपीतः पीतनस्तथा । नागकेसरे केसरो नागः स्याद् मदनद्रुमे	॥ २०२ ॥
पिण्डी पिण्डीतकः कटहलद्रौ पनसः स्मृतः । फनसः पणसो भल्लातके रुष्वोऽप्यरुक्करः	॥ २०३ ॥

पिच्छिलायां शाल्मलिः स्याच्छल्मलिः शाल्मलोऽपि च ।	
प्लीहशत्रौ रोहितको सरोहितक-रोहितौ	॥ २०४ ॥
रोही खदिरे गायत्री नन्तो ड्यतश्च कथ्यते ।	
पुण्डरीके तु पुण्डर्यं प्रपुण्डरीकमित्यपि	॥ २०५ ॥
कतके कतोऽपि केशहन्या शमिः शमीति च ।	
ह्रस्वा शमीरुः शमीरस्तूते तूदं तुदं तथा	॥ २०६ ॥
मधुयष्ट्यां यष्टिमधु यष्टीमधुकमादृतम् ।	
यष्टिर्मधुकं त्वक्पत्रे गुडत्वक् त्वक् त्वचं तथा	॥ २०७ ॥
वराङ्गकं वराङ्गं च स्यादेलायां तु निष्कटिः ।	
निष्कट्य स्थूलैलायां तु कथिता त्रिपुट्य पुट्य	॥ २०८ ॥
कर्कटशृङ्गां शृङ्गी च कृष्णाभेट्यां कटं वरा ।	
कटुकी कटुकश्चापि अशोका रोहिणीयुता	॥ २०९ ॥
अशोकरोहिणी दारुह्रिदायां कालेयकः ।	
कालीयको गालवे तु रोध्र-लोध्रौ च सावरः	॥ २१० ॥
तालव्य-दन्त्यपूर्वः स्यात्, तद्भेदे ड्यन्त-नान्तगः ।	
पट्टी फणिज्जके तु स्याद् मरुबक-मरुबकौ	॥ २११ ॥
रक्ताम्राते कुरुबकः सोकारानुकारकः ।	
महासहायामम्लातो म्लातको म्लान इत्यपि	॥ २१२ ॥
अमिलातकेऽपि दुशलभायां तु यवासकः ।	
यवास-यवाषौ यासो धन्वयासोऽपि सम्मतः	॥ २१३ ॥
धन्वयवासको धन्वयासो रोदनी बोधनी ।	
मोस्त्यां मूर्वा मूर्वी स्रवा स्तुवाऽपामार्गके	॥ २१४ ॥
खराद् मञ्जरि-मञ्जरी भाम्यां हिञ्जी च फञ्जिका ।	
ब्राह्मणी नाह्मणाद्या स्याद् यष्टिकाथ किरातकः	॥ २१५ ॥

किरातो हैमे कुष्ठे तु वर्ग्यद्वादशसंयुते ।	
वानीरं वानीरजं च व्याप्यमाप्यं च तद्भिदि	॥ २१६ ॥
शतरुषा शतारुश्च सन्तोऽथो कत्पले पुनः ।	
काफलं कट्फलस्तद्वत् केटरः कैटर्यं तथा	॥ २१७ ॥
अजमोदायां तु मयूरे भवेद् हस्तमयूरकः ।	
यवानिका यवानी च यमानिका यमान्यपि	॥ २१८ ॥
झिण्ट्यां सैरेयश्च सैरीयकः सहचरान्वितः ।	
सहाचरो नीलझीण्ट्यां वाणो वाणाथ पीतिका	॥ २१९ ॥
कुरुबकः कुरुण्टकः सहाचरः सहाच्चरः ।	
सहचरी शतपुष्पा सितच्छत्राऽतिच्छत्रका	॥ २२० ॥
मिशिर्मिशी मिसि-मिस्थौ मधुरा तु मधूरिका ।	
सालेयो दन्त्यतालव्यो मिशी मिशिर्मिसी मिसिः	॥ २२१ ॥
मिश्रेया कोकिलाक्षे तु क्षुर इक्षुर इत्यपि ।	
शङ्खिन्यां तु चोरपुष्पी चौर्यथो खरकाष्ठिका	॥ २२२ ॥
काष्ठिकापि बलायां स्याद् नागबलायां तु द्वे पुनः ।	
गङ्गेष्ठिका गङ्गेरुका महाबलायां संगता	॥ २२३ ॥
सहदेवी देवसहा हिङ्गुपत्र्यां तु कारवी ।	
करवी कबरी तद्वत् कवरी बाष्पिकायुता	॥ २२४ ॥
बाष्पीका पृथु-पृथ्व्यौ च स्याद् मयूरशिखोऽप्यसौ ।	
मयूरो लोचतः ख्यातो मस्तको मर्कटोऽपि च	॥ २२५ ॥
श्यामलतायां गोपे च गोपी गोपालिका तथा ।	
गोपवल्ली शारिवावद् भवेदुत्पलशारिवा	॥ २२६ ॥
चोरख्यगन्धद्रव्ये तु गणवद् गणहासकः ।	
शुषिरयां नटी-नल्यौ ग्रन्थिपणोऽशुकं मतम्	॥ २२७ ॥

शुकबर्ह बर्हिः पुष्पं पुष्पं स्पृकौषधौ पुनः । कोटीवर्षा कोटिवर्षा कोटिर्माला मरुद्युता	॥ २२८ ॥
मरुन्मालाऽप्यथ वृद्धदारके इक्षगन्धया । इक्षुगन्धा छागलात्री छगली तद्वदात्र्यपि	॥ २२९ ॥
दन्त्यां मकूलक-मुकूलौ रक्ताङ्गके पुनः । स्यात्कम्पिल्लश्च काम्पिल्लः काम्पिल्योऽपि कम्पीलवत्	॥ २३० ॥
रोचना रेचनी बलभद्रिका त्रायमाणिका । त्रायन्ता, रसनायां रस्या रसना रसनं रसा	॥ २३१ ॥
मांसिगन्धद्रव्ये मिषी मिसिश्च जटिला जट । जनातिगन्धद्रव्येषु स्याज्जनी जननी जनिः	॥ २३२ ॥
जतूका जतोः का-कार्यौ जतुकृच्चातिविषा पुनः । विषी विषा प्रत्युपाभ्यां त्रिवृति त्रिवृता स्मृता	॥ २३३ ॥
त्रिपुटी त्रिपुट्य प्रोक्ता रोचनी रेचनीयुता । शतवीर्यायां तु शतावरी चेन्दीवरी वरी	॥ २३४ ॥
सहदेव्यां सहदेवः सहदेविश्च कथ्यते । मञ्जिष्ठा वर्गद्वितीययुग् भण्डीरी च भण्डिरी	॥ २३५ ॥
भाण्डीरी भण्डी विकसा विकषा कालमेश्यपि । कालमेषी चविकायां चविकं चवनं तथा	॥ २३६ ॥
चव्यं चव्याऽप्यथ तण्डुलायां तु तण्डुलः । तन्तुलोऽपि विडङ्गं च विलङ्गं गन्धमूलिका	॥ २३७ ॥
शटी षटी च कर्चूरः कर्चूरोऽप्यथ क्षीरिणी । हिमावती हिमवती स्थिरयां शालपर्णिका	॥ २३८ ॥
दन्त्य-तालव्याद्याथाखुपण्यां चित्रोपचित्रया । ऐलवालुके वेल्लेयं वालुकं हरिवालुकम्	॥ २३९ ॥

नवमालिका सप्तला सातला कैवतीपरे । मुस्तके वानेयं वन्यं प्लवं च परिपेलवम्	॥ २४० ॥
दशपूरं दशपुरं, कटम्भरौषधौ मता । भद्रबला राजबला महाबला प्रसारणी	॥ २४१ ॥
सरणी सरणा वापि सारणी कटली पुनः । ज्योतिष्का ज्योतिष्मती च तर्कार्या वैजयन्तिका	॥ २४२ ॥
जया जयन्ती पानीयकण्टके तु शृगाटकम् । सङ्घाटिका त्रिकोणश्च त्रिकोने प्रोपमे पुनः	॥ २४३ ॥
बाताममपि बादामं पद्मेब्जोऽदन्त-सन्तषण् । जलात् पङ्कात् सरसोऽपि परे जन्म-ज-रुट्-रुहाः	॥ २४४ ॥
सरसीरुहं सरसिरुहं विसप्रसूतवत् । विसप्रसूनमपि स्यात्कैरविण्यां कुमुद्वती	॥ २४५ ॥
कुमुदिन्यथोत्पले तु कुवेलं कुवलं कुवम् । कुवलयं कैरवे तु कुमुदं कुमुदुत्पले	॥ २४६ ॥
नीले त्विन्दीवरं चन्दीवारमिन्दीकरं तथा । सौगन्धिके तु कल्हारं हकाराक्रान्तलान्वितम्	॥ २४७ ॥
पद्मनाले तु मृणालं मृणाली च विशं विसम् । विसण्डकं च पद्मादिवृन्ते नाली तु नालया	॥ २४८ ॥
नालं किञ्जल्के तालव्य-दन्त्यमध्यं तु केसरम् । नवपत्रे संवर्तिका संवर्तिर्जलनीलिका	॥ २४९ ॥
शेवालं शैवलं शैवालं शेपालं च शीवलम् । शैवलं पाटलसाला वाशुराशु च ब्रीहिवत्	॥ २५० ॥
आशुब्रीहिः कलमस्तु कडमश्च कलामकः । मङ्गल्यके मङ्गल्याऽपि मसूरो मसुरस्तथा	॥ २५१ ॥

मसूर मसुराऽप्येते वेश्यायामपि वाद्धयः ।	
कलाये सतीनकः स्यात् सातीनश्च सतीनवत्	॥ २५२ ॥
सतीलक-सातीलकौ त्रिकटोऽङ्कट इत्यपि ।	
चणके हरिमन्थः स्याद् हरिमन्थज इत्यपि	॥ २५३ ॥
मुद्गे हरिः सहरितस्तुम्बरस्तु वनोद्भवे ।	
राजमुद्गे मकुष्टः स्याद् मयुष्ठोऽपि स-ठान्तिमौ	॥ २५४ ॥
मुकुष्ठक-मयुष्ठकौ वर्गाद्याप्तौ स-ठान्तिमः ।	
मुकुष्ठः स्याद् धान्यभेदे कुल्माषश्च कुल्मासवत्	॥ २५५ ॥
जघन्यव्रीहौ श्यामाकः श्यामकः पीततण्डुली ।	
कङ्गु-क्वङ्गु कङ्गुनी च कङ्कुश्च, कोरदूषके	॥ २५६ ॥
कोद्रवः कुद्रवोऽप्युक्तः, युगन्धर्या तु योनलः ।	
जोत्राला यवनालश्च, जूर्णा जूर्णिः शणः सणः	॥ २५७ ॥
भङ्गायाम्, गवेधुकायां गवीधुका गवेधुवत् ।	
गवेडुश्च, तिलात्पिञ्जपेजौ षण्ढतिले ह्युभौ	॥ २५८ ॥
कदम्बके सरिषपः सर्षपः, सस्यशीर्षके ।	
कविशं कणिशोऽफलकाण्डे पल-पलालकौ	॥ २५९ ॥
कडङ्गरे वुसवुषौ, मेघनादे स्मृतावुभौ ।	
तण्डुलीयस्तण्डुलेस्तण्डुलीशाकभिद्यहो	॥ २६० ॥
मारिषं मारुषम्, बिम्ब्यां स्यात्तुण्डी तुण्डिकेरिका ।	
तुण्डिका तुण्डिकेरी च, मधुस्रवायां तु जीवनी	॥ २६१ ॥
जीवन्ती जीवनीया च जीवा स्यात् क्षारपत्रके ।	
शाकवीरो वीरशाको वास्थूकमपि वास्तुकम्	॥ २६२ ॥
चङ्गेर्या स्यादम्ललोना लोणिका चाऽम्ललोणिका ।	
अम्बोष्ठिकायुताऽम्बुष्ठा टोलावदम्लटोलकः	॥ २६३ ॥

खरपुष्पायां कबरी बर्बरा बर्बरी तथा ।	
वृन्ताके वार्ता वार्ताकी वार्ताकं च वार्ताकुवत्	॥ २६४ ॥
वार्ताङ्गो वातिङ्गणश्च तथैव दुष्प्रधर्षिणी ।	
दुष्प्रधर्षणी च, शतपर्णायां तु कलम्बिका	॥ २६५ ॥
कलम्बूश्च, पालघ्ने तु छत्रा-छत्रा-ऽतिछत्रवत्	
अतिछत्रस्तिक्तके तु पटोलः पटुवत् स्मृतः	॥ २६६ ॥
पुष्करमूले पौष्करं पुष्करं मूलमित्यपि ।	
भृङ्गराजे भृङ्गरोऽपि भृङ्गरजो नादन्तगः	॥ २६७ ॥
भृङ्गरजश्च सान्तोऽपि षर्बूजे चाऽपि मूर्धजे ।	
दशाङ्गुलमितिख्यातं कारवेले सुशव्यपि	॥ २६८ ॥
सुषवी सुशवी कर्कारौ कुष्माण्डो विदां मतः ।	
कुष्माण्डोऽपि च कूष्माण्डी, पटोल्यां तु कोशातकी	॥ २६९ ॥
कोशातकी च, कर्कट्यां स्यादीर्वारुर्वारुवत् ।	
ऊर्वारुर्वारुरपि एर्वारुश्चिर्भिटी तथा	॥ २७० ॥
चिर्भिटं चिर्भिटस्तद्वत् वालुङ्कः स्याद् वालुक्यपि ।	
त्रपुषी त्रपुसी त्रपुषं त्रिपुषं च, घ्नेऽर्शसः	॥ २७१ ॥
शूरणो दन्त्यतालव्यादिमः, बालतृणे पुनः ।	
शस्यं स्याद्दन्त्यमूर्धन्यमध्यम्, बर्हिषि दध्रवत्	॥ २७२ ॥
दर्भः कुशः कुसो मुञ्जे शरस्तालव्यदन्त्यभाक् ।	
दूर्वायां हरितालीवद्धरिता, धमने नडः	॥ २७३ ॥
नलो नटः, कुरुविन्दे मुस्ता त्रिषु च मुस्तकः ।	
इक्षौ गण्डीरी गण्डकी, पुण्ड्रेक्षौ पुण्ड्र-पौण्ड्रकौ	॥ २७४ ॥
कासस्तालव्यदन्त्यान्त ईषीका स्यादिषीकया ।	
यवासं यवसंघातेऽर्जुने तु द्वे तृण-त्रिणे	॥ २७५ ॥

मालातृणं भ्रूस्तुणं च, विषे तु गर-सङ्गरौ ।	
गरलोऽथ हालाहले हालहलो हलाहलः	॥ २७६ ॥
पर्यन्तवने त्वोकण्युकणी, कीटे कृमिः किमिः ।	
लाक्षायामपि तद्भेदे नीलाङ्गुश्च नीलङ्गुवत्	॥ २७७ ॥
गण्डूपदे किञ्चुलकः किञ्चुलुकोऽपि सम्मतः ।	
जलसर्पिण्यां जलूका जलौका च जलौकसः	॥ २७८ ॥
स्त्रियां वा भूमि च जलालोका प्रोक्ता जलौकसः ।	
पुंस्यदन्तो जलायुकाऽसपाऽऽबन्ता विजन्तकः	॥ २७९ ॥
अम्बुमात्रजशङ्खे तु शम्बुः शम्बूश्च शम्बुकः ।	
शम्बूकश्च सशाम्बूकः, कपर्दे तु हिरण्यवत्	॥ २८० ॥
हिरणः कथितः प्राज्ञैर्दीर्घकोशा पुनः स्मृता ।	
दीर्घकोषा च दुर्नामाऽऽबन्तो नान्तो दुर्नाम्यपि	॥ २८१ ॥
पिपीलके पीलकोऽपि, क्षुद्रजन्तौ तु धान्यजे ।	
कणाटीनः कटटीनः स्याद् युकाण्डे तु लिक्षया	॥ २८२ ॥
रिक्षोदंशे कोलकणो मत्कुणोत्कुणकावपि ।	
इन्द्रगोपे त्विन्द्ररजोऽग्निकोऽथ तन्तुवायके	॥ २८३ ॥
तन्त्रवाय ऊर्णनाभ ऊर्णनाभिश्च मर्कटः ।	
मर्कटको जालिकश्च जालकारकवत् कृमिः	॥ २८४ ॥
क्रिमिर्वृश्चिकेऽलि-राल्य-लालिद्रोणो द्रुणो द्रुतः ।	
भ्रमरेऽलि-रली मधुकृत् मधुकरः शिलीमुखः	॥ २८५ ॥
शिलामुखः, मक्षिकायां भिम्भरा भिम्भराल्यऽपि ।	
मधुरस्त्री मधूलं च, माक्षिके वरूटी पुनः	॥ २८६ ॥
वरयऽपि च, गन्धोल्यां वर्षकयां तु चीरिका ।	
चीरी चरुका चिरुका झीरुका झिल्लीकायुता	॥ २८७ ॥

झिल्लो झिल्लिका झिलिका विलेपनमले तथा । आतपस्य रुच्यपि च, श्वापदे व्याड-व्यालकौ	॥ २८८ ॥
द्विपे मतङ्ग-मातङ्गौ गजो गर्जो मतङ्गजः । करी करिर्दन्तावलो दन्ती पेचकिपेचिलौ	॥ २८९ ॥
हस्तिन्यां धेनुका धेनुर्वाशिता वासिता द्वयम् । नार्यामपि कणेरुश्च गणेरुरपि तद् द्वयम्	॥ २९० ॥
वेश्यायां कर्णिकारेऽपि करेणुः स्त्रीत्रिभीभयोः । विंशतिवर्षेभे विक्कः, पिक्कोऽपि त्रिंशदब्दके	॥ २९१ ॥
कलभः कडभश्च द्वौ उद्धान्तोपात्तकौ समौ । निर्मदे राजबाह्ये त्वौपवाह्यश्चोपवाह्यवत्	॥ २९२ ॥
हस्तिदन्ते विषाणं स्याद्विषाण्यपि विषाणकः । तन्मूले तु करीरीवत्करीरिर्नेत्रगोलके	॥ २९३ ॥
ईषिका स्यादिषीकेवेभगण्डे करटः कटः । गजपश्चिमभागे त्वपरावदऽवरोदिता	॥ २९४ ॥
शृङ्खलस्त्रिषु हिङ्गीरे निगडो निगलोऽन्दुकः । अन्दूर्गजबन्धभूमौ वारिवारी च तोत्रके	॥ २९५ ॥
वेणुकं वैणुकम्, दन्त्यतालव्यादिः शृणिर्मतः । अङ्कुशे, तदग्रेऽपष्ठं काद् द्वादशाऽक्षरान्तिमम्	॥ २९६ ॥
वीते वातं यतं चोक्ते, वस्त्रायां सया पया । कक्ष्या गृहप्रकोष्ठे च काञ्चीसादृश्ययोरपि	॥ २९७ ॥
अश्वे तुरगस्तुरङ्गस्तुरङ्गमश्च वाज्यपि । वाजिर्वीतिः पीतिः पीती नान्तोऽश्वायां तु वामिवत्	॥ २९८ ॥
वामी-वनायुजा-वानायुजा-वाल्हीका-वाल्हिकाः । पुच्छे लङ्गुलं लाङ्गुलं गतिभेदे तु धौरितम्	॥ २९९ ॥

धौरितिकं धोरणं च धौर्यं स्यान्मुखयन्त्रणे ।	
खलीनं खलिन-कवी कविका कवियं कविः	॥ ३०० ॥
सन्नाहऽस्य प्रक्षरं प्रखरोऽस्त्री रश्मि-रस्मिके ।	
रूक् च वल्गा वल्गो वागाऽश्वतरे वेगतः सरः	॥ ३०१ ॥
वेसरो वेसरादश्वायां जाते, मुकयस्तथा ।	
मुकयो द्वौ मृगभेदे, गर्दभ्यश्चतरात्मजे	॥ ३०२ ॥
अप्युष्ट्रे तु मय-मयू कमलश्च कमेलकः ।	
दाशेरकः सदाशेरः, उक्षिणे शक्वर-शाक्वरौ	॥ ३०३ ॥
शाङ्कश्च वृषा नान्तो वृषोऽपि वृषभर्षभौ ।	
शण्डे षण्डोऽपीड्वरः स्यादित्वरः, विद्धनासिके	॥ ३०४ ॥
नस्योतो नस्तितो नस्तोतः स-ठौ प्रष्ठ-पष्ठतः ।	
वाड, दमयो जितहलवोद्धोरेकधुरावहे	॥ ३०५ ॥
एकधुरीणैकधुरै, धूर्वहे तु धुस्त्वरः ।	
धूरीणधुर्यधौरैया धौरैयकोऽथ पृष्ठ्यके	॥ ३०६ ॥
स्थौरी स्थूरी स्थूली, षोडः षोडन् षोडत इत्यपि ।	
पड्दन्ते, सकूटे तु कुकुदे ककुदं ककुत्	॥ ३०७ ॥
स्त्रीराट्चिह्ने शैलाग्रे श्रेष्ठेऽपि द्वयमन्तिमम् ।	
नैचिकं नैचिकी शीर्षे कूणिकायां तु कूणिवत्	॥ ३०८ ॥
शृङ्गं शृङ्गः शृङ्गिः शृङ्गी विषाणोक्ता विषाण्यपि ।	
विषाणं विषाणो गव्यां गौर्द्वयोरनुडुहहो	॥ ३०९ ॥
अनुड्वाही तम्पा तम्बा माहेयी सह माहया ।	
स्रवद्गर्भा त्ववतोका एतोका चोत्तमा च गौः	॥ ३१० ॥
नैचिकी निचिकी नीचिकी नीचीक्यऽप्यकोपना ।	
सूरता सुरता रूरथा सुरथाऽथ गोकुले	॥ ३११ ॥

गोधनं धनं कीलस्तु पुंस्त्रियोः पुष्पलान्वितः ।	
पुष्पलकः शिवकश्च शिवोऽपि ध्रुवको ध्रुवः	॥ ३१२ ॥
बन्धने संदानोद्दाने दामा-दाम-दामो-दितम् ।	
संदितं संदानितेऽजे छगलः छागवत् छगः	॥ ३१३ ॥
स्तभ-स्तुभौ, युवाजे तु बर्करो बर्करी तथा ।	
बर्करम्, मेषे तु हुडुहुडोऽप्युण ऊरणः	॥ ३१४ ॥
वडूये वरुटस्तद्वद् वरूडो वरूडोऽपि च ।	
भरूडो भरूडोऽप्युक्तो भरूटोऽस्थ्याशे कुक्करः	॥ ३१५ ॥
कुक्कर्कः श्वानः स्वानश्च शुनकः श्वा शुनः शुनिः ।	
शुनखो भषणो भषकोऽपीन्द्रमहकान्वितः	॥ ३१६ ॥
इन्द्रमहकामुकश्च श्वाने, द्वौ मृगयापतौ ।	
विश्वकद्रुर्विश्वकद्रूः, शुनकी शुनका शुनी	॥ ३१७ ॥
श्वानकर्णे शुनस्कर्णः श्वकर्णोऽपि निगद्यते ।	
सैरिभे मह-महिषौ लुलायश्च लुलायुयुक्	॥ ३१८ ॥
सिंहे पारिन्द्र-पारीन्द्रौ कण्ठीरव-कण्ठेरवौ ।	
केशरी दन्त्यतालव्यः, व्याघ्रे द्वीपीव द्वीपिनः	॥ ३१९ ॥
चित्रकश्चित्रकायोऽपि, शरभेऽष्टापदोष्टपात् ।	
गण्डके खड्गी खड्गीरः खड्गो वाघ्रीणसोऽपि च	॥ ३२० ॥
दन्त्यतालव्यान्तः कोले शूकरः सूकरः किरिः ।	
किरः ऋक्षे तु भल्लूको भाल्लूको भल्लुकस्तथा	॥ ३२१ ॥
भाल्लूकोऽपि च भालूकश्छोभल्लोऽप्यच्छभल्लवत् ।	
गोमायौ फेरु-फेरण्डौ फेरवो भूरिमायवत्	॥ ३२२ ॥
भूरिमायुर्जम्बुकश्च जम्बूकोऽपि शृगालवत् ।	
सृगालोऽपि शिवाऽऽबन्तः खिद्धिरः खिद्धीर स्त्रियाम्	॥ ३२३ ॥

भूम्युभौ तु शिवाभेदे खट्वाङ्गे वारि-वालुके ।	
भिक्षुभङ्गेऽपि, कीशे तु प्लवगः सप्लवङ्गमः	॥ ३२४ ॥
प्लवङ्गः प्रवगोपेतः प्रवङ्गोऽथ मृगे भवेत् ।	
मर्कटः कर्मटस्तद्वत् कुरङ्गश्च कुरङ्गमः	॥ ३२५ ॥
वातायुश्च सवातायुर्दन्त्यतालव्यपूर्वगः ।	
शारङ्गः शबलवर्णे चातकेऽपि ससार्गकः	॥ ३२६ ॥
मृगभेदे कृष्णसारकालसारौ सदन्त्यकौ ।	
सतालव्यौ च, पृषत् पृषतो बिलशायिनि	॥ ३२७ ॥
कन्दली नन्तो ड्यन्तश्च कदली त्रिषु कन्दला ।	
हस्तायामऽश्याममृगे ऋश्य-रिश्यौ च सम्मतौ	॥ ३२८ ॥
ऋष्य-रिष्यौ मृगभेदे, वाताभिमुखगामिनि ।	
मृगे वातप्रमीः पुंस्त्रीदन्तो डीबन्तकोऽप्ययम्	॥ ३२९ ॥
अमि पुंसि वातप्रमीं शशि वातप्रमीनिति ।	
डौ वातप्रमीति रूपं ग्रामणीवच्च शोषकम्	॥ ३३० ॥
स्त्रियामीदन्तं लक्ष्मोवद् डीबन्तं तु नदीसमम् ।	
श्वाविधि शललः शल्यः शल्यकः पुंस्त्रियोर्मतः	॥ ३३१ ॥
तच्छलाकायां तु शलं शललस्त्रिषु गोधिका ।	
अवलत्तिका लत्तिका गोधा, सर्पसुते पुनः	॥ ३३२ ॥
गोधेर-गोधारै, पल्यां गृहोली गृहगोलिका ।	
गृहोलिका मुसली मूर्द्धन्यतालव्यदन्त्यभाक्	॥ ३३३ ॥
अञ्जन्यामञ्जनाधिका हालिनी च हलाहलः ।	
कृकलासे कृकुलासः सरटः सरडस्तथा	॥ ३३४ ॥
सरण्डश्च प्रतिसूर्यः प्रतिसूर्यशयानकः ।	
शयानकः, आखौ तु स्याद् मूषिका मूषिकोऽपि च	॥ ३३५ ॥

उन्दरो-न्दुरो-न्दुरवः कुन्दुर्मूषी तु मूषिका ।	
मूषा च, गन्धमूष्यां तु छुछुन्दरी छुछुन्दुरी	॥ ३३६ ॥
ओतौ बिडालो बिलालो दुरुटो दुरुडान्वितः ।	
ह्रीको ह्रीको ह्रीकुर्ह्रीकुर्लज्जालौ नकुलोऽपि च	॥ ३३७ ॥
मार्जालीयश्च मार्जारोऽहौ भुजङ्गो भुजङ्गमः ।	
भुजगः सर्प-सूर्पौ च सरीसृपश्च गूढपाद्	॥ ३३८ ॥
गूढपदो व्याल-व्याडावुरङ्गश्चोऽरगस्तथा ।	
अजगरे शयथुश्च शयालुः स्यात् शयातु षण्	॥ ३३९ ॥
शयुर्जलसर्पे तु स्यादलीगर्दोऽलगर्दयुक् ।	
अलगर्द्धोऽलीगर्द्धोऽपि राजिलाऽहौ तु दुण्डुभः	॥ ३४० ॥
दण्डुभो दन्दुभो दोडो दोलोऽपि च, तिलित्सिके ।	
गोनासो गोनासोऽप्युक्तो घोणसः, मातुलोरो	॥ ३४१ ॥
मालुधानोऽहिदंष्ट्रायामाश्यां-शीर्भोगके फटः ।	
स्फटौ द्वौ पुंस्त्रियोः प्रोक्तौ फणस्त्रिषु च दर्वीवत्	॥ ३४२ ॥
दर्वी च कञ्चुके निर्ल्वयनी निर्लयनीयुता ।	
पक्षिणी पत्नी पतत्री नकारान्ताविदन्तकौ	॥ ३४३ ॥
पतन् पित्सन् पतङ्गश्च पतगो विहगो मतः ।	
विहङ्गमो विहङ्गोऽपि नगौकाश्च नगौकवत्	॥ ३४४ ॥
सशकुन्तः शकुन्तिश्च शकुनिः शकुनः स्मृतः ।	
वकीरो विकिरश्चापि विष्कीरश्च सृपाटिका	॥ ३४५ ॥
स्मृपाटी चञ्चुश्चञ्चवत् त्रोटिस्त्रोटी, तनूरूहे ।	
पिच्छं पिच्छं पतत्रं च पत्रं पक्षो नरि स्मृतः	॥ ३४६ ॥
पक्ष नान्तं पक्षः सान्तं द्वे षण्डे च, नभोगतौ ।	
प्रडीनो-डूनि-संडीन-डयनान्यथ चाण्डके	॥ ३४७ ॥

पीशीकोशः पेशी-कोशौ, नीडं त्रिषु कुलायके । केकिनि मोर-मयूरौ मयूको मरुकस्तथा	॥ ३४८ ॥
बर्ही च बर्हिणः शिखावलः शिखी, पिके पुनः । घोषयितुः पोषयितुः कोकिलः कौकिलान्वितः	॥ ३४९ ॥
मौकुलिर्मोकुलः काके, वनकाके तु द्रोणवत् । द्रोणकाकः निशाटे तु कौशिकः कुशिकेऽपि च	॥ ३५० ॥
कुक्कटः कुर्कुटस्ताम्रचूडेऽङ्को वक्र-चक्रतः । हंसे, कृष्णचञ्चुपादे धार्तराष्ट्र इति स्मृतः	॥ ३५१ ॥
धृतराष्ट्रो भवेद्, हंस्यां वारला वरला तथा । वारय वरय तद्वत् वरटी, खञ्जनः पुनः	॥ ३५२ ॥
खञ्जरीटः, सारसे तु लक्ष्मणो लक्षणोऽपि च । सारस्यां लक्ष्मणा लक्ष्मणी च लक्षणया सह	॥ ३५३ ॥
क्रौञ्चे कुङ्कुशत्रि-शक्री च क्रौञ्च्यां कुङ्कुचया समम् । चाषे चासः किकिदीविः किकीदीवि-किकीदिवौ	॥ ३५४ ॥
किकिः किकीः किकिदिविः दैविः, शकुनिभिद्यथ । वर्तको वर्तवत् प्रोक्तो वर्तका वर्तिका स्त्रियाम्	॥ ३५५ ॥
कटुक्वाणे टिट्ठिभः स्यात् टीट्ठिभश्चटके पुनः । कुलिङ्ककः कलम्बिकः चटका क्षिपकादिषु	॥ ३५६ ॥
स्त्रियां तयोः स्त्र्यपत्येऽपि चाटकेरो नरे तुकि । जलरङ्गौ जलरञ्जः कालात्कण्टक-कण्ठगौ	॥ ३५७ ॥
दात्यूहश्च सदात्योहः, कहे बक-बुकौ समौ । बकोटोऽपि, बलाकायां कण्टिका-कण्टिके बिसात्	॥ ३५८ ॥
चिल्ले आतापिरतापी आतायी नान्तकाबुभौ । कामायौ तु गृध्र-गृत्सौ दाक्षाय्यश्च दक्षाय्यवत्	॥ ३५९ ॥

रामाश्रिते जटायुर्नोदन्तकः सान्तिमोऽपि च ।	
कीरे तालव्यदन्त्यादिः सुकोऽथ शारिका मता	॥ ३६० ॥
गोकिराटिका गोराटी स्यात् चर्मचटका पुनः ।	
जतुका च जतूका च, परोष्ठ्यां वल्गुली स्मृता	॥ ३६१ ॥
वल्गुलिका, कर्करट्यै करेटुः कर्कराटुकः ।	
करटुः कर्करेटोऽथाटिराडिश्च शरातिवत्	॥ ३६२ ॥
आतिः शरारिः शलालिः कृकण-ककरावुभौ ।	
कपिञ्जले, भास-भाषौ शकुम्भे, रक्तलोचने	॥ ३६३ ॥
पारापतः पारावतः पारपतः कपोतवत् ।	
कपोटः, गुन्द्राले जीवञ्जीवः स्याद् जीवजीववत्	॥ ३६४ ॥
व्याघ्राटे तु भर्द्वाजो भारद्वाजश्च, तित्तिरः ।	
तित्तिरिः खरकोणे द्वौ, मरुले कारण्ड इष्यते	॥ ३६५ ॥
कारण्डवः, मीने मच्छे मत्सो मत्स्यो विसारिणा ।	
वेसारिणो विसारश्च शक्लीव शक्ली मता	॥ ३६६ ॥
शम्बरे दन्त्यतालव्यो वादालश्च वदालवत् ।	
सहस्रदंष्ट्रे शिशुके चुलूपीव दुलूप्यपि	॥ ३६७ ॥
शफरे शफरी प्रोष्ठः प्रोष्ठी ठान्तौ चिलीचिमिः ।	
चिलिचीमक्षिलिचिमः, नलमीनेऽथ मत्स्यभिः	॥ ३६८ ॥
शालः सालश्च, नके तु कुम्भी कुम्भीर इत्यपि ।	
शङ्खमुखः शङ्कुमुखः, ग्राहे तु तन्तु-तन्तुणौ	॥ ३६९ ॥
तन्तुनागश्च नागोऽपि, कर्कटे तु कुलीरवत् ।	
कुटीरश्च चन्द्राश्रयराशावऽपि च, कच्छपी	॥ ३७० ॥
दुलिर्दुली दुडिर्भेके प्लवगः सप्लवङ्गमः ।	
प्लवः सालूश्च सालूरे दन्त्यतालव्यपूर्वकः	॥ ३७१ ॥

शालस्तथैव भेक्यां तु वर्षाभूरिति कथ्यते ।
वर्षाभ्वुद्भिदि चोद्भिज्जमुद्भिदं चोद्भिजं तथा ॥ ३७२ ॥

। पञ्चमः काण्डः ।

नैरयिके नारकको नारकीयश्च नारकः ।
प्रेतः परेतः आजूः स्र्यूदन्ता रेफान्तिमाऽपि च ॥ १ ॥
आजूराजूरावाजूर इत्येवं रूपसङ्गतिः ।
निर्वेतनकर्मकृतौ भद्राख्ये करणे तथा ॥ २ ॥
निरये दुर्गतिः स्त्रीत्रोर्नरको नारकान्वितः ।
पातालेऽधोऽव्ययं चाधः, भुवनं विवरे सुषिः ॥ ३ ॥
तालव्यदन्त्यः शुषिरम्, गते गता दरस्त्रिषु ।
स्वभ्रं तालव्यदन्त्याद्यमवयोऽवटिरित्युभौ ॥ ४ ॥

। षष्ठः काण्डः ।

लोके विष्टपं पिष्टपं जगती, जगत्प्राणिनि ।
जन्यु-जन्तू, उद्भवे षण् जन्म जन्मोऽस्त्रियां जनिः ॥ १ ॥
जनुः सान्तं षण् जननम्, जीविते जीवस्त्रिष्वचि ।
जीवातुरस्त्रियां प्राणाः पुंभूमि जीविताध्वनि ॥ २ ॥
आयुः सान्तं च षण् आयुरुदन्तः पुंसि चोच्यते ।
हृद् हृदयं चित्तं चेतो मनो मानसमित्यपि ॥ ३ ॥
स्वान्तमास्वनिताऽऽस्वान्ते, निर्वृतौ सुख-सौख्यके ।
सर्म-सर्मे नान्ताऽदन्ते दन्ततालव्याद्ये मते ॥ ४ ॥
शान्तं तालव्यदन्त्याद्यं भद्रं भन्द्रमसौख्यके ।
तृप्रं दृप्रं बाधा बाध आबाधा चाऽमनस्यवत् ॥ ५ ॥
अमानस्यमामनस्यम्, चर्चः चर्चो विचारणा ।
स्वभावे निसर्ग-सर्गौ, पश्चात्तापोऽनुतापवत् ॥ ६ ॥

विप्रतिसारो विप्रतीसारोऽथ सुकृते वृषः ।	
वृषभो धर्मधरीमा नान्तो धर्मोऽथ दिष्टके	॥ ७ ॥
भागो भाग्यं भागधेयं, शुभकर्मण्यपोऽप्तसा ।	
सान्ते षण्डे, पापं पाप्मा किल्बिषं कलुषं समे	॥ ८ ॥
कल्मषमभिप्राये तु छन्दो ना छन्दसा षणा ।	
चतुश्चातुरको द्वौ नेत्रगोचर ईरितौ	॥ ९ ॥
चाटुकारे चक्र-गण्डावपि, स्पर्शः स्पर्शवत् ।	
शिशिरे शीतलः शीतः सुसीमश्च सुषीमवत्	॥ १० ॥
ईषदुष्णे कवोष्णः स्यात् कदुष्णः कोष्ण इत्यपि ।	
खरे जरटो जठरः करटः कर्कटोऽपि च	॥ ११ ॥
कक्खडः खक्खटस्तद्वत्, कोमले मृदुलो मृदुः ।	
सोमालः सुकुमाश्च, मधुलो मधुराऽन्वितः	॥ १२ ॥
गुल्ये, दन्तशटेऽम्लोऽम्लः, कखाये तुबरस्तथा ।	
तूबरः कुबरोऽपि स्यादाद्यौ द्वौ तौबरोऽपि च	॥ १३ ॥
त्रयोऽश्मश्रुनरे शृङ्गहीनपशावपि स्मृतः ।	
आमोदिनि मुखशुभाद् वासनः, धवले सितः	॥ १४ ॥
शितिः श्वेतः श्वेतः श्वेतः शुभ्रिः शुभ्रश्च पाण्डरः ।	
पाण्डुर-पाण्डू गोराप्तो गौरः पीतेऽरुणेऽप्यऽमू	॥ १५ ॥
शुकः शुक्लः, कपोताभे कापोतः स्यात्कपोतवत् ।	
कपोतोऽप्यथ हारिदे कथितौ पीत-पीतकौ	॥ १६ ॥
पीतनीले तु पालाशः पलाशो हरितो हरिः ।	
लोहितो रोहितो रक्ते, पीतरक्ते तु पिङ्गलः	॥ १७ ॥
पिङ्गः कपिलः कविलः, कृष्णे तु स्याम-श्यामलौ ।	
श्यामालश्च शिति-शिनी, रक्तश्यामे तु धूमलः	॥ १८ ॥

धूम्रोऽथ कर्बुरश्चित्रः चित्रलोऽपि कल्माषवत् ।	
कल्मासश्च, भवेत् शब्दो निस्वानो निःस्वनः स्वनः	॥ १९ ॥
स्वनिः स्वानो ध्वनिध्वानो निक्वाणो निक्वणः क्वणः ।	
क्वाणश्च घोष-निर्घोषौ निर्हादो ह्राद इत्यपि	॥ २० ॥
निनादो निनदो नाद आरावो राव आरवः ।	
रवो विरावः संरावः, क्ष्वेडा क्ष्वेडित-क्ष्वेलिते	॥ २१ ॥
भटानां सिंहनादेऽथ शिञ्जितं भूषणध्वनौ ।	
सिञ्जाश्चशब्दे हेषा स्याद् हेषा, गर्जस्तु गर्ज्या	॥ २२ ॥
हस्तिशब्दे, विस्फाश्च विस्फोरोऽपि धनूरवो ।	
मेघशब्दे गर्जितं स्यात् गर्जिवद् ना, खराखे	॥ २३ ॥
रेषण-रेषे, तन्त्र्यास्तु प्रक्वाणः- प्रक्वणो रवे ।	
गम्भीरध्वनिते मन्द्र-मद्रौ, सूक्ष्मकलध्वनौ	॥ २४ ॥
काकली काकलिर्वृन्दे कदम्बं च कदम्बकम् ।	
समुदायः समुदयः पेटं स्यात् पेटकं त्रिषु	॥ २५ ॥
चक्रवालं चक्रवाटं चक्रं च चय-संचयौ ।	
शण्ड-षण्डौ केदाराणां गणे कैदारकं मतम्	॥ २६ ॥
कैदारिकं कैदार्यं च, केशानां कैश्य-कैशिके ।	
अक्षीयमाश्वमश्वानाम्, वातूलो वात्यया सह	॥ २७ ॥
वातानां, खलानां खल्या खलिनी, रथकट्यया ।	
रथ्या रथानां, यौवतं यौवनं युवतीगणे	॥ २८ ॥
वंशादिदलनिर्मितभाण्डराशाविदं द्वयम् ।	
स्यात् पिटक्या पिटक्या च हल्या हालं हलोत्करौ	॥ २९ ॥
पङ्क्तौ वीथी वीथिरालिरावलिवाली मता ।	
राजि-राज्यौ रेखा लेखा समाने पुंस्त्रियोः स्मृता	॥ ३० ॥

श्रेणिः श्रेणी च युग्मे तु युगवद्युगलं यमम् ।	
यमलं यामलं द्वन्द्वं दन्द्वं द्वैतं द्विती द्वयम्	॥ ३१ ॥
द्वितयं, प्रचुरे भूयो भूयिष्ठं पुरुहं पुरु ।	
बहुलं बहु बहूलम्, लेशे त्रुटि-तुटी समौ	॥ ३२ ॥
अत्यल्पे त्वल्पीयोऽल्पिष्ठमुच्चे तूतुङ्ग-तुङ्गकौ ।	
उदग्रमनुदग्रं च, खर्वे न्यग् नीचवद्, गुरौ	॥ ३३ ॥
पृथुलं पृथु विपुलं पुलं वद्रं च वड्वत् ।	
वरिष्ठं वर्गद्वितीयाप्तमारोहे समुच्छ्रयः	॥ ३४ ॥
उच्छ्रायश्च, प्रपञ्चे तु विस्तारे विस्तरोऽपि च ।	
शब्दे विस्तर एवैकः, समस्ते निखिला-ऽखिले	॥ ३५ ॥
समं सिमं च निःशेषाऽ-शेषे सकल-शल्लके ।	
अन्यूनाऽनूने, अपूर्णे उनमूनम्, समाद्धिके	॥ ३६ ॥
शकलं शकलं खण्डं च खण्डलं चाऽपि, भागके ।	
अंसस्तालव्यदन्त्यान्तः, भागेऽर्थेऽष्टम आष्टमः	॥ ३७ ॥
षष्ठः षाष्टः, मानभागे षष्ठः षाष्टश्च षष्ठकः ।	
म्लानं मलीमसे प्रोक्तं मलिनं कश्मलं तथा	॥ ३८ ॥
कष्पलं, मेध्ये पावनं पवित्रं च पविस्तथा ।	
पूतं च, प्रकृष्टे मुख्यं प्रमुखं मुखमित्यपि	॥ ३९ ॥
प्रधानमजहल्लिङ्गं वाच्यलिङ्गमपि स्मृतम् ।	
वरं वरेण्यं प्रवरमग्रयमग्रीयमग्रियम्	॥ ४० ॥
अग्रिममनुत्तमं चोत्तमं चाऽनवर-ऽर्ध्ववत् ।	
परं परार्ध्यं ग्रामण्य-ऽग्रण्यग्रे प्रष्टमन्तठम्	॥ ४१ ॥
सत्तमे श्रेयसा श्रेष्ठं स्याद् टवर्गद्वितीययुक् ।	
उपसर्जनमाविष्टलिङ्गं स्यादप्रधानके	॥ ४२ ॥

निकृष्टे त्वपकृष्टं स्यादधमं चाऽवमं समे ।	
याप्यं याव्यं रेप-रेफौ रेपो रेफश्च सान्तिमे	॥ ४३ ॥
अर्वाऽर्वाणोऽसेचनकमासेचनकमित्यपि ।	
दर्शनाद् दृगतर्पेऽर्थे, शोभने मञ्जु-मञ्जुलौ	॥ ४४ ॥
रम्यं रमणीयं सौम्यं सोमं बन्धूर-बन्धुरे ।	
नम्रेऽपि कमनीयं स्यात् काम्यं कम्पं मनोरमम्	॥ ४५ ॥
रमाऽभिरामे चाऽसारे शक्यं शिष्यं च, रिक्तके ।	
शून्यं शुन्यं च, प्रत्यग्रे नवीना-ऽभिनवे नवम्	॥ ४६ ॥
नव्यवद् नूतनं नूलं, जीर्णं जरति जर्णवत् ।	
प्रणं प्रीणं पुराणं च प्रतनं च पुरातनम्	॥ ४७ ॥
प्रत्नं चिरत्नं च चिरन्तनम्, परुद्धवे मतम् ।	
परुत्तनं परुन्तमं परुत्नं च, परारिजे	॥ ४८ ॥
परत्नं परारिन्तनं परारितनमित्यपि ।	
पार्श्वे तालव्यदन्त्यान्तमभ्यासं सन्निधानवत्	॥ ४९ ॥
सन्निधिरन्तिकतमे नेदीयो नेदिष्ठं स-ठम् ।	
अतिदूरे दवीयः स-ठं दविष्ठमनश्चरे	॥ ५० ॥
सनातनं सदातनं शाश्वतिकं च शाश्वतम् ।	
अतिस्थिरे स्थेयं स्थासु स-ठं स्थेष्ठं च, जङ्गमे	॥ ५१ ॥
चरं चराचरं तद्वच्चरिष्णुवदिहाऽस्थिरे ।	
परिप्लवं पारिप्लवं चञ्चलं च चलाचलम्	॥ ५२ ॥
चलं चपलं चटुलं कमनं कम्प्रमय्यथ ।	
अधोमुखेऽवनतं स्यादानतं, कुटिले पुनः	॥ ५३ ॥
वक्रं वङ्कं च वङ्किश्चानुगे चान्वगन्वक्षवत् ।	
असहाये चैकाक्येक एककोऽनन्यवृत्तिके	॥ ५४ ॥

एकात्सर्गा-ऽयन-ताना-ऽग्राण्ययनगतं तथा ।	
एकाग्रं, पूर्वे त्वाद्या-ऽऽदी आदिमं प्रग्रमग्रवत्	॥ ५५ ॥
चरमेऽन्त्यमन्तिमा-ऽन्तावन्तमं पश्चिमान्वितम् ।	
अपश्चिमं स्वरूपे नञ् पाश्चात्यं पश्च-पश्चिमात्	॥ ५६ ॥
अर्द्धा-नुपूर्व्य-भिमुखाः शब्दा योज्याः, दिवोऽचि च ।	
पृषोदरादित्वाद् दिवो द्युश्चाऽऽदेशः, यदुच्यते	॥ ५७ ॥
दिवः स्थाने दिवोऽचि स्याद् दिव् च दीर्घे पुनः परे ।	
उकारोकारयोरुच्च पश्चातोऽर्धादिके तलुक्	॥ ५८ ॥
मध्यजाते मध्यमीयं मध्यमं माध्यमं तथा ।	
मध्यन्दिनं माध्यन्दिनं मध्येऽभ्यन्तरमन्तरम्	॥ ५९ ॥
अन्तरालं, समं तुल्ये समानं सदृशं सदृक् ।	
सदृक्षमनुहारे तूपान्मान-मिति-मा-मताः	॥ ६० ॥
औपम्यमुपमामुक्तेऽनुपमं स्यादनोपमम् ।	
कथ्यते त्वर्चा प्रतिमा प्रतिमानमयोमयी	॥ ६१ ॥
शूर्मिः शूर्मी च तालव्यदन्त्यादी शूर्म इत्यपि ।	
वामे वि-प्रतितो लोममपष्ठूरमपष्ठुरम्	॥ ६२ ॥
प्रसव्यमपसव्यं चोच्छृङ्खले तु निर्गलम् ।	
अनर्गले भिन्ने त्वन्यदन्यतरदपीतरत्	॥ ६३ ॥
मिश्रे करम्बः कबरग्, तूर्णे त्वरित-सत्त्वरे ।	
संपातपाटवे झम्पा झम्पोऽजस्त्रे तु संततम्	॥ ६४ ॥
सततं चानवरता-ऽविरते स्यादनारतम् ।	
सङ्कुले त्वाकुलं कीर्णं समाङ्ख्यां कीर्णमित्यपि	॥ ६५ ॥
भरिते प्राणं पूर्णं च पूर्तं पूरितं छादितम् ।	
छन्नं, त्यक्ते विधुतवद्धूतं, विन्नं विचारिते	॥ ६६ ॥

वित्तं च, पिहिते छत्रं छादितं संवृताऽऽवृते । अपवारित-संवीते पिधाने व्यवधानवत्	॥ ६७ ॥
व्यवधाऽन्तर्द्धिरन्तर्द्धा, नाऽऽदृते मत-मानिते । अवादवज्ञायां हेलाऽवहेलमवहेलया	॥ ६८ ॥
असुक्षणमसुर्क्षणमसूर्क्षणमसूक्षणम् । कम्पिते तु धृतं धूतं प्रेङ्खोलितं च प्रेङ्खितम्	॥ ६९ ॥
अन्दोलने भवेद् दोला प्रेङ्खा प्रेङ्खोलनं समे । दोलके मता दोलेरिते निष्ठयूतमात्तठम्	॥ ७० ॥
नुन्न-नुत्ते, मुषिते तु मूषितं, गुणिते पुनः । आहताऽऽनाहते मृषार्थके ताडितकेऽपि च	॥ ७१ ॥
तेजिते निशातं शातं निशितं शितमित्यपि । वृते तु वृत्त-वावृत्ते, ह्रीतं ह्रीणं च लज्जिते	॥ ७२ ॥
दग्धे तु पुष्टं प्लुष्टं च, तष्टं त्वष्टं तनूकृते । छिद्रिते वेधितं विद्धं, विलीने विद्रुतं द्रुतम्	॥ ७३ ॥
तन्तुसन्तते स्यूतो-ते ऊतं स्यूतं च स्योनवत् । स्फोटने स्फुटनं तद्वद् भिदा, गीर्णो गिरिर्भवेत्	॥ ७४ ॥
उद्यमे तु गूरणं स्याद् गुरणं च संगीर्णके । श्रुतं संप्रत्याङ्म्यः परमुर्यू-र्यु-ररीतः कृतम्	॥ ७५ ॥
खण्डिते छेदितं छिन्नं छितं छातं दिताऽन्वितम् । प्राप्ते तु भावितं भूतम्, भ्रष्टे पतित-पत्रके	॥ ७६ ॥
अतिक्रान्ते तीताऽतीते, गवेषिते तु मार्गितम् । मृगितवदन्विष्टं स्याद्, अन्वेषितमीप्सिते	॥ ७७ ॥
क्लिन्ने कृत्रं सार्द्रमार्द्रं तिमितं स्तिमितं तथा । दूते सन्तापितं तप्तं धूपायितं च धूपितम्	॥ ७८ ॥

शीने स्त्यानमन्तगति विस्मृतं प्रस्मृतं समे । विदिते बुधितं बुद्धं, स्यन्ने स्नुतं स्नुतं स्मृतम्	॥ ७९ ॥
रक्षिते तु त्राणं त्रातं गुप्तं गोपायितं तथा । वशक्रिया संवननं संवदनं, स्थितौ पुनः	॥ ८० ॥
आस्याऽऽसना, पर्यटनेऽट्याऽट्याऽप्यट्याऽप्यट्या । वैपरीत्ये विपर्यासो विपर्यायोऽप्यनुक्रमे	॥ ८१ ॥
क्रमः परिपाटि-परीपाटी स्यादानुपूर्ववत् । आनुपूर्वी, भवेदिष्टे निकामं च प्रकामवत्	॥ ८२ ॥
कामाप्यर्थे तु गाढमुद्गाढं भर-निर्भरौ । जृम्भणं त्रिषु जृम्भा स्यात्, परिष्वङ्गेऽङ्कपालिवत्	॥ ८३ ॥
अङ्कपाली परिम्भः परीम्भोऽप्यथोत्सवे । महो महश्च सान्तं षण्, मेलके सङ्ग-सङ्गमौ	॥ ८४ ॥
साङ्गमोऽथो अनौद्धत्ये प्रश्रयः प्रशरोऽपि च । आरम्भे क्रमः प्रोपाभ्यामुपोद्घात उद्घातवत्	॥ ८५ ॥
उत्क्रमे व्युत्क्रमः प्रोक्तोऽक्रमोऽथ विप्रलम्भने । विप्रलम्भः, विप्रयोगो वियोगो विरहे स्मृतः	॥ ८६ ॥
सामान्ये तु जातिर्जातम्, स्पर्धायां तु समः परौ । हर्ष-घर्षौ च संक्राम-संक्रमौ दुर्गसञ्चरे	॥ ८७ ॥
जलतरणेऽपि, परिणामे विकृति-विक्रिये । विकारः, घूर्णने घूर्णिभ्रान्तिर्भ्रमि-भ्रमावपि	॥ ८८ ॥
लवने लवा-भिलावौ, निष्पावे पवनं पवः । थूत्कृते ष्ठीवनं ष्ठ्यूत-निष्ठेव-ष्ठेवनानि च	॥ ८९ ॥
स्याद् निवृत्तावुपरमो व्युपाव्याङ्भ्यो रतिः परा । विधूनने विधुवनं, ग्रहणे ग्राहवद् ग्रहः	॥ ९० ॥

वेधे व्यधः, क्षये क्षिया, स्फरण-स्फुरणे समे । देवतार्थ्ये वर-वृत्ती अथाऽव्ययगणस्मृतिः	॥ ९१ ॥
स्वः स्वर्गे सुखमार्तण्डपरलोकेष्वपि, शनैः । शनैश्चरेऽप्यथोर्ध्वे तु उपरिष्ठादुपर्यपि	॥ ९२ ॥
अधरदेशेऽधोऽधस्ताद्, वर्जने त्वन्तरेणवत् । अन्तराऽन्तर्द्धा मध्येऽपि हिरुक् कान्तं पृथक् पुनः	॥ ९३ ॥
कान्तं जान्तं च मौने तु तूष्णीकं तूष्णीमित्यपि । जोषं जोष्यं च सौख्येऽपि आनन्दे द्वयमिष्यते	॥ ९४ ॥
उपजोषं च समुपजोषं, सर्वासु दिक्ष्विह । समन्ततः समन्ताच्च, पुरस्तात् पुरतः पुरः	॥ ९५ ॥
पूर्वदेशेऽस्मिन् तु काले साम्प्रतं सम्प्रति स्मृतम् । शीघ्रे झटिति झगिति द्राक् प्राक् कान्ते समे मते	॥ ९६ ॥
सर्वकाले शश्वत् सश्वत् पुनरर्थेपि, सर्वदा । सदा सदं सनत् सनात् सना नित्यं च नित्यदा	॥ ९७ ॥
वारवारेण च वारंवारमसकृदर्थके । पुनःपुनः पुनर्मुहुर्मुहुर्मुहुरपि स्मृतम्	॥ ९८ ॥
सायं मान्तं दिनान्ते स्याद्दिने सान्तमुदन्तकम् । द्युराकाशेऽपि च दिवा, तत्क्षणे सपदीति च	॥ ९९ ॥
पदन्तं स्यादेकपदे, दीर्घकाले चिराच्चिरम् । चिरेण चिररात्राय चिरायाऽपि चिरस्य च	॥ १०० ॥
रात्रौ मान्तं नक्तमुषा दोषा स्यात् पक्षणी निशि । उभयेद्युरुभयद्युर्निशान्ते तु उषा उषः	॥ १०१ ॥
अभ्यर्णोऽपि हिरुक् कान्तमल्पे किञ्चित्च किञ्चन । मनाक् कान्तं, वितर्के किं किमूत किमुताऽपि च	॥ १०२ ॥

नुवै नु नुकं किंस्वित् स्विदाऽऽहोस्विदुताहो च । आ हौ, हेतौ यद् यतो येन यदि तेन च तत् ततः	॥ १०३ ॥
चैव, संबोधने पाट् प्याट् हंहो आहो अहो अपि । है हौ व्यस्तौ समस्तौ च स्मरणाऽऽह्वनयोरपि	॥ १०४ ॥
हो हौ व्यस्तौ समस्तौ च ह्वनेऽपि, अरे अरै । भोभो भो भो अयि हये ए ऐ च द्वौ स्मृतौ	॥ १०५ ॥
आह्वनेऽपि, ऊ ओ हूतावपि देवहविर्हुतौ । श्रौषट् वोषट् वषट् वट् वाट् वड्, मध्ये त्वन्तराऽन्तरे	॥ १०६ ॥
अन्तरेणाऽन्तरभावे, अ ना नो नहिकं नहि । नोहि नवा नवै नोचेत् नचेत् मा मास्म वारणे	॥ १०७ ॥
आशङ्केऽथाऽभ्युपगमे ओं अमाऽऽमां द्वे अन्तिमे । अवधारणेऽप्युपमाने इव एव च वा इव	॥ १०८ ॥
वत्, पक्षान्तरे चेत्, चाऽवधृतौ वा वैव मेव च । द्वौ द्वावित्यर्थे मिथुनं मिथो मिथुश्च सान्तिमे	॥ १०९ ॥
आनुपूर्व्ये अनुषगाऽनुषद्, संशयप्रश्नयोः । किम् कीम्, विनियोगाचारतिक्रमयोस्तु हा हवत्	॥ ११० ॥
प्रैषानुमानप्रतीक्षासमाप्तिषु वावदिति । त्वावन् वावद् वियोगे च पादपूर्तौ वेद् वाद्-वदौ	॥ १११ ॥
दान्ताः प्रश्ने वितर्के च प्रशंसायामिमौ मतौ । कूपत् सूपत्, विशेषे स्यात् न्वै तुवै तु च कुत्सने	॥ ११२ ॥
विनाशे चान्तकादऽऽङ्क, स्यातामद्भुतखेदयोः । अहहा अहह उभौ, वर्जने च निषेधने	॥ ११३ ॥
नकिर् नकिस् माकिर् माकिस्, सत्ये हिंसाप्रशंसयोः । प्याट् पाट्, कोपे च पीडायां मत् आस् च रहसि त्विमौ	॥ ११४ ॥

मिथो मिथस् कुत्सायां, पुक् पुत् द्वौ पादपूरणे ।	
हहि प्रश्ने रोषे, उम् ऊम् द्वौ विस्मयविषादयोः	॥ ११५ ॥
हा है विस्मये ही हे है स्मरणे आ च आस् तथा ।	
तुमर्थे क्रन्तुं क्रान्तुं च क्षन्तुं क्षान्तुं सेमे मते	॥ ११६ ॥
गन्तुं गान्तुं दीर्घादीनि गतौ कौ पन्थिके क्रमात् ।	
अभिनय-व्याहरणे ईम् कीम् शीम् सीम् निरूपितम्	॥ ११७ ॥
अव्यक्ते ईम् शीम्, मर्षे पादपूतौ च, सीमिति ।	
भार्यायां क्षम् गम् ऊम्, त्रीण्यूर्यादावङ्गीकृतौ भृशे	॥ ११८ ॥
विस्तारेऽनुकरणे च प्रशंसायामुर्युरी ।	
उरुरी उरी चत्वारि, हिंसायां कथिता अमी	॥ ११९ ॥
भ्रंशकला ध्वंसकला स्त्रंसकला समःकला ।	
ससकला समकलाऽपि मसमसा च मस्मसा	॥ १२० ॥
गुलुगुधा गुलुगुला पार्दाली च वार्दाल्यपि ।	
विचारे आक्ली च विक्ली च तद्विड्वरऽऽकुलीकृतौ	॥ १२१ ॥
ताली विताली आताली क्रियासंपादने फली ।	
फल्यू च साक्षादादौ स्यात् सामर्थ्योत्साहयोरमी	॥ १२२ ॥
असहने प्रसहने विसहने त्रयी त्वियम् ।	
एदन्ताऽथ च वैरूप्येऽन्ये संतापे वधे क्रमात्	॥ १२३ ॥
प्रकम्पने विकम्पने एदन्तौ रोहशोभयोः ।	
प्राजरुहा बीजरुहा जरणे कथिताविमौ	॥ १२४ ॥
प्राजर्या बीजर्या तुल्यौ चित्ता चित्ता च चेतने ।	
इत्यूर्यादौ कतिचिदव्ययाः कुञ्संबुजः स्मृताः	॥ १२५ ॥
अदस् स्पर्शे स्थाने युक्तौ विभक्तिप्रतिरूपकम् ।	
षष्ठीतृतीयार्थे तव ते मम मे च क्रमाद् मतौ	॥ १२६ ॥

अधोऽर्थे त्वध अदन्तं हैमादर्शेषु दृश्यते ।	
अथ सान्तमथ अथो एष्वर्थेषु त्रयोऽप्यमी	॥ १२७ ॥
कथिताः संशया-ऽऽरम्भ-साकल्येषु समुच्चये ।	
अनन्तरार्थे च तथा प्रतिज्ञाप्रश्नयोरपि	॥ १२८ ॥
अन्वादेशेऽधिकारार्थे मङ्गले शं च सं सुखे	॥ १२९ ॥

श्रीमज्जिनदेवमुनीश्वरविरचितः ॥ अभिधानचिन्तामणिशिलोञ्छः ॥

प्रथमकाण्डः

अहं बीजं नमस्कृत्य गुरुणामुपदेशतः ।	
श्रीहैमनाममालायाः शिलोञ्छः क्रियते मया	॥ १ ॥
सवीर्य इत्यपि जिने संभवः शंभवेऽपि च ।	
श्रीसुव्रते मुनिरपि नेमौ नेमीत्यपीक्ष्यते	॥ २ ॥
षष्ठे गणेशे मण्डितपुत्रोऽपि कथितो बुधैः ।	
मरुदेव्यपि विज्ञेया युगादिजिनमातरि	॥ ३ ॥
चक्रेश्वर्यामप्रतिचक्राप्यजितापि कविभिरजितबला ।	
श्यामा त्वच्युतदेव्यपि सुतारिकोक्ता सुताराऽपि	॥ ४ ॥
भद्रकृद्भद्रकरोऽपि श्रवणः श्रवणोऽपि च ।	
भद्रं भन्द्रमपि प्राहुः प्रशस्तमपि कोविदाः	॥ ५ ॥
प्रव्रज्याऽपि परिव्रज्या शिष्योऽन्तेषदपि स्मृतः ।	
इति प्रथमकाण्डस्य शिलोञ्छोऽयं समर्पितः	॥ ६ ॥

द्वितीय काण्डः

व्योमयानमपि प्रोक्तं विमानं बुधपुङ्गवैः ।	
स्यात्समुद्रनवनीतं पेयूषमपि चामृतम्	॥ १ ॥
कथ्यन्ते व्यन्तरा वानमन्तरा अपि सूरिभिः ।	
द्योतस्तथा पृष्णिवृष्णी प्रोक्ता रश्म्यभिधायकाः	॥ २ ॥
समुद्रनवनीतं च विदुश्चन्द्रमसं बुधाः ।	
चन्द्रिका चन्द्रिमाऽपि स्यादिल्वला इन्वका अपि	॥ ३ ॥
अनुराधाऽप्यनूराधा गुरुः सप्तर्षिजोऽपि च ।	
सौरिः सौरोऽपि राहुस्तु ग्रहकल्लोल इत्यपि	॥ ४ ॥
अभ्रपिशाचोऽपि तथा नाडिका नालिकाऽपि च ।	
रत्रौ यामवतीतुङ्ग्यौ निःसंपातो निशीथवत्	॥ ५ ॥
तमः स्यादन्धातमसं वर्षाः स्युर्वरिषा अपि ।	
खेऽन्तरीक्षं सांसृष्टिकमपि तत्कालजे फले	॥ ६ ॥
मेघमाला कालिकाऽपि वार्दलं चापि दुर्दिने ।	
सूत्रामाऽपीन्द्रे शतारः शतधारेऽपि चाशनौ	॥ ७ ॥
आश्विनेयौ स्वर्गवैद्यो हर्यक्षोऽपि धनाधिपे ।	
अजगवमजगावमपि शङ्करधन्वनि	॥ ८ ॥
गौर्या दाक्षायणीश्वर्यौ नारायणे जलेशयः ।	
कौमोदकी कौपोदकी आ ईः शब्दौ श्रियां मतौ	॥ ९ ॥
कन्तुः कन्दर्पे सिद्धार्थः सुगते परिकीर्तितः ।	
अङ्गे व्याख्याविवाहा(दा) भ्यां प्रज्ञप्तिरपि पञ्चमे	॥ १० ॥
दृष्टिपातो द्वादशाङ्ग्यां कल्याणेऽवन्ध्यमप्यथ ।	
निन्दा गर्हा जुगुप्साऽथाक्षारणा रतिगालिषु	॥ ११ ॥

समाख्यापि समाज्ञावदुशतीवदुशत्यपि ।
 काल्यापि कल्या संधायां समाधिरपि कथ्यते ॥ १२ ॥
 ब्रीडः शूका मन्दाक्षं च ह्रियामूहापि चोहवत् ।
 तन्द्रिस्तन्द्री च निद्रायामहं प्रथमिकापि च ॥ १३ ॥
 अहंपूर्विकायां केलीकिलोऽपि स्याद्विदूषके ।
 मार्षवन्मारिषोऽपीति शिलोज्जो देवकाण्डगः ॥ १४ ॥

तृतीयः काण्डः

स्तनंधये स्तनपश्च क्षीरपश्चाभिधीयते ।
 तारुण्यं स्याद्यौवनिका दशमीस्थो जरत्तरः ॥ १ ॥
 कवितापि कविः स्यात्कृतकर्मणि कृतकृत्यकृतिकृतार्थाश्च ।
 कुटिलाशयोऽपि कुचरोऽन्धजडशठेष्वप्यनेडमूकस्तु ॥ २ ॥
 वदान्यौ पृथगित्यन्ये दानशीलप्रियंवदौ ।
 मूर्खे यथोदगतोऽपीभ्ये श्रीमानपि बुधैः स्मृतः ॥ ३ ॥
 विवधिकवीवधिकावपि वैवधिके प्रतिचरोऽपि भृत्ये स्यात् ।
 संमार्जको बहुकरे बहुधान्यार्जक इतीष्यते च परैः ॥ ४ ॥
 विहङ्गिकायां च विहङ्गमाप्यथोर्ध्वदेहिके ।
 और्ध्वदैहिकमप्याहुरनृजौ शण्ठ इत्यपि ॥ ५ ॥
 मायाविमायिकौ धूर्ते कपटे तूपधा मता ।
 चोरश्चौरोऽपि विज्ञेयः स्तेयं स्तैन्यमपीष्यते ॥ ६ ॥
 दाने प्रादेशनमपि क्षमा स्यात् क्षान्तिरित्यपि ।
 क्रोधनः कोपनस्तृष्णाक् पिपासितोऽपि कथ्यते ॥ ७ ॥
 भक्षकः स्यादाशिरोऽपि मर्जितापि च मर्जिता ।
 पेयूषमपि पीयूषं कूचिकापि च कूर्चिका ॥ ८ ॥

द्रप्से द्रप्स्यमपि प्रोक्तं विजिपिलं च पिच्छिले ।	
व्योषे त्रिकटुकं जग्धौ जमनं जवनं तथा	॥ ९ ॥
आघ्राणोऽपि भवेत्तृप्तौ शौष्कलः पिशिताशनि ।	
मनोरज्यमनोगव्यावपि स्यातां मनोरथे	॥ १० ॥
कामुके कमनोऽपि स्यादाक्षारितोऽपि दूषिते ।	
संशयालुः सांशयिके जागरितापि जागरी	॥ ११ ॥
पूजितेऽपचायितोऽपि तुन्दिभोदरिकावपि ।	
तुन्दिले न्युब्जोऽपि कुब्जे खलतोऽप्यैन्द्रलुप्तके	॥ १२ ॥
पामरोऽपि कच्छुरोऽतीसारव्यप्यतिसारकी ।	
कण्डूतिरपि खर्जूतिर्विस्फोटः पिटके स्मृतः	॥ १३ ॥
कोठे मण्डलकमपि गुदकीलोऽपि वार्शसि ।	
मेहः प्रमेहवदायुर्वेदिकोऽपि चिकित्सके	॥ १४ ॥
आयुष्मानपि दीर्घायुः कथ्यतेऽथ परीक्षकः ।	
स्यादाक्षवाटलिकोऽपि पारिषद्योऽपि सभ्यवत्	॥ १५ ॥
स्युर्नैमित्तिकनैमित्तमौहूर्ता गणके लिपौ ।	
लिखितापि मषी मेला कुलिके कुलकोऽपि च	॥ १६ ॥
अष्ट्यपदे बुधैः शारिफलकोऽपि निगद्यते ।	
मनोजवस्ताततुल्ये प्रभविष्णुरपि क्षमे	॥ १७ ॥
जाङ्घिके जङ्घाकरोऽपि चानुगोऽप्यनुगामिनि ।	
पर्येषणोपासनापि शुश्रूषायामधीयते	॥ १८ ॥
आतिथ्योऽप्यतिथौ कुल्येऽभिजो गोत्रे तु संततिः ।	
महेला योषिता च स्त्री तरुणी युवतीत्यपि	॥ १९ ॥
स्ववासिनी चरिण्टी च चिरण्टी च चरण्ट्यपि ।	
वधूत्यां पत्न्यां करुत्ती गेहिनी सहधर्मिणी	॥ २० ॥

सधर्मचारिणी चापि स्नुषायां तु वधूत्यपि ।	
प्रेमवत्यपि कान्तायां पाणिग्राहो विवोढरि	॥ २१ ॥
परिणेतोपयन्ता च यौतके दाय इत्यपि ।	
दिधीभूर्दिधिषूर्जीवत्पत्नी जीवत्पतिः समे	॥ २२ ॥
तुल्ये अवीरानिर्वीरे श्रवणाश्रमणे तथा ।	
रण्डापि विधवा पुष्पवती स्यात्पुष्पितापि च	॥ २३ ॥
पुष्पे कुसुममप्युक्तं पशुधर्मोऽपि मोहने ।	
सहोदरे सगर्भोऽपि स्यादग्रजवदग्रिमः	॥ २४ ॥
शण्ठः शण्डः पण्डुरपि क्लीबो माता जनित्र्यपि ।	
चिहुर्य अपि केशाः स्युः कर्णः शब्दग्रहोऽपि च	॥ २५ ॥
नेत्रं विलोचनमपि सृक्किणी सृक्कणी अपि ।	
दाढिका द्राढिकापि स्यात्कपोणिस्तु कफोणिवत्	॥ २६ ॥
कूपरे कुर्परः सिंहतले संहतलोऽपि च ।	
चलुकोऽपि चलौ मुष्के स्यादाण्डः पेलकोऽपि च	॥ २७ ॥
पत्पादङ्घ्रिश्च चरणे कीकसं हड्डमित्यपि ।	
कपालं शकलमपि पृष्ठास्थनि कशारुका	॥ २८ ॥
मज्जायामस्थितेजोऽपि नाडीषु नाडिनाटिके ।	
शिङ्घाणकोऽपि शिङ्घाणः स्तृणीका स्तुणिकापि च	॥ २९ ॥
शान्तः शान्तश्च विङ्गूथेऽशुचि वेशोऽपि वेषवत् ।	
उत्सादनोच्छादने च प्लवप्लावौ तथा समौ	॥ ३० ॥
वंशकं कृमिजग्धं चागरौ स्यादथ वाल्हिकम् ।	
संकोचं पिशुनं वर्ण्यमसृक्संज्ञं च कुङ्कुमे	॥ ३१ ॥
जापके कालानुसार्यं यावनोऽपि च सिल्हके ।	
मकुटोऽपि च कोटीरे चित्रकं च विशेषके	॥ ३२ ॥

वतंसोऽप्यवतंसे स्यात्पत्रभङ्ग्यां तु वल्लरी ।	
मञ्जरी च पत्रात्पारिस्थ्या पर्यवतथ्यया	॥ ३३ ॥
कर्णान्दूरपि कर्णान्दुः परिहार्योऽपि कङ्कणम् ।	
किङ्किणी किङ्कणी तुल्ये आच्छादाच्छादने समे	॥ ३४ ॥
कुर्पासेऽप्यङ्गिका कक्षापटे कक्षापुटोऽपि च ।	
कुथे वर्णपरिस्तोम इत्युखण्डं जगुः परे	॥ ३५ ॥
तत्रास्तरणमिति च पल्यङ्कोऽप्यवसक्थिका ।	
यमन्यपि प्रतिसीरा संस्तरः प्रस्तरोऽपि च	॥ ३६ ॥
पतद्ग्राहप्रतिग्रहावपि स्यातां पतद्ग्रहे ।	
मकुरोऽप्यात्मदर्शोऽथ कशिपुः कसिपुः समे	॥ ३७ ॥
यावकालक्तकौ यावे तुल्ये व्यजनवीजने ।	
गीरीयको गिरिकोऽपि बालक्रीडनके मतौ	॥ ३८ ॥
गेण्डुकोऽपि गन्दुको रट् मूर्धावसिक्त इत्यपि ।	
भरतः सर्वदमनोऽप्यथ दाशस्थावुभौ	॥ ३९ ॥
रामचन्द्ररामभद्रौ हनूमानपि मारुतौ ।	
वालौ सुग्रीवाग्रजोऽपि पार्थे बीभत्सुस्त्वपि	॥ ४० ॥
सातवाहनवत् सालवाहनोऽपि प्रकीर्तितः ।	
परिच्छदे परिजनः परिवर्हणमित्यपि	॥ ४१ ॥
मन्त्री बुद्धिसहायोऽपि वेत्री वेत्रधरोऽपि च ।	
हेमाध्यक्षे हैरिकोऽपि टङ्कपतिस्तु नैष्किके	॥ ४२ ॥
शुद्धान्ताध्यक्ष आन्तर्वेश्मिकान्तःपुरिकावपि ।	
सहायसाप्तपदीनौ सख्यावसुहृदप्यरौ	॥ ४३ ॥
नये नीतिरपि स्कन्धावारेऽपि शिबिरो मतः ।	
जयन्त्यपि वैजयन्त्यां पटकापि प्रकीर्त्यते	॥ ४४ ॥

ध्वजः पताकादण्डोऽपि झम्फानं याप्ययानवत् ।	
सादी सव्येष्ठोऽपि सूते कवचितोऽपि वर्मते	॥ ४५ ॥
कवचे दंशनं त्वक्त्रं तनुत्राणमपि स्मृतम् ।	
अधियाङ्गं धियाङ्गं चाधिकाङ्गवदुदाहृतम्	॥ ४६ ॥
शिरस्कं खोलमप्याहुः स्यान्निषङ्ग्यपि तूणिनि ।	
चापे धनूधनुशरासनान्यपि विदुर्बुधाः	॥ ४७ ॥
फरकस्फुरकौ खेटे क्षुरिका छुरिका छुरी ।	
ईल्यां तरवालिकापि परिघः पलिघः समौ	॥ ४८ ॥
ऊर्जस्व्यूर्जस्वान्मगधो मद्धो बोधकरोऽर्थिकः ।	
सौखशायनिकः सौखशाय्यकः सौखसुप्तिके	॥ ४९ ॥
रणे संस्फेदसंफेदौ बले द्रविणमूर्कतथा ।	
अवस्कन्दोऽपि धाट्यां स्यान्नशनं च पलायने	॥ ५० ॥
चारकोऽपि भवेद् गुप्तौ तापसे तु तपस्व्यपि ।	
विप्रे ब्रह्मापि चाग्नीध्राऽऽग्नीध्र्यऽप्यथ वृषी वृसी	॥ ५१ ॥
शसने शमनं चाथ दधिप्राज्यं-पृषातके ।	
अग्निहोत्र्यग्न्याहितोऽप्यथोऽपवासे समाविमौ	॥ ५२ ॥
उपवस्त्रमौपवस्त्रमुपवीते प्रवक्ष्यते ।	
ब्रह्मसूत्रं पवित्रं च वाल्मीकौ द्वाविमावपि	॥ ५३ ॥
मैत्रावरुण्यादिकवी पर्शुरामोऽपि भार्गवे ।	
योगीशो याज्ञवल्क्योऽपि दाक्षीपुत्रोऽपि पाणिनौ	॥ ५४ ॥
स्फोटायनः स्फोटायनः कात्यो वररुचौ तथा ।	
कारेणवः पालकाप्ये चाणक्यश्चणकात्मजे	॥ ५५ ॥
वैशेषिके कणादोऽपि जैनोऽनेकान्तवाद्यपि ।	
चार्वाके लौकायतिकः कृषिः प्रसृतमित्यपि	॥ ५६ ॥

न्यासार्पणे परिदानं वणिक् प्रापणिकः स्मृतः ।	
अयुते नियुतं पोते स्मृतं प्रवहणं बुधैः	॥ ५७ ॥
कर्णोऽप्यरित्रे दुर्गस्य गवेश्वरोऽपि गोमति ।	
कर्षके क्षेत्राजीवोऽपि कोटीशो लोष्टभेदनः	॥ ५८ ॥
मार्द्वाकमपि मद्येऽनुतर्षोऽपि चषके स्मृतः ।	
कुविन्दे तन्त्रवायोऽपि वेमा वेमोपि कीर्त्यते	॥ ५९ ॥
रजको धावकोऽप्युक्तः पादत्राणं च पादुका ।	
तैलिकस्तिलतुदोऽपि स्थकारोऽपि वर्धकिः	॥ ६० ॥
चित्रकारो लिखकश्च लेपकृल्लेपकोऽपि च ।	
कुतूहले विनोदोऽपि सौनिकः खट्टिकोऽपि च	॥ ६१ ॥
कूटयन्त्रे पाशयन्त्रं समौ चाण्डालपुक्कसौ ।	
इत्थं तृतीयकाण्डस्य शिलोञ्छोऽयं समर्थितः	॥ ६२ ॥

चतुर्थः काण्डः

रत्नवती भुवि दिवस्पृथिव्यावपि रोदसी ।	
माणिबन्धं माणिमन्तं सैन्धवे वसुके वसु	॥ १ ॥
टङ्कनष्टङ्कण उपावर्तनं चापि नीवृति ।	
जङ्गलः स्याज्जाङ्गलोऽपि मालवन्मालको मतः	॥ २ ॥
पत्तने पट्टनमपि कुण्डिने कुण्डिनापुरम् ।	
स्यात् कुण्डिनपुरमपि विपणौ पण्यवीथिका	॥ ३ ॥
सुरङ्गायां संधिरपि गृहे धाममपि स्मृतम् ।	
उपकार्योपकर्यापि प्रासादे च प्रसादनः	॥ ४ ॥
शान्तीगृहं शान्तिगृहे प्राङ्गणं त्वङ्गणं मतम् ।	
कपाटवत् कवाटोऽपि पक्षद्वारे खडक्किा	॥ ५ ॥

कुसूलवत् कुशूलोऽपि संपुटे पुट इत्यपि । पेटयां स्यात्पेटकोऽपि पेटापि कृतिनां मते	॥ ६ ॥
पवन्यपि समूहन्यामयोनिं मुसलं विदुः । कण्डोलके पिटकोऽपि चुल्ल्यामन्तीति कथ्यते	॥ ७ ॥
खजः खजकोऽपि मथि विष्कम्भः कटकोऽस्य तु । अगोऽपि पर्वते क्रौञ्चः क्रोञ्चवन्मन्यते बुधैः	॥ ८ ॥
कखट्यपि खटिन्यां स्यात्ताम्रमौदुम्बरं विदुः । शातकौम्भमपि स्वर्णे पारदश्चपलोऽपि च	॥ ९ ॥
रसजातं रसाग्र्यं च तुत्ये दार्वीरसोद्भवे । माक्षिके वैष्णवोऽपि स्याद्गोपित्तं हरितालके	॥ १० ॥
मनःशिलायां नैपाली शिला च सुधियां मता । शृङ्गारमपि सिन्दूरे कुरुविन्दे तु हिङ्गुलुः	॥ ११ ॥
बोलो गोपरसोऽप्युक्तो रत्नं माणिक्यमित्यपि । पद्मरागे शोणरत्नं वैराटो राजपट्टवत्	॥ १२ ॥
नीलमणौ महानीलं कमन्धमपि वारिणि । धूमिका धूममहिषी धूमर्यो महिकाः समाः	॥ १३ ॥
अकूवारोऽपि जलधौ मकरालय इत्यपि । निम्नगायां ह्रादिनी स्याज्जहनुकन्यापि जाह्नवी	॥ १४ ॥
कलिन्दपुत्री कालिन्दी रेवा मेकलकन्यका । चान्द्रभागा चन्द्रभागा गौमती गौतमीत्यपि	॥ १५ ॥
चक्राण्यपि पुटभेदाः पङ्के चिक्खल्ल इत्यपि । उद्घातनोद्घाटने च घटीयन्त्रे प्रकीर्तिते	॥ १६ ॥
सरस्तडाकस्तयकोऽप्यथ तल्लश्च पल्वले । आशयाशशुष्मबर्हिर्बहिरुत्थदमूनसः	॥ १७ ॥

अग्नौ क्षणप्रभा विद्युद् गन्धवाहसदागती ।	
वायौ चरणपेऽपि द्रुस्त्वक्त्वचा स्तबके पुनः	॥ १८ ॥
गुलुञ्छुलुम्बयौ माकन्दरसालावपि चूतवत् ।	
किङ्कियते कुरुण्टककुरुण्डकावपि स्मृतौ	॥ १९ ॥
कर्कन्धूरपि कर्कन्धौ ह्रस्वादिश्चाटरूषकः ।	
वाशा च स्नुहिः स्नुहापि प्रियालोपि पियालवत्	॥ २० ॥
नार्यङ्गोऽपि च नारङ्गोऽक्षे बिभेदक इत्यपि ।	
भवेत्तमालस्तापिच्छो निर्गुण्टी सिन्दुवारवत्	॥ २१ ॥
जपा जवा मातुलुङ्गो मातुलिङ्गोऽपि कीर्तितः ।	
धत्तूर इव धुत्तूरो वंशस्त्वक्सार इत्यपि	॥ २२ ॥
ह्रीबेरं केशसलिलपर्यायैः स्मर्यते बुधैः ।	
पङ्कजिन्यां कमलिनी कुमुदिनी कुमुद्वती	॥ २३ ॥
विसप्रसूनं कमले कुमुत्कुमुदवन्मतम् ।	
शेपालं च जलनीली सातीनोपि सतीनवत्	॥ २४ ॥
कुम्लासवत्कुल्माषोऽपि गवेधुका गवीधुका ।	
कणिशं कनिशं रिद्धे धान्ये त्वावासितं मतम्	॥ २५ ॥
हालाहलं हालहलं मुस्तायां मुस्तकोऽपि च ।	
कृमिः क्रिमिरपि गण्डूपदः किंचुलुकोऽपि च	॥ २६ ॥
शम्बुका अपि शम्बूका वृश्चिको द्रुत इत्यपि ।	
भसलो मधुकरोऽलिः पिक्को विक्कः करिः करी	॥ २७ ॥
व्यालो व्याडोऽप्यौषवाह्योऽप्युपवाह्योऽप रावरा ।	
शृङ्खले निगलोऽन्दूश्च कक्षा कक्ष्यापि वाल्हिके	॥ २८ ॥
वाल्हीकोऽपि वल्गवागे खलिनं च खलीनवत् ।	
मऽप्युष्ट्रे गोपतौ तु शण्ड इत्वर इत्यपि	॥ २९ ॥

स्थौरी स्थूर्यपि ककुदे ककुत्कुकुदमित्यपि । नैचिकं नैचिकी च स्यान्मलिनी बालगर्भिणी	॥ ३० ॥
पवित्रं गोमये छागे शुभोऽथ भषकः शुनि । सरमा देवशुन्यां च यमस्थोऽपि सैरिभे	॥ ३१ ॥
पारिन्द्र इव पारीन्द्रः शरभेऽष्टपदोऽपि च । सृगालवच्छृगालोऽपि प्लवगः प्रवगोऽपि च	॥ ३२ ॥
वानायुरपि वातायुरुन्दरोऽपि च मूषके । ह्रीकुर्वन्बिडालोऽपि गोकर्णोऽपि भुजङ्गमे	॥ ३३ ॥
जलव्यालेऽलीगर्दोऽपि शेषः स्यादेककुण्डलः । आशीराशी च दंष्ट्रायां निर्मोके निर्लयन्यपि	॥ ३४ ॥
पतत्री पतत्रिरपि पिच्छं पिञ्छमपि स्मृतम् । परपुष्ट्यन्यभृतौ च पिके बर्हिणि बर्हिणः	॥ ३५ ॥
वायसे बलिपुष्टोऽपि द्रोणोऽपि द्रोणकाकवत् । सारस्यां लक्ष्मणी क्रौञ्च्यां कुञ्जा चाषे दिविः किकिः	॥ ३६ ॥
किकिदीविरपि प्रोक्तष्टिद्विभे टीटिभोऽपि च । कलविङ्गे कुलिङ्गोऽपि दात्यूहे कालकण्ठकः	॥ ३७ ॥
दात्योहोऽपि बलाका च बकेरुर्विसकण्ठिका । मेधाव्यपि शुके तैलपायिकायां निशाटनी	॥ ३८ ॥
कपोते पारावतोऽपि मत्स्ये मच्छोऽथ तन्तुणे । स्मृतो वरुणपाशोऽपि नके शङ्कुमुखोऽपि च	॥ ३९ ॥
उहारः कूर्म इत्येष तिर्यक्काण्डः शिलोज्जितः पञ्चम काण्डः	
नारकास्तु नैरयिकाः पाताले तु तलं रसा	॥ १ ॥

इति पञ्चमकाण्डस्य शिलोञ्छोऽयं समर्थितः

षष्ठः काण्डः

जीवोऽपि चेतने जन्तौ प्राणी जन्मोऽपि जन्मनि । ॥ १ ॥

जीवातुर्जिवितेऽथायुः पुंस्युदन्तोऽपि चायुषि
संकल्पे स्याद्विकल्पोऽपि मनोऽनिन्द्रियमप्यथ । ॥ २ ॥

शर्म सौख्यं पीडा बाधः चर्चा चर्चोऽपि कथ्यते
विप्रतीसारोऽनुशयेऽथार्था अपीन्द्रियार्थवत् । ॥ ३ ॥

सुशीमस्तु सुषीमोऽपि कक्खटे खक्खटोऽपि च
जरटे जरटोऽम्लेऽम्ब्लो रवो रव इव स्मृतः । ॥ ४ ॥

निषाद्रो निषदो गर्जो गर्जा भद्रोऽपि मन्द्रवत्
आकरो निकरे युग्मे जकुटोऽथ कनीयसि । ॥ ५ ॥

कनिष्ठं विग्रहः शब्दप्रपञ्चे निखिले पुनः
स्यान्निःशेषमनूनं च खण्डलं चापि खण्डवत् । ॥ ६ ॥

मलीमसे कल्मषं च निकृष्टे याव्यरेपसी
लडहं रमणीयं च रम्ये नित्ये सदातनम् । ॥ ७ ॥

शाश्वतिकं च नेदीय इत्यन्तिकतमे स्मृतम्
एकाकिन्यवगणोऽपि प्रागप्यादौ प्रकीर्तितम् । ॥ ८ ॥

मध्यमे मध्यंदिनं च निर्गलमनर्गले
बहुरूपपृथग्रूपनानाविधाः पृथग्विधे । ॥ ९ ॥

झम्पा झम्पो व्यवच्छिन्ने छादितं पिहितेऽपि च
प्रकाशिते प्रादुष्कृतमवज्ञायामसूक्ष्णम् । ॥ १० ॥

बुधैरवमननावगणने अपि कीर्तिते
अन्दोलनमपि प्रेङ्ख्वाथोदस्तमप्युदञ्चितम् । ॥ ११ ॥

भिदा भिच्चोदितमपीरितेऽथाङ्गीकृते पुनः कक्षीकृतं स्वीकृतं च च्छिन्ने छातमपि स्मृतम् ।	॥ १२ ॥
प्राप्ते वित्रं विस्मृते च भवेत्प्रस्मृतमित्यपि अटयट्या पर्यटनमानुपूर्व्यमनुक्रमे ।	॥ १३ ॥
परीरम्भोऽपि संश्लेषे स्यादुद्घातोऽप्युपक्रमे जातौ जातमपि स्पर्धा संघर्षोऽप्यथ विक्रिया ।	॥ १४ ॥
विकारो विकृतिश्चापि विलम्भस्तु समर्पणम् दिष्ट्या समुपजोषं सर्वदा सदा सनत् सनात् ।	॥ १५ ॥
निर्भरे च स्वती हेतौ येन तेन च कीर्तितौ अहो सम्बोधनेऽपीति षष्ठः काण्डः शिलोञ्छितः	॥ १६ ॥
वैक्रमेऽब्दे त्रिविस्विन्दुमिते(?) राधाद्यपक्षतौ । ग्रन्थोऽयं ददृभे श्रीमज्जिनदेवमुनीश्वरैः	॥ १ ॥

पू.श्री सुधाकलशमुनिविरचिता ॥ एकाक्षरनाममाला ॥

श्रीवर्धमानमानम्य सर्वातिशयशालिनम् । एकाक्षरनाममालां कीर्तयामि यथाश्रुतम्	॥ १ ॥
अः पुंलिङ्गः शार्ङ्गधारिण्यः स्वल्पार्थेऽव्ययः पुनः । विरञ्चावाश्च पुंलिङ्ग आ वाक्ये स्मरणेऽव्ययः	॥ २ ॥
आः सन्तापेऽव्ययः कुड्यामव्ययोऽवधृतौ स्मृतौ । इः कामे पुंलिङ्ग इ चाव्ययः कोपोक्ति-खेदयोः	॥ ३ ॥
ईः पद्यायामव्ययस्त्वी प्रत्यक्षे दुःखभावने । प्रकोपे सन्निधौ चैव पुंलिङ्ग उर्वृषध्वजे	॥ ४ ॥

रोषोक्तौ मन्त्रणेऽप्यर्थेऽव्यय उं त्वव्ययस्तथा ।	
प्रश्ने चाङ्गीकृतौ रोषे पुंलिङ्ग ऊस्तु रक्षणे	॥ ५ ॥
ऊमव्ययः प्रकोपोक्तौ प्रश्ने ऋदेवमातरि ।	
अव्यय ऋ तु कुत्सायां वचनेऽपि तथैव च	॥ ६ ॥
ऋस्त्वजे दानवाज्ज्यां ऋश्च स्याद् देवमातरि ।	
ऋर्वाग्रां भवेदेस्तु विष्णावैस्तु वृषध्वजे	॥ ७ ॥
ओरूर्ध्वलिङ्ग आहूतावव्ययः स्यादनन्त ओ ।	
संबोधने चाव्यय औ परब्रह्मण्यमः शिवे	॥ ८ ॥
कः सूर्य-मित्र-वाय्वग्नि-ब्रह्मा-ऽऽत्म-यम-केकिषु ।	
प्रकाश-वक्त्रयोश्चापि कं नीर-सुख-मूर्धसु	॥ ९ ॥
कुर्भू-कुत्सितशब्देषु पापीयसि निवारणे ।	
ईषदर्थे च किंशब्दः कुत्सने क्षेप-प्रश्नयोः	॥ १० ॥
वितर्का-ऽऽश्चर्य-निन्दासु किंशब्दः स्यात् कियानपि ।	
खमिन्द्रिय-स्वर्ग-शून्य-भूपा-ऽऽकाश-सुखेषु च	॥ ११ ॥
संविदि शून्यखण्डे च वर्तते खश्च भास्करे ।	
गो गन्धर्वे गणेशे च गीते गं गश्च गातरि	॥ १२ ॥
गौर्वाणी-बाण-भू-रश्मि-वज्र-स्वर्गा-ऽक्षि-वारिषु ।	
दिशि धेनौ श्रुतेश्चर्यां गणेशे चापि गौः स्मृतः	॥ १३ ॥
घः कुम्भे हनने घोषा-ऽन्तर्भाव-किङ्किणीष्वपि ।	
डो विषये भैरवे च चस्तरौ चन्द्र-चौरयोः	॥ १४ ॥
चुश्चकारे समाख्यातश्चकारः पुनरव्ययः ।	
अन्योन्यार्थे विकल्पार्थे समासे पादपूरणे	॥ १५ ॥
पक्षान्तरे समूहार्थे हेतावधृतावपि ।	
अन्वाचये तथा तुल्ययोगितायां च कीर्तितः	॥ १६ ॥

छः सूर्ये छेदके ख्यातस्तथा संवरणे भवेत् ।	
छं च छन्दसि तडिति निर्मले च तथा स्मृतः	॥ १७ ॥
जश्च जेतरि जनने विगते जिस्तु जेतरि ।	
जूर्विहायसि जवने पिशाच्यां विगतेऽपि च	॥ १८ ॥
ज्ञो नक्तं गायने नष्टे घर्घरध्वनिनामनि ।	
चारुवाक्-चारयोर्ज्ञस्तु व्यूहने गूढरूपके	॥ १९ ॥
टः पृथिव्यां ध्वनौ वायौ करङ्के टं पुनर्भुवि ।	
चकोरेऽब्दे तथा ठस्तु घटे शून्ये बृहद्धनौ	॥ २० ॥
चन्द्रस्य मण्डले रुद्रे डो वृषाङ्के ध्वनावपि ।	
बन्दिवृन्दे तथा डः स्याद् यामिनीपतिमण्डले	॥ २१ ॥
ढो ढक्कायां समाख्यातस्तथा ढा निर्गुणे ध्वनौ ।	
णः प्रकटे निष्फले च प्रस्तुते ज्ञान-बन्धयोः	॥ २२ ॥
तकारस्तस्करे युद्धे कोडे पुच्छे च ता श्रियाम् ।	
तु स्यात् पूर्वनिवृत्तौ च पूर्वस्मादवधारणे	॥ २३ ॥
विलक्षणे विकल्पार्थे थो भवेद् भयरक्षणे ।	
भूधरे च तथा भारे दो दाने दायकेऽपि च	॥ २४ ॥
दाने दातरि दा केचिद् विदुर्दा छेद-बन्धयोः ।	
दं कलत्रं तथा धं च धीरे च धनदे धने	॥ २५ ॥
धश्च चित्रेऽश्ववारे च धीर्बुद्धाविषुधावपि ।	
गुह्यकेशे विरिञ्चौ धा तथा धूर्भार-कम्पयोः	॥ २६ ॥
धूते धुराकम्पने च नो बुद्धौ ज्ञान-बन्धयोः ।	
अस्मान्स्मभ्यमस्माकमेषां स्थाने भवेच्च नः	॥ २७ ॥
निषेधार्थेऽव्ययौ नो च नकारश्च नरस्तु ना ।	
निः श्रुते नेतरि ख्यातो नुः स्तुतौ च प्रकीर्तितः	॥ २८ ॥

निः स्यात् क्षेपे च नित्यार्थे भृशार्था-ऽऽश्रय-राशिषु ।	
कौशले बन्धने मोक्षे संशये दारुकर्मणि	॥ २९ ॥
अधोभावोपरमयोः सन्निधानेऽव्ययो मतः।	
नुः प्रश्ने च वितर्के च विकल्पेऽनुशयेऽव्ययः	॥ ३० ॥
तरण्यां नौस्तथा ख्यातः पः पाने पवने पथि ।	
प्रौढे च वर्णके पश्च पा पातरि तथा श्रुते	॥ ३१ ॥
फकारो निष्फले जल्पे पुष्करे भयरक्षणे ।	
फं फा वाते फले फेने फूत्कारे फूस्तथोदितः	॥ ३२ ॥
बः कुम्भे वरुणे पद्मे कलहे विगतौ तथा ।	
भश्चालि-शुक्रयोर्भावे भा च दीप्तौ भये तु भीः	॥ ३३ ॥
भं धिष्ये भूर्भुवि स्थाने मश्चन्द्रे च विधौ शिवे ।	
मौलौ च बन्धने मूः स्यान्मा माने वारणेऽव्ययः	॥ ३४ ॥
अस्मच्छब्दे द्वितीयायां मा च षष्ठ्यां च मे पुनः ।	
मा मातरि तथा लक्ष्म्यां यस्तु वाते यमेऽपि च	॥ ३५ ॥
धातर्यपि पशौ यः स्याद् या याने यातरि श्रियाम् ।	
खट्वाङ्गेऽपि च रुः कामे तीक्ष्णे वैश्वानरे नरे	॥ ३६ ॥
रामे वज्रे च शब्दे स्याद् रा द्रव्ये कनके पुनः ।	
आश्रये नीरदे च स्याद् रुः सूर्ये रक्षणेऽपि च	॥ ३७ ॥
भये शब्दे च री भ्रान्तौ लकाश्चलने पुनः ।	
लाऽऽदाने लूक्ष लवने लक्ष लौक्ष बिडौजसि	॥ ३८ ॥
लक्ष्मामृते दिशायां च लीः श्लेषे वलये तथा ।	
वो वाते वरुणे रुद्रे सान्त्वने चाव्ययः पुनः	॥ ३९ ॥
एवार्थे उपमाने च विकल्पे च समुच्चये ।	
विः श्रेष्ठेऽतीते नानार्थे वै हेतौ पादपूरणे	॥ ४० ॥

द्वितीयायाश्चतुर्थ्याश्च षष्ठ्या युष्मद्बहुत्वके ।	
वश्चाऽऽसां च विभक्तीनां द्वित्वे वां कथितो बुधैः	॥ ४१ ॥
आकाशे विहगे विश्व शं श्रेयसि सुखेऽव्ययः ।	
शा तु शान्ते च सास्नायां शीः शये हिंसनेऽपि च	॥ ४२ ॥
शुश्रुन्द्रे षः सदारः स्यात्तथेष्टे प्रसवे तु षूः ।	
सः सूर्ये च परोक्षे च सं शङ्कावव्ययस्तु सम्	॥ ४३ ॥
सङ्गार्थे शोभनार्थे च प्रकृष्टार्थ-समर्थयोः ।	
प्रथमान्तस्तदः स्थाने स्मृतौ लक्ष्म्यां च सोच्यते	॥ ४४ ॥
हः शूलिनि करे नीरे क्रोधे गर्भप्रभाषणे ।	
निवासेऽथाव्ययो हः स्यात् सम्बुद्धौ पादपूरणे	॥ ४५ ॥
अव्ययो हा स्मृतः शोके तथा दुःख-विषादयोः ।	
हि हेतौ पादपूतौ च विशेषे चावधारणे	॥ ४६ ॥
स्फुटे दानेऽथाव्ययो ही दुःखे हेतौ च विस्मये ।	
विषादे चाव्ययो हं त्वनुनये कोपभाषणे	॥ ४७ ॥
हुमव्ययः परिप्रश्ने वितर्के वचने तु हौ ।	
हे कुत्सायां तथा हे तु हूतौ सम्बोधने तु हौ	॥ ४८ ॥
राक्षसे क्षस्तथा क्षेत्रे शब्दा ये द्व्यक्षरादयः ।	
स्वरान्ता व्यञ्जनान्ताश्च ज्ञेया ग्रन्थान्तरात्तु ते	॥ ४९ ॥
मलधारिगच्छभर्तुः सूरैः श्रीराजशेखरस्य गुरोः ।	
शिष्यः सुधाकलश इत्येकाक्षरनाममालिकामतनोत्	॥ ५० ॥

अमरचन्द्रकविविरचिता ॥ एकाक्षरनाममालिका ॥

विश्वाभिधानकोशानि प्रविलोक्य प्रभाष्यते ।	
अमरेण कवीन्द्रेणैकाक्षरनाममालिका	॥ १ ॥
अः कृष्णः आः स्वयम्भूतिः काम ईः श्रीरुरीश्वरः ।	
ऊ रक्षणम् ऋ ज्ञेये देव-दानवमातरौ	॥ २ ॥
लृदेवसूर्लृवाराही भवेदेर्विष्णुरैः शिवः ।	
ओर्वेधा औरनन्तः स्यादं ब्रह्म परमः शिवः	॥ ३ ॥
को ब्रह्मा-ऽऽत्म-प्रकाशा-ऽर्क-केकि-वायु-यमा-ऽग्निषु ।	
कं शीर्षेऽप्सु सुखे कुस्तु भूमौ शब्दे च किं पुनः	॥ ४ ॥
स्यात् क्षेप-निन्दयोः प्रश्ने वितर्के च खमिन्द्रिये ।	
स्वर्गे व्योम्नि नृपे शून्ये सुखे संविदि खो रवौ	॥ ५ ॥
गस्तु गातरि गन्धर्वे गं गीते गौर्विनायके ।	
स्वर्गे दिशि पशौ रश्मौ वज्रे भूमाविषौ गिरि	॥ ६ ॥
जलेऽक्षिणे घस्तु घण्टीशे घा किङ्किण्यां वधे ध्वनौ ।	
डस्तु भैरव-विषयेच्छयोश्चन्द्र-चौरयोः	॥ ७ ॥
छः सूर्ये छेदके छं तु निर्मले जस्तु जेतारि ।	
विगते जूर्नभोवाचि पिशाच्यां जवनेऽपि च	॥ ८ ॥
झो नष्टे चारुवायौ जो गायने घर्घरध्वनौ ।	
टं पृथिव्यां करङ्के च टो ध्वनौ ठो महेश्वरे	॥ ९ ॥
शून्ये बृहद्धनौ चन्द्रमण्डले डः शिवे ध्वनौ ।	
जापे ढो निर्गुणे शब्दे ढक्कायां णस्तु निष्फले	॥ १० ॥
ज्ञाने तस्तस्कर-कोडपुच्छयोस्ता पुनः श्रियाम् ।	
थो भीत्राणे महीध्रे दं पन्त्यां दा दातृ-दानयोः	॥ ११ ॥

छेदे बन्धे च धा गुह्यकेशे धातरि धीर्मतौ । धूर्भार-कम्प-चिन्तासु नः पुनर्बन्ध-बुद्धयोः	॥ १२ ॥
निस्तु नेतरि नुः स्तुत्यां नौस्तर्या पस्तु पातरि । पवने जलपाने च फो झञ्झानिल-फेनयोः	॥ १३ ॥
फूस्तु फूत्कारे निष्फलभाषणे बः प्रचेतसि । कलशे विः खा-ऽण्डजयोर्भमुडौ भोऽलि-शुकयोः	॥ १४ ॥
भा कान्तौ भूर्भुवि स्थाने भीर्भये मः शिवे विधौ । चन्द्रे शिरसि मा माने श्री-मात्रोर्वारणेऽव्ययम्	॥ १५ ॥
मूः पुनर्बन्धने यस्तु मातस्त्रिनि यं पशौ । या तु यातरि खट्वाङ्गे याने लक्ष्म्यां च रो ध्वनौ	॥ १६ ॥
तीक्ष्णे वैश्वानरे कामे राः स्वर्णे जलदे धने । री भ्रमे रुर्भये सूर्ये ल इन्द्रे चलनेऽपि च	॥ १७ ॥
लूलावे लीः पुनः श्लेषे वलये वो महेश्वरे । वरुणे मारुते च स्यादौपम्ये पुनरव्ययम्	॥ १८ ॥
शं शुभे शा च सास्नायां शी शयने शुर्निशाकरे । षः श्रेष्ठे षूः पुनर्गर्भविमोक्षे सः परोक्षके	॥ १९ ॥
सा लक्ष्म्यां हो निपाते च हस्ते दारुणि शूलिनि । क्षः क्षेत्रे रक्षसीत्युक्ता माला प्राक्सूरिसम्मता	॥ २० ॥
पूर्वाचार्यैस्तु ग्रथिता शोध्या सद्गुणशालिभिः । नाम्नामेकार्थ-नानार्थैकाक्षराणामियं मया	॥ २१ ॥

कविश्रीधनञ्जयविरचितम् ॥ धनञ्जयनाममाला ॥

तत्रमामि परं ज्योति-रवाङ् मनसगोचरम् ।	
उन्मूलयत्यविद्यां यद्, विद्यामुन्मीलयत्यपि	॥ १ ॥
द्वयं द्वितय-मुभयं, यमलं युगलं युगम् ।	
युग्मं द्वन्द्वं यमं द्वैतं, पादयोः पातु जैनयोः	॥ २ ॥
ऋषिर्यतिर्मुनिर्भिक्षु-स्तापसः संयतो व्रती ।	
तपस्वी संयमी योगी, वर्णी साधुश्च पातु वः	॥ ३ ॥
दीक्षितं शैक्षं शिष्यं च, तमन्तेवासिनं विदुः ।	
कृतान्ताऽऽगमसिद्धान्तग्रन्थाः शास्त्रमतः परम्	॥ ४ ॥
भूमिर्भूः पृथिवी पृथ्वी, गह्वरी मेदिनी मही ।	
धरा वसुमती धात्री, क्षमा विश्वंभराऽवनिः	॥ ५ ॥
वसुधा धरणी क्षोणी, क्षमा धरित्री क्षितिश्च कुः ।	
कुम्भिनीलोर्वरा चोर्वी, जगती गौर्वसुन्धरा	॥ ६ ॥
तत्पर्याय-धरः शैलस्तत्पर्याय-पतिर्नृपः ।	
तत्पर्याय-रुहो वृक्षः, शब्दमन्यं च योजयेत्	॥ ७ ॥
दरीभृदचलः शृङ्गी, पर्वतः सानुमान् गिरिः ।	
नगः शिलोच्चयोऽद्रिश्च, शिखरी त्रिककुन् मरुत्	॥ ८ ॥
प्रस्थं पार्श्वं तटं सानु-मैखलोपत्यका तटी ।	
नितम्बमन्तो दन्तश्च, तद्गानपि गिरिः स्मृतः	॥ ९ ॥
राजाऽधिपः पतिः स्वामी, नाथः परिवृढः प्रभुः ।	
ईश्वरो विभुरीशानो, भर्तेन्द्र इन ईशिता	॥ १० ॥
अनोकहस्तरुः शाखी, विटपी फलिनो नगः ।	
द्रुमोऽङ्घ्रिपः फलेग्राही, पादपोऽगो वनस्पतिः	॥ ११ ॥

तत्पर्याय-चरो ज्ञेयो, हरिर्बलिमुखः कपिः ।	
वानरः प्लवगश्चैव, गोलाङ्गूलोऽथ मर्कटः	॥ १२ ॥
विपिनं गहनं कक्ष-मरण्यं काननं वनम् ।	
कान्तारमटवी दुर्ग, तच्चरः स्याद् वनेचरः	॥ १३ ॥
पुलिन्दः शबरो दस्यु-निषादो व्याधलुब्धकौ ।	
धानुष्कोऽथ किरातश्च, सोऽरण्यानीचरः स्मृतः	॥ १४ ॥
वारवारि कं पयोऽम्भोऽम्बु, पाथोऽर्णः सलिलं जलम् ।	
शरं वनं कुशं नीरं, तोयं जीवनमब्बिषम्	॥ १५ ॥
तत्पर्याय-चरो मत्स्य-स्तत्पर्याय-प्रदो घनः ।	
तत्पर्यायोद्भवं पद्मं, तत्पर्याय-धिरम्बुधिः	॥ १६ ॥
पृथुरोमा षडक्षीणो, यादो वैसारिणो झषः ।	
विसारी शफरो मीनः, पाठीनोऽनिमिषस्तिमिः	॥ १७ ॥
घनाघनो घनो मेघो, जीमूतोऽभ्रं बलाहकः ।	
पर्जन्यो मुदिरो नभ्राट् शम्पा सौदामनी तडित्	॥ १८ ॥
आकालिकी क्षणरुचि-विद्युत् तत्-पतिरम्बुदः ।	
निर्घातमशनिर्वज्र-मुल्काशब्दं च योजयेत्	॥ १९ ॥
जम्बालः कर्दमः पङ्क-स्तज्जं तामरसं विदुः ।	
कमलं नलिनं पद्मं, सरोजं सरसीरुहम्	॥ २० ॥
खरदण्डं कोकनदं, पुण्डरीकं महोत्पलम् ।	
इन्दीवरमरविन्दं, शतपत्रं च पुष्करम्	॥ २१ ॥
स्यादुत्पलं कुवलय-मथ नीलाम्बुजन्म च ।	
इन्दीवरं च नीलेऽस्मिन्, सिते कुमुदकैरवे	॥ २२ ॥
तद्-वती बिसिनी ज्ञेया, व्रततिर्वल्ली लता ।	
वल्लीनामानि योज्यानि, वारिधिर्वर्ण्यतेऽधुना	॥ २३ ॥

स्रोतस्विनी धुनी सिन्धुः, स्रवन्ती निम्नगाऽऽपगा ।	
नदी नदो द्विरेफश्च, सरिन्नाम्नी तरङ्गिणी	॥ २४ ॥
तत्-पतिश्च भवत्यब्धिः, पारावारोऽमृतोद्भवः ।	
अवारपारोऽकूपारो, रत्नमीनाऽभिधाऽऽकरः	॥ २५ ॥
समुद्रो वारिराशिश्च, सरस्वान् सागरोऽर्णवः ।	
सीमोपकण्ठं तीरं च, पारं रोधोऽवधिस्तटम्	॥ २६ ॥
भङ्गस्तरङ्गकल्लोलौ, वीचिरुत्कलिकाऽऽवलिः ।	
पाली वेला तटोच्छ्वासो, विभ्रमोऽयमुदन्वतः	॥ २७ ॥
मनुष्यो मानुषो मर्त्यो, मनुजो मानवो नरः ।	
ना पुमान् पुरुषो गोधो, धवः स्यात् तत्-पतिर्नृपः	॥ २८ ॥
भृत्योऽथ भृतकः पत्तिः पदातिः पदगोऽनुगः ।	
भटोऽनुजीव्यनुचरः, शस्त्रजीवी च किङ्करः	॥ २९ ॥
स्त्री नारी वनिता मुग्धा, भामिनी भीरुरङ्गना ।	
ललना कामिनी योषिद्, योषा सीमन्तिनी वधूः	॥ ३० ॥
नितम्बिन्यबला बाला कामुकी वामलोचना ।	
भामा तनूदरी रमा, सुन्दरी युवतिश्चला	॥ ३१ ॥
भार्या जाया जनिः कुल्या, कलत्रं गेहिनी गृहम् ।	
महिला मानिनी पत्नी, तथा दाराः पुरन्ध्रयः	॥ ३२ ॥
वल्लभा प्रेयसी प्रेष्ठा, रमणी दयिता प्रिया ।	
इष्टा च प्रमदा कान्ता, चण्डी प्रणयिनी तथा	॥ ३३ ॥
सती पतिव्रता साध्वी, पतिवत्येकपत्यपि ।	
मनस्विनी भवत्यार्या, विपरीता निरूप्यते	॥ ३४ ॥
बन्धकी कुलट्य मुक्ता, पुनर्भूः पुंश्चली खला ।	
स्पर्शाऽभिसारिका दूती, स्वैरिणी शम्भली तथा	॥ ३५ ॥

गणिका लज्जिका वेश्या, रूपाजीवा विलासिनी ।	
पण्यस्त्री दारिका दासी, कामुकी सर्ववल्लभा	॥ ३६ ॥
कान्तेष्ट्यै दयितः प्रीतः, प्रियः कामी च कामुकः ।	
वल्लभोऽसुपतिः प्रेयान्, विट्श्च रमणो वरः	॥ ३७ ॥
सवित्री जननी माता जनकः सविता पिता ।	
देहोऽपघनकायाङ्गं, वपुः संहननं तनुः	॥ ३८ ॥
कलेवरं शरीरं च, मूर्तिरस्माद्-भवः सुतः ।	
पुत्रः सूनुरपत्यं च, तुक् तोकं चात्मजः प्रजा	॥ ३९ ॥
उद्वहस्तनयः पोतो, दारको नन्दनोऽर्भकः ।	
स्तनन्धयोत्तानशयौ, स्त्रीत्वे दुहितरं विदुः	॥ ४० ॥
वयस्याऽऽली सहचरी, सध्रीची सवयाः सखी ।	
आलीविवर्जितं मित्रं, सम्बन्धो मित्रयुः सुहृत्	॥ ४१ ॥
सहकृत्वा सहकारी, सहायः सामवायिकः ।	
सनाभिः सगोत्रो बन्धुः सोदर्योऽवरजोऽनुजः	॥ ४२ ॥
कनीयानग्रजो ज्येष्ठो, भ्राता जामी स्वसाऽनुजा ।	
भर्तुः स्वसा ननान्दा स्याद्, मातुलानी प्रियाम्बिका	॥ ४३ ॥
वैर्यरातिरमित्रोऽरि-द्विद् सपत्नो द्विषद् रिपुः ।	
असेव्यो दुर्जनः शत्रु-दुष्टो द्वेषी खलोऽहितः	॥ ४४ ॥
दीधितिर्भानुरुस्त्रोऽशु-र्गभस्तिः किरणः करः ।	
पादो रुचिर्मरीचिर्भास्, तेजोऽर्चिर्गोर्द्युतिः प्रभा	॥ ४५ ॥
दीप्तिर्ज्योतिर्महो धाम, रश्मिरूर्जो विभा वसुः ।	
शीतोष्णप्रायपूर्वत्वे, तद्-वन्ताविन्दुभास्करो	॥ ४६ ॥
शशी विधुः सुधासूतिः, कौमुदीकुमुदप्रियः ।	
कलाभृच्चन्द्रमाश्चन्द्रः, कान्तिमानोषधीश्वरः	॥ ४७ ॥

उडूनि भानि तारक्षी, नक्षत्रं तत्-पतिर्निशा ।	
क्षणदा रजनी नक्तं, दोषा श्यामा क्षपा-करः	॥ ४८ ॥
तरणिस्तपनो भानु-ब्रध्नः पूषाऽर्यमा रविः ।	
तिग्मः पतङ्गो द्युमणि-मार्तण्डोऽर्को ग्रहाधिपः	॥ ४९ ॥
इनः सूर्यस्तमोऽध्वान्त-तिमिराऽरिर्विरोचनः ।	
दिनं दिवाऽहर्दिवसो, वासरस्तत्-कश्च सः	॥ ५० ॥
चक्रवाकाऽब्जपर्याय-बन्धुः कुमुदविप्रियः ।	
यमुनायमकानीन-जनकः सविता मतः	॥ ५१ ॥
वाहोऽश्वस्तुरगो वाजी, हयो धुर्यस्तुरङ्गमः ।	
सप्तिर्वा हरी रथ्यः, सप्ताद्यश्वो मयूखवान्	॥ ५२ ॥
खं विहायो वियद् व्योम, गगनाऽऽकाशमम्बरम् ।	
द्यौर्नभोऽभ्रान्तरिक्षं च, मेघवायु-पथोऽप्यथ	॥ ५३ ॥
तच्-चरः खेचरस्तद्-गः पक्षी पत्री पतत्र्यपि ।	
शकुन्तिः शकुनिर्विश्व, पतङ्गो विष्किरो वयः	॥ ५४ ॥
जाङ्गलं पिशितं मांसं, पलं पेशी च तत्-प्रियः ।	
यातुधानस्तथा रक्षो, रात्र्यादि-चर इष्यते	॥ ५५ ॥
सुतोऽदितेस्तडिद्धन्वा, सेन्द्रो देवः सुरोऽमरः ।	
स्वद्यौः स्वर्गोऽथ नाकश्च, तद्-वासस्त्रिदशो मतः	॥ ५६ ॥
तत्-पतिः शक्र इन्द्रश्च, सूनासीरः शतक्रतुः ।	
प्राचीनबर्हिः सूत्रामा, वज्री चाऽऽखण्डलो हरिः	॥ ५७ ॥
शत्रुर्बलस्य गोत्रस्य, पाकस्य नमुचेरपि ।	
वृत्रहा च सहस्राक्षो, गीर्वाणेशः पुरन्दरः	॥ ५८ ॥
बिडौजाश्चाऽप्सरानाथो, वासवो हरिवाहनः	
मरुतश्च मरुत्वांश्च, वृषा चैरावणाधिपः	॥ ५९ ॥

शतमन्युस्तुराषाद् च, पुरुहूतश्च कौशिकः ।	
सङ्कन्दनोऽथ मघवा, पुलोमारिर्मरुत्सखः	॥ ६० ॥
काष्ठा ककुब् दिगाशा च दक्षकन्या तथा हरित् ।	
तत्पर्यायपरं योज्यं, प्राज्ञैः पालगजाऽम्बरम्	॥ ६१ ॥
पवनः पवमानश्च, वायुर्वातोऽनिलो मरुत् ।	
समीरणो गन्धवाहः, श्वसनश्च सदागतिः	॥ ६२ ॥
नभस्वान् मातरिश्वा च, चरण्युर्जवनश्चलः ।	
प्रभञ्जनोऽस्य पर्याय-पुत्रौ भीमाऽञ्जनात्मजौ	॥ ६३ ॥
तत्सखोऽग्निः शिखी वह्निः, पावकश्चाऽऽशुशुक्षणिः ।	
हिरण्यरेताः सप्तार्चि-र्जातवेदास्तनूनपात्	॥ ६४ ॥
स्वाहापतिर्हुताशश्च, ज्वलनो दहनोऽनलः ।	
वैश्वानरः कृशानुश्च, रोहिताश्वो विभावसुः	॥ ६५ ॥
वृषाकपिः शमीगर्भो, हव्यवाहो हुताशनः ।	
तदादि-सूनुः सेनानीः, स्कन्दश्च शिखिवाहनः	॥ ६६ ॥
कार्तिकेयो विशाखश्च, कुमारः षण्मुखो गुहः ।	
शक्तिमान् क्रौञ्चभेदी च, स्वामी शरवणोद्भवः	॥ ६७ ॥
तत्पिता शङ्करः शम्भुः शिवः स्थाणुर्महेश्वरः ।	
त्र्यम्बको धूर्जटिः शर्वः, पिनाकी प्रमथाधिपः	॥ ६८ ॥
त्रिपुरारिर्विशालाक्षो, गिरीशो नीललोहितः ।	
रुद्रेन्दुमौलियज्ञारि-त्रिनेत्रा वृषभध्वजः	॥ ६९ ॥
उग्रः शूली कपाली च, शिपिविष्टो भवो हरः ।	
उमापतिर्विरूपाक्षो, विश्वरूपः कपर्दीपि	॥ ७० ॥
भागीरथी त्रिपथगा, जाह्नवी हिमवत्सुता ।	
मन्दाकिनी द्युपर्याय-धुनी गङ्गा नदीश्वरः	॥ ७१ ॥

विधिर्वेधा विधाता च, द्रुहिणोऽजश्चतुर्मुखः ।	
पद्मपर्याययोनिश्च, पितामहविरञ्चिनौ	॥ ७२ ॥
हिरण्यगर्भः स्रष्टा च, प्रजापतिः सहस्रपात् ।	
ब्रह्मात्मभूरनन्तात्मा, कस्तत्पुत्रो हि नारदः	॥ ७३ ॥
कृष्णो दामोदरो विष्णु-रुपेन्द्रः पुरुषोत्तमः ।	
केशवश्च हृषीकेशः, शाङ्गी नारायणो हरिः	॥ ७४ ॥
केशी मधुर्बलिर्बाणो, हिरण्यकशिपुर्मुखः ।	
तदादि-सूदनः शौरिः, पद्मनाभोऽप्यधोक्षजः	॥ ७५ ॥
गोविन्दो वासुदेवश्च, लक्ष्मीः श्रीर्गोमिनीन्दिरा ।	
तत्पतिः शैलभूम्यादि-धस्त्रकधरस्तथा	॥ ७६ ॥
तत्पुत्रो मन्मथः कामः, शूर्पकारिरनन्यजः ।	
कायपर्याय-रहितो, मदनो मकरध्वजः	॥ ७७ ॥
शिलीमुखः शरो बाणो, मार्गणो रोपणः कणः ।	
इषुः काण्डं क्षुरप्रं च, नाराचं तोमरं खगः	॥ ७८ ॥
कार्मुकं धन्व चापं च, धर्मं कोदण्डकं धनुः ।	
शिलीमुखादेयसनं, तत्कोटिमटनीं विदुः	॥ ७९ ॥
पुष्पं सुमनसः फुल्लं, लतान्तं प्रसवोद्गमौ ।	
प्रसूनं कुसुमं ज्ञेयं तदाद्यस्त्रशरः स्मरः	॥ ८० ॥
स्वान्तमास्वनितं चित्तं, चेतोऽन्तःकरणं मनः ।	
हृदयं विशिखाऽऽकूतं, मारस्तत्रोद्भवो मतः	॥ ८१ ॥
मौर्वी जीवा गुणो गव्या, ज्याऽलिर्भृङ्गः शिलीमुखः	
भ्रमरः षट्पदो ज्ञेयो, द्विरेफश्च मधुव्रतः	॥ ८२ ॥
मौर्व्यादिप्रान्तमल्यादि, कन्दर्पस्यैक्षवं धनुः ।	
हेतिरस्त्राऽऽयुधं शस्त्रं, पुष्पाद्यस्त्रः स्मरो मतः	॥ ८३ ॥

ध्वजं पताका केतुश्च, चिह्नं तद्वैजयन्त्यपि ।	
तत्तदन्तो झषाद्यादिः, शम्भोर्विघ्नकरः स्मरः	॥ ८४ ॥
कौक्षेयकोऽसिर्निस्त्रिशः, कृपाणः करवालकः ।	
तरवारिर्मण्डलाग्रं, खड्गनामावलिं विदुः	॥ ८५ ॥
अक्षौहिणी बलाऽनीकं, वाहिनी साधनं चमूः ।	
ध्वजिनी पृतना सेना, सैन्यं दण्डो वरूथिनी	॥ ८६ ॥
कदनं समरं युद्धं, संयुगं कलहं रणम् ।	
संग्रामं संपरयाऽऽजी, संयदाहुर्महाहवम्	॥ ८७ ॥
गजो मतङ्गजो हस्ती, वारणोऽनेकपः करी ।	
दन्ती स्तम्बेरमः कुम्भी, द्विरदेभ-मतङ्गमाः	॥ ८८ ॥
शुण्डालः सामजो नागो, मातङ्गः पुष्करी द्विपः ।	
करेणुः सिन्धुरस्तेषु, यन्ता याता निषाद्यपि	॥ ८९ ॥
नागाद्यरिः कण्ठीरवो, मृगेन्द्रः केसरी हरिः ।	
व्याघ्रश्चमूरुः शार्दूलः, शरभोऽष्टपदोऽष्टपात्	॥ ९० ॥
क्रोडो वरहो दंष्ट्री च, घृष्टिः पोत्री च शूकरः ।	
उष्ट्रो मयः शूङ्खलकः, करभः शीघ्रगामुकः	॥ ९१ ॥
कौलेयकः सारमेयो, मण्डलः श्वा पुरोगतिः ।	
जिह्वापो ग्रामशार्दूलः, कुक्कुरो रात्रिजागरः	॥ ९२ ॥
हेम चाऽष्टपदं स्वर्णं, कनकाऽर्जुनकाञ्चनम् ।	
सुवर्णं हिरण्यं भर्मं, जातरूपं च हाटकम्	॥ ९३ ॥
तपनीयं कलधौतं, कार्तस्वरं शिलोद्भवम् ।	
रूप्यं रजतं गुलिका, शुक्तिजं मौक्तिकं तथा	॥ ९४ ॥
वित्तं वस्तु वसु द्रव्यं, स्वार्थं रा द्रविणं धनम् ।	
कस्वरं तत्पतिं प्राहुः कुबेरं चैकपिङ्गलम्	॥ ९५ ॥

वैश्रवणं राजराज - मुत्तराशापतिं तथा ।	
अलकानिलयं श्रीदं, धनपर्यायदायकम्	॥ ९६ ॥
राष्ट्रं जनपदो निर्गो, जनान्तो विषयः स्मृतः ।	
पूः पुरं पुरी नगरी, पत्तनं पुटभेदनम्	॥ ९७ ॥
वक्त्रं लपनमास्यं च, वदनं मुखमाननम् ।	
श्रवणं श्रोत्रं श्रवश्चापि, कर्णं चैव श्रुतिं विदुः	॥ ९८ ॥
दृगक्षि चक्षुर्नयनं, दृष्टिर्नेत्रं विलोचनम् ।	
कटाक्षं केकराऽपाङ्गं, विभ्रमस्तस्य वैकृतम्	॥ ९९ ॥
दोर्दोषा च भुजो बाहुः, पाणिर्हस्तः करस्तथा ।	
प्राहुर्बाहुशिरोऽसं च, हस्तशाखा कराङ्गुलिः	॥ १०० ॥
दन्तवासोऽधरोऽप्योष्ठो, वर्णितो दशनच्छदः ।	
शिरोधरा गलो ग्रीवा, कण्ठश्च धमनी धमः	॥ १०१ ॥
नासा घ्राणपुरो वक्षः कुक्षिः स्याज्जठरोदरम् ।	
स्तनः पयोधरः कुचो, वक्षोज इति वर्णितः	॥ १०२ ॥
कर्टिर्नितम्बः श्रोणिश्च, जघनं जानु जङ्घ च ।	
चलनं चरणं पादं, क्रमोऽङ्घ्रिश्च पदं विदुः	॥ १०३ ॥
शिरो मूर्धोत्तमाङ्गं कं, प्रारभ्यं प्रेरितेरितम् ।	
वाग् वचो वचनं वाणी, भारती गीः सरस्वती	॥ १०४ ॥
सिंहद्विपघने गर्जो, हेष्ठाऽश्वे बृंहितं गजे ।	
स्फीत्कृतं धेनुकलभे, स्तनितं जलदे तथा	॥ १०५ ॥
स्यन्दने चीत्कृतं मन्त्रे, भटे च हुङ्कृतम् तथा ।	
सीत्कृतं मणितं कामे, खन्कृतं शृङ्खलाऽऽयुधे	॥ १०६ ॥
मञ्जीरकं तुलाकोटि-नूपुरं तत्र झङ्कृतम् ।	
झाङ्कृतं चाथ मरुति, क्रेङ्कृतं क्रौञ्चहंसयोः	॥ १०७ ॥

प्रतीतं संस्तुतं लब्धं, दृष्टं परिचितं स्मृतम् ।	
संस्थितं दशमीस्थं च, परासुं च मृतं विदुः	॥ १०८ ॥
खेदो द्वेषोऽप्यमर्षश्च, रुद् कोपक्रोधमन्यवः ।	
हर्षः प्रमोदः प्रमदो, मुतोषाऽऽनन्द उत्सवः	॥ १०९ ॥
कृपाऽनुकम्पाऽनुक्रोशोऽहन्तोक्तिः करुणा दया ।	
शेमुषी धिषणा प्रज्ञा, मनीषा धीस्तथाऽऽशयः	॥ ११० ॥
प्राज्ञो मेधादिमान् विद्वा-नभिरूपो विचक्षणः ।	
पण्डितः सुरिराचार्यो, वाग्मी नैयायिकः स्मृतः	॥ १११ ॥
पारिषद्यो बुधः सभ्यः, सदस्यः सन् सभोचितः ।	
आस्थानाधिपती राजा, राजसूयो नृपक्रतुः	॥ ११२ ॥
विष्टरं मल्लिकां पीठ-मासन्दीमासनं विदुः ।	
विष्टपं भुवनं लोको, जगत्तस्य पतिर्जिनः	॥ ११३ ॥
सर्वज्ञो वीतरागोऽहन् केवली धर्मचक्रभृत् ।	
तीर्थङ्करस्तीर्थकर-स्तीर्थकृद् दिव्यवाक्पतिः	॥ ११४ ॥
वर्षीयान् वृषभो ज्यायान्, पुरुषाद्यः प्रजापतिः ।	
ऐक्ष्वाकः काश्यपो ब्रह्मा, गौतमो नाभिजोऽग्रजः	॥ ११५ ॥
सन्मतिर्महतिर्वीरो, महावीरोऽन्त्यकाश्यपः ।	
ज्ञातान्वयो वर्धमानो, यतीर्थमिह साम्प्रतम्	॥ ११६ ॥
चेलं निवसनं वास-श्चीरमम्बरमंशुकम् ।	
वस्त्राद्यन्तदिगाद्यादि-संज्ञितो वृषभेश्वरः	॥ ११७ ॥
कुङ्कुमं रुधिरं रक्तं कस्तूरी मृगनाभिजा ।	
कर्पूरं घनसारं च, हिमं सेवेत पुण्यवान्	॥ ११८ ॥
समालम्भोऽङ्गरागश्च, प्रसाधनविलेपनम् ।	
भूषणाऽऽभरणं रुच्यं, माल्यं मालागुणस्रजः	॥ ११९ ॥

मेखला रसना काञ्ची, हेमपर्यायसूत्रकम् । श्रोणीबिम्बं कटिसूत्रं, मानसूत्रमिवाहितम्	॥ १२० ॥
मदिरां मद्यमैरेयं, सीधुं कादम्बरीमिराम् । प्रसन्नां वारुणीं हालां, मधुवारां सुरां विदुः	॥ १२१ ॥
शुण्डाऽऽसवस्तद्विधायी, शौण्डो गद्येत मद्यपः । शक्तोऽक्षद्यूतपानेषु, विचित्रा शब्दपद्धतिः	॥ १२२ ॥
सर्पिर्हैयङ्गवीनाज्यं, दुग्धं क्षीराऽमृतं पयः । उदश्चिन्मथितं तक्रं, कालशेयं पिबेद् गुरुः	॥ १२३ ॥
प्रायो वयो दशाऽनेहा, पूर्णं यौवनिकं विदुः । तारुण्यं यौवनं चान्त्यो, वाद्धीनः स्थविरो मतः	॥ १२४ ॥
वंशोऽन्वयोऽन्ववायः स्या-दाम्नायः सन्ततिः कुलम् । ओघो वर्गश्च सन्तानः, काव्यमेव कवेः स्थितिः	॥ १२५ ॥
हंसो मरालश्चकाङ्क्षो हंसवाहः सनातनः । वरय वारला हंसी, कोक ईहामृगो वृकः	॥ १२६ ॥
मयूरो बर्हिणः केकी, शिखी प्रावृषिकस्तथा । नीलकण्ठः कलापी च, शिखण्डी तत्पतिर्गुहः	॥ १२७ ॥
हरिणो मृगः पृषत-स्तदङ्कः शर्वरीकरः । खमिन्द्रियं हृषीकं च, स्रोतोऽक्षं करणं विदुः	॥ १२८ ॥
पन्नगोऽर्हिर्विषधरो, लेलिहानो भुजङ्गमः । नागोरगौ फणी सर्प-स्तद्वैरी विनतात्मजः	॥ १२९ ॥
सुपर्णो गरुडस्ताक्षर्यो, गरुत्मान् शकुनीश्वरः । इन्द्रजिन्मन्त्रपूतात्मा, वैनतेयो विषक्षयः	॥ १३० ॥
पुण्यं भाग्यं च सुकृतं, भागधेयं च सत्कृतम् । अघमंहश्च दुरितं, पाप्मा पापं च किल्बिषम्	॥ १३१ ॥

वृजिनं कलिलमेनो, दुष्कृतं तज्जयी जिनः ।	
सदनं सद्य भवनं, धिष्यं वेश्माथ मन्दिरम्	॥ १३२ ॥
गेहं निकेतनाऽगारं, निशान्तं निर्वृत्तं गृहम् ।	
वसत्याऽऽवसथाऽऽवासं, स्थानं धामाऽऽस्पदं पदम्	॥ १३३ ॥
निकाय्यं निलयं पस्त्यं, शरणं विदुरालयम् ।	
खेयं खातं च परिखा, वप्रः स्याद् धूलिकुट्टिमम्	॥ १३४ ॥
प्राकारः परिधिः सालः, प्रतोली गोपुरकृतिः ।	
प्रासादसौधहर्म्याणि, निर्व्यूहो मत्तवारणम्	॥ १३५ ॥
वातायनं मत्तालम्ब-मालम्ब्य सुखमासताम् ।	
तमोऽन्धकारं तिमिरं, ध्वान्तं संतमसं तमम्	॥ १३६ ॥
समः सवर्णः सजातिः, सदृक्षः सदृशः सदृक् ।	
तुल्यः सधर्मा सरूप-स्तुला कक्षोपमा विधा	॥ १३७ ॥
विन्मन्यो विद्यमानश्च, गुरुस्थानोऽम्बुजाननः ।	
सिंहनादीति च पर्याय-मुपमानेषु योजयेत्	॥ १३८ ॥
व्यपदेशो निभं व्याजः, पदं व्यतिकरश्छलम् ।	
छद्म वृत्तान्तमुत्प्रेक्षा, शब्दमन्यं च निर्णयेत्	॥ १३९ ॥
व्रातः पूगः समाजश्च, समूहः सन्ततिर्व्रजः ।	
व्यूहो निकायो निकरो, निकुरम्बं कदम्बकम्	॥ १४० ॥
ओघः समुदयः संघः, संघातः समितिस्ततिः ।	
निचयः प्रकरः पङ्क्तिः, पशूनां समजो व्रजः	॥ १४१ ॥
अविदूरं च निकट-मविलम्बमनन्तरम् ।	
समीपाऽभ्याशमासन्न-मभ्यर्णं सन्निधिं विदुः	॥ १४२ ॥
जित्या हलिर्हलः सीरं, लाङ्गलं तत्करो बलः ।	
रेवतीदयितो नील-वसनः केशवाग्रजः	॥ १४३ ॥

अर्जुनः फाल्गुनो जिष्णुः, श्वेतवाजी कपिध्वजः । गाण्डिवी कार्मुकी सव्य-साची मध्यमपाण्डवः	॥ १४४ ॥
वृषसेनः सुनिर्मोको, दैत्यारिः शक्रनन्दनः । कर्णशूली किरीटी च, शब्दभेदी धनञ्जयः	॥ १४५ ॥
कुरुकीचकयोः शत्रु-र्वायुपुत्रो वृकोदरः । समवर्ती यमः कालः, कृतान्तो मृत्युरन्तकः	॥ १४६ ॥
धर्मराजः पितृपतिः, सूरसूनुः परेतराट् । शमनो यमुनाभ्राता, श्राद्धदेवश्च दण्डभूत्	॥ १४७ ॥
तदात्मजोऽजातरिपुः, कौन्तेयो भरतान्वयः । कौरव्यो राजलक्ष्मा च, सोमवंश्यो युधिष्ठिरः	॥ १४८ ॥
श्वेतार्जुनौ शुचिः श्येतो, वलक्षं सितपाण्डुरम् । शुक्लावदातं धवलं, पाण्डुः शुभ्रं शशिप्रभम्	॥ १४९ ॥
कृष्णं नीलाऽसितं कालं, धूमं धूम्रमलिप्रभम् । लोहितं रक्तमाताम्रं, पाटलं विशदारुणम्	॥ १५० ॥
गौरं पीतं हरिद्राभं, पालाशं हरितं हरित् । हरिणी लोहिनी शोणी, गौरी श्येनी पिशङ्ग्यपि	॥ १५१ ॥
सारङ्गी शबली काली, कल्माषी नीलपिङ्गली । परागं मधु किञ्जल्कं, मकरन्दं च कौसुमम्	॥ १५२ ॥
उपचाराद् रजः पांसुं, रेणुं धूलीं च योजयेत् । कलङ्काऽवद्यमलिनं किञ्जल्कं लक्ष्म लाञ्छनम्	॥ १५३ ॥
निर्वादमधमं पङ्कं, मलीमसमपि त्यजेत् । जनोदाहरणं कीर्ति, साधुवादं यशो विदुः	॥ १५४ ॥
वर्णं गुणावलिं ख्याति-मवदानं तु साहसम् । प्रेष्याऽऽदेशनिदेशाऽऽज्ञा-नियोगाः शासनं तथा	॥ १५५ ॥

संदेशः प्रिययोर्वार्ता, प्रवृत्तिः किंवदन्त्यपि ।	
कठोरं कठिनं स्तब्धं, कर्कशं परुषं दृढम्	॥ १५६ ॥
अश्लीलं काहलं फल्गु, कोमलं मृदु पेशलम् ।	
प्रत्यग्रं साम्प्रतं नव्यं, नवं नूतनमग्रिमम्	॥ १५७ ॥
पुगणं जरठं जीर्णं, प्राक्तनं सुचिरन्तनम् ।	
भो रे हंहो हे चामन्त्रे, कच्चित् किञ्चन संशये	॥ १५८ ॥
द्राक् क्षणेऽह्नाय सपदि, निषेधे मा न खल्वलम् ।	
उच्चैरुच्चावचं तुङ्ग-मुच्चमुन्नतमुच्छ्रितम्	॥ १५९ ॥
नीचं न्यग् आनतं कुब्जं, नीचैर्ह्रस्वं नयेत् परम् ।	
अमा सह समं साकं, सार्धं सत्रा सजूः समाः	॥ १६० ॥
सर्वदा सततं नित्यं, शश्वद् आत्यन्तिकं सदा ।	
शृङ्गी दृतिहरिर्नाथ-हरिस्तिर्यक् च शृङ्गिणः	॥ १६१ ॥
गौश्चतुष्पात् पशुस्तत्र, महिषी नाम देहिका ।	
वियोगं मदनावस्थां, विरहं फुल्लकं विदुः	॥ १६२ ॥
संहितं सहितं युक्तं, संपृक्तं संभृतं युतम् ।	
संस्कृतं समवेतं च, प्राहुरन्वीतमन्वितम्	॥ १६३ ॥
प्रेमाभिलाषमालम्बं, रागं स्नेहमतः परम् ।	
वर्त्माऽध्वा सरणिः पन्थाः, मार्गः प्रचरसञ्चरौ	॥ १६४ ॥
त्रिमार्गनामगा गङ्गा, घोषो गोमण्डलं व्रजः ।	
वत्सः शकृत्करिर्जातः षोडन् षड्दशनः स्मृतः	॥ १६५ ॥
कृती नदीष्णो निष्णातः, कुशली निपुणः पटुः ।	
क्षुण्णः प्रवीणः प्रगल्भः, कोविदश्च विशारदः	॥ १६६ ॥
विदग्धश्चतुरो धूर्त-श्चाटुकृत् कितवः शठः ।	
क्वापि नागरिको ज्ञेयो, गोत्रं संज्ञाङ्कनाम तत्	॥ १६७ ॥

मुग्धो मूढो जडोऽनेडो, मूको मूर्खश्च कद्वदः ।	
स देवानांप्रियोऽप्राज्ञो, मन्दो धीनामवर्जितः	॥ १६८ ॥
शौण्डीरो गर्वितः स्तब्धो, मानी चाहंयुरुद्धतः ।	
उद्ग्रीव उद्धरो दृप्तो, नीचश्च पिशुनोऽधमः	॥ १६९ ॥
चौरैकागारिकस्तेना-स्तस्करः प्रतिरोधकः ।	
निशाचरो गूढचरो, हारकः पारिपन्थिकः	॥ १७० ॥
षष्टिकः कलमः शालि-व्रीहिः स्तम्बकरिस्तथा ।	
प्रस्तरोपलपाषाण-दृषद्धातुशिलाघनाः	॥ १७१ ॥
तत्र जातमयो लोहं, शातकुम्भं नयेत् परम् ।	
साधीयोऽत्यर्थमत्यन्तं, नितान्तं सुष्ठु वै भृशम्	॥ १७२ ॥
स्फुटं साधु खलु स्पष्टं, विशदं पुष्कलामलम् ।	
चित्राश्चर्याद्भुतं नोद्यं, विस्मयः कौतुकोऽप्यहो	॥ १७३ ॥
क्षामं क्षान्तं कृशं क्षीणं, हीनं जीर्णं पुरातनम् ।	
शीर्णावसानं न्यूनं च, धैर्यं शौर्यं च पौरुषम्	॥ १७४ ॥
क्षिप्राऽऽशु मङ्गस्वरं शीघ्रं, सहसा झटिति द्रुतम् ।	
तूर्णं जवः स्यदो रंहो, रयो वेगस्तरो लघु	॥ १७५ ॥
पाशनीतः सितो बद्धः, संधानीतो नियन्त्रितः ।	
नियमितः शृङ्खलितः पिनद्धः पाशितो रिपुः	॥ १७६ ॥
कान्तं कमनं कम्पं च, कमनीयं मनोहरम् ।	
अभिरामं रमणीयं, रम्यं सौम्यं च सुन्दरम्	॥ १७७ ॥
चारु श्लक्ष्णं च रुचिरं, प्रशस्तं हृद्यबन्धुरम् ।	
दर्शनीयं मनोज्ञं च, चित्तपर्यायहारि च	॥ १७८ ॥
अवश्यायं तुषारं च, प्रालेयं तुहिनं हिमम् ।	
नीहारं तत्करं विद्धि, मृगाङ्गं रोहिणीपतिम्	॥ १७९ ॥

चारोऽवसर्पः प्रणिधि-निगूढपुरुषश्चरः ।	
तद्वानुक्तः सहस्राक्षः, सत्यार्थे सूनृतं ऋतम्	॥ १८० ॥
अत्यन्ताय चिरयेति, प्राह्णेऽकस्माद् बलादिति ।	
प्रायेणेति कृतिश्चेति, विभक्तिप्रतिरूपकम्	॥ १८१ ॥
अभियोगोद्यमोद्योगा, उत्साहो विक्रमो मतः ।	
रम्भा स्त्री कदली चिह्नं, मोचा सारतरुश्च सा	॥ १८२ ॥
कीनाशः कृपणो लुब्धो, गृध्नुर्दीनोऽभिलाषुकः ।	
रहोऽनुरहसोपांशु, रहस्यं च भिनत्ति कः ?	॥ १८३ ॥
कीचको ध्वनिमद्वेषु-स्तालो गेयक्रमोद्भवः ।	
पुष्करं मुरजं पद्मं, हस्तिहस्ताग्रनामकम्	॥ १८४ ॥
निस्तलं वर्तुलं वृत्तं, स्थपुटं विषमोन्नतम् ।	
दीर्घं प्रांशु विशालं च, बहुलं पृथुलं पृथु	॥ १८५ ॥
उल्बणं दारुणं तिग्मं, घोरं तीव्रोग्रमुत्कटम् ।	
शीतकं तिमिरं याप्यं, मन्दं विद्धि विलम्बितम्	॥ १८६ ॥
सौहार्दं सौहृदं हार्दं, सौहृद्यं सख्यसौरभम् ।	
मैत्री मैत्रेयिकाऽजर्यं, साहाय्यं सङ्गतं मतम्	॥ १८७ ॥
स्वभावः प्रकृतिः शीलं, निसर्गो विस्मसा निजः ।	
योग्या गुणनिकाऽध्यासः, स्यादभीक्ष्णं मुहुर्मुहुः	॥ १८८ ॥
मृषाऽलीकं मुधा मोघं, वितथं विफलं वृथा ।	
विधुरं व्यसनं कष्टं, कृच्छ्रं गहनमुद्धरेत्	॥ १८९ ॥
समस्तं सकलं सर्वं, कृत्स्नं विश्वं तथाऽखिलम् ।	
शकलं विकलं खण्डं, शल्कं लेशं लवं विदुः	॥ १९० ॥
मर्म कोषं च कलहं, परिवादं छलं नयेत् ।	
शोणितं लोहितं रक्तं, रुधिरं क्षतजाऽसृजम्	॥ १९१ ॥

सतताऽनारस्ताऽजस्राऽ-न्वहं कन्यापतिर्वरः ।	
उद्वाहः परिणयनं, विवाहश्च निवेशनम्	॥ १९२ ॥
शुषिरं विवरं रन्ध्रं छिद्रं गर्ता च गह्वरम् ।	
श्वभ्रं रस्यं च पातालं, नरकं यान्त्यमेधसः	॥ १९३ ॥
अदभ्रं भूरि भूयिष्ठं, बंहिष्ठं बहुलं बहु ।	
प्रचुरं नैकमानन्त्यं, प्रभूतं प्राज्यपुष्कले	॥ १९४ ॥
भवो भावश्च संसारः, संसरणं च संसृतिः ।	
तत्त्वज्ञश्चतुरो धीर-स्त्यजेज्जन्मजवं जवम्	॥ १९५ ॥
ओजस्व्यूर्जस्वी तेजस्वी, तरस्वी च मनस्व्यपि ।	
भास्वरो भासुरः शूरः प्रवीरः सुभटो मतः	॥ १९६ ॥
उररीकृतमप्यूरी-कृतमङ्गीकृतं तथा ।	
अस्तुङ्कारोऽभ्युपगमे, सत्यङ्कारः पणार्पणे	॥ १९७ ॥
तनुत्रं वर्म कवच-मावृतिर्बाणवारणम् ।	
कूर्पासं कञ्चुकं छत्र-मातपत्रोष्णवारणम्	॥ १९८ ॥
केशं शिरोरुहं वालं, कचं चिकुरमीहयेत् ।	
चूडापाशं च धम्मिल्लं, कबरी केशबन्धनम्	॥ १९९ ॥
क्षेमं कल्याणमभयं, श्रेयो भद्रं च मङ्गलम् ।	
भावुकं भविकं भव्यं, कुशलं च शिवं तथा	॥ २०० ॥
कवेर्धनञ्जयस्येयं, सत्कवीनां शिरोमणेः ।	
प्रमाणं नाममालेति, श्लोकानां हि शतद्वयम्	॥ २०१ ॥
वक्ता वाचस्पतिर्यत्र, श्रोता शक्रस्तथापि तौ ।	
शब्दपारायणस्यान्तं, न गतौ तत्र के वयम् ?	॥ २०२ ॥
तथापि किञ्चित् कस्मैचित्, प्रतिबोधाय सूचितम् ।	
बोधयेत् कियदुक्तिज्ञं, मार्गज्ञः सह याति किम् ?	॥ २०३ ॥

प्रमाणमकलङ्कस्य, पूज्यपादस्य लक्षणम् ।
 द्विसंधान-कवेः काव्यं, रत्नत्रयमपश्चिमम् ॥ २०४ ॥
 ब्रह्माणं समुपेत्य वेदनिनदव्याजात्तुषारचल-
 स्थानस्थावरमीश्वरं सुसुनदीव्याजात्तथा केशवम् ।
 अप्यम्भोनिधिशायिनं जलनिधिध्वानापदेशादहो !,
 पूत्कुर्वन्ति धनञ्जयस्य च भिया शब्दाः समुत्पीडिताः ॥ २०५ ॥

कविश्रीधनञ्जयविरचिता ॥ अनेकार्थनाममाला ॥

गम्भीरं रुचिरं चित्रं, विस्तीर्णार्थप्रकाशकम् ।
 शाब्दं मनाक् प्रवक्ष्यामि, कवीनां हितकाम्यया ॥ १ ॥
 अर्हत् पिनाकिनौ शम्भू, जिनावर्हत्तथागतौ ।
 वेदसूर्यौ विवस्वन्तौ, विष्णुरुद्रौ वृषाकपी ॥ २ ॥
 वैकुण्ठाविन्द्र गोविन्दा, - वनन्तौ शेषशार्ङ्गिणौ ।
 जीमूतौ करिकुत्कीलौ, पर्जन्यौ शक्रवारिदौ ॥ ३ ॥
 वनमम्भसि कान्तारे, भुवनं विष्टपेऽर्णसि ।
 घृतं सर्पिषि पानीये, विषं हालाहले जले ॥ ४ ॥
 तल्पं दारेषु शय्यायां, ज्योतिश्चक्षुषि तारके ।
 धवले सुन्दरे रामो, वामो वक्रे मनोहरे ॥ ५ ॥
 नक्षत्रे मन्दिरै धिष्यं वसने गगनेऽम्बरम् ।
 परिधौ पादपे सालः, सिन्धुः स्रोतसि योषिति ॥ ६ ॥
 सारसः शकुनौ धूर्ते, केतनं दीधितौ ध्वजे ।
 मयूखः कीलके दीप्तौ पतङ्गः शलभे खौ ॥ ७ ॥

अञ्जनः कज्जले नागे, सारङ्गः पृषते गजे । सरलः प्रगुणे वृक्षे, पुत्रागः सन्नरे तरौ	॥ ८ ॥
पाञ्चजन्योऽनले शङ्खे, कम्बुः शङ्खे मतङ्गजे । कस्वरो द्युभवे द्युम्ने, स्यन्दनं शकटेऽम्बुनि	॥ ९ ॥
अद्रिर्गिरिवनस्पत्योः, शिखरी तरुभूध्रयोः । राजा चन्द्रमहीपत्योः द्विजो दशनविप्रयोः	॥ १० ॥
मोचामरस्त्रियोः रम्भा, कदली ध्वजमोचयोः । अशोकः सुमनस्तर्वोः सुमनाः सुरपुष्पयोः	॥ ११ ॥
मुक्तारजतयोस्तारो, भूरि भूयः सुवर्णयोः । पानीयदुग्धयोः क्षीरं, पयः सलिलदुग्धयोः	॥ १२ ॥
कालप्रकर्षयोः काष्ठा, कोटिः संख्याप्रकर्षयोः । रन्ध्रसंश्लेषयोः सन्धिः, सिन्धुर्नदसमुद्रयोः	॥ १३ ॥
निषेधदुःखयोर्बाधा, व्यामोहो मूर्खमौढ्ययोः । कौपीनाकार्ययोगुह्यं, कीलालं रुधिराम्भसोः	॥ १४ ॥
मौल्यसत्कारयोरर्घो, जात्यः श्रेष्ठकुलीनयोः । मेघवत्सरयोरब्दस्ताक्ष्यो हयगरुन्मतोः	॥ १५ ॥
स्तब्धतास्थूणयोः स्तम्भश्चर्चा चिन्तावितर्कयोः । हस्कीलकयोः स्थाणुः स्वैरः स्वच्छन्दमन्दयोः	॥ १६ ॥
शङ्कुस्संकीर्णविवरे, पलालाग्नौ च कीलके । संख्यायां काननोद्भूते, वह्नौ दावो दवोऽपि च	॥ १७ ॥
कीनाशः कृपणे भृत्ये, कृतान्ते पिशिताशिनि । तथा पुण्यजनान् प्राहुः सज्जनान् राक्षसानपि	॥ १८ ॥
विरोचनो खौ चन्द्रे, दनुसूनौ हुताशने । हंसो नारायणे ब्रह्मे, यतावक्षे सितच्छदे	॥ १९ ॥

सोमश्चन्द्रोऽमृतं सोमः, सोमो राजा युगादिभूः ।	
सोमः प्रताननीभेदः सोमः पौलस्त्यदिक्पतिः	॥ २० ॥
अजो विधिरजो विष्णुरजः शम्भुरजस्तमः ।	
अजस्त्रैवार्षिको त्रीहिरजो रामपितामहः	॥ २१ ॥
शुद्धेऽनुपहते वह्नौ, ब्राह्मणे सचिवोत्तमे ।	
आषाढेऽध्यात्मसंविता, ब्रह्मचर्ये शुचिर्मता	॥ २२ ॥
अर्थोऽभिधेयैवस्तु, -प्रयोजननिवृत्तिषु ।	
भावः पदार्थचेष्टात्म, -सत्ताभिप्रायजन्मसु	॥ २३ ॥
प्रायोभूमोपमार्तक्य, -प्रभृत्यन्ननिवृत्तिषु ।	
अन्तः पदार्थसामीप्यधर्मसत्त्वव्यतीतिषु	॥ २४ ॥
अक्षो द्यूते विरूथाङ्गे, नयनादौ बिभीतके ।	
सारः श्रेष्ठे बले वित्ते, केशे जलचरे स्थिरे	॥ २५ ॥
वाचि वारि पशौ भूमौ दिशि लोम्नि पवौ दिवि ।	
विशिखे दीधितौ दृष्टावेकादशसु गौर्मतः	॥ २६ ॥
चन्द्रे सूर्ये यमे विष्णौ, वासवे ददुरे हये ।	
मृगेन्द्रे वानरे वायौ दशस्वपि हरिः स्मृतः	॥ २७ ॥
पद्मे करिकरप्रान्ते, व्योम्नि खड्गफले गदे ।	
वाद्यभाण्डमुखे तीर्थे, जले पुष्करमष्टसु	॥ २८ ॥
शृङ्गारादौ कषायादौ घृतादौ च विषे जले ।	
निर्यासे पारदे रागे वीर्येऽपि रस इष्यते	॥ २९ ॥
तीर्थं प्रवचने पात्रे, लब्धाम्नाये विदाम्बरे ।	
पुण्यारण्ये जलोत्तारे, महासत्ये महामुनौ	॥ ३० ॥
धातुः पञ्चसु लोहेषु, शरीरस्य रसादिषु ।	
पृथिव्यादिचतुष्के च, स्वभावे प्रकृतावपि	॥ ३१ ॥

प्रधानशृङ्गलाङ्गूलभूषापुण्ड्रप्रभावना ।	
ध्वजलक्ष्मणतुरङ्गेषु, ललामो नवसु स्मृतः	॥ ३२ ॥
आकृतावक्षरे रूपे, ब्राह्मणादिषु जातिषु ।	
माल्यानुलेपने चैव, वर्णः षट्सु निगद्यते	॥ ३३ ॥
आकारदाबुदात्तादौ, षड्जादौ निस्वने स्वरः ।	
समयाचारसिद्धान्त-कालेषु समयः स्मृतः	॥ ३४ ॥
तन्त्रं प्रधाने सिद्धान्ते सैन्यं तन्तौ परिच्छिदे ।	
सत्त्वमोजसि सत्तायामुत्साहे स्थेम्नि जन्तुषु	॥ ३५ ॥
रूपादौ तन्तुषु ज्याया अप्रधाने नये गुणः ।	
ज्ञानचारित्रमोक्षात्मश्रुतिषु ब्रह्मवाग्वरा	॥ ३६ ॥
अवकाशे क्षणे वस्त्रे, बहिर्योगे व्यतिक्रमे ।	
मध्येऽन्तःकरणे रन्ध्रे, विशेषे विरहेऽन्तरम्	॥ ३७ ॥
हेतौ निदर्शनं प्रश्ने स्तुतौ कण्ठसमीकृतौ ।	
आनन्तर्येऽधिकारार्थे, माङ्गल्ये चाथ इष्यते	॥ ३८ ॥
हेतावेवं प्रकारादौ व्यवच्छेदे विपर्यये ।	
प्रादुर्भावे समाप्तौ च इति शब्दः प्रकीर्तितः	॥ ३९ ॥
धर्मो धनुष्यर्हिसादावुत्पादादावये नये ।	
द्रव्यं क्रियाश्रये वित्ते, जीवादौ दारुवैकृते	॥ ४० ॥
मूर्तिमत्सु पदार्थेषु, संसारिण्यपि पुद्गलः ।	
अकर्मकर्मनोकर्मजातिभेदेषु वर्गणा	॥ ४१ ॥
ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः ।	
वैराग्यस्यावबोधस्य षण्णां भग इति स्मृतः	॥ ४२ ॥
प्राहुः कैवल्यमार्हन्त्ये विविक्ते निर्वृत्तावपि ।	
लब्धिः केवलबोधादाविष्यत्तौ नियतौ श्रियाम्	॥ ४३ ॥

अनेकान्ते च विद्यादौ, स्यान्निपातः शुभे क्वचित् । दर्शनादौ मणौ रत्नं भव्यः शस्ते, प्रसेत्स्यति	॥ ४४ ॥
परमात्मा जिने सिद्धे परमेष्ठ्यर्हदादिषु । सिद्धः सिद्धनिषद्यायामर्हत्सिद्धश्रियामपि	॥ ४५ ॥
अर्हत्सिद्धमिति द्वावप्यर्हत्सिद्धाभिधायिनौ । अर्हदादीनपि प्राहुः शरणोत्तममङ्गलान्	॥ ४६ ॥

महाकविश्रीधनपालविरचिता ॥ पाइअलच्छीनाममाला ॥

नमिरुण परमपुरिसं पुरिसुत्तमनाभिसंभवं देवं । वुच्छं पाइअलच्छि त्ति नाममालं निसामेह	॥ १ ॥
कमलासणो सयंभू पिआमहो चउमुहो य परमिद्धी । थेरो विही विरिचो पयावई कमलजोणी य	॥ २ ॥
दक्खायणी भवाणी सेलसुआ पव्वई उमा गोरी । अज्जा दुग्गा काली सिवा य कच्चायणी चंडी	॥ ३ ॥
अक्को तरणी मित्तो मत्तंडो दिणमणी पयंगो य । अहिमयरो पच्चूहो दिअसयरो अंसुमाली य	॥ ४ ॥
इंदू निसायरो ससहरो विहू गहवई रयणिनाहो । मयलंछणो हिमयरो रोहिणिरमणो ससी चंदो	॥ ५ ॥
धूमद्धओ हुअवहो विहावसू पावओ सिही वण्ही । अणलो जलणो डहणो हुआसणो हव्ववाहो य	॥ ६ ॥
मयरद्धओ अणंगो खण्णाहो वम्महो कुसुमबाणो । कंदप्पो पंचसरो मयणो संकप्पजोणी य	॥ ७ ॥

मयरहरो सिंधुवई सिंधू रयणायरो सलिलरासी ।	
पारवारो जलही तरंगमाली समुद्रो य	॥ ८ ॥
पीलू गओ मयगलो मायंगो सिंधुरो करेणू य ।	
दोघट्टो दंती वारणो करी कुंजरो हत्थी	॥ ९ ॥
अंबुरुहं सयवतं सरोरुहं पुंडरीअं अरविंदं ।	
रईवं तामरसं महुप्पलं पंकयं नलिणं	॥ १० ॥
फुल्लंधुआ रसाऊ भिंगा भसला य महुअरा अलिणो ।	
इंदिंदिरा दुरेहा धुअगाया छप्पया भमरा	॥ ११ ॥
रामा रमणी सीमंतिणी वहू वामलोअणा विलया ।	
महिला जुवई अबला निअंबिणी अंगणा नारी	॥ १२ ॥
सच्छंदा उद्धामा निरग्गला मुक्कला विसंखलया ।	
निखग्गहा य सइरा निरंकुसा हुंति अप्पवसा	॥ १३ ॥
रुइरं राहं रम्मं अहिरामं बंधुरं मणुज्जं च ।	
लट्ठं कंतं सुहयं मणोरमं चारु रमणिज्जं	॥ १४ ॥
मसिणं सणिअं मट्ठं मंदं अलसं जडं मरालं च ।	
खेलं निहुअं सइरं वीसत्थं मंथरं थिमिअं	॥ १५ ॥
संधुक्किअं उद्दीविअं उज्जालिअं पलीविअं जाण ।	
संदुमिअं ऊसिक्किअं उब्भुत्तिअयं च तेअविअं	॥ १६ ॥
सयराहं नवरि य दुत्ति झत्ति सहसत्ति इक्कसरिअं च ।	
अविहाविअं इक्कवए अतक्किअं तक्खणं सहसा	॥ १७ ॥
उप्पंको ओप्पीलो उक्केरो पहयरो गणो पयरो ।	
ओहो निवहो संघो संघाओ संहरो निअरो	॥ १८ ॥
संदोहो निउरंबो भरो निहओ समूह-नामाई ।	
इत्ताहे गाहद्धेहि वण्णिमो वत्थुपज्जाए	॥ १९ ॥

लोअगं परमपयं मुत्ती सिद्धी सिवं च निव्वाणं ।	
सुद्धोअणी दसबलो सक्को सुगओ जिणो बुद्धो	॥ २० ॥
सउरी दसारनाहो वइकुंठो महुमहो उर्विदो य ।	
सूली सिवो पिणार्ई थाणू गिरिसो भवो संभू	॥ २१ ॥
कुंचारी खंदो छंमुहो विसाहो गुहो कुमारो य ।	
अमर तियसा वंदारया य विबुहा सुरा देवा	॥ २२ ॥
अक्खंडलो सुरवई पुरंदरो वासवो सुणासीरो ।	
रामो सीरी मुसलाउहो बलो कामपालो य	॥ २३ ॥
पेआहिवो कयंतो कीणासो अंतओ जमो कालो ।	
वेसमणो निहिनाहो जक्खाहिवई कुबेरो य	॥ २४ ॥
अणिलो गंधवहो मारुओ समीरो पहंजणो पवणो ।	
विणयसुओ खयरओ तक्खो पण्णयरिऊ गरुलो	॥ २५ ॥
उरओ अही भुअंगो भुअंगमो पण्णओ फणी भुअयो ।	
हुंति दइच्चा दणुआ सुररिउणो दाणवा असुरा	॥ २६ ॥
अब्भाइं धूमजोणी बलाहया जलहरा य जीमूआ ।	
खं अब्भं अंतरिक्खं वोमं नहं अंबरं गयणं	॥ २७ ॥
अंबु सलिलं वणं वारि नीरं उदयं दयं पयं तोयं ।	
सरिआ तरंगिणी निण्णया नई आवया सिंधू	॥ २८ ॥
वसुहा वसुंधरा वसुमई मही मेइणी धरा धरिणी ।	
अब्भपिसाओ राहू गहकल्लोलो विडप्पो य	॥ २९ ॥
ढयर पुयाइणो पिप्पया परेया पिसल्लया भूआ ।	
रयणियर-जाउहाणा कव्वाया कोणवा रक्खा	॥ ३० ॥
मंदाइणी सुरणई गंगा भागीरही य जण्हुसुआ ।	
मेहा मई मणीसा विण्णाणं धी चिई बुद्धी	॥ ३१ ॥

जइणो तवस्सिणो तावसा रिसी भिक्खुणो मुणी समणा । मंगलपाढय-मागह-चारण-वेआलिआ बंदी	॥ ३२ ॥
आसो सत्ती वाहो हओ तुरंगो तुरंगमो तुरओ । संगामो संजुअं आहवं रणं संगरं समरं	॥ ३३ ॥
रेलो रवो वयलो हलबोलो कलयलो वमालो य । सेणा वरूहिणी वाहिणी अणीअं चमू सिण्णं	॥ ३४ ॥
रेरे अकिंचणो दुव्विहो दरिदो य दुग्गओ निस्सो । सत्तू अरी अमित्तो रिऊ अरई य पडिवक्खो	॥ ३५ ॥
कणओ सिलीमुहो मग्गणो इसू सायओ सरो विसिहो । पक्का सहा समत्था य पक्कला पच्चला पोढा	॥ ३६ ॥
कोयंडं गंडीवं धम्मं धणुहं सरसणं चावं । खगं असी किवाणं करवालं मंडलगं च	॥ ३७ ॥
सिण्हा नीहारो धूमिआ य महिआ य धूममहिसी य । कल्लोलो उल्लोलो उम्मी वीई तरंगो य	॥ ३८ ॥
निलुप्पलं वियाणह कुवलयं इंदीवरं च कंदुट्टं । चंदुज्जयं तु कुमुअं गदहयं केरवं सप्फं	॥ ३९ ॥
धयरट्ठा कायंबा हंसा धवलसउणा मराला य । सउला सहरा मीणा तिमी झसा अणिमिसा मच्छा	॥ ४० ॥
सउणा खगा सउंता पत्तरहा अंडया विहंगा य । साणा भसणा इंदमहकामुआ मंडला कविला	॥ ४१ ॥
पियमाहवी परहुआ कलयंटी कोइला वणसवाई । मोर सिही बरहिणो सिंहंडिणो नीलकंठा य	॥ ४२ ॥
साहामओ बलिमुहो पवंगमो वाणरो कई पवओ । पंचाणणो मयारी मयाहिवो केसरी सीहो	॥ ४३ ॥

बलिउट्टा रिट्टा बुक्कणा य ढंका य कायला काया ।	
इल्ली पुल्ली वग्घो सद्दूलो पुंडरीओ य	॥ ४४ ॥
नंदी तंबा बहुला गिट्ठी गोला य रोहिणी सुरही ।	
एणी हरिणी कमला मयी कुरंगी य सारंगी	॥ ४५ ॥
गोसो रयणिविरामो गोसगो दिणमुहं च पच्चूसो ।	
घम्मो तावो डाहो उम्हा उण्हं निरोहो य	॥ ४६ ॥
अंसू रस्सी पाया कर मऊहा गहत्थिणो किरणा ।	
रयणी विहावरी सव्वरी निसा जामिणी राई	॥ ४७ ॥
आलोओ उज्जोओ दित्ती भासा पहा पयासो य ।	
संतमसं अंधयारं धंतं तिमिरं तमिस्सं च	॥ ४८ ॥
भवणं घरं आवासो निलयो वसही निहेलणं अगारं ।	
रित्थं दविणं दव्वं सारो वित्तं वसुं अत्थो	॥ ४९ ॥
सेलो अयलो अदी सिलोच्चयो महिहरो धरो सिहरी ।	
हेमं कणयं चामीअरं पर्सिडिं च तवणिज्जं	॥ ५० ॥
वाणी वाया भणिई सरस्सई भारई गिरा भासा ।	
आयंको आयल्लो वाही तह आमयो रोओ	॥ ५१ ॥
मग्गो पंथो सरणी अद्धानं वत्तिणी प्हो पयवी ।	
उत्तंसो अवयंसो कण्णेली कण्णऊरो य	॥ ५२ ॥
दुरिअं कलुसं दुक्कयं अहं अहम्मो य कम्मसं पावं ।	
मिच्छा मोहं विहलं अलिअं असच्चं असब्भूअं	॥ ५३ ॥
साही विडवी वच्छे महीरुहो पायवो दुमो य तरु ।	
कुंचल कुंपल कोरय छारय कलिआउ मउलं ति	॥ ५४ ॥
अवलेओऽहंकारो मओ मरुट्ठो मडप्फरो दप्पो ।	
उप्पेहडं उड्डामरं उब्भडं आडंबरिल्लं च	॥ ५५ ॥

अहिसारिआ अडयणा य पंसुली छिछई य दुस्सीला ।	
जाया पत्ती दारा घरिणी भज्जा पुरंधी य	॥ ५६ ॥
कबरी कुंतलहारे धम्मिल्लो केसहतथओ मडडो ।	
चूला सिहा सिंहडो सिंहलिआ छिडओ चडओ	॥ ५७ ॥
डहरो डिंभो चुल्लो सिमू सिलंबो य अब्भओ पोओ ।	
चेडी दिंलिदिलिआ य दुद्धगंधिअमुही बाला	॥ ५८ ॥
मुत्ती गत्तं बुंदी संघयणं विग्गहो तणू काओ ।	
दुइओ बिइज्जओ अणुअरो सहाओ सहयरो य	॥ ५९ ॥
चउरा निउणा कुसला छेआ विउसा बुहा य पत्तट्ठा ।	
मणुआ नरा मणुस्सा मच्चा तह माणवा पुरिसा	॥ ६० ॥
वच्छीउत्तं जाणह य चंडिलं ण्हाविअं च रत्तीअं ।	
रमणो कंतो पणई पाणसमो पिययमो दइओ	॥ ६१ ॥
विच्छड्डो समिद्धी रिद्धी विहवो सिरी य संपत्ती ।	
जुअलो जुआ जुआणो पुअंडओ वोद्रहो तरुणो	॥ ६२ ॥
विवरं कुहरं रंधं कुच्छिल्लं अंतरं कुडिल्लं च ।	
ओली माला राई रिंछेली आवली पंती	॥ ६३ ॥
मइरेअं महुवारो सीहू सरओ महुं अवक्करसो ।	
कायंबरी पसण्णा हाला तह वारुणी मइरा	॥ ६४ ॥
घोर दारुण-भासुर-भइरव-लल्लक-भीम-भीसणया ।	
दुस्सिक्खिअ-दुच्चंडिअ दुल्ललिआ दुव्विअइद्धा य	॥ ६५ ॥
वाउल्लो जंबुल्लो मुहुलो बहुजंपिरो य वायालो ।	
वुत्तंतो य उअंतो वत्ता य पउत्ति-नामाइं	॥ ६६ ॥
कालो वेला समओ पत्थाओ अंतरं अवसरो य ।	
इहइं संपइ इण्हिं इत्ताहे संपयं दाणिं	॥ ६७ ॥

चिंघाईं वेजयंतीओ पडाया केउणो धया हुडुमा ।	
कुप्पासो कंचुअयो गिंधुल्लो वारवाणो य	॥ ६८ ॥
जाण सिचयं कडिल्लं निअंसणं साहुली य परिहणयं ।	
चेलं वासं वसणं च अंसुअं अंबरं वत्थं	॥ ६९ ॥
हेला ललितं लीला बिब्बोओ विब्भमो विलासो य ।	
ईहा इच्छ वंछा सद्धा कामो य आसंसा	॥ ७० ॥
बाला मूढा मंदा अयाणया बालिसा जडा मुख्खा ।	
पामर गहवइ सेआल कासया दोणया हलिआ	॥ ७१ ॥
पोरच्छो पिसुणो मच्छरी खलो मुहुमुहो य उप्फालो ।	
कलमो कुसुमालो तक्करो य पाडच्चरो थेणो	॥ ७२ ॥
निद्धंधसा निसंसा निच्चुड्डा निक्किवा अकरुणा य ।	
रुंदा पीणा थूला य मंसला पीवरा थोरा	॥ ७३ ॥
सरिसो समो सरिच्छो संकासो सच्छहो समाणो य ।	
कढिणा य कक्कसा निट्ठरा खरा खप्पुरा फरुसा	॥ ७४ ॥
उत्ताणा उत्तणुआ थिण्णा थड्डा य गव्विआ दरिआ ।	
लोला लालस लोलुअ-उल्लेहड-लंपडा लुद्धा	॥ ७५ ॥
सण्णं किण्णं सुठिअं उव्वायं नीसहं किलंतं च ।	
आइगं उव्विगं उच्चेयं वुण्णं उत्तत्थं	॥ ७६ ॥
घडिअं विणिम्मिअं विहिअं आहिअं विरइअं कयं जणिअं ।	
घत्थं कवलितं असिअं विलुंपिअं वंफिअं खइअं	॥ ७७ ॥
सच्चविअ-दिट्ठ-पुलइअ-निअच्छिआईं निहालिअ-ऽत्थम्मि ।	
पव्वालितं आउंबालितं च सलिलुच्छयं जाण	॥ ७८ ॥
रोमंचिअं आरेइअं ऊसलितं पुलइअं च कंटइअं ।	
पामुक्कं विच्छड्डिअं अवहत्थिअं उज्झिअं चत्तं	॥ ७९ ॥

निट्टुइअं खिरिअं छिप्पिअं च नीसंदिअं च पज्जरिअं । वेअडिअं पज्जुत्तं खचिअं विच्छुरिअयं जडिअं	॥ ८० ॥
वोलीणं वुक्कंतं अइच्छिअं वोलिअं अइक्कंतं । पडिहत्थं उद्धुमायं अहिरेमइअं च अप्फुण्णं	॥ ८१ ॥
हक्खुत्तं उच्छूढं उक्खित्तं-उप्पाडिआइं उद्धरिअं । कोवासिअं विअसिअं विणिहं उम्मिल्लं उप्फुल्लं	॥ ८२ ॥
वज्जरिअ-सिद्ध-सूइअ-उप्फालिअ-पिसुणिआइं साहिअयं । पव्वायं वसुआयं सुसिअं वायं मिलाण-उत्थे	॥ ८३ ॥
विच्छूढं उच्छित्तं पणुल्लिअं पिप्पिअं गलत्थिअयं । पेढाल-निअक्कल वट्टुलाइं परिमंडल-उत्थम्पि	॥ ८४ ॥
टिविडिक्किअ-चिचिल्लिअ-चिचइअ-पसाहिआइं मंडिअयं । आलुंखिअं आलिद्धं छिक्कं छित्तं परामुसिअं	॥ ८५ ॥
सामगिअं अवयासिअं आर्लिगिअयं उवऊढं ओसत्तं । अग्घइ छज्जइ रेहइ विरायए सोहए सहइ	॥ ८६ ॥
सइ अविअयं अविअमं अणुवलं संतयं सया निच्चं । छायं छउअं लयणं तणुअं तलिणं किसं खामं	॥ ८७ ॥
ललिअं वग्गुं मंजुं मंजुलयं पेसलं कलं महरुं । कोमलयं सुहफंसं सोमालं पेलवं मउ य	॥ ८८ ॥
वियडं विउलं पिहुलं वित्थिण्णं वित्थयं उरु विसालं । खउरिअं उच्चिंवलयं पट्टुहिअं जाण कलुसजलं	॥ ८९ ॥
गाढं बाढं बलियं धणियं दढं अइसएण अच्चत्थं । सइदंसणं सइसुहं चितादिट्टुम्पि सइलंभं	॥ ९० ॥
अब्भासं अब्भण्णं आसण्णं सविहं अंतिअं निअडं । कलिअं विइअं विण्णायं अहिगयं बुज्झिअं मुणिअं	॥ ९१ ॥

सामलं असिअं सामं कालं कसिणं सिएअरं कण्हं । सेअं सिअं वलक्खं अवदायं पंडु धवलं च	॥ ९२ ॥
कविलं कविसं पिंणं पिसंगयं पिंणयं कडारं च । अरुणं सोणं रत्तं पाडलं आयंबिरं तंबं	॥ ९३ ॥
फसलं सबलं सारं किम्मीरं चित्तलं च बोगिल्लं । इतो नामग्गामं गाहाचलणेसु चित्तेमि	॥ ९४ ॥
अमरावई सुरपुरी, तिबिट्ठयं तह सुरालओ नाओ । अलया कुबेरनयरी, तित्थाहिवई जिणो अरहा	॥ ९५ ॥
कमला सिरी य लच्छी, हेरंबो गयमुहो गणाहिवई । रिक्खं उडु नक्खत्तं, पुण्णयणा गुज्झया जक्खा	॥ ९६ ॥
नंदणं अमरुज्जाणं, कणयगिरी सुरगिरी सुमेरू य । फलिहगिरी कइलासो, बिहस्सई सुरगुरू धिसणो	॥ ९७ ॥
वासवसुओ जयंतो, पुलोमतणया सई य इंदाणी । अइरावणो सुरगओ, विज्जू सोआमणी य तडी	॥ ९८ ॥
असणी वज्जं कुलिसं, सुरउहं तिअसचावं इंदधणुं । अंगारओ य भोमो, उसणो सुक्को दइच्चगुरू	॥ ९९ ॥
भुअणं जयं च लोओ, नरणाहो पत्थिवो निवो राया । मित्तो सही वयंसो, मंती सइवो अमच्चो य	॥ १०० ॥
अंतेवासी सीसो, छलओ छप्पण्णओ छइल्लो य । अड्ढा इब्भा धणिणो, बंधू सयणो सणाही य	॥ १०१ ॥
विप्पो दिओ दिआई य, अंगया नंदणा सुआ तणया । अहिआओ कुलजाओ, अणुजीवी सेवओ भिच्चो	॥ १०२ ॥
नीसामण्णा गरुआ, अहमा इयरा य पायया नीआ । रहयारा वट्ठइणो, वच्छीवा वच्छवाला य	॥ १०३ ॥

सासाईं छत्तधण्णाईं, गामणी भोइओ य गामवई ।	
कुंभारे य कुलालो, गोवाला वल्लवा गोवा	॥ १०४ ॥
आवणिआ वाणिअया, मायंगा तह जणंगमा पाणा ।	
पाउग्गिओ य सहिओ, केवट्टो धीवरो दासो	॥ १०५ ॥
बंदीओ करमरिओ, पुप्फच्चिणिआओ पुप्फलाईओ ।	
थंभो थेवो बिंदू, खव्वो हस्सो य वामणओ	॥ १०६ ॥
रोअणिआ लामाओ य, मूओ मूअल्लिओ य तुण्हिक्को ।	
वयपरिणामो य जरा, थेरी जरई गयवया य	॥ १०७ ॥
सोवणयं रइमंदिंरं, आली तह माउआ सही अत्ता ।	
परयत्तो परछंदो, विक्खाओ विस्सुओ पयडो	॥ १०८ ॥
नक्खा नहा कररुहा, केसा चिहुरा सिरोरुहा वाला ।	
चलणा कमा य पाया, पयोहरा तह थणा सिहिणा	॥ १०९ ॥
पाणी हत्था य करा, कत्ती चम्मं अइणं छवी खल्ला ।	
दसणा रयणा दंता, सिरोहरा कंधरा गीवा	॥ ११० ॥
वयणं मुहं च आणणं, अच्छी नयणं च लोअणं नित्तं ।	
नासा घाणं घोणा, सीसं सिरं उत्तमंगं च	॥ १११ ॥
भालं अलिअं निडालं, मंलू खड्डुं च मासुरी कुच्चं ।	
उअरं जठरं तुंदं, बप्फं बाहो य नयणजलं	॥ ११२ ॥
इंदियं अक्खं करणं, छाया कंती छवी य लायणं ।	
पिसिअं सुल्लं मंसं, कीलालं सोणिअं रुहिरं	॥ ११३ ॥
खुंखुणओ नक्कसिरा, वच्चं विट्ठा पुरीसं उच्चारो ।	
लंछणं अंको चिंधं, घम्मजलं समजलं सेओ	॥ ११४ ॥
रमणं तियं निअंबो, कच्छा कंची य मेहला रसणा ।	
मुत्तावली य हारो, मउली मउडो किरीडो य	॥ ११५ ॥

नीरंगी अंगुट्टी, आहरणं-भूसणं अलंकारे । विण्णासो विच्छित्ती, कण्णायंसो य तलवत्तं	॥ ११६ ॥
तलिमं तप्पं सयणं, च अंगराओ विलेवणं चच्चा । बाउल्ली पुत्तलिआ, विवणी तह आवणो हट्ठो	॥ ११७ ॥
छत्ताई आवत्ताई, हंसयं नेउरं च मंजीरं । भद्दासणाई सीहासणाई, उवहाणं ऊसीसं	॥ ११८ ॥
वायायणो गवक्खो, अद्दाओ दप्पणो य आयरिसो । वेरुलिओ वेडुज्जो, कलहोअं रुप्पयं रययं	॥ ११९ ॥
सोवीरं आरनालं, नेहो पिम्मं रसो य अणुगओ । पीढं विट्ठरं आसणं, अहिरोहणिआ य निस्सेणी	॥ १२० ॥
सीरं हलं च नंगलं, आउहं अत्थं च पहरणं होइ । माढी कवयं उरत्थयं, असिमुट्ठी पालिआ य छरू	॥ १२१ ॥
चक्काई रहंगाई, सित्थं जीवा गुणो पडंचा य । तलिमं पट्ठं च तलं, विवंचिआ वल्लई वीणा	॥ १२२ ॥
छीरं पयं च दुद्धं, सिसिरं दहिअं चिरड्ढिहिल्लं च अज्जं सप्पिं च घयं, अमयं च सुहा य पीऊसं	॥ १२३ ॥
पारावओ कवोओ, चडओ घरघंटओ य कलविको । चिल्ला घारी सउणी, भिंगारी झिल्लिआ चीरी	॥ १२४ ॥
चक्कायओ रहंगो, कयवाओ कुक्कुडो य तंबसिहो । वरत्ताओ हंसीओ, कणइल्लो पूसओ कीरो	॥ १२५ ॥
गहरो वओ अ गिद्धो, सारंगी चायओ च बप्पीहो । पिच्छाई पेहुणाई, नीडं निडुं कुलायं च	॥ १२६ ॥
कोलो किडी वराहो, भुल्लुंकि य भसुआ महासद्दा । कलहो बालो हत्थी, करेणुआ गयवहू करिणी	॥ १२७ ॥

करिमयरो जलहत्थी, कडुयाला कुंभरा य लहुमच्छ ।	
रिच्छो य अच्छहल्लो, लंगूलं वालही छिप्पं	॥ १२८ ॥
तालूरो आवत्तो, कुलीर-कुरुविल्लया य ककडया ।	
उगगालो छिछोली, जंबालो खंजणो पंको	॥ १२९ ॥
अयडो अडो य कूवो, मेअलकण्णा य नम्मया रेवा ।	
पल्ललं अखायतल्लं, पुक्खरिणी दीहिआ सरसी	॥ १३० ॥
रोहो वप्पो य तडो, सालूरा दददुरा य मंडुक्का ।	
अरहट्टो घडिजंतं, केआरो वप्पिणं वप्पो	॥ १३१ ॥
नारुट्टो कूसारे, ओहारा कमढ-कच्छहा कुम्मा ।	
गोआवरी य गोला, डिंडीरो पुप्फओ फेणो	॥ १३२ ॥
उवल्लो गावो य सिला, तूहं तित्थं नईए उत्तारो ।	
तण्हा तिसा पिवासा, गुहिरं अगाहं च गंभीरम्	॥ १३३ ॥
विरया तणुसरिआओ, सेवालो सेवलं च जंबालो ।	
दोणीयो कुट्टिबा, कोटुंभो जलकरप्फालो	॥ १३४ ॥
जाला अच्छीओ सिंहाउ, अद्धरा सत्ततंतुणो जण्णा ।	
पाया कडया साणू, कंतारं काण्णं रण्णं	॥ १३५ ॥
सिगं सिहरं कूडं, साला साहा य साहुली डाला ।	
कणई लयणी य लया, कुसुमं पसवं पसूअं च	॥ १३६ ॥
कुसुमरओ मयरंदो, रेणू पंसू रओ परओ य ।	
कोसी समी य सिंबा, दलं पलासं छयं पत्तं ।	॥ १३७ ॥
छल्ली तया चुडुप्पं, किसलयाइं पल्लवा पवाला य ।	
तिंगिच्छी कमलरओ, मलओ उज्जाणं आरामो ।	॥ १३८ ॥
जलहरणं आलवालं, तोमरिगुंडी य मंजरीगुंडी ।	
वल्लीउ वल्लीओ, थवया गुच्छा गुलुच्छा य	॥ १३९ ॥

पत्तसमिद्धं पत्तलं, आमेला चुब्भला य सेहरया ।	
मल्लं माला दाम, सद्दालं सिजिरं कणिरं	॥ १४० ॥
उम्मालो निम्मल्लं, गुवलं कलिलं च वल्लरं गहणं ।	
दावो दवो वणग्गी, खंधग्गी खोडपज्जाली	॥ १४१ ॥
वल्लरं अरण्णच्छित्तं, गुट्ठं तह गोउलं वओ घोसो ।	
छिप्पीरं च पलालं, छलं अवएसो निहं च मिसं	॥ १४२ ॥
थूणा दिअली वेली, टंकछिण्णं झसं च छिण्णयडं ।	
पक्कं पिक्कं परिणयं, इक्खू उच्छू य उच्छुवणं	॥ १४३ ॥
वंसो वेणू वेलू य, वंजुलो वेडसो य वाणीरो ।	
तह जासुअणो य जवा, फलिणी पियमा पियंगू य	॥ १४४ ॥
सिंदोलं खज्जूरं, अंबा मायंद - चूअ-सहयारा ।	
तरवटो पामाडो, अंबिलिआ चिंचिणी चिंचा	॥ १४५ ॥
कोहलिआ कोहंडी, बरुओ सामुंडुओ भमासो य ।	
हयमारो कणवीरो, सुलसा तह मंजुआ तुलसी	॥ १४६ ॥
मयणाही कत्थूरी, मलयरुहं चंदणं च इक्कंगं ।	
घणसारो कप्पूरो, आमोओ परिमलो गंधो	॥ १४७ ॥
बिंबवयं भल्लायं, पोअइआ य वयली मयाली य ।	
कंदुल्लं कंकोडं, मालूरं सिरिहलं बिह्लं	॥ १४८ ॥
अमिलाणो कोरंटे, नलयं लामंजयं उसीरं च ।	
पुण्णाओ सुरवण्णी, भिसिणी नलिणी कमलिणी य	॥ १४९ ॥
सुरगोवो इंदोवो, कोलिअया उण्णनाह-मक्कडया ।	
मज्जारीओ बिरालीओ, रासहो गद्दहो य खरो	॥ १५० ॥
भीओ फडा फण उत्थे, कुंदुल्लुआ कोसिआ उलूआ य ।	
रोमंथो उग्गालो, उक्खा वसहा य वच्छणा	॥ १५१ ॥

जंतू सत्ता भूआ य, कोल्हुआ जंबुआ य गोमाऊ ।	
उडवो तावसगेहं, गामहणं खेडयं पदं	॥ १५२ ॥
दुद्धोली दुव्वाली य, फुंफमा कोउआ करीसगी ।	
पत्थारी सत्थरओ, लेदुको लेडुओ लेडू	॥ १५३ ॥
वारिज्जयं विवाहो, तगयमण-तप्परा य तल्लिच्छ ।	
तुप्पाइं कोउआइं, पईव-पच्चत्थिणो वामा	॥ १५४ ॥
दलिअं दारुं कट्ठं, पत्थयणं संबलं च पाहिज्जं ।	
भावो वत्थु पयत्थो, खुज्जं कुडिया कुडिल्लं च	॥ १५५ ॥
इंदमहो कोमारो, कोउअ-कुडुइं कोउहल्लम्मि ।	
सुरही महु वसंतो, वासारतो य घणसमओ	॥ १५६ ॥
माया कवडं कइअवं, अहा दिणा वासरा दिआ दिअहा ।	
तुहिणं हिमं तुसारं, घणनिवहो कालिआ महिआ	॥ १५७ ॥
कुणवं सवं च मडयं, पेअवणं पिउवणं मसाणं च ।	
इंगालो अंगारो, खायं तह खाइआ परिहा	॥ १५८ ॥
ओवाइअं नवसिअं, विग्घा पच्चूहं अंतराया य ।	
वेयल्लं असामत्थं, सुहं आणंदो सुहेल्ली य	॥ १५९ ॥
उग्घाओ आरंभो, संखेवो संगहो समासो य ।	
निच्चं निअयं सासयं, अव्वाहारो अणालवओ	॥ १६० ॥
वावडया अक्खणिआ, सण्णा गुत्तं च नामं अहिहाणं ।	
अत्ती विअणा पीडा, संरंभो अमरिसो मण्णू	॥ १६१ ॥
मुल्लाइं वेअणाइं, पच्चगं अहिणवं च सज्जुक्कं ।	
आवायो पमुहं उरो, हेला य अणायरो रीढा	॥ १६२ ॥
जाण करंबं तोत्तडिं, अवरत्तयं अणुसयं च अणुतावं ।	
कूरं चंडं ओअणं, ओणयं ओयत्तं ओमत्थं	॥ १६३ ॥

थामं सारं च बलं, थेवं लेसो लवो कला मत्ता ।	
सारिच्छं समसीसी, अदिही अरई य रणरणओ	॥ १६४ ॥
इत्तोप्पं एअप्पभिइ, संभमो आयरो पयत्तो य ।	
मंतुं विलियं विप्पियं, अच्छरियं अब्भुअं चुज्जं	॥ १६५ ॥
दीहतणं आयामो, चवलं चडुलं च चंचलं तरलं ।	
एमेय मुहा मुहिआ, केलो नम्मं च परिहासो	॥ १६६ ॥
पलयो निहणं नासो, पुण्णं सुकयं च भागहेयं च ।	
हित्थं विलियं लज्जिअं, अत्थाणी तह सहा परिसा	॥ १६७ ॥
उण्णाहो उस्सेहो, विक्खंभो वित्थरो य परिणाहो ।	
परिरंभणं अवरुंडणं, आमोओ पहरिसो तोसो	॥ १६८ ॥
नट्टं लासं तंडवं, अणुपुव्वि-परंपराउ परिवाडी ।	
आरक्खो पुरक्खो, अब्भाओ गुणणिआ जुगो	॥ १६९ ॥
अवहिअं इक्कगमणं, तदिअसिअ-दिअसिआइं अणुदिअहं ।	
ओलुगो नित्थामो, दुज्जायं आवया वसणं	॥ १७० ॥
छुट्टं मडहं लहुअं, रप्फा वम्मीअ-वामलूरा य ।	
पायालं च रसायलं, आउलं आहित्थं उप्पित्थं	॥ १७१ ॥
वेसाहो मंथाणो, सीलुट्टं चिब्भिडं च वालुंकं ।	
कुंभो कुडो य कलसो, पिढरो ढमरो य कोलंबो	॥ १७२ ॥
कुडिलं वंकं भंगुरं, आएसो सासणं च निदेसो ।	
खिप्पं तुरिअं सिग्घं, छेआ पेरंत-अद्धंता	॥ १७३ ॥
दीहं दीहरं आययं, अहिउत्तो उज्जओ य उज्जुत्तो ।	
कल्लो सत्थो य पड्ड, हढो य मड्डा बलामोडी	॥ १७४ ॥
पउणं निरायं उज्जुयं, ओलइअं परिहिअं पिणद्धं च ।	
अवरिल्लं उत्तरिज्जं, उअट्टी उच्चओ नीवी	॥ १७५ ॥

दुद्धिअं अलाबु तुबं, निबंधणं कारणं निआणं च ।	
विलओ सूत्थमणं, संखोहो संभमो तासो	॥ १७६ ॥
उल्लूरिअं उक्कडिअं, जिघिअं ओसिंघिअं च अग्घायं ।	
निव्विट्ठं उवहुत्तं, तिरोहिअं पिहिअं अंतरिअं	॥ १७७ ॥
उद्दालिअं अच्छिणं, अक्खित्तं अंछिअं च कट्ठिअयं ।	
पण्णाडिअयं परिहट्ठिअं, च ओसरिअं ओसक्कं	॥ १७८ ॥
उत्थल्लिअं उच्छलिअं, पच्छाइअ-नूमिआई वइआई ।	
निद्धाडिअयं नीणिअं, ओहीरंतं च सीअंतं	॥ १७९ ॥
उण्णालिअं उण्णामिअं, उवगयं उवसप्पिअं च अल्लीणं ।	
चुण्णइअं चुण्णाहयं, उच्चिडिमं मुक्कमज्जायं	॥ १८० ॥
उद्धंकयं ऊसविअं, फुडिअं फुलिअं च दलिअं उद्धरिअं ।	
संवेल्लिअं मउलिअं, परिहायं दुब्बलं झीणं	॥ १८१ ॥
मुसुमूरिअयं चुण्णिअं, उड्ढिहिअ-उक्खोडिआई उक्खित्तं ।	
मुरुमुरिअं रूरुइअं, उण्णुइअं भुक्किअं जाण	॥ १८२ ॥
अवचिअं उच्चिणिअ-इत्थे, तडिअं तड्ढविअयं विरल्लिअयं ।	
उव्वमिअं उगिलिअं, छुहाइअं भुक्खिअं छांयं	॥ १८३ ॥
ताडिअं आओडिअयं, निसुअं आयण्णिअं निसामिअयं ।	
पज्जत्तं च पहुत्तं, पणामिअं दिण्णं उवणीअं	॥ १८४ ॥
संदिद्धं संसइअं, घोलिअ-हुंहुल्लिआई भमिअ-इत्थे ।	
संदिट्ठं अप्पाहिअं, उल्लं तित्तं च तण्णायं	॥ १८५ ॥
रंखोलिरं प्पोलिरं, उव्वेल्लं पसरिअं पयल्लं च ।	
संकोडिअं निउंचिअं, उत्तेजिअयं च तोरविअं	॥ १८६ ॥
ऊसित्तं ओलित्तं, पयारिअं वंचिअं च वेलविअं ।	
उब्भालिअं उप्पुणिअं, लहुइअं ओहामिअं तुलिअं	॥ १८७ ॥

पडिवण्णं अब्भुवगयं, चिद्विअं विउडिअं विणासिअयं ।	
अइसइअं च विसेसिअं, उम्मुट्ठं पुंछिअं फुसिअं	॥ १८८ ॥
विक्खित्तयं पइण्णं, खित्तं निग्घत्तिअं च आइद्धं ।	
उग्गाहिअं उच्चालिअं, अंकुसइअं अंकुसायारं	॥ १८९ ॥
आवडिअं अब्भिडिअं, अहिइडुयं पीडिअं परद्धं च ।	
पम्हुट्ठं विम्हरिअं, चुलुचुलिअं फंदिअं फुरिअं	॥ १९० ॥
भट्ठं फिडिअं चुक्कं, परिहूअं अहिलिअं पराहूअं ।	
परिदेविअं विलविअं, विरोलिअं मंथिअं महिअं	॥ १९१ ॥
धंसाडिअं विमुक्कं, गुंडिअं उद्धलिअं च धूसरिअं ।	
अक्कोसिअं च सविअं, भरिउल्लट्ठं च वोसट्ठं	॥ १९२ ॥
ओइण्णं ओअरिअं, गविट्ठं अण्णेसिअं विमग्गिअयं ।	
रेअविअं सुण्णइअं, निमिअं निहिअं च निक्खित्तं	॥ १९३ ॥
भरिअं लढिअं सुमरिअं, ओसद्धं पाडिअं निसुद्धं च ।	
निसुडिअं अक्कंतभरोणयं, उब्भडवेसं च उव्विच्चं	॥ १९४ ॥
समुहागयं ओसरिअं, बिंदुइअं कणइअं कणायण्णं ।	
विरमालिअं विहीरिअं, ओरालिअयं च मालिअयं	॥ १९५ ॥
तणुईकयं उल्लिहिअं, कप्परिअं दारिअं च निब्भिण्णं ।	
उड्ढीणं उप्पइअं, जुरिअं उत्तम्मिअं नडिअं	॥ १९६ ॥
नीहरिअं निग्गिण्णं, बद्धं संदाणिअं निअलिअं च ।	
ऊअट्ठं वासहयं, महमहिअं निग्गयामोअं	॥ १९७ ॥
गुम्मइअं संमूढं, फालिअं ओरंपिअं च ओरत्तं ।	
कज्जलइअं कसणिअं, कयपरिवेसं परिविखित्तं	॥ १९८ ॥
वेढिअयं परिआलिअं, उत्थरिअ- ओवग्गिआइं अक्कंतं	
परिलीणं च निलीणं, गंधुग्गिरणम्मि निम्महिअं	॥ १९९ ॥

निव्वडिअं निम्मायं, दाविअयं दंसिअं च दक्खविअं ।	
तिक्खालिअं निसाअं, पुल्लुट्ठयं पउलिअं दड्ढं	॥ २०० ॥
पल्लहत्थिअं उल्लंङ्गिअं, उच्छुण्णं मद्धिअं च निद्वलिअं ।	
पेसविअं पट्ठविअं, घडिअं लग्गं च संसत्तं	॥ २०१ ॥
पयलाइ ओहीरइ, सक्कइ चयइ य तरेइ पारेइ ।	
अव्वोछिण्णं वुच्चं संपइ इक्किक्कं अहिहाणं	॥ २०२ ॥
करडा कुंजरगंडा, आलाणो हत्थिबंधणक्खंभो ।	
करिबंधणं अक्खायं उवओ, वारणमओ दाणं	॥ २०३ ॥
खं अलसं कलमंजुलं, ओरल्लिं महुदीहरं जाण ।	
सुइविरसं गद्धम्भं च गगारं कंठदरखलिअं	॥ २०४ ॥
ओऊलं पालंबं, हरिअंदणं अमरचंदणं जाण ।	
जच्चतुरंगं भायलं, आयावलयं अरुणतावं	॥ २०५ ॥
सीमंतिअं दुहाविअं, अपच्छिमं चरमं, उद्धुरं उच्चं ।	
वायणयं च पहेणयं, इंगाली उच्छुगंडीरी	॥ २०६ ॥
विसदं विसमं, विअलिअं उच्चत्तं, कत्तिआ-आसिणा सरओ ।	
सिसिरो फग्गुण-माहो, हेमंतो पोस-मग्गसिरो	॥ २०७ ॥
दुप्परियल्लं असक्कं, पुक्काओ अलिअपोरुसालावा ।	
पुंजायं पिंडलइअं उऊ रिऊ, चोत्तओ तोत्तो	॥ २०८ ॥
उवयारो पुप्फबली कुसुमं कालिजणीए ताविच्छं ।	
जवसं गवित्तं उलवी वीरणं ओलावओ सेणो	॥ २०९ ॥
अग्गक्खंधो अणिअं पाडुच्ची तुरयदेहपिंजरणं ।	
गरलं विसं विसाणं सिगं रज्जू वरत्ता य	॥ २१० ॥
जगलं पिंगलसरओ बिट्सुरा पिट्ठखउरिआ मइरा ।	
हिज्जो कल्लं निव्वं पडलं काहिल्लिआ तवओ	॥ २११ ॥

अणुगेहो दक्खिण्णं लग्गणओ पडिहुओ दरं अद्धं ।	
हीरइ जं आणंदे वत्थं तं पुण्णवत्तं त्ति	॥ २१२ ॥
संजविअं संगोविअं अणुहूअं माणिअं सुई वेओ ।	
पासायस्सोवरि जा साला सा चंदसाल त्ति	॥ २१३ ॥
निब्भरं अइसयभरिअं पत्थरिअं अत्थुअं छडा छंटा ।	
रोसेणं उण्हिक्कं वयणं जं तं थुडंकिअयं	॥ २१४ ॥
साहिज्जं अत्थारो हिरिबेरो वालओ भिसी सारी ।	
जं पिच्छइ तं वंछइ जो सो जंपिच्छओ भणिओ	॥ २१५ ॥
पच्चाएसं दिट्ठं ओज्झरं निज्झरं दुहं दुक्खं ।	
कयगांठि थणोवरि विरइअंसुअं गिंधुअं जाण	॥ २१६ ॥
पडिमा पडिबिंबं कज्जवो कयवरो विआणं उल्लोओ ।	
उभओ वासुत्थल्लणं उच्चत्तवरत्तयं भणिअं	॥ २१७ ॥
रिक्कं रित्तं पत्ताइं भायणाइं सिरिद्धो पविआ ।	
मुहविक्रोणो छिच्चोल्लउ त्ति जो निंदणत्थम्मि	॥ २१८ ॥
दिट्ठि विहाविअं मिंढिआओ अविलाओ सेरिही महिसी ।	
परिपासउ त्ति छेत्ते जो पुरिसो सुअइ राईए	॥ २१९ ॥
घुसिणं कुंकुमं उक्का चुडुली खाणी खणी कुढं कूवं ।	
उच्छंटउ त्ति तुरिअयरचोरिआहत्थवावारो	॥ २२० ॥
बद्धं संगिल्लं तणुरुहाइं रोमाइं चित्तओ दीवी ।	
हुत्तवयं जस्संते सुव्वइ तं तस्स सुमुह त्ति	॥ २२१ ॥
कूलं तीरं असोओ कंकेल्ली रंजणो अल्लिजरओ ।	
खुण्णं च मढिअं ऊढा परिणीआ मिहुणयं जुअलं	॥ २२२ ॥
उअ पिच्छ धरइ जीवइ-दुच्चं दूअत्तणं दिसा आसा ।	
संखायं थीणं संदणो रहो-सारही सूओ	॥ २२३ ॥

रोसाणिअं मसिणिअं वणं पहारो पयामं अणुपुव्वं । लंचा उक्कोडा सारहं महं बाहिरं बाहिं	॥ २२४ ॥
वुत्थो वसिओ वत्थी अवाणं आहोरणो गयारोहो । खत्तं खण्णं साहू सुअणो खेआलुओ असहो	॥ २२५ ॥
लहुदारु किलिचं मंथरा कुसुंभी तुरंगिआ वडवा । संखो कंबू गेयं गंधव्वं बंधणं बिटं	॥ २२६ ॥
सीमा मेरा वासं वुट्ठी हालाहलो य बंभणिआ । कारू सिप्पी कहो कमेलओ रोहिओ रोज्झो	॥ २२७ ॥
केऊरं अंगयं विट्ठमं पवालं कणेड्डिआ गुंजा । झाडं कुडंगओ कलुसं आविलं सित्थयं मयणं	॥ २२८ ॥
बुक्का मुट्ठी सग्गहं उवरत्तं लोट्ठयं सुवंतं च । परतीरं पारं अट्ठयकल्लिं जाण कडिखंभं	॥ २२९ ॥
लोहं कालायसं उम्मुअं अलायं विसेसओ तिलओ । कोणो लउडो जउणा कालिंदी गज्जिअं थणिअं	॥ २३० ॥
दुव्वा हरिआली कोट्ठओ कुसूलो कडुच्छुओ दव्वी । भे तुब्भे कुल्लडयं कोडयं अप्पुल्लयं निअयं	॥ २३१ ॥
डोला पिंखा मायण्हिआ झला पाउसागमो झंझा । दुट्ठो कली पयंगो सलहो कलहाइअं रडिअं	॥ २३२ ॥
साहरिअं साहट्ठिअं अंसो भाओ पिहाणिआ मंडी । तारं दित्तं वेसो नेवत्थं मक्खिअं तुप्पं	॥ २३३ ॥
जाण कडक्खं अवंगं कलहं परिवारं उब्भयं उद्धं । सायं पओसं उत्तप्पं उद्धयं दूसहं तिक्खं	॥ २३४ ॥
दाराइं दुवाराइं नेलच्छो पंडओ जडं सिसिरं । कोडी अगं पंगू पंगुलओ तण्णओ वच्छो	॥ २३५ ॥

छाया छाही पाहुडं उवायणं सारिया सालहिआ य ।	
भदं सिवं सयज्झो समोसिओ छिपओ उंछे	॥ २३६ ॥
सालो पायारो मज्जिआ रसालाउ सोज्झओ रयओ ।	
हरिअं सदलं अंको उच्छंगो अक्खयं अणहं	॥ २३७ ॥
मणयं ईसि कुविंदो य तंतुवाओ दुरोअरं जूअं ।	
पज्जा अहिआरो अइरं अंगणं मज्जिअं ण्हायं	॥ २३८ ॥
आसत्थो वीसंतो वज्जो बद्धो पयट्ठयं चलिअं ।	
करणी रूवं चलिअं वइकलिअं परिसरो पासा	॥ २३९ ॥
आरद्धं आढत्तं निहयं निक्खयं अवेसिणो फलिहा ।	
फरिसो-फंसो तुमुलं मुहलरवो पायसो खीरी	॥ २४० ॥
उम्मलणं उच्चलणं इहरा अण्णह सहासओ सम्भो ।	
चित्तं माणसं अक्खो बहेडओ संगमो मेलो	॥ २४१ ॥
समओ मयं विरायं विलीणं उप्पाहलं च उक्कंठ ।	
संचारी दूई सालिरक्खिआ कलमगोवि त्ति	॥ २४२ ॥
रुग्गं भग्गं मंगुलं असुंदरं वेविअं च थरहरिअं ।	
पप्फोडिअं च पक्खोडिअं विसट्ठं विहडिअ-अत्थे	॥ २४३ ॥
परिहत्थो दच्छो कोवणो असहणो पईवओ दीवो ।	
इअ एवं रेसणिआ करोडिआ चंदिमा जुण्हा	॥ २४४ ॥
पाडिक्कं पत्तेअं उंबरओ देहली विही दिव्वं ।	
तंतू गुणो दुगंछा गरिहा खलिअं पडिप्फलिअं	॥ २४५ ॥
आसारो रयवुट्ठी पम्हलयं रोमसं जओ वेओ ।	
कीस किणो हलहलओ तरा विअट्ठं विसंवइअं	॥ २४६ ॥
संबाहं संकिण्णं वलगं आरूढं अहिअं अइरित्तं ।	
आहूओ वाहित्तो विअत्थणं निअगुणसत्ताहा	॥ २४७ ॥

जाण सवायं डोंबं सोंडं मज्जवं अयंडं अणवसरं ।	
सरडं च कंकलासं छणं महं लोद्धयं वाहं	॥ २४८ ॥
लक्खं विजायं इंगिअं आयारो अह इमो इमा अज्जा ।	
थाहो थग्घा तोणो तोणीरो, कंदुओ गुलिओ	॥ २४९ ॥
कंठो गलओ अवडू किआडिआ झंपणीउ पम्हाइं ।	
गुप्फा खुलुहा जंघा टंका गंडा कवोला य	॥ २५० ॥
रसणा जीहा सवणा कण्णा वच्छं उरं भुआ बाहू ।	
भुमआ भमुहा कक्खा भुअमूलं जण्हुआ जाणू	॥ २५१ ॥
कण्णा कुमरी धूआ दुहिआ बहिणी ससा पिआ जणओ ।	
माया जणणी सुण्हा पुत्तवहू देअरो दिअरो	॥ २५२ ॥
माउच्छ माउसिआ अत्ता सासू सहोअरो भाया ।	
मल्लाणी मामी पुप्फिआ पिउच्छ पई भत्ता	॥ २५३ ॥
रंभा कयली सिंदी खज्जूरी सत्तला य नोमाली ।	
गुम्मो जाली बोरी कक्कंधू केसरो बउलो	॥ २५४ ॥
पलही ववणं तूलो रूवो दब्भो कुसो जवो गज्जो ।	
थंबा सढा कलंबो नीवो गोल्हाफलं बिंबं	॥ २५५ ॥
अइमुत्तो माहविआ लवओ गुंदो पियंगुणो कंगू ।	
कलमो साली य बिसं मुणालं उल्लूढं अंकुरिअं	॥ २५६ ॥
नग्गोहं वडरुक्खं सिग्गुं सोहंजणं तलं तालं ।	
चारं पियालं अजुअलवणं सत्तच्छयं जाण	॥ २५७ ॥
बीअयं असणं पिप्पलं आसत्थं तिंदुअं च टिंबरुअं ।	
रायंछुअं च वेडिसं अलंबुसं बोडघेरं च	॥ २५८ ॥
खलिणं कविअं मइलं मलीमसं सीहरा जलतुसाय ।	
थाणू खण्णुअं अलया कुरला दंतच्छओ उट्ठो	॥ २५९ ॥

सीलं पयई तत्तं परमत्थं गोउरं पओली य ।	
रयणी हत्थो भीओ हित्थो साहीणं अप्पवसं	॥ २६० ॥
दीणो वरओ विड्डुरं आडोवो रगयं च नवरंगं ।	
लण्हं मसिणं ठाणं ओवासो गोअरो विसओ	॥ २६१ ॥
आरोविअं वलइअं धोअं विच्छोलिअं दसाऽवत्था ।	
संकू कीलो रुंठिअं अलिविरुअं सीरिओ भिण्णो	॥ २६२ ॥
असमंजसं अणिबद्धं पडिसिद्धो वारिओ चरो पणिही ।	
निहसो कसो समंता सव्वत्तो चारओ कार	॥ २६३ ॥
विहुलं विसंतुलं जाण सामरिं सिंभलिं थलिं भूमिं ।	
घरवाडयं परोहडं आयइं अज्जंतकालं च	॥ २६४ ॥
वालिअयं परिअत्तिअं ऊढिअयं पाउअयं मिअं तुच्छं ।	
हुंडी घडा पउट्ठो कलाइआ गंडओ खग्गो	॥ २६५ ॥
खंडं वणं मुइंगो मुरओ य विवज्जओ विवज्जासो ।	
पमहा गणा कलावो तिउडो वत्थं दुगुल्लं च	॥ २६६ ॥
महुरं साउं वारी करिधरणट्ठाणं अगगला फलिहो ।	
विसयं फुडं तरंतं परिप्पवंतं हिअं निअं	॥ २६७ ॥
लक्खारुणिअं पल्लविअं आविअं पोइअं घढं थूहं ।	
रूढं पउणं जामो पहरो बहुलो कसणपक्खो	॥ २६८ ॥
पडिभेओ पच्चारणं आसंदी पीढिआ रणो सद्धो ।	
सयडो गंती तंसं तिरिच्छं असिधेणुआ छुरिआ	॥ २६९ ॥
छोहो विक्खेवो हिअयं आसओ, कंदरो य कप्फाडो ।	
कूणिअं अद्धनिमीलिअं अच्छायंतं निसायंतं	॥ २७० ॥
संमद्धो संघट्ठो रासो हल्लीसओ खमं उचिअं ।	
गुज्झं रहस्सं आसा मणोरहो कोसयं चसयं	॥ २७१ ॥

रंगो पिच्छाभूमी दरी गुहा चूडओ वलयबाहू ।
 खंजो खोडो य नडो कुसीलवो, नालिआ घडिआ ॥ २७२ ॥
 पासाओ हम्मिअं अणुअघंटिआ किंकिणी कणी फुरणं ।
 पोओ वहणं सबरा य किराया मालई जाई ॥ २७३ ॥
 जे त्ति य पयपूरणे विम्हयम्मि हो विलविअम्मि अवि हाहा ।
 अंतो मज्जे पुरओ य अगगओ मगगओ पच्छ ॥ २७४ ॥
 खेआइसु अव्वो हंदि उ त्ति, आमंतणम्मि दे-सद्दो ।
 इर तच्छीले, इल्लो इत्तो आलो य मउअत्थे ॥ २७५ ॥
 विक्कमकालस्स गए अउणत्तीसुत्तरे सहस्सम्मि ।
 मालवनरिंदधाडीए लूडिए मण्णखेडम्मि ॥ प्र. १. ॥
 धारनयरीए परिट्टिएण मगगे ठिआए अणवज्जे ।
 कज्जे कणिट्ठबहिणीए सुंदरी नामधिज्जाए ॥ प्र. २. ॥
 कइणो अंध जण किवा कुसल त्ति पयाणमंतिमा वण्णा ।
 नामम्मि जस्स कमसो तेणेसा विइया देसी ॥ प्र. ३ ॥
 कव्वेसु जे रसद्धा सद्दा बहुसा कईहि बज्जन्ति ।
 ते इत्थ मए रइसा रमंतु हिअए सहिअयाणं ॥ प्र. ४ ॥

महाकविधनञ्जयकृतः

॥ अनेकार्थ-निघण्टुः ॥

गम्भीरान् रुचिरौश्चित्रान् विस्तीर्णार्थप्रसाधनान् ।
 कष्टशब्दान् प्रवक्ष्यामि कवीनां हितकाम्यया ॥ १ ॥
 वाग्दिभूरश्मिवज्रेषु पश्चक्षिस्वर्गवारिषु ।
 नवस्वर्थेषु मेधावी गोशब्दमुपलक्षयेत् ॥ २ ॥

कः प्रजापतिरुद्दिष्टे को वायुरभिधीयते ।	
कः शब्दः स्वर्गमाख्याति क इत्यात्मा मतः क्वचित्	॥ ३ ॥
सलिलं कमिति ज्ञेयं शिरः कमिति चोच्यते ।	
देवाननिमिषानाहुर्मत्स्याननिमिषांस्तथा	॥ ४ ॥
अग्निश्च वर्हिणः चैव वृक्षः कुक्कुट एव च ।	
शिखिनोऽभिहिताः शस्त्रः पृथुकश्च मतः शिखी	॥ ५ ॥
हंसो नारायणः प्रोक्तः क्वचिद्धंसो दिवाकरः ।	
अश्वश्चापि स्मृतो हंसो हंसश्चापि विहंगमः	॥ ६ ॥
सारसस्सरसिजेन्द्रोः पतत्र्यपि च सारसः ।	
राजाऽपि नृपतिर्ज्ञेयो राजा चोक्तो निशाकरः	॥ ७ ॥
विभावसुर्हुताशः स्याच्छ्वेतच्छत्रं क्वचिद्भवेत् ।	
हिमारातिः स्मृतो वह्निः हिमारातिश्च भास्करः	॥ ८ ॥
धनञ्जयोऽग्निर्व्याख्यातो पार्थश्चापि धनञ्जयः ।	
बीभत्सश्च मतः पार्थो बीभत्सो विकृतः स्मृतः	॥ ९ ॥
अग्निर्विरोचनः प्रोक्तो भास्करस्तु विरोचनः ।	
विरोचनश्च चन्द्रः स्यात्क्वचिद्दैत्यो विरोचनः	॥ १० ॥
पाञ्चजन्यः क्वचिद्वह्निः क्वचिच्छङ्खो निगद्यते ।	
कम्बुश्च गदितः शङ्खः कम्बुरिष्टश्च कुञ्जरः	॥ ११ ॥
भास्करोऽग्निः समुद्दिष्टः सहस्रांशुरपि क्वचित् ।	
पतङ्गो दिनकृद् ज्ञेयः पतङ्गः शलभः स्मृतः	॥ १२ ॥
कौशिको देवराजः स्यादुलूकश्चापि कौशिकः ।	
शम्भुर्ब्रह्मा च विष्णुश्च शम्भुश्चैव महेश्वरः	॥ १३ ॥
वृषकेतुर्मतः शङ्कुः शङ्कुः कील इहोच्यते ।	
जम्बुको वरुणो ज्ञेयः शृगालश्चापि जम्बुकः	॥ १४ ॥

अर्क इष्टस्तु मघवान् घर्माशुरर्क उच्यते ।	
मन्थी राहुश्च चन्द्रश्च ग्रहो मन्थी निरुच्यते	॥ १५ ॥
केतवो रश्मयो ज्ञेयाः केतवश्च महाध्वजाः ।	
तमोनुदः सहस्रांशुरग्निश्चापि प्रकीर्त्यते	॥ १६ ॥
मयूखाः किरणा ज्ञेया मयूखाश्चापि कीलकाः ।	
सप्तार्षिरुत्सवः प्रोक्तः सप्तान्ये ऋषयः क्वचित्	॥ १७ ॥
वसवः शंकर उक्ता देवाश्च वसवो मताः ।	
नक्षत्रं धिष्ण्यमित्युक्तं गेहं धिष्ण्यं मतं क्वचित्	॥ १८ ॥
वासोऽम्बरमिति ख्यातमम्बरं च नभःस्थलम् ।	
पयः सलिलमुद्दिष्टं पयः क्षीरं मतं क्वचित्	॥ १९ ॥
शिवं पानीयमुद्दिष्टं शिवं श्रेयः शिवं सुखम् ।	
शिवं व्योमपतिं प्राहुः शिवं श्रेष्ठं प्रचक्षते	॥ २० ॥
क्षरं जलं विजानीयात्क्वचिन्मेघं विदुः क्षरम् ।	
स्यन्दनं चाम्बु निर्दिष्टं स्यन्दनश्च महारथः	॥ २१ ॥
कृष्णं तमः समाख्यातं कृष्णाश्चाधोक्षजस्तथा ।	
अमृतं क्षीरमित्युक्तं क्वचिच्चेष्टं समुद्रजम्	॥ २२ ॥
शवं च सलिलं प्रोक्तं मृतमाहुः शवं तथा ।	
तोयं घृतमिति प्रोक्तं घृतं सर्पिः क्वचिद्भवेत्	॥ २३ ॥
पानीयं च विषं प्रोक्तं क्वचिद्भालाहलं विषम् ।	
हस्तिहस्तः करः प्रोक्तः करो हस्तः प्रचक्ष्यते	॥ २४ ॥
कीलालं रुधिरं प्रोक्तं नीरं चैव प्रशस्यते ।	
भुवनं सलिलं प्रोक्तं आकाशं भुवनं स्मृतम्	॥ २५ ॥
प्रवालं कोमलं ज्ञेयं कोमलं स्पष्टवाचकम् ।	
सदनं च स्मृतं तोयं सदनं वेश्म उच्यते	॥ २६ ॥

तोयं सद्येति गदितं निलयं सद्य निगद्यते ।	
संवरं च जलं प्रोक्तं संवरः पर्वतो भवेत्	॥ २७ ॥
संवश्चाऽसुरः ख्यातो यो बिभर्ति रसां प्रियाम् ।	
स्वखाक्श्मास्विडां प्राहुरिडा चाम्बरदेवताम्	॥ २८ ॥
पत्नीं चन्द्रेरिडां प्राहुरिला तत्समतां गता ।	
अदितिः पृथिवी ज्ञेया देवमाताऽदितिः क्वचित्	॥ २९ ॥
अध्यूढा भार्या परित्यक्ता त्वद्भिदिश्व निगद्यते ।	
वृषो धर्मः क्वचिज्ज्ञेयो गवामपि पतिर्वृषः	॥ ३० ॥
वृषा कर्णश्च गदितो वृषा चोक्तः शतक्रतुः ।	
रौहिणेयो बलः प्रोक्तो रौहिणेयो बुधः क्वचित्	॥ ३१ ॥
बलदेवो मतः शेषो नागो वा शेष उच्यते ।	
रामस्तु लाङ्गली ज्ञेयो रामो दाशरथिः क्वचित्	॥ ३२ ॥
रामश्च शुक्लो वर्णो रामश्च क्षत्रनाशनः ।	
वराहः केशवः ख्यातो वराहो जलदः क्वचित्	॥ ३३ ॥
वराहः शकरो ज्ञेयो विष्णुर्मैघो हरिस्तथा ।	
अजागट्स्मरेन्दवो ज्ञेयास्त्रिनेत्रश्चाप्यजो मतः	॥ ३४ ॥
अजः पशुश्च विख्यातो तथाजौ ब्रह्मकेशवौ ।	
शरीरजः स्मृतो रोगः पुत्रश्चापि शरीरजः	॥ ३५ ॥
ज्ञेयं पुष्करमब्जं च नागनासाग्रमेव च ।	
कूलं नभः समाख्यातं कूलं रोधः प्रचक्षते	॥ ३६ ॥
खं चानन्तमिति प्रोक्तमनन्तं च बलं क्वचित् ।	
विष्णुः क्वचिदनन्तः स्यान्नागश्चानन्त उच्यते	॥ ३७ ॥
प्रजापतिः स्मृतो राजा ब्रह्मा चापि प्रजापतिः ।	
प्रजापतिः स्मृतः क्षत्ता क्षत्ता च चर उच्यते	॥ ३८ ॥

वामः पयोधरः प्रोक्तो वामः स्याद्द्रविणं हरः ।	
वामश्च मदनः प्रोक्तो वामश्च प्रतिकूलके	॥ ३९ ॥
आगोपो गोपको ज्ञेयः क्वचिदागोपको ध्वजः ।	
उश्चाङ्कः समाख्यातः स्थानमङ्कः स्मृतस्तथा	॥ ४० ॥
वासरस्तु स्मृतो नागो वासरो दिवसो मतः ।	
विभावसुर्निशा ज्ञेया गन्धर्वश्च क्वचिन्मतः	॥ ४१ ॥
शर्वर्यो रत्रयः प्रोक्ताः शर्वर्यश्च स्त्रियो मताः ।	
सान्द्रं घनमिति प्रोक्तं स्निग्धं सान्द्रं निगद्यते	॥ ४२ ॥
स्वः स्वर्गस्य मतं नाम स्वः सुखं क्वचिदुच्यते ।	
स्व आत्मा चैव निर्दिष्टः स्वः प्रोक्तो गृहमूषिकः	॥ ४३ ॥
ककुश्छन्दोविशेषज्ञो मतः शास्त्रेपि ना ककुप् ।	
ककुग्महीरुहः प्रोक्तो ज्ञेयास्तु ककुभो दिशः	॥ ४४ ॥
क्षयं वेश्म समुद्दिष्टं क्षयं रोगं प्रचक्षते ।	
जलदस्तु प्लवो ज्ञेयः प्लवो ज्ञेयस्तथोडुपः	॥ ४५ ॥
प्रासादो मण्डपः प्रोक्तो विहाश्चापि कथ्यते ।	
घनं घनं विजानीयाद् घनं विपुलमुच्यते	॥ ४६ ॥
प्रयुज्यते च कस्मिंश्चिद् घनं सङ्घातवाद्ययोः ।	
वरूथं स्यन्दनाग्रं स्याद्वरूथं वेश्म उच्यते	॥ ४७ ॥
चमूश्च वर्म सहसा प्रवदन्ति मनीषिणः ।	
असुरश्च सुर ज्ञेयाः क्वचिद्देवारयोऽसुराः	॥ ४८ ॥
नागाश्च द्विरदा ज्ञेयाः पन्नगाश्च क्वचिन्मताः ।	
गन्धर्वश्च तथा वायुः क्वचित्स्यार् देवगायनः	॥ ४९ ॥
ताक्षर्यो हयः समुद्दिष्टस्तार्क्ष्यश्चापि पतत्रिराट् ।	
बालेयानसुरनाहुर्वालेयांश्च क्वचित् खरान्	॥ ५० ॥

तृणी वनस्पतिः प्रोक्ता क्वचिदार्द्राश्च कथ्यते ।	
शिखरी वृक्ष उद्दिष्टः शिखरी पर्वतः स्मृतः	॥ ५१ ॥
द्विजो विप्रश्च दन्तश्च द्विजः पक्षी निगद्यते ।	
चौरो मलिम्लुचो ज्ञेयोः वातश्चापि मलिम्लुचः	॥ ५२ ॥
आत्मजं रक्तमुद्दिष्टं सुतः कामस्तथैव च ।	
कीनाशो मृतको ज्ञेयः कीनाशश्चापि राक्षसः	॥ ५३ ॥
कीनाशोऽग्निः कृतघ्नश्च कृपणो यम एव च ।	
कीनाशः कर्षको ज्ञेयः कीनाशश्च वृकोदरः	॥ ५४ ॥
अवदातं प्रधानं स्यादवदातं च पाण्डुरम् ।	
ज्योतिल्लोचनमुद्दिष्टं ज्योतिर्नक्षत्रमुच्यते	॥ ५५ ॥
ज्योतिश्च गदितो वह्निः काव्येषु मुनिपुङ्गवैः ।	
प्रधानं सज्जनं ज्ञेयं प्रधानं श्वेतमुच्यते	॥ ५६ ॥
अब्दः संवत्सरो ज्ञेयो मेघश्चापि क्वचिन्मतः ।	
बलाहका महामेघाः शिखरी च बलाहकः	॥ ५७ ॥
तोयदं जलदं प्राहुस्तोयदं कथ्यते घृतम् ।	
जीमूतश्च मतो नागो जीमूतः क्वचिदम्बुदः	॥ ५८ ॥
पौलस्त्यं तु मतं युद्धं पौलस्त्यं पौरुषं विदुः ।	
शुचिकृद्रजकश्चैव प्रोक्तो नित्यं बुधै रसः	॥ ५९ ॥
पर्जन्यं जलदं प्राहुः पर्जन्यं तु शतक्रतुः ।	
शिलीमुखाः स्मृता बाणा भ्रमराश्च शिलीमुखाः	॥ ६० ॥
लेखा सीमेति विज्ञेया लेखा चित्रकृतौ मता ।	
अम्बरीषं क्वचिद्भ्राष्ट्रं क्वचिद्युद्धं निगद्यते	॥ ६१ ॥
पुंस्त्वं चापि मतं युद्धं पुंस्त्वं पौरुषमुच्यते ।	
विद्वांसोऽरिपवो ज्ञेया विद्वांसस्त्वसवो मताः	॥ ६२ ॥

मायाऽविद्येति विज्ञेया क्वचिन्माया तु सांवरी ।	
मधु द्राक्षीति विज्ञेया क्वचित्स्यान्मधु माक्षिकम्	॥ ६३ ॥
मधु चाम्बु समाख्यातं सुर च मधुसंज्ञका ।	
खं रन्ध्रमिति विज्ञेयं खं गृहं नभ एव च	॥ ६४ ॥
खमिन्द्रियमिति ख्यातं खं च नक्षत्रमुच्यते ।	
धार्तरष्ट्र महाहंसा धृतरष्ट्रसुताः क्वचित्	॥ ६५ ॥
प्रभाकरे मतः सूर्यो वह्निश्चापि प्रभाकरः ।	
सितं शुक्लमिति ज्ञेयं सितं बद्धं प्रचक्षते	॥ ६६ ॥
असितं कृष्णमित्युक्तं अशितं भक्षितं स्मृतम् ।	
बभ्रुस्तु नकुलो ज्ञेयः पाण्डवो नकुलस्तथा	॥ ६७ ॥
त्रिशङ्कुमाहुर्मार्जारमृषिश्चापि तथेष्यते ।	
यमस्तु वायसो ज्ञेयो यमः प्रेताधिपस्तथा	॥ ६८ ॥
लक्ष्मणं सारसं विद्यात्तथा दशरथात्मजम् ।	
लक्ष्म चन्द्रस्य काष्ण्यं स्याल्लक्ष्म्यः केतुः प्रकीर्तितः	॥ ६९ ॥
केतुश्चापि मतः काव्ये लक्ष्मेति मुनिपुङ्गवैः ।	
आरुणेयः स्मृतो दक्षो दक्षश्चाचेतसः क्वचित्	॥ ७० ॥
आशुकारी भवेद्दक्षः स्यादली तोमरः स्मृतः ।	
आदित्यं च रविं विद्याद् दैत्यश्चाप्यदितेः सुतः	॥ ७१ ॥
रोगो रजस्तथा रेणू रजो लोहितमुच्यते ।	
स्कन्धो नितम्बसंज्ञः स्यान्नितम्बं जघनं तटम्	॥ ७२ ॥
हेम वस्विति विज्ञेयं वसु तेजो निगद्यते ।	
सारङ्गं चातकं प्राहुः स्वर्णे चापि सितासितौ	॥ ७३ ॥
रम्भाश्च कदलीः प्राहू रम्भा स्वर्गाङ्गना मता ।	
ग्रावाणो गिरिजाः प्रोक्ता मेघाश्चापि मनीषिभिः	॥ ७४ ॥

..... निगद्यते ।	
औषणं रसमुद्दिष्टमृतं सत्यमपि क्वचित्	॥ ७५ ॥
अक्ष आत्मेति विज्ञेयः केचिदाहुर्बिभीतकम् ।	
ज्ञेयमिन्द्रियमक्षं च शाकटं कर्ष एव च	॥ ७६ ॥
अक्षं च पाशकं विद्याद्व्यावहारिकमेव च ।	
पद्ममिन्द्रियमित्युक्तं पद्मं तामरसं विदुः	॥ ७७ ॥
चैत्यमायतनं प्रोक्तं नीडमायतनं तथा ।	
पुष्पं लोहितमुद्दिष्टं पुष्पं च कुसुमं तथा	॥ ७८ ॥
वाजी तुरङ्गमो ज्ञेयो वाजी श्येनो विहङ्गमः ।	
विष्ण्विन्द्रसिंहमण्डूकचन्द्रादित्यास्तु वानरान्	॥ ७९ ॥
बभ्रुशिवानिलहयान् हरीनिच्छन्ति कोविदाः ।	
पुरुषध्वजलिङ्गेषु हयभूषणलक्ष्मषु	॥ ८० ॥
रामशेषावनीन्द्रेषु ललामं नवसु स्मृतम् ।	
शुका स्मृताऽक्षिदोषोना लवली मञ्जरी तथा	॥ ८१ ॥
वक्रवक्त्रः शुको ज्ञेयः कोकिला वचनप्रिया ।	
पुलिनं जलविच्छेदः पङ्कजं स्यात्कुशेशयम्	॥ ८२ ॥
रतं पापमिति ज्ञेयं सत्वरं शीघ्रमुच्यते ।	
पिशङ्गं रोचनाभं स्यान्मेचकस्तिलको मतः	॥ ८३ ॥
ललाटेऽवस्थितं चिह्नं विद्वद्भिस्तलकं मतम् ।	
परिचर्यं च कटकं निकषस्तु कषो मतः	॥ ८४ ॥
नानारत्नैरुपचिता मञ्जुषा रागिणी स्मृता ।	
दिनकृद्वाजिसिंहेषु केसरित्वं विधीयते	॥ ८५ ॥
अव्यक्तो मधुरः शब्दः कल इत्यभिधीयते ।	
अलातमुल्मुकं ज्ञेयं छेदो नाम भयङ्करः	॥ ८६ ॥

भावः शृङ्गारमाधुर्यं भावोऽवस्थाप्ररूपणम् ।	
विलासः कामजो दोषस्तदेव ललितं मतम्	॥ ८७ ॥
उत्तमाङ्गं विना देहं कबन्धं चेति शस्यते ।	
शिरसो वेष्टनं यद्वै तदुष्णीषं निगद्यते	॥ ८८ ॥
आहतं समदीर्घं स्यान्निबिडं पीडितोन्नतम् ।	
मण्डूको भेकसंज्ञः स्याद्वर्षाभूश्चातको मतः	॥ ८९ ॥
शिवा पिङ्गवती ज्ञेया विशालं सबलं मतम् ।	
दुश्चर्मा शिपिविष्टः स्यात्कर्षकस्तु कृषीबलः	॥ ९० ॥
कन्याजातश्च कानीनो पण्डः क्लीब इति स्मृतः ।	
उत्कृष्टः श्वसुरः स्यातां म्लिष्टमव्यक्तवाचकम्	॥ ९१ ॥
रदनो हस्तिदन्तः स्यादानं कटकसंज्ञितम् ।	
तोदनं चाङ्कुशं विद्यादालानं हस्तिबन्धनम्	॥ ९२ ॥
घनाघन इति ख्यातः शास्त्रेष्वधिकपौरुषः ।	
अपाचीनं मनोज्ञं च बुद्धिर्ज्ञेया तु शेमुषी	॥ ९३ ॥
अर्कस्तु पादपे ज्ञेयो नदी स्यात्फेनवाहिनी ।	
अश्वारोहो मरुद्यानोऽश्वानां हृदये ध्वनिः	॥ ९४ ॥
आक्रन्द इति विज्ञेयः खुराश्च शफसंज्ञिताः ।	
आममासं भवेत्क्रव्यं पक्वं पिशितमुच्यते	॥ ९५ ॥
शुष्कं तु विरसं ज्ञेयं मृष्टं सरसमुच्यते ।	
शङ्खजं शुक्तिजं चैव वारहं तिमिमौक्तिकम्	॥ ९६ ॥
वंशादाशीविषान्नागाज्जीमूताच्च तथाष्टमम् ।	
लोकज्ञो दक्षिणो ज्ञेयो दक्षिणश्च तुरः स्मृतः	॥ ९७ ॥
आकूतं तु मतं विद्यात्कण्टकं गहनं मतम् ।	
आननं चाकुले नेत्रे चिकुरं चापि शस्यते	॥ ९८ ॥

पापः श्याम इति प्रोक्तो वभ्रूस्तु कपिलो मतः ।	
स्थविष्टं स्थावरे चैव दविष्टं दूरमुच्यते	॥ ९९ ॥
परमेष्ठी मतः श्रेष्ठः प्रेम प्रियमुदाहृतम् ।	
प्रकाशः स्त्रीगृहेरक्तः शैलूष इति संज्ञितः	॥ १०० ॥
पदकृच्चर्मकारः स्यान्नापितस्त्वजयः स्मृतः ।	
लावण्यमाहुर्माधुर्यं चित्रं च शुभकर्मजम्	॥ १०१ ॥
व्याधयश्चामयाः प्रोक्ताः पानीयं तु समुच्चयः ।	
आधयस्तु स्मृताः प्राज्ञैश्चितोत्पन्ना उपद्रवाः	॥ १०२ ॥
रंहो वेगः समाख्यातः सत्रं सच्चरितं स्मृतम् ।	
आलवालं स्मृतं सद्भिरपां वेगनिवारणम्	॥ १०३ ॥
चटकः कलविङ्कः स्यात्तुल्यं सदृशमुच्यते ।	
किलासं पाण्डुरं ज्ञेयं दोला प्रेङ्खेति शस्यते	॥ १०४ ॥
मन्दिरं नगरं ज्ञेयं निलयं चापि मन्दिरम् ।	
सहस्रनयनोऽगारिः प्रधानं युद्धमुच्यते	॥ १०५ ॥
पलाशो हरितो वर्णो मेचको नीलपिञ्जरः ।	
उक्षाणं वृषभं विद्यालुलायो महिषो मतः	॥ १०६ ॥
उस्त्रा वन्ध्या वसा वेहत् पृष्ठोही गर्भिणी हि या ।	
व्याख्यातो मस्करो वेणुस्त्वचिसारः परिकीर्तितः	॥ १०७ ॥
हिलं कामं शपं चैव रोषमाहुर्मनीषिणः ।	
कलभोऽल्पवयो नागः कलुषं चाविलं मतम्	॥ १०८ ॥
वृजिनं कुटिलं विद्यात्सप्राट् राजा च भूभुजौ ।	
रत्नं वज्रं विजानीयात्त्रियामा क्षणदा मता	॥ १०९ ॥
दीर्घं प्राशुं विजानीयात् ह्रस्वं नीचकमुच्यते ।	
भूरि प्रभूतमुद्दिष्टमभितः सर्ववाचकम्	॥ ११० ॥

पवनश्चानिलो ज्ञेयः पवनश्चाधमो जनः ।	
प्रियवाक्यो भवेदार्यः स्नातश्च परिकीर्तितः	॥ १११ ॥
आडम्बरश्च पटहो व्यञ्जनं बोधनं मतम् ।	
विपञ्ची वल्लकी ख्याता वीणा चैव निगद्यते	॥ ११२ ॥
मालती सुमना ज्ञेया सुमना मुदितो जनः ।	
वल्लरी मञ्जरी ख्याता प्रपाऽप्शाला प्रकीर्तिता	॥ ११३ ॥
आयुर्निरुच्यते तोयं तेन जीवति पद्मकम् ।	
तस्य पत्राक्षिमानेन रामो राजीवलोचनः	॥ ११४ ॥
उत्कृत्य कवचं देहादसृग्दग्धं च यत्पुरा ।	
इन्द्राय दत्तवान्कर्णस्तेन वैकर्त्तनः स्मृतः	॥ ११५ ॥
तीक्ष्णश्चैव प्रचण्डश्च वृको नामानलो मतः ।	
स पाण्डवस्य उदरे तेन भीमो वृकोदरः	॥ ११६ ॥
यस्य श्रुतिमुखा वाणी पुण्य-श्लोकः स उच्यते ।	
यः खेदी चानिवर्त्ती च युद्धशौण्डः स उच्यते	॥ ११७ ॥
महासंसर्गसङ्घातं महेष्वासं प्रचक्षते ।	
स्वविक्रमैस्तापयेच्च परं... यूथं तापयेत्	॥ ११८ ॥
यूथं तापयेद्यस्तं विज्ञेयश्च स यूथपः ।	
तस्मादपि च यो वर्यः स तु यूथपयूथपः	॥ ११९ ॥
सिंहात्रितान्तसौवीरः स नृसिंह इति स्मृतः ।	
ये हि स्पष्टप्रवक्तारो मतास्ते व्यक्तावादिनः	॥ १२० ॥
यो यमित्थं च नाम्नाति स कीनाश इति स्मृतः ।	
योऽप्रबुद्धोऽल्पबुद्धिश्च स तु मन्द इति स्मृतः	॥ १२१ ॥
उपकारं तु यो हन्ति स कृतघ्न इति स्मृतः ।	
हर्षे गर्वे सुखे खेदे वृद्धौ च प्रतिभासते	॥ १२२ ॥

स्नेहभाग्यक्षये चैव मन्दशब्दो निगद्यते ।	
नातीत्य वर्तते यत्र तदध्यात्मं प्रचक्षते	॥ १२३ ॥
चेतसश्च समाधानं समाधिरिति गद्यते ।	
सर्वक्लेशविनिर्मुक्तो स हि दान्त इति स्मृतः	॥ १२४ ॥
निर्ममो निरहङ्कारो विज्ञेयः छिन्नसंशयः ।	
प्रदाता देशकालज्ञः समाधिस्थः स उच्यते	॥ १२५ ॥
मुखरोऽल्पमतिर्यस्तु सक्रोधश्चैव कीटकः ।	
वृत्तिर्यत्र तु गृह्यानां परोक्षे बहिः तत्क्रिया	॥ १२६ ॥
आहारव्यवहारेषु सा प्रीतिर्निरुपस्करा ।	
परस्परं स्वदारेषु सतां येषां प्रवर्तते	॥ १२७ ॥
विश्रम्भात्प्रणयाद्वापि सा प्रीतिर्निरुपद्रवा ।	
यशः ख्यातिरिति प्रोक्तं तद्योगात्प्राहुरुच्यते	॥ १२८ ॥
कीर्तिख्यातियशोयोगाद् भगवन्निति चोच्यते ।	
प्रियदानेषु यः शुद्धः स उदार इति स्मृतः	॥ १२९ ॥
रजस्वला तु या नारी सा चोदक्या प्रकीर्तिता ।	
प्रीतिर्भावक्रिये स्वच्छरक्षालिङ्गितनुं विपुम् ?	॥ १३० ॥
तेजो रेतसि दीप्तौ तपो हि स्याद् वृषार्थकः ।	
योऽन्यजातो हनो जीवः स शरारू इति स्मृतः	॥ १३१ ॥
मिथ्यादृष्टिरहंमानी नास्तिकः सः प्रकीर्तितः ।	
कामः क्रोधश्च वै पूर्वं लोभोऽसत्यं च मध्यमे	॥ १३२ ॥
अन्ते मोहो विषादश्च यस्य ज्ञेयः स षड्वदः ।	
अमृते जारजः कुण्डो मृते भर्तरि गोलकः	॥ १३३ ॥
अनयोर्योऽन्नमश्नाति स कुण्डाशी निगद्यते ।	
भ्रूणस्त्री गर्भिणी बाला ब्राह्मणी बह्वजीविनी	॥ १३४ ॥

परचित्ते यवीयान् योः ज्येष्ठपत्नी परमृशन् ।	
यः पश्चिमश्च ज्येष्ठोऽपि परचित्तः स उच्यते	॥ १३५ ॥
पुष्पजं क्षोमजं चर्मकोशजं भर्मजं तथा ।	
गुणजं च समुद्दिष्टं तद्भेदा वस्त्रजातिषु	॥ १३६ ॥
बिम्बार्कतधरा या स्त्री बिम्बोष्ठी तां विनिर्दिशेत् ।	
या स्यात् संक्रीडनपरा ललना तां विनिर्दिशेत्	॥ १३७ ॥
दूर्वाकाण्डप्रतीकाशा कुम्भौ यस्यास्तनू कुचौ ।	
सर्वरूपविविक्ताङ्गी सा भवेद्भ्रवर्णिनी	॥ १३८ ॥
लावण्ययुक्ता या नारी ललितां तां विनिर्दिशेत् ।	
या मत्ता मत्तवज्ज्योतिः सा ज्ञेया मत्तकाशिनी	॥ १३९ ॥
भूर्लिख भूरिमुद्दिष्टम् अन्नं श्रव इति स्मृतम् ।	
भूरि श्रवो ददातीह तस्माद् भूरिश्रवो हि सः	॥ १४० ॥
चतुष्पाद्विंशतिभुजो लोहितग्रीव एव च ।	
निसर्गाद्वारुणात्कूरुद्रवणाद् रवणः स्मृतः	॥ १४१ ॥
रोषणा या भवेन्नारी भामिनी तां विनिर्दिशेत् ।	
न्यग्रोधलक्षणं विद्याद्धाना परिमण्डलम्	॥ १४२ ॥
ताभ्यामुपेता वनिता न्यग्रोधपरिमण्डला ।	
तत्तुल्ये चाक्षिणी यस्याः सा स्त्री रजीवलोचना	॥ १४३ ॥
वर्णप्रमाणनिर्घोषोऽस्त्रिसंपद्भिरन्वितः ।	
रजीवमये शंसन्ति स्निग्धवर्णं सितासितम्	॥ १४४ ॥
किंचिदुत्तरस्तद्योगात्सीता रजीवलोचना ।	
बलिभिर्यास्त्रिभिर्युक्ता शङ्खकण्ठी उदाहृता	॥ १४५ ॥
.....जराकराकारं स्पन्दनाग्रमिवाग्रतः ।	
वस्त्वे...ति तज्ज्ञेयं तस्यैवाग्रं	॥ १४६ ॥

.....त्तं मर्मसंयुक्तं तत्तथालिनमुच्यते ।	
ग्रहणे धारणे सामे वाहने धर्मसंयुता	॥ १४७ ॥
रमणे क्रीडने सङ्गे भार्या नाम प्रवर्तते ।	
मूढतायां सविद्यायां सप्ताश्वस्त्वंशुमालिनि	॥ १४८ ॥
विषमाक्षदरा एते ज्ञेयाग्रं तैः विसंस्थिताः ।	
कोटरस्था इति ज्ञेयाः सर्पकीटखगादयः	॥ १४९ ॥
आताम्रपल्लवो यस्तु वृक्षाणामचिरोद्गमः ।	
.....	॥ १५० ॥
सौकुमार्यं किसलयं कोमलत्वं च तत्स्मृतम् ।	
शतानां च चतुर्हस्तं नल्वं तदिहसंज्ञितम्	॥ १५१ ॥
कुम्भो वाहः प्रस्थः समं नल्व इति विधीयते ।	
विपिनं शून्यमित्युक्तं विपिनं गृहमेव च	॥ १५२ ॥
रुक्म वर्णं च वामं च दर्शनीयार्थवाचकः ।	
सर्वार्थश्चाप्युवर्णश्च पानीयं शीतमुच्यते	॥ १५३ ॥
नीहारं शीतमित्युक्तं प्रदोषान्तो निशीयकः ।	
.....	॥ १५४ ॥
इति महाकविश्रीधनञ्जयकृते निघण्टुसमये शब्दसंकीर्णे	
अनेकार्थप्ररूपणो द्वितीयपरिच्छेदः ॥ २ ॥	

पू.आ. श्री हर्षकीर्तिसूरिविरचिता
॥ शारदीया नाममाला ॥

प्रणम्य परमात्मानं, सच्चिदानन्दमीश्वरम् ।	
ग्रन्थाम्यहं नामामालां, मालामिव मनोरमाम्	॥ १ ॥
परमात्मा परम्ब्रह्म, परञ्ज्योतिरगोचरः ।	
निस्ञ्जनश्चिदानन्दः, परमः परमेश्वरः	॥ २ ॥
देवाधिदेवः सर्वज्ञो, वीतरागो जिनेश्वरः ।	
तीर्थङ्करो जगन्नाथो, जिनोऽर्हन् भगवान् प्रभुः	॥ ३ ॥
वाग्देवी शारदा ब्राह्मी, भारती गीः सरस्वती ।	
हंसयाना ब्रह्मपुत्री, सा सदा वरदायिनी	॥ ४ ॥
विनायकः पर्शुपाणि-विघ्नराजो गजाननः ।	
द्वैमातुर एकदन्तो, लम्बोदरगणाधिपौ	॥ ५ ॥
गौरीसुतश्च हेरम्ब-स्तथा मूषकवाहनः ।	
कार्यारम्भेषु सर्वेषु सिद्धिबुद्धिप्रदोऽस्तु सः	॥ ६ ॥
सुगतः श्रीधनो बुद्धो, बोधिसत्त्वस्तथागतः ।	
द्वयवादी दशबलो, जिनः शौद्धोदनिर्मुनिः	॥ ७ ॥
ब्रह्मा प्रजापतिः स्रष्टा, विधिर्वेधाः पितामहः ।	
हिरण्यगर्भो द्रुहिणः, परमेष्ठी चतुर्मुखः	॥ ८ ॥
धाता विधाता लोकेशो, विरञ्चिर्विश्वसृङ् ध्रुवः ।	
सुरज्येष्ठः कमलभूः, स्वयम्भूर्नाभिभूरजः	॥ ९ ॥
पद्मनाभोऽग्रयोनिः स्या-दात्मभूः कमलासनः ।	
तत्पुत्रो नारदो वीणा संयुतो हंसवाहनः	॥ १० ॥
श्रीपतिः केशवः कृष्णो, गोविन्दो माधवोऽच्युतः ।	
दामोदरो दैत्यरिपु-विष्णुनारायणौ हरिः	॥ ११ ॥

जनार्दनश्चक्रपाणि-वासुदेवश्चतुर्भुजः ।	
उपेन्द्रः पुण्डरीकाक्षो, मुरारिः पुरुषोत्तमः	॥ १२ ॥
पीताम्बरः पद्मनाभो, मुकुन्दो मधुसूदनः ।	
विश्वम्भरो विश्वरूपो, विश्वक्सेनो वृषाकपिः	॥ १३ ॥
यदुनाथो हृषीकेशः, शौरिः श्रीवत्सलाञ्छनः ।	
वैकुण्ठ इन्द्रावरजो, वनमाली त्रिविक्रमः	॥ १४ ॥
अब्धिशायी शेषशायी, श्रीधरो गरुडध्वजः ।	
जलशायी यज्ञमर्त्यः, पुराणपुरुषः स्वभूः	॥ १५ ॥
अधोक्षजः कैटभजित्, बलिभिद्विष्टरश्मिः ।	
देवकीनन्दनः शाङ्गि, कंसारिर्नरकान्तकृत्	॥ १६ ॥
गदाधरश्चक्रधारो, गोवर्धनधरो विधुः ।	
गोपीप्रियो गिरिधरः, श्यामो गरुडवाहनः	॥ १७ ॥
यशोदातनयो राधा-वल्लभो नन्दनन्दनः ।	
विठलो मोहनः कुञ्ज-विहारी द्वारिकेश्वरः	॥ १८ ॥
महेश्वरो महादेवः, श्रीकण्ठः शंकरः शिवः ।	
ऊग्रः शूली मृडः शंभुस्त्र्यम्बकश्चन्द्रशेखरः	॥ १९ ॥
रुद्रस्त्रिलोचनः शर्वः, स्थाणुर्गङ्गाधरो हरः ।	
ईशान ईशो गिरिशो, गिरीशः प्रथमाधिपः	॥ २० ॥
मृत्युञ्जयः पशुपतिः, कृत्तिवासाः कपालभृत् ।	
वामदेवो भवो भर्गः, पिनाकी वृषभध्वजः	॥ २१ ॥
व्योमकेशः क्रतुध्वंसी, भूतनाथ उमापतिः ।	
अष्टमूर्तिनीलकण्ठः, पुरभिन्नीललोहितः	॥ २२ ॥
खड्गः कपर्दी सर्वज्ञो, धूर्जटिस्त्रिपुरान्तकः ।	
कृशानुरेता दिग्वासा, अन्धकारिर्विषान्तकृत्	॥ २३ ॥

खण्डपर्शुविरूपाक्षो, वरदो भाललोचनः ।	
इन्दुमौलिः स्मरश्चि, भीमो वृषभवाहनः	॥ २४ ॥
लक्ष्मीः श्रीः कमला पद्मा, मा रमा कमलालया ।	
इन्दिरा हरिपत्नी सा लोकमाताब्धिनन्दिनी	॥ २५ ॥
ईश्वरी पार्वती गौरी, भवानी हिमवत्सुता ।	
उमा शिवाम्बिका दुर्गा, काली कात्यायनीश्वरी	॥ २६ ॥
रुद्राणी चण्डिका चण्डी, मृडानी मेनकात्मजा ।	
अपर्णार्या सती देवी, गिरिजा सर्वमङ्गला	॥ २७ ॥
दाक्षायणी च शर्वाणी, महामाया महेश्वरी ।	
भैरवी भूतनाथा च, शांकरी शिववाहना	॥ २८ ॥
अनङ्गो मदनः कामो, मारः पञ्चशरः स्मरः ।	
मनोभवो रतिपतिर्मन्मथो मकरध्वजः	॥ २९ ॥
पुष्पधन्वा मनसिजः, कन्दर्पो विषमायुधः ।	
शम्बरारिः सूर्पकारि-दर्पको मीनकेतनः	॥ ३० ॥
अनन्यजो मधुसखः, प्रद्युम्नः कुसुमायुधः ।	
शृङ्गारयोनिः पुष्पेषुः, संकल्पात्मा रमासुतः	॥ ३१ ॥
हृच्छयः कमनः कन्तु-जराभीरुश्च तच्छरः ।	
मोहनोन्मादनौ शोष-णश्च ताडनमारणौ	॥ ३२ ॥
कार्तिकेयो गुहः स्कन्दः, सेनानीः पार्वतीसुतः ।	
षाण्मातुरो महासेनः षण्मुखः शिखिवाहनः	॥ ३३ ॥
शरजन्माग्निभूः स्वामी, विशाखः क्रौञ्चभेदनः ।	
तारकारिः शक्तिधरः, कुमारो बहुलात्मजः	॥ ३४ ॥
विबुधा देवता देवा-स्त्रिदशा निर्जरः सुरः ।	
आदित्या मरुतो लेखा, निलिम्पा नाकिनोऽमरः	॥ ३५ ॥

वृन्दारकाः सुमनसः, सुपर्वाणः सुधाभुजः ।	
त्रिदिवेशा आदितेया, अमर्त्या दानवारयः	॥ ३६ ॥
दिवौकसो दिविषदो, गीर्वाणा अमृतान्धसः ।	
अस्वप्ना ऋभवो वह्नि-मुखाः क्रतुभुजोऽरुजः	॥ ३७ ॥
स्वः स्वर्गस्त्रिदिवं नाकः, सुरलोकस्त्रिविष्टपम् ।	
सुरलयश्चोर्ध्वलोको, द्यौर्गोस्तु विषताविषौ	॥ ३८ ॥
इन्द्रः पुरन्दरः शक्रो, वासवः पाकशासनः ।	
संक्रन्दनः सहस्राक्षः, सुत्रामा मघवा वृषा	॥ ३९ ॥
आखण्डलः सुनासीरः, पुरुहूतः शतक्रतुः ।	
दिवस्पतिर्दुश्च्यवनो, जम्भारातिः शचीपतिः	॥ ४० ॥
जिष्णुर्वृद्धश्रवा वज्री, बिडौजा नाकिनायकः ।	
बलारातिः सुरपति-र्मरुत्वान् मेघवाहनः	॥ ४१ ॥
प्राचीनबर्हिर्मघवा, शतमन्युः सुरर्षभः ।	
ऋभुक्षा नमुचिद्विट् च, वृत्रहा कौशिको हरिः	॥ ४२ ॥
वास्तोष्पतिस्तुराषाट् तु, पुलोमारिर्मरुत्सखः ।	
गोत्रभेदी हरिहयो, देवराजोऽस्य तु प्रिया	॥ ४३ ॥
पुलोमजा शचीन्द्राणी, पीयूषममृतं सुधा ।	
हाहा हूहूश्च गन्धर्वौ, विश्वकर्मा तु शिल्पकृत्	॥ ४४ ॥
सुतो जयन्तः प्रासादो, वैजयन्तोऽमरावती ।	
पुरी सभा सुधर्मा च, मातलिः सारथिर्हरिः	॥ ४५ ॥
ऐरावतो गजो वज्र-मायुधं नन्दनं वनम् ।	
ऊचैःश्रवा हयो यानं, विमानं व्योमगामिनी	॥ ४६ ॥
द्वारपालो देवनन्दी, बृहस्पतिः पुरोहितः ।	
स्ववैद्यावश्विनीपुत्रौ, नारदाद्याः सुरर्षयः	॥ ४७ ॥

घृताची मेनका रम्भा, मञ्जुघोषा तिलोत्तमा ।	
उर्वशी च सुकेशी चेत्याद्या अप्सरसः स्मृता	॥ ४८ ॥
संतानः पारिजातश्च, कल्पश्च हरिचन्दनः ।	
मन्दास्त्रेति देवानां, वृक्षाः पञ्च बुधैः स्मृताः	॥ ४९ ॥
विद्याधरा अप्सरो यक्षा, रक्षोगन्धर्वकिन्नराः ।	
पिशाचो गुह्यकः सिद्धो, भूतोऽमी देवयोनयः	॥ ५० ॥
कुबेरो धनदः श्रीदो, यक्षराजो धनाधिपः ।	
किन्नरेशो राजराजः, पौलस्त्यो गुह्यकेश्वरः	॥ ५१ ॥
ऐलविलः शम्भुसखः, कुहः पुण्यजनेश्वरः ।	
एकपिङ्गो वैश्रवणो, निधीशो नखाहनः	॥ ५२ ॥
मनुष्यधर्मा कैलास-नाथः किंपुरुषाधिपः ।	
उत्तराणापतिः शक्र-कोशाध्यक्षोऽलकापतिः	॥ ५३ ॥
वरुणः पाशभृच्चैव, प्रचेता अब्धिमन्दिरः ।	
यादःपतिर्जलपतिः, पाशी पश्चिमदिग्पतिः	॥ ५४ ॥
यमः कृतान्तः शमनो, धर्मराजः परैरगद ।	
समवर्ती श्राद्धदेवः, कालः सूर्यसुतोन्तकः	॥ ५५ ॥
यमराजः पितृपतिर्मृत्युर्दक्षिणदिक्पतिः ।	
कीनाशो यमुनाभ्राता, दण्डभृन्महिषध्वजः	॥ ५६ ॥
असुर दानवा दैत्याः, शुक्रशिष्याः सुरद्विषः ।	
पूर्वदेवा दितिसुता, दैत्येन्द्रा दनुजा अपि	॥ ५७ ॥
असुर राक्षसा यातु-धाना रक्षांसि नैऋताः ।	
रात्रिचराः पुण्यजनाः, पलादासृक्परक्तपाः	॥ ५८ ॥

॥ इति देववर्गः ॥

आकाशमभ्रं गगनं, व्योम विष्णुपदं नभः ।	
अम्बरं पुष्करं खं द्यौस्तारिखं मरुत्पथः	॥ ५९ ॥
वियद्विहायोऽनन्तं च, सुखवर्त्म घनाश्रयः ।	
.....	॥ ६० ॥
आदित्यः सविता सूर्यो, रविभानुर्दिनेश्वरः ।	
अर्कः सूरः खगः पुषा, पतङ्गो भास्करो भगः	॥ ६१ ॥
तपनस्तरणिर्मित्र-श्चित्रभानुस्त्रयीतनुः ।	
सप्ताश्वोऽहस्करो भास्वान्, द्वादशात्मा विरोचनः	॥ ६२ ॥
प्रभाकरः सहस्रांशु-मार्तण्डो मिहिरोऽर्यमा ।	
प्रद्योतनो जगच्चक्षुः, कर्मसाक्षी दिवाकरः	॥ ६३ ॥
हरिदश्वो हरिर्हेलि-ब्रध्नो हंसो विकर्तनः ।	
उष्णरश्मिर्ग्रहपति-र्गर्भास्तिश्चक्रबान्धवः	॥ ६४ ॥
ईनोंशुमाली तीक्ष्णांशुः, सप्तसप्तिर्विभाकरः ।	
नभोमणिर्धामपति-र्द्युमणिः पद्मिनीपतिः ।	॥ ६५ ॥
पद्मबन्धुर्विवस्वांश्च, ध्वान्तारातिरहर्पतिः ।	
तिमिरारिर्दिनकरो, यमुनाजनकोऽरुणः	॥ ६६ ॥
चन्द्रः सोमो मृगाङ्गो ग्लौ-र्हिमांशुश्चन्द्रमाः शशी ।	
विधुः शशाङ्कः शीतांशुर्द्विजराजः सुधाकरः	॥ ६७ ॥
जैवातृकः शशधरो, नक्षत्रेशो निशाकरः ।	
औषधीशो निशानाथ, इन्दुः कुमुदिनीप्रियः	॥ ६८ ॥
अब्जो राजा चोडुपतिः, कलानाथो हिमद्युतिः ।	
रोहिणीरमणो सिन्धु-सुतः कुमुदबान्धवः	॥ ६९ ॥

चन्द्रोद्योतः स्मृता ज्योत्स्ना, चन्द्रिका कौमुदीन्दुरुक् । नक्षत्रमृक्षं भं धिष्ण्यं, तारा ज्योतिरुडुग्रहः	॥ ७० ॥
मयूखकिरणौ भानु-मरोचिदीधितिकरः । पादो गभस्तिरुस्रो गौर्ज्योतिर्धामांशुरश्मयः	॥ ७१ ॥
अर्चिर्धिष्णिर्धृणिस्तेजो, भाः प्रभा त्विद् छविर्द्युतिः । शोचिर्दीप्तिर्महो वच्चो, रोचिर्भा रुरुचिर्वसुः	॥ ७२ ॥
शिशिरः शीतलः शीतस्तुषाश्च हिमो जडः । उष्णं तिग्मं खरं तीक्ष्णं, चण्डं तीव्रं तथा पटुः	॥ ७३ ॥
मङ्गलोद्गारको भौम, आरोवकः कुजः स्मृतः । बुधस्तु सौम्यो ज्ञश्चान्द्रिः, गुरुर्जीवो बृहस्पतिः	॥ ७४ ॥
वाचस्पतिः सुरचार्यो, गीःपतिर्धिषणोद्गिरः । शुक्रो दैत्यगुरुः काव्य, उषना भार्गवः कविः	॥ ७५ ॥
शनिः शनैश्चरः शौरि-मन्दश्छायासुतोऽसितः । रहुस्तमः सैहिकेयः, स्वर्भाणुस्तु विधुन्तुदः	॥ ७६ ॥
केतुः शिखी वाहिकः स्यात्, ध्रुवस्तूतानपादजः । सप्तर्षयोऽत्रि प्रमुखाः, अगस्तिः कुम्भजोऽब्धिपः	॥ ७७ ॥
अश्विन्यादीनि नक्षत्राण्यष्टविंशतिसङ्ख्यका । लग्नानि रशयश्चैव, मेषाद्या द्वादशः स्मृताः	॥ ७८ ॥
अर्हर्दिनं दिवं घस्रं, दिवसो वासरो दिवा । प्रातः प्रभातः प्रत्यूषोमुखं कलयं महर्मुखम्	॥ ७९ ॥
रजनी यामिनी रात्रि-स्त्रियामा शर्वरी निशा । निशीथिनी क्षपा दोषा, क्षणदा च विभावरी	॥ ८० ॥
अन्धकारं च तिमिरं, ध्वान्तं संतमसं तमः । तमिस्त्रमन्धतमसं, भूच्छाया तामसं रजः	॥ ८१ ॥

क्षणं पलं घटी यामः, दिनमासर्तवोऽयनम् ।	
संवत्सरो युगं कल्पः, कालस्येत्यादयोऽभिधाः	॥ ८२ ॥
वसन्तग्रीष्मवर्षाश्च, शरद्धेमन्त एव च ।	
शिशिश्चेति विज्ञेया, ऋतवः षड्विमासिकाः	॥ ८३ ॥
अब्दः संवत्सरो वर्षं, वत्सरो हायनं शरत् ।	
कल्पो युगान्तः संहारः, कल्पान्तः प्रलयः क्षयः	॥ ८४ ॥
दिशा आशा दिशः काष्ठा, हरितः ककुभश्च ताः ।	
चतस्रोऽष्टौ दशधा वा, स्युरिन्द्राद्यास्तदीश्वराः	॥ ८५ ॥
पूर्वाग्नेयी दक्षिणा च, नैऋती पश्चिमा तथा ।	
वायवी चोत्तरेशानी, ब्राह्मी नागीति ता दश	॥ ८६ ॥
वारिवाहो घनो मेघः, स्तनयितुर्घनाघनः ।	
अभ्रं तडिद्वान् मुदिरो, जलमुक् जलदोम्बुभृत्	॥ ८७ ॥
धाराधरो जलधरो, धूमयोनिर्बलाहकः ।	
जीमूतो वारिदो नभ्राट्, पर्जन्याम्भोधरोम्बुदः	॥ ८८ ॥
विद्युत्सौदामिनी शम्पा, चञ्चला चपला तडित् ।	
ऐरावती क्षणरुचि-र्ह्रादिनी च शतहृदा	॥ ८९ ॥
गर्जितं स्तनितं गर्जी-रसितं मेघनिस्वनम् ।	
बष्पीहश्चातकः सारं- गः स्तोकको नभोम्बुपः	॥ ९० ॥
नीलकण्ठः शिखी केकी, मयूरो जलमुक्सुहृत् ।	
शिखण्डी बर्हिणो बर्ही, कलापी च भुजङ्गभुक्	॥ ९१ ॥
परपुष्ट परभृता, ताम्राक्षी कोकिला पिका ।	
मधुरालापिनी श्यामा, कलकण्ठी वनप्रिया	॥ ९२ ॥
रथाङ्गाह्वश्चक्रवाकः, कोको द्वन्द्वचश्च सः ।	
यामिनीविरहश्चक्रो, रामशापो निशावियुक्	॥ ९३ ॥

जीवजीवश्चलचञ्चु-श्चकोरे विषसूचकः ।	
ज्योत्स्नाप्रियोद्गारभोजी, गुन्डालो विषभीरुकः	॥ ९४ ॥
ताम्रचूडः कुक्कुटश्च, कृकवाकुः शिखण्डिकः ।	
प्रभातज्ञो निशावेदी, वृत्ताक्षश्चरणायुधः	॥ ९५ ॥
अनुवादी रक्ततुण्डः, शुकः कीरः फलादनः ।	
खञ्जनः खञ्जरीटश्च, निलश्चाषः किकीदिविः	॥ ९६ ॥
हंसो मरुलश्चक्राङ्गो, मानसौकाः सितच्छदः ।	
हंसभेदा राजहंसा, कदम्बा धार्तराष्ट्रकाः	॥ ९७ ॥
तार्क्ष्यः सुपर्णो गरुडो, वैनतेयोऽरुणाम्बुजः ।	
गरुत्मान् पक्षिराजश्च, सर्पारिः काश्यपात्मजः	॥ ९८ ॥
खगो विहङ्गमः पक्षी, विहङ्गो विहगो द्विजः ।	
पत्री पतत्री शकुनिः, शकुन्तः शकुनः पतन्	॥ ९९ ॥
विहायो विः पत्रस्थो, विकिरः पतगोण्डजः ।	
नगौका नीडनिलयः, खचरो विष्किरो वयः	॥ १०० ॥
पक्षश्छब्दो गरुत्पत्रं, पतत्रं च तनूरुहम् ।	
वाजोऽस्य पक्षतिर्मूलं, चञ्चुस्त्रोटिः सृपाटिका	॥ १०१ ॥
वायुः समीरणो वातः, समीरे मारुतो मरुत् ।	
गन्धवाहो गन्धवहो, मातरिक्षा प्रभञ्जनः	॥ १०२ ॥
सदागतिर्जगत्प्राणो, नभस्वान् पवनोऽनिलः ।	
श्वसनः पवमानश्च, पृषदश्वः प्रकम्पनः	॥ १०३ ॥
अहिप्रियो दैत्यदेव, आशुगः स्पर्शनोऽस्य तु ।	
पुत्रौ भीमहनूमन्तौ झञ्झा वृष्टियुतो मरुत्	॥ १०४ ॥

॥ इति श्रीव्योमवर्गः ॥

विष्टपं भुवनं विश्वं, जगल्लोकश्चराचरः ।	
मनुष्यलोकः संसारो, नागलोको रसातलम्	॥ १०५ ॥
भूमिर्भूर्वसुधा पृथ्वी, धरित्री धरणी धरा ।	
मही वसुधरा धात्री, क्षोणी क्षमा मेदिनी क्षितिः	॥ १०६ ॥
विश्वम्भरा वसुमती, स्थिरानन्ताऽचलावनिः ।	
सर्वसहा क्षमा गोत्रा, काश्यपी सागराम्बरा	॥ १०७ ॥
ऊर्वी ज्याकुर्भूतधात्री, विपुला जगती रसा ।	
इला गौ रत्नगर्भा च, पृथिवी सिन्धुमेखला	॥ १०८ ॥
पर्वतः शिखरी क्षमाभृ-न्नगः शैलोऽचलो गिरिः ।	
अद्रिः शिलोच्चयो गोत्रो, भूधरः सानुमान् धरः	॥ १०९ ॥
मेरुर्हिमालयो विन्ध्यः, कैलाशो मलयाचलः ।	
उदयाद्री रोहणश्च, लोकालोकादयो नगाः	॥ ११० ॥
नीरं वारि जलं तोयं, पानीयं सलिलं कुशम् ।	
अम्भोऽर्णोम्बु पयः पाथः, शम्बरं जीवनं वनम्	॥ १११ ॥
उदकं पुष्करं क्षीर-ममृतं सर्वतोमुखम् ।	
कं कबन्धं घनरसं, आपो वाः कमलं विषम्	॥ ११२ ॥
समुद्रः सागरः सिन्धु-रुदधिः सरितांपतिः ।	
वारिराशिरकूपारः, सरस्वान् मकरालयः	॥ ११३ ॥
यादःपतिर्जलनिधि-रुदन्वानब्धिर्णवः ।	
रत्नाकरोऽपारपारः, पारवारो नदीश्वरः	॥ ११४ ॥
वीचिमालिर्मितद्रुश्च, जलराशिरपाम्पतिः ।	
.....	॥ ११५ ॥

नदी तरङ्गिणी सिन्धु-स्तटिनी निम्नगा धुनी ।	
स्रोतस्विनी शैवलिनी, स्रवन्ती हृदिनी सस्ति	॥ ११६ ॥
कूलङ्कषा निर्झरिणी, कर्षूः स्रोतोवहापगा ।	
रोधोवका जलधिगा, द्वीपवत्यब्धिवल्लभा	॥ ११७ ॥
स्वर्नदी जाह्नवी गङ्गा, त्रिस्रोताः सुरदीर्घिका ।	
मन्दाकिनी त्रिपथगा, भीष्मसूर्वियदापगा	॥ ११८ ॥
भागीरथी विष्णुपदी, पवित्रा हरशेखरा ।	
कालिन्दी यमुना शौरी, सूर्यपुत्री यमस्वसा	॥ ११९ ॥
रेवेन्दुजा पूर्वगङ्गा, नर्मदा मेखलाद्रिजा ।	
.....	॥ १२० ॥
ऊर्मिस्तरङ्गः कल्लोलो, भङ्ग उत्कलिकावलिः ।	
उल्लोलो लहरी वीचि-रावर्तः पयसां भ्रमः	॥ १२१ ॥
ओघः स्रोतः प्रवाहश्च, वेला स्याद् वृद्धिरम्भसः ।	
कूलं तीरं तटं रोधः, पुलिनं सैकतं च तत्	॥ १२२ ॥
बोहित्थं वहनं पोतो, यानपात्रं वहित्रकम् ।	
द्रोणी तु मङ्गिनी बेडा, नौका नौस्तरणी तरी	॥ १२३ ॥
उडुपं तु प्लवः कोल-स्तरण्डो भेल इत्यपि ।	
निर्यामकः कर्णधारे, नाविकः पोतवाहकः	॥ १२४ ॥
पृथुरेमा सङ्घचारी, मत्स्यो मीनो ज्ञाषेण्डजः ।	
वैसारिणो विसारी च, शम्बरोऽनिमिषस्तिमिः	॥ १२५ ॥
पाठीनः शकली शल्की, रोहितश्च तिमिङ्गिलः ।	
भेकमण्डुकवर्षाभू-शालूरप्लवदुर्दुगः	॥ १२६ ॥
कच्छपः कमठः कूर्मो, दौलेयः कमठी दुलिः ।	
यादांसि जलजीवाः स्युस्ते नक्रमकरादयः	॥ १२७ ॥

उदपानं प्रहिः कूप-श्चान्धुर्वापी तु दीर्घिका । पुष्करिणी खातकं च, निपानं तु जलाशयः	॥ १२८ ॥
सरस्तडागः कासारः सरसी च सरोवरम् । पद्माकरः स एव स्याद्-वेशन्तः पल्वलं लघु	॥ १२९ ॥
कमलं पुष्करं पद्म-मरविन्दं कुशेशयम् । अम्भोरुहं तामरसं, रज्जीवं च महोत्पलम्	॥ १३० ॥
बिशप्रसूनं नलिनं, शतपत्रं सरोरुहम् । सहस्रपत्रं जलजं, सरोजं सरसीरुहम्	॥ १३१ ॥
पङ्केरुहं सरसिज-मब्जं वारिजमम्बुजम् । नालीकं पङ्कजाम्भोजे, कजं चाहि विकाशभाक्	॥ १३२ ॥
रक्तोत्पलं कोकनदं, पुण्डरीकं सिताम्बुजम् । पद्मिनी च कमलिनी, नलिनी बिशिनीत्यपि	॥ १३३ ॥
अम्भोजिनी नीरजिनी, पङ्कजिन्यब्जिनी स्मृता ।	॥ १३४ ॥
अथोत्पलं कुवलयं, कुमुदं कैरवं सितम् । इन्दीवरं च तन्नीलो-त्पलं रात्रिविकाशभाक्	॥ १३५ ॥
कुमुद्वती कुमुदिनी, कैरविणी शशिप्रिया, दण्डो नालं मृणालं च, बिशं तन्तुश्च तन्तुलम्	॥ १३६ ॥
द्विरेफो भ्रमरो भृङ्गो, रेलम्बोऽलिः शिलीमुखः । इन्दिन्दिश्चञ्चरीकः, षट्पदश्च मधुव्रतः	॥ १३७ ॥
मधुपोऽलीर्मधुकरो, मधुलिट् पुष्पलिट् स्मृतः । वल्ली प्रतानिनी वीरुत्, व्रततिर्वल्लरी वला	॥ १३८ ॥
पुष्पं प्रसूनं कुसुमं, सूनं सुमनसः सुमम् । मकरन्दः पुष्परसः, परागः पुष्पजं रजः	॥ १३९ ॥

पत्रं पर्णं दलं बर्हं, पलाशं छदनं छदः ।	
नवं तत्स्यात्किशल्यं, प्रवालं पल्लवो नलः	॥ १४० ॥
फुल्लं विकसितं स्मेरं, प्रबुद्धं विकचं स्मितम् ।	
उज्जृम्भितं चोन्मिषितं, हसितं च विजृम्भितम्	॥ १४१ ॥
स्फुटं प्रफुल्लमुत्फुल्लं, विनिद्रं दलितं तथा ।	
संकुचितं मीलितं च, निद्राणं मुद्रितं स्मृतम्	॥ १४२ ॥
खण्डमाराम उद्यानं, विपिनं काननं वनम् ।	
वाटिकोपवनं दावः, कक्षः कान्तारनिष्कुटौ	॥ १४३ ॥
अटव्यरण्यं गहनं, सान्द्रेकुञ्जो निकुञ्जवत् ।	
वृक्षो द्रुमस्तरुः शाखी, पादपश्च महीरुहः	॥ १४४ ॥
अनोकहोर्हिपः सालः, पलाशी विटपी कुठः ।	
अगो नगो मगो द्रुश्च, फलवांश्च वनस्पतिः	॥ १४५ ॥
केतकः केतकी जाती, चम्पको मल्लिका जपा ।	
बन्धूको यूथिका कुन्द, इत्याद्याः पुष्पजातयः	॥ १४६ ॥
आम्रो रसालो माकन्दः, सहकारश्चूतनूतवत् ।	
रम्भा तु कदली मोचा, समौ करकदाडिमौ	॥ १४७ ॥
गन्धसारो मलयजः, श्रीखण्डश्चन्दनद्रुमः ।	
तैलपर्णिकमेवेदं, गोशीर्षं हरिचन्दनः	॥ १४८ ॥
सर्पो भुज्जगो भुजगः, पन्नगोऽहिर्भुजङ्गमः ।	
उरगो जिह्वागो भोगी, दन्दशूकः सरीसृपः	॥ १४९ ॥
दर्वीकरो विषधरो, द्विजिह्वः पवनाशनः ।	
काकोदरो दीर्घपृष्ठः, वृदाकुः कुण्डली फणी	॥ १५० ॥
आशीविषो गुप्तपदो, व्यालो नागो बिलेशयः ।	
चक्षुःश्रवाः काद्रवेयः, सर्पराजस्तु वासुकिः	॥ १५१ ॥

शेषो नागाधिपोऽनन्तः, सहस्रवदनश्च सः ।	
विषस्तु गरलं क्ष्वेडो, रसस्तीक्ष्णश्च तद्भिदः	॥ १५२ ॥
हालाहलः कालकूटो, वत्सनागः प्रदीपनः ।	
सौराष्ट्रिको ब्रह्मपुत्रः, काकोलो दासोऽपि च	॥ १५३ ॥
मृगः कुरङ्गो हरिण, एणः सारङ्ग एव च ।	
वातायुः कृष्णसारश्च, रुरुमुख्यास्तु तद्भिदः	॥ १५४ ॥
सिंहो मृगेन्दः पारीन्द्रो, हर्यक्षः केसरी हरिः ।	
कण्ठीरवो महानादो, मृगारिर्नखरायुधः	॥ १५५ ॥
पञ्चाननो गजारातिः, पुण्डरीकस्तु चित्रकः ।	
द्वीपी व्याघ्रश्चित्रकायः, शार्दूलः शरभोऽष्टपात्	॥ १५६ ॥
गजो मतङ्गजो हस्ती, मातङ्गः कुञ्जरः करी,	
इभः स्तम्भेरमः कुम्भी, दन्ती दन्तवलो द्विपः	॥ १५७ ॥
द्विदः सिन्धुरो नागः, सामयोनिर्महामृगः ।	
अनेकपश्च करटी, करेणुः पीलुवारणौ	॥ १५८ ॥
घोटकस्तुरगो वाजी, तुरङ्गश्च तुरङ्गमः ।	
अर्वा वाहो हयः सप्ति-गन्धर्वोऽर्वतिरेव च	॥ १५९ ॥
काम्बोजाः सैन्धवा देश्या, आजानेया वनायुजाः ।	
अश्वा वामी च बडवा, किशोरो बालघोटकः	॥ १६० ॥
अनश्च शकटो गन्त्री, शताङ्गः स्यन्दनो रथः ।	
शिविका याप्ययानं च, दोला प्रेङ्गा सुखासनम्	॥ १६१ ॥
वाहनं धोरणं यानं, पत्रं युग्यङ्गन्यध्वगम् ।	
ध्वजश्च केतनं केतुः, पताका चिह्नमेव च	॥ १६२ ॥
मार्गोऽध्वा निगमः पन्थाः, पदवी वर्त्म पद्धतिः ।	
अयनं सरणिः पद्याः, रथ्या वीथी च सञ्चरः	॥ १६३ ॥

उक्षा गौर्वृषभोऽनड्वान्, भद्रः शाक्करशाक्वरौ ।	
बलीवर्दः सौरभेयः, ककुद्धान् शांकरो वृषः	॥ १६४ ॥
सुरभिगौरनड्वाही, सौरभेयी च रोहिणी ।	
तम्पा तम्बार्जुनी धेनु-महिषी च निलिम्पिका	॥ १६५ ॥
क्रमेलकोष्टकरभा, दासेरः कण्टकाशनः ।	
वराहः शूकरः कोलो, गर्दभो रासभो खरः	॥ १६६ ॥
कुर्कुरः सारमेयः श्वा, भषणः श्वानमण्डलौ ।	
शाखामृगो मर्कटश्च, वनौका वानरः कपिः	॥ १६७ ॥
शृगालो जम्बूकः क्रोष्ट्य, फेरुगोमायुफेरवाः ।	
उरभ्रो मेण्डको मेष, एडको विहुडोरुणाः	॥ १६८ ॥
अजस्तुच्छगलश्छग-श्छगो वस्तः स्तभः पशुः ।	
अग्निर्वह्निर्बृहद्भानु-र्दहनो ज्वलनोऽनलः	॥ १६९ ॥
वैश्वानरः कृष्णवर्त्मा, चित्रभानुर्धनञ्जयः ।	
आशुशुक्ष्णिरप्पित्तं, जातवेदा हुताशनः	॥ १७० ॥
हव्यवाहो हुतवहो, बर्हिः शुष्मा विभावसुः ।	
आश्रयासो वायुसखः, पावको हुतभुक् शिखी	॥ १७१ ॥
वृषाकपिर्वीतिहोत्रः, कृशानुश्छगवाहनः ।	
हिरण्यरेताः सप्तार्चिः, शोचिष्केशस्तनूनपात्	॥ १७२ ॥
कृपीटयोनिर्दमुना, रोहिताश्व उषर्बुधः ।	
स्वाहापतिः शुचिः शुक्रः, बर्हिर्ज्योतिर्विरोचनः	॥ १७३ ॥
ज्वालाजिह्वः सप्तमन्त्रः, शुष्मा धूमध्वजोऽपि च ।	
वडवानल ऊर्वश्च, वाडवो वडवामुखः	॥ १७४ ॥
संवर्तकः समुद्राग्निः दवो दावो वनानलः ।	
सुवर्णं कनकं स्वर्णं, हिरण्यं हेम काञ्चनम्	॥ १७५ ॥

चामीकरं शातकौम्भं, गाङ्गेयं भर्म हाटकम् ।
 कार्तस्वरं जातरूपं, कलधौतं च कर्बुरम् ॥ १७६ ॥
 तपनीयं च कल्याणं, रुक्मं जाम्बूनदं वसु ।
 अष्टपदं भूरिचन्द्रो, महारजतभूतमे ॥ १७७ ॥
 दुर्वर्णं रजतं रूप्यं, तारं खर्जूरमित्यपि ।
 रत्नं वसु मणिस्तस्य, भेदा मरकतादयः ॥ १७८ ॥
 वैडूर्यवज्रमाणिक्य-नीलमौक्तिकविद्रुमाः ।
 द्रव्यं स्वं द्रविणं वित्तं, द्युम्नं रा विभवो धनम् ॥ १७९ ॥
 अर्थो लक्ष्मीः स्वापतेयं, रिक्थमृद्धं तथा वसु ।
 भूतिर्विभूतिरैश्वर्यं-मणिमादिकमष्टधा ॥ १८० ॥
 अणिमा महिमा चैव, गरिमा लघिमा तथा ।
 प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं, वशित्वं चाष्टसिद्धयः ॥ १८१ ॥
 महापद्मस्तथा पद्मः, शङ्खो मकरकच्छपौ ।
 मुकुन्दकुन्दनीलाक्ष, चर्चाश्च निधयो नव ॥ १८२ ॥
 ॥ इति श्रीधरावर्गः ॥

अस्यां श्रीनामामालायां, हर्षकीर्तिकवेः कृतौ ।
 देवव्योमधरावर्गैः, काण्डोऽयं प्रथमोऽजनि ॥ १ ॥

इति श्रीमन्नागपुरीयतपागच्छाधिराजश्रीहर्षकीर्तिसूरि विरचितायां

शारदीयाभिधायां लघुनाममालायां प्रथमः काण्डः समाप्तः ॥

मनुष्यो मानवो मर्त्यो, मनुजो मानुषो नरः ।
 ना विट् पञ्चजनो भूस्पृक्, पुरुषः पूरुषः पुमान् ॥ १८३ ॥
 स्त्री नारी वनिता योषा, ललना महिलाऽबला ।
 कामिनी भामिनी रामा, रमणी च नितम्बिनी ॥ १८४ ॥

अङ्गना मानिनी योषि-द्वर्णिनी वामलोचना ।	
कला सीमन्तिनी भीरूः, सुन्दरी युवतिवशा	॥ १८५ ॥
मुगाक्षी प्रमदा भामा, मुग्धा वामा विलासिनी ।	
कृशोदरी पुरङ्क्षी च, तन्वी लीलावती वधूः	॥ १८६ ॥
इन्दीवरक्षी तरुणी, श्यामा मन्देक्षणापि च ।	
वामाक्षी मदिरक्षी च, सुभगा तरलेक्षणा	॥ १८७ ॥
उपयामः परिणयो, विवाहः पाणिपीडनम् ।	
पाणिग्रहणमुद्वाहो, दारकर्म विवाहनम्	॥ १८८ ॥
भर्ता विवोढा रमणो, भोक्ता नाथः पतिर्धवः ।	
वरे वरयिता कान्तो, वल्लभो दयितः प्रियः	॥ १८९ ॥
प्राणेशः प्रणयी प्रेयान्, प्रेष्ठः प्राणसमोऽधिकः ।	
प्रीतः प्रियतमः सेक्ता, आर्यपुत्रश्च नायकः	॥ १९० ॥
भार्या सहचरी पत्नी, वल्लभा प्रेयसी प्रिया ।	
कान्ता जाया जनी जाती, गृहदार परिग्रहः	॥ १९१ ॥
ऊढा पाणिगृहीती च, कलत्रं गृहिणी वधूः ।	
दयिता च प्रियतमा, विनीता च सधर्मिणी	॥ १९२ ॥
हृदयेशा प्राणसमा, प्रेष्ठा प्रणयिनी च सा ।	
कुटुम्बिनी गेहिनी च, नायिकाथ स्नुषा वधूः	॥ १९३ ॥
पिता तु जनकस्तातो, वप्ता जनयितापि च ।	
अम्बा माता सवित्री च जनयित्री जनन्यपि	॥ १९४ ॥
नन्दनस्तनयः पुत्रो, दारकः सूनुरुद्वहः ।	
सुतोद्भज आत्मश्च, पुत्री तु दुहिता सुता	॥ १९५ ॥
बालः स्तनन्धयः पोतः, पाको डिम्भोऽर्धकः शिशुः ।	
कुमारः पृथुकः शावः, क्षीरकण्ठः किशोरकः	॥ १९६ ॥

कुमारी कन्यका कन्या, बालिका दिक्करी कनी ।	
तोकापत्ये प्रसूतिस्तुक्, संतानं संततिः प्रजा	॥ १९७ ॥
भ्राता सहोदरो बन्धुः, सहजो बान्धवोऽपि च ।	
भगिनी तु स्वसा जामिः, दम्पती दयितापती	॥ १९८ ॥
वंशोऽन्वयः कुलं गोत्रं, जननाभिजने अपि ।	
सती पतिव्रता साध्वी, दासी चेटी च चेटिका	॥ १९९ ॥
दूति सञ्चारिका चुन्दी, कुट्टिनी सम्भली समा ।	
पण्यस्त्री गणिका वेश्या, रूपाजीवा पणाङ्गना	॥ २०० ॥
असती पांशुलाऽशीला, स्वैरिणी कुलटेत्तरी ।	
पुंश्चली बन्धकी धृष्टा, चर्षणी व्यभिचारिणी	॥ २०१ ॥
मित्रं सखा सहचरो, वयस्यः सवयाः सुहृत् ।	
आली सखी वयस्या च, सध्रीची सहचारिणी	॥ २०२ ॥
शरीरं विग्रहो देहो, गात्रं क्षेत्रं तनुस्तनूः ।	
अङ्गः कायो वपुर्वर्ष्म, मूर्तिर्वैरं कलेवरम्	॥ २०३ ॥
संहननं घनो बन्धः, पुरं पिण्डं च पुद्गलम् ।	
हृषीकमक्षं करणं, ग्रहणं च खमिन्द्रियम्	॥ २०४ ॥
आत्मा जीवोऽसुमान् जन्तुर्देही प्राणी च चेतनः ।	
जन्तुः शरीरी पुरुषो, हंसः सत्त्वं पुनर्भवी	॥ २०५ ॥
स्वान्तं चित्तं मनश्चेतो, मानसं हृदयं च हृत् ।	
अन्तःकरणमप्यस्य, संकल्पश्च मनोरथः	॥ २०६ ॥
शीर्षकं मस्तकं मुण्डं, मौलिर्मस्तं च मस्तकः ।	
उत्तमाङ्गं शिरो मूर्धा, करणत्राणमेव च	॥ २०७ ॥
केशा बालाश्च चिकुरा, अलकाः कुन्तलाः कचाः ।	
शिरोरुहास्तीर्थवाका, मूर्धजास्तत्समुच्चये	॥ २०८ ॥

केशात्कलापरचना, पाशभारेच्चया अपि ।	
कबरी वेणिका वेणी, धम्मिला गुम्फिताः कचाः	॥ २०९ ॥
केशेषु वर्त्म सीमन्तः, कुरुलो भ्रमरालकः ।	
शिखा शिखण्डिका चूडा, बालानं काकपक्षकम्	॥ २१० ॥
मुखकेशाः श्मश्रु कूर्चः, लोमा रोम तनूरुहम् ।	
रोमावली रोमलता, रोमराजिर्हृद्दूरे	॥ २११ ॥
मुखं तु वदनं वक्त्रं, तुण्डमास्यं तथाननम् ।	
ललाटमलिकं भालं, गोध्यलीके ललाटिका	॥ २१२ ॥
कर्णः श्रोत्रं श्रवणं च, शब्दग्राहः श्रुतिः श्रवः ।	
नक्रं तु नासिका नाशा, घ्राणं घोणा च शिङ्घिनी	॥ २१३ ॥
नयनं लोचनं नेत्र-मीक्षणं चक्षुरम्बुकम् ।	
अक्षि दृग्दृष्टिरस्यान्त - स्तारका च कनीनिका	॥ २१४ ॥
अर्धदृक्वीक्षणं काक्षः, कटाक्षोऽपाङ्गदर्शनम् ।	
क्रोधोद्भूवो विकारो यो, भृकुटिर्भृकुटीश्च सा	॥ २१५ ॥
पक्ष्म स्यान्नेत्ररोमाणि, भूर्ध्रु(धः?)र्ध्वं रोमपद्धतिः ।	
गल्लो गण्डो कपोलश्च, चिबुकं त्वधरादयः	॥ २१६ ॥
ओष्ठोऽधरो दन्तवस्त्रं, तथा च रदनच्छदः ।	
रदना दशना दन्ता, द्विजा दंशा रदा अपि	॥ २१७ ॥
जिह्वा रसज्ञा रसना, कण्ठो निगरणो गलः ।	
अंशः स्कन्धो भुजशिरः, बाहुर्बाहा च दोर्भुजः	॥ २१८ ॥
हस्तः करः शयः पाणिः, पञ्चशाखश्च स स्मृतः ।	
अङ्गुल्यः करशाखाः स्युः, तथाङ्गुष्ठाङ्गुलौ समौ	॥ २१९ ॥
कामाङ्कुशो महाराजः, करजो नखरो नखः ।	
करशूकः कररुहो, भुजाकण्ठः पुनर्भवः	॥ २२० ॥

शिरोधिः कन्धरा ग्रीवा, धमनिश्च शिरोधरा । उरो हृद् हृदयं वक्षः, स्तनान्तरभुजान्तरे	॥ २२१ ॥
स्तनौ कुचावुरोजौ च, वक्षोजौ च पयोधरौ । उदरं जठरं तुण्डं, पिचण्डं कुक्षिरेव च	॥ २२२ ॥
त्रिवलिस्तूदरे रेखा, नाभिः स्यात् तुन्दकूपिका । अङ्गुस्तु क्रोड उत्संगः, पृष्ठं वंशस्त्रिकं तथा	॥ २२३ ॥
मध्योऽवलग्नं विलग्नं, मध्यमो लङ्क एव च । काञ्चीपदं कटिः श्रोणिः, कटीरं च ककुद्गती	॥ २२४ ॥
अधो नितम्ब आरोहः, स्त्रीकट्या जघनं पुरः । उपस्थं च भगो योनिः, स्त्रीचिन्हं स्मरमन्दिस्म	॥ २२५ ॥
पुंश्चिन्हं मेहनं मेढ्रं, शिश्नं शेफ इति स्मृतम् । अपानं तु गुदं पायुः, ऊरुः सक्थि समे उभे	॥ २२६ ॥
जानूरुपर्वा ऽष्टीवत्, प्रतिजङ्घा तु पिण्डिका । पादः पदोद्भिश्चरणः, चलनः क्रमणः क्रमः	॥ २२७ ॥
मण्डनं स्यादलङ्कारो, भूषणाभरणे अपि । शीर्षाभरणं शीर्षण्यश्चूडामणिः शिरोमणिः	॥ २२८ ॥
मौलिः किरीटं कोटीर-मुष्णीषं मुकुटं तथा । आपीडशेखरेत्तंसा-वतंसाः शिरसः स्त्रिजि	॥ २२९ ॥
ललामकं ललाटस्थं, कर्णपुरं तु कर्मगम् । तिलकं तमालपत्रं, चित्रं पुण्ड्रं विशेषकम्	॥ २३० ॥
पत्रलेखा पत्रलता, पत्रभङ्गी ललाटिका । ताडङ्गुस्तु ताडपत्रं, कुण्डलं कर्णवेष्टनम्	॥ २३१ ॥
नासानामग्रतः पुष्पमाभरणं च मौक्तिकम् । अञ्जनं कज्जलं चैव, ताम्बूलं मुखरञ्जनम्	॥ २३२ ॥

प्रैवेयकण्ठाभरणे, कण्ठसूत्रं च कण्टिका ।	
हारे मुक्तावली मुक्ता-माला मुक्ताकलापकम्	॥ २३३ ॥
हारमध्यमणिः प्रोक्तो, नायकस्तरलोऽपि च ।	
केयूरमङ्गदं बाहु-रक्षकं बाहुभूषणम्	॥ २३४ ॥
कटको वलयावापौ, कङ्कणं करभूषणम् ।	
ऊर्मिका मुद्रिका मुद्रा, ऽभिज्ञानं चाङ्गुलीयकम्	॥ २३५ ॥
रशना मेखला काञ्ची, कलापश्चापि सप्तकी ।	
कटीसूत्रं सारसनं, किङ्किणी क्षुद्रघण्टिका	॥ २३६ ॥
मञ्जीरं पादकटकं, तुलाकोटिश्च नूपुरम् ।	
हंसकं शिञ्जिनी चेति, यावकोऽलक्तकः स्मृतः	॥ २३७ ॥
माला स्रग् दाम माल्यं च, स्नानं मज्जनमाप्लवः ।	
चार्चिक्यं समालभनं, अङ्गरागो विलेपनम्	॥ २३८ ॥
अंशुकं वसनं वस्त्रं, वासश्चीवरमम्बरम् ।	
पटश्च सिचयश्चेलं, वस्त्रस्यान्तोञ्चलः स्मृतः	॥ २३९ ॥
क्षौमं दुकूलं दुगूलं, पटुकूलं पटोत्तमम् ।	
वेषो नेपथ्यमाकल्पं, उष्णीषो मूर्धवेष्टनम्	॥ २४० ॥
प्रावार उत्तरासंगो, वैकक्षं वृत्तिकापि च ।	
परिधानं वेष्टनकं, कच्छा तत्पश्चिमाञ्चलम्	॥ २४१ ॥
कक्षापटस्तु कौपीनं, नक्तकः कर्पटोऽपि च ।	
प्रच्छादनं प्रावरणं, संव्यानं चोत्तरीयकम्	॥ २४२ ॥
कूर्पासः कञ्चुकश्चैव, चोलः कञ्चुलिकाङ्गिका ।	
चण्डातकं चलनकं, शाटी चोटी च शाटिका	॥ २४३ ॥
अन्तरीयं निवसनं, परिधानमधोशुकम् ।	
नीवी तद्वन्धनं ग्रन्थिः, प्रालम्बं झूम्रणं समे	॥ २४४ ॥

चूर्णानि वासयोगाः स्युः , पिष्यन्तः पटवासकः । वस्त्रादेर्यः सुगन्धाद्यैः, संस्कारः सोऽधिवासनम्	॥ २४५ ॥
आमोदश्च परिमलो, गन्धो वासो विमर्दजः । इष्टगन्धिः सुगन्धिः स्यात्, सुरभिर्घ्राणतर्पणः	॥ २४६ ॥
कुङ्कुमं घुसृणं वर्णं, रक्तं काश्मीरजन्म च । श्रीखण्डो मलयजश्च, गोशीर्षं चन्दनं स्मृतम्	॥ २४७ ॥
कर्पूरो घनसाश्च, चन्द्राख्यो हिमवालुका । कस्तूरिका मृगमदो, मृगनाभिर्मृगाण्डकः	॥ २४८ ॥
कस्तूरी गन्धधूली च, मदनी मृगनाभिजा ।	॥ २४९ ॥
कृष्णागुरुः काकतुण्डो, राजार्हं वंशिकागुरु । चोवाद्वयं तस्य सत्त्वं, तद्भूपो देववल्लभः	॥ २५० ॥
परिकर्माङ्गसंस्कारो, मण्डनं च प्रसाधनम् । दर्पणो मुकुटदर्शी, व्यजनं तालवृन्तकम्	॥ २५१ ॥
शोभा कान्तिर्विभूषा श्रीर्लक्ष्मीश्छाया द्युतिर्च्छविः । रत्नाभिख्या च लावण्यं, सुषमा विभ्रमोऽपि च	॥ २५२ ॥
॥ इत्यङ्गवर्गः ॥	
मन्दिरे सदनं सद्य, निलयो भवनं गृहम् । ओको निवास आवासो, धिष्यं धाम निकेतनम्	॥ २५३ ॥
आगारं वेश्म वसतिर्निशान्तं शरणं क्षयः । प्रासाद आलयः सौधं, हर्म्यं गेहं कूटश्रयौ	॥ २५४ ॥
गर्भागारोऽपवरकः, मण्डपो जनताश्रयः । भाण्डागारः कोशकौषौ, प्राङ्गणं चत्वरजिरे	॥ २५५ ॥

अट्टमट्टालकौ क्षौमं, गृहस्योपरिभूमिका । चित्रशाला चतुर्द्वारं, चन्द्रशाला शिरोगृहम्	॥ २५६ ॥
शय्यागृहं वासगृहं, क्रीडासद्य स्तास्पदम् । वातायनं गवाक्षश्च, जालको लघुमण्डपः	॥ २५७ ॥
दीपो गृहमणिर्ज्योतिः, प्रदीपः कज्जलध्वजः । आसनं विष्टरं पीठं, भद्रासनं तदुत्तमम्	॥ २५८ ॥
खट्वापर्यङ्कपल्यङ्का-ष्टशल्यामञ्चमञ्चकाः । शय्या च शयनं तल्पं,, शयनीयं च तूलिका	॥ २५९ ॥
उच्छीर्षकमुपधान-मुपबर्हं च गिन्दुकः । चन्द्रोदयो वितानं चोल्लोचः कन्दक इत्यपि	॥ २६० ॥
आलिङ्गनं परिष्वङ्गः, संश्लेष उपगूहनम् । अङ्गपालिः परिम्भो, मेलकः संगसंगमौ	॥ २६१ ॥
मैथुनं कामकेलिश्च, संभोगः सुरतं रतम् । रहोरतिर्निधुवनं, ग्राम्यधर्मश्च मोहनम्	॥ २६२ ॥
क्रीडा लीला विलासश्च, केलिर्नर्मरतिर्द्रवः । स्नेहः प्रीतिः प्रेमरागौ,, प्रणयः प्रश्रयोऽपि च	॥ २६३ ॥
अजर्यं सा सप्तपदी, मैत्री सख्यं च सौहृदम् ।	॥ २६४ ॥
लज्जा त्रपा ब्रीडा ह्रीश्च, मन्दाक्षं स्यादपत्रपा । हासस्तु हासिका हास्यं, हसनं हसितं स्मितम्	॥ २६५ ॥
हर्षः प्रमोद आनन्दा-ह्लादौ मुन्मोदसंमदाः । तुष्टः प्रीती रतिः स्वास्थ्यं, संतोषो निर्वृतिर्धृतिः	॥ २६६ ॥
शान्तं सौख्यं सुखं शर्म, शं शाता शुभवेदनम् । विधिश्च नियतिर्दिष्टं,, दैवं भाग्यं शुभोच्चयः	॥ २६७ ॥

दयानुकम्पा करुणा-नुक्रोशश्च कृपा घृणा ।	
प्रसन्नता प्रसत्तिश्च, प्रसादोऽनुग्रहो हितम्	॥ २६८ ॥
भावो मतमभिप्राय-श्छन्द आकूत आशयः ।	
शीलं स्वभावः सहजो, निसर्गः प्रकृती रुचिः	॥ २६९ ॥
आश्चर्यमद्भुतं चित्रं, विस्मयश्चोद्यमित्यपि ।	
कौतूहलं च कुतुकं, कौतुकं च कुतूहलम्	॥ २७० ॥
लोभस्तृष्णा स्पृहा लिप्सा, काङ्क्षा स्नेहा च लालसा ।	
कामस्तर्षोऽभिलाषस्तृ-डिच्छ वाञ्छा मनोरथः	॥ २७१ ॥
गर्वोऽभिमानोऽहङ्कारो, मानश्चित्तसमुन्नतिः ।	
हठो मदः स्मयो दर्प, औद्धत्यमवलिप्तता	॥ २७२ ॥
कोपः क्रोधोऽमर्षरोषौ, प्रतिषो मन्युरुद् कुधः ।	
ईर्ष्यासूयाभिषङ्गश्च, संरभोऽक्षान्तिरक्षमा	॥ २७३ ॥
कैतवं कपटं दम्भः, कूटं छद्मोपधिस्थलम् ।	
व्यपदेशो मिथं व्याजं, निभं लक्ष्यं बलं च तत्	॥ २७४ ॥
माया तु शठता शाठ्यं, वञ्चनं विप्रतारणम् ।	
शङ्कातङ्कौ दरस्त्रासो, भीतिर्भीः साध्वसं भयम्	॥ २७५ ॥
निद्रा तन्द्रा प्रमीला च, स्वापः संवेशसंलपौ ।	
उपांशु छन्नमेकान्तं, विचित्कं विजनं रहः	॥ २७६ ॥
प्रस्तावोऽवसरो वेला, वारश्च समयः क्षणः ।	
आगोऽपरधो मन्तुश्च, व्यलीकं विप्रियाहिते	॥ २७७ ॥
विप्रलम्भो विप्रयोगो, वियोगो विरहः स्मृतः ।	
रोदनं रुदितं क्रन्दो, विलापः परिदेवनम्	॥ २७८ ॥
बाष्पोऽस्रमश्रु नेत्राम्बु, घर्मः स्वेदः श्रमाम्बु च ।	
पुलकः कण्टको रोम, हर्षो रोमाञ्च इत्यपि	॥ २७९ ॥

उत्कण्ठोत्कलिकौत्सुक्यं, हृल्लेखा ऽऽयल्लकारती ।	
मौनं वाऽजल्पनं तूष्णीं, चिन्तनं स्मरणं स्मृतिः ।	॥ २८० ॥
शोकः शुक् शोचनं खेदः, पश्चात्तापोऽप्यनिर्वृत्तिः ।	
विषाद आधिरुद्वेगश्चिन्ता कम्पस्तु वेपथुः ।	॥ २८१ ॥
दुःखं कष्टं व्यथा पीडा, वेदना यातनाऽसुखम् ।	
कृच्छ्रं बाधार्तिराभीलं, विधुरं व्यसनं विपत् ।	॥ २८२ ॥
प्रयासायासव्यायामाः, ग्लानिः खेदः क्लमः श्रमः ।	
व्यर्थं वृथा मुधा मोघं, निष्फलं च निरर्थकम् ।	॥ २८३ ॥
शाप आक्रोश आक्षेपः, भर्त्सनं तर्जनं च धिक् ।	
परिभाषमुपालम्भः, शपथः शपनं शपः ।	॥ २८४ ॥
अवधिः पूर्णता सीमा मर्यादा धारणा स्थितिः ।	
वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्त, उदन्तः किंवदन्त्यपि ।	॥ २८५ ॥
संदेशो वाचिकं वाच्यं, लेखः पत्रं च पत्रिका ।	
प्रसादनमनुनयः, सान्त्वनं चटु चाटु च ।	॥ २८६ ॥
व्याहारो भाषितं चोक्तिर्वाग्वाक्यं वचनं वचः ।	
प्रश्नः पृच्छानुयोगश्च, प्रतिवाच्यं तदुत्तरम् ।	॥ २८७ ॥
॥ इति संभोगादिवर्गः ॥	
गीतं नृत्यं च वादित्रं, त्रयं संगीतमुच्यते ।	
गीतं गानं गेयं गीति-नर्दो गान्धर्व एव च ।	॥ २८८ ॥
नर्तनं नाटकं नृत्यं, लास्यं नाट्यं च ताण्डवम् ।	
अङ्गहारोद्भविक्षेपो, व्यञ्जकोऽभिनयो लयः ।	॥ २८९ ॥
षड्जऋषभगान्धार, मध्यमः पञ्चमस्तथा ।	
धैवतो निषधः सप्त-स्वरास्तन्त्र्यादिषूद्भवाः ।	॥ २९० ॥

द्रुतं विलम्बितं मध्य-मिति गीते त्रयो लयाः । ग्रामघोर मन्दतार, तालाश्च चपुटदयः	॥ २९१ ॥
सप्तस्वरस्त्रयो ग्रामा-मूर्छनाश्चैकविंशतिः । ताना एकोनपञ्चाशत्तालाः स्युर्हि चतुर्मिताः	॥ २९२ ॥
वाद्यं वादित्रमातोद्यं, तूर्यं तूरः स्मरध्वजः । ततं वीणाप्रभृतिकं, कांस्यतालादिकं घनम्	॥ २९३ ॥
वंश्यादिकं तु शुषिर-मानद्धं मुरजादिकम् । विपञ्ची वल्लकी वीणा, मुरली वंशवेणवः	॥ २९४ ॥
मृदङ्गो मुरजश्चैव, मर्दलः पुष्करस्त्रिधा ।	॥ २९५ ॥
स्याद्यशःपटहो ढक्का, भेरी दुन्दुभिरानकः । वाद्यभेदाः शंखताल-झल्लरी-पटहादयः	॥ २९६ ॥
शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीर भयानकाः । बीभत्सश्चाद्भुतशान्ता-वेते नव रसाः स्मृताः	॥ २९७ ॥
मभजसानरयता, गणा अष्ट लघुर्गुरुः । एकद्विचतुःषट्स्वरै-द्रूतो लघुर्गुरुः प्लुतः	॥ २९८ ॥
आदिमध्यावसानेषु, भजसा यान्ति गौरवम् । यरता लाघवं यान्ति, मस्त्रिगुरुर्लघुस्त्रिकः	॥ २९९ ॥
न स्यात्पञ्चस्वरान्यूनं, पञ्चभिः षण्डवं स्मृतम् । षट्स्वरैश्चौडवं प्रोक्तं, संपूर्णं चैव सप्तभिः	॥ ३०० ॥
पण्डितः कोविदः प्राज्ञो, धीमान् विद्वान् बुधः सुधीः । कृती मनीषी मेधावी, कविः शूरो विशारदः	॥ ३०१ ॥
कृष्टिर्विपश्चित्संख्यावान्, दोषज्ञो ज्ञो विचक्षणः । प्रवीणश्चतुरो विज्ञो, विदग्धः कुशलः पटुः	॥ ३०२ ॥

निष्णातो निपुणो दक्षो, लब्धलक्षः सुशिक्षितः ।	
छेको नागरिकः सुज्ञो, वाग्मी व्युत्पन्न एव च	॥ ३०३ ॥
मूर्खो मन्दो जडो मूढो, बालोऽज्ञो जाल्मबालिशौ ।	
शठः कुण्ठश्च बठरो, निर्बुद्धिश्च निरक्षरः	॥ ३०४ ॥
उपाध्यायोऽध्यापकश्चो-पदेष्टा पाठको गुरुः ।	
अचार्यः शिक्षकः शास्ताऽनूचानः साङ्गशास्त्रवित्	॥ ३०५ ॥
शिष्यश्छात्रो विनेयोन्तेवासी शैक्षश्च दीक्षितः ।	
आस्तिकः श्रावकः श्राद्धः, स्यात् श्रद्धालुरुपासकः	॥ ३०६ ॥
यती यतिर्मुनिः साधु-स्तपस्वी संयतो व्रती ।	
भिक्षुर्मुमुक्षुर्निर्ग्रन्थः, ऋषिर्योगी च संयमी	॥ ३०७ ॥
नतिः प्रणामः प्रणतिर्नमस्कारोऽभिवादनम् ।	
वन्दनं प्रणिपातश्च, नमस्या च नमस्किया	॥ ३०८ ॥
भक्तिः सेवा च शुश्रूषा, परिचर्या प्रसादना ।	
वखिस्याराधनोपास्तिर्विनयः समुपासनम्	॥ ३०९ ॥
पूजार्हणा सपर्याचोऽपहारोपचितिर्बलिः ।	
सन्मानादरसत्कारा, अभ्युत्थानं च गौरवम्	॥ ३१० ॥
उपाग्राह्यं दौकनिका, प्राभृतोपायनोपदाः ।	
आज्ञा नियोग आदेशो, निर्देशः शासनं वचः	॥ ३११ ॥
वाचा सन्धा प्रतिज्ञाऽऽगूः, संगरः संविदाश्रयः ।	
आम्नायः संप्रदायश्च, गुरुक्रमः परम्परा	॥ ३१२ ॥
प्रशंसा वर्णना श्लाघा, स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ।	
कीर्तिः श्लोको यशो वर्ण, साधुवादः समज्ञका	॥ ३१३ ॥
अपक्रोशोऽवर्णवादः, कौलीनं वचनीयता ।	
जुगुप्सा गर्हणा निन्दा, निर्वादश्चापवादवत्	॥ ३१४ ॥

अनादरः परिभवो, रीढावज्ञा तिरस्क्रिया ।	
अवहेलावगणना, स्तक्ष्णा चापमानता	॥ ३१५ ॥
अभिधानं नामधेयं, नामाख्याद्वाह्ययोभिधा ।	
गोत्रं संज्ञाथ संबुद्धिर्हूतिराकारणं हवः	॥ ३१६ ॥
अर्थना प्रार्थना याच्ञा, दानं त्यागो विसर्जनम् ।	
विश्राणनं वितरणं, स्पर्शनं प्रतिपादनम्	॥ ३१७ ॥
याचकस्तर्कको ग्राही, मार्गणोऽर्थी वनीपकः ।	
धर्मः पुण्यं वृषः श्रेयः, सुकृतं शुभकर्म च	॥ ३१८ ॥
किल्बिषं कल्मषं पाप-मेनः पाप्मा च पातकम् ।	
दुरितं वृजिनं पङ्क-मघमंहश्च दुष्कृतम्	॥ ३१९ ॥
असत्यं वितथं कूटं, मिथ्यालीकं मृषानृतम् ।	
सत्यं तथ्यमृतं सम्यक्, सूनृतं च यथास्थितम्	॥ ३२० ॥
विधिः कल्पाचारमार्गा, वृत्तं शीलं स्वभाववत् ।	
क्षान्तिः क्षमा तितिक्षा च,, तपस्या नियमस्तपः	॥ ३२१ ॥
उपवासश्चौपवस्त्रं, व्रतं नियमपालनम् ।	
समाधिर्धारणा ध्यानं, प्रणिधानं च चिन्तनम्	॥ ३२२ ॥
बुद्धिर्मेधा मतिः प्रज्ञा, धिषणा धीश्च शेमुषी ।	
मनीषा प्रतिभा ज्ञप्तिः, प्रेक्षा पण्डा च चेतना	॥ ३२३ ॥
चित्संविद् ज्ञानसंविक्ती, भगं बोधोपलब्धयः ।	
तत्त्वं रहस्यं साश्च, परमार्थश्च निश्चयः	॥ ३२४ ॥
सिद्धान्तागमरद्धान्त-कृतान्ताप्तोक्तयः श्रुतम् ।	
समयः प्रवचनं सूत्रं, ग्रन्थः शास्त्रं च पुस्तकम्	॥ ३२५ ॥
स्वाध्यायः पठनं पाठोऽधीतिरध्ययनं पठः ।	
जाप्यं जापो जपो मन्त्रो, मानसे वचनेऽपि च	॥ ३२६ ॥

शब्दो नादः ध्वनिध्वानं, निर्घोषो निस्वनः स्वनः ।	
निह्राद आरखो राखो, निनादो निनदोऽपि च	॥ ३२७ ॥
प्रतिनादः प्रतिशब्दः, प्रतिध्वनिः प्रतिश्रुतिः ।	
निदानं कारणं हेतुः, कृत्यमर्थः प्रयोजनम्	॥ ३२८ ॥
दैवज्ञो गणको ज्ञानी, मौहूर्तिको निमित्तवित् ।	
सांवत्सरो ज्योतिषिको, ज्योतिर्वित् प्रश्नविच्च सः	॥ ३२९ ॥
चिकित्सको भिषग्वैद्योऽगदङ्गाश्च रोगहृत् ।	
चिकित्सितज्ञो दोषज्ञ, आयुर्वेदस्तु वैद्यकम्	॥ ३३० ॥
ऋग्वेदश्च यजुर्वेदः, सामवेदोऽप्यथर्वणः ।	
शिक्षा कल्पं व्याकरणं, छन्दो ज्योतिर्निरुक्तयः	॥ ३३१ ॥
षडङ्गी वेदाश्चत्वारो, मीमांसान्वीक्षिकी तथा ।	
धर्मशास्त्रं पुराणं च, विद्या एताश्चतुर्दश	॥ ३३२ ॥
देवालयो देवगृहं, चैत्यमायतनं मठः ।	
बिम्बं मूर्तिः प्रतिमा च, महः पर्व महोत्सवः	॥ ३३३ ॥
जैना मीमांसका बौद्धाः, शैवा वैशेषिका अपि ।	
नैयायिकाश्च मुख्यानि, दर्शनानीह सन्ति षट्	॥ ३३४ ॥
मोक्षोऽपवर्गो निर्वाणं, मुक्तिर्निःश्रेयसं शिवः ।	
महोदयोऽमृतं सिद्धिः, कैवल्यमपुनर्भवः	॥ ३३५ ॥
कुशलं मङ्गलं मद्रं, कल्याणं भावुकं शुभम् ।	
क्षेमं भव्यं शिवं श्रेयः, शस्तं स्वः श्रेयसं स्मृतम्	॥ ३३६ ॥
स्वागतं स्वस्ति भद्रं च, स्वास्थ्यं वार्तमनामयम् ।	
सदा ददातु सानन्दं, चिदानन्दो जगत्प्रभुः	॥ ३३७ ॥

अङ्गसम्भोगसङ्गीत-पण्डिताद्यैः सुसंस्कृतैः ।
वर्गैर्द्वितीयकाण्डोऽयं, विदधे हर्षकीर्तिना ॥ ३३८ ॥

॥ इति श्रीमन्नागपुरीयतपगच्छे श्रीहर्षकीर्तिसूरिविरचितायां शारदीयाभिधायं
लघुनाममालायां द्वितीयः काण्डः समाप्तः ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः, शूद्रा वर्णचतुष्टयम् ।
ब्रह्मचारी गृही वान-प्रस्थो भिक्षुरिहाश्रमाः ॥ ३३९ ॥

ब्रह्मचारी तु वर्णी स्यात्, गृहस्थः स्नातको गृही ।
वैषानसो वानप्रस्थो, भिक्षुः सांन्यासिको यतिः ॥ ३४० ॥

परिव्राट् पारिरक्षी च, परिव्राजकतापसौ ।
पारासरी मस्करी च, पाखण्डी सर्वलिङ्गिनः ॥ ३४१ ॥

द्विजातिर्ब्राह्मणो विप्रो, भूदेवो वाडवो द्विजः ।
अग्रजन्मा द्विजन्मा च, षट्कर्मा मुखसंभवः ॥ ३४२ ॥

यज्ञो यागः क्रतुः सत्रं, सप्ततन्तुर्मखोऽध्वरः ।
होमो होत्रं वषट्कारो, हवनं देवतर्पणम् ॥ ३४३ ॥

अजिनं चर्म कृत्तिस्त्वक्, चीरं वल्कं वल्कलम् ।
वितर्दिर्वेदिका वेदी, गुहा स्यात्कन्दरा दरी ॥ ३४४ ॥

॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥

क्षत्रियो बाहुजः क्षत्री, राजन्यो राजवंशजः ।
राजा राट् पार्थिवः क्षमाभृन्महीभृन्नृपतिर्नृपः ॥ ३४५ ॥

प्रजापतिः क्षितिपतिर्नरदेवो नराधिपः ।
भूपः क्षितीशो भूपालः, क्षोणीनाथो नरेश्वरः ॥ ३४६ ॥

नरेन्द्रो भूपतिर्भूभुक्, सम्राट् तु शास्ति यो नृपान् ।
चक्रवर्ती सार्वभौमः, सर्वदेशाधिपो हि यः ॥ ३४७ ॥

नाथः प्रभुः पतिः स्वामी, विभुः परिवृढोऽधिपः । ईश्वरो नायको नेता, भर्तेन्द्र ईन ईशिता	॥ ३४८ ॥
राजचिह्नं त्वातपत्रं, छत्रमातपवारणम् । चामरं वालव्यजनं, सिंहासननृपासने	॥ ३४९ ॥
सभा समज्या परिषत्, संसच्च समितिः सदः । गोष्ठ्यास्थानी समाजश्च, पर्षत् सभ्याः समाजिका	॥ ३५० ॥
अन्तःपुरं च शुद्धान्त-मवरोधो नृपस्त्रियः । महिषी पट्टराज्ञी स्यात्, सौविदल्लश्च कञ्चुकी	॥ ३५१ ॥
परिवारः परिकरः, परिबर्हः परिच्छदः । प्रतीहारो द्वारपालो, दौवारिकश्च वेत्रभृत्	॥ ३५२ ॥
अवसर्प्यः स्पशश्चारे, हेरिकः प्रणिधिश्चरः । संदेशहारको दूतः, पान्थस्तु पथिकोऽध्वगः	॥ ३५३ ॥
सेवकः किङ्करो भृत्योऽनुजीव्यनुचरोऽनुगः । दासः प्रेष्यो भृतकश्च, चेटः कर्मकरोऽपि च	॥ ३५४ ॥
पत्तिः पदातिः पदगः, पुरोगामी पदातिकः । भट्टा योधाश्चायोद्धारः, सैन्याश्च सैनिका अपि	॥ ३५५ ॥
शूरो वीरो चारभट्टै, विक्रान्तः सुभट्टे बली । कातरो भीरुको भीरुः, कान्दिशीको भयद्रुतः	॥ ३५६ ॥
पराक्रमः पौरुषं च, बलं शौर्यं च विक्रमः । ओजः प्राणः स्तरः स्थाम, शक्तिवीर्यं तथोर्जवत्	॥ ३५७ ॥
अरिवैरी रिपुः शत्रु-र्विपक्षो द्विट् द्विषत् परः । प्रत्यर्थी प्रत्यवस्थाता, संपत्नशात्रवोऽहितः	॥ ३५८ ॥
परिपन्थी प्रत्यनीको, दस्युदुर्हदरातयः । अनीकं कटकं सैन्यं, चक्रं दण्डं बलं चमूः	॥ ३५९ ॥

वाहिनी ध्वजिनी सेना, पृतना च वरूथिनी । अनीकिन्यक्षौहिणी च, स्कन्धावारः पताकिनी	॥ ३६० ॥
हस्त्यश्वरथपत्ताश्च, चतुरङ्गबलं स्मृतम् । स्यात्सेनाक्षौहिणी नाम, खागाष्टैकद्विकैर्गजैः	॥ ३६१ ॥
रथैश्चेभ्योहयैस्त्रिघ्नैः, पञ्चघ्नैश्च पदातिभिः । आधोरणो हस्तिपको, महामात्रो निषाद्यपि	॥ ३६२ ॥
यन्ता सादी त्वश्ववारो, नियन्ता सूतसारथी । सत्राहः कवचं दंशस्तनुत्रं वर्मकण्टकः	॥ ३६३ ॥
सारसनं त्वधिकाङ्गं, वारबाणस्तु कञ्चुकः । शिरस्त्राणं तु शीर्षण्यं, जालिका त्वङ्गरक्षिका	॥ ३६४ ॥
शस्त्रमायुधमस्त्रं च, हेतिः प्रहरणं स्मृतम् । धनुः कोदण्डमिष्वासः श्वापो धन्वशरासनम्	॥ ३६५ ॥
कार्मुकं जीवा प्रत्यञ्चा, ज्या मौर्वी सिञ्जिनी गुणः । निषङ्गस्तूणस्तूणीर, उपासंगस्तथेषुधिः	॥ ३६६ ॥
इषुर्बाणः शरः पत्री, काण्डो विशिख आशुगः । पृषत्कः सायको रोपः, कङ्कपत्रः शिलीमुखः	॥ ३६७ ॥
कलम्बाजिह्वागखगा, नाराचश्च क्षुरप्रवत् । करवालासिनिस्त्रिश-कृपाणतरवारयः	॥ ३६८ ॥
मण्डलाग्रश्चन्द्रहासः, खड्गकौक्षेयरिष्टयः । खेटकः फलकं चर्म, शस्त्रिका तु कृपाणिका	॥ ३६९ ॥
असिधेनुरसिपुत्री, छुरिका क्षुरिका च सा । कुन्तः प्रासस्तथा भल्लो, द्रुघणो मुद्गरो घनः	॥ ३७० ॥
कुठारः परशुः पर्शुः, स्वधितिश्च परश्वधः । संग्रामः समरं युद्धं, प्रधानं संयुगं रणः	॥ ३७१ ॥

जन्यमायोधनं संख्यमाहवः सांपरायिकम् । संयत्समितिगजिर्युध्, द्वन्द्वमास्कन्दनं मृधम्	॥ ३७२ ॥
राटिः समीकं संस्फोटो, विग्रहः कलहं कलिः । वैतालिका बोधकरा, बन्दिनः स्तुतिपाठकाः	॥ ३७३ ॥
देशो जनपदो राष्ट्रं, निवृद्धिषयमण्डले । पूः पुरं नगरं द्रङ्गो, निवेशो नगरी पुरी	॥ ३७४ ॥
स्थानीयं निगमो ग्रामः, पत्तनं पुटभेदनम् । वप्रः शालः कोट्टुगौ, प्राकारो वरणश्च यः	॥ ३७५ ॥
प्रतोली विशिखा रथ्या, पुद्धारं च गोपुरम् । तुरुष्कयवना म्लेच्छः, पारसीकाः शकास्तथा	॥ ३७६ ॥
प्रप्यना मुद्गलाश्चैव, स साहिस्तेषु योऽधिपः । सीतापतिर्दाशरथिः, काकुत्स्थो भरताग्रजः	॥ ३७७ ॥
रघुनाथो रामचन्द्रः, स्यात्सौमित्रिस्तु लक्ष्मणः । वैदेही मैथिली सीता, जानकी पृथिवीसुता	॥ ३७८ ॥
पौलस्त्यो रवणो रक्षो, लङ्केशो दशकन्धरः । धर्मात्मजोऽजातशत्रुः, शल्याश्चि युधिष्ठिरः	॥ ३७९ ॥
भीमोऽरिबककीचको, वायुपुत्रो वृकोदरः । धनञ्जयोऽर्जुनः पार्थ, इन्द्रपुत्रः कपिध्वजः	॥ ३८० ॥
श्वेताश्वः फाल्गुनो जिष्णुः, सव्यसाची च कर्णजित् । पाञ्चाली द्रौपदी कृष्णा, याज्ञसेनी च वेदिजा	॥ ३८१ ॥
हनुमानञ्जनापुत्रो, मारुतिर्वज्रकण्टकः । वैदेहिकश्चापणिको, नैगमो वाणिजो वणिक्	॥ ३८२ ॥
पण्याजीवः सार्थवाहः, क्रयविक्रयकः क्रयी । आपणो विपणिर्हट्टः, तन्मार्गः स्याच्चतुःपथम्	॥ ३८३ ॥

धान्यं शस्यं च तद्भेदा, मुद्गरगोधूमतण्डुला । अमत्रं भाजनं पात्रं, पण्यं भाण्डक्रयाणके	॥ ३८४ ॥
वर्तनं जीवनं वृत्ति-वार्ता जीवश्च जीविका । मूलद्रव्यं परिपणो, नीवीलाभोऽधिकं फलम्	॥ ३८५ ॥
सत्यापनं सत्यंकारो, मूल्यं वस्नोऽप्यवक्रयः । संपत्तिः श्रीर्विभूतिश्च, लक्ष्मीसंपत्समृद्धयः	॥ ३८६ ॥
श्रीमान् समृद्धो लक्ष्मीवानिभ्य आढ्यो धनेश्वरः । आपद्विपद्विपत्तिश्च, दग्धो निःस्वनिर्धनौ	॥ ३८७ ॥
कदर्यः कृपणो लोभी, बद्धमुष्टिर्मितंपचः । गोकुलं तु व्रजो घोषो, गोष्ठं गोपालवल्लभः	॥ ३८८ ॥
दुग्धं पयोऽमृतं क्षीरं, गोरसः क्षीरजं दधि । घृतमाज्यं हविः सर्पिः, नवनीतं तु प्रक्षणम्	॥ ३८९ ॥
उदश्चिन्मथितं तक्रं, आरनालं तु काञ्जिकम् । हविष्यान्नं च क्षैरेयी, परमान्नं च पायसम्	॥ ३९० ॥
घृतपक्वं तु पक्वान्नं, घृतपूरादिभेदवत् । सूपः स्यात्प्रहितं सूदोन्धः कूरं भक्तमोदनम्	॥ ३९१ ॥
व्यञ्जनं तेमनं शाकः, पूषऽपूपौ च पोलिका । भोजनं जेमनाहारौ, भक्षणं खादनाशने	॥ ३९२ ॥
पिपासा तृट् तृषोदन्या, बुभुक्षा क्षुत् क्षुधा रुचिः । खण्डस्तु मधुधूलिः स्यात्, मत्स्यण्डी फाणितं वरा	॥ ३९३ ॥
सितोपला शर्करा च, सिताथेश्वरसो गुडः । प्रजा लोकाः प्रकृतयो, जनाः पौराश्च नागराः	॥ ३९४ ॥
क्षेत्राजीवी कृषिकश्च, कर्षकश्च कृषीवलः । क्षेत्रं वप्रश्च केदारो, हलं सीरश्च लाङ्गलम्	॥ ३९५ ॥

कुम्भकारः कुलालश्च, कुम्भस्तु कलसो घटः ।	
स्वर्णकारः कलादश्च, मालाकारस्तु मालिकः	॥ ३९६ ॥
क्षुरमर्दी दिवाकीर्तिर्नापि-तान्तेऽवसाय्यपि ।	
मुण्डनं भद्राकरणं, वपनं परिवापनम्	॥ ३९७ ॥
वार्धकिः स्थपतिस्तक्षा, रथकाश्च काष्ठभित् ।	
अयःकारो लोहकारः, शस्त्रमार्जोऽसिधावकः	॥ ३९८ ॥
रङ्गाजीवश्चित्रकारः, तन्तुवायस्तु सौचिकः ।	
निर्णेजकस्तु रजकः, तन्तुवायः कुविन्दकः	॥ ३९९ ॥
चाक्रिकस्तैलिकस्तैली, शिल्पिकारुककारवः ।	
कत्यपालः सुराजीवी, शौण्डिको मण्डहारकः	॥ ४०० ॥
मदिरा वारुणी मद्यं, सुरा कादम्बरी मधु ।	
सुण्डा हालासवः सीधु-माध्वीकं कापिसायनम्	॥ ४०१ ॥
आमिषं पिशितं मांसं, पलं क्रव्यं च जाङ्गलम् ।	
रुधिरं शोणितं रक्त-मस्त्रं क्षतजमप्यसृक्	॥ ४०२ ॥
द्यूतकारोऽक्षवेदी चा-क्षधूर्तः कितवश्च सः ।	
द्यूतं दुरोदरं चाक्ष-वती पण्या च कैतवम्	॥ ४०३ ॥
पाशका देवना अक्षा, सारयोऽष्टपदं फलम् ।	
स्तेनः पाटच्चरो दस्यु-श्चौरस्तस्करमोषकौ	॥ ४०४ ॥
कैवर्तो धीवरो दासो, वागुरिकस्तु जालिकः ।	
लुब्धको मृगयुर्व्याध-मृगयाखेटकौ समौ	॥ ४०५ ॥
जीवान्तकः शाकुनिकः, वैतंसिकस्तु सौनिकः ।	
पादुकाकृच् चर्मकार, उपानत् पादुपादुके	॥ ४०६ ॥
चाण्डालस्तु दिवाकीर्ति-निषादश्च जनङ्गमः ।	
मातङ्गः श्वपचोऽस्पश्योन्तेवासी प्लवबुक्कसौ	॥ ४०७ ॥

इतरः प्राकृतो नीचः, पामरश्च पृथग्जनः ।	
पुलिन्दः शबरो भिल्लः, किरातश्च वनेचरः	॥ ४०८ ॥
उत्पत्तिर्जन्म जनन-मुत्पातो जनिरुद्भवः ।	
जीवितं चासवः प्राणाः, श्वासश्च श्वसितं मरुत्	॥ ४०९ ॥
युवा वयस्थस्तरुणः, तारुण्यं यौवनं वयः ।	
जरीयान् स्थविरो वृद्धः, वार्धक्यं विश्रसा जरा	॥ ४१० ॥
गुणवानुत्तमः श्रेष्ठो, योग्यः पूज्यो महान् गुणी ।	
श्रेयान् शिष्टः सदाचारः, साधुसभ्यार्यसज्जनाः	॥ ४११ ॥
विख्यातः प्रथितो ज्ञातः, प्रतीतो विश्रुतोऽपि च ।	
दातोदारो वदान्यश्च, त्राता गोप्ता च रक्षकः	॥ ४१२ ॥
कर्णेजपश्च पिशुनो, द्विजिह्वो दुर्जनः खलः ।	
पापो धूर्तः शठः क्रूरः, क्षुद्रो नीचोऽधमोऽनुजुः	॥ ४१३ ॥
दृप्तोऽभिमानी गर्विष्ठो, गर्वितः स्तब्ध उन्नतः ।	
कलङ्को लाञ्छनं लक्ष्म, चिह्नमङ्कश्च लक्षणम्	॥ ४१४ ॥
वैरं विरोधो विद्वेषः, शृङ्खलो निगडोण्डुकः ।	
विघ्नान्तरायप्रत्यूहाः, रोगातङ्कगदामयाः	॥ ४१५ ॥
पाषाणः प्रस्तरो ग्रावो, दृषदश्मोपलः शिला ।	
रेणुः धूली रजः पांशुः, पङ्कश्चिखिल्लकर्दमौ	॥ ४१६ ॥
व्यवसायोद्यमोद्योगोऽभियोगोत्साहविक्रमाः ।	
खुरली तु श्रमोऽभ्यासः, संवाहनं तु मर्दनम्	॥ ४१७ ॥
मिष्टः स्वादुश्च मधुरः, कषायस्तुवरो रसः ।	
पाचनोऽम्लो दन्तशठः, कटुकः कटुरूषणौ	॥ ४१८ ॥
स्याल्लवणः सर्वरसः, क्षारस्तिकं तु तीक्ष्णवत् ।	
रक्तः शोणोऽरुणस्ताम्रो लोहितः पाटलोऽपि च	॥ ४१९ ॥

श्वेतः शुक्लः सितः शुभ्रो, वलक्षो धवलः शुचिः । गौरेऽवदातो विशदः पाण्डुः पाण्डुर उज्ज्वलः	॥ ४२० ॥
पीतो गौरे हस्त्रिभः, पालाशो हरितो हरित् । कालः श्यामः शिति कृष्णं, श्यामलो मेचकोऽसितः	॥ ४२१ ॥
नीलो रगोज्जनाभश्च, कर्बुरद्यास्तु मिश्रिताः । युग्मं द्वयं युगं द्वन्द्व-मुभयो युगलं द्वयी	॥ ४२२ ॥
यमलं मिथुनं द्वैतं, त्रयं च त्रितयं त्रयी । समूहो निवहो व्यूहो, वृन्दं चक्रं कदम्बकम्	॥ ४२३ ॥
ओषः संघो ब्रजो ब्रातो, निकरः प्रकरश्च सः । संदोहः संहतिः स्तोमो, वारः समुदयो गणः	॥ ४२४ ॥
समुदायः समवायो, निकुम्बश्च सञ्जयः । जालः कलापः पटलः, संघातः पूगमण्डलौ	॥ ४२५ ॥
राशिः पुञ्जोत्करः कूटं, जातं यूथं भरः कुलम् । ग्रामो वर्गः समाहारो, निकायो निचयोऽपि च	॥ ४२६ ॥
राजिर्मालावलिः श्रेणिस्ततिः पङ्क्तिश्च धोरणी । सर्वं समस्तं सकलं, समग्रं निखिलाखिले	॥ ४२७ ॥
विश्वं कृत्स्नं तथाशेषं, खण्डोऽर्धं शकलं दलम् । बहिष्ठं प्रचुरं प्राज्यं, पुष्कलं बहुलं बहु	॥ ४२८ ॥
अदभ्रं भूरि भूयिष्ठं, भूयश्च प्रबलोऽधिकः । स्तोकं तुच्छं दभ्रमल्पं, मात्रं लेशो कणो लवः	॥ ४२९ ॥
अणु सूक्ष्मं लघु श्लक्ष्णं, क्षामः क्षीणः कृशस्तनुः । खर्वं ह्रस्वं वामनं च, प्रलम्बं दीर्घमायतम्	॥ ४३० ॥
उच्चं प्रांशून्नतं तुङ्गं, निम्नं नीचं न्यगानतम् । विवरं कुहरं छिद्रं, रन्ध्रगर्ताऽवट बिलम्	॥ ४३१ ॥

विचालं त्वन्तरं मध्य-मन्तरालं च मध्यमम् । अरालं कुटिलं वक्रं, सरलप्रगुणर्जवः	॥ ४३२ ॥
बृहद्विशालं विस्तीर्णं, महच्च विपुलं पृथुः । स्फारं गरिष्ठं वितत-मुरु व्यूढं गुरु स्मृतम्	॥ ४३३ ॥
कठोरः कठिनो रुक्षो, निष्ठुरः कर्कशः खरः । तीव्रोग्रौ दारुणं घोरं, दृढमुद्दाममुत्कटम्	॥ ४३४ ॥
सुकुमारः सुखस्पर्शः, कोमलो मृदुलो मृदुः । सुन्दरं रुचिरं रुच्य-मभिरामं मनोहरम्	॥ ४३५ ॥
मनोज्ञं मञ्जुलं मञ्जु, पेशलं वल्गु बन्धुरम् । कान्तं रम्यं चारु हरि, कमनीयं मनोरमम्	॥ ४३६ ॥
हृद्यं काम्यं रमणीयं, प्रशस्तं साधु शोभनम् । मुख्यः प्रधानप्रवरौ, व्ययौऽग्रयोऽग्रेसरोऽग्रणीः	॥ ४३७ ॥
प्रकृष्टश्च परार्ध्यं च, पुङ्गवः सत्तमः परः । पौरस्त्यः प्रथमः पूर्व, आदिगद्यादिमोऽग्रिमः	॥ ४३८ ॥
जघन्यः पश्चिमोन्त्यश्च, पाश्चात्यश्चरमोन्तिमः । पूतं पवित्रं मेध्यं च, मलिनं च मलीमसम्	॥ ४३९ ॥
निर्णिकं क्षालितं धौतं, उज्ज्वलं निर्मलं शुचि । समानं सदृशस्तुल्यं, संकाशः सन्निभः समः	॥ ४४० ॥
अनुहारश्चोपमानं, साम्यकक्षा तुलोपमाः । समीपं निकटं पार्श्वं, समयाभ्यर्णमन्तिकम्	॥ ४४१ ॥
उपकण्ठं सन्निधानोपान्ते सविधः सन्निधिः । विप्रकृष्टं परं दूरं, ध्रुवं नित्यं च शाश्वतम्	॥ ४४२ ॥
चञ्चलं चपलं लोलं, तरलं चटुलं चलम् । वेल्लितं प्रेङ्खितं धूत-मान्दोलितं च वर्जितम्	॥ ४४३ ॥

दोला प्रेङ्खोलनं प्रेङ्खा, हिन्दोलश्चापि हिञ्चितम् ।	
सघनं मेदुरं सान्द्रं, नीरम्भं निबिडं दृढम्	॥ ४४४ ॥
प्रकटं तु स्फुटं स्पष्टं, प्रकाश्यं व्यक्तमुल्बणम् ।	
त्वरितं सत्वरं शीघ्रं, तूर्णं क्षिप्रं द्रुतं लघु	॥ ४४५ ॥
जवो वेगो रयो रंह-स्त्वरो मन्दे तु मन्थरः ।	
अत्यन्तं निर्भरं तीव्रं, गाढं बाढं दृढं भृशम्	॥ ४४६ ॥
पूरितं भरितं पूर्णं, शून्यं रिक्तखिलोद्वसाः ।	
संकुलाकुलसंकीर्णा-कीर्णसंबाधसंकटाः	॥ ४४७ ॥
परीतं निचितं व्याप्तं, दिग्धलिप्ताक्तगुण्डिताः ।	
संपृक्तः खचितो मिश्रः, संवलितः करम्बितः	॥ ४४८ ॥
आश्रितः सहितो युक्तः, समवेतः समन्वितः ।	
सिद्धो निर्वृत्तनिष्पन्नो, निर्मितं विहितः कृतः	॥ ४४९ ॥
लब्धमासादितं प्राप्तं, त्यक्तमुत्सृष्टमुज्झितम् ।	
उरीकृतं प्रतिज्ञात-मङ्गीकृतं प्रतिश्रुतम्	॥ ४५० ॥
प्रस्थापितं प्रतिष्ठितं, प्रहितं प्रेषितोऽपि च ।	
रुद्धं तिरोहितं छानं, छादितं पिहितावृते	॥ ४५१ ॥
उत्पाटितमुन्मूलित-मुत्खातं भग्नमुद्धतम् ।	
उक्तं जल्पितमाख्यातं, भाषितं कथितोदिते	॥ ४५५ ॥
ज्ञातं बुद्धमवसितं, विदितावगते अपि ।	
व्यत्यासस्तु विपर्यासो, वैपरीत्यं विपर्ययः	॥ ४५३ ॥
प्रतिकूलं विलोमं च, प्रतीपं वाडमेव च ।	
प्रत्यादिष्टं प्रतिक्षिप्तं, निरस्तं नुन्नमीरितम्	॥ ४५४ ॥
स्रस्तं भ्रष्टं च प्रस्कन्नं, पतितं गलितं च्युतम् ।	
अन्वेषितं गवेषित-मन्विष्टं मार्गितं तथा	॥ ४५५ ॥

छेदितं खण्डितं कृत्तं, छिन्नं लूनं छितं दितम् । पाटितं दारितं भिन्नं, विद्धं छिद्रितवेधितौ	॥ ४५६ ॥
बद्धो निगडितो नद्धः, कीलितो यन्त्रितः सितः । दग्धः प्रज्वलितः प्लुष्टः, हेतिर्ज्वाला शिखाचिषी	॥ ४५७ ॥
अङ्गारेङ्गालौ रक्षा तु, भस्मितं भस्मभृतिवत् । आर्द्रं तु स्तिमितं क्लिन्नं, शुष्कमाशयाननीरसे	॥ ४५८ ॥
निशितं तेजितं तीक्ष्णं, कुण्ठितं वेगवर्जितम् । वर्तुलं मण्डलं वृत्तं, निस्तलं वलयाकृति	॥ ४५९ ॥
अश्रिः कोटिशिः कोणं, प्रान्तं पर्यन्तमन्तवत् । सन्देहः संशयो रेको, निश्चयो निर्णयोऽपि च	॥ ४६० ॥
तथा विश्रम्भविश्वास-प्रतीतिप्रत्ययाः समाः । आर्भट्याडम्बराटोपाः, व्यापप्रसरमूर्च्छनाः	॥ ४६१ ॥
आधारः स्यादवष्टम्भः, स्यादालम्बनमाश्रयः । स्वरूपं लक्षणं भावो, रूपधर्मत्वरीतयः	॥ ४६२ ॥
सृष्टिः सर्गश्च निर्माणं, करणं घटनं कृतिः । जम्बूः प्लक्षः शाल्मलिश्च, कुशः क्रौञ्चाभिधस्तथा	॥ ४६३ ॥
शाकद्वीपः पुष्कराख्यः, सप्त द्वीपा इमे स्मृताः । लवणक्षीरोदध्याज्य-सुरेक्षुस्वादुसागराः	॥ ४६४ ॥
भारताख्यं किंपुरुषं, हरिवर्षमिलावृतम् । रम्यकाख्यं पञ्चमकं, खण्डं षष्टं हिरण्मयम्	॥ ४६५ ॥
कुरुखण्डं च भद्राश्वः, केतुमालमिति स्मृतम् । एतानि नवखण्डानि, जम्बूद्वीपविभागतः	॥ ४६६ ॥
माहेन्द्रो मलयो सह्यो, हिमवान् पारियात्रिकः । गन्धमादनमुदयश्च, सप्तैते कुलपर्वताः	॥ ४६७ ॥

भृङ्गी धूर्तवधूः प्रोक्ता, मातुलानी च मातुली ।
 मैत्र्या मैत्री सुमित्रा च, कृतसगानुरागिणी ॥ ४६८ ॥
 हरितक्यभया पथ्या, चम्पको हेमपुष्पकः ।
 वीणावारणवाजिसिंहहरिणानङ्गप्रवाला-
 चलाश्चन्द्रश्चातकचञ्चरीकजलमुक्त्वापासिवज्रादयः ।
 हंसः कोकिलकेकिकीरगरुडस्वर्णाऽनिलार्कास्तमो,
 गुञ्जा श्रीफलपद्मदीपघटिकाः सारङ्गशब्दा इमे ॥ ४६९ ॥
 श्रीसिंहे च कपौ शुक्रे हरिहरे चामीकरे भार्गवे,
 चन्द्रे भेकविराजवाजिवहने वंशे यमे पारदे ।
 नागे वर्णसमीरणेऽपि दहने स्कन्दे च संक्रन्दने,
 मार्तण्डेऽशनिपत्रगेश्वरदिने खड्गे हरिः कीर्तितः ॥ ४७० ॥
 अर्कमर्कटमण्डुक-विष्णुवासववायवः ।
 तुरङ्गः सिंहशीतांशु-यमाश्च हरयो दश ॥ ४७१ ॥
 दिग्दृष्टिदीधितिस्वर्ग-वर्जवाग्बाणवारिषु ।
 भूमौ पशौ च गोशब्दो, विद्वद्भिर्दशधा मतः ॥ ४७२ ॥
 ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्र-संकीर्णाख्यैर्मनोरमैः
 वगैस्तृतीयकाण्डोऽयं, पूरितो हर्षकीर्तिना ॥ ४७३ ॥
 ॥ इति श्रीमन्नागपुरीयतपागच्छे

श्रीचन्द्रकीर्तिसूरिशिष्यश्रीहर्षकीर्तिसूरिविरचितायां शारदीयाभिधायं
 लघुनाममालायां तृतीयः काण्डः समाप्तः ॥

महोपाध्याय श्रीविनयसागरजी विरचितः

॥ विद्वच्चिन्तामणिः ॥

- श्रीमद्वागीश्वरीवक्त्रान्मूलसूत्रमवाप्य हि ।
 कृतं सारस्वतं येन ततोऽनुभूतये नमः ॥ १ ॥
- अ इ उ ऋ लृ समानाः सूत्रमष्टाक्षरं परम् ।
 ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदाः सवर्णा हि परस्परम् ॥ २ ॥
- ए ऐ ओ औ सन्ध्यक्षरा - ण्यत्रोभये स्वरा अथ ।
 अवर्जा नामिनो ह य वरदी सान्तमित्यथ ॥ ३ ॥
- आद्यन्ताभ्यां च सूत्राणि संज्ञायाः सप्त सन्ति च ।
 इ यं स्वर उ वम् रम् लृ लमे अय् ततः परम् ॥ ४ ॥
- ऐ आय् ओ अव् औ आव् व्योर्लो - पश् वा पदान्त एव च ।
 एदोतोऽतो ङस्य सव-र्णे दीर्घः सह चा इ ए ॥ ५ ॥
- उ ओ ऋ अर् लृ अल् ए ऐ ओ औ ततोऽस्ति च ।
 ओष्ठोत्वोर्वाँ स्वरसन्धेः सूत्राण्येकोनविंशतिः ॥ ६ ॥
- नामी अथ च खे द्वित्वे औ निपातः प्लुतः पुनः ।
 प्रकृतिभावस्य चत्वारि स्युश्च चपा अबे जबाः ॥ ७ ॥
- ततो जमे जमा वा च-पाच्छः शो हो झभास्तथा ।
 स्तोःश्चुभिःश्चुर्नशाच्च णु-भिः णुश्च तोर्लि लो न षि ॥ ८ ॥
- टोरन्त्यात् त्र्यक्षरं सूत्रं सस्वरं च न सक् छते ।
 भवेत्तथैव शे चग्वा ङ्णो ह्रस्वाद् द्विःस्वरे पुनः ॥ ९ ॥
- छश्च हसेऽर्हहसो मोऽनुस्वारश्च चतुरक्षरम् ।
 नश्चापदान्ते झसे स्यात् यमा यपेऽस्य वा त्वथ ॥ १० ॥
- इति व्यञ्जनसन्धेश्च सूत्राण्यष्टाधिका दश ।
 सप्ताक्षरं तु विसर्ज-नीयस्य सो भवेदथ ॥ ११ ॥

कृष्णोः क पौ वा त्वतोऽत्यु-स्त्रिपदं द्व्यक्षरं हवे ।	
आदबे लोपश् भोसश्च नांमिनो रो र एककम्	॥ १२ ॥
भवेद् रिलोपो दीर्घश्च सैषाद्धसे दशैव हि ।	
सन्धौ सूत्राणि पूर्णानि ह्यष्टपञ्चाशदेव हि	॥ १३ ॥
अथाऽविभक्ति नाम स्यात् तस्मात् सिऔजसादयः ।	
समानाद्धेलोपोऽधातोर्म्शसोरस्य पञ्च च	॥ १४ ॥
सो नः पुंसो नुडामः स्याद् रः सङ्ख्याया ण्न एककम् ।	
त्रेयङ्ङणो जस्शसोर्लुक् अष्टनो डौ च वाऽऽसु च	॥ १५ ॥
रैस्मि चाद्धि तथा ष्यः स्याद् एस्मि बहुत्व ओसि च ।	
ङसिर्त् डस्स्य एवं टे-न डे अक् द्विपदं त्वदः	॥ १६ ॥
सर्वादः स्मडतो ङि स्मिंश्च जसी स्यात् सुडाम आयश्च ।	
तदनु ययेच्च हसेपः सेलोपश्चाप इत्यपरम्	॥ १७ ॥
टौसोरे धिरि रौ स्यान्डितां यडाम्डे यतः पृथक् ।	
नियश्च स्त्रियां व्योधौ ह्रस्वो ङि तामटु वेयुवः	॥ १८ ॥
इदुभ्यामौयु टा नाऽस्त्रि-यामथै ओ जसीति च ।	
धौ ङित्यथ च डेरामित् त्रिपदं स्याद् ऋतो ङः	॥ १९ ॥
सेर धेर तथा डौ च पञ्च स्वरक्षरं स्तुगर् ।	
पुंसोऽसुङ्च त्रितो नुम् च वादीपोः शतुरेव च	॥ २० ॥
भवेदप्ययोगणित्यम् इदं सूत्रं षडक्षरम् ।	
त्रिपदं च न्सम्महतोऽधौ दीर्घः शौ च चान्तकम्	॥ २१ ॥
नोपधायास्तदन्वस्त्य-त्वसोः सौ शसि नामि च ।	
एकाक्षरमिनां शौ सावस्मिन् सूत्रे पदत्रयी	॥ २२ ॥
अल्लोपः स्वरोऽम्बयुक्ता-च्छसादौ तु चतुःपदम् ।	
वेङ्ग्योरञ्चेर्दीर्घश्च स्यात् तिरश्चादय एककम्	॥ २३ ॥

चतुःपदं षुर्नोणोऽन्तेऽवकुप्वन्तरेऽपि च ।	
विवेलात्थः सः कृतस्येतत् सप्ताक्षरं चतुःपदम्	॥ २४ ॥
स्यात् प्रादेश्च तथा तौ सुनमां नपुंसकात् स्यमोः ।	
लुगधातोम् च श्त्वन्यादेरीमौ स्याद् द्विपदं त्विदम्	॥ २५ ॥
जस्शसोः शिर्नुमयमो द्विपदं नामिनः स्वरे ।	
स्यादच्चास्थ्नां शसादौ च चतुःपदं वसोर्व उम	॥ २६ ॥
श्वादेरातो धातोर्लोपस्त्रिपदमेव च पथां टेः ।	
हीतोत्पञ्चसु थो नुद् आ सौ दिव औ भवेदु रसे	॥ २७ ॥
चतुराम् शौ चौरे वाम्शसि पुनरै सख्युरेव सेर्डाऽधेः ।	
चोशनसां तदनु य्वो धातोर्नियुवौ स्वरेऽष्टवर्णं च	॥ २८ ॥
स्यात् स्त्रीभुवोरथ य्वौ वा नुधातोस्त्र्यधिकं शतम् ।	
विभक्तिसत्कसूत्राणि स्वरूपं युष्मदस्मदोः	॥ २९ ॥
प्राक् युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थ्यादि न सत्तकम् ।	
एकविशाक्षरं त्वा मा मा नादौ चादिभिश्च वै	॥ ३० ॥
त्वन्मदेकत्वे युवावौ द्विवचने पदं द्विकम् ।	
तत आमौ च त्वमहं सिना यूयं वयं जसा	॥ ३१ ॥
तुभ्यंमह्यं डया तव-मम डसा डसिभ्यसोः ।	
शुभ्यस् श्भ्यमथ सामाकम् भवेदाम्भौ द्विकं पदम्	॥ ३२ ॥
ए टाड्योः सखिपत्योरीक् डे अक् डे द्व्यक्षरं त्विदम् ।	
त्रिचतुरोः स्त्रियां तिसृ-चतसृवच्च काप्यतः	॥ ३३ ॥
ह्रस्वो वाऽन्यार्थ एकपदं गोर्नपुंसकस्य च ।	
त्यदादेष्टेः स्यादौ च दस्य मःसौ स एव तः	॥ ३४ ॥
भवेदिदमोऽयं पुंसि चेयं स्त्रियां स्त एव हि ।	
अन टौसोस्तथा भिस् भिस् अदसः पदमेककम्	॥ ३५ ॥

सेरौ मादू भवेदेरी बहुत्वे भि दपां ततः ।	
वसां रसे पुनश्चोः कुर्दिशाम् षो डः पदं द्विकम्	॥ ३६ ॥
नाम्नो नो लोपशधौ सं-योगान्तस्यैककं पदम् ।	
स्कोराद्योश्च स्त्रोर्विसर्गः सस्तावङ्णश्च द्व्यक्षरम्	॥ ३७ ॥
ओडीतिः हि पदान्ते च तु रो यत्रिषु दोषामथ च धातोश्च ।	
झस एव च नशे हो ढो दादेर्घो नहो ध इत्यपि च	॥ ३८ ॥
भवेच्छशषरजादेः षः षढोः कस्स एव च ।	
सस्तोनपि दिपि स्याच्च सिपि वा दः स इत्यपि	॥ ३९ ॥
खसे चपा झसानां स्यात् त्रिपदं च झवे जबाः ।	
वावसाने इदं सूत्रं द्विपदं चतुरक्षरम्	॥ ४० ॥
आदिजबानां झभान्तस्य झभाः स्त्र्योश्च चतुःपदम् ।	
तथोर्ध्वोऽधोऽव्ययाद्विभ - क्तेर्लुग्वाऽस्मिन् पदत्रयम्	॥ ४१ ॥
एकपदं समासप्र - त्यययोः स्यादलुक्क्वचित् ।	
भवेदयाऽव्ययीभावादतोमनत एव तत्	॥ ४२ ॥
पञ्चाक्षरं च वा टाड्योर्द्विपदं स नपुंसकम् ।	
एकत्वे द्विगुद्वन्द्वौ च सूत्राणि युष्मदस्मदी	॥ ४३ ॥
षट्सप्ततिश्च वर्तन्ते लिङ्गार्थे प्रथमा मता ।	
आमन्त्रणे ततः सिर्धि-द्विपदं भो भगो अघोस्	॥ ४४ ॥
शेषाः कार्ये इतीदं यद् अष्टाविंशतिरक्षरम् ।	
विना सहेति सूत्रं यत् तच्च सप्तदशाक्षरम्	॥ ४५ ॥
कर्तृकारणयोक्ता-दौ कृति षष्ठी चतुःपदं सूत्रम् ।	
अन्योक्ते प्रथमा स्युः कारकसूत्राणि चाऽष्टौ हि	॥ ४६ ॥
अपत्येऽण् अत इजन्-षेर्णायनणित्यदः ।	
अष्टादशाक्षरं सूत्रं लुग्बहुत्वे क्वचित्ततः	॥ ४७ ॥

देवतेदमर्थे चाऽथ णितो वा द्विपदं ह्यदः ।	
स्यात् कारकात् क्रियायुक्ते ततः केनेयका अथ	॥ ४८ ॥
भवेत् स्वार्थेऽपि वक्तुल्ये भावे तत्त्वयणः परम् ।	
अस्त्यर्थे मतुर्मान्तो-पधाद्वत्विनौ द्विकं पदम्	॥ ४९ ॥
तरतमेयस्विष्ठाः प्र-कर्षे वोव्यस्वरे ततः ।	
यस्य लोपो भवेदीपि डिति टेद्विपदं त्विदम्	॥ ५० ॥
स्यान्नोवाऽन्त्यस्वरादिष्टिः कार्यायेच्च पदं द्विकम् ।	
तथादिस्वरस्य ङिति वृद्धिस्ततः क्वचिद् द्वयोः	॥ ५१ ॥
भवेन्नसन्धिव्योर्युट् च धातोर्नामिन एव च ।	
ततोऽत उपधाया आ-तो युक् हनो घदेव च	॥ ५२ ॥
त्रिपदं स्यात् हनो घे च रातो जौ पुक् तथा मिताम् ।	
ह्रस्व आरै औ वृद्धिः स्याद् अरेदो नामिनो गुणः	॥ ५३ ॥
त्रयस्त्रिंशच्च सूत्राणि तद्धितस्याबतः स्त्रियाम् ।	
त्रण ईप् च ण्व्रतः स्यान्न-दादेजतिरयोपधात्	॥ ५४ ॥
स्वाङ्गाद्वा द्विपदं सूत्रं पुंशब्दात् पदमेककम् ।	
त्रिपदं ह्यै च मन्वादेः पत्यादयश्च वोर्गुणात्	॥ ५५ ॥
ऊत ऊङ् च समाप्तानि सूत्राण्येकादश स्त्रियः ।	
समासश्चान्वये नाम्नां समाहारेऽत ईप् द्विगुः	॥ ५६ ॥
पूर्वेऽव्ययेऽव्ययीभावोऽ-मादौ तत्पुरुषो नञि ।	
चाऽर्थे द्वन्द्वो बहुव्रीहि-रन्यार्थे कर्मधारयः	॥ ५७ ॥
तुल्यार्थे टाडका पुंव-द्वाऽनेकस्वरमन्स्वरे ।	
सहादेः सादिरेव प्रा-देरुपसर्ग इत्यपि	॥ ५८ ॥
प्राधातोः कृतासमासो नाम्नश्च पदमेककम् ।	
चादिर्निपातस्तत्रादि-र्विभक्त्यर्थे द्विकं पदम्	॥ ५९ ॥

स्यात् सद्य आदिःकाले त-दव्ययं चैकविंशतिः ।	
स्युः समासस्य सूत्राणि प्रथमवृत्तिरित्यथ	॥ ६० ॥
धातोश्च वर्तमाने तिप् - तस् अन्त्यादिमहेपरम् ।	
यावत् सस्वरवर्णाः स्युश्चाविंशतिरेव च	॥ ६१ ॥
विधिसम्भावनयोर्यात्-यातामादीमहीति च ।	
सस्वरण्यक्षराणि स्यु-स्त्रिचत्वारिंशदेव च	॥ ६२ ॥
आशीःप्रेरणयोस्तुप्ताम्-अन्वित्याधामहैस्त्विह ।	
पञ्चत्रिंशदक्षराणि सस्वरणि ततोऽप्यथ	॥ ६३ ॥
अनद्यतनेऽतीते दिप्-तामन्-सिबिति चाऽऽमहि ।	
एकत्रिंशदक्षराणि वर्तन्ते सस्वरणि च	॥ ६४ ॥
परोक्षे णबतुसादि-महेयावच्च सस्वराः ।	
अष्टाविंशति वर्णाः स्यु-द्विंश्व ह्याशिषि यादिति	॥ ६५ ॥
सीमहोस्यैकचत्वारिं-शदक्षराणि सन्ति च ।	
सस्वरणि श्वस्तने ता-तारावादि च तास्महे	॥ ६६ ॥
यावदस्मिंश्च वर्णाः स्यु-श्चत्वारिंशच्च सस्वराः ।	
यक् चतुर्षु तथा कर्त-र्यदादेर्लुक् पदं द्विकम्	॥ ६७ ॥
अदो दिस्योह्वादिद्विश्च दिवादेर्यो द्विकं पदम् ।	
स्वादेर्नुश्च रुधादेर्नम् तनोदेरुप् पदद्वयम्	॥ ६८ ॥
तुदादेरोऽपि तदच्च ना क्वादेर्द्विपदं ह्यदः ।	
स्याद्धसादान हौ त्यादौ भविष्यति स्यबेव च	॥ ६९ ॥
दिवादावट् स्वरदेश्च स्यप् क्रियातिक्रमे पुनः ।	
स्याद् भूते सिस्ततो णित्येऽ-नित्ये नामिवतोऽपि च	॥ ७० ॥
द्विपदं हशषान्तात् सक् त्रेरङ् द्विश्च चतुःपदम् ।	
भवेत्लित्पुषादेर्ङ इरितो वेण्टन्यकर्त्तरि	॥ ७१ ॥

लोपो दिस्योर्हसादस्ते-रीट् सेरदाद एव च ।	
लोपो ह्रस्वाज्ज्ञसे चेटि झसाद् दादेः प इत्यपि	॥ ७२ ॥
स्यान्मेटस्तत और्वा हे-तो द्व्यक्षरमदेऽपि च ।	
व्योरा द्विपदमादाथ ई यात्येकं च यामियम्	॥ ७३ ॥
पुंस इडोर्वमोर्वा लो-पः कृजो ये च डित्यदुः ।	
नातःस्यादी हसे द्वेस्तौ नमसोऽस्य सि सः पुनः	॥ ७४ ॥
आतोऽन्तोदनतो द्वेश्चाऽ-न उस् स्याविद एव वै	
आतो णप् डौ झसाद्धिर्हे-होरित्येकाक्षरं परम्	॥ ७५ ॥
नव परस्मैपदानि पराण्यात्मन इत्यथ ।	
नाम्नि च युष्मदि चास्म-दि च भागैस्तथाऽऽद्भुवि	॥ ७६ ॥
कर्मणि, कर्तरिपंचाऽऽ-दनुदात्तङितस्ततः	
भवेच्च निविशादेर्जित्-स्वरितेत उभे पुनः	॥ ७७ ॥
पस्तोऽन्यदपित्तादि-ङिष्णादिः कित पदं द्विकम् ।	
ऋसंयोगान्न क्त्वा सेड रुदां क्तो वा द्विकं पदम्	॥ ७८ ॥
अतिशये हसादेर्यङ् द्विश्च पञ्चपदं त्वदः ।	
इच्छयामात्मनः सश्च गुब्ब्य आयो द्विवर्णकम्	॥ ७९ ॥
भवेन्नाम्नो य ईच्चास्य सूत्रं पञ्चपदं त्विदम् ।	
आचार उपमानाच्च कर्तुर्यङ् च पदं द्विकम्	॥ ८० ॥
जिडित्करण एतस्मिन् सूत्रे स्याच्च पदं त्रिकम् ।	
धातोः प्रेरण इत्यस्य सूत्रस्य च पदद्वयम्	॥ ८१ ॥
एकपदं चुरादेश्च स धातुर्भादिरेव च ।	
से दीर्घो य्वोर्विहसे ये दादेरिश्च पदद्वयम्	॥ ८२ ॥
सस्वरआदिर्द्विरद्विः स्वरदेः पर इत्यपि ।	
पूर्वस्य हसादिः शेषः शसात् खपा द्विकं पदम्	॥ ८३ ॥

कुहोश्चुः स्याज्झपानां ज-वचपा एककं च रु ।	
ह्रस्वो यः सेऽक्षरे द्वे च भृजां लुकि निजां गुणः	॥ ८४ ॥
यडिच्चाऽऽतो जमजपां नुक् रीगृदुपधस्य च ।	
अडिलघौ ह्रस्व उप धाया अस्य चतुःपदम्	॥ ८५ ॥
लघो दीर्घो न रितः स्याद् आभ्वोर्णादौ पदद्वयम् ।	
नृगशां च लोपः पचां कित्ये चाऽस्य पदानि षट्	॥ ८६ ॥
दां हौ इस्से च जह्येधि-शाधिः स्याद् द्व्यक्षरं गुणः ।	
नूपः शीङ् उपधाया लघोर्नानिटि से ततः	॥ ८७ ॥
सिस्योः क्खित्यद्वयुसि नो लोपो नमो गमां स्वरे ।	
आतोऽनपि यतो जे-य्योर्स्मिंश्च पदद्वयम्	॥ ८८ ॥
असादेर्ध्वादिः सन्ध्यक्ष-राणामिदं षडक्षरम् ।	
आदेः ष्णः स्नः इदं सूत्रं त्रिपदं चतुरक्षरम्	॥ ८९ ॥
विदो नवानां त्यादीनां णादि चैकादशाक्षरम् ।	
ब्रुव आहश्च पञ्चानां तथेस्मिंश्च पदद्वयम्	॥ ९० ॥
अवादावीप् पितितित्स्मि द्वा यङ्लुकि ह्युरौ गमाम्- ।	
छश्च दृशादेः पश्यादि-ज्ञानोर्जा पदद्वयम्	॥ ९१ ॥
प्वादेर्ह्रस्वो मुचादेर्मुम् खितिपदस्य चेदितः ।	
शमां दीर्घो जमस्य क्त्विति-ज्ञसे त्रिपदं त्विदम्	॥ ९२ ॥
लोपस्त्वनुदात्ततनाम् ऋत इर् पोरुरेव च ।	
सिसतासीस्यपामिट् चाऽ-स्मिंश्च सूत्रे पदद्वयम्	॥ ९३ ॥
रुदादेश्चतुर्णां ह्रसा-देः कृतो हनृतः स्यपः ।	
उदितो वोदितश्चैकं पदं क्तिरेकवर्णकम्	॥ ९४ ॥
नैकस्वगदनुदात्ताद् वुः से पदं द्विकं कितः ।	
आदीदितो हबत्योश्च क्रादेणादिः पदं द्विकम्	॥ ९५ ॥

कासादिप्रत्ययादाम् कस्-भूपरोऽस्य पदत्रयम् । पदं द्विकं भुवो वुक् स्याद् ईट्ये ग्रहां द्विकं पदम्	॥ ९६ ॥
नामिनोऽचतुर्णां धो ढ आख्यातस्य भवन्ति च । सम्पूर्णानि च सूत्राणि ह्यष्टसप्ततिसंहितम्	॥ ९७ ॥
कृत्कर्तरि तृवुणौच नाम्युपधात् क एव च । पचिनन्दिग्रहादेर-युणिन्येकादशाक्षरम्	॥ ९८ ॥
दृशादेः शो ज्वलादेर्णः कार्येऽणस्य पदद्वयम् । आतो डो नाम्नि चाटव-थेखःख्येजां खशेव वै	॥ ९९ ॥
ख्युट् करणे भजां विण् च द्वे सूत्रे द्विपदे अमू । आतो मनिप्क्वनिप् वनि-पः क्विप् दृशस्तो दृशेः	॥ १०० ॥
टक्सकौ चोपमाने का-र्येऽस्मिन् पञ्च पदानि च । आ सर्वादेः किमिदमः कीश् सूत्रं द्विपदं ह्यदः	॥ १०१ ॥
अदसोऽमू णिनिश्वैक-पदमतीत एव च । क्विब्बनिब्डाः पदं चैकं तथा क्तक्तवतू भवेत्	॥ १०२ ॥
क्वसुक्वानौ णवेवच्च सप्ताक्षरं पदं द्विकम् । स्यात् शतृशानौ तिसेवत् क्रियायां च दशाक्षरम्	॥ १०३ ॥
स्याद् विदेर्वा वसुश्चाऽथ मुगानेतः पदं त्रिकम् । शीले तृन्निष्णुस्नुक्नुः षा-कोकणः पदमेककम्	॥ १०४ ॥
यङ ऊकस्तथाऽलुक्च वाऽन्यत्र पुनरादृतः । किद्विश्च भूते जीतां तक् सदोणादय इत्यथ	॥ १०५ ॥
भवेच्च तुम् तदर्थायां भविष्यति पदं त्रिकम् । घञ् भावे आतः संज्ञाया-मकर्तरि च सप्तकम्	॥ १०६ ॥
स्वरदर्मदां मूर्तौ घ-नो द्वितोऽथुर्द्वितस्त्रिमक् । तत्कृते सप्त नङ्की स्यात् क्तो नपुंसक इत्यपि	॥ १०७ ॥

युडित्येकपदं सूत्रं साधनाधारयोः पुनः ।	
गत्यर्थादकर्मकात्क-र्त्तरि क्तो भावकार्ययोः	॥ १०८ ॥
ईषदुःसुषु खल्यू च तव्यानीयौ ततः परम् ।	
स्वरद्यः पुशकाच्चेच्चा-तस्यक्षरं पदं त्रिकम्	॥ १०९ ॥
ऋहसान्तात् घ्यणोर-वश्यके फले ऋदुपधात् क्यबेव ।	
भवेत्तदनु स्त्रियां भावे क्तिः स्या-षिद्धिदामडेव हि	॥ ११० ॥
गुरेर्हसात् प्रत्ययान्तात् चजोः कगौ धिति त्रिकम् ।	
ह्रस्वस्य पिति तुक् स्याच्च शिति चतुर्वदित्यथ	॥ १११ ॥
दशवर्णमोदौतोर्य-प्रत्ययः स्वरवत् पुनः ।	
ढि ढो लोपो दीर्घश्च हसां चैरेकवर्णकम्	॥ ११२ ॥
द्विपदं युवोरनाकौ ततो रग्रे झसे दृशाम् ।	
वै यजां यवरणां य्व-तः सम्प्रसारणं किति	॥ ११३ ॥
ग्रहां क्ङिति च णवादौ पूर्वस्याऽस्य पदद्वयम् ।	
दो दत्तिश्च स्वरतो वा स्यात् स्थामी द्विपदं ह्यदः	॥ ११४ ॥
स्याद् दस्तस्य नो दश्वाऽथ रस्त्राणाद्यास्ततः परम् ।	
ल्वाद्योदितस्तथेच्छार्थे-षु कर्तृकेषु तुम् ततः	॥ ११५ ॥
द्विपदं पूर्वकाले क्त्वा समासे क्यप् पदं द्विकम् ।	
पौनःपुन्ये णम् पदं द्वि-श्च तदव्ययमेव च	॥ ११६ ॥
स्यादव्ययाद्विभक्तेर्लुक् सूत्रं सप्ताक्षरात्मकम् ।	
दूराह्वाने टेः प्लुतो विचार्या पदमेककम्	॥ ११७ ॥
लोकाच्चेपस्य सिद्धिः स्यात् कृत्सूत्राणि भवन्ति च ।	
चतुर्णवतिसङ्ख्यानि बद्धानि पद्यमालया	॥ ११८ ॥
संज्ञाप्रकरणं स्याच्च स्वरसन्धिस्ततः परम् ।	
प्रकृतिभावसन्धिश्च व्यञ्जनाच्च विसर्गतः	॥ ११९ ॥

नामप्रकरणं स्याच्च ततोऽपि युष्मदस्मदोः	
कारकतद्धितस्त्रीश्च समासाख्यातकृत्ततः	॥ १२० ॥
अनेनाऽनुक्रमेणैवा-पठत् सूत्रं सरस्वती ।	
ततः परमृजुश्चक्रे श्रीमद्भिरनुभूतिभिः	॥ १२१ ॥
विद्वच्चिन्तामणिग्रन्थः कण्ठपाठे पठन्ति ये ।	
तेषां वक्त्रे नरीनर्ति सर्वदा श्रीसरस्वती	॥ १२२ ॥
श्रीविधिपक्षगच्छेशाः सूरिकल्याणसागराः ।	
तेषां शिष्यैर्वराचार्यैः सूरिविनयसागरैः	॥ १२३ ॥
सारस्वतस्य सूत्राणां पद्यबन्धो विनिर्मितः ।	
विद्वच्चिन्तामणिग्रन्थः कण्ठपाठस्य हेतवे	॥ १२४ ॥
पुष्पदन्तौ मही गङ्गा यावन्नेरुर्महार्णवः ।	
तावन्नन्दत्वयं ग्रन्थो गीःसूत्रामृतमध्यराट्	॥ १२५ ॥
सारस्वतस्य वक्तव्या-न्युदाहरणसंयुतैः ।	
विनयसागराचार्यै - रलेखिषत सत्वरम्	॥ १२६ ॥

वाचनाचार्यश्रीवल्लभगणिविरचितम्

॥ विद्वत्प्रबोधशास्त्रम् ॥

प्रथमः परिच्छेदः

सारदां शारदां देवीं श्रीगुरुं सुगुरुं पुनः ।	
प्रणम्य क्रियते शास्त्रं विद्वत्प्रबोधनामकम्	॥ १ ॥
तत्र संयोगिवर्णौघैर्वर्ण्यते वस्तुवर्णना ।	
सकर्णलब्धवर्णानां प्रबोधाय प्रबोधदा	॥ २ ॥

तत्राऽस्मिन् प्राक्परिच्छेदे वर्णनं क्रियतेऽधुना ।

गजा-ऽश्व-वृषभादीनां चतुश्चरणधारिणाम् ॥ ३ ॥

क्णातले गजघटा प्रकटेष्टे, क्णाऽऽवलीकृदिव सज्जलदाली ।

क्णापतीन्द्र ! हृदयस्य मोददा, क्णाऽरिराजिरनिशं मददीप्ता ॥ ४ ॥

क्तिप्रभेन्द्र-हरि-काल-नैर्ऋत-क्ता-ऽनिलैलविलकेशदिग्धवाः ।

क्ताबलेन रचयन्ति यत्स्तुतिं, क्तस्फुटा द्विपघटा विभाति सा ॥ ५ ॥

क्थालिहृद् दशदिशो धृता यतः,

क्थं हरन्त्यविकलं तथा हि च ।

क्थो नृणां कथयतीत्ययं जनः,

क्थेड् ! न किं भवति वै स्वकार्थिकः? ॥ ६ ॥

क्थावलीहरणतत्परोद्भुरा, क्थावली ह्यलति मञ्जुलोद्बला ।

क्थापते ! तव घनार्जितश्रियः, क्थेन चैव तदवापनं यतः ॥ ७ ॥

क्नप्रदस्तव गजः स सङ्गरे, क्नाधिनाथ ! हरति द्विषां बलम् ।

क्नद्वयस्य सुखकारि यद्यशः, क्नुप्रसन्नविहितस्थितीन्दति ॥ ८ ॥

क्मोज्झिता अपि यतीश्वरा यकं, क्मायुताः सततमर्कयन्त्यरम् ।

क्मूप्रभाप्रतिभदन्तसुन्दरः, क्मक्षम ! क्षितिप ! भाति स द्विपः ॥ ९ ॥

क्वप्रताप ! नृपतीन्द्र ! तावकः, क्वप्रतप्तघनगोलबिन्दुयुक् ।

क्वब्विलोप इव पञ्चमीं गजः, क्वऽद्भुतेभसम आपताज्जयम् ॥ १० ॥

क्वामति क्षितिपते ! तुरङ्गमः, क्णुमाश्वरिभुवं जयावहः ।

क्णवृचचतुरताविराजित !, क्णान्तशक्रतुरागप्रभोदयः ॥ ११ ॥

क्लेशितातुलबलावलोकनक्लेशकारकविपक्षपक्षकः ।

क्लीबतारहितचेतसां विशां, क्लान्तिकृज्जयति भूपते ! हयः ॥ १२ ॥

क्वाप्यवस्थितिमसावनाप्नुवन्, क्वाथहा हरिहयो हरिं श्रितः ।

क्वां हयोऽसति यदोजसा जितः, क्वाण एष जगतीति वर्तते ॥ १३ ॥

ख्यातकीर्तिरसकौ हयो वरः, ख्याति खल्वविकलं जयं तव ।
 ख्यातिमन् नृप ! सुलालिकामिषैः, ख्यान्ति पण्डितजना इति स्फुटम् १४
 खक्षमापतिततिप्रणाशक !, खाधिनाथ ! विचरंस्तुरङ्गमः ।
 खं प्रयच्छति तवारिसन्ततेः, खं विनैव कुतुकं त्विदं महत् ॥ १५ ॥
 ख्लावली छलति तावदुद्वलं, ख्लावलीव सकलं प्रजाबलम् ।
 ख्लाकुला खलु मिलत्यहो ! न भूख्नापते ! तव हयः पुमानिव १६
 ग्याङ्गजावितवरः सुवागर, ग्यं यदीयमनिशं स्तुवन्त्यरम् ।
 ग्यद्भुतोदितजय ! प्रदीप्यते, ग्यद्विषन् ! स तुरगो महीपते ! ॥ १७ ॥
 ग्रस्तसङ्गरुजां सुभूभुजां, ग्रावरजसमधैर्यसंयुजाम् ।
 ग्रासवन्मदकरेऽरिसम्पदा, ग्राममाशु हस्तीश ! ते हयः ॥ १८ ॥
 ग्लानतारहितपीनभूघनो, ग्लौलसत्किरणकोटितुल्यरुक् ।
 ग्लायति प्रबलमाश्वशं यतो, ग्लौगुणेश ! नृप ! भाति गौः स ते ॥ १९ ॥
 गवः प्रदीप्यत इलापतेऽनिशं, ग्वावलीषु सबलोऽमलाङ्गरुक् ।
 ग्वाधिनाथ ! वृषभप्रभोदयो, ग्वद्भुताङ्ग ! वसुधापते ! तव ॥ २० ॥
 घ्नप्रदाभनिनदो नदन्नरं, घ्नातिदीप्तिरतितयुक् ककुद्युतः ।
 घ्नोऽतिदुष्कृतततेर्विराजते, घ्नामणिप्रतिभ ! भूप ! ते वृषः ॥ २१ ॥
 घ्याशयान्तरसिताङ्गदीधितिर्घ्यद्भुतेद्भजनचित्तहर्षदः ।
 घ्यादिदेवविसरः स्तुवन्त्यरं, घ्यर्क्यरुग् यमसते वृषः सकः ॥ २२ ॥
 घ्नप्रभो ! गुणसुमङ्गलश्रिया, घ्नं वरं प्रविदधान इन्दति ।
 घ्राणभूषणयुतो महातनुर्ग्रानन ! क्षितिप ! तावको वृषः ॥ २३ ॥
 घ्लारोहसन्दोहफलीकृताज्ञ !, घ्लौजोविराजी नृप ! राजते ते ।
 घ्लोर्जस्यनइवान् वृषभो वृषेभो, घ्लालीलसल्लक्षणलुब्धचेतः ॥ २४ ॥
 घ्वेतिनिस्वनमिषेण मेघजं, घ्वं जयंश्च विदधाति ते स्तुतिम् ।
 घ्वीश्वर ! त्वदतनुस्फुरद्गुणध्वादनेन सुमना वृषोऽसकौ ॥ २५ ॥

द्वाधिनाथ ! जनयत्ययं वृषोऽङ्गप्रधानमुदमुत्तमां नृणाम् ।
 द्वावलीं शरणदायकाग्रणीर्द्धोद्धुरो रथधुन्धरोत्तरः ॥ २६ ॥
 च्यावयन् धवलपदामण्डलीं, च्योतिताऽपरसितार्थकान्तिभिः ।
 च्यावयत्यतनुभारमुद्धुरं, च्यातिसुन्दरगते ! महीपते ! ॥ २७ ॥
 चावलीस्तुतगुणौघ ! भूपते ! चातिचञ्चुरमहौजसो हरिः ।
 चापवर्जित उदारसारयुक्, च्रोदितस्य विश एति सम्मदम् ॥ २८ ॥
 छयौघं यथा चित्रक आशु तुष्यच्छ्यामाङ्गरोचिर्हरति प्रकामम् ।
 छयारञ्जकोर्वीश ! हरिस्तथाऽयं, छ्याढ्यस्त्वदीयो रिपुहस्तिवृन्दम् २९
 छ इव हन्ति तिष्ठ इमां तर्ति, छवियुतो नृपते ! नखरयुधः ।
 छूततिनाशविधिप्रवणक्रमः, छूरहिताद्भुतवर्णमणीगण ! ॥ ३० ॥
 छलोत्कटान् प्रकटकान् सदोल्लसच्छलक्षणलक्ष्मिकलितानरिद्विपान् ।
 छलायुतो हरिरयं हिनस्त्यलच्छिष्टकीर्तिकमलाऽचलापते ! ॥ ३१ ॥
 छावन् ! महीपाल ! महाबलिष्ठ !, छाद्यासुमत्पालनसावधान !
 छावज्ञसि-मूर्ते ! तव भाति भास्वच्छ्वासो हरिः प्राज्ञजनाऽर्कणीयः ।
 ज्यायानसौ भाति हरिस्त्वदीयो, ज्यायामतो नास्त्यपरो बलीयान् ।
 ज्यानाथविख्यातयशः ! प्रधानेज्यः शोभमानौष्ठविशिष्टवक्त्रः ॥ ३३ ॥
 ज्ज्वालिकातापितहेम-विद्यज्ज्रोद्धासिनेत्रो वरपीवरोरुः ।
 ज्ञं रजते त्वद्धरिष दिव्यो, ज्ञश्रीतिरस्कृत्कमलाऽचलेश ! ॥ ३४ ॥
 ज्वालावलीदुस्सहसत्प्रताप !, ज्वाक्रान्तभूपालकलाऽचलेश !
 ज्वालाऽऽभचक्षू रसनाऽतिरक्ता,
 ज्वा दीप्यते यस्य हरिः सकस्ते ॥ ३५ ॥
 इयानाथतीरे तव यस्य कीर्ति, इयौघाकुले गायति देववृन्दः ।
 इयैश्वर्यमेकाकिनमाप्नुवन्तं,
 इयाढ्याऽवनीनाथ ! हरिं स पश्य ॥ ३६ ॥

झां करोत्यरिमृगावलेनृप !, झोर्जधार्यऽविरतं मृगाधिपः ।
 झ-स्थिर-प्रवर-वृत्तदंष्ट्रिको, झातिमुक्तवरकेसरच्छटः ॥ ३७ ॥
 इवाधवादिमुनिसङ्घसेवक !, इवोघचित्तमददायिकीर्तिसन् !
 इवाद्यरो नर इवाऽलते बली, इवङ्कहन्नरपते ! हरिस्तव ॥ ३८ ॥
 ज्युत्तमोच्छ्वसितपुच्छशोभितो, ज्यग्रणीड्य ! नरनाथ ! तावकः ।
 ज्यारहाश्च रमणीयवीक्ष्यकृद्, ज्याभताप ! रमतेतरां हरिः ॥ ३९ ॥
 जावलीक्षितिविधानतत्पर ! जाऽभिरञ्जितमहाप्रजाऽरजः !
 जाऽभिभूतगजरज ! रजते, जाभियुक्त ! हरिरेष तावकः ॥ ४० ॥
 ट्यानाथ ! दंष्ट्रातिविडम्बितास्यं,
 ट्याधूर्मितं पश्य सुदृश्यशौर्यम् ।
 ट्यालीबलं स्नाक् खलु नाशयन्तं,
 ट्योधारिमेनं मृगशजमग्रम् ॥ ४१ ॥
 ट्रस्थित ! क्षितिपते ! गजावलीट्टारवोत्करविराजि राज्यकम् ।
 ट्रेतिशब्दवरटोत्करोत्करट्टाग्रहस्ति तयुदेति तस्य डोः ॥ ४२ ॥
 ट्वाक्षिजन्ममुख ! मुख्यसम्पद !, ट्वेन्द्रियायतन ! भूप ! तावकी
 ट्वेव सुप्तिसमये रणे सुखं, ट्वं करोति हरिराजिरेषका ॥ ४३ ॥
 ठ्यप्रताप ! वसुधापते ! क्षितौ, ठ्यो मनो हरति ते स्वकौजसा ।
 ठ्यं वदन्ति खलु कोविदा इति, ठ्यग्र ! दर्शनभयङ्कराननः ॥ ४४ ॥
 ट्रस्वादवच्चित्तमदप्रदः श्रीट्राविह्वलद्वेषिमृगप्रणाशी ।
 ट्रालीङ्गकुम्भस्थलदन्तिभेदी, ट्रह्वदमीष्टे विदधत् सुसिंहः ॥ ४५ ॥
 ट्वार्कणीयगुणगौरव ! प्रभो !, ट्वेज्यया विगतभूरिवैरिराट् !
 ट्वग्रगीष्पतिमतिक्षितिप्रद !, ट्वग्र ! हर्षयति ते मनो हरिः ॥ ४६ ॥
 ड्यप्रमुक्त ! वृषरक्त ! कोविदेड्यस्फुरद्गुणगण ! क्रमेलकः ।
 ड्यं द्विषां गतिविलोकनात् क्षणात्, ड्यर्यभक्त ! तनुते महातनुः ॥ ४७ ॥

इदायकाऽनीतिमतां जनानां, इमानवव्राजमतल्लिकस्य ।
 इनेत्र ! भूपेन्द्र ! तवावनीं स्वाग्, इमुख्य आक्रामति केलिकीर्णः
 इवामण्डलीमण्डितवक् उष्ट्रो, इवो दीप्यते भूप ! तवैष वृद्धः ।
 इवाभाननाऽतुल्यशरीरदीप्तिर्द्वीशान-डिण्डीरविशुद्धकीर्ते ! ॥ ४९ ॥

ढ्याधीश ! धीश ! विदधातु तव प्रमोदं,
 ढ्यायुक्त एष करभः शुभलक्षणाढ्यः ।
 ढ्याभृद् गुहस्य इव दिव्यकलाकलापा-
 ढ्यस्य प्रशस्यबहलश्रिय ईड्यमूर्तेः ॥ ५० ॥

द्वारिः पथं लङ्घयति क्षणेनाऽद्वो लम्भजङ्घश्च सुदुर्गलङ्घी ।
 द्वाधीश ! भूमीश ! तवैष उष्ट्रो, द्वापद्विनिर्मुक्त ! समस्तशत्रुः ॥ ५१ ॥

द्विलस्तुत्यलक्ष्मीर्बलवान् क्रमेलो,
 द्वलानाथ ! ते चित्तमुदं दधाति ।
 द्वलः केशवस्येव विशालभाल !
 द्वलह्वद ! राजेन्द्र ! गिरीन्द्रधीर ! ॥ ५२ ॥

द्वाभसद्गुण ! गुडा-ऽऽज्यभोजनाद्, द्वोजहस्य बलमुष्ट्रकस्य ते ।
 द्वाभपद् ! भवति भूपते ! महद्,
 द्वादनाद् विश इव प्रतिप्रगम् ॥ ५३ ॥

ण्यानाथगम्भीर ! नराधिपाग्रण्यर्च्याहियुग्मोष्ट्र उदाररावः ।
 ण्यारञ्जितस्फारसभ ! प्रभाति, ण्यर्यार्व्यलक्ष्मी ! रिपुहृत्प्रभेदी ॥ ५४ ॥

ण्यपन्महीपाऽऽरत्नेन दस्यून्, णाढ्यांश्च संज्ञापयतीति उष्ट्रः ।
 ण्यौघप्रदेन प्रमदेन राज्ञाऽण्येनौजसा भोः ! विजिता भवन्तः ॥ ५५ ॥

ण्वाभिभूतरतिनाथ ! मानवण्व ! द्विषां बलमलं बलाद्धर ।
 ण्वायुतेति रटति त्वदुष्ट्रको, ण्वर्य ! भास्वरचमूसमन्वितः ॥ ५६ ॥

॥ द्वितीयः परिच्छेदः ॥

परिच्छेदे द्वितीयेऽथो शुकप्रभृतिपक्षिणाम् ।
 वर्णनं क्रियते सम्यक् चरणद्वयधारिणाम् ॥ ५७ ॥
 त्यापते ! तव विजोततेतरां, त्यार्चकप्रवर ! कीर एषकः ।
 त्यार्चनोदितविभूतिसन्ततेऽन्त्येतरेश्वरसुनीलदीधितिः ॥ ५८ ॥
 त्रातवानशरणान् जनान् यकः, त्राणदस्य नृपतेश्च तस्य वै ।
 त्रातनुः सुखयति प्रमोददः, त्रातरेष सवयः ! शुकोऽनकः ॥ ५९ ॥
 त्वेषते तव महीपते ! शुकः, त्वेष्टुमद्भुतमनोकहं परः ।
 त्विट्पटुः पटुकटप्रमोददः, त्वष्टृसत्करततप्रतापभाक् ॥ ६० ॥
 थ्यर्य ! रजति शुकः सुखकारी, थ्यानिवेदनविशारदमुख्यः ।
 थ्यो विशामिव वरो मददायी, थ्यर्कणीयकगभीरसुवर्णः ॥ ६१ ॥
 श्रात्मा शुको रञ्जयति प्रधानं, श्रानाथ ! भूनाथ ! मनस्त्वदीयम् ।
 श्रार्चाविधानोदितपापशुद्धे !, श्रा-ऽऽमोददाता विदुषां नराणाम् ॥ ६२ ॥
 श्विन्द्रधीर ! नखीर ! पीवरः, श्वाऽयुतो जयति तावकः शुकः ।
 श्वीश्वरः प्रवरनीलवर्णरूक्, श्वाकथाकथनसावधानधीः ॥ ६३ ॥
 द्योतमानकलकौशलशाली, द्योततेऽतिचतुस्तव कीरः ।
 द्यामते ! नरपते ! सुमुदोको !, द्योपतिस्तुतयशस्सुयशः पते ! ॥ ६४ ॥
 द्राणशौर्य-जयमञ्जुलश्रियो, द्रान्ति भूप ! तव दस्यवो भुवः ।
 द्रव्यवन्निति निवेदयत्ययं, द्रष्टिनो वरगिरा शुकोऽपशुक् ॥ ६५ ॥
 द्वारिकेव हरिणा त्वया पुरी, द्वेष-रोषरहिताऽसते सनत् ।
 द्वन्द्वहीन ! सुमहीन ! निःस्पृहाऽद्विड् ! गिरेति निगृणाति कीराट् ॥ ६६ ॥
 ध्नेशजयोऽस्खलितांहतितोऽयं, ध्नाधिप ! भूपतिरापति कीर्तिम् ।
 ध्नं विदधत् स्वकदेवचयस्य, ध्नाभयशा हि शुको वचतीति ॥ ६७ ॥

ध्यायतीत्ययकमर्क्यरुक् शुको, ध्यानधीर्जयतु भूपरडसौ ।
 ध्याढ्य ! नीतिपरिञ्जितप्रजो, ध्यातदेव-गुरुनामको यतः ॥ ६८ ॥
 ध्रायत्यपायैर्विधुरस्त्वदीयो, ध्रातातिचित्तस्तव सौम्यदृष्ट्या ।
 ध्राणातिचेतांसि महान्सि कुर्वन्, ध्रानाथसार्थस्य महीप ! कीरः ॥ ६९ ॥
 ध्वस्त्वाऽरिसैन्यं विजयी जयत्ययं, ध्वस्ताऽप्रशस्तो नृपतिर्मदीयः ।
 ध्वानं करोति प्रमना इतीमं, ध्वाङ्गः सुखानामसकौ शुकोऽग्रः ॥ ७० ॥
 न्यग्भावमासं वदनं रिपूणां, न्युज्झत्प्रतापं सवितेव साये ।
 न्यायैकमाणिक्यनिधे ! तवेश !, न्यस्यन्नशस्तं वदतीति कीरः ॥ ७१ ॥
 त्रेश्वर ! स्फुरति सद्यशस्त्विति, त्रावलीति निगृणाति सुन्दरम् ।
 त्राऽमुना जयिजिघांसवो हत्ता, त्रोत्तमा वदति तित्तिरिस्त्वित्त्वदम् ७२ ॥
 न्वाभाभिभूतस्मरूप ! भूपते !, न्वां चञ्चुरां वाचमसौ समुच्चरन् ।
 न्वगो जयस्तिस्तिरिगहवे तव, न्वालीवियुक्तो वचतीति भावी ॥ ७३ ॥
 प्याढ्यगभीर ! सुतित्तिरिष, प्याधिषणाऽतनुराज्यश्रीति ।
 प्यात्मगुण ! क्षितिपैतु सुवृद्धि,
 प्यग्र ! सुवाक् शुभभाग् महिमाढ्यः ॥ ७४ ॥
 प्रष्टतित्तिरियं पुनः पुनः, प्राक्कपिञ्जल इति स्वकाभिधाम् ।
 प्रीतिदाय्यनुकरोति यो वदन्, प्राति सोऽभिमतमर्थमीश्वर ! ॥ ७५ ॥
 प्लक्षो यथा नियतदुस्सहरक्तपित्तप्लोषाय मानवचयस्य रुजाजितस्य ।
 प्लुष्टामयः खलु तथा खरकोणपक्षी,
 प्लुष्णन् जनान् भवतु सन्ततसम्मदाय ॥ ७६ ॥
 प्वो यथा झटिति हन्ति निस्तुषां, प्वां तथा दुरितसन्ततिं नृणाम् ।
 प्वात्मभूप ! तव राजहंसकः, प्वाः प्रपालक ! शरीरलोकनात् ॥ ७७ ॥
 प्यश्चेतशम्भुसमनिर्मलदेहदीप्तिः,
 प्याऽयुक्त एष विदधाति मुदं मरालः ।

फ्यालीद्धतुल्यरमणीयगभीरताग्रः,
फ्याऽतङ्कदोषरहित ! क्षितिप ! त्वदीयः ॥ ७८ ॥

फ्राकर्णनाद् यस्य भवन्ति सिद्धयः,
फ्राऽऽष्टिकोटिः स्फुटवेकटोऽकटुः।
फ्रादातरुर्वीश्वर ! सत्सितच्छदः,
फ्राऽमुद् भृशं भाति सकः सनत् तव ॥ ७९ ॥

फूमिव हन्त्वखिवृन्दममङ्गलं, फूविशदद्युतिरेष मरालयद् ।
फूकलहंसकुलस्य विभूषकः, फूकलभाजितचन्द्र ! महीपते ! ॥ ८० ॥
फवुपम ! भूप ! विभात्यतिभासुरः, फववनकृत् तव दिव्यसितच्छदः ।
फववसितौ सुविचक्षण ! सक्षणः, फिवतराडभिधानसुखप्रदः ॥ ८१ ॥

व्ययुक्त ! वक्ति क्षितिपाऽसकौ बको,
व्यदीधिते ! वामपदास्थितः सन् ।
व्यलार्थपत्नीविषयासिमीप्सितां,
व्यनुत्तमः पापविपाकनाशकृत् ! ॥ ८२ ॥

ब्र-षोडशाचिःस्तवनीय ! सन्मते !, ब्रयुक् ! चतस्रः ककुभो विलोकयन् ।
ब्रभा ! बकस्त्रस्त ऋधग् ब्रवीत्यरं, ब्रचोरभीतिं नृपते ! सुखच्छिदम्
ब्लतुल्यतेजो ! वसुधां च पान्थकं,
ब्लयुग् बकः पश्यति यः पुनः पुनः ।
ब्लकोपटोप ! क्षितिपाल ! विघ्नकान्,
ब्लरूप ! सर्वानुपहन्ति स क्षणात् ॥ ८४ ॥

ब्बुद्धिजिद्धीः ! स्ववपुर्निरूपयन्, ब्वभक्त ! सम्यग् महिलासये भवेत् ।
ब्बमानकोर्वीश ! बको विसंशयो, ब्वया प्रदत्तेन्द्रिवित्तसद्यशः ॥ ८५ ॥
भ्यक्षित् ! समृद्धयै वरकोकयुग्मं, भ्यस् शस्त्रधारिन् ! ख-वीक्षणाभ्याम् ।
भ्यानुज्ञ ! विज्ञेश ! सिमास्पदेषु, भ्युद्धं मुदद्धं वदतीति विद्वान् ॥ ८६ ॥

भ्रष्टकष्टशकुनज्ञजना इति, भ्रान्तिहारिण ऋतं निगृणन्त्यरम् ।
 भ्राःप्रताप ! सविषाददुःखं, भ्राग् रथाङ्गयुगलं विपदे भवेत् ॥ ८७ ॥
 भ्लासते नरपतेऽतिमनोहरं, भ्लासथूद्धतरथाङ्गयुगं तव ।
 भ्लासमानतनुकं हृदयावनं, भ्लागभस्तिकृतहृत्प्रमदोदयम् ॥ ८८ ॥
 भ्वानाथसेवाविधिसावधान !, भ्वीशोल्लसत्सारसयुग्मदर्शः ।
 भ्वानन्ददायी भवतीष्टसौख्य-भ्वैश्वर्यभोक्तः ! पथि गच्छतो नुः ॥ ८९ ॥
 म्यार्वाणिनीलाभविधायकं भवेन्न्यायुक्तवामं यदि सारसद्वयम् ।
 म्याऽर्हारिणजीहर ! भूप ! सारवं,
 म्या-ऽश्वेभमुख्याधिपते ! महौजः ॥ ९० ॥
 म्रस्तुत्यकीर्ते ! नृप ! सारसद्वयं, म्रेणायुतैकं सुकृतारवं वरम् ।
 म्रक्षेण हीनं किल पार्श्वयामले, म्रभ्रष्ट ! वक्त्युत्तमकन्यकापनम् ९१
 म्लानाङ्गभासां मनुजाधिनाथ !, म्लानि गता वक्ररमा रिपूणाम् ।
 म्लेयादथाशेषविपच्चयश्चाऽम्लानेति ते वक्ति सरोजयुग्मम् ॥ ९२ ॥
 म्वापतेऽध्वनि विशां हि गच्छतां, म्वस्थितस्य खलु वामनिस्वनः ।
 म्वाय टिट्टिभपतत्रिणोऽगसे, म्वा-ऽऽमयादिरहितेश्वरश्रियः ॥ ९३ ॥
 म्यालीकृतस्तोत्रपवित्रचेतोऽय्योर्वीपते ! वै टिट्टीति दीप्तम् ।
 म्याक्षेत् टिट्टीति प्रवरं च शान्तं, म्योऽस्याऽऽरवद्वन्द्वमुदाहरन्ति ॥ ९४ ॥
 म्याधिनाथविधिपूजनकर्त्री, म्याऽयुतोत्तमतनुर्विबुधाली ।
 म्यिव्रजप्रथितमुद् वदतीति, म्यप्रभ ! क्षितिप ! टिट्टिभवर्णम् ॥ ९५ ॥
 म्वस्थितिस्थिरमनः ! शृणु वर्णान्,
 म्वाकृतप्रमद ! मोरवस्य ।
 म्वप्रधान ! निनदे प्रथमेऽरिख्वप्रकृद् !
 म्रविणलाभ ऋधक् स्यात् ॥ ९६ ॥

ल्योल्लसद्गुणगणप्रमणीनां, ल्यारिहार ! लभते सुकलत्रम् ।
 ल्यालिबान्धवयशोऽपररावे, ल्यग्रबर्हिण इलाप्रतिपाल ! ॥ ९७ ॥
 लुस्थिताम्बुदविलोकनहर्षाऽल्लावरञ्जितजनस्य तृतीये ।
 लुप्रमोदद ! शिखण्डेन ऋद्धयऽल्लोचिराख इलापतिभीतिः ॥ ९८ ॥
 ल्लानाथतुग्वाहनकस्य रङ्गल्लष्टचलानायक ! चोरभीत्यै ।
 ल्लाऽऽह्लाददातुः शिखिनः क्षणात् स्याल्लक्ष्मप्रतिज्ञेद्धतुरीयरवः ॥ ९९ ॥
 ल्वतातनामस्मृतिकान्तचेता, ल्विनाहिभुक् पञ्चमनिस्वनः स्यात् ।
 ल्वभीतये चान्यजनाञ्जनानां, ल्वपूजकानेकजनप्रमोदिन् ॥ १०० ॥
 व्यपोहतीलाप्रतिपाल ! दुष्टां, व्यथां च सत्कर्म करोति शीघ्रम् ।
 व्ययेन हीनस्य खश्च षष्ठो, व्युपाधिराट् सर्पभुजो त्रिराजः ॥ १०१ ॥
 व्रतीधराः शास्त्रविदो वदन्ति, व्रतावना मोरखस्य वर्णान् ।
 व्रजद्रुजैतादृशकान् महीप !, व्रजोत्तमाङ्गप्रवरवतंस ! ॥ १०२ ॥
 श्यत्याशु दुःखं मनसो जनानां, श्याख्यां प्रभाते कथयन् मयूरः ।
 श्यामादिवर्णैः शुभपिच्छदीप्तिः, श्यग्रो महीपाल ! सुनीलकण्ठः ॥ १०३ ॥
 श्रानाथडिण्डीरहिमांशुवर्ण !, श्रश्रेष्ठ ! चाषः पथि गच्छतो नुः ।
 श्रामङ्गलेभ्यः खलु दक्षिणः श्र्याश्रय्यग्र ! भूपाल ! कलानिधान ! ॥ १०४ ॥
 श्लोकशौक्ल्यविजिताऽमृतप्रसूः, श्लाघनीयकिकिदीविमर्क्यभम् ।
 श्लाघयन्ति विबुधाः प्रबोधयः, श्लाघ्यपक्षिनिकरेषु सुन्दरम् ॥ १०५ ॥
 श्वस्वस्तिकान्तर्गमनेन चाषकोऽश्वौपात्तभक्षः करति प्रदक्षिणाम् ।
 श्वश्रीप्रदाऽभीष्टसुखार्थलब्धयेऽश्वोर्वीपते ! स्याद्धि यदा तदा मुदा ॥ १०६ ॥
 ष्यौघार्घिताङ्घ्रे ! यदि दक्षिणेन,
 ष्याऽऽभात्त यान्तं किकिदीविमर्क्यम् ।
 ष्यानन्द ! काकश्च जयेत्तदा स्यात्,
 ष्यग्राग्रणीः पान्थपराजयाय ॥ १०७ ॥

षूः स्तौति वाचेति मुदा प्रवक्ति, षेन्दत्प्रतापं नृपतिं विलोक्य ।
 षाऽस्मृग् ! भवन्तं पथि चाष एष, षोद्दामगाम्भीर्ययुजं व्रजन्तम् ॥ १०८ ॥
 ष्टाऽरिष्ट ! शिष्ट ! प्रतिशिष्टदौष्ट्याऽष्टाऽर्च्याऽथ चाषो जयति प्रकाकम् ।
 ष्टाद्यैः सुधीर्भिर्विजयो विदेशे, ष्टाद्यासनानां कथितोऽध्वगानाम् ॥ १०९ ॥
 ष्टिदाढ्य ! शस्त्राहतवैरिवार !, ष्टुदोषरोषेश्वर ! चाषकस्य ।
 ष्टुदानबुद्धे ! रुतमीक्षणं च, ष्टु चोपदिष्टं सकलास्पदेषु ॥ ११० ॥
 ष्टोऽरण्यमध्ये व्रजतः पुश्चेत्, ष्टं चाषको यो विदधाति दीप्तम् ।
 ष्टाऽऽभाजिताब्जेट् ! कलहावहः
 स, ष्टाः पण्डिता इत्थमुदाहरन्ति ॥ १११ ॥
 स्कन्ताऽऽपदां क्र क्र इति प्रदीप्तः,
 स्कन्नापदर्केऽर्क इति प्रशान्तः ।
 स्कन्धस्थिरोर्वीश ! किकीदिवेश्व,
 स्कन्दा इति ध्वानयुगं वदन्ति ॥ ११२ ॥
 स्खलितदुष्कृत ! खञ्जनकं बुधाः, स्खलदलीक ! वदन्ति अमूहशम् ।
 स्खलनहीनकयोगयुतं सदाऽस्खलितधीर्मुनिसूनुमिलापते ॥ ११३ ॥
 स्तुत्योदितेऽगस्त्यमुनौ सुदेशेऽस्तिमंश्च दृष्ट्वा वरखञ्जरीटम् ।
 स्तब्धार ! कुर्याद् वरमन्त्रपूजास्तत्सूचिताभीष्टफलस्य सिद्धयै ११४
 स्थान ! श्रियां यः कुवपुः कुचेष्टः, स्थास्नो कुदेशे हि निरीक्ष्यतेऽहि ।
 स्थायिन् ! रणे खञ्जनकः कदाचित्,
 स्थाण्वर्च ! दृष्ट्वा परिशोषयेत्तम् ॥ ११५ ॥
 स्थान ! श्रीसुखपेटकस्य कुवपुः सत्खञ्जरीटः खगः,
 स्थास्नो भूप ! कुचेष्टितः खलु कुदेशे दृश्यते जातु यः ।
 स्थाण्वर्चाविधितत्परामलमते ! दृष्ट्वा विशेषाद् ऋधक्,
 स्थायिंस्तं परिशोषयेत् तदुदिताऽसौख्यव्रजध्वस्तये ॥ ११६ ॥

॥ तृतीयः परिच्छेदः ॥

परिच्छेदे तृतीयेऽथ यत्यादिजनवर्णनम् ।

क्रियते बुधलोकानां कुतुकानन्दहेतवे ॥ ११७ ॥

स्नेहो गेहे च गेहिन्यमितधनचये नास्ति येषां कदापि,

स्नेहिन्नुर्वीश ! शश्वद्गुचिरचरितसत्पालनप्रह्वचित्ताः

स्निह्यन्तस्ते तपस्सु प्रवरमुनिजनाः साधयन्तीष्टमार्गं,
स्नानश्चेताङ्गदीप्ते नृपजनजनितानन्दमन्दा अमन्दाः ॥ ११८ ॥

स्पन्दं कुर्वन्त्य उर्व्यां प्रचुरस्वरनरोदारसारप्रबोधं,
स्पष्टं यच्छन्त्य इष्टं रविरुचय इवाम्भोजवृन्दप्रबोधम् ।

स्पर्शेनाऽऽनन्ददार्यिच्छमणजनघटा भान्ति दुर्भ्रान्तिमुक्ताः,
स्पष्टा दुष्टेष्टचित्तप्रमदविधिपज्ञानलक्ष्मीशरीराः ॥ ११९ ॥

स्फूर्जन्तेजस्विभास्वन्नविरतमतनुश्रेयसां दायकास्ते,
स्फूर्तानन्दाः प्रमोदं विदधतु भवतां साधुलोकाः सुलोकाः ।

स्फूर्जन्ति प्राज्ञवर्ण्याः प्रगुणगुणगणा भूतले भूप ! येषां,
स्फूर्त्या चारित्रलक्ष्म्याः प्रविदितयशसः सेवनीया जनानाम् ॥ १२० ॥

स्मरन्त इन्दन्त इमे मुनीन्द्राः, स्मार्या शुभां पञ्चनमस्कृतिं ते ।

स्मयन्त ईशानसुतारमुख्यान्, स्मेराब्जचक्षुः स्वगुणैर्जयन्ति ॥ १२१ ॥

स्यमीकदातार इव ध्वनन्तः, स्यदेन वादावसरे प्रबुद्धाः ।
स्यान्तार्थसार्थास्तव भान्त्यनेके, स्यमन्त उद्दामसुतर्कशास्त्रम् ॥ १२२ ॥

स्त्यायन्तोऽस्ति च नास्तिवस्त्विदमिति प्रत्यक्षमानादिषट्
स्त्यानोद्दामलसत्प्रमाणकथनप्रह्लाः प्रबुद्धा अमी ।

स्त्यातारो विविधप्रधर्मसुविधेर्धात्रीधवौघाप्रणीः,
स्त्यायन्ति प्रमदोदयादतनुसत्तर्कप्रयुक्तीर्हठात् ॥ १२३ ॥

स्रष्टेव सृष्टिं विदधाति दिव्यां, स्राक् शास्त्रराजी मतिमत्समूहः ।
स्रक्शोभमानाङ्गरुचिर्वचस्वी, स्रस्ताऽतनुस्वीयदुरन्तदुःखः ॥ १२४ ॥

स्लश्लाघ्या अघसङ्घसंहतिकृतः शास्त्रेषु लीना भृशं,
 स्लः पद्मेष्विव भूपते ! तव पुरे राजन्त्यरं पण्डिताः ।
 स्लावल्यार्चितपत्प्रहर्षुलसुराचार्योशनोजिष्णवो
 ऽस्लाऽमौढ्याढ्यविरूढविश्वमहिमाः संरूढराढावृढाः ॥ १२५ ॥
 स्वीयस्वीयसुदर्शनेष्वविरतं चञ्चत्प्रतिज्ञाभृतः,
 स्वच्छतुच्छगुणावसाननिपुणप्रज्ञा गुणिज्ञानिनः ।
 स्वर्वास्याश्रयसण्णिभे तव महीनाथाग्रणीः ! पत्तने,
 स्वाढ्यादूढ्यजनप्रियाः शुभचया बौद्धादयो भान्त्यरम् ॥ १२६ ॥
 होतार आस्कन्दनशुष्मणा स्नाक्, ह्येतव्यदैत्यप्रततेः सुशूरः ।
 हव्यं वचो नैव निवेदयन्तो, ह्युत्पुन्मनस्त्वां नृप ! रञ्जयन्ति ॥ १२७ ॥
 ह्यङ्कप्रभास्पर्द्धियशोनिधाना, ह्योघार्थितेशार्चनसावधानाः ।
 ह्याह्लाददातार उदारसारऽह्यालीपते ! भूप ! विभान्ति वीरः ॥ १२८ ॥
 ह्रीणाः सन्तो वनान्तः सतत(-)वसतिं यत्सुशौर्याभिभूत्या,
 ह्रीमन्तश्चक्रिरेऽरं प्रचुरतरतरःसंयुता एणराजाः ।
 ह्रौघस्तम्बेरमोक्षव्रजन ! जययुतास्ते त्वदीया महीश !,
 ह्राऽब्रह्माऽनीतिकार्युद्धतमदमथना एत आभान्ति वीरः ॥ १२९ ॥
 ह्लादन्ते नृपते ! भवन्तमनिशं दुर्दान्तवीरस्तव,
 ह्यतिव्रातयुता अकान्तसमिति स्तोतव्यसत्कीर्तयः ।
 ह्यत्राऽऽमित्रमनोजनस्तुतलसद्गाम्भीर्यशौर्यादिकान्,
 ह्लादन्ते प्रगुणान् गुणान् गुणविदो येषां मुदा बन्दिनः ॥ १३० ॥
 ह्ययन्ति वीर इति यात कुत्र भो !, ह्ययन्त ऋद्धानहितान् मिथो युधि ।
 ह्याऽन्यया सार्द्धमसङ्गकारिणो, ह्यवैरिवारप्रहतौ महीपते ! ॥ १३१ ॥
 क्षणुतोत्तमास्त्राभ्यसना बलान्यमी, क्षणुदुत्तमाः क्षमाप ! तवोल्लसद्भयः ।
 क्षणवप्रकर्मप्रवणा नरा इव, क्षणवन्ति शस्त्राणि हि दीपयन्त्यरम् ॥ १३२ ॥

क्षमापाल ! वीरास्तव चङ्गभोगान्, क्षमायां प्रभुञ्जन्ति गतापवादाः ।
 क्षमाधृत्समानाः सुकुले कुलीनाः, क्षमार्वाणिनीभालसुवर्णकाभाः ॥ १३३ ॥
 क्ष्यानाथ ! युष्मत्पदपद्मसेवां, क्ष्यग्राङ्ग ! कुर्वन्ति भयः पटिष्ठाः ।
 क्ष्यश्चेतचितेन दृढप्रतिज्ञाः, क्ष्या-ऽऽदित्यदुःसह्यतपप्रतापाः ॥ १३४ ॥
 क्षं विद्विषां द्वेषजुषां नृपाणां, क्षाज्ञाप्रतिज्ञेश्वर ! कुर्वतेऽमी ।
 क्षाढ्या भय नष्टनिघृष्टदुष्टाः, क्षं पाथसां जीवनदा इवेभ्याः ॥ १३५ ॥
 क्ष्वेडन्त एते त्वयि भूप ! वीरः, क्ष्वेडोपमा वैरिक्स्त्रिणाशे ।
 क्ष्विट्ठोत्कटश्रेष्ठसुकृष्टिलोकाः, क्ष्विद्यत्सदोभन्दविधानदक्षाः ॥ १३६ ॥
 ईदृग् विभो ! प्राणिगणस्त्वदीयो, वर्ण्यो बुधानामिह वर्णितोऽयम् ।
 संयुक्तवर्णैः कविकौतुकाय, स्वबोधवृद्ध्यै च विशुद्धबुद्ध्या ॥ १३७ ॥

॥ ग्रन्थप्रशस्तिः ॥

श्रीज्ञानविमलोपाध्यायानां शिष्यैर्विनिर्ममे ।
 वाचनाचार्यधुर्यश्रीश्रीवल्लभगणीश्वरैः ॥ १३८ ॥
 विद्वत्प्रबोधनामाऽयं ग्रन्थो विद्वत्प्रबोधकृत् ।
 स्फूर्जच्छ्रीबलभद्रे श्रीबलभद्रपुरे वरे [युग्मम्] ॥ १३९ ॥
 विद्वद्गोष्ठ्यां विशिष्टायां सज्जातायां प्रयोजनम् ।
 एतद्ग्रन्थस्य मेधाव्यभिमानोन्मथनाय वै ॥ १४० ॥
 संयोगिवर्णं निगृणाति विद्वान्, यो यं तमादौ च विधाय विद्वान् ।
 दिव्येषु पादेषु चतुर्वर्षशङ्कः, सद्यः सुपद्यं विदधातु हृद्यम् ॥ १४१ ॥
 यस्यायमेति सुमुखे सुखेन लभतां स सत्वरं सभ्यः ।
 विद्वज्जनेषु विद्वान् सौभाग्यौघं कवित्वं च ॥ १४२ ॥
 यस्मिन् काव्येऽस्ति यन्नामव्यत्ययात्तस्य सत्वरम् ।
 यथोक्तवर्ण्यसद्व्याख्या तदा जायेत भो बुधाः ! ॥ १४३ ॥

श्रीगुणचन्द्राचार्यविरचितः

॥ हैमविभ्रमः ॥

- कस्य धातोस्तिवादीनामेकस्मिन् प्रत्यये स्फुटम् ।
परस्परविरुद्धानि रूपाणि स्युस्त्रयोदश ? ॥ १ ॥
- अग्निभ्यः पार्थिवेभ्यश्च प्रथमान्तं पदद्वयम् ।
एषेति नैतदाबन्तं श्वानस्येति च साधुता ॥ २ ॥
- भवेतामिति शब्दोऽयं बहुत्वे वर्तते कथम् ? ।
यागः षष्ठीसमासः स्यात् पञ्चमी पर्वताद् न तु ॥ ३ ॥
- पञ्चषड्ढलानि साधुत्वं कथं याति च लक्षणात् ।
मुनीनामिति नो षष्ठी त्याद्यन्तं चाऽश्व-यित्यपि ? ॥ ४ ॥
- अष्टाविति कथं द्वित्वं राजेभ्य इति साधुता ।
तेनेत्येतत् त्याद्यन्तं स्यादत्याद्यन्तं भवेदिति ? ॥ ५ ॥
- यूथानि गूथानि घृतानि रात्रीः क्षीराणि वृत्तानि दिवान्यजागाः ।
सुखानि शूराणि तृणान्यदानि स्थूलानि सूत्राणि दृढान्यराराः ॥ ६ ॥
- हस्तौ द्विवचनं नेदं शोभनेष्वित्यसप्तमी ।
क्षीरस्येति न षष्ठीयं त्याद्यन्त्यं वायुरित्यपि ॥ ७ ॥
- दधिस्येति कथं साधु मधुस्येति तथा परम् ।
केनेत्येतदत्यन्तं स्यादपापा इत्यसुप्तया ? ॥ ८ ॥
- एतेषां कथमेकत्वं वनानि ब्राह्मणैरमी ।
वृक्षाः पचन्ति येषां यान् वायुभ्यः पार्थिवाः सुराः ? ॥ ९ ॥
- शेषाणि पूर्वाणि समान्यजानां फलानि मूलानि हलान्यगूनाम् ।
अभ्राणि नीलानि दलान्यतस्यः शूलानि कूलानि तदन्यपापाः ॥ १० ॥
- सुखानि शीलानि नखान्यसास्नाः खलानि पापानि बलान्यचर्चाः ।
पुराणि वर्षाणि मठान्यमीना घनानि सर्वाणि बिलान्यपां च ॥ ११ ॥

अधीये नोपसृष्टस्य शक्यतीत्यस्य साधुता !	
जागर्तीति न जागर्तेरुच्यतीत्यस्य साधुता	॥ १२ ॥
अस्यन्निति न शत्रन्तं व्याघ्रा इत्यस्य चैकता ।	
बहुत्वं च तथैतेषामसुर्मेषारुरेव च	॥ १३ ॥
एतानि न स्याद्यन्तानि यस्य तस्याऽश्वमस्य च ।	
शेलुर्बिभीतको वेणुः पञ्चेते स्म ऋणानि च	॥ १४ ॥
एकस्य कस्य धातोः स्यात्त्यादौ रूपचतुष्टयम् ।	
पर्वाणि पर्वतं पर्व पर्वतोऽपूर्वमेव च	॥ १५ ॥
अशोकोऽनौस्तथा वातादश्रीणामरुणोऽवनम् ।	
वनानि स्मोऽखिलं यानि शुभानि चरणानि च	॥ १६ ॥
सास्नायाऽकृशः, अताता अमर्मा अवटोऽनृणाम् ।	
वेष रेफ खेऽपेपेरदोधूर्तानिलः कुतः	॥ १७ ॥
अरये नभसे पयसे वयसे लोकेऽनसे गवे ।	
वृक्षेऽहयोऽकवे वयसे लेखे रेखे रजसि रेजेऽलिट्	॥ १८ ॥
अद्यौर्नञ्समासोऽयं सर्वेषामिति चैकता ।	
अन्येषामपरेषां च केषां कासां तथा दश	॥ १९ ॥
अगारं द्वे पदे स्यातां प्रथमान्तं शुनस्तथा ।	
कर्तृरूपे कथं स्यातां दीयते धीयते तथा ?	॥ २० ॥
त्याद्यन्तमालयं प्रोक्तमसमस्तमजापयः ।	
अन्यान्यश्चालयं चैव ह्यनालयमशालयः	॥ २१ ॥
अव्याधयोऽसमस्तं स्याद् येयेषांचकिरे पदम् ।	
अक्षेपयस्तथा चान्यदक्षेवयममीवयम्	॥ २२ ॥

शास्त्रसन्देशमालाचतुर्विंशतिभागमध्ये ग्रथितानां ग्रन्थानामकारादिक्रमः

(अङ्कैर्भागा विज्ञेयाः)

अ	अष्टकानि (३)
अद्वारसहसशीलंगाङ्गरहा (५)	अष्टविधकर्मस्वरूपम् (२३)
अध्यात्मकल्पद्रुमः (९)	आ
अध्यात्मबिन्दुः (१८)	आउपच्वक्खाणं-१ (१५)
अध्यात्ममतपरीक्षा (२१)	आउपच्वक्खाणं-२ (१५)
अध्यात्मसारः (४)	आख्यानकमणिकोशः (८)
अध्यात्मोपनिषत् (४)	आगम अष्टोत्तरी (२१)
अनुमानमातृका (१६)	आचारोपदेशः (११)
अनेकान्तव्यवस्थाप्रकरणस्य	आत्मतत्त्वचिन्ताभावनाचूलिका (९)
मङ्गलप्रशस्ती (५)	आत्मनिन्दाष्टकम् (१४)
अनेकार्थ नाममाला (२२)	आत्मप्रबोधः (१७)
अनेकार्थ-निघण्टुः (२२)	आत्मबोधकुलकम् (७)
अनेकार्थसंग्रहकोषः (२४)	आत्महितकुलकम् (७)
अन्तिमाऽऽराधना (१४)	आत्मानुशासनकुलकम् (७)
अन्नायउच्छकुलयं (७)	आत्मानुशासनम् (१४)
अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका (१६)	आत्मानुशास्तिसंज्ञिका
अन्योक्तिशतकम् (६)	पञ्चविंशतिका (१४)
अप्पविसोहिकुलयं (७)	आत्मावबोधकुलकम् (७)
अभव्यकुलकम् (७)	आध्यात्मिकमतपरीक्षा (५)
अभिधानचिन्तामणिनाममाला (२४)	आप्तमीमांसा (२२)
अभिधानचिन्तामणिशेषनाममाला (२४)	आभाणशतकम् (६)
अभिधानचिन्तामणिशिलोञ्छः (२२)	आरात्रिक-वृत्तानि (२२)

आराधकविराधकचतुर्भङ्गी (४)	उपदेशचिन्तामणिः (१०)
आराधना (१४)	उपदेशतरङ्गिणी (२१)
आराधनाप्रकरणम् (२१)	उपदेशपदग्रन्थः (१)
आराहणा (१४)	उपदेशप्रदीपः (१२)
आराहणाकुलयं (७)	उपदेशरत्नकोशः (८)
आराहणापडागा-१ (१४)	उपदेशरत्नाकरः (८)
आराहणापडागा-२ (१४)	उपदेश(धर्म)रसायनरासः (८)
आराहणापणगं (१४)	उपदेशरहस्यम् (४)
आराहणापयरणं (१४)	उपदेशशतकम् (६)
आर्षभीयचरितमहाकाव्यम् (५)	उपदेशसप्ततिः (११)
आलोचनाग्रहणविधिप्रकरणम् (२२)	उपदेशसप्ततिका (८)
आलोचनाविधान (२२)	उपदेशसारः (११)
आलोचनाकुलयं (७)	उपदेशामृताकुलकम् (७)
इ	उपधानवाहिप्रशंसा प्रकरणम् (२२)
इन्द्रियपराजयशतकम् (६)	उपधानविधिः-१ (१०)
इरियावहिकुलकम् (२१)	उपधानविधिः-२ (१०)
ईर्यापथिकीमिथ्यादुष्कृतकुलकम् (७)	उवएसचउक्ककुलयं-१ (७)
ईर्यापथिकीषट्त्रिंशिका (१६)	उवएसचउक्ककुलयं-२ (७)
उ	उवएसमाला (८)
उत्पादादिसिद्धिः (१६)	उवहाणपड्डापंचासग (२२)
उत्सूत्रपदोद्घाटनकुलकम् (७)	ऋ
उपदेशकल्पवल्लिः (११)	ऋषभशतकम् (६)
उपदेशकुलकम्-१ (७)	ऋषिमण्डलस्तवः (१२)
उपदेशकुलकम्-२ (७)	ए
उपदेशकुलकम्-३ (२१)	एकविंशतिर्द्वात्रिंशिकाः (१६)

एकविंशतिस्थानप्रकरणम् (२३)	कालस्वरूपकुलकम् (७)
एकाक्षरनाममाला (२२)	कुमारविहारशतकम् (६)
एकाक्षरनाममालिका (२२)	कुशलोपदेशकोश (२१)
ऐन्द्रस्तुतयः (५)	कूपदृष्टान्तविशदीकरणम् (५)
औ	कृष्णराजीविमानविचारः (१३)
औष्टिकमतोत्सूत्रोद्घाटनकुलकम् (७)	केवलिभुक्तिप्रकरणम् (१६)
अं	क्ष
अंगुलसत्तरी (१३)	क्षपकस्याऽऽलोयनाऽन्ते भावना (२२)
क	क्षमाकुलकम् (७)
कथाकोषः (१२)	क्षान्तिकुलकम् (७)
कथानककोशः (१२)	क्षुल्लकभवावलिः (१३)
कर्पूरप्रकरः (१२)	ख
कर्मप्रकृतिः (१३)	खामणाकुलयं (१) (७)
कर्मविपाककुलकम् (७)	खामणाकुलयं (२) (७)
कर्मविपाकाख्यः प्रथमः	ग
प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)	गणधरसार्धशतकम् (६)
कर्मसंवेधप्रकरण (२३)	गणिगणिन्योर्लक्षणावली (२२)
कर्मस्तवभाष्यम् (२३)	गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-१ (१५)
कर्मस्तवाख्यः द्वितीयः	गाङ्गेयभङ्गप्रकरणम्-२ (१५)
प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)	गुणस्थानक्रमारोहः (१३)
कम्मबत्तीसी (१३)	गुणानुरागकुलकम् (७)
कविकल्पद्रुमः (१८)	गुरुगुणषट्त्रिंशत्षट्त्रिंशिकाकुलकम् (७)
कस्तूरीप्रकरः (१२)	गुरुतत्त्वप्रदीपः (१६)
कायस्थितिस्तोत्रम् (१३)	गुरुतत्त्वविनिश्चयः (५)
कालसप्ततिका (१३)	गुरुदर्शनहर्षकुलकम् (७)

गुरुमहात्म्यं कुलकम् (२१)	जयन्ती प्रकरणम् (२२)
गुरुवन्दनभाष्यम् (२२)	जल्पकल्पलता (१६)
गुरुविरहविलापः (१४)	जिनप्रतिमास्तोत्रम् (१)
गुरुस्थापनाशतक (२१)	जिनबिम्बप्रतिष्ठाविधिः (१०)
गोडीपार्श्वस्तवनम् (५)	जिनशतकम्-१ (६)
गौतमकुलकम् (७)	जिनशतकम्-२ (६)
घ	जीवजोणिभावणाकुलयं (७)
घनगणितसंग्रहगाथाः (१८)	जीवदयाप्रकरणं (८)
च	जीवव्यवस्थापनाष्टत्रिंशतिका (२२)
चंदावेज्झयं पड़णायं (१५)	जीवसमासः (१३)
चउसरणपड़न्नयं (१५)	जीवाऽजीव कर्माष्टकप्रकरणम् (२२)
चतुर्गतिजीवक्षपणकानि (१४)	जीवादिगणितसंग्रहगाथाः (१८)
चतुर्दशजीवस्थानेषु	जीवानुशासनम् (१४)
जघन्योत्कृष्टपदे (१३)	जीवानुशास्तिकुलकम् (७)
चरणकरणमूलोत्तरगुण (१८)	जीवाभिगमसंग्रहणी (१५)
चर्चरी (२१)	जीवायुष्यमाणकुलयं (२१)
चारित्रमनोरथमाला (८)	जैनतत्त्वसारः (१६)
चित्तशुद्धिफलम् (१८)	जैनविहारशतकम् (२१)
चेइयवंदणमहाभासं (१०)	जैनस्याद्वादमुक्तावली (१६)
चैत्यवन्दनकुलकम् (२१)	जोइसकरंडगं पड़णायं (१५)
चैत्यवन्दनभाष्यम् (२२)	जोगविहाणपयरणं (२२)
ज	ज्ञ
जंबूस्वामि कुलकम् (२१)	ज्ञाताधर्मकथोपनयगाथाः (१५)
जघन्योत्कृष्टपद एककालं	ज्ञानप्रकाशकुलकम् (७)
गुणस्थानकेषु (१३)	ज्ञानसारः (४)

ज्ञानार्णवः (५)

त

तत्त्वतरङ्गिणी (१६)

तत्त्वबोधतरङ्गिणी (१२)

तत्त्वामृतम् (९)

तपःकुलकम् (७)

तपकुलकम् (२१)

तित्थोगालिपद्भनयं (१५)

त्रिशतत्रिषष्टिपाखण्डस्वस्मस्तोत्रम् (१५)

त्रिषष्टिध्यानकथानककुलकम् (२१)

त्रिषष्टीयदेशनासंग्रहः (११)

त्रैलोक्यदीपिका (बृहत्संघयणी) (२३)

द

दंसणसुद्धिपयरणं (१०)

दर्शननियमाकुलकम् (७)

दशश्रावककुलकम् (७)

दानकुलकम् (७)

दानविधिः (१०)

दानषट्त्रिंशिका (९)

दानादिप्रकरणम् (१२)

दानोपदेशमाला (८)

दिक्चतुष्कजीवाल्पबहुत्वं (२२)

दीवसागरपन्नक्ति (१५)

दृष्टान्तशतकम् (२१)

दृष्टान्तशतकम्-१ (६)

दृष्टान्तशतकम्-२ (६)

देवेन्द्रनरकेन्द्रप्रकरणम् (१३)

देशनाशतकम् (६)

देशीनाममाला (२४)

देहकुलकम् (७)

देहस्थितिस्तवः (१३)

द्रव्यसप्ततिका (२२)

द्वात्रिंशदद्वात्रिंशिकाः (४)

द्वादश-कुलकम् (७)

द्वादशभावना (२१)

द्वादशभावना (२१)

द्वादश भावनाः (२१)

द्वादशव्रतस्वस्वम् (१०)

द्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकम् (७)

द्वाविंशतिपरिषदाः (२१)

ध

धनञ्जय नाममाला (२१)

धनुःपृष्ठबाहासंग्रहगाथाः (१८)

धम्मारिहगुणोवएसकुलयं (७)

धम्मोवएसकुलयं (७)

धर्मपरीक्षा (५)

धर्मबिन्दुः (३)

धर्मरत्नप्रकरणम् (१०)

धर्मरत्नकरण्डकः (११)

धर्मविधिः (८)

धर्मशिक्षा (१)	नवतत्त्वप्रकरणम् (२२)
धर्मसंग्रहणिः (१)	नवतत्त्वप्रकरणम् (२२)
धर्मसंग्रहः (११)	नवतत्त्वभाष्यम् (१३)
धर्माचार्यबहुमानकुलकम् (७)	नवतत्त्वम् (१३)
धर्मारधनशिक्षा (२१)	नवतत्त्वसंवेदनम् (१३)
धर्मोद्यमकुलकम् (७)	नवपदप्रकरणम् (१०)
धर्मोपदेशः (९)	नवपदमाहात्म्य गर्भित प्रकरणम् (२१)
धर्मोपदेशमाला (८)	नवसूर्यपबुंहणाऽनुशास्ती (२२)
धर्मोपदेशश्लोकाः (२१)	नव्यमहत्तराऽनुशास्तिः (२२)
धर्माधर्म्मविचारकुलकम् (२१)	नानाचित्तप्रकरणम् (३)
धर्म्मोपदेशकुलकम् (७)	नाना वृत्तक प्रकरण (२१)
धूर्ताख्यानम् (३)	नारीशीलरक्षाकुलकम् (७)
धूमावली (३)	निगोदषट्त्रिंशिका (१५)
ध्यानदीपिका (१८)	निघण्टुशेषः (२४)
ध्यानशतकम् (६)	नीतिधनदशतकम् (२१)
न	नूतनगणिगच्छानुशास्तिः (२२)
नंदणरायरिसिस्स	नूतनाचार्याय हितशिक्षा (९)
अन्तिमाऽऽराधना (१४)	न्यायखण्डखाद्याऽपसनामा
नन्दीश्वरस्तवः (१३)	महावीरस्तवः (५)
नमस्कार माहात्म्यम् (२१)	न्यायावतारः (१६)
नमस्कारस्तवः (१८)	न्यायावतारसूत्रवार्तिकम् (१६)
नयकर्णिका (१६)	प
नयोपदेशः (५)	पंचवत्थुगं (२)
नरभवदिद्वंतोवणयमाला (१२)	पञ्चकपरिहाणिः (२२)
नवकारफलकुलकम् (७)	पञ्चनिर्ग्रन्थी (१५)

पञ्चलिङ्गीप्रकरणम् (१५)	पुण्यकुलकम् (७)
पञ्चवर्गपरिहारनाममाला (२२)	पुद्गलपरावर्तस्तवनम् (१३)
पञ्चसङ्ग्रहः (१३)	पुद्गलषट्त्रिंशिका (१५)
पञ्चसंयतप्रकरणम् (१५)	पुष्पमाला (८)
पञ्चाशकानि (१)	पूजाविधिः (११)
पञ्जंताराहणा (१४)	पोषधविधि संग्रहणीगाथाः (२२)
पद्मवलीविसुद्धी (१६)	पोसहविही (१०)
पडिलेहणाविचारकुलकम् (७)	पौषधषट्त्रिंशिका (१६)
पदार्थस्थापनासंग्रह (१७)	प्रकृतिविच्छेदप्रकरणम् (२३)
पद्मानन्दशतकम् (६)	प्रकृतिस्वरूपसंस्मरणं प्रकरणम् (२३)
परमज्योतिःपञ्चविंशतिका (५)	प्रज्ञापनोपाङ्गतृतीयपदसंग्रहणी (१५)
परमाणुखण्डषट्त्रिंशिका (१५)	प्रतरप्रमाणसंग्रहगाथाः (१८)
परमात्मपञ्चविंशतिका (५)	प्रतिक्रमणसमाचारी (२२)
परमानन्दपञ्चविंशतिः (९)	प्रतिमार्थं काष्ठपाषाणपरीक्षा (२२)
पर्यन्ताराधनाकुलकम् (७)	प्रतिमाशतकम् (४)
पर्युषणादशशतकम् (१६)	प्रतिष्ठाविधिः (२२)
पव्वज्जाविहाणकुलयं (७)	प्रतिष्ठाविधिः (२२)
पाइअलच्छीनाममाला (२२)	प्रतिष्ठसंग्रहकाव्यम् (२२)
पाक्षिक गाथा विचार (२२)	प्रतिसमयजागृतिकुलकम् (७)
पाक्षिकपर्वसारविचारः (२२)	प्रत्याख्यानकुलकम् (२१)
पाक्षिकसप्ततिका (२२)	प्रत्याख्यान कुलकम् (२१)
पिंडालोयणाविहाणाओ पयणं (२२)	प्रत्याख्यानभाष्यम् (२१)
पिण्डविशुद्धिः (१०)	प्रत्याख्यानस्वरूपम् (१०)
पुण्डरीकतीर्थपतीस्तोत्रम् (५)	प्रबोधचिन्तामणिः (९)

प्रभाते जीवानुशासनम् (१४)	बिम्बपरीक्षा (२२)
प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कारः (१६)	बिम्बपूजापरीक्षा (२२)
प्रमाणप्रकाशः (१६)	बृहत्क्षेत्रसमास (२३)
प्रमाणमीमांसा (१६)	बृहत्संग्रहणी (२३)
प्रमादपरिहारकुलकम् (७)	बृहद्वन्दनकभाष्यम् (१०)
प्रमालक्षणम् (२१)	भ
प्रवचनपरीक्षा (१६)	भवभावना (८)
प्रवचनसारोद्धारः (१७)	भावकुलकम् (७)
प्रव्रज्याविधानकुलकम् (७)	भावनाकुलकम् (२१)
प्रशमरतिः (९)	भावनाशतकम् (६)
प्रश्नद्वात्रिंशिका (१६)	भावप्रकरणम् (१३)
प्रश्नशतकम् (६)	भाषारहस्यम् (५)
प्रश्नोत्तररत्नमाला (१२)	भोजनपूर्वचिन्तागाथाः (८)
प्राकृतसंवेगामृतपद्धतिः (१४)	म
प्रातःकालिकजिनस्तुतिः (९)	मंगलकुलयं (७)
ब	मण्डलप्रकरणम् (१८)
बन्धस्वामित्वप्रकरणम् (२३)	मदादिविपाककुलकम् (७)
बन्धस्वामित्वाख्यः तृतीयः	मनुष्यभवदुर्लभता (९)
प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)	मनोनिग्रहभावनाकुलकम् (७)
बन्धषट्त्रिंशिका (१५)	महावीरविज्ञप्ति द्वात्रिंशिका (२१)
बन्धहेतुप्रकरणम् (१३)	महासतीकुलकम् (७)
बन्धहेतूदयभङ्गप्रकरणसमाप्तिगते	मार्गपरिशुद्धिः (५)
द्वे प्रकरणे (५)	मार्गणासु बन्धहेतूदयत्रिभङ्गी (१३)
बन्धोदयसत्ता (१३)	मालोपबृंहणा (२२)
बालावबोध प्रकरण (२१)	मिच्छद्रुक्कडवोसिरणविहिकुलयं (७)

मिथ्यात्वकुलकम् (७)	योगानुष्ठानकुलकम् (७)
मिथ्यात्वमथनकुलकम् (७)	योगोद्वाहिलक्षणावली (२२)
मिथ्यात्वविचारकुलकम् (७)	योनिस्तवः (१३)
मिथ्यात्वस्थानविवरणकुलकम् (७)	र
मुखवस्त्रिकास्थापनकुलकम् (७)	रत्नत्रयकुलकम् (७)
मूर्खशतकम् (२१)	रत्नसञ्चयः (१७)
मूलशुद्धिः (१०)	रोहिणीज्ञातोपनयः (२२)
मृत्युमहोत्सवः (१४)	ल
मोक्षोपदेशपञ्चाशकम् (९)	लघुक्षेत्रसमास (२३)
य	लघुप्रवचनसारोद्धारः (१७)
यतिदिनकृत्यम् (११)	लघ्वल्पबहुत्वप्रकरणम् (१३)
यतिदिनचर्या (१०)	लिङ्गानुशासनम् (२४)
यतिलक्षणसमुच्चयः (४)	लोकतत्त्वनिर्णयः (३)
यतिशिक्षापञ्चाशिका (८)	लोकनालिकाद्वात्रिंशिका (१३)
यात्रास्तवः (११)	व
युक्त्यनुशासनम् (१६)	वाक्यप्रकाशः (१८)
युक्तिप्रकाशः (१६)	वाणारस्यां कृतं
युक्तिप्रबोधः (१६)	श्रीपार्श्वनाथजिनस्तोत्रम् (५)
युगपदबन्धहेतुप्रकरणम् (१३)	विंशतिर्विंशिकाः (३)
योगदृष्टिसमुच्चयः (३)	विचारपञ्चाशिका (१३)
योगप्रदीपः (१२)	विचारसप्ततिका (१७)
योगबिन्दुः (३)	विचारसारः (१७)
योगशतकम् (३)	विजयप्रभसूरिक्षामणकविज्ञप्तिः (५)
योगशास्त्रम् (१८)	विजयप्रभसूरिस्वाध्यायः (५)
योगसार (२१)	विजयोल्लासमहाकाव्यम् (५)

विद्वच्चिन्तामणिः (२२)	शतपञ्चाशितिका संग्रहणी (२३)
विद्वत्प्रबोधशास्त्रम् (२२)	शमीनपार्श्वस्तोत्रम् (५)
विद्वद्गोष्ठी (१२)	शब्दरत्नाकरः (२२)
विभक्तिविचारः (१५)	शारदीया नाममाला (२२)
विरतिफलकुलकम् (७)	शास्त्रवार्तासमुच्चयः (३)
विविधतपोदिनाङ्ककुलकम् (७)	शीलकुलकम् (७)
विवेककुलकम् (७)	शीलोपदेशमाला (८)
विवेकमञ्जरी (८)	शृङ्गारमण्डनम् (२१)
विशेष-णवतिः (१५)	शृङ्गारवैराग्यतरङ्गिणी (२१)
विषयविरक्तिकुलकम् (७)	शोकनिवारणकुलकम् (७)
विसयनिंदाकुलयं (२१)	श्र
वीरस्तवः (१५)	श्राद्धदिनकृत्यम् (१०)
वैराग्यकल्पलता (१९+२०)	श्राद्धविधिः (१०)
वैराग्यधनदशतकम् (२१)	श्रावकधर्मकृत्यम् (११)
वैराग्यरङ्गकुलकम् (२१)	श्रावकधर्मविधिः (३)
वैराग्यरसायनम् (८)	श्रावकप्रज्ञप्तिः (१०)
वैराग्यशतकम् (६)	श्रावकविधिः (२२)
व्यवहारकुलकम् (७)	श्रावकव्रतकुलकम् (२१)
व्याख्यानविधिशतकम् (६)	श्रावकव्रतभङ्गप्रकरणम् (१८)
श	श्रीकातन्त्रविभ्रमसूत्रम् (१८)
शङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम्-१ (५)	श्रीमद्गीता-तत्त्वगीता (१८)
शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-२ (५)	श्रुतस्तव (२१)
शङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तोत्रम्-३ (५)	श्रुतास्वादः (८)
शतकप्रकरणभाष्यम् (२३)	शृङ्गारधनदशतकम् (२१)
शतकसंज्ञकः पञ्चमः कर्मग्रन्थः (२३)	शृङ्गारशतकाव्यम् (२१)

शृङ्गारवैराग्यतरङ्गिणी (१२)	संवेगसंगमाला (१४)
ष	संवेगामृतम् (१८)
षट्स्थानकम् (१३)	सङ्क्षुपट्टकः (२१)
षडशीतिनामा चतुर्थः	सङ्घस्वस्त्रकुलकम् (७)
प्राचीनकर्मग्रन्थः (१३)	सज्जनचित्तवल्लभः (९)
षडशीतिभाष्यम् (२३)	सन्देहदोलावली (१६)
षड्दर्शनपरिक्रमः (१६)	सभापञ्चकप्रकरणम् (१८)
षड्दर्शनसमुच्चयः-१ (२)	सप्ततिकाभाष्यम् (१३)
षड्दर्शनसमुच्चयः-२ (१६)	सप्ततिकाभिधः षष्ठः कर्मग्रन्थः (२३)
षड्द्रव्यसङ्ग्रहः (१३)	सप्ततिकासारम् (२३)
षड्विधाऽन्तिमाऽऽराधना (१४)	सप्ततिशतकस्थानप्रकरणम् (२३)
षष्ठिशतकम् (६)	सप्तपदी शास्त्रम् (२२)
षोडशकप्रकरणम् (३)	समताशतक (६)
षोडशश्लोकी (२१)	समवसरणप्रकरणम् (१३)
स	समवसरणरचनाकल्पः (२३)
संग्रहशतकम् (६)	समवसरणस्तोत्रम् (१३)
संज्ञाकुलकम् (७)	समाधिशतक (६)
संज्ञाधिकारः (१८)	समाधिशतकम् (६)
संबोधप्रकरणम् (२)	समाधिसाम्यद्वात्रिंशिका (४)
संबोधसत्तरि (२१)	सम्मतिसूत्रम् (१६)
संयम मंजरी (२२)	सम्मतकुलयं-१ (७)
संविज्ञसाधुयोग्यनियमकुलकम् (७)	सम्मतुप्पायविही कुलकम् (७)
संवेगकुलयं (७)	सम्यक्त्वकुलकम्-२ (७)
संवेगाद्रुमकन्दली (९)	सम्यक्त्वकुलकम्-३ (७)
संवेगमंजरीकुलयं (७)	सम्यक्त्वपरीक्षा (१६)

सम्यक्त्वसप्ततिः (१०)	सूक्तरत्नावली-१ (१२)
सम्यक्त्व स्तव (२२)	सूक्तरत्नावली-२ (१२)
सम्यक्त्वस्वरूपकुलकम् (७)	सूक्तिमुक्तावली (१२)
सर्वजीवशरीरावगाहनास्तवः (२२)	सूक्ष्मार्थसंग्रहप्रकरणम् (२३)
सर्वज्ञशतकम् (६)	सूक्ष्मार्थसप्तति प्रकरणम् (१८)
सर्वज्ञसिद्धिः (२)	सूत्रकृताङ्गाद्यचतुर्ध्ययनाऽनुक्रमगाथाः (१५)
सर्वतीर्थमहर्षिकुलकम् (७)	स्तवपरिज्ञा (१०)
सर्वश्रीजिनसाधारणस्तवनम् (२)	स्त्रीनिर्वाणप्रकरणम् (१६)
सार्धर्मिकवात्सल्यकुलकम् (७)	स्त्रीवास्तविकताप्रकरणम् (८)
सार्धर्मिकवात्सल्यकुलकम् (२१)	स्थापना पञ्चाशिका (२२)
साधु स्थापनाधिकार (२२)	स्याद्वादकलिका (१६)
सामाचारी (४)	स्याद्वादभाषा (१६)
सामान्यगुणोपदेशकुलकम् (७)	स्याद्वादमुक्तावली (१६)
साम्यशतकम् (६)	ह
सारावलीपङ्णयं (१५)	हिंसाफलाष्टकम् (३)
सार्द्धशतकभाष्यम् (२३)	हिओवएसमाला (८)
सिद्धदण्डिकास्तवः (१३)	हिङ्गुलप्रकरणम् (१२)
सिद्धपञ्चाशिका (१३)	हितशिक्षाकुलक (२१)
सिद्धप्राभूतम् (१३)	हैमविभ्रमः (२२)
सिद्धसहस्रनामकोशः (५)	हृदयप्रदीपषट्त्रिंशिका (९)
सिद्धान्तसारोद्धारः (१८)	
सुक्ष्मार्थविचारसारोद्धारः (१५)	卐
सुगुरुगुणसंथवसत्तरिया (२१)	टोटल ग्रन्थ - ५४२
सुभाषिताष्टकानि (१२)	
सुमिणसित्तरी (८)	

પરિશિષ્ટ - ૨

શાસ્ત્રસંદેશમાલાના ભાગ ૧ થી ૨૪માં પ્રકાશિત કરેલ ૫૪૨ ગ્રંથો અમોએ સંગ્રહની દૃષ્ટિએ કરેલા છે. તેમાં નીચે જણાવેલ કર્તા અન્ય સંપ્રદાય-ગચ્છના છે, તેની નોંધ લેવા ભલામણ.

(૧) અંચલગચ્છ

(૧) પૂ.આ.શ્રી જયશેખરસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૨) પૂ.આ.શ્રી હર્ષનિધાનસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૨) આગમિકગચ્છ

(૧) પૂ.આ.શ્રી જયાનંદસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૨) પૂ.આ.શ્રી જયતિલકસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૩) ચરતરગચ્છ

(૧) પૂ.આ.શ્રી જિનદત્તસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૨) પૂ.આ.શ્રી જિનપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૩) પૂ.આ.શ્રી જિનવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૪) પૂ.આ.શ્રી જિનલાભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૫) પૂ.આ.શ્રી જિનપતિસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૬) પૂ. મહો.શ્રી જયસોમગણી મ.સા.

(૭) પૂ. પાઠક શ્રી ક્ષમાકલ્યાણગણી મ.સા.

(૮) પૂ. મુ.શ્રી ક્ષેમરાજવિજયજી મ.સા.

(૯) પૂ. મુ.શ્રી જિનદેવવિજયજી મ.સા.

(૧૦) પૂ. મુ.શ્રી ગજસારવિજયજી મ.સા.

(૧૧) ભાંડાગારિક નેમિચન્દ્ર

(૧૨) ધનદરાજકવિ

(૪) દિગંબર

(૧) કવિ શ્રી ધનંજય

(૫) પાયચલગચ્છ

(૧) પૂ.આ.શ્રી પાર્શ્વચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૬) પૂનમીયાગચ્છ

(૧) પૂ.આ.શ્રી તિલકસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૨) પૂ.આ.શ્રી ચન્દ્રપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

(૭) યાપનીય

(૧) પૂ.આ.શ્રી શાકટાયનસૂરીશ્વરજી મ.સા.

પૂ. મહો. શ્રી ધર્મસાગરજી મ.સા.ના સાહિત્ય
માટે તેમના સમયમાં વિવાદ થયેલ હતો.

शास्त्र संदेशमाला

१. पू.आ.श्री हरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः-१
२. पू.आ.श्री हरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः-२
३. पू.आ.श्री हरिभद्रसूरीश्वराणां कृतयः-३
४. पू.उपा.श्री यशोविजयगणिवराणां कृतयः-१
५. पू.उपा.श्री यशोविजयगणिवराणां कृतयः-२
६. शतकसंदोहः
७. कुलयसंग्रहो
८. भावणासत्थणिअरो
९. भावनाशास्त्रनिकरः
१०. आचारसत्थणिअरो
११. आचारशास्त्रनिकरः
१२. काव्योपदेश-ज्ञातोपदेशग्रन्थनिकरौ
१३. प्रारम्भिकाणि कार्मग्रन्थिकाणि लोकप्रकाशीयानि
च प्रकरणानि
१४. अन्तिमाराधनाग्रन्थाः
१५. आगमिकानि प्रकरणानि तथा प्रकीर्णकानि
१६. दार्शनिक-चर्चा ग्रन्थनिकरौः
१७. विविधविषयसंकलनाग्रन्थाः
१८. ध्यानयोग-गणित-व्याकरणशास्त्रनिकराः
१९. वैराग्य कल्पलता-१
२०. वैराग्य कल्पलता-२
२१. शतक - कुलक - भावना-चर्चाग्रन्थनिकरः
२२. आचार - प्रारम्भिक-नाममाला-व्याकरणशास्त्रनिकरः
२३. कार्मग्रन्थिक-लोकप्रकाशीयग्रन्थनिकरः
२४. पू.आ.श्री हेमचन्द्रसूरीश्वरजी विरचित नाममाला
२५. आगमपद्यानाम् अकारादिक्रमेण अनुक्रमणिका-१
२६. प्राकृतपद्यानाम् अकारादिक्रमेण अनुक्रमणिका-२
२७. संस्कृतपद्यानाम् अकारादिक्रमेण अनुक्रमणिका-३
२८. त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र श्लोकानाम्
अकारादिक्रमेण अनुक्रमणिका-४
२९. संवेगरंगशाला